

(श्री धर्मभक्ति ग्रन्थमाला—मणको ९ मो)

श्री पार्श्वनाथाय नमः

प्राकृतव्याकरणसार्थम्

(अष्टम अध्याय)

भाषान्तर

कलिकाल सर्वज्ञ श्रीमान् हेमचन्द्राचार्यविरचितम्

योजक :

पंन्यासजी महाराज श्री भक्तिविजयजी चरणोपासक
शिष्यरत्न पंन्यासजी कंचनविजयेन संशोधितम्

प्रकाशकः—महावीर जैन सभा—खंभात.

वीर संवत : २४६१

मूल्य किंमत रु. ४-८-००

प्रथमावृत्ति :

प्रत : ५००

मुद्रकः—शा. फकीरचंद मगनलाल बदामी.

मुद्रणस्थानः—घी 'जैन विजयानंद प्री. प्रेस, कणपीठ-सुरत.

શ્રી ધર્મભક્તિ ગ્રન્થમાલા

મણુકો ૯ મો.

ઉક્ત ગ્રન્થમાલાના

અગાઉ છપાએલા પુસ્તકોની યાદી

નામ	કી.	પ્રકાશક
૧ યોગશાસ્ત્ર	૩-૦-૦	જૈન ધર્મ પ્રચારક સભા
૨ વાસુપૂજ્યચરિત્ર ભેટ(સીલક નથી)		"
૩ ધર્મ કલ્પક્રુમ	" "	"
૪ વૈરાગ્ય ભાવના	"	શા. ઉમેદ ભુરા ટે. દોલતનો ખાંચો અમદાવાદ
૫ આરવ્રતની ટીપ	"	"
૬ ચૌદ નીયમની બુક	"	"
૭ વર્ધમાનતપની બુકો	"	જુજ નકલ છે
૮ ઉપધાન વીધી (સુરત) નવલચંદ ખીમચંદ નેમુભાઈની વાણી		

ચાલત્રહચારી પંન્યાસજી મહારાજ શ્રી ભક્તિવિજયજી ગણી ।

જન્મ: મં. ૧૯૩૦ આસો શુદ્ધ ૮ (શમી)

દીક્ષા: મં. ૧૯૫૭ મહા વદ ૧૦

ગણિપદ:

પંન્યાસપદ:

મં. ૧૯૭૫ અમાસ શુદ્ધ ૨ કપડવંજ

મં. ૧૯૭૫ અમાસ શુદ્ધ ૫

ધી "જૈન વિજ્ઞાન" પ્રી. પ્રેસ કલ્યાણ-સુરત.

श्री वृद्धिचंद्रसहस्रभ्यो नमः

श्री धर्मभक्तिग्रन्थमाला मणका नं. ११.

श्री जिनस्तुति

त्रैलोक्यं युगपत्कराम्बुजलुठनमुक्तावदालोक्ते ।
जंतूनां निजया गिरा परिणमद् यः सुक्तमाभासते ॥
सश्रीमान् भगवान् विचित्रविधिभिर्देवासुरैरर्चितो ।
वीतत्रासविलासहासरभसः पायाज्जिनानां पतिः ॥१॥

श्री गुरुस्तुति

बन्धन्तेऽप्रतिमपभावकवला विश्वोपकारव्रता ।
दुर्शन्तप्रतिवादिकुञ्जरघटासन्त्रासकण्ठीरवाः ॥
वैराग्यामृतवर्षणप्रशमितप्रोदाममोहानलाः ।
सर्वापि गुणादरव्यसनिनः श्रीधर्ममूरीश्वराः ॥१॥

श्री गुरुस्तुति

ध्यायं ध्यायं स्वपरनिगमे सत्यधर्मस्यसारं ।
दायं दायं जनहितकृते शुद्धधर्मोपदेशम् ॥
धारं धारं निजहृदिमहत् शुद्धवैराग्यतां यः ।
भक्त्यादि श्रीविजयगुरुराण् मङ्गलंनस्तनोतु ॥१॥

આ પુસ્તક તૈયાર કરાવવામાં સહાયકોની

મુખ્યારક નામાવલી

૫૧	વડા ચૌદાના ઉપાસરાના	મુા૦ સુરત
૫૧	શેઠ નવલચંદ ખેમચંદ	સુરત
૫૧	નવસારીના સંઘ તરફથી	નવસારી
૫૧	શીવચંદ વજ્રેચંદ	સુરત
૨૫	ભુખણચંદ ચુનીલાલ	સુરત
૨૫	ચીમનલાલ નગીનદાસ	સુરત
૨૫	શીવચંદ ખીમચંદ	ગણદેવી
૨૫	હરખચંદ તાપીદાસ	સુરત
૨૫	નાનીખેડેનના વડા ચૌદાના ઉપાસરા તરફથી	સુરત
૧૫	ઘેહલાભાઈ ખીમચંદ	સુરત
૧૧	જોગી ફકીરચંદ ખીમચંદ	સુરત
૧૧	નેમચંદ ધરમચંદ	સુરત
૧૧	સરૈયા કીકાભાઈ સકરચંદ	સુરત
૧૧	ચંદ્રાવતી ખેડેન	સુરત
૧૫	શાહ ખાતે	સુરત
૧૦	શેઠ પ્રેમચંદ ગીગાભાઈ	શીહોર
૧૦	ઉજમખેડેન ભાઈચંદ	શીહોર
૭	નાનીખેડેન	સુરત
૫	પુલકોર ખેડેન	સુરત
૫	મોતીચંદ મુલચંદ	સુરત
૫	લાકડાવાલા ખીમચંદ નગીનદાસ	સુરત
૫	કેવળ ખેડેન	સુરત
૫	કસ્તુરચંદ કાશીદાસ	સુરત
૫	ધરમચંદ ખાલુભાઈ	સુરત
૫	કમળા ખેડેન શાંતીચંદ	સુરત
૫	જેદચંદ રતનચંદ	સુરત
૫	ચંપકલાલ હીરાચંદ	સુરત
૫	મગનલાલ મુલચંદ	સુરત
૫	પુલકોર ખેડેન નગીનદાસ	સુરત
૫	ખેડેન મણીખેડેન	સુરત
૫૧	અમીચંદ ડાહ્યાભાઈ	આનંદશવાલા
૬૨)	પરચુરણ	શીહોરવાલા

પ્રસ્તાવના

પ્રાણી માત્રને હૃદયમાં વ્યક્ત અને અવ્યક્ત બોધ અનેક પ્રકારે થાય છે. પરંતુ હૃદયમાં થતા આ વ્યક્ત બોધનો વિનિમય અને પરને પોતાનો થયેલ બોધ જણાવવાનું કોઈપણ સાધન હોય તો તે ભાષાજ મૂખ્યત્વે કરીને છે.

દરેક મનુષ્યને પ્રથમ વસ્તુઓના વારંવાર પરિચયથી તે તે વસ્તુના સરખા ધર્મ દેખી સાદૃશ્ય જ્ઞાન થયા બાદ વધુ સ્પષ્ટ જ્ઞાન થતાં જુદી જુદી વસ્તુઓના જુદાં જુદાં વિભાગો પડે છે. અને જે આ વિભાગો પડે છે તેજ હૃદયગત વ્યક્ત જ્ઞાન છે. પરંતુ વ્યક્ત જ્ઞાન ભાષાને અભાવે પરને જણાવવું અત્યંત મુશ્કેલ પડે છે. જેમકે આપણે બરફને સ્પર્શ કરવાથી જાણ્યું છે, બરફમાં શીતતા છે. પાણી અને ચંદ્રના કિરણોને સ્પર્શ કરવાથી પણ ખ્યાલ આવ્યો કે આ પણ ઠંડા છે છતાં ભાષાના અભાવે આ સર્વ ઠંડાઈ તે વાત બીજાને જણાવવા માટે તે તે વસ્તુઓને લાવી આપણે શીતતાનો બોધ પરને કરાવી શકીએ, હવે જો ભાષા જ્ઞાન હોય તો આ સર્વ મુશ્કેલી મટી જાય છે. અને ‘આ શીત છે’ એ પદોદ્ધારાજ તેની શીતતાનો તેને સ્હેજે બોધ થઈ જાય છે. તેજ પ્રમાણે જુદાં જુદાં વૃક્ષો થાય છે, આ રીતે માનવ માત્રના માનસિક વિચાર શ્રેણીઓને પ્રગટ કરવા માટે ભાષા એ ઉત્તમોત્તમ સમૃદ્ધ સાધન છે. તે નિર્વિવાદ છે.

આજે જગતભરમાં માનવોને ભારતની સંસ્કૃતિ આકર્ષે છે. અને આ આકર્ષણમાં બીજા અનેકવિધ અંગોમાં ભાષાએ પણ મૂખ્ય અંગ છે. કારણ કે આ ભારત વર્ષની ભાષાના પદ્ધતિમાં ધર્મભાવના, ભારતીય સંસ્કૃતિની ઘટના, અને સૂક્ષ્મતમ અનેક અંદોલન ભરપૂર છે. જેનું વર્ગીકરણ આપણે અહીં ન કરી શકીએ છતાં એટલું તો ચોક્કસ છે કે આધુનિક હીંદી, મરાઠી, ગુજરાતી, પંજાબી કે બંગાળી ભાષાઓના તલસ્પર્શી અભ્યાસ માટે સંસ્કૃત અને પ્રાકૃતના અભ્યાસની અત્યંત આવશ્યક છે. અર્થાત આ બે ભાષાઓના જુદા જુદા પરાવર્તનોથી અનેકવિધ ભાષાઓનો પ્રાદુર્ભાવ થયો છે. ને તે તે ભાષાઓના ઇતિહાસથી જાણી શકાય છે.

જૈન બોધ અને વૈદિક દર્શનકારોએ સંસ્કૃત અને પ્રાકૃત ભાષામાં પોતાનું અનેકવિધ સાહિત્ય બીલવ્યું છે. અને તેને અંગે વ્યાકરણ કાવ્યકોશ વિગેરે સાધનો પણ પુરાં પાડ્યાં છે. છતાં તે ત્રણે દર્શનોમાં જૈનોનું સાહિત્ય પ્રાકૃત ભાષામાં જેટલું અનેકવિધ સમૃદ્ધ અને ગંભીર છે તેટલું બીજા દર્શનકારોનું નથી. જૈનોનું આગમ સાહિત્ય પ્રાકૃતમિશ્ર ઘણુંજ છે. તેમજ આગમ સાહિત્ય ઉપરાંત ધર્મરત્ન પ્રકરણ સંગ્રહણી વિગેરે પ્રાકરણિક ગ્રંથો, સુરસુંદરી ચરિયં, મહાવીર ચરિયં, સિરિ સિરિયાલકહા વિગેરે ચરિત્ર ગ્રંથો અને બીજા વૈરાગ્ય ધર્મ અને આધ્યાત્મના નિષ્કર્ષને વહેરાવનાર પ્રાકૃતના ગદ્યપદ્ય ગ્રંથો આજે અનેક વિદ્યમાન છે.

આ પ્રમાણે ભારતની સમૃદ્ધ ભાષાઓમાં સંસ્કૃત અને પ્રાકૃતજ મૂખ્ય છે કારણ કે અનુયોગ દ્વારમાં પણ ભાષાના વિભાગો પાડતાં જણાવ્યું છે કે.....

‘ સક્કયા પાયયા ચેવ મણિઙ્ગો હોંતિ દોળિવા ’ પૃ. ૧૩૧ સમિતિ સંસ્કૃત અને પ્રાકૃત બે ભાષાઓ છે.

જૈનદર્શનમાં સંસ્કૃત કરતાં પ્રાકૃત પ્રત્યે અત્યંત બહુમાન, ધર્મબુદ્ધિ લોકોપકારતા, સરળતા દેખાડવામાં આવે છે. તે વાતની સાળીતી તરીકે સિદ્ધસેન દિવાકરસૂરિ મહારાજનું દૃષ્ટાન્ત ઠેર ઠેર અનેક ગ્રંથોમાં તે વાત પ્રતિપાદન કર્યાના પુરાવાઓ મોબુદ છે. દશવૈકલિક ટીકામાં હરિભદ્રસૂરિ મહારાજ ‘ઉક્તં ચ’ કહીને જણાવે છે કે

પ્રાકૃત નિવન્ધોઽપિ વાલાદિ સાધારણઃ અને

વાલ સ્ત્રીમન્દ મૂર્ચનાં નૃણાં ચારિત્રકાલ્કિણામ્

અનુગ્રહાર્થં તત્ત્વજ્ઞૈઃ સિદ્ધાન્તઃ પ્રાકૃતઃ કૃતઃ

તેમજ આગમ સાહિત્યમાં પ્રાકૃતની મૂખ્યતા જણાવનાર નીચેના ૧૦ લોક ઠેર ઠેર નજરે પડે છે.

મુત્તળ દિઢિવાયં કાલિય ઉક્કાલિયંગ સિત્તં

થી વાલ વાયળ ત્થં પાપય મુઢયં જિળવરેરિં

તેજ પ્રમાણે ધર્મખિન્દુ, પ્રજ્ઞાપના ટીકા, કદપ સૂત્ર વિગેરેમાં પણ આ ઉલ્લેખો નજરે પડે છે.

આ રીતે આપણે ઉપર પ્રાકૃત ભાષા પ્રત્યે જૈન દર્શનમાં કેટલું બહુમાન છે તે જોઈ ગયા.

વૈયાકરણ શાસ્ત્રીઓની દૃષ્ટિએ પ્રાકૃત ભાષા ત્રણ પ્રકારની છે. સંસ્કૃત જન્યપ્રાકૃત, સંસ્કૃત સમપ્રાકૃત, અને દેશ્ય પ્રાકૃત છે. આ પુસ્તકમાં સંસ્કૃત જન્યપ્રાકૃત મૂખ્ય છે. સંસ્કૃત સમ પ્રાકૃત માટે-સંસ્કૃત વ્યાકરણ છે. અને દેશ્ય પ્રાકૃત દેશી નામવાળા વિગેરેથી સમજી શકાય છે.

પ્રાકૃત ભાષા શિખવા માટે આપણે ત્યાં મૂખ્ય કે ગૌણ જે ગણે તે કાલકાલ સર્વજ્ઞ શ્રીમદ્ હેમચંદ્રસૂરિ વિરચિત પ્રાકૃત-વ્યાકરણ સિવાય બીજું કોઈ સાધન નથી તેમજ આપણી જૈન પરંપરામાં હેમચંદ્રસૂરિ મહારાજજ એક એવા મહાન પ્રતિષ્ઠાપક પુરૂષ થયા છે કે જેમણે નવું વ્યાકરણ, નવું છન્દ શાસ્ત્ર, નવું ધાતુ પારાયણ, અલંકાર શાસ્ત્રી, નવાકોશો, નવાનિઘંટુ, નવું યોગ શાસ્ત્ર, વિગેરે અનેક નવા ગ્રંથો રચી જોનારી સાહિત્યની પ્રતિષ્ઠા અત્યંત વધારી છે.

હેમચંદ્રસૂરિ મહારાજના ‘પ્રાકૃત વ્યાકરણ’ સિવાય જે બીજાં પ્રાકૃત માગેઈ-પદેશિકા, પ્રાકૃત પ્રવેશિકા, પ્રાકૃત રૂપમાલા, અર્ધ માગધી વ્યાકરણ, અને પુરાતત્ત્વનું પ્રાકૃત વ્યાકરણ વિગેરે આધુનિક પ્રકાશનો જે જૈન સમાજમાં પ્રચાર પામ્યાં છે. તે

સર્વ હેમચંદ્રસૂરિ મહારાજના પ્રાકૃત વ્યાકરણનો આધાર લઈને એક દેશીય છે. પરંતુ સર્વાંગ સંપૂર્ણ તો તે પ્રાકૃત વ્યાકરણજ છે. જો કે આજના સર્વ પ્રકાશનો સામાન્ય ભાષા જ્ઞાન-કરવામાં સમર્થ નીવડે તેમાં શક નથી, છતાં સંપૂર્ણ સાંગોપાંગ જ્ઞાન તો આ સિવાય ન થઈ શકે.

હાલ કેટલાક વર્ષથી મુનિ મહારાજોમાં, અને સાધ્વીજી મહારાજોમાં વિશેષ પ્રાકૃત ભાષા પ્રત્યે જિજ્ઞાસા પ્રગટ થઈ છે. પરંતુ તેવા સર્વાંગ સંપૂર્ણ સરળ સાધનના અભાવે ગ્રંથો વાંચતાં પ્રાકૃત-ભાગ ખેસાડવામાં મુશ્કેલી નડે છે. અને કલિકાલ હેમચંદ્ર-સૂરિ વિરચિત સર્વાંગ સંપૂર્ણ પ્રાકૃત વ્યાકરણમાં તદ્દન નવો પ્રાકૃત અભ્યાસી ગતિ કરી શકે તેમ નથી કારણ કે તેનો સંસ્કૃત વ્યાકરણ સાથે વિશેષ સંબંધ છે. તેથી ગુજરાતી ભણેલા અને સામાન્ય સંસ્કૃત જાણનારાઓ પણ સંપૂર્ણ આઠમા અધ્યાયનું જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરી શકે તે ઉદ્દેશથી અનેક જીવોને બોધિ પમાડનાર અને હાલમાં મુંબઈ અને સુરત જેવામાં ધર્મ ઉદ્યોગ કરનાર પં. ભક્તિવિજયગણીના શિષ્ય કંચન-વિજયજી મહારાજે કલિકાલ સર્વજ્ઞ હેમચંદ્રસૂરિ વિરચિત પ્રાકૃત વ્યાકરણનો ગુર્જર અનુવાદ દૃષ્ટાન્તો સાથે કરેલ છે.

આ પુસ્તકમાં પ્રથમ સૂત્રો ત્યારબાદ સ્વોપસૂ લઘુટીકા અને નીચે સૂત્ર સાથે વૃત્તિનો ગુજરાતી અર્થ સંસ્કારી ભાષામાં કરવામાં આવ્યા છે. તે ઉપરાંત સ્વોપસૂ ટીકામાં આવતાં દરેક ઉદાહરણોનું પ્રથમ સંસ્કૃત કરવામાં આવ્યું છે. અને તે દરેક રૂપમાં જેટલા ફેરફારો થતા હોય તે ફેરફારો સૂત્રોના આંક સાથે જણાવી સંપૂર્ણ રૂપો સિદ્ધ કરવામાં આવ્યાં છે. તદુપરાંત જે કાંઈ નવા અભ્યાસકની મુશ્કેલી વિચારી શકાય તે સર્વનો વિચાર કરી મુશ્કેલી ન રહેવા પામે તે રીતે આ ગ્રંથ તૈયાર કરવામાં આવ્યો છે. છતાં આ સર્વ વાતની સફળતા ત્યારેજ કહી શકાય કે જ્યારે અભ્યાસક તેનો ઉપયોગ કરે.

પ્રાકૃત દ્વાશ્રય તથા ટુંદીકાની સહાય લઈ આ પુસ્તક તૈયાર કરેલું છે. વીરમ-ગામવાળા પંડીતજી જટાશંકર વીકૃત્તે આ પુસ્તકના પાછલા ફરમાઓના મુકે શોધી આપેલ છે છતાં કોઈ શબ્દ દૃષ્ટિદોષ, મતિદોષ યા મુદ્રણાલયના દોષથી રહી ગયો હોય અથવા આદોષો થયો હોય તો સુજ મહાશયો તે સુધારી લઈ અમને ખબર આપશે એવી આશા રાખું તો અસ્થાને નજ ગણાય.

અમોને દોષદર્શિત કરવાથી આ પુસ્તકની ખીજ આવૃત્તિમાં તે મુજબ સુધારો કરાવાશે જેથી ખરો લાભ પ્રાપ્ત થશે.

સ્વપરના હિતને માટે મહારી અદ્વયબુદ્ધિ અનુસાર તૈયાર કરેલ આ પુસ્તક વિદ્વાન પુરૂષોને તો એક હાસ્યરૂપ લાગશે છતાં તેનો ઉપયોગ વિચારી મહારો પ્રયત્ન સફળીભૂત કરશે એમ માની, સાધનિકામાં સૂત્રના આંક તથા ખીજે કોઈ ફેરફાર હોય તો ક્ષમા યાચના કરી વિરમું છું.

લી૦ પં. ભક્તિવિજયજી મહારાજનો
ચરણોપાસક

ગ્રંથકાર સંક્ષિપ્ત જીવન પરિચય

પ્રાકૃત વ્યાકરણના રચયિતા કલિકાલ સર્વજ્ઞ શ્રીમદ્દેવસૂરિ મહારાજના નામથી લાગ્યેજ કોઈ અપરિચિત હશે. આજે પણ જેના રચેલા ગ્રંથો જોઈ આજના સમય વિદ્વાનો પણ જેની શક્તિનું માન આંકી શકતા નથી. અને વિચારે છે કે પરિચિત આયુષ્યમાં, સક્રિયા અનુષ્ઠાનથી ભરપૂર સાધુ જીવનમાં, ધર્મોપદેશ અને અનેક સંઘો-જ્ઞાતિના કાર્યો કરવા છતાં, ઉદ્યતવિહાર નિષ્પરિગ્રહતા અને તપશ્ચર્યાઓ કરવા છતાં આ મહાપુરૂષે ક્યારે આ સર્વ ગ્રંથો કર્યા હશે. જે જે વિષય તરફ નજર નાંખો તે સર્વ વિષયમાં આ મહાપુરૂષનો ગ્રંથ તો હોયજ અને તે પણ સામાન્ય માનો ટુંકો કે અપૂર્ણ નહિ પરંતુ સર્વાંગસંપૂર્ણ ને જેની જોડ ન મળે તેવો પ્રતિભાસંપન્ન કે તે તે વિષયના સર્વ ગ્રંથોને ભૂલાવે. આ આચાર્યના સર્વ ગ્રંથોમાં સિદ્ધહેમે મહા-વ્યાકરણ મૂખ્ય છે અને તેનો આઠમો અધ્યાય તે આ પ્રસ્તુત પ્રાકૃત વ્યાકરણ છે.

આ મહાપુરૂષ કેવળ અસાધારણ વિદ્વાન હતા એટલુંજ નહિ પરંતુ અસાધારણ પ્રભાવકહતા કે જેમણે કુમારપાળ અને સિદ્ધરાજ જેવા મહારાજવીઓને જૈનધર્મી બનાવી તે વખતના સર્વ દર્શનોમાં જૈનધર્મની પતાકા ફરકાવી હતી. છતાં મહાપુરૂષનો ટુંકો હૃદયંગમ જીવન પરિચય કરશું તો નીચે મુજબ છે.

અમદાવાદ નજીક આવેલ ધંધુકા નગરમાં મોઢ વણિક ચારિત્રપિતા અને માહિતી માતાને ત્યાં ૧૧૪૫ની કાર્તિક સુદી ૧૫ની રાતે આ હેમચંદ્રસૂરિનો જન્મ થયો હતો તેઓનું નામ માતૃપિતાએ ચાંગદેવ રાખ્યું.

ચાંગદેવની પાંચ વર્ષની ઉંમર થતાં માતાની અનુમતિથી કોટિકગણ, વજ્રશાખા અને ચંદ્રકુળના આચાર્ય દેવચંદ્રસૂરિ મહારાજે ખંભાતમાં ૧૧૫૦ના મહા સુદી ૧૪ ને શનિવારના દીક્ષા આપી અને તેઓશ્રીનું નામ સોમચંદ્રદેવ રાખ્યું.

સોમચંદ્રે દીક્ષા લીધા બાદ વ્યાકરણ, કાવ્ય તર્ક વિગેરેનો સંપૂર્ણ અભ્યાસ કર્યો. અને તે ઉપરાંત વિશેષ બુદ્ધિ વિકાસ નિમિત્તે કાશ્મીર જઈ સરસ્વતી દેવીને પ્રસન્ન કરવાનો વિચાર કર્યો ને તે નિમિત્તે ખંભાતથી પ્રસ્થાન કરી ‘રૈવતાવતાર’ તીર્થમાં નેમિનાથના ચૈત્યમાં આવીને મુકામ કર્યો. પરંતુ તેજ રીતે સરસ્વતી દેવી પ્રગટ થઈ પ્રસન્નતા દેખાડી કાશ્મીર જવાનો તેમનો વિચાર અંધ રખાવ્યો.

કેટલાક વખત બાદ આ સોમદેવમુનિ વૃદ્ધ સાધુની સાથે ગોચરી માટે ધનક નામના શેઠને ત્યાં ગયા. તે શેઠને ઘરમાં એક બાળુ રાખતું લોજન અને બીજી બાળુ સુવર્ણનો ઢગલો જોઈ તે વૃદ્ધ સાધુને પૂછવા લાગ્યા કે—આ શેઠના ઘરમાં સોનાનો ઢગલો હોવા છતાં આ રાખતું લોજન કેમ કરતા હશે. તેનો ઉત્તર આપતાં વૃદ્ધ સાધુએ કહ્યું કે પહેલાં ધનવાન હતા પરંતુ આજે તે કર્મના પ્રભાવે નિર્ધન બન્યો છે બજારમાં રહેલ સોનાનો ઢગ દોલસારૂં નેવાથી તેણે તેને પોતાના આંગણમાં ઢગલો કર્યો છે. સોમદેવે ફરી કહ્યું કે આપ કોલસા કહો છો પણ મને તો

સુવર્ણ લાગે છે, આ વાત પાસે રહેલા શેઠે સાંભળી અને તેમણે સોમદેવ મુનિના હાથનો સ્પર્શ કરાવ્યો. આ સ્પર્શ કરાવતાંજ મુનિના તેજને નહિ સહન કરી શકવાથી સુવર્ણને કોલસાફે દેખાડનાર વ્યંતર તુર્ત નાસી ગયો અને તે ઢગ સર્વને સુવર્ણ દેખાવા લાગ્યો ત્યારથી સોમદેવમુનિ હેમચંદ્ર નામે પ્રસિદ્ધ થયા.

આ હેમચંદ્રસૂરિ મહારાજ ખંભાતથી પાટણ પધાર્યા પાટણવાસીઓ એમના દર્શનથી પોતાને અહોભાગ્ય માનવા લાગ્યા. ધીમે ધીમે તેઓને સિદ્ધરાજ સાથે પરિચય થયો. પરંતુ સિદ્ધરાજના મનમાં ધારાનગરી લુટયા બાદ લોજનો ભંડાર જોઈ તેને પોતાને નવો ભંડાર બનાવવાની હોંશ હતી અને તેને માટે પંડિતોને કહ્યું કે કોઈ એવો વિદ્વાન નથી કે નવા વ્યાકરણ વિગેરે બનાવી ગુજરાતને ઉજવળ બનાવે? પણ આ સિદ્ધરાજની આ હોંશ તેના મનમાંજ રહી હતી તેને આચાર્યશ્રીનો પરિચય થતાં તેણે તેની માગણી કરી. સર્વ ઉપયોગી સામગ્રી આચાર્યશ્રીને પુરી પાડી, આચાર્ય મહારાજે સિદ્ધહેમ શબ્દાનુશાસન નામનું નવીન વ્યાકરણ તૈયાર કર્યું અને લઘુવૃત્તિ, મધ્યમવૃત્તિ, ઘૃહ્વૃત્તિ, ધાતુ પારાયણ, લિંગાનુશાસન આદિ સર્વ ઉપયોગી બાબતોથી સંપૂર્ણ કરી રાજને સોંપ્યું, રાજ અત્યંત આનંદ પામ્યો તેણે ૩૦૦ લાહીઆઓ બોલાવી તેની પ્રતિઓ કરાવી દેશેદેશ ભંડારોમાં મોકલવા માંડ્યું તેનું પઠન પાઠન વધાર્યું પરીક્ષાઓ રખાવી પારિતોષિક આપ્યાં ને સર્વત્ર પ્રચાર પમાડ્યું.

આ રીતે સિદ્ધરાજ હેમચંદ્રસૂરિ મહારાજનો અત્યંત ભક્ત બન્યો સિદ્ધરાજને પુત્ર નહોતો. તેથી તેણે ગુરૂ મહારાજ સાથે યાત્રાએ જવાનો નિશ્ચય કર્યો, અને યાત્રા દરમિયાન ગિરનારમાં રજા લાખ દ્રમનો સજ્જન મંત્રિદ્વારા જીર્ણોદ્ધાર કરાવ્યો. અને સોમનાથ પાટણમાં ગુરૂમહારાજને પોતાનો ઉત્તરાધિકારી કોણ થશે તે જાણવા માટે અમ્માદેવી પ્રસન્ન કરી નિર્ણય કરાવવા વિનંતિ કરી. ગુરૂમહારાજે પણ તે મુજબ અમ્માદેવી પ્રસન્ન કરી તેનાથી જાણ્યું કે ‘સિદ્ધરાજને પૂત્ર નહિ થાય, અને રાજ્યનો ઉત્તરાધિકારી કુમારપાળ થશે’ અને આ વાત રાજને પણ જણાવી. પરંતુ આ વાત સિદ્ધરાજને ન ગમી અને તેણે કુમારપાળનો નાશ કરવા પ્રયત્ન કર્યો પરંતુ તેમાંથી પણ હેમચંદ્રાચાર્યે કુમારપાળને ઘણીવાર બચાવ્યો હતો.

સં. ૧૧૯૯માં સિદ્ધરાજ મરણ પામતાં કુમારપાળ ગાદીએ આવ્યો. તે હેમચંદ્રસૂરિ મહારાજનો અનન્ય ભક્ત બન્યો ને તેણે ગુરૂના ઉપદેશથી શ્રાવકનાં બાર વ્રત ઉચ્ચાર્યાં સાત વ્યસનો છોડ્યાં, અમારી પડહ વગડાવ્યો, નવા મંદિરો બંધાવ્યાં, અપુત્રિયાનું ધન લેવાનું છોડ્યું, અર્થાત તેણે જૈન ધર્મનો ઉદ્યોત દેશેદેશ વધાર્યો અને સાથે પોતાનું નામ પણ અમર કર્યું.

કાલકાલ સર્વજ્ઞ હેમચંદ્રસૂરિ મહારાજે કુમારપાળના વખતમાં નવાજૈનો સંઘનું સંગઠન, જૈન ધર્મનો પ્રચાર દેશેદેશમાં વધાર્યો હતો હેમચંદ્ર સૂરિમહારાજે પોતાના જીવનમાં રાજાઓને ધર્મ પમાડી જૈન સિદ્ધાંતોનો દેશેદેશમાં પ્રચાર કરાવ્યો હતો

અને તે ઉપરાંત સર્વ પ્રકારનું સાહિત્ય બનાવી કેવળ જૈન સમાજનું નહિ પણ સમગ્ર ગુજરાતને ઉજવણ બનાવ્યું હતું.

હેમચંદ્રસૂરિ મહારાજ આ રીતે અનેક સુકૃતો કરી સં. ૧૨૨૬માં ૮૪ વર્ષે પાટણમાં સ્વર્ગવાસ પામ્યા અને પોતાની જીવન સુગંધ હંમેશને માટે જગત ઉપર મુકતા ગયા.

કલિકાળ સર્વજ્ઞ હેમચંદ્રસૂરિમહારાજને રામચંદ્રસૂરિ, બાલચંદ્રસૂરિ, ગુણચંદ્રસૂરિ, ઉદયચંદ્રસૂરિ, અને મહેન્દ્રસૂરિ વિગેરે બહોળો વિદ્વાન પ્રતિભા સંપન્ન શિષ્ય સમુદાય હતો જેઓના પણ સેંકડો ગ્રંથો આજે વિદ્યમાન છે. તે ઉપરાંત નાના મોટા ઘણા રાજાઓ અને ઉદાયનમંત્રી, રાજપિતામહ આમલદ્દ; દંડનાયક વાગલદ્દ, રાજધરદ્દ, ચાહડ, વગેરે અનેક કોટયાધિપતિઓ જેઓ પ્રત્યે અવિહત ગુરુબુદ્ધિ ધરાવતા હતા.

તેઓએ સાડા ત્રણ કોટી શ્લોક પ્રમાણ નવીન ગ્રંથ રચના કરેલ છે. આજે પણ તેઓના નીચે મુજબના ગ્રંથો વિદ્યમાન છે.

૧ યોગ શાસ્ત્ર સટીક	૧૫ હેમકાવ્યાનું શાસન
૨ વ્યાકરણ પંચાંગ સહિત	૧૬ અર્હન્નીતિ
૩ પ્રમાણ શાસ્ત્ર	૧૭ દ્વાત્રિંશદ્વાત્રિંશિકા
૪ પ્રમાણ મીમાંસા	૧૮ અન્યોગદ્વાત્રિંશિકા
૫ છન્દ શાસ્ત્ર	૧૯ અન્યોગદ્વાત્રિંશિકા
૬ અલંકાર ચુડામણિ	૨૦ દ્વિજ વદનચપેટા
૭ એકાર્થ કોશ અભિધાન ચિન્તામણિ	૨૧ આંતર ચૈત્યવંદન વૃત્તિ
૮ અનેકાર્થ સંગ્રહ	૨૨ બલાબલ સૂર્યવૃત્તિ
૯ દેશી નામ માળા	૨૩ શેષસંગ્રહ નામમાળા
૧૦ નિઘંટુ	૨૪ શેષસંગ્રહ નામમાળા સારોદ્ધાર
૧૧ ત્રિષષ્ટિ શલાકા	૨૫ હેમન્યાયાર્થ મંમુષા
૧૨ દ્વાશ્રય મહાકાવ્ય સંસ્કૃત પ્રાકૃત	૨૬ નિઘંટુશેષ
૧૩ વીતરાગ સ્તવ	૨૭ હેમધાતુ પારાયણ
૧૪ પરિશિષ્ટ થઇ	૨૮ નાલેય નેમિદ્વિસંધાન

જેઓના વસ્તુતઃ બીજા કેટલાક ગ્રંથોના સંખ્યાના નામો પણ આજે આપણે મેળવી શકીએ તેમ નથી. અને તેથીજ પ્રભાવક ચરિત્રકાર જણાવે છે કે—

इति तद्विहितं ग्रंथसंख्यैव न हि विद्यते

नामापि न विदनयेषां मादृशाः मन्दमेधसः

જેઓના ગ્રંથોની નામ સંખ્યા પણ આજે દુર્લભ છે.

અત્યારે તો આપણને તેઓનું નામસ્મરણ કલ્યાણકારી રહે એજ.

ॐ श्री पार्श्वनाथाय नमः
श्री हेमचन्द्राचार्यविरचितम्

प्राकृतव्याकरणमूलं

॥ अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥

॥ ॐ ॥ अथ प्राकृतम् ॥ ८ । १ । १ ।
बहुलम् ॥ ८ । १ । २ ॥ आर्षम् ॥ ८ ।
१ । ३ ॥ दीर्घ-ह्रस्वौ विथोवृत्तौ ॥ ८ ।
१ । ४ ॥ पदयोः सन्धिर्वा ॥ ८ । १ ।
५ ॥ न युवर्णस्यास्वे ॥ ८ । १ । ६ ॥
एदोतोः स्वरे ॥ ८ । १ । ७ ॥ स्वरस्यो-
दृक्ते ॥ ८ । १ । ८ ॥ त्यादेः ॥ ८ । १ ।
९ ॥ लुक् ॥ ८ । १ । १० ॥ अन्त्यव्यञ्ज-
नस्य ॥ ८ । १ । ११ ॥ न श्रुदोः ॥ ८ ।
१ । १२ ॥ निर्दुर्दोर्वा ॥ ८ । १ । १३ ॥
स्वरेऽन्तरश्च ॥ ८ । १ । १४ ॥ स्त्रियामाद-
विद्युतः ॥ ८ । १ । १५ ॥ रो रा ॥ ८ ।
१ । १६ ॥ क्षुधो हा ॥ ८ । १ । १७ ॥
शरदादेरव ॥ ८ । १ । १८ ॥ दिक्-प्रावृषोः
सः ॥ ८ । १ । १९ ॥ आयुरप्सरसोर्वा ॥
८ । १ । २० ॥ ककुभो हः ॥ ८ । १ ।
२१ ॥ धनुषो वा ॥ ८ । १ । २२ ॥
मोऽनुस्वारः ॥ ८ । १ । २३ ॥ वा स्वरे
मश्च ॥ ८ । १ । २४ ॥ ङ-ज-ण-नो व्यञ्जने ॥
८ । १ । २५ ॥ वक्तादावन्तः ॥ ८ । १ ।
२६ ॥ क्त्वा-स्यादेर्ण-स्वोर्वा ॥ ८ । १ ।
२७ ॥ विंशत्यादेर्लुक् ॥ ८ । १ । २८ ॥
मांसादेर्वा ॥ ८ । १ । २९ ॥ वर्गेऽन्त्यो
वा ॥ ८ । १ । ३० ॥ प्राट्-शरत्तरणयः

पुंसि ॥ ८ । १ । ३१ ॥ स्तमदामशिरो-
नमः ॥ ८ । १ । ३२ ॥ वाक्ष्यर्थ-वचना-
द्याः ॥ ८ । १ । ३३ ॥ गुणाद्याः क्लीवे
वा ॥ ८ । १ । ३४ ॥ वेमाञ्जल्याद्याः
स्त्रियाम् ॥ ८ । १ । ३५ ॥ बाहोरात् ॥
८ । १ । ३६ ॥ अतो ङो विसर्गस्य ॥
८ । १ । ३७ ॥ निष्पत्ती ओत्परी माल्य-
स्थोर्वा ॥ ८ । १ । ३८ ॥ आदेः ॥ ८ ।
१ । ३९ ॥ त्यदाद्यव्ययात् तत्स्वरस्य लुक् ॥
८ । १ । ४० ॥ पदादपेर्वा ॥ ८ । १ ।
४१ ॥ इतेः स्वरात् तश्च द्विः ॥ ८ । १ ।
४२ ॥ लुप्त-य-र-व-श-ष-सां श-प-सां
दीर्घः ॥ ८ । १ । ४३ ॥ अतः समृद्ध्यादौ
वा ॥ ८ । १ । ४४ ॥ दक्षिणे हे ॥
८ । १ । ४५ ॥ इः स्वप्तादौ ॥ ८ । १ ।
४६ ॥ पक्काङ्गारललाटे वा ॥ ८ । १ ।
४७ ॥ मध्यम-कतमे द्वितीयस्य ॥ ८ । १ ।
४८ ॥ सप्तपर्ण वा ॥ ८ । १ । ४९ ॥
मयट्यङ्वा ॥ ८ । १ । ५० ॥ ईर्हरे
वा ॥ ८ । १ । ५१ ॥ ध्वनि-विष्वचोरुः ॥
८ । १ । ५२ ॥ (च) वन्द-खण्डिते णा
वा ॥ ८ । १ । ५३ ॥ गवये वः ॥ ८ ।
१ । ५४ ॥ प्रथमे पथोर्वा ॥ ८ । १ ।
५५ ॥ ज्ञो णत्वेऽभिज्ञादौ ॥ ८ । १ । ५६ ॥

एच्छयादौ ॥ ८।१।५७ ॥ वल्लयुत्कर-
 पर्यन्ताश्चर्ये वा ॥ ८।१।५८ ॥ ब्रह्मचर्ये
 चः ॥ ८।१।५९ ॥ तोऽन्तरि ॥ ८।
 १।६० ॥ ओत्पञ्चे ॥ ८।१।६१ ॥
 नमस्कार-परस्परे द्वितीयस्य ॥ ८।१।
 ६२ ॥ वापौ ॥ ८।१।६३ ॥ स्वपावुच्च
 ॥ ८।१।६४ ॥ नात्पुनर्यादाइ वा ॥
 ८।१।६५ ॥ बालाब्बरण्ये लुक् ॥ ८।
 १।६६ ॥ वाव्ययोत्खातादावदातः ॥ ८।
 १।६७ ॥ घञ्द्वेर्वा ॥ ८।१।६८ ॥
 महाराष्ट्रे ॥ ८।१।६९ ॥ मांसादिष्व-
 नुस्वारे ॥ ८।१।७० ॥ श्यामाके मः
 ॥ ८।१।७१ ॥ इः सदादौ वा ॥ ८।
 १।७२ ॥ आचार्ये चोच्च ॥ ८।१।
 ७३ ॥ ईः स्यान्खल्वादे ॥ ८।१।७४ ॥
 उः सास्ना-स्तावके ॥ ८।१।७५ ॥ उद्वा-
 सारे ॥ ८।१।७६ ॥ आर्यायां र्यः
 श्वश्वाम् ॥ ८।१।७७ ॥ एद्वाह्ये ॥ ८।१।
 ७८ ॥ द्वारे वा ॥ ८।१।७९ ॥
 पारापते रो वा ॥ ८।१।८० ॥ मात्रटि
 वा ॥ ८।१।८१ ॥ उदोद्वाट्रे ॥ ८।१।
 ८२ ॥ ओदाल्यां पङ्क्तौ ॥ ८।१।८३ ॥
 ह्रस्वः संयोगे ॥ ८।१।८४ ॥ इत एद्वा
 ॥ ८।१।८५ ॥ किशुके वा ॥ ८।१।
 ८६ ॥ मिरायाम् ॥ ८।१।८७ ॥
 पथि-पृथिवी प्रतिश्रुन्मूषिक-हरिद्रा-विभीत-
 केष्वत् ॥ ८।१।८८ ॥ शिथिलेङ्गुदे वा
 ॥ ८।१।८९ ॥ तित्तिरौ रः ॥ ८।१।
 ९० ॥ इतौ तो वाक्यादौ ॥ ८।१।९१ ॥
 ईजिष्ठा-सिंह-त्रिशद्विशतौ त्या ॥ ८।१।

९२ ॥ लुकि निरः ॥ ८।१।९३ ॥
 द्विन्योस्तु ॥ ८।१।९४ ॥ प्रवासीक्षौ
 ॥ ८।१।९५ ॥ युधिष्ठिरे वा ॥ ८।१।
 ९६ ॥ ओच्च द्विधाकृगः ॥ ८।१।९७ ॥
 वा निर्क्षरे ना ॥ ८।१।९८ ॥ हरीतक्या-
 मीतोत् ॥ ८।१।९९ ॥ आत्कम्पीरे
 ॥ ८।१।१०० ॥ पानीयादिष्वित्
 ॥ ८।१।१०१ ॥ उज्जीर्णे ॥ ८।१।
 १०२ ॥ ऊर्हीन-विहीने वा ॥ ८।१।
 १०३ ॥ तीर्थे हे ॥ ८।१।१०४ ॥
 एत्पीयूषापीड-विभीतक-कीदृशेदृशे ॥ ८।१।
 १०५ ॥ नीडपीठे वा ॥ ८।१।१०६ ॥
 उत्तो मुकुलादिष्वत् ॥ ८।१।१०७ ॥
 वोपरौ ॥ ८।१।१०८ ॥ गुरौ के वा
 ॥ ८।१।१०९ ॥ इर्भ्रुकुटौ ॥ ८।१।
 ११० ॥ पुरुषे रोः ॥ ८।१।१११ ॥
 ईः क्षुते ॥ ८।१।११२ ॥ ऊत्सुभग-
 मुसले वा ॥ ८।१।११३ ॥ अनुत्साहोत्सन्ने
 त्सच्छे ॥ ८।१।११४ ॥ लुकि दुरो
 वा ॥ ८।१।११५ ॥ ओत्संयोगे
 ॥ ८।१।११६ ॥ कुतूहले वा ह्रस्वश्च
 ॥ ८।१।११७ ॥ अदृतः सूक्ष्मे वा
 ॥ ८।१।११८ ॥ दुक्ले वा लश्च द्विः
 ॥ ८।१।११९ ॥ ईर्वोद्व्यूढे ॥ ८।१।
 १२० ॥ उर्भ्रू-हनुमत्कण्डूय-वातूले ॥ ८।
 १।१२१ ॥ मधूके वा ॥ ८।१।१२२ ॥
 इदेतौ नूपुरे वा ॥ ८।१।१२३ ॥
 ओत्कूष्माण्डी-तूणीर-कूर्पर-स्थाल-ताम्बूल-
 गुडूची-मूल्ये ॥ ८।१।१२४ ॥ स्थूणा-
 तूणे वा ॥ ८।१।१२५ ॥ ऋतोऽत्

॥ ८ । १ । १२६ ॥ आत्कुशा-मृदुक मृदुत्वे
वा ॥ ८ । १ । १२७ ॥ इत्कुपादौ ॥ ८ । १ ।
१२८ ॥ पृष्ठे वानुत्तरपदे ॥ ८ । १ ।
१२९ ॥ मसृण-मृगाङ्क-मृत्यु शृङ्ग-धृष्टे-वा
॥ ८ । १ । १३० ॥ उदृत्वादौ ॥ ८ । १ ।
१३१ ॥ निवृत्त-वृन्दारके वा ॥ ८ । १ ।
१३२ ॥ वृषभे वा ॥ ८ । १ । १३३ ॥
गौणान्त्यस्य ॥ ८ । १ । १३४ ॥ मातुरिद्वा
॥ ८ । १ । १३५ ॥ उदृदोन्मृषि ॥ ८ । १ ।
१३६ ॥ इदुतौ वृष्ट-वृष्टि-पृथङ्-मृदङ्ग-नप्तके
॥ ८ । १ । १३७ ॥ वा बृहस्पतौ ॥ ८ । १ ।
१३८ ॥ इदेदोद्वृन्ते ॥ ८ । १ । १३९ ॥
रिः केवलस्य ॥ ८ । १ । १४० ॥
ऋणर्जृषभर्तृपौ वा ॥ ८ । १ । १४१ ॥
दृशः विवप्-टक्सकः ॥ ८ । १ । १४२ ॥
आदृते ढिः ॥ ८ । १ । १४३ ॥ अरिर्दृप्ते
॥ ८ । १ । १४४ ॥ लृत इलिः क्लृप्त-
कृल्ले ॥ ८ । १ । १४५ ॥ एत इद्वा
वेदनाचपेटा-देवर-केसरे ॥ ८ । १ । १४६ ॥
ऊः स्तेने वा ॥ ८ । १ । १४७ ॥ ऐत
एत् ॥ ८ । १ । १४८ ॥ इत्सैन्धव-शनैश्चरे
॥ ८ । १ । १४९ ॥ सैन्ये वा ॥ ८ । १ ।
१५० ॥ अइदैसादौ च ॥ ८ । १ । १५१ ॥
वैरादौ वा ॥ ८ । १ । १५२ ॥ एच्च दैवे
॥ ८ । १ । १५३ ॥ उच्चैर्नीचैस्य अः ॥ ८ ।
१ । १५४ ॥ ईद्वैर्ये ॥ ८ । १ । १५५ ॥
ओतोद्धान्योन्यपकोष्ठातोद्यशिरोवेदनामनो-
हरसरोरुहे क्तोश्च वः ॥ ८ । १ । १५६ ॥
ऊत्सोञ्जवासे ॥ ८ । १ । १५७ ॥ गव्यउ-
आअः ॥ ८ । १ । १५८ ॥ औत् औत्

॥ ८ । १ । १५९ ॥ उत्सौन्दर्यादौ ॥ ८ ।
१ । १६० ॥ कौक्षेयके वा ॥ ८ । १ ।
१६१ ॥ अउः पौरादौ च ॥ ८ । १ । १६२ ॥
आच्च गौरवे ॥ ८ । १ । १६३ ॥ नाव्यावः
॥ ८ । १ । १६४ ॥ एत्रयोदशादौ स्वरस्य
सस्वरव्यञ्जनेन ॥ ८ । १ । १६५ ॥ स्थविर-
विचकिलायस्कारे ॥ ८ । १ । १६६ ॥
वा कदले ॥ ८ । १ । १६७ ॥ वेतः
कर्णिकारे ॥ ८ । १ । १६८ ॥ अयौ वैत्
॥ ८ । १ । १६९ ॥ ओत्पूतर-बदर-नव-
मालिका-नवफलिका-पूगफले ॥ ८ । १ ।
१७० ॥ न वा मयूख-लवण-चतुर्गुण-चतुर्थ-
चतुर्दश-चतुर्वार-मुकुमार-कूतहलोदूखलोल-
खले ॥ ८ । १ । १७१ ॥ अवापोते ॥ ८ ।
१ । १७२ ॥ ऊच्चोपे ॥ ८ । १ । १७३ ॥
उमो निषण्णे ॥ ८ । १ । १७४ ॥ प्रावरणे
अङ्गवाऊ ॥ ८ । १ । १७५ ॥ स्वराद-
संयुक्तस्यानादेः ॥ ८ । १ । १७६ ॥
क-ग-च-ज-त-द-प-यवां प्रायो लुक् ॥ ८ ।
१ । १७७ ॥ यमुनाचामुण्डाकामुकातिमुक्तके
मोऽनुनासिकश्च ॥ ८ । १ । १७८ ॥
नावर्णात्पः ॥ ८ । १ । १७९ ॥ अवर्णो
यश्रुतिः ॥ ८ । १ । १८० ॥ कुब्जकर्पर-
कीले कः खोऽपुष्पे ॥ ८ । १ । १८१ ॥
मरकत-मदकले गः कन्दुके त्वादेः ॥ ८ । १ ।
१८२ ॥ किराते चः ॥ ८ । १ । १८३ ॥
शीकरे भ-हौ वा ॥ ८ । १ । १८४ ॥
चन्द्रिकायां मः ॥ ८ । १ । १८५ ॥ निकष-
स्फटिक-चिकुरे हः ॥ ८ । १ । १८६ ॥
ख-घ-थ-ध-भाप् ॥ ८ । १ । १८७ ॥

पृथकि धो वा ॥ ८ । १ । १८८ ॥
 शृङ्खले खः कः ॥ ८ । १ । १८९ ॥
 पुन्नाग-भागिन्योगो लः ॥ ८ । १ । १९० ॥
 छागे लः ॥ ८ । १ । १९१ ॥ ऊत्वे
 दुर्भग-सुभगे व ॥ ८ । १ । १९२ ॥
 खचित-प्रिशाचयोश्चः स-ल्लौ वा ॥ १ । १९३ ॥
 जटिले जो झो वा ॥ ८ । १ । १९४ ॥
 टो डः ॥ ८ । १ । १९५ ॥
 सटा-शकट-कैटभे ढः ॥ ८ । १ । १९६ ॥
 स्फटिके लः ॥ ८ । १ । १९७ ॥ चपेटा-
 पाटौ वा ॥ ८ । १ । १९८ ॥ ठो ढः
 ॥ ८ । १ । १९९ ॥ अङ्गोठे लुः ॥ ८
 । १ । २०० ॥ पिठरे हो वा रश्च डः
 ॥ ८ । १ । २०१ ॥ डो लः ॥ ८ । १ ।
 २०२ ॥ वेणौ णो वा ॥ ८ । १ । २०३ ॥
 तुच्छे तश्च-छौ वा ॥ १ । १ । २०४ ॥
 तगर-त्रसर-तूवरे टः ॥ १ । १ । २०५ ॥
 प्रसादौ ढः ॥ ८ । १ । २०६ ॥ इत्वे
 वेतसे ॥ ८ । १ । २०७ ॥ गर्भिताति-
 मुक्तके णः ॥ ८ । १ । २०८ ॥ रुदिते
 दिनाण्णः ॥ ८ । १ । २०९ ॥ सप्ततौ रः
 ॥ ८ । १ । २१० ॥ अतसी-सातवाहने
 लः ॥ ८ । १ । २११ ॥ पलिते वा ॥ ८
 । १ । २१२ ॥ पीते वो ले वा ॥ ८ । १ ।
 २१३ ॥ वितस्ति-वसति-भरत-कातर-मातु-
 लिङ्गे हः ॥ ८ । १ । २१४ ॥ मेथि-
 शिथिर-शिथिल-प्रथमे थस्य ढः ॥ ८ । १ ।
 २१५ ॥ निशीथ-पृथिव्योर्वा ॥ ८ । १ ।
 २१६ ॥ दशन-दष्ट-दग्ध-दोला-दण्ड-दर-
 दाह-दम्भ-दर्भ-कदन-दोहदे दो वा ढः

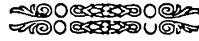
॥ ८ । १ । २१७ ॥ दंश-दहोः ॥ ८ । १ ।
 २१८ ॥ सङ्ख्या-गद्गदे रः ॥ ८ । १ ।
 २१९ ॥ कदल्यामद्गमे ॥ ८ । १ । २२० ॥
 प्रदीपि-दोहदे लः ॥ ८ । १ । २२१ ॥
 कदम्बे वा ॥ ८ । १ । २२२ ॥ दीपौ धो
 वा ॥ ८ । १ । २२३ ॥ कदर्थिते वः
 ॥ ८ । १ । २२४ ॥ ककुदे हः ॥ ८ । १ ।
 २२५ ॥ निषधे धो ढः ॥ ८ । १ । २२६ ॥
 वौषधे ॥ ८ । १ । २२७ ॥ नो णः ॥ ८
 । १ । २२८ ॥ वादौ ॥ ८ । १ । २२९ ॥
 निम्ब-नापिते ल-ण्हं वा ॥ ८ । १ । २३० ॥
 पो वः ॥ ८ । १ । २३१ ॥ पाटि-परुप-
 परिध-परिखा-पनस-पारिभट्टे फः ॥ ८ । १ ।
 २३२ ॥ प्रभूते वः ॥ ८ । १ । २३३ ॥
 नीपापडे मो वा ॥ ८ । १ । २३४ ॥ पापद्धौ
 रः ॥ ८ । १ । २३५ ॥ फो भ-हौ ॥ ८ । १ ।
 २३६ ॥ वो वः ॥ ८ । १ । २३७ ॥ विसि-
 न्यां भः ॥ ८ । १ । २३८ ॥ कबन्धे म-यौ
 ॥ ८ । १ । २३९ ॥ कैटभे भो वः ॥ ८ ।
 १ । २४० ॥ विषमे मो ढो वा ॥ ८ । १ ।
 २४१ ॥ मन्मथे वः ॥ ८ । १ । २४२ ॥
 वाभिमन्यौ ॥ ८ । १ । २४३ ॥ भ्रमरे सो
 वा ॥ ८ । १ । २४४ ॥ आदेर्यो जः ॥ ८
 । १ । २४५ ॥ युष्मद्यर्थपरे तः ॥ ८ । १ ।
 २४६ ॥ यष्ट्यां लः ॥ ८ । १ । २४७ ॥
 वोत्तरीयानीय-तीय-कृद्ये ज्ञः ॥ ८ । १ ।
 २४८ ॥ छायायां होऽकान्तौ वा ॥ ८ । १ ।
 २४९ ॥ डाह-वौ कतिपये ॥ ८ । १ । २५० ॥
 किरि-भेरे रो ढः ॥ ८ । १ । २५१ ॥ पर्याणे
 डा वा ॥ ८ । १ । २५२ ॥ करवीरे णः

॥ ८।१।२५३ ॥ हरिद्रादौ लः ॥ ८।१।
२५४ ॥ स्थूले लो रः ॥ ८।१।२५५ ॥
लाहललाङ्गल लाङ्गूले वादेर्णः ॥ ८।१।
२५६ ॥ ललाटे च ॥ ८।१।२५७ ॥
शबरे वो मः ॥ ८।१।२५८ ॥ स्वप्न-
नोव्योर्वा ॥ ८।१।२५९ ॥ श-षोः सः
॥ ८।१।२६० ॥ स्नुषायां ण्हो न वा
॥ ८।१।२६१ ॥ दश-पाषाणे हः ॥ ८।
१।२६२ ॥ दिवसे सः ॥ ८।१।
२६३ ॥ हो षोऽनुस्वारात् ॥ ८।१।

२६४ ॥ षट् शमी-शाव-सुधा-सप्तपर्णेष्वा-
देश्छः ॥ ८।१।२६५ ॥ शिरायां वा
॥ ८।१।२६६ ॥ लुग्-भाजन-दनुज-
राजकुले जः सस्वरस्य न वा ॥ ८।१।
२६७ ॥ व्याकरण-प्राकारागते कगोः ॥ ८।
१।२६८ ॥ किसलय-कालायस-हृदये
यः ॥ ८।१।२६९ ॥ दुर्गादेव्युदुम्बर-
पादपतन-पादपीठेऽन्तर्दः ॥ ८।१।२७० ॥
यावत्तावज्जीवितावर्त्तमानावट-प्रावारक-देव-
कुलैवमेवे वः ॥ ८।१।२७१ ॥

इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचितेसिद्धहेमचन्द्रभिधानस्वोपज्ञ-

शब्दानुशासने अष्टमस्याध्यायस्य प्रथमः पादः ॥

॥ अर्हम् ॥ संयुक्तस्य ॥ ८।२।१ ॥
शक्त-मुक्त-दष्ट-रुण-मृदुत्वे को वा ॥ ८।२।
२ ॥ क्षः खः क्वचित्तु छ झौ ॥ ८।२।
३ ॥ ष्क-स्कयो-र्नाम्नि ॥ ८।२।४ ॥
शुष्क-स्कन्दे वा ॥ ८।२।५ ॥ क्ष्वेटकादौ
॥ ८।२।६ ॥ स्थाणावहरे ॥ ८।२।
७ ॥ सम्भे स्तो वा ॥ ८।२।८ ॥ थ-
ठावस्पन्दे ॥ ८।२।९ ॥ रक्ते गो वा
॥ ८।२।१० ॥ शुल्के झो वा ॥ ८।२।
११ ॥ कृत्ति-चत्वरे चः ॥ ८।२।१२ ॥
त्योऽचैत्ये ॥ ८।२।१३ ॥ प्रत्यूषे षश्च
हो वा ॥ ८।२।१४ ॥ त्व-ध्व-द्व-ध्वां
च-छ-ज-झाः क्वचित् ॥ ८।२।१५ ॥
वृश्चिरे श्रेञ्चुर्वा ॥ ८।२।१६ ॥ छोक्ष्यादौ
॥ ८।२।१७ ॥ क्षमायां कौ ॥ ८।२।
१८ ॥ ऋक्षे वा ॥ ८।२।१९ ॥ क्षण

उत्सवे ॥ ८।२।२० ॥ ह्रस्वात् थ्य-श्च-
त्स-प्सामनिश्चले ॥ ८।२।२१ ॥ सामर्थ्यो-
त्सुकोत्सवे वा ॥ ८।२।२२ ॥ स्पृहा-
याम् ॥ ८।२।२३ ॥ ग्र-ग्र्य र्या जः ॥ ८।
२।२४ ॥ अभिमन्यौ ज-झौ वा ॥ ८।
२।२५ ॥ साध्वस-ध्य-ह्यां झः ॥ ८।२।
२६ ॥ ध्वजे वा ॥ ८।२।२७ ॥ इन्वौ
झा ॥ ८।२।२८ ॥ वृत्त-प्रवृत्त-मृत्तिका
पत्तन-कदर्थिते टः ॥ ८।२।२९ ॥
र्त्तस्याधूर्त्तादौ ॥ ८।२।३० ॥ वृन्ने ण्टः
॥ ८।२।३१ ॥ ठोऽस्थि-विसंस्थुले ॥ ८।
२।३२ ॥ स्नान-चतुर्थार्थे वा ॥ ८।२।
३३ ॥ ष्टस्यानुष्टेष्टासंदष्टे ॥ ८।२।३४ ॥
गर्त्ते डः ॥ ८।२।३५ ॥ सम्मर्द-वितर्दि-
विच्छर्द-च्छर्दि-कपर्द-मार्दिते र्स्य ॥ ८।२।
३६ ॥ गर्दभे वा ॥ ८।२।३७ ॥

कन्दारिका-भिन्दिपाले ण्डः ॥ ८ । २ । ३८ ॥
 स्तब्धे ठ-ढौ ॥ ८ । २ । ३९ ॥ दग्धविदग्ध-
 वृद्धिवृद्धे ढः ॥ ८ । २ । ४० ॥ श्रद्धि-
 मूर्धार्धेऽन्ते वा ॥ ८ । २ । ४१ ॥ म्रज्ञोर्णः
 ॥ ८ । २ । ४२ ॥ पञ्चशत्पञ्चादश-दत्ते
 ॥ ८ । २ । ४३ ॥ मन्यौ न्तो वा ॥ ८
 । २ । ४४ ॥ स्तस्य थोऽसमस्त-स्तम्बे
 ॥ ८ । २ । ४५ ॥ स्तवे वा ॥ ८ । २ ।
 ४६ ॥ पर्यस्ते थ-टौ ॥ ८ । २ । ४७ ॥
 वोत्साहे थो हश्च रः ॥ ८ । २ । ४८ ॥
 आश्लिष्टे ल-धौ ॥ ८ । २ । ४९ ॥ चिहे
 न्यो वा ॥ ८ । २ । ५० ॥ भस्मात्मनोः
 पो वा ॥ ८ । २ । ५१ ॥ इम-कमो
 ॥ ८ । २ । ५२ ॥ ण्स्पोः फः
 ॥ ८ । २ । ५३ ॥ भीष्मे ण्मः ॥ ८ । २ ।
 ५४ ॥ श्लेष्मणि वा ॥ ८ । २ । ५५ ॥
 ताम्राम्ने म्बः ॥ ८ । २ । ५६ ॥ ह्यो
 भो वा ॥ ८ । २ । ५७ ॥ वा विहले वौ
 वश्च ॥ ८ । २ । ५८ ॥ वोर्ध्वे ॥ ८ । २ ।
 ५९ ॥ कश्मीरे म्भो वा ॥ ८ । २ । ६० ॥
 न्मो मः ॥ ८ । २ । ६१ ॥ ग्मो वा ॥ ८
 । २ । ६२ ॥ ब्रह्मचर्य-तूर्य-सौन्दर्य-शौण्डीर्ये
 र्यो रः ॥ ८ । २ । ६३ ॥ धैर्ये वा ॥ ८
 । २ । ६४ ॥ एतः पर्यन्ते ॥ ८ । २ । ६५ ॥
 आश्चर्ये ॥ ८ । २ । ६६ ॥ अतो रिआर-
 रिज्ज-रीअं ॥ ८ । २ । ६७ ॥ पर्यस्त-
 पर्याण-सौकुमार्ये लः ॥ ८ । २ । ६८ ॥
 वृहस्पति-वनस्पत्योः सो वा ॥ ८ । २ । ६९ ॥
 वाण्णे होऽश्रुणि ॥ ८ । २ । ७० ॥ कार्पा-
 णे ॥ ८ । २ । ७१ ॥ दुःख-दक्षिण-तीर्थे

वा ॥ ८ । २ । ७२ ॥ कूष्माण्ड्यां षो
 लस्तु ण्डो वा ॥ ८ । २ । ७३ ॥ पक्ष्म-
 श्म-ष्म-स्म-ह्मां-म्हः ॥ ८ । २ । ७४ ॥
 सूक्ष्म-श्म-ष्म-स्म-ह्म-ह्म-क्ष्णां ण्डः ॥ ८ । २ ।
 ७५ ॥ ह्यो ल्हः ॥ ८ । २ । ७६ ॥ क-ग-
 ट-ड-त-द-प-श-ष-स-क ॥ ८ । २ । ७७ ॥ अधो म-न-याम् ॥ ८
 । २ । ७८ ॥ सर्वत्र ल-व-राम-वन्द्रे ॥ ८
 । २ । ७९ ॥ द्वे रो न वा ॥ ८ । २ ।
 ८० ॥ धाव्याम् ॥ ८ । २ । ८१ ॥ तीक्ष्णे
 णः ॥ ८ । २ । ८२ ॥ ज्ञो जः ॥ ८ । २ ।
 ८३ ॥ मध्याहे ढः ॥ ८ । २ । ८४ ॥ दशार्हे
 ॥ ८ । २ । ८५ ॥ आदेः श्मश्रु श्मशाने
 ॥ ८ । २ । ८६ ॥ श्वो हरिश्चन्द्रे ॥ ८
 । २ । ८७ ॥ रात्रौ वा ॥ ८ । २ । ८८ ॥
 अनादौ शेषादेशयोर्द्वित्वम् ॥ ८ । २ । ८९ ॥
 द्वितीय-तुर्ययोरुपरि पूर्वः ॥ ८ । २ । ९० ॥
 दीर्घे वा ॥ ८ । २ । ९१ ॥ न दीर्धानु-
 स्वरात् ॥ ८ । २ । ९२ ॥ रहोः ॥ ८
 । २ । ९३ ॥ धृष्ट्युम्ने णः ॥ ८ । २ ।
 ९४ ॥ कर्णिकारे वा ॥ ८ । २ । ९५ ॥
 ह्ये ॥ ८ । २ । ९६ ॥ समासे वा ॥ ८
 । २ । ९७ ॥ तैलादौ ॥ ८ । २ । ९८ ॥
 सेवादौ वा ॥ ८ । २ । ९९ ॥ शार्ङ्गे डात्पू-
 र्वात् ॥ ८ । २ । १०० ॥ क्षमा-श्लाधा-
 रत्नेऽन्त्यव्यञ्जनात् ॥ ८ । २ । १०१ ॥
 स्नेहान्योर्वा ॥ ८ । २ । १०२ ॥ पुक्षे लात्
 ॥ ८ । २ । १०३ ॥ ह-श्री-ही-कृत्स्न-क्रिया-
 दिष्ट्यास्वित् ॥ ८ । २ । १०४ ॥ श-र्ष-तप्त-
 वज्रे वा ॥ ८ । २ । १०५ ॥ लात् ॥ ८ । २ ।

१०६ ॥ स्याद्-भव्य-चैत्य-चौर्यसमेषु यात्
॥ ८ । २ । १०७ ॥ स्वप्ने नात् ॥ ८ । २ ।
१०८ ॥ स्निग्धे वादितौ ॥ ८ । २ । १०९ ॥
कृष्णे वर्णे वा ॥ ८ । २ । ११० ॥ उच्चार्यति
॥ ८ । २ । १११ ॥ पञ्च-छत्र-मूर्ख-द्वारे
वा ॥ ८ । २ । ११२ ॥ तन्वीतुल्येषु ॥ ८
। २ । ११३ ॥ एकस्यरे श्वः-स्वे ॥ ८ । २ ।
११४ ॥ ज्यायामीत् ॥ ८ । २ । ११५ ॥
करेणूवाराणस्योर-णोर्व्यत्ययः ॥ ८ । २ ।
११६ ॥ आलाने लनोः ॥ ८ । २ । ११७ ॥
अचलपुरे च लोः ॥ ८ । २ । ११८ ॥
महाराष्ट्रे ह-रो ॥ ८ । २ । ११९ ॥
हृदे ह-दोः ॥ ८ । २ । १२० ॥ हरिताले
र-लोर्नवा ॥ ८ । २ । १२१ ॥ लघुके
ल-होः ॥ ८ । २ । १२२ ॥ ललाटे ल-
डोः ॥ ८ । २ । १२३ ॥ ह्ये ह्योः ॥ ८
। २ । १२४ ॥ स्तोकस्य थोक्क-थोव-थेवाः
॥ ८ । २ । १२५ ॥ दुहितृ भगिन्योर्धूआ-
वहिष्णो ॥ ८ । २ । १२६ ॥ वृक्ष-क्षिप्तयो
रूख-छूढौ ॥ ८ । २ । १२७ ॥ वनिताया
विलया ॥ ८ । २ । १२८ ॥ गौणस्येषतः
कूरः ॥ ८ । २ । १२९ ॥ स्त्रिया इत्थी
॥ ८ । २ । १३० ॥ धृतेर्दिहिः ॥ ८ । १ ।
१३१ ॥ मार्जारस्य मञ्जर-वञ्जरौ ॥ ८ । १ ।
१३२ ॥ वद्वैर्यस्य वेरुलिअं ॥ ८ । २ ।
१३३ ॥ एण्हि एत्ताहे इदानीमः ॥ ८
। २ । १३४ ॥ पूर्वस्य पुरिमः ॥ ८ । २ ।
१३५ ॥ त्रस्तस्य हित्थ-तट्ठौ ॥ ८ । २ ।
१३६ ॥ वृहस्पतौ बहो भयः ॥ ८ । २ ।
१३७ ॥ मलिनोभय-शुक्ति-छुत्तारब्ध-पदा-

तेर्मइलावह-सिप्पि-छिक्काठत्त-पाइक्कं । ८ । २ ।
१३८ ॥ दंष्ट्राया दाढा ॥ ८ । २ । १३९ ॥
बहिसो बार्हि-बाहिरो ॥ ८ । २ । १४० ॥
अधसो हेहं ॥ ८ । २ । १४१ ॥ मातृ-पितुः
खमुः सिआ-च्छौ ॥ ८ । २ । १४२ ॥
तिर्यचस्तिरिच्छिः ॥ ८ । २ । १४३ ॥
गृहस्य घरोऽपतौ ॥ ८ । २ । १४४ ॥ शीला-
द्यर्थस्येरः ॥ ८ । २ । १४५ ॥ कत्वस्तुमत्तूण-
तुआणाः ८ । २ । १४६ ॥ इदमर्थस्य केरः
॥ ८ । २ । १४७ ॥ पर-राजभ्यां क-डिक्कौ
च ॥ ८ । २ । १४८ ॥ युष्मदस्मदोव एच्चयः
॥ ८ । २ । १४९ ॥ वतेर्व्वः ॥ ८ । २ ।
१५० ॥ सर्वाङ्गादीनस्येकः ॥ ८ । २ ।
१५१ ॥ पथो णस्येकद् ॥ ८ । २ । १५२ ॥
ईयस्यात्मनो णयः । ८ । २ । १५३ । त्वस्य डिमा-
त्तणौ वा । ८ । २ । १५४ । अनङ्कोठात्तैलस्य
डेल्लः ॥ ८ । २ । १५५ ॥ यत्तदेतदोतो-
रित्तिअ एतल्लक् च ॥ ८ । २ । १५६ ॥
इदंकिमश्च डेत्तिअ-डेत्तिल-डेद्दहाः ॥ ८ । २ ।
१५७ ॥ कत्वसो हुत्तम् ॥ ८ । २ । १५८ ॥
आल्विल्लोलाल-वन्त-मन्तेत्तेर-मणा मतोः
॥ ८ । २ । १५९ ॥ त्तो दा तसो वा
॥ ८ । २ । १६० ॥ त्रपो हि-ह-त्थाः ॥ ८
। २ । १६१ ॥ वैकाहः सि सिअं इआ
॥ ८ । २ । १६२ ॥ डिह्ल-डुल्लौ भवे ॥ ८
। २ । १६३ ॥ स्वार्थे कश्च वा ॥ ८ । २ ।
१६४ ॥ लो नवैकाद्वा ॥ ८ । २ । १६५ ॥
उपरेः संव्याने ॥ ८ । २ । १६६ ॥ भ्रुवो
मया डमया ॥ ८ । २ । १६७ ॥ शनैसो
डिअम् ॥ ८ । २ । १६८ ॥ मनाको नवा

डयं च ॥ ८।२।१६९ ॥ मिश्राड्डा-
 लिअः ॥ ८।२।१७० ॥ रो दीर्घात्
 ॥ ८।२।१७१ ॥ त्वादेः सः
 ॥ ८।२।१७२ ॥ विद्युत्पत्रपीतान्धालः
 ॥ ८।२।१७३ ॥ मोणादयः ॥ ८।२।
 १७४ ॥ अव्ययम् ॥ ८।२।१७५ ॥ तं
 वाक्योपन्यासे ॥ ८।२।१७६ ॥ आम
 अभ्युपगमे ॥ ८।२।१७७ ॥ णवि
 वैपरीत्ये ॥ ८।२।१७८ ॥ पुणरुक्त
 कृतकरणे ॥ ८।२।१७९ ॥ हन्दि विषाद
 विकल्प-पश्चात्ताप-निश्चय-सत्ये ॥ ८।२।
 १८० ॥ हन्द च गृहाणार्थे ॥ ८।२।
 १८१ ॥ मित्र पितृ विव व्व व विअ इवार्थे
 वा ॥ ८।२।१८२ ॥ जेण तेण लक्षणे
 ॥ ८।२।१८३ ॥ णइ चेअ चिअ च
 अवधारणे ॥ ८।२।१८४ ॥ बले निर्धा-
 रण-निश्चययोः ॥ ८।२।१८५ ॥ किरेर
 हिर किलार्थे वा ॥ ८।२।१८६ ॥ णवरं
 केवले ॥ ८।२।१८७ ॥ आनन्तर्ये णवरि
 ॥ ८।२।१८८ ॥ अलारि निवारणे ॥ ८।
 २।१८९ ॥ अण णाई नञर्थे ॥ ८।२।
 १९० ॥ माई मार्थे ॥ ८।२।१९१ ॥
 हद्दी निर्वेदे ॥ ८।२।१९२ ॥ वेव्वे भय-
 वारण-विषादे ॥ ८।२।१९३ ॥ वेव्व च
 आमन्त्रणे ॥ ८।२।१९४ ॥ मामि हला

हले सख्या वा ॥ ८।२।१९५ ॥ दे
 सम्मुखीकरणे च ॥ ८।२।१९६ ॥ हुं
 दान-पृच्छा-निवारणे ॥ ८।२।१९७ ॥
 हु खु निश्चय-वितर्क-सम्भावन विस्मये ॥ ८।
 २।१९८ ॥ ऊ गर्हाक्षेप-विस्मय-सूचने
 ॥ ८।२।१९९ ॥ यू कुत्सायाम् ॥ ८।
 २।२०० ॥ रे अरे सम्भाषण-रतिकलहे
 ॥ ८।२।२०१ ॥ हरे क्षेपे च ॥ ८।२।
 २०२ ॥ ओ सूचना-पश्चात्तापे ॥ ८।२।
 २०३ ॥ अव्वो सूचना-दुःख-सम्भाषणाप-
 राध-विस्मयानन्दादर-भय-खेद-विषाद-
 पश्चात्तापे ॥ ८।२।२०४ ॥ अइ सम्भा-
 वने ॥ ८।२।२०५ ॥ वणे निश्चय-विक-
 ल्पानुकम्प्ये च ॥ ८।२।२०६ ॥ मणे
 विमर्शे ॥ ८।२।२०७ ॥ अम्मो आश्चर्ये
 ॥ ८।२।२०८ ॥ स्वयंमोर्धे अप्पणो न
 वा ॥ ८।२।२०९ ॥ प्रत्येकमः पाडिक्कं
 पाडिक्कं ॥ ८।२।२१० ॥ उअ *पड्ये
 ॥ ८।२।२११ ॥ इहरा इतरथा ॥ ८।
 २।२१२ ॥ एक्क-सरिअं झगिति सम्प्रति
 ॥ ८।२।२१३ ॥ मोरउल्ला मुधा ॥ ८।
 २।२१४ ॥ दरार्थाल्पे ॥ ८।२।२१५ ॥
 कि णो प्रश्ने ॥ ८।२।२१६ ॥ इ-जे-राः
 पाद पूरणे ॥ ८।२।२१७ ॥ प्यादयः
 ॥ ८।२।२१८ ॥

इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रसूरिविरचिते सिद्धहेमचन्द्राभिधान स्वोपज्ञ
 शब्दानुशासने अष्टमस्याध्यायस्य द्वितीयः पादः समाप्तः

॥ अहंम ॥ वीप्स्यात्स्यादेर्षीप्स्ये स्वरे
 मो वा ॥ ८ । ३ । १ ॥ अतः
 सेर्होः ॥ ८ । ३ । २ ॥ वैतत्तदः ॥ ८ । ३ ।
 ३ ॥ जस्-शसोर्लुक् ॥ ८ । ३ । ४ ॥
 अमोऽस्य ॥ ८ । ३ । ५ ॥ टा-आमोर्णः
 ॥ ८ । ३ । ६ ॥ भिसो हि हिं हिं ॥ ८
 । ३ । ७ ॥ ङसेस् चो-दो-दु-द्वि-द्विन्तो
 लुकः ॥ ८ । ३ । ८ ॥ भ्यसस् चोदो
 धु हि द्विन्तो मुन्तो ॥ ८ । ३ । ९ ॥
 ङसः स्तः ॥ ८ । ३ । १० ॥ डे म्मि डेः
 ॥ ८ । ३ । ११ ॥ जस्-शस्-ङसि-
 चो-दो-द्वामि दीर्घः ॥ ८ । ३ । १२ ॥
 भ्यसि वा ॥ ८ । ३ । १३ ॥ टाण-शस्येत्
 ॥ ८ । ३ । १४ ॥ भिस्भ्यस्सुपि ॥ ८ । ३ ।
 १५ ॥ इदुतो दीर्घः ॥ ८ । ३ । १६ ॥
 चतुरो वा ॥ ८ । ३ । १७ ॥ लुप्ते शसि
 ॥ ८ । ३ । १८ ॥ अक्लीवे सौ ॥ ८
 । ३ । १९ ॥ पुंसि जसो ङउ ङओ वा
 ॥ ८ । ३ । २० ॥ वोतो ङवो ॥ ८ । ३ ।
 २१ ॥ जस्-शसोर्णो वा ॥ ८ । ३ । २२ ॥
 ङसि-ङसोः पुं-क्लीवे वा ॥ ८ । ३ ।
 २३ ॥ टो णा ॥ ८ । ३ । २४ ॥ क्लीवे
 स्वरान्म सेः ॥ ८ । ३ । २५ ॥ जस्-शस
 ई-ई-णयः सप्राणदीर्घाः ॥ ८ । ३ । २६ ॥
 स्त्रियामुदोतौ वा ॥ ८ । ३ । २७ ॥ ईतः
 शेषा वा ॥ ८ । ३ । २८ ॥ टा-ङस्-
 डेरदादिदेद्रा तु ङसेः ॥ ८ । ३ । २९ ॥
 नात आत् ॥ ८ । ३ । ३० ॥ प्रत्यये
 ङीर्नवा ॥ ८ । ३ । ३१ ॥ अजानेः
 पुंसः ॥ ८ । ३ । ३२ ॥ किं-यत्तदोस्यमामि

॥ ८ । ३ । ३३ ॥ लाया-हरिद्रयोः ॥ ८
 । ३ । ३४ ॥ स्वसादेर्डा ॥ ८ । ३ । ३५ ॥
 ह्रस्वोऽमि ॥ ८ । ३ । ३६ ॥ नामन्त्यात्सौ
 यः ॥ ८ । ३ । ३७ ॥ डो दीर्घो वा ॥ ८
 । ३ । ३८ ॥ ऋतोद्वा ॥ ८ । ३ । ३९ ॥
 नाम्न्यरं वा ॥ ८ । ३ । ४० ॥ वाप ए ॥ ८
 । ३ । ४१ ॥ ईदूतोर्ह्रस्वः ॥ ८ । ३ । ४२ ॥
 क्विपः ॥ ८ । ३ । ४३ ॥ ऋतामुदस्यमौसु
 वा ॥ ८ । ३ । ४४ ॥ आरः स्यादौ ॥ ८
 । ३ । ४५ ॥ आ अरा मातुः ॥ ८ । ३ ।
 ४६ ॥ नाम्न्यरः ॥ ८ । ३ । ४७ ॥ आ-
 सौ न वा ॥ ८ । ३ । ४८ ॥ राज्ञः ॥ ८
 । ३ । ४९ ॥ जस्-शस्-ङसि-ङसां णो ॥ ८
 । ३ । ५० ॥ टो णा ॥ ८ । ३ । ५१ ॥
 ईर्जस्य णो-णा-ङौ ॥ ८ । ३ । ५२ ॥
 इणममामा ॥ ८ । ३ । ५३ ॥ ईद्रिस्भ्यसाम्मुपि
 ॥ ८ । ३ । ५४ ॥ आजस्य टा-ङ-सि-ङस्सु
 सणाणोष्वण् ॥ ८ । ३ । ५५ ॥ पुंस्यनः
 आणो राजवच्च ॥ ८ । ३ । ५६ ॥ आत्म-
 नष्टो णिआ णइआ ॥ ८ । ३ । ५७ ॥
 अतः सर्वादेर्ह्रैर्जसः ॥ ८ । ३ । ५८ ॥
 डेः स्सि-म्मि-त्थाः ॥ ८ । ३ । ५९ ॥ न
 वानिदमेतदो हि ॥ ८ । ३ । ६० ॥ आमो
 डेसि ॥ ८ । ३ । ६१ ॥ कितद्गयां डासः
 ॥ ८ । ३ । ६२ ॥ किंयत्तद्रयो ङसः ॥ ८ । ३ ।
 ६३ ॥ ईद्रयः स्सा से ॥ ८ । ३ । ६४ ॥
 डेर्डाहि डाला इआ काले ॥ ८ । ३ । ६५ ॥
 ङसेम्हा ॥ ८ । ३ । ६६ ॥ तदो डोः
 ॥ ८ । ३ । ६७ ॥ किमो डिणोडीमौ
 । ८ । ३ । ६८ ॥ इदमेतत्किं-यत्तद्रयष्टो

डिणा ॥ ८ । ३ । ६९ ॥ तदो णः
 स्यादौ कचित् ॥ ८ । ३ । ७० ॥ किमः
 कस्त्र-तसोश्च ॥ ८ । ३ । ७१ ॥ इदम इमः
 ॥ ८ । ३ । ७२ ॥ पुं-स्त्रियोर्न वायमिमिआ
 सौ ॥ ८ । ३ । ७३ ॥ स्सि-स्सयोस्त
 ॥ ८ । ३ । ७४ ॥ डेमेन हः ॥ ८ । ३ । ७५ ॥ न
 त्यः ॥ ८ । ३ । ७६ ॥ णोम्-शस्ता-भिसि
 ॥ ८ । ३ । ७७ ॥ अमेणम् ॥ ८ । ३ । ७८ ॥
 क्लीवे स्यमेदमिणमो च ॥ ८ । ३ । ७९ ॥
 किमः किं ॥ ८ । ३ । ८० ॥ वेदंतदेतदो
 डसामभ्यां से-सिमौ ॥ ८ । ३ । ८१ ॥
 वेतदो डसेस्तो चाहे ॥ ८ । ३ । ८२ ॥
 त्थे च तस्य लुक् ॥ ८ । ३ । ८३ ॥
 एरदीतौ म्मौ वा ॥ ८ । ३ । ८४ ॥
 वैसेणमिणमो सिना ॥ ८ । ३ । ८५ ॥
 तदश्च तः सोक्लीवे ॥ ८ । ३ । ८६ ॥
 वादसो दस्य होनोदाम् ॥ ८ । ३ । ८७ ॥
 सुः स्यादौ ॥ ८ । ३ । ८८ ॥ म्मादयेऔ
 वा ॥ ८ । ३ । ८९ ॥ युष्मदस्तं तुं तुवं
 तुहं तुमं सिना ॥ ८ । ३ । ९० ॥ भे
 तुब्भे तुज्झ (उज्झे), तुम्ह तुय्हे उय्हे जसा
 ॥ ८ । ३ । ९१ ॥ तं तुं तुमं तुवं तुह
 तुमे तुए अमा ॥ ८ । ३ । ९२ ॥ वो
 तुज्झ (उज्झे) तुब्भे तुय्हे तुय्हे भे शसा
 ॥ ८ । ३ । ९३ ॥ भे दि दे ते तइ तए
 तुमं तुमइ तुमए तुमे तुमाइ टा ॥ ८ । ३ । ९४ ॥
 भे तुब्भेहिं उज्झेहिं उम्हेहिं तुय्हेहिं उय्हेहिं
 भिसा ॥ ८ । ३ । ९५ ॥ तइ-तुव-तुम-तुह-तुब्भा
 डसौ ॥ ८ । ३ । ९६ ॥ तुय्ह तुब्भ
 तहिन्तो डसिना ॥ ८ । ३ । ९७ ॥

तुब्भतुय्होय्होम्हा भ्यसि ॥ ८ । ३ । ९८ ॥
 तइ-तु-ते-तुम्ह-तुह-तुहं-तुव-तुम-तुमे-तुमो-
 तुमाइ-दि-दे-इ-ए-तुब्भो-उम्भोय्हा डसा ॥ ८ ।
 ३ । ९९ ॥ तु वो भे (तुय्ह) तुब्भ तुब्भं
 (उब्भ) तुब्भाण-तुवाण तुमाण तुहाण
 उ(तु)म्हाण आमा ॥ ८ । ३ । १०० ॥
 तुमे तुमए तुमाइ तइ तए डिना ॥ ८ ।
 ३ । १०१ ॥ तु-तुव-तुम-तुह-तुब्भा-डौ ॥ ८ ।
 ३ । १०२ ॥ सुपि ॥ ८ । ३ । १०३ ॥
 उम्भो म्ह-ज्झौ वा ॥ ८ । ३ । १०४ ॥
 अस्पदो म्मि अम्मि अम्हि हं अहं अहयं
 सिना ॥ ८ । ३ । १०५ ॥ अम्ह अम्हे
 अम्हो मो वयं भे जसा ॥ ८ । ३ । १०६ ॥
 णे णं मि अम्मि अम्ह मम्ह मं ममं मिमं
 अहं अमा ॥ ८ । ३ । १०७ ॥ अम्हे
 अम्हो अम्ह णे शसा ॥ ८ । ३ । १०८ ॥
 मि मे ममं ममए ममाइ मइ मए मयाइ णे
 टा ॥ ८ । ३ । १०९ ॥ अम्हेहिं अम्हाहि
 अम्ह अम्हे णे भिसा ॥ ८ । ३ । ११० ॥
 मइ-मम-मह-मज्झा डसौ ॥ ८ । ३ । १११ ॥
 ममाम्हौ भ्यसि ॥ ८ । ३ । ११२ ॥ मे
 मइ मम मह महं मज्झ मज्झं अम्ह अम्हं
 डसा ॥ ८ । ३ । ११३ ॥ णे णो मज्झ
 अम्ह अम्हं अम्हे अम्हो अम्हाण ममाण
 महाण मज्झाण आमा ॥ ८ । ३ । ११४ ॥
 मि मइ ममाइ मए मे डिना ॥ ८ । ३ ।
 ११५ ॥ अम्ह-मम-मह-मज्झा डौ ॥ ८ ।
 ३ । ११६ ॥ सुपि ॥ ८ । ३ । ११७ ॥
 त्रेस्ती तृतीयादौ ॥ ८ । ३ । ११८ ॥
 द्वेदौ वे ॥ ८ । ३ । ११९ ॥ दुवे दोणि

वेणि च जस्-शसा ॥ ८ । ३ । १२० ॥
 नेस्तिणिः ॥ ८ । ३ । १२१ ॥ चतुर-
 श्रत्तारो चउरो चत्तारि ॥ ८ । ३ । १२२ ॥
 संख्याया आमो ण्ह ण्ह ॥ ८ । ३ ।
 १२३ ॥ शेपेऽदन्तवत् ॥ ८ । ३ । १२४ ॥
 न दीर्घो णो ॥ ८ । ३ । १२५ ॥
 डसेर्लुक् ॥ ८ । ३ । १२६ । भ्यसश्च हिः
 ॥ ८ । ३ । १२७ ॥ डेडैः ॥ ८ । ३ ।
 १२८ ॥ एत् ॥ ८ । ३ । १२९ ॥ द्विव-
 चनस्य बहुवचनम् ॥ ८ । ३ । १३० ॥
 चतुर्थ्याः षष्ठी ॥ ८ । ३ । १३१ ॥
 तादर्थ्यडेर्वा ॥ ८ । ३ । १३२ ॥ वधा-
 ङ्गाश्च वा ॥ ८ । ३ । १३३ ॥ कचिद्
 द्वितीयादेः ॥ ८ । ३ । १३४ ॥ द्वितीया-
 तृतीययोः सप्तमी ॥ ८ । ३ । १३५ ॥
 पञ्चम्यास्तृतीया च ॥ ८ । ३ । १३६ ॥
 सप्तम्या द्वितीया ॥ ८ । ३ । १३७ ॥
 क्यङोर्यलुक् ॥ ८ । ३ । १३८ ॥ त्यादी-
 नामाद्यत्रयस्याद्यस्येचचौ ॥ ८ । ३ ।
 १३९ ॥ द्वितीयस्य सि से ॥ ८ । ३ ।
 १४० ॥ तृतीयस्य मिः ॥ ८ । ३ ।
 १४१ ॥ बहुष्वद्यस्य न्ति न्ते इरे ॥ ८ ।
 ३ । १४२ ॥ मध्यमस्येत्था-हचौ ॥ ८ ।
 ३ । १४३ ॥ तृतीयस्य मो मु माः ॥ ८ ।
 ३ । १४४ ॥ अत एवैच् से ॥ ८ । ३ ।
 १४५ ॥ सिनास्तेः सिः ॥ ८ । ३ ।
 १४६ ॥ मि-मो-मैम्हि-म्हो-म्हा वा ॥ ८ ।
 ३ । १४७ ॥ अत्थिस्त्यादिना ॥ ८ । ३ ।
 १४८ ॥ णेरदेदात्रावे ॥ ८ । ३ ।
 १४९ ॥ गुर्वादेरविर्वा ॥ ८ । ३ । १५० ॥

भ्रमेराडो वा ॥ ८ । ३ । १५१ ॥ लुगावी
 क्त-भाव-कर्मसु ॥ ८ । ३ । १५२ ॥
 अदेल्लुक्पादेरत आः ॥ ८ । ३ । १५३ ॥
 मौ वा ॥ ८ । ३ । १५४ ॥ इच्च मो-मु-मे
 वा ॥ ८ । ३ । १५५ ॥ क्ते ॥ ८ । ३ ।
 १५६ ॥ एच्च क्त्वा-तुप्-तव्य-भविष्यत्सु
 ॥ ८ । ३ । १५७ ॥ वर्त्तमाना-पञ्चमी-
 शतृषु वा ॥ ८ । ३ । १५८ ॥ ज्जा-ज्जे
 ॥ ८ । ३ । १५९ ॥ ईअ-इज्जौ क्यस्य
 ॥ ८ । ३ । १६० ॥ दृशि-वचेर्डीस-डुच्चं
 ॥ ८ । ८ । ३ । १६१ ॥ सी ही हीअ
 भूतार्थस्य ॥ ८ । ३ । १६२ ॥ व्यञ्जना-
 दीअः ॥ ८ । ३ । १६३ ॥ तेनास्तेरा-
 स्यहेसी ॥ ८ । ३ । १६४ ॥ ज्जात्सप्तम्या
 इर्वा ॥ ८ । ३ । १६५ ॥ भविष्यति-
 हिरादिः ॥ ८ । ३ । १६६ ॥ मि-मो-मु-
 मेस्सा हा न वा ॥ ८ । ३ । १६७ ॥
 मो-मु-मानां-हिस्सा हित्था ॥ ८ । ३ ।
 १६८ ॥ मेः स्सं ॥ ८ । ३ । १६९ ॥
 कृ-दो हं ॥ ८ । ३ । १७० ॥ श्रृ-गमि-
 रुदि-विदि-दशि-मुचि-अचि-छिदि-भिदि-
 भुजां सोच्छं गच्छं रोच्छं वेच्छं दच्छं
 मोच्छं वो (व) च्छं छेच्छं भेच्छं भोच्छं
 ॥ ८ । ३ । १७१ ॥ सोच्छादय इजादिषु
 हिलुक् च वा ॥ ८ । ३ । १७२ ॥ दु सु
 मु विध्यादिष्वेकस्मिन्स्त्रयाणाम् ॥ ८ । ३ ।
 १७३ ॥ सोर्हिर्वा ॥ ८ । ३ । १७४ ॥
 अत इज्जस्विज्जहीज्जे-लुको वा ॥ ८ ।
 ३ । १७५ ॥ बहुषु न्तु ह मो ॥ ८ । ३ ।
 १७६ ॥ वर्त्तमाना-भविष्यन्त्योश्च ज्ज

ज्जा वा ॥ ८ । ३ । १७७ ॥ मध्ये च ॥ ८ । ३ । १८० ॥ शत्रानशः ॥ ८ ।
 स्वरांतादा ॥ ८ । ३ । १७८ ॥ क्रिया- ३ । १८१ ॥ ई च स्याम ॥ ८ । ३ ।
 तिपत्तेः ॥ ८ । ३ । १७९ ॥ न्त-माणौ १८२ ॥

इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचितेसिद्धहेमचन्द्रभिधानस्वोपज्ञ-

शब्दानुशासने अष्टमस्याध्यायस्य तृतीयः पादः

॥ अर्हम् ॥ इदितो वा ॥ ८ । ४ । १ ॥ कथेर्वज्जर-
 पज्जरोप्पाल-पिसुण-सङ्ग-वोल्ल-चव-
 जम्पसीस-साहाः ॥ ८ । ४ । २ ॥
 दुःखे णिव्वरः ॥ ८ । ४ । ३ ॥ जुगुप्पे-
 र्जुण-दुगुञ्ज-दुगुञ्जाः ॥ ८ । ४ । ४ ॥
 बुभुक्षि-वीज्योणीरव-वोज्जौ ॥ ८ । ४ ।
 ५ ॥ ध्या-गोर्झा-गौ ॥ ८ । ४ । ६ ॥ ज्ञो जाण-
 मुणौ ॥ ८ । ४ । ७ ॥ उदो ध्मो धुमा ॥ ८ । ४ । ८ ॥
 श्रदो धो दहः ॥ ८ । ४ । ९ ॥ पिवेः
 पिज्ज-ड(डु)ल्ल-पट्ट-योद्दाः ॥ ८ । ४ । १० ॥
 उद्दातेरोरुम्मा वसुआ ॥ ८ । ४ । ११ ॥
 निद्रातेरोहीरोद्धौ ॥ ८ । ४ । १२ ॥
 आत्रेराह्मघः ॥ ८ । ४ । १३ ॥
 स्नातेरब्भुत्तः ॥ ८ । ४ । १४ ॥
 समः स्यः खाः ॥ ८ । ४ । १५ ॥
 स्रष्टा-थक्क-चिक्क-निरप्पाः ॥ ८ । ४ । १६ ॥
 उदण्ठ-कुक्कुरौ ॥ ८ । ४ । १७ ॥
 म्लेर्वा-पव्वायौ ॥ ८ । ४ । १८ ॥
 निर्मो निम्माण-निम्मावौ ॥ ८ । ४ । १९ ॥
 सेर्णिज्जरो वा ॥ ८ । ४ । २० ॥
 छदेर्णेणुम-नूम-सन्नुम-ढ्कौम्भाल-पव्वालाः
 ॥ ८ । ४ । २१ ॥ निम्भिपत्त्योर्णिहोडः

॥ ८ । ४ । २२ ॥ दूडो दूमः ॥ ८ । ४ । २३ ॥
 धवलेर्दूमः ॥ ८ । ४ । २४ ॥ तुलेरोहामः
 ॥ ८ । ४ । २५ ॥ विरिचेरोल्लुडोल्लुण्ड-पल्हत्थाः
 ॥ ८ । ४ । २६ ॥ तडेराहोडविहोडौ ॥ ८ । ४ ।
 २७ ॥ मिश्रेर्वीसाल-मेलवौ ॥ ८ । ४ । २८ ॥
 उद्धूलेर्गुण्डः ॥ ८ । ४ । २९ ॥
 भ्रमेस्तालिभ्रण्ट-तमाडौ ॥ ८ । ४ । ३० ॥
 नशेर्विऊड-नासव-हारव-विप्पगाल-पलावाः
 ॥ ८ । ४ । ३१ ॥ दृशेर्दाव-दंस-दक्खवाः
 ॥ ८ । ४ । ३२ ॥ उदद्धटेरुगः ॥ ८ । ४ । ३३ ॥
 स्पृहः सिंहः ॥ ८ । ४ । ३४ ॥ सम्भावेरासङ्ग
 ॥ ८ । ४ । ३५ ॥ ऊन्नमेरुत्थङ्ग्योल्लाल-
 गुल्लुगुञ्जोप्पेलाः ॥ ८ । ४ । ३६ ॥
 प्रस्थापेः पट्टव-पेण्डवौ ॥ ८ । ४ । ३७ ॥
 विज्ञपेर्वोक्कावुक्कौ ॥ ८ । ४ । ३८ ॥
 अपेर्ल्लिव-वच्चुप्प-पणामाः ॥ ८ । ४ । ३९ ॥
 यापेर्नेवः ॥ ८ । ४ । ४० ॥ प्लावेरोम्बाल-
 पव्वालौ ॥ ८ । ४ । ४१ ॥ विकोशेः पक्खोडः
 ॥ ८ । ४ । ४२ ॥ रोमन्थे रोग्गाल-वग्गोलौ
 ॥ ८ । ४ । ४३ ॥ कमेर्णिहुवः ॥ ८ । ४ । ४४ ॥
 प्रकाशेर्णुवः ॥ ८ । ४ । ४५ ॥ कम्पेर्विच्छोलः
 ॥ ८ । ४ । ४६ ॥ आरोपेर्वलः ॥ ८ । ४ । ४७ ॥

दोलेरङ्खोलः ॥ ८ । ४ । ४८ ॥
 रज्जेरावः ॥ ८ । ४ । ४९ ॥ घटेः परिवादः
 ॥ ८ । ४ । ५० ॥ वेष्टेः परिआलः ॥ ८ । ४ । ५१ ॥
 क्रियः किणो वेस्तु के च ॥ ८ । ४ । ५२ ॥
 भियो भा-बीहो ॥ ८ । ४ । ५३ ॥
 आलीडोली ॥ ८ । ४ । ५४ ॥ निलीडेर्णिलीअ-
 णिलुक्क-णिरिग्घ-लुक्क-लिक-लिहक्काः ॥ ८
 । ४ । ५५ ॥ विलीडेर्विरा ॥ ८ । ४ । ५६ ॥
 रूते रूज्ज-रूठौ ॥ ८ । ४ । ५७ ॥ श्रुटेर्हणः
 ॥ ८ । ४ । ५८ ॥ धूगेर्धुवः ॥ ८ । ४ । ५९ ॥
 भुवेर्हो-हुव-हवाः ॥ ८ । ४ । ६० ॥ अवितिहुः
 ॥ ८ । ४ । ६१ ॥ पृथक्-स्पष्टे णिव्वडः
 ॥ ८ । ४ । ६२ ॥ प्रभौ हुप्पो वा ॥ ८ । ४ । ६३ ॥
 क्ते हूः ॥ ८ । ४ । ६४ ॥ कृगेः कुणः
 ॥ ८ । ४ । ६५ ॥ काणेक्षिते णिआरः
 ॥ ८ । ४ । ६६ ॥ निष्ठाभावष्टम्मे णिट्ठुह-
 संदाणं ॥ ८ । ४ । ६७ ॥ श्रमे वावम्फः
 ॥ ८ । ४ । ६८ ॥ मन्थुनौष्ठमालिन्धे णिव्वालः
 ॥ ८ । ४ । ६९ ॥ शैथिल्य-लम्बने पयल्लः
 ॥ ८ । ४ । ७० ॥ निष्पाताच्छोटे णीलुञ्छः
 ॥ ८ । ४ । ७१ ॥ क्षुरे कम्मः ॥ ८ । ४ । ७२ ॥
 चाटौ गुललः ॥ ८ । ४ । ७३ ॥
 स्फरेर्झर-झुर-भर-भल-लढ-विम्हर-सुमर-
 पयर-पम्हुहाः ॥ ८ । ४ । ७४ ॥
 विस्सुःपम्हुस-विम्हर-वीसराः ॥ ८ । ४ । ७५ ॥
 व्याहृगेः कोक्क-पोक्कौ ॥ ८ । ४ । ७६ ॥
 प्रसरेः पयल्लोवेल्लौ ॥ ८ । ४ । ७७ ॥
 महपहो गन्धे ॥ ८ । ४ । ७८ ॥ निस्सरेणीहर-
 नील-धाड-वरहाडाः ॥ ८ । ४ । ७९ ॥
 जाप्रेज्जगः ॥ ८ । ४ । ८० ॥ व्याप्रेराअड्डः

॥ ८ । ४ । ८१ ॥ संटगेःसाहर-साहट्टौ
 ॥ ८ । ४ । ८२ ॥ आट्टडेः सन्नापः
 ॥ ८ । ४ । ८३ ॥ प्रहृगेः सारः ॥ ८ । ४ । ८४ ॥
 अवतरेरोह-ओरसौ ॥ ८ । ४ । ८५ ॥
 शकेश्वय-तर-तीर-पाराः ॥ ८ । ४ । ८६ ॥
 फक्कस्थक्कः ॥ ८ । ४ । ८७ ॥ श्लाघः सलहः
 ॥ ८ । ४ । ८८ ॥ खचेर्वेअडः ॥ ८ । ४ । ८९ ॥
 पचेः सोल्ल-पडलौ ॥ ८ । ४ । ९० ॥
 मुचेअड्डावहेड-मेल्लोस्सिक्क-रेअव-णि-
 ल्लुञ्छ-यंसाडाः ॥ ८ । ४ । ९१ ॥ दुःखे णिव्वलः
 ॥ ८ । ४ । ९२ ॥ वञ्जेर्वहवेलव-जुरवेच्छाः
 ॥ ८ । ४ । ९३ ॥ रचेरूगाहावह-विडविड्डाः
 ॥ ८ । ४ । ९४ ॥ समारचेरुवहत्थ-सारव-समार-
 केलायाः ॥ ८ । ४ । ९५ ॥ सिचेः सिञ्च-सिम्पौ
 ॥ ८ । ४ । ९६ ॥ मच्छः पुच्छः ॥ ८ । ४ । ९७ ॥
 गर्जेर्वुक्कः ॥ ८ । ४ । ९८ ॥ वृषे द्विक्कः
 ॥ ८ । ४ । ९९ ॥ राजेरग्घ-लुञ्ज-सह-रीर-रेहाः
 ॥ ८ । ४ । १०० ॥ मस्जेराउड्ड-णिउड्ड-
 बुड्ड-सुप्पाः ॥ ८ । ४ । १०१ ॥ पुज्जेरारोल-
 वमालौ ॥ ८ । ४ । १०२ ॥ लस्जेर्जीहः
 ॥ ८ । ४ । १०३ ॥ तिजेरौमुक्कः ॥ ८ । ४ । १०४ ॥
 मृजेरुग्घुस-लुञ्छ-पुञ्छ-पुंस-फुस-पुस-लुह-
 हुल-रोसाणाः ॥ ८ । ४ । १०५ ॥ भज्जेर्वमय
 मुसुमूर-मूर-सूर-सूड-विर-पविरञ्ज करञ्ज-
 भीरञ्जाः ॥ ८ । ४ । १०६ ॥ अनुव्रजेः-
 पडिअगः ॥ ८ । ४ । १०७ ॥ अर्जेर्विहवः
 ॥ ८ । ४ । १०८ ॥ युजो-जुञ्ज-जुञ्ज-जुप्पाः
 ॥ ८ । ४ । १०९ ॥ भुजो-भुञ्ज-जिम-जेम-
 कम्माणह-समाण-चमढचड्डाः ॥ ८ । ४ । ११० ॥
 वेापेन कम्मवः ॥ ८ । ४ । १११ ॥ घटेर्गहः

॥८।४।११२॥ समो गलः ॥८।४।११३॥
 होसेन स्फुटेर्भुरः ॥ ८ । ४ । ११४ ॥
 मण्डेश्चिञ्चअ-चिचिल्ल-रीड-टिवि-
 डिक्काः ॥८।४।११५॥ तुडेस्तोड-तुट-खुट-
 खुडोक्खुडोल्लुक्क-णिल्लुक्क-लुक्कोल्लूराः
 ॥८।४।११६॥ घूर्णो धुल-धोल-धुम्म-पहल्लाः
 ॥८।४।११७॥ विट्तेहंसः ॥८।४।११८॥
 कथेरट्टः ॥ ८।४।११९ ॥ ग्रन्थो गण्ठः
 ॥ ८ । ४ । १२० ॥ मन्थेर्युसल-विरोलौ
 ॥ ८ । ४ । १२१ ॥ ह्लादेरवअच्छः
 ॥ ८ । ४ । १२२ ॥ नेः सदे मज्जः
 ॥ ८।४।१२३ ॥ छिदेर्दुहाव-णिच्छल्ल-
 णिज्झोड-णिक्खर-णिल्लूर-लूराः ॥८।४।
 १२४ ॥ आडा ओअन्दोदालौ
 ॥८।४।१२५॥ मृदो-मल-मढ-परिहट्ट-खड्ड-
 चड्ड-मड्ड-यन्नाडाः ॥ ८ । ४ । १२६ ॥
 स्पन्दश्चुलुचुलः ॥ ८ । ४ । १२७ ॥
 निरः पदेर्वलः ॥८।४।१२८॥ विसंवदे-
 विअट्ट-विलोट्ट-फंसाः ॥ ८ । ४ । १२९ ॥
 शदोझड-पक्खोडौ ॥ ८।४।१३० ॥
 आक्रन्देर्णीहरः ॥८।४।१३१॥ खिदेर्जूर-
 विमूरौ ॥ ८।४।१३२ ॥ रुधेरुत्थङ्घः
 ॥८।४।१३३॥ निषेधेर्हक्कः ॥८।४।१३४॥
 क्रुधेर्जूरः ॥८।४।१३५॥ जनो जा-जम्मौ
 ॥८।४।१३६॥ तनेस्तड-तड्ड तड्डव-विरल्लाः
 ॥८।४।१३७॥ तृपस्थिप्पः ॥८।४।१३८॥
 उपसपैरल्लिअः ॥ ८ । ४ । १३९ ॥
 संतपेर्झङ्खः ॥८।४।१४०॥ व्यापेरोअगः
 ॥ ८ । ४ । १४१ ॥ समापेः समाणः
 ॥८।४।१४२॥ क्षिपेर्गलत्थाङ्कख-सोल्ल-

पेल-गोल्ल-नुह-हुल-परी-घत्ताः ॥ ८।४।
 १४३ ॥ उत्क्षिपेर्गुलगुज्जोत्थङ्घाल्लुत्थो-
 व्भुत्तोस्सिक्क-हक्खुवाः ॥ ८।४।१४४ ॥
 आक्षिपेर्णीरवः ॥ ८।४।१४५ ॥ स्वपेः
 कमवस-लिस-लोटाः ॥ ८।४।१४६ ॥
 वेपेरायम्वायज्झौ ॥ ८ । ४ । १४७ ॥
 विलपेर्झङ्ख-वडवडौ ॥ ८।४।१४८ ॥
 लिपो लिम्पः ॥८।४।१४९॥ गुप्पेर्विर-
 णडौ ॥ ८।४।१५० ॥ क्रपोवहो णिः
 ॥ ८।४।१५१ ॥ प्रदीपस्तेअव-सन्दुम-
 सन्धुक्काव्भुत्ताः ॥ ८ । ४ । १५२ ॥
 लुभेः सम्भावः ॥ ८ । ४ । १५३ ॥
 क्षुभेः खउर-पडुहौ ॥ ८।४।१५४ ॥
 आडोरभे-रम्भ-ढवौ ॥ ८।४।१५५ ॥
 उपालम्भेर्झङ्ख-पचार-वेलवाः ॥ ८।४।
 १५६ ॥ अवेर्जुम्मो जम्भा ॥८।४।१५७॥
 भाराक्रान्ते नमेर्णिसुढः ॥ ८।४।१५८ ॥
 १५८ ॥ विश्रमेर्णिवा ॥ ८ । ४ । १५९ ॥
 आक्रमेरोहावोत्थारच्छुन्दाः ॥८।४।१६०॥
 भ्रमेष्टिरिटिल्ल-दुण्डुल्ल-ढण्डल्ल-चक्कम्म-भम्मड
 भम्मड-भमाड-तलअण्ट-झण्ट-झम्प-भुम-गुम-
 फुम-फुस दुम-दुस-परी-पराः ॥८।४।१६१॥
 गमेर्ई-अङ्छाणुवज्जावज्जसोक्कुसाक्कुस-
 पच्चड्ड-पच्छन्द-णिम्मह-णी-णीण-णीलुक्क
 पदअ रम्भ-परिअल्ल-वोल-परिअल-णिरि-
 णास-णिवहावसेहावहराः ॥८।४।१६२॥
 आडा अहिपच्चुअः ॥ ८ । ४ । १६३ ॥
 समा अड्भिडः ॥ ८ । ४ । १६४ ॥
 अभ्याडोम्मत्थः ॥ ८ । ४ । १६५ ॥
 प्रत्याडापलोट्टः ॥ ८ । ४ । १६६ ॥

शमेः पडिसा-परिसामौ ॥ ८।४।१६७ ॥
रमेः संखुडु-खेडुबभाव-किलिकिञ-कोडुम
मोद्वाय-णीसर वेल्हाः ॥ ८।४।१६८ ॥
पूरेरग्वाडाग्भवोडुमाडु-माहिरेमाः ॥ ८।
४।१६९ ॥ त्वरस्तुवर-जअडौ ॥ ८।४।
१७० ॥ त्यादिशत्रोस्तूरः ॥ ८।४।
१७१ ॥ तुरोत्यादौ ॥ ८।४।१७२ ॥
क्षरः खिर-झर-पज्झर-पचड-णिच्चल-णिट्टुआः
८।४।१७३ ॥ उच्छल उत्थल्लः ॥ ८।
४।१७४ ॥ विगलेस्थिप्पणिट्टुहौ ॥ ८।
४।१७५ ॥ दलि-वल्योर्विसट्ट-वम्फौ ॥
८।४।१७६ ॥ भ्रंशेः फिड-फिट्ट-फुड-फुट्ट
चुक्क-भुल्लाः ॥ ८।४।१७७ ॥ नशेणिरणास
णिवहावमेह-पडिसा-सेहावहराः ॥ ८।४।
१७८ ॥ अवात्काशो वासः ॥ ८।४।१७९ ॥
संदिशेरप्पाहः ॥ ८।४।१८० ॥ दशो-
निअच्छ-पेच्छावयच्छावयज्झ-वज्ज-सव्वव-
देक्खौअक्खावक्खावअक्ख-पुलोअ (ए)-
पुलअ-निआवआस-पासाः ॥ ८।४।१८१ ॥
स्पृशः फास-फंस-फरिस-छिव-छिहालुड्खा-
लिहाः ॥ ८।४।१८२ ॥ प्रविशे रिअः
॥ ८।४।१८३ ॥ प्रान्मृश-मुषोर्म्हुसः
॥ ८।४।१८४ ॥ पिषेणिवह-णिरिणास-
णिरिण(णि)ज्ज-रोअ-चड्डाः ॥ ८।४।१८५ ॥
भषेभुक्कः ॥ ८।४।१८६ ॥ कृषेः कड्ड-
साअडाओणच्छायज्जाड्ज्जाः ॥ ८।४।१८७ ॥
असावक्खोडः ॥ ८।४।१८८ ॥ गवे-
पेडुण्डुल्ल-ढण्ढोल-गमेस-घत्ताः ॥ ८।४।१८९ ॥
श्लिषेः सामग्गावयास-परिअन्ताः ॥ ८।४।
१९० ॥ अक्षेश्रोप्पडः ॥ ८।४।१९१ ॥

काड्क्षेराहाहिलड्घाहिलड्ख-वच्च-वम्फ-मह-
सिह-विलुम्पाः ॥ ८।४।१९२ ॥ प्रतिक्षेः
सामय-विहीर-विरमालाः ॥ ८।४।१९३ ॥
तक्षेस्तच्छ-चच्छ-रम्प-रम्फाः ॥ ८।४।१९४ ॥
विकसेः कोआस-वोसट्टौ ॥ ८।४।१९५ ॥
हसेर्गुअः ॥ ८।४।१९६ ॥ संसेल्हस-
डिम्भौ ॥ ८।४।१९७ ॥ त्रसेर्डर-वोज्ज-
वज्जाः ॥ ८।४।१९८ ॥ न्यसो णिम-
णुमौ ॥ ८।४।१९९ ॥ पर्यसः पलोट्ट-
पलट्ट-पल्हत्थाः ॥ ८।४।२०० ॥ नि-
श्वमेर्झङ्गः ॥ ८।४।२०१ ॥ उल्लमे-
रुसलोसुम्भणिल्लस-पुलआअ-गुओलारोआः
॥ ८।४।२०२ ॥ भासेभिसः ॥ ८।
४।२०३ ॥ ग्रसेर्विसः ॥ ८।४।२०४ ॥
अवाद्वाहेर्वाहः ॥ ८।४।२०५ ॥
आरुहेश्चड-चलगौ ॥ ८।४।२०६ ॥
मुहेर्गुम्म-गुम्मडौ ॥ ८।४।२०७ ॥
दहेरहिज्जालुड्डौ ॥ ८।४।२०८ ॥
ग्रहो वल-गेण्ह-हर-पज्ज-निरुवाराहिपच्चुआः
॥ ८।४।२०९ ॥ क्त्वा-तुम् तव्येषु-घेत्
॥ ८।४।२१० ॥ वचो वोत् ॥ ८।
४।२११ ॥ रुद-भुज-मुचां तोऽन्त्यस्य
॥ ८।४।२१२ ॥ दृशस्तेन डः
॥ ८।४।२१३ ॥ आः कृगो भूतभवि-
ष्यतोश्च ॥ ८।४।२१४ ॥ गमिष्यमासां
छः ॥ ८।४।२१५ ॥ छिदि-भिदो न्दः
॥ ८।४।२१६ ॥ युध-बुध-गृध-कुध-
सिध-मुहां ज्ञः ८।४।२१७ ॥ रुघो-
न्धम्भौ च ॥ ८।४।२१८ ॥ सद-
पतोर्डः ॥ ८।४।२१९ ॥ कथ-वर्धा ढः

॥ ८ । ४ । २२० ॥ वेष्टः ॥ ८ । ४ ।
 २२१ ॥ समोल्लः ॥ ८ । ४ । २२२ ॥
 घोदः ॥ ८ । ४ । २२३ ॥ स्विदां ज्ञः
 ॥ ८ । ४ । २२४ ॥ व्रज-नृत-मदां चः
 ॥ ८ । ४ । २२५ रुद-नमोर्वः ॥ ८ । ४ ।
 २२६ ॥ उद्विजः ॥ ८ । ४ । २२७ ॥
 खाद-धावोर्लुक् ॥ ८ । ४ । २२८ ॥ मृजो
 रः ॥ ८ । ४ । २२९ ॥ शकादीनां द्वित्वम्
 ॥ ८ । ४ । २३० ॥ स्फुटि-चलेः ॥ ८ ।
 ४ । २३१ ॥ प्रादेर्मिलेः ॥ ८ । ४ । २३२
 ॥ उवर्णस्यावः ॥ ८ । ४ । २३३ ॥ ऋव-
 र्णस्यारः ॥ ८ । ४ । २३४ ॥ वृषादीना-
 मरिः ॥ ८ । ४ । २३५ ॥ रुषादीनां
 दीर्घः ॥ ८ । ४ । २३६ ॥ युवर्णस्य गुणः
 ॥ ८ । ४ । २३७ ॥ स्वराणां स्वराः
 ॥ ८ । ४ । २३८ ॥ व्यञ्जनाददन्ते ॥ ८
 । ४ । २३९ ॥ स्वरादनतो वा ॥ ८ ।
 ४ । २४० ॥ चि-जि-श्रु-हु-स्तु-लू-पू-धूगां
 णो ह्रस्वश्च ॥ ८ । ४ । २४१ ॥ न वा
 कर्म-भावे व्वः क्यस्य च लुक् ॥ ८ । ४ ।
 २४२ ॥ म्मश्चेः ॥ ८ । ४ । २४३ ॥
 हन्वनोऽन्त्यस्य ॥ ८ । ४ । २४४ ॥
 ब्भो दुह-लिह-वह-रुधामुच्चातः ॥ ८ । ४ ।
 २४५ ॥ दहो ज्ञः ॥ ८ । ४ । २४६ ॥
 बन्धो न्यः ॥ ८ । ४ । २४७ ॥ समनू-
 पाद्रुधेः ॥ ८ । ४ । २४८ ॥ गमादीनां
 द्वित्वम् ॥ ८ । ४ । २४९ ॥ ह-कृ-तृ-
 जामोरः ॥ ८ । ४ । २५० ॥ अर्जेर्विठप्पः
 ॥ ८ । ४ । २५१ ॥ ज्ञो णव्वणज्जो
 ॥ ८ । ४ । २५२ ॥ व्याहृगेर्वाहिप्पः ॥

८ । ४ । २५३ ॥ आरभेराहप्पः ॥ ८ ।
 ४ । २५४ ॥ स्निह-सिचोःसिप्पः ॥ ८
 । ४ । २५५ ॥ ग्रहेर्घेप्पः ॥ ८ । ४ ।
 २५६ ॥ स्पृशेश्छिप्पः ॥ ८ । ४ । २५७ ॥
 क्तेनाप्फुण्णादयः ॥ ८ । ४ । २५८ ॥
 धातवोऽर्थान्तरेऽपि ॥ ८ । ४ । २५९ ॥
 तो दोनादौ शौरमेन्यामयुक्तस्य ॥ ८ । ४
 । २६० ॥ अधः क्वचित् ॥ ८ । ४ ।
 २६१ ॥ वादेस्तावति ॥ ८ । ४ । २६२ ॥
 आआमन्व्ये सौ वेनो नः ॥ ८ । ४ । २६३ ।
 मो वा । ८ । ४ । २६४ ॥ भवद्गवतोः
 ॥ ८ । ४ । २६५ ॥ न वा र्यो र्यः
 ॥ ८ । ४ । २६६ ॥ थो धः ॥ ८ । ४ ।
 २६७ ॥ इह-हचोर्हस्य ॥ ८ । ४ । २६८ ॥
 भुवो भः । ८ । ४ । २६९ ॥ पूर्वस्य
 पुरवः ॥ ८ । ४ । २७० ॥ क्त्व इय-
 दूणौ ॥ ८ । ४ । २७१ ॥ कृ-गमो डडुअः
 ॥ ८ । ४ । २७२ ॥ दिरिचेचोः ॥ ८ ।
 ४ । २७३ ॥ अतो देश्च ॥ ८ । ४ ।
 २७४ ॥ भविष्यति स्सिः ॥ ८ । ४ ।
 २७५ ॥ अतो ङ्सेर्डादो-डादू ॥ ८ । ४ ।
 २७६ ॥ इदानीमो दाणि ॥ ८ । ४ ।
 २७७ ॥ तस्मात्ताः ॥ ८ । ४ । २७८ ॥
 मोन्त्याणो वेदेतोः ॥ ८ । ४ । २८९ ॥
 एवार्थे ग्येव ॥ ८ । ४ । २९० ॥ हज्जे
 चेत्त्याह्वाने ॥ ८ । ४ । २९१ ॥ हीमाणहे
 विस्मय-निर्वेदे ॥ ८ । ४ । २९२ ॥ णं
 नन्वर्थे ॥ ८ । ४ । २९३ ॥ अम्महे हर्षे
 ॥ ८ । ४ । २९४ ॥ हीही विदूषकस्य
 ॥ ८ । ४ । २९५ ॥ शेषं प्राकृतवत् ॥ ८

। ४ । २८६ ॥ अत एत्सौ पुंसि माग-
ध्याम् ॥ ८ । ४ । २८७ ॥ र-सोर्ल-शौ
॥ ८ । ४ । २८८ ॥ स-पोः संयोगे
सोग्रीष्मे ॥ ८ । ४ । २८९ ॥ दृ-ष्टयोस्तः
॥ ८ । ४ । २९० ॥ स्थ-र्थयोस्तः ॥ ८
। ४ । २९१ ॥ ज-घ-यां-यः ॥ ८ । ४
। २९२ ॥ न्य-ण्य-ज्ञ-ज्जां ज्ञः ॥ ८ ।
४ । २९३ ॥ व्रजो जः ॥ ८ । ४ । २९४ ॥ छस्य
श्रोनादौ ॥ ८ । ४ । २९५ ॥ क्षस्य २
कः ॥ ८ । ४ । २९६ ॥ स्कः प्रेक्षाचक्षोः
॥ ८ । ४ । २८७ ॥ तिष्ठश्चिष्ठः ॥ ८ । ४
। २९८ ॥ अवर्णाद्रा ङसो डाहः ॥ ८ । ४
। २९९ ॥ आमो डाहं वा ॥ ८ । ४ । ३०० ॥
अहं वयमोर्हमे ॥ ८ । ४ । ३०१ ॥ शेषं
शौरसेनीवत् ॥ ८ । ४ । ३०२ ॥ ज्ञो ज्ञः
पैशाच्याम् ॥ ८ । ४ । ३०३ ॥ राज्ञो वा
चिच् ॥ ८ । ४ । ३०४ ॥ न्य-ण्योर्ज्जः
॥ ८ । ४ । ३०५ ॥ णो नः ॥ ८ । ४ ।
३०६ ॥ तदोस्तः ॥ ८ । ४ । ३०७ ॥ लो
ढः ॥ ८ । ४ । ३०८ ॥ श-षोः सः ॥ ८
। ४ । ३०९ ॥ हृदये यस्य पः ॥ ८ । ४
। ३१० ॥ योस्तुर्वा ॥ ८ । ४ । ३११ ॥
क्त्वस्तूनः ॥ ८ । ४ । ३१२ ॥ छून-त्थूनौ
ष्ट्वः ॥ ८ । ४ । ३१३ ॥ र्य-स्त-ष्टां रिय-
सिन-सटाः क्वचित् ॥ ८ । ४ । ३१४ ॥
क्यस्येय्यः ॥ ८ । ४ । ३१५ ॥ कृगो डोरः
॥ ८ । ४ । ३१६ ॥ यादृशादेर्दुस्तिः ॥ ८
। ४ । ३१७ ॥ इचेचः ॥ ८ । ४ । ३१८ ॥
आत्तेश्च ॥ ८ । ४ । ३१९ ॥ भविष्यत्येय्य
एव ॥ ८ । ४ । ३२० ॥ अतो ङसेर्डातो-

डात् ॥ ८ । ४ । ३२१ ॥ तदिदमोष्टा नेन
स्त्रीयां तु नाए ॥ ८ । ४ । ३२२ ॥ शेषं
शौरसेनीवत् ॥ ८ । ४ । ३२३ ॥ न-क
ग-च-जादि-पट्-शस्यन्त-मूत्रोक्तम् ॥ ८ । ४
। ३२४ ॥ चूलिका-पैशाचिके तृतीय-तुर्ययो-
राद्य-द्वितीयौ ॥ ८ । ४ । ३२५ ॥ रस्य
लो वा ॥ ८ । ४ । ३२६ ॥ नादि-युज्यो-
रन्येषाम् ॥ ८ । ४ । ३२७ ॥ शेषं प्राग्वत्
॥ ८ । ४ । ३२८ ॥ स्वराणां स्वराः
प्रायोऽपभ्रंशे ॥ ८ । ४ । ३२९ ॥ स्यादौ
दीर्घह्रस्वौ ॥ ८ । ४ । ३३० ॥ स्यमोरस्योत्
॥ ८ । ४ । ३३१ ॥ सौ पुंस्योद्रा ॥ ८
। ४ । ३३२ ॥ एट्टि ॥ ८ । ४ । ३३३ ॥
ङिनेच्च ॥ ८ । ४ । ३३४ ॥ भिस्सेद्रा
॥ ८ । ४ । ३३५ ॥ ङसेर्ह-हू ॥ ८ । ४
। ३३६ ॥ भ्यसो हुं ॥ ८ । ४ । ३३७ ॥
ङसः सु-हो-स्सवः ॥ ८ । ४ । ३३८ ॥
आमो हं ॥ ८ । ४ । ३३९ ॥ हुं चेदुभ्याम्
॥ ८ । ४ । ३४० ॥ ङसि-भ्यस्-ङोनां
हे-हुं-हयः ॥ ८ । ४ । ३४१ ॥ आट्टो
णानुस्वारौ ॥ ८ । ४ । ३४२ ॥ एं चेदुतः
॥ ८ । ४ । ३४३ ॥ स्यम्-जस्-शसां लुक्
॥ ८ । ४ । ३४४ ॥ पट्ट्याः ॥ ८ । ४ ।
३४५ ॥ आमन्त्र्ये जसो होः ॥ ८ । ४ ।
३४६ ॥ भिस्सुपोर्हि ॥ ८ । ४ । ३४७ ॥
स्त्रियां जस्-शसोरुदोत् ॥ ८ । ४ । ३४८ ॥
ट ए ॥ ८ । ४ । ३४९ ॥ ङस्-ङस्योर्ह
॥ ८ । ४ । ३५० ॥ भ्यसामोर्हुः ॥ ८ । ४
। ३५१ ॥ ङे-र्हि ॥ ८ । ४ । ३५२ ॥ क्लीवे
जस्-शसोरिं ॥ ८ । ४ । ३५३ ॥ कान्तस्यात

उं स्यमोः ॥ ८ । ४ । ३५४ ॥ सर्वादिर्द्धमेर्हो
 ॥ ८ । ४ । ३५५ ॥ किमो डिहे वा
 ॥ ८ । ४ । ३५६ ॥ डेहिं ॥ ८ । ४ ।
 ३५७ ॥ यत्तत्किंभ्यो डसो डामुर्नवा ॥ ८
 । ४ । ३५८ ॥ स्त्रियां डहे ॥ ८ । ४ ।
 ३५९ ॥ यत्तदः स्यमोर्धुं चं ॥ ८ । ४ ।
 ३६० ॥ इदम इमुः क्लीवे ॥ ८ । ४ ।
 ३६१ ॥ एतदः स्त्री-पुं-क्लीवे एह एहो एहु
 ॥ ८ । ४ । ३६२ ॥ एर्जस्-शसोः ॥ ८
 । ४ । ३६३ ॥ अदस ओइ ॥ ८ । ४ ।
 ३६४ ॥ इदम आयः ॥ ८ । ४ । ३६५ ॥
 सर्वस्य साहो वा ॥ ८ । ४ । ३६६ ॥
 किमः काङ्-कवणौ वा ॥ ८ । ४ । ३६७ ॥
 युष्मदः सौ तुहुं ॥ ८ । ४ । ३६८ ॥
 जस्-शसोस्तुम्हे तुम्हहं ॥ ८ । ४ । ३६९ ॥
 टा-ड्यमा पइं तइं ॥ ८ । ४ । ३७० ॥
 भिसा तुम्हेहिं ॥ ८ । ४ । ३७१ ॥ डसि-
 डस्भ्यो तउ तुज्ज-तुत्र ॥ ८ । ४ । ३७२ ॥
 भ्यसांभ्यां तुम्हहं ॥ ८ । ४ । ३७३ ॥
 तुम्हासु सुपा ॥ ८ । ४ । ३७४ ॥ सावस्मदो
 हउं ॥ ८ । ४ । ३७५ ॥ जस्-शसोरम्हे
 अम्हहं ॥ ८ । ४ । ३७६ ॥ टा-ड्यमा
 मइं ॥ ८ । ४ । ३७७ ॥ अम्हेहिं भिसा
 ॥ ८ । ४ । ३७८ ॥ महु मज्जु डसि-
 डस्भ्याम् ॥ ८ । ४ । ३७९ ॥ अम्हहं
 भ्यसाम्भ्याम् ॥ ८ । ४ । ३८० ॥ सुपा
 अम्हासु ॥ ८ । ४ । ३८१ ॥ त्यादेराद्य-
 त्रयस्य बहुत्वे हिं नवा ॥ ८ । ४ । ३८२ ॥
 मध्य-त्रयस्याद्यस्य हिः ॥ ८ । ४ । ३८३ ॥
 बहुत्वे हुः ॥ ८ । ४ । ३८४ ॥ अन्त्य-

त्रयस्याद्यस्य उं ॥ ८ । ४ । ३८५ ॥ बहुत्वे
 हुं ॥ ८ । ४ । ३८६ ॥ हि-स्वयोरिदुदेत्
 ॥ ८ । ४ । ३८७ ॥ वत्स्यनि स्यस्य सः
 ॥ ८ । ४ । ३८८ ॥ क्रियेः किमु ॥ ८
 । ४ । ३८९ ॥ भुवः पर्याप्तौ हुच्चः ॥ ८
 । ४ । ३९० ॥ ब्रूगो ब्रुवो वा ॥ ८ । ४ ।
 ३९१ ॥ व्रजेर्बुजः ॥ ८ । ४ । ३९२ ॥
 दशेः प्रस्सः ॥ ८ । ४ । ३९३ ॥ ग्रहेर्गृणहः
 ॥ ८ । ४ । ३९४ ॥ तक्ष्यादीनां छोह्यादयः
 ॥ ८ । ४ । ३९५ ॥ अनादौ स्वरादसंयु-
 क्तानां क-ख-त-थ-प-फां ग-घ-द-ध-व-भाः
 ॥ ८ । ४ । ३९६ ॥ मोऽनुनासिकोवा
 ॥ ८ । ४ । ३९७ ॥ वाधो रो लुक् ॥ ८
 । ४ । ३९८ ॥ अभूतोऽपि कचित् ॥ ८
 । ४ । ३९९ ॥ आपद्विपत्संपदां द इः
 ॥ ८ । ४ । ४०० ॥ कथं-यथा-तथां थादेरे-
 मेमेहेधा डितः ॥ ८ । ४ । ४०१ ॥
 यादृक्तादृक्कीदृगीदृशां दादेर्देहः ॥ ८ । ४ ।
 ४०२ ॥ अतां डइसः ॥ ८ । ४ । ४०३ ॥
 यत्र-तत्रयोस्त्रस्य डिदेत्थ्वत्तु ॥ ८ । ४ ।
 ४०४ ॥ एत्थु कुत्रात्रे ॥ ८ । ४ । ४०५ ॥
 यावत्तावतोर्वादेर्म उं महिं ॥ ८ । ४ । ४०६ ॥
 वा यत्तदोतोर्देवडः ॥ ८ । ४ । ४०७ ॥
 वेदंकिमोर्यादेः ॥ ८ । ४ । ४०८ ॥
 परस्परस्या-दिरः ॥ ८ । ४ । ४०९ ॥ कादि-
 स्थैरीतोस्त्वार-लाघवम् ॥ ८ । ४ । ४१० ॥
 पदान्ते उं-हुं-हिं-हंकाराणाम् ॥ ८ । ४ ।
 ४११ ॥ म्हो म्भो वा ॥ ८ । ४ । ४१२ ॥
 अन्यादृशोच्चाइसावराइसौ ॥ ८ । ४ । ४१३ ॥
 प्रायसः प्राउ-प्राड्य-प्राइभ्व-पग्गिम्वाः ॥ ८

१४।४१४॥ वान्यथोनुः ॥ ८।४।
 ४१५॥ कुतसः कउ कर्हान्तहु ॥ ८।४।
 ४१६॥ ततस्तदोस्तोः ॥ ८।४।४१७॥
 एवं-परं-समं-ध्रुवं-मा-मनाकएम्ब-पर समाणु
 ध्रुवु मं मणाउं ॥ ८।४।४१८॥
 किलाथवा-दिवा-सह-नहेः किराहवइ दिवे
 सहं नाहिं ॥ ८।४।४१९॥ पश्चादे-
 वमवैवेदानीं-प्रत्युतेतसः पच्छइ एम्बइ जि
 एम्बहिं पच्छलिउ एत्तहे ॥ ८।४।४२०॥
 विपण्णोक्त-वर्त्मनो वुन्न-वुत्त-विच्चं ॥ ८।
 ४।४२१॥ शीघ्रादीनां वहिल्लादयः
 ॥ ८।४।४२२॥ हुहुरु-वुग्गादयः
 शब्द-चेष्टानुकरणयोः ॥ ८।४।४२३॥
 घश्मादयोऽनर्थकाः ॥ ८।४।४२४॥
 तादर्थ्ये केहिं-तेहिं-रेसिं-रेसिं-तणेणाः ॥ ८।
 ४।४२५॥ पुनर्विनः स्वार्थे डुः ॥ ८।
 ४।४२६॥ अवश्यमो डें-डौ ॥ ८।
 ४।४२७॥ एकशसो डिः ॥ ८।४।
 ४२८॥ अ-डड-डुल्लाः स्वार्थिक-क-लुक्

च ॥ ८।४।४२९॥ योगजाश्चैषाम्
 ॥ ८।४।४३०॥ स्त्रियां तदन्ताड्डीः
 ॥ ८।४।४३१॥ आन्तान्ताड्डीः ॥ ८।
 ४।४।४३२॥ अस्पेदे ॥ ८।४।
 ४३३॥ युष्मदादेरोयस्य डारः ॥ ८।४।
 ४३४॥ अतोडेंचुलः ॥ ८।४।४३५॥
 त्रस्य डेत्तहे ॥ ८।४।४३६॥ त्व-तलोः
 प्पणः ॥ ८।४।४३७॥ तव्यस्य
 इएव्वउं एव्वउं एवा ॥ ८।४।४३८॥
 क्त्व इ-इउ-इवि-अवयः ॥ ८।४।४३९॥
 एप्पयेप्पिण्वेव्येविण्वः ॥ ८।४।४४०॥
 तुम एवमणाणहमणहिं च ॥ ८।४।
 ४४१॥ गमेरोप्पण्वेप्पयोरेलुग् वा ॥ ८।
 ४।४४२॥ तूनोणभः ॥ ८।४।
 ४४३॥ इवार्थे नं-नउ-नाइ-नावइ-जणि
 जणवः ॥ ८।४।४४४॥ लिङ्गमतन्त्रम्
 ॥ ८।४।४४५॥ शौरसेनीवव ॥ ८।
 ४।४४६॥ व्यस्यश्च ॥ ८।४।४४७॥
 शेषं संस्कृतवत्सिद्धम् ॥ ८।४।४४८॥

॥ इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचिते सिद्धहेमचन्द्राभिधानस्वोपज्ञश

ब्दानुशासने अष्टमस्याध्यायस्य चतुर्थः पादः समाप्तः ॥

શ્રી પાર્શ્વનાથાય નમઃ

ૐ અર્હમ્

॥ શ્રીપ્રાકૃત (માગધી) વ્યાકરણમ્ ॥

ભાષાન્તરસહિતં

પ્રણમ્ય મહિમાગારં શ્રી પાર્શ્વં પુરુષોત્તમમ્ ॥

સકલાભીષ્ટ સંસિદ્ધિસાધને કલ્પપાદપમ્ ॥ ૧ ॥

ગુરુપ્રસાદમાસાદ્ય સદ્યોદુરિતભેદકમ્ ॥

સ્વાન્યોપકારકં વક્ષ્યે પ્રાકૃતે ટિપ્પણં વરમ્ ॥ ૨ ॥

અથ પ્રાકૃતમ્ ॥ ૮૧૧૧ ॥

અથશબ્દ આનન્તર્યાર્થોઽધિકારાર્થશ્ચ । આ સૂત્રમાં “અથ” શબ્દ છે, તેનો અર્થ એવો છે કે, હવે પછી અથવા અધિકાર અર્થ એટલે હવે પછી જે કાંઈ કહેવામાં આવે તે બધું । પ્રકૃતિઃ સંસ્કૃતં તત્રગ્ધં તત આગતં વા પ્રાકૃતં । હવે પ્રાકૃત એ શબ્દનો અર્થ એવો થાય છે કે પ્રકૃતિ એટલે મૂળ સંસ્કૃત શબ્દ તેમાં થએલ અથવા તે શબ્દ ઉપરથી ઉપજાવેલા । સંસ્કૃતાનંતરં પ્રાકૃતમધિક્રિયતે । (એટલે વ્યાકરણના પહેલા સાત અધ્યાયમાં સંસ્કૃત ભાષાનું વ્યાકરણ સંપૂર્ણ રીતે કહીને, હવે એટલે કે આ આઠમા અધ્યાયના ચારે પાદમાં પ્રાકૃત ભાષાનું વ્યાકરણ કહેવામાં આવશે, એટલે કે આ આઠમા અધ્યાયમાં ફક્ત પ્રાકૃત ભાષાનોજ અધિકાર છે. । સંસ્કૃતાનંતરં પ્રાકૃતસ્યાનુશાસનમ્ । સંસ્કૃત વ્યાકરણ પૂર્ણ કરીને હવે પ્રાકૃતનું વ્યાકરણ કહીએ છીએ. તેના કેટલા ભેદ છે ? તે સામાન્ય રીતે ગણાવે છે. । સિદ્ધ સાધ્યમાનભેદ સંસ્કૃતયોનેરેવ તસ્યલક્ષણં ન દેશ્યસ્યેતિ જ્ઞાપનાર્થમ્ । સિદ્ધ એવા સંસ્કૃત ઉપરથી પ્રાકૃત બનેલ તે અને સાધતાં સાધતાં ફેરફાર થઈને સંસ્કૃત ઉપરથી પ્રાકૃત બનેલ તે એમ બન્ને

પ્રકારના પ્રાકૃત શબ્દોનું આમાં કહેવામાં આવશે. પણ દેશભાષાના પ્રાકૃત અનુ શાસન શબ્દોનું આમાં વ્યાકરણ એટલે વ્યુત્પત્તિ આપવામાં આવશે નહિ. એમ બતાવવા માટે ઉપરનું સૂત્ર છે. કાંઈ ભાષાનું પૌર્વાપર્ય બતાવવા માટે નથી વળી બીજું સંસ્કૃતસમં તુ સંસ્કૃતલક્ષણેનૈવ ગતાર્યમ્ । પ્રાકૃતની અંદર જે સંસ્કૃત સરખાં પદો જોવામાં આવે તે બધાં પહેલાનાં સાત અધ્યાયથી સિદ્ધ થયાં છે એમ જાણી લેવું.

પ્રકૃતિ^૧ પ્રત્યયો^૨ લિંગ^૩ કારક^૪ સમાસ^૫ આ પાંચ વસ્તુઓ સંસ્કૃત તેમજ પ્રાકૃતમાં બન્નેમાં સરખાંજ હોય છે કયાંક કયાંક અપવાદ છે તે સૂત્રકાર પોતેજ બતાવશે.

^૧નામ ધાતુ, અવ્યય, ઉપસર્ગ વિગેરે પ્રકૃતિ કહેવાય ^૨પ્રત્યય. એટલે નામને લાગતા સિ વિગેરે ધાતુને લાગતા તિ વિગેરે તથા શબ્દોને લાગતા તદ્વિત વિગેરે તથા ધાતુને લાગતા કૃદંતના પ્રત્યયો તે બધા પ્રત્યયો કહેવાય. ^૩પુલિંગ સ્ત્રીલિંગ નપુંસકલિંગ એમ લિંગ ત્રણ છે. ^૪કારક, કર્તા^૧ કર્મ^૨ કરણ^૩ સંપ્રદાન^૪ અપાદાન^૫ અને અધિકરણ^૬ એમ કારક છ પણ બન્નેમાં સરખાં છે. સમાસ પણ અવ્યયીભાવ^૧ તત્પુરુષ^૨ દ્વંદ્વ^૩ કર્મ-ધારય^૪ દ્વિગુ^૫ અને બહુવ્રીહી^૬ એ છ રીતે સમાસ પણ બન્નેમાં સરખા છે.

લોકાદિતિચ વર્તેતે તેન ॥ આ સૂત્રની અનુવૃત્તિ આ અધ્યાયમાં પણ આવે છે તેથી ક. ક. લ. લ. એ. ઔ. હ. શ. ષ. વિસર્જનીય અને પ્લુત એટલા અક્ષરો સિવાયના બાકીના બધા અક્ષરો લૌકિક વ્યાકરણથી જાણી લેવા કેટલેક ઠેકાણે “ઙ જ” આ બે અક્ષરો વર્ગની સાથે જોડાએલા એટલે “ઙ” ક વર્ગની સાથે તેમજ “જ” ચ વર્ગની સાથે જોડાએલા વપરાય છે. તથા કેટલાકને મતે “ઘ” કાર તથા “ઐ” કાર પણ ભાષામાં વપરાય છે. દાખલા તરીકે કૈતવમ્ સંસ્કૃત ઉપરથી કૈઅવં તથા સૌંદર્ય સંસ્કૃત ઉપરથી સૌઅરિઅં । કૌરવાઃ સંસ્કૃત ઉપરથી કૌરવા । તથા સ્વરવિનાનો વ્યંજન, તથા દ્વિવચન, તેમજ ચતુર્થી વિભક્તિનું બહુવચન આટલાંવાનાં પ્રાકૃતમાં થતાં નથી.

બહુલં ॥ ૮।૧।૨ ॥

બહુલમિન્યધિકૃતં વેદિતવ્યમાશાસ્ત્રપરિસમાપ્તેઃ । અર્થઃ—શાસ્ત્ર પુરં થાય ત્યાં સુધી એટલે કે આઠમા અધ્યાયના ચારે પાદ પૂરાં થાય ત્યાં સુધી બહુલં એ સૂત્રનો આધકાર છે. એટલે કે હવે પછી આઠમા અધ્યાયમાં જેટલાં વિધિવિધાનો કહેવામાં આવશે તે બધાં બહુલં જાણવાં બહુલં પદનો અર્થ બતાવવા માટે નીચેની કારિકા બહુ ઉપયોગી થશે એમ જાણીને આપી છે. ॥ તતશ્ચ ॥

ક્વચિત્પ્રવૃત્તિઃ ક્વચિદપ્રવૃત્તિઃ ક્વચિદ્વિભાષા ક્વચિદન્યદેવ
વિધે વિધાનં बहुधा समीक्ष्य चतुर्विधं बाहुलकं वदन्ति ॥૧॥

સૂત્રમાં કરેલ વિધિ ક્યાંક લાગે^૧ ક્યાંક ન લાગે^૨ ક્યાંક વિકલ્પે લાગે એટલે કે લાગે પણ ખરે ને, ન પણ લાગે^૩ તેમજ ક્યાંક નવીનજ થાય^૪ આ રીતે બહુલ જ્યાં કહેવામાં આવેલ હોય, ત્યાં આચાર ભેદ પ્રયોગની અનુકુળતા પ્રમાણે સૂત્ર લગાડવામાં આવે છે. તથા યથાસ્થાનં દર્શયિષ્યામઃ તે બાબત જ્યાં જ્યાં આવશે ત્યાં ત્યાં અમે બતાવીશું. ।

आर्षम् ॥ ૮।૧।૩ ॥

ऋषीणामिदमर्षं आर्षं प्राकृतं बहुलं भवति । રૂષી સંબંધી જે ભાષા તે આર્ષ ભાષા કહેવાય તે ભાષામાં પણ બહુલ પદનો આધકાર સમજવો, એટલે તેની વ્યવસ્થા પણ ઉપર પ્રમાણે ચાર પ્રકારની સમજવી. આર્ષેહિ સર્વે વિધયો વિકલ્પ્યંતેઆર્ષ ભાષામાં સર્વેવિધિ વિધાનો વિકલ્પે થાય છે તદપિ યથાસ્થાનં દર્શયિષ્યામ તે પણ અમે યોગ્યસ્થાને બતાવીશું. ।

दीर्घह्रस्वौ मियोवृत्तौ ॥ ૮।૧।૪ ॥

वृत्तौ समासे स्वराणां दीर्घह्रस्वौ बहुलं भवतः । मिथः परस्परं ॥ तत्र ह्रस्वस्य दीर्घः । वृत्ति एतले સમાસમાં સ્વરોને દીર્ઘ અને હ્રસ્વ પરસ્પર વિકલ્પે થાય છે. તે આ પ્રમાણે. અંતર્વેદિઃ તેનુ નીતિર્હિ થાય. સપ્તવિંશતિઃ સં તેનું સત્તાવીસા. થાય ક્વચિન્નભવતિ કોઈ ઠેકાણે ન પણ થાય જેમકેઃ જુવડઅળો. ક્વચિદ્

વિકલ્પ: તેવું કોઈ વખત વિકલ્પે થાય છે જેમકે વારીમઈ, વારિમઈ. । સં મુજયંત્ર. તેનું મુઆ-યંતં, મુઅ-યંતં. । સં પતિ-ગૃહં. તેનું પઈ-હરં. પઈ-હરં (સં) વેળુવનં તેનું વેલૂવણં, વેલુવણં । દીર્ઘસ્યહ્રસ્વ: સંસ્કૃતમાં દીર્ઘ સ્વર હોય તેને ઠેકાણે પ્રાકૃતમાં હ્રસ્વ થાય તેનાં ઉદાહરણો હવે પછી આપવામાં આવશે.

અંતર્વેદિ: શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં અન્યવ્યંજનસ્ય ॥૮૧॥ ૧૧॥ એ સૂત્રથી અંતર્વેદિ: થાય. દીર્ઘહ્રસ્વૌ બિથોવૃત્તૌ ॥૮૧॥ ૪॥ થી ત નો તા થયો. એટલે અંતાવેદિ: થાય તેમાં દકારનો લોપ ॥૮૧॥ ૭૭॥ સૂત્રથી થાય ત્યારે અંતાવેદિ થાય. ॥૮૧॥ ૧૨॥ આ સૂત્રથી ફકાર દીર્ઘ થાય એટલે અંતાવેદિ થાય ॥૮૧॥ ૧૧॥ સૂત્રથી સ્નો લોપ થયો એટલે અંતાવેદિ રૂપસિંધ થાય.

સપ્તવિંશતિ: સં. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥૮૧॥ ૧૧॥ સૂત્રથી સપ્ત ના નકારનો લોપ થાય ત્યારે સપ્તવિંશતિ: થાય. ॥ ૮ । ૨ । ૭૭ ॥ સૂત્રથી પકારનો લોપ થાય ત્યારે સપ્તવિંશતિ: થાય ॥૮૧॥ ૮૧॥ સૂત્રથી તકારનો દ્વિત્વ થાય. ત્યારે સપ્તવિંશતિ: થાય ॥૮૧॥ ૪॥ આ સૂત્ર વડે હ્રસ્વનો દીર્ઘ થાય ત્યારે સપ્તવિંશતિ: થાય ॥૮૧॥ ૮૧॥ આ સૂત્રથી અનુસ્વારનો લુક્ થાય ત્યારે સપ્તવિંશતિ: ॥૮૧॥ ૨૨॥ આ સૂત્રથી વિના ઇનો તિ ની સાથે ઈ થાય ત્યારે સપ્તવિંશતિ થાય પછી ॥૮૧॥ ૨૬॥ આ સૂત્રથી જ નો સ થાય ત્યારે સપ્તવિંશતિ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૧૨ ॥ સૂત્રથી અકાર દીર્ઘ થાય ત્યારે સપ્તવિંશતિ રૂપ સિંધ થાય.

જુવતિજન: એ સંસ્કૃત શબ્દ છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥૮૧॥ ૪૬॥ આ સૂત્રથી ય નો જ થાય ત્યારે જુવતિજન: થાય ॥૮૧॥ ૭૭॥ આ સૂત્રથી જુવતિનો ત અને જન: નો જ તે બંનેનો લોપ થાય ત્યારે જુવજન: થાય ॥૮૧॥ ૨૮॥ આ સૂત્રથી સ્વર થકી પર હોવાથી અસંયુક્ત અને અનાદિ હોવાથી ન નો ન થાય ત્યારે જુવજન: થાય ॥૮૧॥ ૩૨॥ આ સૂત્રથી અકારાંત એવા નામ થકી પર સ્થાદિની સિ હેતુ સ્થાને હો થાય હ ડીવ કાર્યને માટે ઇ સંજ્ઞિક હોવાથી લોપ થાય. ને ડીવ થવાથી તેની પહેલાંના ટી નો લોપ થઈ પછી તેમાં ઓકાર ભરી જવાથી જુવજન: રૂપ સિંધ થાય.

વારિમતિઃ સંસ્કૃત શબ્દ છે તેનું ॥૮૧૧૪॥ આ સૂત્રથી વારીમતિઃ અથવા વારિમતિઃ થાય. ॥૮૧૧૭૭॥ આ સૂત્રથી ત નો લોપ થાય ત્યારે વારીમઃ અથવા વારિમઃ થાય ॥૮૧૧૨૧॥ આ સૂત્રથી દીર્ઘ થાય ત્યારે વારીમઃ અથવા વારિમઃ થાય. ॥૮૧૧૧૧॥ સૂત્રથી મ્ નો લુક થાય ત્યારે વારીમઃ અથવા વારિમઃ રૂપ સિદ્ધ થાય. મુજયંત્રં સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥૮૧૧૭૭॥ આ સૂત્રથી જકારનો લુક થાય. ત્યારે મુજયંત્ર થાય ॥૮૧૧૪॥ થી મુજાયંત્ર અને મુજયંત્ર થાય. ॥૮૧૧૭૭॥ આ સૂત્રથી ર્ નો લુક થાય ત્યારે મુજાયંત્ર મુજયંત્ર થાય ॥૮૧૧૨૨॥ આ સૂત્રથી સિ ના સ્થાને મ્ થાય છે. એટલે મુજાયંત્રમ્ અને મુજયંત્રમ્ થાય ॥૮૧૧૨૩॥ થી મકારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે મુજયંત્ર, અને મુજાયંત્ર રૂપ સિદ્ધ થાય છે.

પતિગૃહં સંસ્કૃત શબ્દ છે. પ્રાકૃતમાં ॥૮૧૧૭૭॥ આ સૂત્રથી પતિ ના તનો લુક થાય. ત્યારે પટિગૃહ થાય ॥૮૧૧૪૪॥ આ સૂત્રથી ગૃહ શબ્દનો ઘર એવો આદેશ થાય છે. પતિ શબ્દ બે ગૃહ શબ્દ પછી આવ્યો હોય તો થાય નહિ. ત્યારે પટિઘર એવું થાય. ॥૮૧૧૮૭॥ આ સૂત્રથી ઘરના ઘ નો હ થાય ત્યારે પટિહર થાય ॥૮૧૧૪૪॥ આ સૂત્રથી પટિહર અને પટિહર થાય પછી ॥૮૧૧૨૨॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને મકાર થાય ॥ ૮૧૧૨૩॥ સૂત્રથી મકારનો અનુસ્વાર થાય એટલે પટિહરં, પટિહરં રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

વેણુવનં સંસ્કૃત શબ્દ છે, તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧૧૨૦૩ ॥ આ સૂત્રથી ન નો વિકલ્પે લ થાય. ત્યારે વેલુવન ॥૮૧૧૨૨૮॥ આ સૂત્રથી વન શબ્દના ન નો ન થાય ત્યારે વેલુવણ ॥૮૧૧૪૪॥ આ સૂત્રથી વિકલ્પે દીર્ઘ થાય ત્યારે વેલૂવણ, વેલુવણ હવે પ્રથમાના એક વચનનો પ્રત્યય સિ આવ્યો તેનો ॥૮૧૧૨૨૨॥ સૂત્રથી મ્ થઈ પછી ॥૮૧૧૨૩૩॥ થી અનુસ્વાર થાય, ત્યારે વેલૂવણં, વેલુવણં રૂપ સિદ્ધ થાય. । નિતંવશિલાસ્વલિતવીચિમાલસ્ય એટલે નિતંબરૂપ શિલાથી સ્પર્શીત થઈ છે તરંગમાલા જેની ॥૮૧૧૭૭॥ આ સૂત્રથી નિતંબનો ^૧ત સ્પર્શીતનો ત ^૨વીચિનો ચ, ^૩એ ત્રણેનો લોપ થાય, ત્યારે નિતંવશિલાસ્વલિતવીચિમાલસ્ય થાય. પછી ॥૮૧૧૨૬૦॥ આ સૂત્રથી

શિલાનો શિ નો સિ થાય, ત્યારે નિઅંવસિલાસ્વલિઅવીમાલસ્ય થાય. પછી ॥૮૧૭॥ સૂત્રથી સ્વલિઅમાં રહેલો સ્ તેનો લોપ થાય ત્યારે નિઅંવસિલાસ્વ-
લિઅવીમાલસ્ય થાય પછી ॥૮૧૮॥ સૂત્રથી દીર્ઘ લા તેનો લ થાય ત્યારે
નિઅંવસિલસ્વલિઅવીમાલસ્ય થાય પછી ॥૮૧૯॥ સૂત્રથી હ્રસ્વઃ એટલે
પછીના એકવચનના પ્રત્યયનો સંયુક્ત એનો સ થાય એટલે સ્સ થાય,
એટલે નિઅંવસિલસ્વલિઅવીમાલસ્ય સિદ્ધ થાય. ।

યમુનાતટં સંસ્કૃત શબ્દ છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥૮૧૨૪૬॥ સૂત્રથી યનો
જ થઈ યમુનાતટં થાય. ॥ ૮૧૨૭૮ ॥ આ સૂત્ર વડે યમુનાના મ નો
લુક્ થાય છે લુક્ થયે છતે મ ના સ્થાને અનુનાસિક થાય છે. ત્યારે
જૈઞનાતટ થયું પછી ॥ ૮૧૨૮૮ ॥ આ સૂત્રથી ન નો ણ થાય ત્યારે
જૈઞનાતટ થાય પછી તટ શબ્દમાં થી ત કારનો લોપ થયો. ॥ ૮૧૨૭૭ ॥
સૂત્રથી જૈઞગાઅટ થયું. પછી ॥ ૮૧૨૮૦ ॥ સૂત્રથી બાકી રહેલ
અવર્ણ તેનો યકાર થાય ત્યારે જૈઞગાયટ થાય પછી ॥૮૧૨૯૫॥
સૂત્રથી ટ નો ઢ થાય ત્યારે જૈઞગાયઢ થાય ॥ ૮૧૨૯૬ ॥ સૂત્રથી
સિના સ્થાને મકાર થાય ॥ ૮૧૨૯૩ ॥ સૂત્રથી મકારનો અનુસ્વાર થાય
ત્યારે જૈઞગાયઢં થાય કચિત્ વિકલ્પે હ્રસ્વ થાય ત્યારે જૈઞગાયઢં જૈઞગાયઢં રૂપે
સિદ્ધ થયાં.

નદીશ્રોત સંસ્કૃત શબ્દ છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧૨૪૮ ॥ આ
સૂત્રથી દીર્ઘનો હ્રસ્વ થયો ત્યારે નદિશ્રોત થાય. પછી ॥ ૮૧૨૭૭ ॥
સૂત્રથી ટ નો લોપ થઈ નદિશ્રોત થાય. પછી ॥ ૮૧૨૭૯ ॥
સૂત્રથી રકારનો લુક્ થયો ત્યારે નદિશ્રોત થાય. પછી ॥૮૧૨૮૦॥ સૂત્રથી
શ નો સ થાય. ત્યારે નદિશ્રોત થાય ॥૮૧૨૮૧॥ આ સૂત્રથી ત કારનો દ્વિત્વ થાય,
ત્યારે નદિશ્રોત થાય. ॥૮૧૨૮૨॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને મકાર થાય ત્યારે નદિશ્રોતમ્
રૂપ થઈ પછી ॥૮૧૨૮૩॥ થી મકારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે નદિશ્રોતં થાય
॥૮૧૨૮૪॥ સૂત્રથી ર્ઞ વિકલ્પે દીર્ઘ થાય ત્યારે નદિશ્રોતં નદિશ્રોતં એ પ્રમાણે
બંને રૂપ સિદ્ધ થાય.

ગૌરીગૃહં સંસ્કૃત શબ્દ છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥૮૧૧૧૫૨॥ સૂત્રથી ઔ નો ઓ થયો. ત્યારે ગૌરીગૃહ થાય. ॥૮૧૧૧૪૪॥ સૂત્રથી ગૃહ શબ્દનો ઘર આદેશ થઈ ગૌરીઘર થાય. ॥૮૧૧૧૪૫॥ સૂત્રથી રી દીર્ઘનો હ્રસ્વ વિકલ્પે થઈ ગૌરિઘર, ગૌરીઘર થાય. ॥૮૧૧૧૮૭॥ સૂત્રથી ઘ કારનો હ કાર થાય ત્યારે ગૌરિહર ગૌરીહર થાય ॥૮૧૧૨૨૫॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને મકાર થાય પછી ॥૮૧૧૨૩૩॥ સૂત્રથી મકારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે ગૌરિહરં ગૌરીહરં રૂપો સિદ્ધ થાય.

વધૂમુખં સંસ્કૃત શબ્દ છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥૮૧૧૧૮૭॥ આ સૂત્રથી વધૂ નો ધ મુખ નો ય આ બન્ને અક્ષરનો હ થાય ત્યારે વહૂમુહ થાય ॥૮૧૧૪૪॥ સૂત્રથી વિકલ્પે હ્રસ્વ થાય ત્યારે વહૂમુહ, વહુમુહ ॥૮૧૩ ॥ ૨૫ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને મકાર થાય પછી ॥૮૧૧૨૩૩॥ આ સૂત્રથી મકારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે વહૂમુહં, વહુમુહં રૂપો સિદ્ધ થાય.

પદયોઃ સંધિર્વા ॥ ૮ ॥ ૧ ૫ ॥

સંસ્કૃતોક્તઃ સંધિઃ સર્વઃ પ્રાકૃતે પદયોર્વ્યવસ્થિતવિભાષયા ભવતિ । એટલે સંસ્કૃતમાં કહેલા નિયમનો સંધિ પ્રાકૃતમાં બંને પદને વિષે વ્યવસ્થિત વિભાષા (વ્યવસ્થિતવિકલ્પે) વડે થાય છે. વ્યાસરૂપિ સંસ્કૃત શબ્દ છે તેનું ॥૮૧૧૭૮॥ સૂત્રથી વ્યાસમાંથી ય્નો લુક્ થાય ત્યારે વાસરૂપિઃ થાય. ॥૮૧૧૧૨૮॥ સૂત્રથી ક્ક નો ઙ થાય. ત્યારે વાસઙ્ગિ થાય. ॥૮૧૧૧૫૧॥ સૂત્રથી સંધિ વિકલ્પે થાય ત્યારે વાસંષિ, વામઙ્ગિ થાય પછી ॥૮૧૧૨૬૦॥ સૂત્રથી ષ નો સ થાય એટલે વાસેસિ, વાસઙ્ગિસિ થાય પછી ॥૮૧૩૧૧૧॥ આ સૂત્રથી અંત્યસ્વર પ્રથમાના એક વચનમાં દીર્ઘ થવાથી વાસેસી, વાસઙ્ગીસી રૂપો સિદ્ધ થાય. ।

વિષમાતપઃ (સં.) છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥૮૧૧૨૬૦॥ સૂત્રથી ષ નો સ થઈ વિસમાતપ થાય અને ॥૮૧૧૧૫૧॥ થી સંધિ વિકલ્પે કરીએ ત્યારે વિસમ આતપ. વિસમાતપ થાય ॥૮૧૧૧૭૭॥ સૂત્રથી ત નો લુક્ થાય ત્યારે વિસમઆતપ વિસમાઅપ થાય ॥૮૧૧૧૮૦॥ સૂત્રથી અ વર્ણ પછી ષ કાર આગમ

થાય છે ત્યારે વિસમાયપ, વિસમ આયપ થાય ॥૮૧૨૩૧॥ સૂત્રથી પ નો વ થાય ત્યારે વિસમાયવ, વિસમ આયવ ॥૮૧૨૩૨॥ આ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે વિસમાયવો, વિસમ આયવો રૂપ સિદ્ધ થાય.

દર્ધિર્દશ્વર સંસ્કૃત શબ્દ છે પ્રાકૃતમાં ॥૮૧૧૮૭॥ સૂત્રથી ઘકારનો હકાર થાય ત્યારે દર્ધિર્દશ્વર. ॥૮૧૧૮૮॥ સૂત્રથી વિકલ્પે સંધિ થાય ત્યારે દર્ધિર્દશ્વર, દર્ધિર્દશ્વર. ॥૮૧૧૮૯॥ સૂત્રથી વ નો લુક્ થાય અને ॥૮૧૧૯૦॥ સૂત્રથી શકારનો સકાર થાય ત્યારે દર્ધિર્દશ્વર દર્ધિર્દશ્વર, ॥૮૧૧૯૧॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે દર્ધિર્દશ્વરો, દર્ધિર્દશ્વરો રૂપ સિદ્ધ થાય. ॥

સાદુઝડકં સંસ્કૃત શબ્દ છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥૮૧૧૯૨॥ સૂત્રથી વ નો લુક્ થાય, ત્યારે સાદુઝડકં થાય પછી ॥૮૧૧૯૩॥ સૂત્રથી સાદુ નો ઢકાર ઝડક નો ઢકાર અને કકારનો લુક્ આ સૂત્રથી થાય છે. ત્યારે સાદુઝડક થાય પછી ॥૮૧૧૯૪॥ સૂત્રથી અવર્ણની પછી ઘકાર આગમ થાય છે ત્યારે સાદુઝડક. ॥૮૧૧૯૫॥ સૂત્રથી સંધિ વિકલ્પે થાય ત્યારે સાદુઝડક સાદુ-ઝડક થાય ॥૮૧૧૯૬॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને મકાર થાય પછી ॥૮૧૧૯૭॥ સૂત્રથી મકારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે સાદુઝડક, અને સાદુઝડક, વિકલ્પે રૂપ સિદ્ધ થાય. ॥

પદ્યારિતિકિમ એટલે મૂલમાં બે પદનું ગ્રહણ કર્યું છે માટે પાઓ તે પદમાં સંધિ વિકલ્પે ન થાય પદ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥૮૧૧૯૮॥ થી ઢકારનો લોપ થાય ત્યારે પાઝ થાય અને ॥૮૧૧૯૯॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે પાઝોરૂપ સિદ્ધ થાય. ॥

પતિ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥૮૧૧૯૦॥ થી તકારનો લોપ થાય ત્યારે પઠ થાય અને ॥૮૧૧૯૧॥ સૂત્રથી ઙકારનો હીર્ધ થાય ત્યારે પઠ રૂપ સિદ્ધ થાય. ॥

વસ્ત્ર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥૮૧૧૯૨॥ સૂત્રથી ર કારનો લોપ થાય ત્યારે વસ્ત્ર થાય. ॥૮૧૧૯૩॥ સૂત્રથી સ્ત નો થ થાય છે. ॥૮૧૧૯૪॥

સૂત્રથી થ બેવડો થાય છે. ॥૮૧૨૧૦॥ સૂત્રથી પૂર્વ ધ્ નો તથયો એટલે વ્થ થાય. ॥૮૧૩૧૨॥ સૂત્રથી જસ્ અને જસ્ પ્રત્યયો પર છતાં અકારનો આ દીર્ઘ થાય ત્યારે વ્થા થાય પછી ॥ ૮૧૩૧૪ ॥ સૂત્રથી જસ્ અને જસનો લોપ થાય એટલે વ્થા એવું રૂપ સિદ્ધ થાય. ૧

મુઘયા સંસ્કૃત શબ્દ છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥૮૧૩૧૭॥ સૂત્રથી ગકારનો લોપ થાય ત્યારે મુઘયા ॥ ૮૧૨૧૮ ॥ સૂત્રથી ઘકાર બેવડો થાય ત્યારે મુઘયા ॥૮૧૩૧૯॥ સૂત્રથી પૂર્વના ધ્ નો દ્થાય. ત્યારે મુઘયા થાય પછી ॥૮૧૩૨૦॥ સૂત્રથી ઘ નાં સ્થાને ર્ અથવા ણ થાય છે ત્યારે મુઘાર, મુઘાણ એવા બે રૂપો સિદ્ધ થાય છે. ૧

કાંક્ષ એ ધાતુ છે. તેનો અર્થ ઇચ્છા કરવી થાય છે. તે કાંક્ષ ધાતુનું પ્રાકૃતમાં ॥૮૧૩૧૯૨॥ સૂત્રથી કાંક્ષ નો મહ આદેશ થયો. મહ એવું રૂપ થાય. વ્યંજનાદદંતેડવ્ અને લોક વ્યાકરણથી ત્યાદિ વિભક્તિને બદલે ત્યાદીનામાઘત્રયસ્યાઘસ્યેચેચૌ એ નિયમથી તિવ્ ને સ્થાને ર્ તથા ણ આવે એટલે મહર્ અને મહર્ એવાં રૂપો થાય. बहुलाधिकारात् कचिद् एकपदेपि अङि^૧ પૂર્વના સૂત્રથી બહુલ અધિકાર આદ્યો આવે છે. તેથી કોઈ ઠેકાણે એકપદમાં પણ સંધિ થાય. તેથી સમાનાનાંદીર્ઘ એ સૂત્ર વડે કાહિર નું કાહી એવું રૂપ સિદ્ધ થાય. વિરો નું વીરો પણ થાય. ૧

૧ સ્વર

ન યુવર્ણસ્યાસ્વે ॥ ૮૧૨૧૬ ॥

इवर्णस्य उवर्णस्य च अस्वे वर्णे परे संधिर्न भवति ।

અર્થ:—રૂ વર્ણ તથા ઉવર્ણને અસવર્ણિક સ્વર એટલે વિભતિય સ્વર પર છતાં સંધિ ન થાય સં. નવૈરિવર્ગેડપિ અવકાશ: તેનું પ્રાકૃતમાં નવૈરિ-વર્ગેવિ અવયાસો તેમાં વિ અને અવયાસો એ બે સ્વર વચ્ચે આ નિયમથી રૂ વર્ણની સંધિ ન થાય વંદામિ આર્યવૈરં સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં વંદામિ અજ્જવરં તેમાં મિ અને અજ્જ એ બે સ્વર વચ્ચે રૂ વર્ણની સંધિ આ સૂત્રથી થતી નથી. ૧

ન વૈરિવર્ગેઽપિ અવકાશઃ એ સંસ્કૃતનું ॥ ૮ । ૧ । ૧૪૮ ॥ સૂત્રથી વૈરિ શબ્દમાના એકારનો એકાર થઈ નવેરિ. પછી ॥ ૮ । ૨ । ૮૯ ॥ સૂત્રથી શબ્દમાં રહેલા રેફનો લોપ થઈ નવેરિવગે. થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૯ ॥ સૂત્રથી બાકી રહેલા મકારનો દ્વિત્વ થયો—એટલે નવેરિવગે. થયું પછી અપિના અને ॥ ૮ । ૧ । ૧૪૧ ॥ સૂત્રથી લોપ થઈ પછી ॥ ૮ । ૧ । ૧૪૨ ॥ થી પ નો વ થયો એટલે નવેરિવગેવિ. થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ થી અવકાશઃમાં રહેલા મકારનો લોપ થાય ત્યારે નવેરિવગેવિઅવકાશઃ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૦ ॥ થી વકાર અને આકારની વચ્ચે યકાર આગમ આવે ત્યારે નવેરિવગેવિઅવકાશઃ થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ થી જકારનો સકાર થયો એટલે નવેરિવગેવિઅવકાશઃ થાય પછી વિસર્ગ જે સિને સ્થાને થયેલ છે તે નહિ કરતાં ॥ ૮ । ૩ । ૨૧ ॥ સૂત્રથી ડો આદેશ કરી ઢિત્ કરી. ટીનો લોપ કરી, પછી તે ઓકાર સકારમાં ભેળવીએ ત્યારે નવેરિવગેવિ અવકાશો રૂપ સિદ્ધ થાય છે.

સં. વન્દામિ આર્યવૈરં છે તેનું પ્રાકૃતમાં વદુઙ્ઘ ધાતુસ્તુત્યભિવાદનયોઃ ॥ ૪ । ૪ । ૯૮ ॥ લૌકિક વ્યાકરણુ ઉદિતઃ સ્વરાન્નોન્તઃ થી વદ્ ધાતુના ઢ ની પહેલાં ન વધારવાથી વન્દ્ થાય પછી । ૩ । ૪ । ૭૧ । કર્તૃર્ચનદ્વયઃ શવ્ એ સૂત્રથી અકાર ઉમેરવામાં આવ્યો એટલે વન્દ થયું. પછી વર્તમાના. એ સૂત્રથી ત્રીજા પુરૂષમાં ણ લાગી તેનો મિ થયો એટલે વન્દામિ રૂપ થાય.

સં. આર્યવૈરં છે તેમાં । ૮ । ૧ । ૮૪ । સૂત્રથી દીર્ઘનો હ્રસ્વ થાય ત્યારે અર્ય થાય । ૮ । ૨ । ૨૪ । સૂત્રથી યનો જકાર થાય પછી । ૮ । ૨ । ૮૯ ॥ સૂત્રથી જકાર બેવડો થાય ત્યારે અજ્જ થાય પછી સં. વૈર છે તેનું પ્રાકૃતમાં । ૮ । ૧ । ૧૫૨ । સૂત્રથી વૈરાદિ માં એકારનો અઙ આદેશ થાય છે ત્યારે વઙ્ર થાય ત્યારે અજ્જવઙ્ર થાય । ૮ । ૩ । ૨૫ । સૂત્રથી સિનાસ્થાને મકાર થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મકારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે અજ્જવઙ્રં રૂપ સિદ્ધ થાય,

દણુઙ્ગ-રુહિર-લિત્તો સહૈ ઉઙ્ગો

નહ-પ્પહાવલિ-અરુણો ॥

સંજ્ઞા-વહુ-અવઙ્ગો નવ-વારિહિરોવ્વ-

વિજ્જુલા-પઢિભિન્નો ॥ ૧

સં. દનુજેન્દ્રરુધિર લિપ્તઃ શોભતે ઉપેન્દ્રો નચ્ચપ્રભાવલિઅરુણઃ

સંધ્યા વધૂ અવગૂઢો નવ વારિધરૈવ વિદ્યુત્પ્રભાભિન્નઃ

અર્થઃ-દૈત્ય પતિના રુધિરથી લેપાયેલા ઉપેન્દ્ર શોભે છે નખની પ્રભાની શ્રેણી વડે લાલ થયેલા તેવા લાગે છે, સંધ્યારૂપી સ્ત્રીએ આલિંગન કરેલો નવીન મેઘ હોય તેવો લાગે છે. ગુર્વર્ણસ્યેતિ કિમ્ મૂલમાં ગુર્વર્ણસ્ય એમ શા માટે કહ્યું ?

ગૂઢોઅર-તામરસાણુસારિણી ભમર પન્તિવ્વ

સં. ગૂઢોદર તામરસાણુસારિણી ભમર પાંક્તિ ઇવ

અર્થઃ-ગૂઢ જેનો મધ્યમ ભાગ છે એવા કમલને અનુસરતા ભમરની પાંક્તિની માફક આ ઠેકાણે ૬ વર્ણ અને ૩ વર્ણનો અભાવ છે તેથી સંધિ થઈ છે.

અસ્વઙ્ગિતિ કિમ્ મૂલમાં અસ્વ એટલે સજ્જતીય સ્વર ન હોય ત્યાં થાય એ કેમ કહ્યું ? તેનું ઉદાહરણ આપે છે.

પુઢવીસો

પૃથિવીશ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ૧૮૧૧૩૧૧ સૂત્રથી ક્રકારનો હકાર થાય ત્યારે પૃથિવીશ થાય ૧૮૧૧૮૮૧ સૂત્રથી આદિ હકારનો અકાર થાય છે ત્યારે પૃથ્વીશ થાય ૧૮૧૧૧૮૭૧ સૂત્રથી

થકારનો હકાર થાય ત્યારે પુહ્વીશ થાય । ૮ । ૧ । ૨૬૦ । સૂત્રથી શકારનો
સકાર થાય ત્યારે પુહ્વીસ થાય । ૮ । ૩ । ૨ । સૂત્રથી સિના સ્થાને ઢો
થાય ત્યારે પુહ્વીસો ૩૫ થાય.

एदोतोः स्वरे ॥ ८ । १ । ७ ॥

एकार ओकारयोः स्वरे परे संधिर्न भवति ।

અર્થ:-પ્રાકૃતમાં એકાર અને ઓકારની સ્વરપર છતાં સંધિ થતી નથી.
આ નીચેના શ્લોકમાં એ અને આની તથા તી અને એ તેની વચ્ચે આ
સૂત્રથી સંધિ થતી નથી.

बहुआइ नहुल्लिहणे आबधंतीए कञ्चुअं अङ्गे,
मयरद्वय-सर-धोरणि-धारा-छेअव्व दीसन्ति । १ ।

સં. વધૂકાયા: નશ્વો લેખને આબધંત્યા: કંચુકં અંગે;
મકરધ્વજશરધોરણિ ધારા છેદાઈવ દૃશ્યંતે ॥ ૧ ॥

અર્થ:-જેની અંદર નખથી ક્ષતો પડેલ છે એવા અંગ ઉપર કાંચલી
પહેરતી વહુના (નખક્ષતો) બાણે કામદેવના બાણોની શ્રેણીની ધારોના
પડેલા ધા હોય નહિ ? તેવા દેખાય છે (૧)

આ નીચેના શ્લોકમાં તંચે-અ અને મો-ઈંહિ એ બે પદ વચ્ચે સંધિ ન થાય.

उवमासु अपज्जत्तेभ-कलभ दन्तावहासमूरुजुअं.
तंचेअं मलिअं विस दण्ड विरसमालक्खिमो एण्हि । १ ।

સં. ઉપમાસુ અપર્જાત્તેભ-કલભદંતાવહાસં ઊરુયુગ્મં
તંચેવ મર્દિતવિસદંડ વિરસમાલક્ષ્યામ હદાર્ની ૧

અર્થ:-જે સાથળનું યુગ્મ (પહેલાં) નાના હાથીના બચ્ચાંના દાંતો સરીખું હતું તેજ હાલમાં ચોળી નાંખેલ કમળના દાંડલા જેવું દેખાય છે. ॥ ૧ ॥

અહો અચ્છરિઅં । એદોતોરિતિ કિમ્ ।

અર્થ અહો અચ્છરિઅં તેમાં પણ સંધિ ન થાય મુલમાં એદોતોઃ એ પદ ગ્રહણ કરવાનું શું કારણ? આ ગાથામાં સંધિ થતી નથી.

અત્યાલોઅણતરલા ઇયરકર્દ્દણં મમન્તિ બુદ્ધીઓ

અત્યચ્ચેઅ નિરારંભમે ન્તિહિઅયં કહ્ન્દાણં ॥ ૧ ॥

સં. અર્થાલોકનતરલા ઇતરકવીનાં ભ્રામ્યંતિ બુદ્ધયઃ

અર્થ એવનિરારંભં આયાંતિ હૃદયમધ્યે કવીન્દ્રાણાં ॥૧॥

અર્થ:-બીજા (સાધારણ) કવીઓની બુદ્ધીઓ અર્થની તપાસ રાખવામાં તત્પર હોય છે. પરંતુ મહાકવીઓના હૃદયમાં તો વગર પ્રયાસે અર્થ આવ્યો આવે છે.

સ્વરસ્યોદ્વૃત્તે ॥ ૮ । ૧ । ૮ ॥

વ્યંજનસંપૃક્તઃ સ્વરો વ્યંજને લુપ્તે યોડવશિષ્યતે સ ઉદ્વૃત્ત ઇહોચ્યતે ।
સ્વરસ્ય ઉદ્વૃત્તેસ્વરે પારે સંધિર્નભવતિ ।

અર્થ:-વ્યંજન સાથે જોડાયેલો સ્વર વ્યંજનનો લોપ થયા પછી જે બાકી રહે તે ઉદ્વૃત્ત કહેવાય છે. તેવો ઉદ્વૃત્ત સ્વર પર છતાં સ્વરની સંધિ ન થાય. ।

વિસસિજ્જન્ત મહા-પસુ-દંસણ-સંભમ-પરોપ્પરાહુઠા,
ગયણેચ્ચિય ગંધ-ઉડિં કુળન્તિ તુહ કડલ-ળારીઓ ॥૧॥

સં-વિશસ્યમાન મહાપશુદર્શન સંન્નમપરસ્પરાઠ્ઠાઃ,

ગગન એવ ગન્ધપુટીં કુર્વન્તિ તવ કૌલનાયઃ ॥ ૧ ॥

અર્થઃ—કપાતા મોટા પશુઓને જોવાના ગભરાટથી એક બીજા ઉપર ચઢી પડેલી કૌલ સ્ત્રીઓ (હે રાજા) તારો આકાશમાંજ સુગંધનો પમરાટ ફેલાવે છે. ।

નિસા—અરો નિસિ—અરો રચણી—અરો—મણુઅત્તં બહુલાધિકારાત્ ક્વચિત્ વિકલ્પઃ બહુલ અધિકારથી ક્વચિત્ વિકલ્પે થાય છે કુમ્ભ—આરો કુમ્મારો । સુ-અરિસો સૂરિસો । ક્વચિત્ સંધિરેવ નિત્ય સંધિ થાય તે પણ બહુલ અધિકારથી સાલાહનો—ચક્ષાઓ । અત એવ પ્રતિષેધાત્ સમાસેપિ સ્વરસ્ય સંધૌ ભિન્નપદત્વમ્ ॥ એથીજ એટલે કે બહુલ અધિકાર ચાલુ હોવાથી ને તેમાં આ સંધી નિષેધનું સૂત્ર કહેલ હોવાથી સમાસ થયો હોય તેમાં બે સ્વરોની સંધી થઈ હોય છતાં પ્રયોજન હોયતો તે સંધી થયા છતાં પણ તેને જુદાં જુદાં પદો ગણી શકાય. ।

નિશાકર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥૮૧૨૬૦॥ સૂત્રથી જ કારનો સ કાર થાય ત્યારે નિશાકર થાય ॥૮૧૧૭૦॥ સૂત્રથી ક કારનો લોપ થાય ત્યારે નિસાકર થાય ॥૮૧૭૨॥ આ સૂત્રથી આ કારનો વિકલ્પે ઇ કાર થાય ત્યારે નિસાકર, નિસિઅર ॥૮૧૩૨॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે નિસાકરો નિસિઅરો રૂપ સિદ્ધ થાય. રજનીકર સંસ્કૃત શબ્દ છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥૮૧૧૭૦॥ સૂત્રથી જ કાર તથા ક કારનો લોપ થાય ત્યારે રઅનીઅર ॥૮૧૨૨૮॥ સૂત્રથી ન કારનો જ કાર થવાથી રઅણીઅર ॥૮૧૩૨॥ સૂત્રથી રઅણીઅરો રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

મણુજત્વં સંસ્કૃત શબ્દ છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥૮૧૨૨૮॥ સૂત્રથી ન કારનો જ કાર થાય ત્યારે મણુજત્વં થાય ॥૮૧૧૭૦॥ સૂત્રથી જકારનો લોપ થાય ત્યારે મણુઅત્તં ॥૮૧૭૨॥ સૂત્રથી વ્ કારનો લોપ થાય ત્યારે મણુઅત્ત થાય ॥૮૧૮૨॥ સૂત્રથી દ્વિત્વ થાય એટલે મણુઅત્ત થાય ॥૮૧૩૨॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને મ્ કાર થાય એથી ॥૮૧૨૩॥ સૂત્રથી મ્ કારનો અનુસ્વાર

થાય ત્યારે મળુઅત્તં રૂપ સિદ્ધ થાય. બહુલ અધિકારથી ડોઘ વખત વિકલ્પે સંધિ થાય કુમ્ભકાર સંસ્કૃત શબ્દ છે. પ્રાકૃતમાં ॥૮૧૧૭૭॥ સૂત્રથી ક કારનો લોપ થાય ત્યારે કુમ્ભકાર થાય ॥૮૧૩૨॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને ડો થાય ત્યારે કુમ્ભ-આરો, થાય ઉદ્વૃત્તની પણ સંધિ થઇ ત્યારે કુમ્ભારો રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

સુપુરુષઃ સંસ્કૃત શબ્દ છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥૮૧૧૭૭॥ સૂત્રથી પ કારનો લોપ થાય ત્યારે સુઝરુષઃ ॥૮૧૧૭૭॥ સૂત્રથી ર કારમાં રહેલ ડ કારનો રૂ થાય ત્યારે સુઝરિષઃ થાય. ॥૮૧૨૬૦॥ સૂત્રથી મુર્ધન્ય પ કારનો દંત્ય સ કાર થાય ત્યારે સુઝરિષઃ ॥૮૧૩૨॥ સૂત્રથી સિ ના સ્થાને ડો થાય સુ-ઝરિસો ઉદ્વૃત્તની પણ સંધિ થવાથી સૂરિસો રૂપ સિદ્ધ થાય છે. । ક્વચિત્સંધિરેવ કવચિત્ સંધિ થાયજ. જેમકે સાતવાહન સંસ્કૃત શબ્દ છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥૮૧૨૧૧॥ સૂત્રથી ત કારનો લ કાર થાય ત્યારે સાલવાહન અને ॥૮૧૧૭૭॥ સૂત્રથી વ કારનો લોપ થાય ત્યારે સાલઆહન ॥૮૧૨૨૮॥ સૂત્રથી ન કારનો ણ થાય ત્યારે સાલઆહણ પછી બહુલ અધિકાર હોવાથી નિત્ય સંધી કરતાં સાલાહણ થાય. ॥૮૧૩૨॥ સૂત્રથી સિ ના સ્થાને ડો થાય ત્યારે સાલાહણો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

ચક્કવાક સંસ્કૃત શબ્દ છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥૮૧૨૭૧॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થવાથી ચક્કવાક. થાય ॥૮૧૨૮૧॥ સૂત્રથી દ્વિત્વ થાય એટલે ચક્કવાક થાય તથા ॥૮૧૧૭૭॥ સૂત્રથી વ તથા ક નો લોપ થાય ત્યારે ચક્કઆઝ. હવે અહીં ઉદ્વૃત્તની બહુલ આધિકારથી નિત્ય સંધિ થાય તેથી ચક્કાઝ થાય ॥૮૧૩૧૨॥ સૂત્રથી સિ ના સ્થાને ડો થાય ત્યારે ચક્કાઓ રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

ત્યાદે ॥ ૮૧૨૧૧ ॥

તિવાદીનાં સ્વરસ્ય સ્વરે પરે સંધિર્ન ભવતિ ॥ ભવતિ રહ ॥ હોર રહ ॥

અર્થઃ-તિવાદિ ધાતુના પ્રત્યયોના સ્વરને સ્વર પર છતાં સંધિ ન થાય,

મૂ ધાતુ થકી તિવ્ પ્રત્યય આવે ॥૮।૪।૬૦॥ સૂત્રથી મૂનો હો થાય. એટલે હોતિ રૂપ થાય પછી ॥૮।૩।૧૩૧॥ સૂત્રથી તિ ને સ્થાને રૂ એવો આદેશ થવાથી હોઈ રૂપ થાય તેની આગલ રૂહ છે તે એ સ્વરોની આ નિયમથી સંધી ન થાય એટલે હોઈ-રૂહ એવું રૂપ થાય છે. ।

લુક્ ॥ ૮।૧।૧૦॥

स्वरस्य स्वरे परे बहुलं लुक् भवति. । त्रिदशेशः ॥

અર્થઃ—સ્વરનો સ્વર પર છતાં વિકલ્પે લુક્ થાય. સંકૃતમાં ત્રિદશ-ઈશઃ તેનું પ્રાકૃતમાં ॥૮।૧।૧૭૭॥ સૂત્રથી ટ્કારનો લોપ થાય ત્યારે ત્રિઅશ-ઈશઃ ॥૮।૨।૭૧॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય છે. ત્યારે તિઅશ-ઈશઃ ॥૮।૧।૨૬૦॥ સૂત્રથી બંને શકારનો સકાર થાય. તેથી તિઅસ-ઈસઃ થાય પછી ચાલતા સૂત્રથી સકારમાંથી અકારનો લોપ થઈ તેમાં રૂકાર મળી જવાથી તિઅસીસઃ ॥૮।૩।૨॥ સૂત્રથી સિ ના સ્થાને હો થાય ત્યારે તિઅસીસો રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

નિઃશ્વાસોચ્છ્વાસૌ સંસ્કૃત શબ્દ છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥૮।૧।૧૩॥ સૂત્રથી નિર્ના અંત્ય વ્યંજનનો લુક્ થાય. ત્યારે નિશ્વાસોચ્છ્વાસૌ, ॥૮।૧।૧૩ સૂત્રથી નિ દીર્ઘ થાય ત્યારે નીશ્વાસોચ્છ્વાસૌ. ॥૮।૨।૭૧॥ સૂત્રથી બંને વકારનો લોપ થાય ત્યારે નીશ્વાસોચ્છ્વાસૌ ॥૮।૧।૨૬૦॥ સૂત્રથી શકારનો સકાર થાય ત્યારે નીશ્વાસોચ્છ્વાસૌ. ॥૮।૧।૧૬૭॥ સૂત્રથી ઓનો-ઝ થાય ત્યારે નીશ્વાસોચ્છ્વાસૌ પછી ॥૮।૧।૧૭૭॥ સૂત્રથી ચ્નો લોપ થાય એટલે છકારનો શકાર થાય. કારણ કેઃ—નિમિત્તાભાવે નૈમિત્તિકસ્યાભાવઃ એ પરિભાષાનો અર્થ એવો છે કે કારણ જાય તો તેને લઈને થએલ કાર્ય પણ મટી જાય તો આ ઠેકાણે ચ્કારને લીધે તાલવ્ય શકારનો છકાર થયો હતો તે ચ્કાર જવાથી છકારનો પાછો તાલવ્ય શકાર થઈ જવાને લીધે નીશ્વાસોચ્છ્વાસૌ થયું પછી ॥૮।૧।૨૬૦॥ સૂત્રથી શ નો સ થાય તેથી

નીસાસૂસાસૌ થાય હવે પ્રાકૃતમાં દ્વિવચનની જગ્યાએ બહુવચન વપરાતું હોવાથી ઔ પ્રત્યયને બદલે જસ્ પ્રત્યયનું રૂપ મુકવાથી બહુવચનમાં નીસાસૂસાસા રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

અન્ત્ય વ્યંજનસ્ય ॥૮।૧।૧૧॥

શબ્દાનાં યદ્ અન્ત્ય વ્યંજનં તસ્ય લુગ્ ભવતિ. ।

પ્રાકૃત કરતાં સંસ્કૃત શબ્દને અંતે જે વ્યંજન હોય તેનો લુક થાય છે. યાવત્ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તાવત્ પણુ સંસ્કૃત છે. તેમાં યાવત્ શબ્દમાં ॥૮।૧।૨૪૫॥ સૂત્રથી ય કારનો જ કાર થાય એટલે જાવત્ ॥૮।૧।૧૧॥ સૂત્રથી બંનેમાંથી અન્ત્ય વ્યંજન ત્ કારનો લોપ થાય ત્યારે જાવ અને તાવ એવાં રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

યજ્ઞસ્ તમસ્ બંને સંસ્કૃત છે. ॥૮।૧।૨૪૫॥ સૂત્રથી યજ્ઞસ્ શબ્દમાંના યકારનો જકાર થાય ત્યારે જજ્ઞસ્ થાય પછી ॥૮।૧।૨૬૦॥ સૂત્રથી જકારનો સકાર થાય ત્યારે જસમ્ થાય અને ॥૮।૧।૧૧॥ સૂત્રથી અન્ત્ય વ્યંજનનો લોપ થાય ત્યારે જસ તમ ॥૮।૩।૨॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય પછી ઢકાર ડીત્ કાર્યાર્થે એટલે ઓ રહે ત્યારપછી ટીનો લોપ કરી ઓકાર અન્ત્ય વ્યંજનમાં બેડવાથી જસો તમો એવાં રૂપો સિદ્ધ થાય છે. ।

જન્મન્ શબ્દ સંસ્કૃત છે ॥૮।૨।૬૧॥ સૂત્રથી ન્મ નો મ થાય છે ત્યારે જમન્ થયું પછી ॥૮।૨।૮૯॥ સૂત્રથી મ દ્વિત્વપણુને પામે ત્યારે જમ્મન્ પછી ॥૮।૧।૧૧॥ સૂત્રથી નનો લોપ થયો એટલે જન્મ થયું. પછી પ્રથમાના એક વચનનો સિ પ્રત્યય આવતાં ॥૮।૩।૨॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે જન્મો રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

સમાસે તુ વાક્યવિભક્ત્યપેક્ષાયાં અંત્યત્વમ્ અનન્ત્યત્વં ચ એટલે સમાસાંત પદ હોય તો વાક્ય તથા વિભક્તિની અપેક્ષાએ તે પદના વ્યંજનનું અંત્ય પણું અને અનંત્ય પણું છે. તેનોભયમપિ ભવતિ એટલે તેથી બંને

ગણાય છે જેમકે-સદ્મિષ્ણુ સંસ્કૃત શબ્દ છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૧ ॥ સૂત્રથી વ્હકારનો લોપ થાય ત્યારે સમિષ્ણુ થાય પછી ॥ ૮ । ૨ । ૩ ॥ સૂત્રથી જ નો જ થાય ત્યારે સમિષ્ણુ થાય પછી ॥ ૮ । ૨ । ૮૯ ॥ સૂત્રથી જ દ્વિત્વ થાય એટલે સમિષ્ણુ થાય. ॥ ૮ । ૨ । ૯૦ ॥ સૂત્રથી પૂર્વના જ નો ક્ થાય ત્યારે સમિષ્ણુ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૧૨ ॥ સૂત્રથી દીર્ઘ થાય ત્યારે સમિષ્ણુ રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

સજ્જન: સંસ્કૃત શબ્દ છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૨૮ ॥ સૂત્રથી નકારનો ન કાર થાય ત્યારે સજ્જન: પછી ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે સજ્જનો રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

ઘતદ્ગુણા: એ સંસ્કૃત છે તેને ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી વ્હકારનો લોપ થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૧૧ ॥ સૂત્રથી અન્ત્ય વ્યંજનનો લોપ થાય ત્યારે ઘગુણા: થાય ॥ ૮ । ૩ । ૪ ॥ સૂત્રથી જસ્-જસનો લુક થાય પછી ॥ ૮ । ૩ । ૧૨ ॥ સૂત્રથી અકારનો દીર્ઘ થાય ત્યારે ઘગુણા રૂપ સિદ્ધ થાય. તેવીજ રીતે તદ્ગુણા: તેનું. વિશેષમાં ॥ ૮ । ૨ । ૮૯ ॥ સૂત્રથી ગકાર બેવડો થાય ત્યારે તદ્ગુણા થાય. ।

ન શ્રદ્ધુદો: ॥ ૮ । ૧ । ૧૨ ॥

શ્રદ્ધુ ઉદ્ધુ ઇત્યેતયોરંત્યવ્યંજનસ્ય લુગ્ ન ભવતિ ।

અર્થ:—શ્રદ્ધુ અને ઉદ્ધુ એ બે ઉપસર્ગના અન્ત્ય વ્યંજનનો લુક ન થાય જેમકે શ્રદ્ધુ દધિતં સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૪ । ૯ ॥ સૂત્રથી શ્રદ્ધુ ઉપસર્ગ પૂર્વે ધા ધાતુનો દહ આદેશ થાય છે પછી ॥ ૮ । ૨ । ૭૧ ॥ સૂત્રથી રૂકારનો લોપ થાય ત્યારે શદ્ દહ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી જકારનો સકાર થાય ત્યારે સદ્દહ થાય પછી ક્ પ્રત્યય આવ્યો પછી ॥ ૮ । ૪ । ૩૯ ॥ સૂત્રથી ધાતુના અન્તનો અકાર થાય અને લોકાત્ સૂત્રથી લુક્ કરી ક્ પ્રત્યય પર ઇતે દહિ થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી વ્હકારનો લુક્

થાય ત્યારે દહિઅ થાય ॥ ૮૧૩૧૨૬ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને મ્કાર થાય પછી ॥ ૮૧૧૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે સદહિઅં રૂપ સિદ્ધ થાય આ સૂત્રથી શ્રદ્ધના અંત્યવ્યંજન નો લોપ થાય નહીં ત્યારે સદહિઅં રૂપ થાય.

શ્રદ્ધા સંસ્કૃત શબ્દ છે. શ્રદ્ધા-શ્રદ્ ઉપર પ્રમાણે સિદ્ધ થાય ત્યારે સદ્ ધા થાય ॥ ૮૧૨૧૭૭ ॥ સૂત્રથી દ્કારનો લોપ થાય ત્યારે સધા થાય પછી ॥ ૮૧૨૧૮૨ ॥ સૂત્રથી ઘકાર બેવડો થાય પછી ॥ ૮૧૨૧૯૦ ॥ સૂત્રથીપૂર્વ ઘકારનો દ્કાર થાય ત્યારે સદ્ધા રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

ઉદ્ગત સંસ્કૃત શબ્દ છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧૨૧૭૭ ॥ સૂત્રથી દ્ ઉડી ગયો ॥ ૮૧૨૧૮૨ ॥ સૂત્રથી ગ્કાર બેવડો થયો ત્યારે ઉગ્ગત થાય ॥ ૮૧૧૧૭૭ ॥ સૂત્રથી ગતના તકારનો લોપ થાય, ત્યારે ઉગ્ગઅ થાય. ॥ ૮૧૧૧૮૦ ॥ સૂત્રથી અવર્ણનો ઘકાર થાય ત્યારે ઉગ્ગય થાય. ॥ ૮૧૩૧૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય ત્યારે ઉગ્ગયમ્ થાય ॥ ૮૧૧૧૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે ઉગ્ગયં રૂપ સિદ્ધ થાય છે. । ઉન્નયં રૂપ પણ તેના સમાનજ સમજવું. । વિશેષમાં ॥ ૮૧૨૧૭૭ ॥ સૂત્રથી અંત્યવ્યંજન જે તકાર છે તે તનો લોપ ન થાય

નિર્દુરોર્વા ॥ ૮૧૨૧૨૩ ॥

નિર્ દુર્ इत्येतयोस्त्यव्यंजनस्य वा लुग् न भवति ।

નિર્ અને દુર્ એ બે ઉપસર્ગના અંત્ય વ્યંજનનો [વકલ્પે લુક્ ન થાય. જ્યારે લુક્ ન થાય ત્યારે નિસ્સહં એવું રૂપ થાય સંસ્કૃતના નિયમ પ્રમાણે અને જ્યારે ॥ ૮૧૧૧૨૩ ॥ સૂત્રથી નિર્ ઉપસર્ગના ર્નો લોપ થયો ત્યારે નિસહં એવું થયું. પછી ॥ ૮૧૧૧૨૩ ॥ થી નિનો ફકાર દીર્ઘ થયો તેથી નીસહ થાય. । ૮૧૩૧૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય પછી ॥ ૮૧૧૧૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે નીસહં એવું

૩૫ સિદ્ધ થાય. દુસ્સહ સંસ્કૃત શબ્દ છે. તેના દુર્ એટલા ભાગના અંત્ય વ્યંજનનો લોપ ન થયો ત્યારે તેણું ને તેણું એટલે દુસ્સહ એણું રહ્યું પછી ॥ ૮. ૩. ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થયો એટલે દુસ્સહો ૩૫ સિદ્ધ થાય ને જ્યારે ચાલુ ॥ ૮. ૧. ૧૩ ॥ સૂત્રથી દુર્ના અંત્ય વ્યંજનનો લોપ થયો ત્યારે દુસહ થયું. પછી ॥ ૮. ૧. ૧૧૬ ॥ સૂત્રથી ઉકારનો દીર્ઘ થવાથી દૂસહ થયું પછી પ્રથમાના એક વચનના સિ પ્રત્યયનો હો ॥ ૮. ૩. ૨ ॥ સૂત્રથી થવાથી દૂસહો ૩૫ સિદ્ધ થાય. ।

દુઃખિત એ સંસ્કૃત ૩૫ છે તેને ॥ ૮. ૧. ૧૩ ॥ સૂત્રથી વિકલ્પે વ્યંજન રહેવાથી ॥ ૮. ૨. ૭૭ ॥ સૂત્રથી છન્ડા મૂલીયનો લોપ થયો એટલે દુખિત થયું પછી ॥ ૮. ૨. ૮૨ ॥ થી સ્વકાર બેવડો થાય તથા ॥ ૮. ૨. ૧૦ ॥ થી પૂર્વ સ્વકારનો ક્કાર થાય ત્યારે દુક્ખિત થાય પછી ॥ ૮. ૧. ૧૭૭ ॥ થી તનો લોપ થવાથી દુક્ખિત થયું. પછી પ્રથમાના સિ પ્રત્યયનો ॥ ૮. ૩. ૨ ॥ સૂત્રથી હો થઈને દુક્ખિતો ૩૫ સિદ્ધ થાય છે. । એમ વિકલ્પે જ્યારે અન્ત્ય વ્યંજનનો લોપ થાય છે ત્યારે દુઃખિત સંસ્કૃત છે તેને ॥ ૮. ૧. ૧૩ ॥ સૂત્રથી વિકલ્પે દુર્ના અન્ત્ય વ્યંજનનો લોપ થવાથી દુખિત થયું. પછી ॥ ૮. ૧. ૧૮૭ ॥ સૂત્રથી “સ્વ” નો “હ” થવાથી દુહિત થયું. પછી ॥ ૮. ૧. ૧૭૭ ॥ થી તનો લોપ થઈ દુહિત એણું ૩૫ થયું. પછી પ્રથમાના એકવચનના સિ પ્રત્યયનો ॥ ૮. ૩. ૨ ॥ સૂત્રથી હો થઈ ટી નો લોપ થઈ દુહિતો ૩૫ સિદ્ધ થયું છે. ।

સ્વરેઽન્તરશ્ચ ॥ ૮. ૧. ૧૪ ॥

અન્તરો નિર્દુરોશ્ચાન્ત્યવ્યંજનસ્ય સ્વરે પરે લુગ્ ન ભવતિ ।

અંતરણા । નિરંતરં । નિરવસેસં । દુરુત્તરં દુરવગાહં । ક્કચિદ્ ભવત્યપિ અંતોવરિ ।

અર્થઃ—અંતર્ નિર્ અને દુર્ એ શબ્દોના અન્ત્યવ્યંજનનો સ્વર પર છતાં નિત્ય લુક્ ન થાય. ।

સંસ્કૃત શબ્દ અંતર્ આત્મન્ છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૫૧ ॥
 સૂત્રથી સંયુક્ત વ્યંજનનો પ વિકલ્પે થાય એટલે અંતર્ આપન્ થાય.
 ॥ ૮ । ૨ । ૮૯ ॥ સૂત્રથી પકારનો દ્વિર્ભાવ થાય. ત્યારે અંતર્ આપ્પન્ થાય.
 પછી ॥ ૮ । ૧ । ૮૪ ॥ સૂત્રથી આનો હ્રસ્વ થયો એટલે અંતર્ અપ્પન્ થયું. પછી
 ॥ ૮ । ૧ । ૧૧ ॥ સૂત્રથી અન્ત્ય વ્યંજનનો લોપ થવાથી અંતર્ અપ્પ થયું.
 પછી ॥ ૮ । ૩ । ૪૯ ॥ થી અન્ત્ય સ્વરહીર્ધ થવાથી અંતર્ અપ્પા થયું. પછી
 ર્માં અ મળી જવાથી અંતરપ્પા સિદ્ધ થાય છે । નિરંતરં । ઉપર પ્રમાણે
 સિદ્ધ થાય. નિરવશેષ સંસ્કૃત શબ્દ છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥
 સૂત્રથી જ અને ષનો સકાર થાય ત્યારે નિરવસેસ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૫ ॥
 સૂત્રથી સિનાસ્થાને મકાર થાય ત્યારે નિરવસેસમ્ રૂપ થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥
 સૂત્રથી મકારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે નિરવસેસં રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

દુરુત્તરં સંસ્કૃત તેની માફક, દુરવગાહં તે પણ પેલાની માફક સમજવું.
 ક્વચિદ્ ભવત્યપિ અંતોવરિ ॥ ૮ । ૧ । ૧૦૮ ॥ સૂત્રમાં આપેલ છે ત્યાંથી
 જોઈ લેવું. ।

સ્ત્રિયામાદવિદ્યુતઃ ॥ ૮ । ૧ । ૧૫ ॥

સ્ત્રિયાં વર્તમાનસ્ય શબ્દસ્યાન્ત્ય વ્યંજનસ્ય આત્મં ભવતિ વિદ્યુચ્છબ્દં વર્જયિત્વા । લુગપવાદઃ ।
 સરિવ્ સરિઆ । પ્રતિપદ્ પાઙિવયા । સંપદ્ સંપઆ ।

અર્થઃ—સ્ત્રીલિંગમાં વર્તમાન એવા શબ્દના અન્ત્યવ્યંજનનો આ
 થાય પણ તે વિદ્યુત્ શબ્દને વર્જીને થાય. અહીં લુક્નો અપવાદ છે. ।

સરિવ્ શબ્દમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૧ ॥ સૂત્રથી વ્યંજનનો લોપ થવા આવ્યો
 પણ તેનો અપવાદ કરીને ॥ ૮ । ૧ । ૧૫ ॥ સૂત્રથી અન્ત્ય વ્યંજનનો આ
 થાય ત્યારે સરિઆ રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

પ્રતિપદ્ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૦૬ ॥ સૂત્રથી
 તિનાત્તનો ઢ થાય ત્યારે પ્રઢિપદ્ ॥ ૮ । ૧ । ૪૪ ॥ સૂત્રથી આદિ અકાર દીર્ઘ
 થાય ત્યારે પ્રાઢિપદ્ ॥ ૮ । ૨ । ૭૯ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય. ત્યારે પાઢિપદ્

॥ ૮ । ૧ । ૨૩૧ ॥ સૂત્રથી પનો વ થાય ત્યારે પાઢિવ્દ ॥ ૮ । ૧ । ૧૫ ॥
 સૂત્રથી અન્ત્યવ્યંજન તનો આ થાય ત્યારે પાઢિવ્દ આ થાય । સંપદ તેનું સંપઆ
 થાય તે ॥ ૮ । ૧ । ૧૫ ॥ સૂત્રથી અન્ત્યવ્યંજનનો આ કરવાથી થાય છે ।
 આ બહુલ અધિકાર છે. તેથી ઇષત્ સ્પષ્ટતર પ્રયત્નવાળા ચકારનું શ્રવણ
 પણ થાય છે તેથી સંપયા સરિયા પાઢિવ્દ એમ પણ થાય છે. ।

મૂલમાં વિદ્યુત્ શબ્દને વર્ણને એમ કહ્યું છે તેથી વિદ્યુત્ નું પ્રાકૃતમાં
 ॥ ૮ । ૨ । ૨૪ ॥ સૂત્રથી વિજ્ઞુત્ ॥ ૮ । ૨ । ૮૨ ॥ સૂત્રથી જ કાર બેવડો
 થાય. ત્યારે વિજ્ઞુત્ ॥ ૮ । ૧ । ૧૧ ॥ સૂત્રથી અન્ત્યવ્યંજનનો લોપ થાય
 ત્યારે વિજ્ઞુ રૂપ થયું. પછી પ્રથમાના એકવચનનો પ્રત્યય લાગતાં
 ॥ ૮ । ૩ । ૧૨ ॥ સૂત્રથી અન્ત્ય ઉકાર દીર્ઘ થયો એટલે વિજ્ઞુ સિધ્ધ થાય.

રો રા ॥ ૮ । ૧ । ૧૬ ॥

સ્ત્રિયાં વર્તમાનસ્યાન્ત્યસ્ય રેફસ્ય રા ઇત્યાદેશો ભવતિ । આત્વાપવાદઃ ।

અથ:—સ્ત્રીલિંગમાં વર્તમાન એવા અન્ત્યવ્યંજનના રેફને રા એવો
 આદેશ થાય છે આકારનો અપવાદ છે. સંસ્કૃત શબ્દમાં ગિર્ પુર્ ધુર્ એવા
 શબ્દો છે તેનું પ્રાકૃતમાં આ સૂત્રથી અન્ત્ય રેફનો રા થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૧૧ ॥
 સૂત્રથી અન્ત્ય વ્યંજનનો લુફ થવા આવ્યો પણ આ સૂત્ર તેનું અપવાદ
 રૂપ હોવાથી તે નહીં લાગતાં આ સૂત્ર લાગીને ગિરા પુરા ધુરા એવાં
 રૂપો સિદ્ધ થાય છે. ।

હુધો હા ॥ ૮ । ૧ । ૧૭ ॥

હુધ્ શબ્દસ્યાન્ત્યવ્યંજનસ્ય હાદેશો ભવતિ ।

અથ:—હુધ્ શબ્દના અન્ત્ય વ્યંજન ધ્ નો હા એવો આદેશ થાય છે ।
 સંસ્કૃત હુધ્ શબ્દનું પ્રાકૃત ॥ ૮ । ૧ । ૧૭ ॥ સૂત્રથી ધ્ નો હા થાય
 એટલે હુહા એવું રૂપ થયું. આ ઠેકાણે અન્ત્ય વ્યંજનનો લુફ ॥ ૮ । ૧ । ૧૧ ॥

સૂત્રથીયવા આઁયો પણ આ સૂત્ર અપવાદ હોવાથી તે ન થતાં આ સૂત્રથી “હા” આદેશ થાય છે. પછી ॥ ૮ । ૨ । ૩ ॥ સૂત્રથી જ નો છ થાય એટલે છુદ્ધા એવું ૩૫ સિદ્ધ થયું. ।

શરદાદેરત્ ॥ ૮ । ૧ । ૧૮ ॥

શરદાદેરન્ત્ય વ્યંજનસ્યાદ્ ભવતિ ।

અર્થ:-શરદ્ વિગેરે શબ્દોના અંત્ય વ્યંજનનો અવ થાય છે. સંસ્કૃત શરત્ શબ્દ છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી જ્ઞકારનો સકાર થાય ત્યારે સરદ્ મિષક્ ના ષકાર નો સકાર થાય ત્યારે મિસક્ થાય અને કૂ નો અ આલતા સૂત્રથી એટલે ॥ ૮ । ૧ । ૧૮ ॥ સૂત્રથી થાય છે. ત્યારે સરઅ મિસઅ ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી પ્રથમાના એકવચનના સિ પ્રત્યયનો હો આદેશ થઈ સરઓ મિસઓ એવું ૩૫ સિદ્ધ થયું. ।

દિક્પ્રાવૃષોઃ સઃ ॥ ૮ । ૧ । ૧૯ ॥

દિક્પ્રાવૃષોઃ સો ભવતિ ।

અર્થ:-દિજ્ અને પ્રાવૃષ્ શબ્દોના અંત્ય વ્યંજનનો સ થાય છે. પછી લૌકિક વ્યાકરણના ॥ ૨ । ૪ । ૧૮ ॥ સૂત્રથી “આ” પ્રત્યય લાગવાથી ને પછી સંધિ કરવાથી દિસા ૩૫ સિદ્ધ થાય છે. ।

પ્રાવૃષ્ સંસ્કૃત શબ્દ છે. તેને પ્રથમ ॥ ૮ । ૨ । ૭૨ ॥ સૂત્રથી પ્રમાંથી ર્કારનો લોપ કરવાથી પ્રાવૃષ્ થયું પછી ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી વનો લોપ થઈ પછી ॥ ૮ । ૧ । ૧૩૧ ॥ સૂત્રથી ક્કનો “ક”કાર થયો એટલે “પાકષ” થયું પછી ॥ ૮ । ૧ । ૧૨ ॥ થી અન્ત્યવ્યંજનનો “જ”કાર થયો એટલે પાક્ષ થયું પછી પ્રથમાના એકવચનનો ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ થી સિનો હો (ઓ) થઈ ઈત્ હોવાથી ઈનો લોપ થઈ તેમાં ઓકાર મળી જવાથી ‘પાક્ષો’ ૩૫ સિદ્ધ થાય છે. ।

આયુરપ્સરસોર્વા ॥ ૮ । ૧ । ૨૦ ॥

एतयो रन्त्यव्यञ्जनस्य सो वा भवति ।

અર્થઃ—આયુષ્ અને અપ્સરસ્ શબ્દના અંત્ય વ્યંજનનો સ વિકલ્પે થાય છે. ।

दीर्घायुस् संस्कृत शब्द છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૭ ॥ સૂત્રથી ઘનો હ થાય અને તેની પહેલાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૯ ॥ સૂત્રથી રૂકારનો લોપ થાય. ત્યારે દીહાયુસ્ થયું. પછી ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી યકારનો લોપ થાય ત્યારે દીહાઝ્ પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૦ ॥ સૂત્રથી અન્ત્ય વ્યંજનનો આખો સકાર થવાથી દીહાઝ્સ થાય પછી ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિ પ્રત્યયનો હો થઈ ઢીઢ હોવાથી ઢીનો લોપ થવાથી અને ઓકાર સિમાં ભળવાથી દીહાઝ્સો રૂપ સિદ્ધ થાય છે. । અને જ્યારે ઉપરના સૂત્રમાં વિકલ્પ હોવાથી અન્ત્ય વ્યંજનનો આખો સકાર ન થાય તે વખતે ॥ ૮ । ૧ । ૧૧ ॥ સૂત્રથી સ્કારનો લોપ થઈ “દીહાઝ” થાય પછી ॥ ૮ । ૩ । ૧૯ ॥ સૂત્રથી અંત્ય “ઝ”કાર દીર્ઘ થવાથી દીહાઝ્ રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

સંસ્કૃત અપ્સરસ્ તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૦ ॥ સૂત્રથી સ્ નો સકાર થાય એટલે અપ્સરસ થયું પછી લૌકિક વ્યાકરણના ॥ ૨ । ૪ । ૧૮ ॥ સૂત્રથી આ પ્રત્યય સ્ત્રીલિંગનો લાગી સંધી થવાથી અપ્સરસા થાય પછી ॥ ૮ । ૨ । ૨૧ ॥ સૂત્રથી પ્સ નો છ થાય પછી ॥ ૮ । ૨ । ૮૯ ॥ સૂત્રથી છકારનો દ્વિભાવ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૯૦ ॥ સૂત્રથી પૂર્વના છ નો ચ્ થાય ત્યારે અચ્છરસા રૂપ થાય. । પક્ષે

અપ્સરસં સંસ્કૃત શબ્દ છે. તેને ઉપરનું સૂત્ર વિકલ્પે લાગતું હોવાથી ન લાગ્યું ત્યારે ॥ ૮ । ૧ । ૧૧ ॥ સૂત્રથી અન્ત્યવ્યંજન સ્કારનો લોપ થયો એટલે અપ્સર થયું. પછી ॥ ૮ । ૨ । ૨૧ ॥ તથા ॥ ૮ । ૨ । ૮૯ ॥ અને ॥ ૮ । ૨ । ૯૦ ॥ સૂત્રોથી અચ્છર થયું. પછી લૌકિક વ્યાકરણના

॥ ૨ । ૪ । ૧૮ ॥ સૂત્રથી સ્ત્રીલિંગનો આ પ્રત્યય લાગી સંધી થઈ અચ્છરા
૩૫ સિદ્ધ થયું. ૧ એટલે અચ્છરસા, અચ્છરા એ એ ૩૫ થાય છે. ૧

કકુમો હઃ ॥ ૮ । ૧ । ૨૧ ॥

કકુમ્ શબ્દસ્યાન્ત્યવ્યંજનસ્ય હો ભવતિ ।

અર્થઃ—કકુમ્ શબ્દના અન્ત્યવ્યંજનનો હ થાય છે. ૧

કકુમ્ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૭ ॥ સૂત્રથી કકુમ્
શબ્દના બીજા કારનો લોપ થાય ત્યારે કકમ્ થયું. પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૧ ॥
સૂત્રથી અન્ત્યવ્યંજનમ્ નો હ થાય એટલે કકહ્ થાય પછી લૌકિક વ્યાકરણના
॥ ૨ । ૪ । ૧૮ ॥ સૂત્રથી આપ્ પ્રત્યય આવ્યો ત્યારે સંધી કરવાથી કકહા થાય. ૧

ધનુષો વા ॥ ૮ । ૧ । ૨૨ ॥

ધનુઃ શબ્દસ્યાન્ત્યવ્યંજનસ્ય હો વા ભવતિ ।

અર્થઃ—ધનુષ્ શબ્દના અન્ત્ય વ્યંજનનો હ વિકલ્પે થાય ।

ધનુષ્ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૨ ॥ સૂત્રથી નકારનો
નકાર થાય ત્યારે ધનુષ્ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૨ ॥ સૂત્રથી ધનુષ્ના ષ્કારનો
વિકલ્પે હ થાય ત્યારે ધનુહ ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિપ્રત્યયના સ્થાને મ્
થાય ત્યારે ધનુહમ્ ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી અન્ત્ય મ્કારનો અનુસ્વાર થાય
ત્યારે ધનુહં । થાય વિકલ્પે ધનુષ્ના ષ્કારનો ॥ ૮ । ૧ । ૧૧ ॥ સૂત્રથી લુક્
થાય ત્યારે ધનુ થાય પછી ॥ ૮ । ૩ । ૧૯ ॥ સૂત્રથી ઉકારનો દીર્ઘ થાય
ત્યારે ધનૂ એવું ૩૫ થાય । એવી રીતે ધનુહં અને ધનૂ એવાં બંને ૩૫
સિદ્ધ થાય છે. ૧

મોનુસ્વારઃ ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥

અન્ત્યમ્કારસ્યાનુસ્વારો ભવતિ ।

અર્થઃ—અન્ત્ય મ્કારનો અનુસ્વાર થાય છે. ૧

જલ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિના

સ્થાને મકાર થાય. ॥૮।૧।૨૩॥ સૂત્રથી મકારનો અનુસ્વાર થાય એટલે જલં રૂપ સિદ્ધ થાય છે એવીજ રીતે ફલં રૂપ સિદ્ધ થાય છે. વક્ષ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥૮।૧।૨૨॥ સૂત્રથી આદિ ઋકારનો અ થાય ત્યારે વક્ષ થાય. ॥૮।૨।૩॥ સૂત્રથી ક્ષ નો છ થાય ત્યારે વચ્છ થાય. ॥૮।૨।૮૧॥ સૂત્રથી છ નો દિર્ભાવ થાય અને ॥૮।૨।૯૦॥ સૂત્રથી પૂર્વ છ નો ચ્ થાય ત્યારે વચ્છ થાય પછી ॥૮।૩।૨૬॥ સૂત્રથી સિ ના સ્થાને મકાર થાય ત્યારે વચ્છમ્ થાય. ॥૮।૧।૨૩॥ સૂત્રથી મકારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે વચ્છં રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

ગિરિ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥૮।૩।૨૬॥ સૂત્રથી પ્રથમાના એક વચનના સિ પ્રત્યયનો મકાર થાય ત્યારે ગિરિમ્ થાય. ॥૮।૧।૨૩॥ સૂત્રથી મકારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે ગિરિં રૂપ થાય. ।

દૃશ એ સંસ્કૃત ધાતુ છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥૮।૪।૧૮૧॥ સૂત્રથી પેચ્છ આદેશ થાય. ત્યારે ગિરિપેચ્છ એવું થયું. તેનો અર્થ:—તું પર્વતને બે. । ક્વચિત્ અનંત્યસ્યાપિ આ સૂત્રથી કયાંક અંત્યે ન હોય પરંતુ રૂપના વચમાં હોય તો પણ મકારનો અનુસ્વાર થાય જેમકે:—વન શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥૮।૩।૧૧॥ સૂત્રથી ક્ષિ સપ્તમીના પ્રત્યે-યને સ્થાને મ્મિ થાય. પછી ॥૮।૧।૨૨૮॥ સૂત્રથી નકારનો ણકાર થાય ત્યારે વણમ્મિ થાય. આ સૂત્રથી રૂપના વચમાં રહેલ મ નો અનુસ્વાર થવાથી વણંમિ રૂપ સિદ્ધ થાય છે.

વાસ્વરે મશ્વ ॥ ૮ । ૧ । ૨૪ ॥

અનંત્યમકારસ્ય સ્વરે પરેડનુસ્વારો વા ભવતિ । પક્ષે લુગપવાદો મસ્ય મકારશ્ચ ભવતિ ।

અર્થ:—અંત્ય મકારનો સ્વર પર છતાં અનુસ્વાર વિકલ્પે થાય છે. પક્ષે લુક્ના અપવાદરૂપ મનો મકાર થાય “વંદે ઋષભમજિતં” સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં વદુહ્ ધાતુ સ્તુત્યભિવાદનયોઃ ઉદિતઃ સ્વરાન્નોન્તઃ ॥૪।૪।૧૮॥ થીવદ્ ધાતુના દની પહેલાં ન વધારવાથી વન્દ થયું. પછી કર્તર્યનદ્વયઃ શ્વ

॥ ૩૧.૪.૭૧ ॥ સૂત્રથી અકાર ઉમેરવામાં આવ્યો ત્યારે વન્દ થયું.
 ॥ ૮.૧.૧૩૧ ॥ ત્યાદીનામાઘ ત્રયસ્યાઘસ્યેચ્ચૌ એ સૂત્રથી પ્રથમ પુરૂષના
 એક વચનને સ્થાને એકાર આદેશ થાય પછી ॥ ૮.૧.૧૦ ॥ સૂત્રથી
 વન્દના અકારનો લોપ થઈ તેમાં એ પ્રત્યય મલવાથી વંદે (વન્દે) રૂપ
 સિદ્ધ થયું.

ઋષભ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેને ॥ ૮.૧.૧૩૧ ॥ સૂત્રથી ઋનો ઉચ્ચે
 એટલે ઉપમ થયું. પછી ॥ ૮.૧.૨૬૦ ॥ સૂત્રથી પકારનો સકાર થયો
 એટલે ઉસમ થયું. તેને દ્વિતીયાના એકવચનનો પ્રત્યય લાગી ઉસમમ થયું.
 તેને ॥ ૮.૧.૨૩ ॥ થી મકારનો અનુસ્વાર થઈ ઉસમં રૂપ સિદ્ધ થયું.

અજિત સંસ્કૃત શબ્દ છે તેને ॥ ૮.૧.૧૭૭ ॥ થી તનો લોપ
 કરવાથી અજિઞ તેને દ્વિતીયાના એકવચનનો પ્રત્યય લાગવાથી અજિઞમ
 થાય પછી ॥ ૮.૧.૨૩ ॥ થી અંત્ય મકારનો અનુસ્વાર કરવાથી “અજિઞ”
 રૂપ સિદ્ધ થાય છે.

આ ઉદાહરણમાં “વંદે ઉસમં અજિઞ” અનુસ્વાર પછી સ્વર આવ્યો
 છે, છતાં મકારનો સ્વર પર છતાં અનુસ્વાર થયો છે ને જ્યારે સ્વરપર
 છતાં મકારનો અનુસ્વાર ન થાય ત્યારે તેનો ॥ ૮.૧.૧૧ ॥ સૂત્રથી લોપ
 ન થતાં આ સૂત્રથી એટલે ॥ ૮.૧.૨૪ ॥ સૂત્રથી મકાર થઈને ઉસમ
 મજિઞં ચ વન્દે એવી રીતે મકાર અકારમાં મળી જઈને રૂપ સિદ્ધ થાય છે.

વહુલાધિકારાદ્ અનન્ત્યસ્યાપિ વ્યઞ્જનસ્ય મકારઃ ॥ વહુલમ્ ॥ ૮.૧.૨૧ ॥
 આ અધિકાર હોવાથી તેમજ તેનો અર્થ ચાર પ્રકારનો હોવાથી ક્યાંક
 બીજા વ્યંજનને બદલે પણ મકાર આદેશ થાય છે જેમકે:—સાક્ષાત્
 સંસ્કૃત શબ્દ છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮.૧.૮૪ ॥ સૂત્રથી સાક્ષાત્ના
 સાનો સ થાય સક્ષાત્ ॥ ૮.૨.૩ ॥ સૂત્રથી ક્ષનો સ્વ થાય ત્યારે
 સસ્વાત્ ॥ ૮.૨.૮૧ ॥ સૂત્રથી સ્વકાર ડબલ થાય ત્યારે સસ્સ્વાત્
 થાય. ॥ ૮.૨.૧૦ ॥ સૂત્રથી પૂર્વના સ્વકારનો ક્કાર થયો ત્યારે સક્સ્વાત્

॥ ૮૧. ૧. ૬૭ ॥ સૂત્રથી સક્ષાત્ શબ્દમાંના અકારનો અકાર થાય ત્યારે સક્ષત્ થાય. ॥ ૮૧. ૧. ૧૧ ॥ સૂત્રથી અંત્યવ્યંજનનો લોપ ન થતાં આ સૂત્રથી એટલે કે ॥ ૮૧. ૧. ૨૪ ॥ સૂત્રથી મ્કાર થયો ત્યારે સક્ષત્ ॥ ૮૧. ૧. ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે સક્ષત્ રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

યત્ અને તત્ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧. ૧. ૨૪૬ ॥ સૂત્રથી યતના યકારનો જકાર થાય ત્યારે જત્ ને તત્ થાય. ॥ ૮૧. ૧. ૧૧ ॥ સૂત્રથી અંત્યવ્યંજનનો લોપ ન થતાં ॥ ૮૧. ૧. ૨૪ ॥ સૂત્રથી મ્કાર થઈ જમ્ તમ્ થાય. ॥ ૮૧. ૧. ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે જં અને તં રૂપો સિદ્ધ થાય છે. । વિષ્વક્ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧. ૨. ૭૨ ॥ સૂત્રથી વિષ્વક્ ના વકારનો લોપ થાય ત્યારે વિષક્ થાય ॥ ૮૧. ૧. ૬૨ ॥ સૂત્રથી આદિ અકારનો હ થાય ત્યારે વિષુક્ થાય ॥ ૮૧. ૧. ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી ષકારનો સકાર થાય. ત્યારે વિસુક્ થાય ॥ ૮૧. ૧. ૪૩ ॥ સૂત્રથી ષકાર પછી વનો લોપ કરવાથી તેનો આદિનો સ્વર દીર્ઘ થાય. ત્યારે વીસુક્ ॥ ૮૧. ૧. ૧૧ ॥ સૂત્રથી અંત્ય વ્યંજનનો લોપ ન થતાં ॥ ૮૧. ૧. ૨૪ ॥ સૂત્રથી મ્કાર થઈને ॥ ૮૧. ૧. ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે વીસું રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

પૃથક્ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧. ૧. ૧૨૮ ॥ સૂત્રથી પૃથક્ ના ક્કકારનો ફકાર થાય. ત્યારે પિથક્ થાય. ॥ ૮૧. ૧. ૧૧ ॥ સૂત્રથી અંત્ય વ્યંજનનો લોપ ન થતાં ॥ ૮૧. ૧. ૨૪ ॥ સૂત્રથી મ્કાર થાય. ત્યારે પિથમ્ ॥ ૮૧. ૧. ૧૮૭ ॥ સૂત્રથી યકારનો હકાર થાય ત્યારે પિહમ્ થાય પછી ॥ ૮૧. ૧. ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે પિહ રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

સમ્યક્ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧. ૨. ૭૮ ॥ સૂત્રથી સમ્યક્ ના યકારનો લોપ થાય ત્યારે સમ્ક થાય ॥ ૮૧. ૨. ૮૯ ॥ સૂત્રથી મ્કાર બેવડો થાય ત્યારે સમ્મક્ થાય ॥ ૮૧. ૧. ૧૧ ॥ સૂત્રથી અંત્ય

વ્યંજનનો લોપ ન થતાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૮ ॥ સૂત્રથી મ્કાર થાય ત્યારે સમ્મથ થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે સમ્મં રૂપ સિદ્ધ થાય.

રહ તું રહ્યં રૂપ આલેધ્ચુઅં રૂપ આગળ સિદ્ધ થાય છે. ।

હ જ ણ નો વ્યજ્જને ॥ ૮ । ૧ । ૨૫ ॥

હ જ ણ ન इत्येतेषां स्थाने व्यज्जने परे अनुस्वारो भवति ।

અર્થ:-હ જ્ ણ ન આ ચાર અક્ષરના સ્થાને વ્યંજન પર છતાં અનુસ્વાર થાય છે ।

(હ)ના ઉદાહરણો જેમકે:-પહ્લિ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી અનુસ્વાર થાય ત્યારે પંક્તિ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૭ ॥ સૂત્રથી કકાર નો લોપ થાય ત્યારે પંતિ થાય અને ॥ ૮ । ૩ । ૧ ॥ સૂત્રથી ફકારનો ફકાર થાય ત્યારે પંતી રૂપ સિદ્ધ થાય છે.

પરાઙ્મુઃ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી પરાંમુઃ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૭ ॥ સૂત્રથી ટ્કારનો હકાર થાય ત્યારે પરાંમુહઃ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે પરાંમુહો રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

(જ)ના ઉદાહરણો જેમકે કંચુકઃ ॥ ૮ । ૧ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી જ્ નો અનુસ્વાર થાય છે. ત્યારે કંચુકઃ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી કકારનો લોપ થાય ત્યારે કંચુઅઃ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે કંચુઓ રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

લાઙ્છનમ્ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી જ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે લાંછનમ્ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૮૪ ॥ સૂત્રથી આકારનો અકાર થાય ત્યારે લંછનમ્ ॥ ૮ । ૧ । ૨૨૮ ॥ સૂત્રથી નકારનો

નકાર થાય ત્યારે લંછનમ્ ॥ ૮ ॥ ૧ ॥ ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે લંછનં રૂપ સિદ્ધ થાય ।

(ળ)ના ઉદાહરણો ષણ્મુખઃ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥૮। ૧। ૨૬॥ સૂત્રથી આદિ ષ નો છકાર થાય છે ત્યારે છણ્મુખઃ ॥ ૮। ૧। ૨૬ ॥ સૂત્રથી ણ કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે છંમુખઃ થાય. ॥ ૮। ૧। ૨૬ ॥ સૂત્રથી ળકારનો હકાર થાય. ત્યારે છંમુહઃ ॥ ૮। ૩। ૨૧ ॥ સૂત્રથી સિ ના સ્થાને હો થાય ત્યારે છંમુહો રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

ઝક્ષ્ણ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥૮। ૨। ૭૭ ॥ સૂત્રથી વ કારનો લોપ થાય ત્યારે ઝક્ષ્ણ ॥ ૮। ૧। ૨૬ ॥ સૂત્રથી ણકારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે ઝક્ષ્ણ થાય. ॥ ૮। ૨। ૮૧ ॥ સૂત્રથી કકારનો દિર્ભાવ થાય ત્યારે ઝક્ષ્ણ રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

(ઞ કારનું ઉદાહરણ) સન્ધ્યા શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥૮। ૧। ૨૬ ॥ સૂત્રથી ઞ કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે સંધ્યા થાય. ॥ ૮। ૨। ૨૬ ॥ સૂત્રથી ઘ્ય નો જ્ઞ થાય ત્યારે સંજ્ઞા થાય. ।

વિન્ધ્યઃ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮। ૧। ૨૬ ॥ સૂત્રથી ઞકારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે વિન્ધ્યઃ થાય. ॥ ૮। ૨। ૨૬ ॥ સૂત્રથી ઘ્ય નો જ્ઞ થાય ત્યારે વિજ્ઞઃ થાય ત્યારે પછી ॥ ૮। ૩। ૨ ॥ સૂત્રથી સિ ના સ્થાને હો થાય ત્યારે વિજ્ઞો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

વક્રાદાવંતઃ ॥ ૮ ॥ ૧ ॥ ૨૬ ॥

વક્રાદિષુ યથાદર્શનં પ્રથમાદેઃ સ્વરસ્ય અન્ત આગમરૂપો અનુસ્વારો ભવતિ ।

અર્થઃ—વક્રાદિ શબ્દોને વિષે યથાદર્શન વડે પ્રથમાદિ સ્વરને અન્તે આગમરૂપ અનુસ્વાર થાય છે. એટલે કે જેવા પ્રયોગ હોય તેને અનુસરીને પહેલા અથવા બીજા વિગેરે સ્વરો પછી અનુસ્વાર વધારવામાં

આવે છે જેમકે:—વ્રક શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૧ ॥ સૂત્રથી વ્રકના રૂકારનો લોપ થાય ત્યારે વ્રક થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી વકાર ને અનુસ્વાર આગમ થાય ત્યારે વંક થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિ ના સ્થાને મ્ કાર થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી અંત્ય મ્ કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે વંક રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

ઙ્ઘસઃ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૧ ॥ સૂત્રથી ઙ્ઘને રૂકારનો લોપ થાય. તથા ॥ ૮ । ૨ । ૭૮ ॥ સૂત્રથી ઙ્ઘ કારનો લોપ થાય ત્યારે તસઃ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી અનુસ્વાર આગમ થાય ત્યારે તંસઃ થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિ ના સ્થાને મ્ કાર થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્ કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે તંસ રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

અશ્રુ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૧ ॥ સૂત્રથી રૂકારનો લોપ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી અનુસ્વાર આગમ થાય. ત્યારે અંશુ થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી જ્ઞ કારનો સકાર થાય ત્યારે અંસુ થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિ ના સ્થાને મ્ કાર થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ અંત્ય મ્ કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે અંસુ રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

શ્મશ્રુ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી જ્ઞકારનો સકાર થાય. ॥ ૮ । ૨ । ૭૭ ॥ સૂત્રથી શ્મશ્રુના આદિ જ્ઞકારનો લોપ થાય ત્યારે મ્સુ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૭૧ ॥ સૂત્રથી રૂકારનો લોપ થાય એટલે મ્સુ થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી અનુસ્વાર આગમ થાય ત્યારે મંસુ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૧૨ ॥ સૂત્રથી ઉકાર દીર્ઘ થાય એટલે મંમ્ રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

પુચ્છ તથા ગુચ્છ બંને સંસ્કૃત શબ્દ છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી અનુસ્વાર આગમ આવતાં પુચ્છ તથા ગુચ્છ એ બે સંસ્કૃત શબ્દમાં છકારનો જે લૌકિક વ્યાકરણ ॥ ૧ । ૩ । ૩૦ ॥ સૂત્રથી દ્વિભાવ થઈને જે

છકારમાં ઙ્ગાર જોડાયેલો હતો તે હ્રસ્વસ્વર પછી છકાર હોય તો તેનો દ્વિર્ભાવ થાય. એમ કહેલ હોવાથી અનુસ્વાર આગમ આવતાં પુ તથા ગુ એ બંને સ્વરો, હ્રસ્વ નહિ મનાવાથી છકારનો દ્વિર્ભાવ પણ ન મનાય માટે પુંછ અને ગુંછ રૂપ થાય. પછી પ્રથમાના એકવચનના સિ પ્રત્યયનો ॥ ૮।૩।૨૬ ॥ સૂત્રથી મ થઈ પછી ॥ ૮।૧।૨૩ ॥ સૂત્રથી અનુસ્વાર થઈ પુંછ તથા ગુંછ રૂપસિદ્ધ થયાં. ।

મૂર્ધન્ન શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૧।૮૪ ॥ સૂત્રથી મુ થાય ત્યારે મુર્ધન્ન થાય ત્યાર પછી ॥ ૮।૨।૭૯ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય ત્યારે મુદ્દન્ થાય ॥ ૮।૨।૪૧ ॥ સૂત્રથી દ્વ નો દ્ વિકલ્પે થાય ત્યારે મુદ્દન્ ॥ ૮।૩।૬૬ ॥ સૂત્રથી અન્ છેડાવાલા નામોને ॥ ૧।૪।૮૬ ॥ સૂત્રથી નકારની પૂર્વનો અકાર દીર્ઘ થાય ત્યારે મુદ્દન્ પછી ॥ ૮।૧।૧૧ ॥ સૂત્રથી અંત્યવ્યંજનનો લોપ થઈ મુદ્દા થયું પછી ॥ ૮।૧।૨૬ ॥ સૂત્રથી ડકાર સ્વર પછી અનુસ્વાર આગમ આવવાથી મુંદા રૂપ થાય. પર્ણ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૧।૨૬ ॥ સૂત્રથી અનુસ્વાર આગમ થાય ત્યારે પંર્ણ થાય ॥ ૮।૨।૭૯ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય ત્યારે પંન્થ થાય ॥ ૮।૧।૨૬૦ ॥ સૂત્રથી શકારનો સકાર થાય ત્યારે પંન્થ થાય ॥ ૮।૩।૧૯ ॥ સૂત્રથી ડકારનો દીર્ઘ ડકાર થાય ત્યારે પંન્થ રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

બુદ્ધ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૧।૨૬ ॥ સૂત્રથી બુદ્ધ શબ્દને આગમરૂપ અનુસ્વાર આવે ત્યારે બુંદ્ધ થાય. ॥ ૮।૨।૭૮ ॥ સૂત્રથી ઘમાં ન્ છે તેનો લોપ થાય. ત્યારે બુંધ થાય પછી. ॥ ૮।૧।૨૬ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને મ્કાર થાય. ત્યારે બુંધમ્ થાય. ॥ ૮।૧।૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે બુંધ રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

કર્કોટઃ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૧।૨૬ ॥ સૂત્રથી આગમરૂપ અનુસ્વાર થાય ત્યારે કર્કોટઃ થાય ॥ ૮।૨।૭૯ ॥ સૂત્રથી

રુકારનો લોપ થાય ત્યારે કંકોટઃ ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૬ ॥ સૂત્રથી ટકારનો ઢકાર થાય ત્યારે કંકોઢઃ થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે કંકોહો રૂપ સિદ્ધ થાય છે.

દર્શનઃ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી આગમ રૂપ અનુસ્વાર થાય. ત્યારે દર્શનઃ થાય. ॥ ૮ । ૨ । ૭૨ ॥ સૂત્રથી રુકારનો લોપ થાય ત્યારે દંશનઃ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી શકારનો સ કાર થાય ત્યારે દંસનઃ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૨૨૮ ॥ સૂત્રથી ન કારનો ન કાર થાય ત્યારે દંસનઃ થાય પછી ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને મકાર થાય ત્યારે દંસનમ્ થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે દંસનં રૂપ સિદ્ધ થાય. વૃશ્ચિકઃ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી આગમરૂપ અનુસ્વાર થાય ત્યારે વૃશ્ચિકઃ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૮ ॥ સૂત્રથી કકારનો ફકાર થાય ત્યારે વિશ્ચિકઃ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૨૧ ॥ સૂત્રથી શ્વનો છકાર થાય ત્યારે વિશ્ચિકઃ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી કકારનો લોપ થાય ત્યારે વિશ્ચિઃ ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે વિશ્ચિઓ રૂપ સિદ્ધ થાય. ગૃષ્ઠિ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી આગમરૂપ અનુસ્વાર થાય ત્યારે ગૃષ્ઠિઃ થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૮ ॥ સૂત્રથી કકારનો ફકાર થાય ગિષ્ઠિઃ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૩૪ ॥ સૂત્રથી છનો ઠ થાય ત્યારે ગિષ્ઠિ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૧૨ ॥ સૂત્રથી ફકારનો દીર્ઘ થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૧૧ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો લોપ થાય ત્યારે ગિઠી રૂપ થાય. માર્જારઃ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું ॥ ૮ । ૧ । ૮૪ ॥ સૂત્રથી માકારનો મકાર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી આગમરૂપ અનુસ્વાર થાય ત્યારે મંજારઃ ॥ ૮ । ૨ । ૭૨ ॥ સૂત્રથી રુકારનો લોપ થાય ત્યારે મંજારઃ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે મંજારો રૂપ સિદ્ધ થાય છે.

વયસ્યઃ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૮ ॥ સૂત્રથી વયસ્યઃ નો યકાર તેનો લોપ થાય ત્યારે વયસઃ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૨૬ ॥

સૂત્રથી બીજા સ્વર પછી આગમરૂપ અનુસ્વાર થાય ત્યારે વયંસઃ થાય.
॥ ૮૧.૩૧.૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે વયંસો રૂપ સિદ્ધ થાય છે.

મનસ્વિન્ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧.૧.૨૨૮ ॥ સૂત્રથી નકારનો જકાર થાય ત્યારે મળસ્વિન્ થાય. ॥ ૮૧.૨.૭૯ ॥ સૂત્રથી વકારનો લોપ થાય. ત્યારે મળસિન્ થાય. ॥ ૮૧.૧.૨૬ ॥ સૂત્રથી બીજા સ્વરને અનુસ્વાર આગમરૂપ થાય. ત્યારે મળસિન્ થાય. ॥ ૮૧.૧.૧૧ ॥ સૂત્રથી અંત્ય વ્યંજનનો લોપ થાય. અને ॥ ૮૧.૩.૧૨ ॥ સૂત્રથી ફકારનો દીર્ઘ ફકાર થાય ત્યારે મળંસી રૂપ સિદ્ધ થાય.

મનસ્વિની શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧.૧.૨૨૮ ॥ સૂત્રથી નકારનો જકાર થાય એટલે મળસ્વિની રૂપ થાય પછી ॥ ૮૧.૨.૭૯ ॥ સૂત્રથી વકારનો લોપ થાય ત્યારે મળસિની થાય. ॥ ૮૧.૧.૨૨૮ ॥ સૂત્રથી નકારનો જકાર થાય ત્યારે મળસિણી રૂપ થાય. પછી ॥ ૮૧.૧.૨૬ ॥ સૂત્રથી બીજા સ્વર પછી આગમરૂપ અનુસ્વાર થાય ત્યારે મળસિણો રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ॥

મનઃશિલા શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧.૧.૨૨૮ ॥ સૂત્રથી નકારનો જકાર થાય ત્યારે મળસ્ શિલા થાય. ॥ ૮૧.૧.૧૧ ॥ સૂત્રથી અંત્યવ્યંજન સ્કારનો લોપ થાય ત્યારે મળશિલા થાય ॥ ૮૧.૧.૨૬૦ ॥ સૂત્રથી શકારનો સકાર થાય ત્યારે મળસિલા થાય ॥ ૮૧.૧.૨૬ ॥ સૂત્રથી બીજા સ્વર પછી અનુસ્વાર આગમરૂપ આવવાથી મળસિલા રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ॥

પ્રતિશ્રુત્ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧.૨.૭૯ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય ત્યારે પતિશ્રુત્ થાય ॥ ૮૧.૧.૮૮ ॥ સૂત્રથી આદિ ફકારનો અકાર થાય ત્યારે પતશ્રુત્ થાય પછી ॥ ૮૧.૧.૨૦૬ ॥ સૂત્રથી તકારનો ઢકાર થાય ત્યારે પઢશ્રુત્ થાય ॥ ૮૧.૧.૨૬૦ ॥ સૂત્રથી શકારનો સકાર થાય એટલે પઢશ્રુત્ થાય પછી ॥ ૮૧.૨.૭૯ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય ત્યારે પઢશ્રુત્ થાય ॥ ૮૧.૧.૨૬ ॥ સૂત્રથી બીજા સ્વરને આગ-

મરૂપ અનુસ્વાર થાય ત્યારે પઢંસુત્ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૬ ॥ સૂત્રથી સ્ત્રિલીંગમાં વર્તતા શબ્દના અંત્યવ્યંજનનો આકાર થાય ત્યારે પઢંસુઆ રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

ઉપરિ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૦૮ ॥ સૂત્રથી વિકલ્પે ઉત્ અને અત્ થાય એટલે જે પક્ષમાં અકાર થાય તે પક્ષમાં અપરિ થયું. પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩૧ ॥ સૂત્રથી પકારનો વકાર થાય ત્યારે અવરિ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી ત્રીજા સ્વર પછી આગમ રૂપ અનુસ્વાર આવે ત્યારે અવરિ રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

અતિમુક્તકઃ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી ત્કારનો લોપ થાય ત્યારે અરિમુક્તકઃ ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી કકારનો લોપ થાય ત્યારે અરિમુક્તકઃ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૭૭ ॥ સૂત્રથી ક્તમાંથી કકારનો લોપ થાય ત્યારે અરિમુત્તકઃ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી આગમરૂપ અનુસ્વાર થાય ત્યારે અરિમુત્તકઃ ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૦ ॥ સૂત્રથી અવર્ણનો વકાર થાય ત્યારે અરિમુત્તકઃ ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી પ્રથમાના એકવચનના પ્રત્યયનો મ્કાર થાય ત્યારે અરિમુત્તકમ્ રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે અરિમુત્તકયં રૂપ સિદ્ધ થાય છે.

કચિચ્છન્દઃ પૂરણેડપિ । અર્થઃ—કયાંક છંદની પૂરતિ માટે પણ અનુસ્વાર આગમ થાય જેમકે:—॥ દેવં નાગ સુવર્ણ ॥ કચિન્ન ભવતિ । કયાંક ન પણ થાય. જેમકે:—ગિઢી મજારો મળસિલા । મળાસિલા આર્પે મળોસિલા અરિમુત્તકયં આ રૂપો અનુસ્વાર આગળ ન કરીએ ત્યારે રૂપો ઉપર પ્રમાણે થાય છે. ।

ક્ત્વા સ્વાદેર્ણસ્વોર્વા ॥ ૮ । ૧ । ૨૭ ॥

ક્ત્વાયાઃ સ્વાદીનાં ચ યૌ ણમ્ તયોરનુસ્વારોન્તો વા ભવતિ ।

અર્થઃ—ક્ત્વા પ્રત્યયના અને સ્વાદિ વિભક્તિના પ્રત્યયો જે ણ અને સુ તેમને અંતે અનુસ્વાર એલો આગળ વિકલ્પે થાય છે. ।

ક્રુ ધાતુ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧૨ ॥ ૧૪૬ ॥ સૂત્રથી ક્વા ને સ્થાને તૂળ અને તુઆળ એવા બે આદેશો થઈ વકારનો ॥ ૮૧૧ ॥ ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી લોપ થઈ ઝળ અને હઝાળ રહ્યા પછી ॥ ૮૧૪ ॥ ૨૧૪ ॥ સૂત્રથી ક્રુનું કા થાય. પછી આ સૂત્રથી એટલે ॥ ૮૧૧ ॥ ૨૭ ॥ સૂત્રથી નકાર પછી અનુસ્વાર આગમ વિકલ્પે થાય ત્યારે કાઝળ અને કાઝળ. કાઝાળ અને કાઝાળ રૂપો સિદ્ધ થાય છે. ॥

દક્ષ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧૧ ॥ ૧૨૬ ॥ સૂત્રથી ક્ષકારનો અકાર થાય ત્યારે વક્ષ થાય. ॥ ૮૧૨ ॥ ૧૭ ॥ સૂત્રથી ક્ષનો છ થાય. ત્યારે વક્ષ થાય. ॥ ૮૧૨ ॥ ૮૨ ॥ સૂત્રથી દ્વિર્ભાવ થાય પછી ॥ ૮૧૨ ॥ ૧૦ ॥ સૂત્રથી પૂર્વ છકારનો ચ્કાર થાય ત્યારે વચ્ચ થાય. પછી તૃતીયાના એકવચનનો પ્રત્યય ટા આવ્યો તેનો ॥ ૮૧૩ ॥ ૬ ॥ સૂત્રથી ન આદેશ થયો. એટલે વચ્ચળ થયું. પછી ॥ ૮૧૩ ॥ ૧૪ ॥ સૂત્રથી વચ્ચ શબ્દના અંત્ય અકારનો ણ થયો એટલે વચ્ચેળ થયું. પછી ॥ ૮૧૧ ॥ ૨૭ ॥ સૂત્રથી અંત્ય નકાર પછી વિકલ્પે અનુસ્વાર આગમ આવવાથી વચ્ચેળ રૂપ થાય અને જ્યારે અનુસ્વાર આગમ ન આવે ત્યારે વચ્ચેળ થાય એવી રીતે વચ્ચેળ અને વચ્ચેળ રૂપો સિદ્ધ થાય. ઉપર પ્રમાણે વચ્ચ શબ્દ તૈયાર થયા પછી સપ્તમીના બહુવચનમાં સુ પ્રત્યય આવ્યો એટલે વચ્ચસુ થાય. પછી ॥ ૮૧૩ ॥ ૧૨ ॥ સૂત્રથી સુ પ્રત્યયની પૂર્વના અકારનો ણ કાર થયો એટલે વચ્ચેસુ થયું. પછી ॥ ૮૧૧ ॥ ૨૭ ॥ સૂત્રથી અંત્ય સુ ને અનુસ્વાર આગમ આવવાથી વચ્ચેસું એવું રૂપ થાય. અને વિકલ્પે અનુસ્વાર આવે છે તેથી ન આવે ત્યારે વચ્ચેસુ રૂપ થાય એવી રીતે વચ્ચેસું અને વચ્ચેસુ રૂપો સિદ્ધ થાય છે. ॥

નસ્વોરિતિ કિન્-જ અને સુ એ બે આદેશોને અનુસ્વાર આગમ થાય. એમ શા કારણથી કહેવામાં આવ્યું છે? તેના ઉત્તરમાં પ્રત્યુદાહરણ તરીકે એ બે સિવાયના આદેશોને અનુસ્વાર આગમ આવે નહિ. તેના દાખલા આપે છે. જેમકે: કરિઅ આ ઉદાહરણમાં ક્વા પ્રત્યયનો

આદેશ જ કાર થયેલ નથી પણ અ કાર થયેલ છે. માટે ત્યાં અનુસ્વાર આગમ આવ્યો નહિ. તેમજ અગ્નિજો આ ઠેકાણે સ્યાદિનો આદેશ છે પણ જ કાર રૂપ આદેશ નથી પણ જો કાર થયેલ છે. માટે અહીં પણ આગમરૂપ અનુસ્વાર આવે નહિ. ।

વિંશત્યાદેર્લુક્ ॥ ૮ । ૧ । ૨૮ ॥

વિંશત્યાદીનાં અનુસ્વારસ્ય લુક્ ભવતિ ।

વિંશતિ આદિ શબ્દોના અનુસ્વારનો લુક્ થાય છે. વિંશતિ: શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥૮૧૨૭॥ સૂત્રથી વિંશતિ: ના અનુસ્વારનો લોપ થાય ત્યારે વિંશતિ: થાય. ॥૮૧૨૮॥ સૂત્રથી જ કારનો સ કાર થાય ત્યારે વિંશતિ: ॥ ૮ । ૧ । ૨૨ ॥ સૂત્રથી વિ ના ઇ નો તિ ની સાથે ઈ થાય ત્યારે વીસ: થાય પછી ॥૮૩૧૨॥ સૂત્રથી સ કારમાં રહેલ અ કારનો દીર્ઘ થાય ત્યારે વીસા રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

ત્રિંશત્ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥૮૧૭૧॥ સૂત્રથી ર્ કારનો લોપ થાય ત્યારે તિંશત્ થાય. ॥૮૧૨૮॥ સૂત્રથી અનુસ્વારનો લુક્ થાય ત્યારે તિંશત્ ॥૮૧૨૨॥ સૂત્રથી તિ નો ઇ કાર દીર્ઘ થાય. તીશત્ થાય. પછી ॥૮૧૨૮॥ સૂત્રથી જ કારનો સ કાર થાય. ત્યારે તીસત્ થાય ॥૮૧૨૧॥ સૂત્રથી અંત્ય વ્યંજનનો લુક્ થાય ત્યારે તીસ થાય પછી ॥૮૩૧૨॥ સૂત્રથી અ કાર દીર્ઘ થાય. ત્યારે તીસા રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

સંસ્કૃત: શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥૮૧૨૮॥ સૂત્રથી અનુસ્વારનો લુક્ થાય સંસ્કૃત: થાય. ॥૮૧૭૭॥ સૂત્રથી ક ની સાથે જોડાયેલ મ્ કાર તેનો લોપ થાય ત્યારે સ્કૃત: થાય. ॥૮૧૮૧॥ સૂત્રથી કકારનો દ્વિર્ભાવ થાય ત્યારે સ્વકૃત: થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૨૮ ॥ સૂત્રથી

ઋકારનો અકાર થાય ત્યારે સક્તઃ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી ત
કારનો લોપ થાય ત્યારે સક્કઃ થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૦ ॥ સૂત્રથી
ક્રમાં જે અવર્ણુ છે તેની પછી બીજો અવર્ણુ આવ્યો તેથી તેમાં ઘકારનું
શ્રવણ થવા માટે તેમાં ઘકાર ઉમેરવાથી સક્કયઃ થયું પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૬ ॥
સૂત્રથી સિના સ્થાને મકાર આદેશ થયો એટલે સક્કયમ્ થયું પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥
સૂત્રથી મકારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે સક્કયં રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

સંસ્કાર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૮ ॥ સૂત્રથી
અનુસ્વારનો લોપ થાય ત્યારે સસ્કારઃ થાય પછી ॥ ૮ । ૨ । ૭૭ ॥ સૂત્રથી
સકારનો લોપ થાય ત્યારે સકારઃ થાય પછી ॥ ૮ । ૨ । ૮૯ ॥ સૂત્રથી
કકારનો દ્વિર્ભાવ થાય ત્યારે સક્કારઃ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના
સ્થાને હો થાય ત્યારે સક્કારો રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

માંસાદે વાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૯ ॥

માંસાદીનાં અનુસ્વારસ્ય લુગ્ વા ભવતિ ।

માંસ વિગેરે શબ્દોના અનુસ્વારનો વિકલ્પે લોપ થાય છે. ।

માંસ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૧ ॥ સૂત્રથી
અનુસ્વારનો વિકલ્પે લોપ થાય ત્યારે માસ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી
સિના સ્થાને મકાર થાય ત્યારે માસમ્ થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી
મકારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે માસં રૂપ સિદ્ધ થાય. માસ શબ્દનું બીજું
રૂપ સિદ્ધ થાય છે. તે ॥ ૮ । ૧ । ૭૦ ॥ સૂત્રથી માકારનો મં થાય ત્યારે
મંસં રૂપ વિકલ્પે થાય છે. તે અહીં સિદ્ધ થયું તેવીજ રીતે માંસલમાં
પણુ માંસલં અને મંસલં રૂપો સિદ્ધ તેની માફક સમજવાં. ।

કાંસ્ય શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૯ ॥ સૂત્રથી
અનુસ્વારનો વિકલ્પે લોપ થાય. કાસ્ય, કાંસ્ય થાય ॥ ૮ । ૨ । ૭૮ ॥ સૂત્રથી
ઘકારનો લોપ થાય ત્યારે કાસ, કાંસ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિના

સ્થાને મ્કાર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે કાસં, તેમાંના બીજા રૂપનું ॥ ૮ । ૧ । ૭૦ ॥ સૂત્રથી હ્રસ્વ થઇ કંસ પછી ॥ ૮ । ૩ । ૨૫ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને મ્કાર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય કંસ રૂપ થાય એવી રીતે કાસં ને કંસ રૂપો સિદ્ધ થાય. ।

પાંસુ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૨ ॥ સૂત્રથી પાસુ અને પાંસુ થાય અને બીજા રૂપને ॥ ૮ । ૧ । ૭૦ ॥ સૂત્રથી આકારનો અકાર થાય ત્યારે પાસુ, પંસુ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૧૨ ॥ સૂત્રથી ડકારનો ડકાર થાય ત્યારે પામ્સુ અને પંમ્સુ થાય છે. ।

કથમ્ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૭ ॥ સૂત્રથી થકારનો હકાર થાય ત્યારે કહમ્ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૨૨ ॥ સૂત્રથી અનુસ્વારનો વિકલ્પે લોપ થયો ત્યારે કહ અને કહં એ રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

અવમ્ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થયો એટલે અવં રૂપ થયું પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૨ ॥ સૂત્રથી અનુસ્વારનો વિકલ્પે લોપ કરીએ ત્યારે અવ ને અવં રૂપો સિદ્ધ થાય. ।

નૂનં શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૨૮ ॥ સૂત્રથી નકારનો ણકાર થાય. ત્યારે નૂણં થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૨૨ ॥ સૂત્રથી વિકલ્પે અનુસ્વારનો લોપ થાય ત્યારે નૂળ અને નૂળં એ રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

ઇદાનિમ્ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી ઢકારનો લોપ થાય ત્યારે ઇઆનિમ્ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૨૨ ॥ સૂત્રથી વિકલ્પે અનુસ્વારનો લોપ થાય ત્યારે ઇઆણિ અને ઇઆણિં રૂપો સિદ્ધ થાય છે. ।

ઇદાનીમ્ શબ્દને સ્થાને પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૪ । ૨૭૭ ॥ સૂત્રથી દાણિ આદેશ થાય છે ॥ ૮ । ૧ । ૨૨ ॥ સૂત્રથી અનુસ્વારનો વિકલ્પે લોપ થાય

ત્યારે દાણિં, દાણિ રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

કિમ્ શબ્દના રૂપ પણ તેની માફકજ કરવાં ।

સંમુખમ્ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૭ ॥ સૂત્રથી
ત્વકારનો હકાર થાય ત્યારે સંમુહમ્ થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૨ ॥ સૂત્રથી મકારનો
અનુસ્વાર થયો ત્યારે સંમુહં થયું પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૨ ॥ સૂત્રથી વિકલ્પે
અનુસ્વારનો લોપ થાય ત્યારે સમુહં અને સંમુહં રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

કિંચુક શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી
જકારનો સકાર થાય ત્યારે કિંચુક થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી કકારનો
લોપ થાય ત્યારે કિંચુચ થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૨ ॥ સૂત્રથી વિકલ્પે અનુ-
સ્વારનો લોપ થવાથી કિંચુચ અને કિંચુચ થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી
પ્રથમાના એકવચનના પ્રત્યયને સ્થાને મકાર થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી
મકારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે કિંચુચં થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૮૬ ॥ સૂત્રથી
ઈકારનો વિકલ્પે ઈકાર થાય ત્યારે કેચુચં અને કિંચુચં રૂપો સિદ્ધ થાય. ।

સિંહ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૪ ॥ સૂત્રથી
હકારનો ઘકાર થાય ત્યારે સિંઘ થાય પછી ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી
પ્રથમાના એકવચનના પ્રત્યયનો ઢો આદેશ થઈ સિંઘો રૂપ સિદ્ધ થાય.
ન્યારે ઘ આદેશ ન થયો ત્યારે સિંહ થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૨ ॥ સૂત્રથી
અનુસ્વારનો વિકલ્પે લોપ થવાથી સિંહ થયું. ॥ ૮ । ૧ । ૯૨ ॥ સૂત્રથી
ઈકારનો ઈકાર થાય ત્યારે સીંહ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને
ઢો થવાથી સોંહો રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

વર્ગેઽન્ત્યો વા ॥ ૮ । ૧ । ૩૦ ।

અનુસ્વારસ્ય વર્ગે પરે પ્રત્યાસત્તેસ્તસ્યૈવ વર્ગસ્યાન્ત્યો વા ભવતિ ।

અર્થ:—અનુસ્વાર પછી જે કોઈ વર્ગનો અક્ષર આવે નો તે

અનુસ્વારને સ્થાને તેજ વર્ગનો અંત્યાક્ષર વિકલ્પે થાય એટલે કે તે વર્ગનો અનુનાસિક વિકલ્પે થાય. ।

પંક શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૩૦ ॥ સૂત્રથી અનુસ્વારને બદલે ક કારનો અંત્યાક્ષર વિકલ્પે થાય ત્યારે પંક અને પઙ્ક થયું પછી ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિ ના સ્થાને હો થાય ત્યારે પંકો અને પઙ્કો રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

શંખ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી જ કારનો સ કાર થાય ત્યારે શંખ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિ ના સ્થાને હો થાય ત્યારે શંખો થાય ॥ ૮ । ૧ । ૩૦ ॥ સૂત્રથી શંખો સઙ્કો રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

અંગન શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૨૮ ॥ સૂત્રથી અંત્ય ન કારનો ણ થાય ત્યારે અંગણ થાય પછી પ્રથમાના એક વચનના સિ પ્રત્યયનો ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી મ કાર થાય એટલે અંગણમ્ થયું પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ કારનો અનુસ્વાર થયો એટલે અંગણં થયું પછી ॥ ૮ । ૧ । ૩૦ ॥ સૂત્રથી અનુસ્વારને સ્થાને તેજવર્ગનો અનુસ્વાર વિકલ્પે થવાથી અંગણં તથા અઙ્ગણં એવા બે રૂપો સિદ્ધ થયાં તેમજ શીતે ને તેજ ક્રમે લઘણં તથા લઙ્ગણં એવાં બે રૂપો સિદ્ધ થયાં. ।

કંચુક શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી ક કારનો લોપ થયો એટલે કંચુક થયું પછી ॥ ૮ । ૩ । ૩૩ ॥ સૂત્રથી સિ પ્રત્યયનો હો આદેશ થઈ કંચુકો થયું પછી ॥ ૮ । ૩ । ૩૩ ॥ સૂત્રથી અનુસ્વારને સ્થાને પછીના વર્ગનો અનુનાસિક વિકલ્પ થવાથી કંચુકો તથા કંચુકો બંને રૂપો સિદ્ધ થયાં. ।

લાંછન સંસ્કૃત શબ્દ છે તેનાં લઙ્છણં તથા લછ્ણં એ રૂપો ॥ ૮ । ૧ । ૨૬ ॥ સૂત્રમાંની સાધના પ્રમાણે સૂત્રીક લેવાં જાણ

અંજિત સંસ્કૃત શબ્દ છે તેને ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી ત્ કારનો લોપ થવાથી અંજિત થયું પછી ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિ પ્રત્યયનો મ્ થયો એટલે અંજિતમ્ થયું પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્ નો અનુસ્વાર થાય ત્યારે અંજિતં થયું પછી ॥ ૮ । ૧ । ૩૦ ॥ સૂત્રથી વિકલ્પે પછીના વર્ગનો અનુનાસિક થવાથી અંજિતં તથા અંજિતં એ રૂપો સિદ્ધ થાય.

સંઘ્યા શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં સંઘ્ઞા ॥ ૮ । ૧ । ૨૬ ॥ સૂત્રમાં સાધ્યા પ્રમાણે જાણી લેવું. કંટક શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનો ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી કકારનો લોપ થયો ત્યારે કંટઞ્ થયું પછી ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિ પ્રત્યયનો હો આદેશ થાય ત્યારે કંટઞો થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૩૦ ॥ સૂત્રથી વિકલ્પે તેજ વર્ગનો અનુનાસિક થવાથી કણ્ઞો, કંટઞો એ બંને રૂપો સિદ્ધ થાય છે. ।

ઉત્કંઠા શબ્દ ઉપરથી ॥ ૮ । ૧ । ૨૬ ॥ માં સાધવા પ્રમાણે ઉક્કંઠા અને ઉક્કંઠા રૂપ સિદ્ધ થાય છે.

કાંઢ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનો ॥ ૮ । ૧ । ૮૪ ॥ સૂત્રથી હ્રસ્વ થયો એટલે કંઢ થયું. પછી ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિ પ્રત્યયનો મ્ આદેશ થયો કંઢમ્ થયું. પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્ કારનો અનુસ્વાર થયો એટલે કંઢં થયું પછી ॥ ૮ । ૧ । ૩૦ ॥ સૂત્રથી વિકલ્પે અનુસ્વારનો અનુનાસિક થવાથી કણ્ઢં તથા કંઢં એ બંને રૂપો સિદ્ધ થયાં. ।

પંઢ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેને ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી ષકારનો સકાર થયો એટલે સંઢ થયું. પછી સિના સ્થાને ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી હો આદેશ થાય તે ઓ મળવાથી સંઢો થયું પછી ॥ ૮ । ૧ । ૩૦ ॥ સૂત્રથી વિકલ્પે પર વ્યંજનના સ્થાનનો અનુનાસિક થતાં સંઢો તથા સંઢો એવાં બંને રૂપો સિદ્ધ થાય છે. ।

અંતર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૩૦ ॥ સૂત્રથી

પર વ્યંજનના સ્થાનનો અનુનાસિક થવાથી અન્તર થાય પછી ॥૮૧૩૨૬॥
સૂત્રથી સિ પ્રત્યયનો મ્કાર આદેશ થાય ત્યારે અન્તરમ્ થાય ॥૮૧૩૨૭॥
સૂત્રથી અંત્ય મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે અન્તરં અને વિકલ્પે અંતરં
રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

પાંથ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું ॥ ૮૧૩૨૮ ॥ સૂત્રથી પાંનો પં થાય
ત્યારે પંથ થાય ॥૮૧૩૨૯॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય પછી ॥૮૧૩૩૦॥
સૂત્રથી વિકલ્પે અનુસ્વારને સ્થાને પર વ્યંજનના સ્થાનનો અનુનાસિક
થવાથી પન્થો થાય તેવી રીતે પંથો અને પન્થો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

ચંદ્ર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧૩૩૧ ॥ સૂત્રથી
મ્કારનો લોપ થાય ત્યારે ચંદ થાય પછી ॥ ૮૧૩૩૨ ॥ સૂત્રથી અનુ-
સ્વારને સ્થાને વિકલ્પે પર વ્યંજનના સ્થાનનો અનુનાસિક થતાં ચન્દ
અને ચંદ થાય. ॥ ૮૧૩૩૩ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે ચન્દો
અને ચંદો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

વાંધવ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧૩૩૪ ॥ સૂત્રથી
દીર્ઘનો હ્રસ્વ થાય ત્યારે વંધવ થાય પછી ॥ ૮૧૩૩૫ ॥ સૂત્રથી વિકલ્પે
પર વ્યંજનના સ્થાનનો અનુનાસિક થતાં વન્ધવ અને વંધવ થાય
॥ ૮૧૩૩૬ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે વંધવો અને વન્ધવો
રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

કંપતિ એ સંસ્કૃત ધાતુનું સંસ્કૃત રૂપ છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧૩૩૭ ॥
સૂત્રથી કમ્પતિ અને કંપતિ રૂપ થાય ॥ ૮૧૩૩૮ ॥ સૂત્રથી સિના
સ્થાને ઙ થાય ત્યારે કમ્પઙ અને કંપ થાય તેવીજ રીતે કાંક્ષતિ સંસ્કૃત
ધાતુ છે તેનું પ્રાકૃતમાં વમ્પઙ અને વંકઙ રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

કદંબ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧૩૩૯ ॥ સૂત્રથી
દનો લથાય ત્યારે કલંબ થાય પછી ॥ ૮૧૩૪૦ ॥ સૂત્રથી પર વ્યંજ-

નના સ્થાનનો અનુનાસિક થવાથી કલમ્વ અને કલંવ થાય પછી ॥૮૧૨૨॥ સૂત્રથી સિ ના સ્થાને હો થાય. ત્યારે કલમ્વો અને કલંવો ૩૫ સિદ્ધ થાય છે. ।

આરંભ માં પણ કલંવ ની માફક થાય. તેથી આરંભો અને આરંભો ૩૫ થાય. । વર્ગ इति किम् ॥संसओ ॥ संहरइ ॥ नित्यमिच्छन्त्यन्ये ॥अर्थ॥ કેટલાક આચાર્ય આ નિયમને નિત્ય ધૃષ્ટે.

સંસય શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥૮૧૨૬॥ સૂત્રથી શ કારનો સ કાર થાય. ત્યારે સંસય થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી ય કારનો લોપ થાય પછી ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિ ના સ્થાને હો થાય ત્યારે સંસઓ ૩૫ સિદ્ધ થાય છે સંહરતિ સંસ્કૃત ધાતુનું ૩૫ છે તેનું પ્રાકૃતમાં સંહરइ ૩૫ થાય સમ્ ઉપસર્ગ હ્ ધાતુ ॥ ૮ । ૪ । ૨૩૪ ॥ સૂત્રથી ક્ વર્ણનો અર આદેશ થાય ત્યારે સંહર્ થાય ॥ ૮ । ૪ । ૨૩૨ ॥ સૂત્રથી ધાતુના અન્તે આગમ અ કાર થાય ત્યારે સંહર થાય લૌકિક વ્યાકરણથી તિ પ્રત્યય આવો તે પ્રત્યયનો ॥ ૮ । ૩ । ૧૩૨ ॥ સૂત્રથી તિ ના સ્થાને હ કાર થાય ત્યારે સંહરइ ૩૫ થાય ।

પ્રાટ્ટ- શરત્તરણયઃ પુંસિ ॥ ૮ । ૧ ' ૩૨ ॥

પ્રાટ્ટ શરત્ તરણિ હત્પેતે શબ્દાઃ પુંસિ પુલ્લિજ્ઞે પ્રયોક્તવ્યાઃ ।

અર્થઃ—પ્રાટ્ટ શરત્ અને તરણિ એ શબ્દો પ્રાકૃતમાં પુલિંગે જાણવા. ।

પ્રાટ્ટ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥૮૧૨૭॥ સૂત્રથી ર્ કારનો લોપ થાય ત્યારે પ્રાટ્ટ થાય. ॥૮૧૨૭॥ સૂત્રથી વ કારનો લોપ થાય. અને ॥૮૧૨૩૧॥ સૂત્રથી ક્ કારનો હ કાર થાય ત્યારે પાટ્ટ થાય. પછી ॥૮૧૨૬॥ સૂત્રથી ષ્ કારનો સ્ કાર થાય ત્યારે પાટ્સ થયું પછી ॥૮૧૨૨॥ સૂત્રથી સ્ કારનો સ કાર થયો. ત્યારે પાટ્સ થયું હવે પ્રાટ્ટ શબ્દ

સંસ્કૃતમાં સ્ત્રિલિંગે છે છતાં ॥૮૧૩૧॥થી તેને પુલિંગ ગણુતા ॥૮૧૩૨॥ સૂત્રથી સિ ના સ્થાને હો થાય ત્યારે પાડસો રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

શરત્ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥૮૧૧૮॥ સૂત્રથી શરત્ શબ્દના અંત્ય વ્યંજનનો અ કાર થાય ત્યારે શરઅ થાય. ॥૮૧૨૬॥ સૂત્રથી શ કારનો સ કાર થાય ત્યારે સરઅ થાય. શરત્ શબ્દ સંસ્કૃતમાં સ્ત્રીલિંગે છે છતાં ચાલતા સૂત્રથી પુલિંગે ગણુતાં ॥૮૧૩૨॥ સૂત્રથી સિ ના સ્થાને હો થાય. ત્યારે સરઓ રૂપ સિદ્ધ થાય. એસ તરણી ।

અપ તરણિઃ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥૮૧૩૧॥ સૂત્રથી પુલિંગ પણું થાય. ત્યારે તરણિ શબ્દને પુલિંગગણી ॥૮૧૩૧॥ સૂત્રથી ર કારનો ર કાર થાય ત્યારે તરણોઃ થાય. પછી ॥૮૧૧૧॥ સૂત્રથી અંત્ય વ્યંજન જે વિસર્ગ તેનો લોપ થાય ત્યારે તરણી રૂપ સિદ્ધ થાય. તરણિ શબ્દસ્ય પુંસ્ત્રીલિંગ્લેખનિવમાર્થમુપાદાનમ્ ॥ અર્થ ॥ તરણિ શબ્દ પુલિંગ અને સ્ત્રીલિંગપણાવડે પ્રવર્તે છે તે પ્રાકૃતમાં રૂકત પુલિંગમાં જ વપરાય તેવા નિયમને માટે ગ્રહણ કર્યું છે.

સ્તમદામશિરોનમઃ ॥૮૧૩૨॥

દામન્ શિરસ્ નમસ્ વર્જિતં સકારાંતં નકારાંતં ચ શબ્દરૂપં પુંસિ પ્રયોક્તવ્યમ્ ।

દામન્ શિરસ્ અને નમસ્ શબ્દોને છોડીને સકારાન્ત અને નકારાન્ત શબ્દો પ્રાકૃતમાં પુલિંગે બાણવા. ।

યજ્ઞસ્ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥૮૧૨૪૫॥ સૂત્રથી ય કારનો જ કાર થાય ત્યારે યજ્ઞસ્ થાય. ॥૮૧૨૬॥ સૂત્રથી શ કારનો સ કાર થાય. ત્યારે જસસ્ થાય. ॥૮૧૧૧॥ સૂત્રથી અંત્યવ્યંજનનો લુક્ થાય ત્યારે જસ થાય પછી. ॥૮૧૩૨॥ સૂત્રથી તેને પુલિંગ ગણુવાથી સંસ્કૃતમાં જે કે નપુંસક લિંગે છે તો પણ પુલિંગે ગણુવાથી ॥૮૧૩૨॥ સૂત્રથી સિ ના સ્થાને હો થાય. હિત્ર હોવાથી ટી નો લોપ થાય અને ઓ લળી જવાથી જસો એવું રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

Jin Gun Aaradhak Trust

જે લિંગે છે તેજ લિંગે તેમને ગણવા જેમકે:-દામ્ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેને ॥ ૮ । ૧ । ૧૧ ॥ સૂત્રથી ન કારનો લોપ થાય ત્યારે દામ થયું. અને ॥ ૮ । ૩ । ૨૫ ॥ સૂત્રથી તે શબ્દ સંસ્કૃતમાં નપુંસકલિંગે હોવાથી સિ ના સ્થાને મ્ કાર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્ કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે દામં રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

શિસ્ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી જ કારનો સ કાર થાય ત્યારે શિસ્ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૧ ॥ સૂત્રથી અંત્યવ્યંજનનો લોપ થાય ત્યારે શિર થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૫ ॥ સૂત્રથી સિ ના સ્થાને તે શબ્દ સંસ્કૃતમાં નપુંસકલિંગે હોવાથી મ્ કાર થાય ત્યારે શિસ્ થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્ કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે શિરં રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

નમ્ સંસ્કૃત શબ્દ છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૭ ॥ સૂત્રથી મ્ કારનો હ કાર થાય ત્યારે નહ્ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૧ ॥ સૂત્રથી અંત્યવ્યંજનનો લોપ થાય ત્યારે નહ થાય પછી તે શબ્દ સંસ્કૃતમાં નપુંસકલિંગે હોવાથી ॥ ૮ । ૩ । ૨૫ ॥ સૂત્રથી સિ ના સ્થાને મ્ કાર થાય ત્યારે નહ થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્ કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે નહં રૂપ થાય.

ઐય્ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી જ કારનો સકાર થાય ત્યારે ઐય્ થાય અને ॥ ૮ । ૨ । ૭૧ ॥ સૂત્રથી ર્ કારનો લુક્ થાય ત્યારે સેય્ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૧ ॥ સૂત્રથી અંત્યવ્યંજન મ્ કારનો લોપ થાય ત્યારે સેય થાય તે શબ્દ સંસ્કૃતમાં નપુંસક લિંગે હોવાથી ॥ ૮ । ૩ । ૨૫ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને મ્ કાર થાય ત્યારે સેય્ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્ કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે સેયં રૂપ સિદ્ધ થાય.

વય્ શબ્દ પણ તેની માફક સિદ્ધ થાય છે. એટલે વયં રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

સુમનસ્ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૨૮ ॥ સૂત્રથી નકારનો નકાર થાય ત્યારે સુમણ્ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૧ ॥ સૂત્રથી અંત્ય-વ્યંજનનો લોપ થાય ત્યારે સુમણ થાય પછી તે શબ્દ સંસ્કૃતમાં નપુંસક લિંગે હોવાથી ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને મ્કાર થાય ત્યારે સુમણ્ થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે સુમણં રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

શર્મન્ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી શકારનો સકાર થાય ત્યારે સર્મન્ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૭૨ ॥ સૂત્રથી ર્કારનો લોપ થાય ત્યારે સમન્ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૨ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો દ્વિભાવ થાય ત્યારે સમ્મન્ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૧ ॥ સૂત્રથી અંત્યવ્યંજનનો લુક્ થાય ત્યારે સમ્મ થાય. તે શબ્દ સંસ્કૃતમાં નપુંસક લિંગે હોવાથી ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને મ્કાર થાય ત્યારે સમ્મન્ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે સમ્મં રૂપ થાય. । તેવી રીતે ચર્મન્ શબ્દનું રૂપ પણ તેના સરખું સમજવું એટલે ચર્મ્મ રૂપ થાય છે. । ઇતિ દ્રશ્યતે તદ્ વહુલાધિકારાત્ ઉપર જે શ્રેયસ્, વયસ્ સુમનસ્ શર્મન્ અને ચર્મન્ એ શબ્દોનાં રૂપો જે આ સૂત્ર ॥ ૮ । ૧ । ૩૨ ॥ પ્રમાણે પુલિંગે થવાં જોઈએ પણ સેયં, વયં, સુમણં, સમ્મં, અને ચર્મ્મં, જેવા મૂળ સંસ્કૃતના લિંગ પ્રમાણે નપુંસક લિંગે રૂપો જોવામાં આવે છે તે વહુલમ્ ॥ ૮ । ૧ । ૨ ॥ સૂત્ર મુજબ બધા મૂળ વિધિઓ ચાર પ્રકારે વર્તતા હોવાથી અહિં કયાંક સૂત્ર નહિ પણ લાગે એ બીજા નિયમ પ્રમાણે ॥ ૮ । ૧ । ૩૨ ॥ સૂત્ર નહિ લાગવાથી મૂળ સંસ્કૃતના લિંગ પ્રમાણે રૂપો સિદ્ધ થએલ છે. ।

વાક્યર્થ વચનાદ્યાઃ ॥ ૮ । ૧ । ૩૩ ॥

અક્ષિ પર્યાયા વચનાદયશ્ચ શબ્દાઃ પુંસિ વા પ્રયોક્તવ્યાઃ ।

અર્થઃ—અક્ષિ શબ્દના પર્યાય શબ્દો અને વચન આદિ શબ્દો પુલિંગે વિકલ્પે થાય છે જેમકે અद्यापિ સા શપતિ તે અક્ષિની સંસ્કૃત છે તેનું

પ્રાકૃતમાં ॥૮૧૨૨૪॥ સૂત્રથી જ નો જ થાય ત્યારે અજાપિ થાય. ॥૮૧૨૮૧ ॥
સૂત્રથી દ્વિભાવિ થાય. ત્યારે અજાપિ થાય. પછી ॥૮૧૨૪૧॥ સૂત્રથી અપિના
અ કારનો લોપ થાય ત્યારે અજાપિ થાય ॥૮૧૨૩૧॥ સૂત્રથી પકારનો વકાર
થાય ત્યારે અજાપિ થાય. શપતિ એ સંસ્કૃત રૂપ છે. તેનું ॥૮૧૨૬૦॥ સૂત્રથી
જ કારનો સકાર થયો એટલે સપતિ થયું પછી ॥૮૧૨૩૧॥ સૂત્રથી પ નો જ
થયો એટલે સવતિ થયું. પછી ॥૮૧૨૩૧॥ સૂત્રથી તિ ને સ્થાને ર નો આદેશ
થવાથી સ્વરૂપ સિદ્ધ થયું. ॥ એટલે અજાપિ સ્વરૂપ એવું થયું હવે અક્ષિ શબ્દ
સંસ્કૃતમાં નપુંસકલિંગે છે. તેને ॥૮૧૨૩૧॥ સૂત્રથી પુલિંગ ગણવાથી દ્વિતી-
યાના બહુવચનમાં અક્ષિ શબ્દ થયું તેને ॥૮૧૨૩૧॥ સૂત્ર પ્રમાણે અ કારાંત
પુલિંગનાં સૂત્રો લગાડવાનાં હોવાથી ॥૮૧૨૪॥ સૂત્રથી શમ્ પ્રત્યયનો લોપ
થઈ પછી ॥ ૮૧ ૩ ૧૮ ॥ સૂત્રથી અંત્ય ફકાર દીર્ઘ થવાથી અક્ષી રૂપ
થયું પછી ॥ ૮૧ ૨ ૧૭ ॥ સૂત્રથી ક્ષનો છ થવાથી અક્ષી થયું. પછી
॥ ૮૧ ૨ ૮૧ ॥ સૂત્રથી દ્વિભાવિ થાય અને ॥ ૮૧ ૨ ૧૦ ॥ સૂત્રથી પૂર્વ
છનો ચ્કાર થાય ત્યારે અક્ષી રૂપ સિદ્ધ થયું. એવી રીતે અજાપિ સા સ્વરૂપ
તે અક્ષી પદ સિદ્ધ થયું. આ વાક્યનો અર્થ ॥ તે સ્ત્રી અધાપિ તે બન્ને
નેત્રોને સોગન આપે છે અથવા શાપ આપે છે.

નર્તિતે તેન મમ અક્ષિણી સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં નર્તિતે તેમાં
નૃત્ત ધાતુ છે તેને ॥૮૧ ૧ ૧૨૬॥ સૂત્રથી ઋકારને સ્થાને અકાર આદેશ
થવાથી નૃત્ત એવું રૂપ થયું. પછી તેને ॥ ૮૧ ૪ ૨૨૬ ॥ સૂત્રથી અંત્ય
વ્યંજનને સ્થાને સંયુક્ત ચ્ આદેશ થાય તેથી નચ્ એવું રૂપ થયું. પછી
તે ધાતુ પછી પ્રેરક અર્થમાં આવેલ પ્રત્યયને સ્થાને ॥ ૮૧ ૩ ૧૬૨ ॥
સૂત્રથી આત્રિ આદેશ થઈ પછી ॥ ૮૧ ૧ ૧૦ ॥ સૂત્રથી ચ્ માંથી અ
કારનો લોપ થઈ તેમાં આ કાર મત્તી જવાથી નચ્ચાવિ થયું પછી કૃદ-
તના ત પ્રત્યયનો ॥ ૮૧ ૧ ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકાર લોપ થઈ નચ્ચાવિઅ થયું
પછી તેને ॥ ૮૧ ૩ ૧૩૦ ॥ સૂત્રથી દ્વિવચનને બહલે બહુ વચનનો પ્રત્યય
જમ્ આવ્યો એટલે નચ્ચાવિઅ જમ્ થયું. પછી ॥ ૮૧ ૩ ૨૬ ॥ સૂત્રથી

જસ ને સ્થાને ઇં આદેશ થયો તથા પૂર્વનો સ્વર દીર્ઘ થયો તેથી નચા-
વિઆઈં રૂપ સિદ્ધ થયું.

તેન રૂપ સંસ્કૃત છે તેને ॥ ૮ । ૧ । ૨૨૮ ॥ સૂત્રથી નકારનો નકાર
થઈ તેન રૂપ સિદ્ધ થયું ।

અસ્પદ સંસ્કૃત શબ્દ છે. તેની પછી એકવચનમાં ॥ ૮ । ૩ । ૧૧૩ ॥
સૂત્રથી અમ્હ આદેશ પ્રત્યય સહિતનો થયો તેથી નચાવિઆઈં તેન અમ્હ
થયું પછી ॥ ૮ । ૧ । ૧૦ ॥ સૂત્રથી પૂર્વ નકારમાં રહેલ સ્વરનો લોપ
થઈ તેમાં અમ્હનો અ ભલવાથી નચાવિઆઈં તેનમ્હ થયું.

અક્ષિ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેને ॥ ૮ । ૨ । ૧૭ ॥ સૂત્રથી ક્ષિનો છિ
આદેશ થયો પછી ॥ ૮ । ૨ । ૮૨ ॥ સૂત્રથી છિનો દ્વિર્ભાવ થયો. અને
॥ ૮ । ૨ । ૧૦ ॥ સૂત્રથી પૂર્વના છકારનો ચ્કાર થવાથી અચ્છિ રૂપ થયું.
પછી તેને પ્રથમાના દ્વિવચનને બદલે ॥ ૮ । ૩ । ૧૩૦ ॥ સૂત્રથી બહુ-
વચનનો જસ પ્રત્યય લાગ્યો. તેનો ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી ઇં આદેશ
થયો ને પૂર્વ સ્વર દીર્ઘ થઈ અચ્છીઈં રૂપ સિદ્ધ થઈ નચાવિઆઈં તેનમ્હ
અચ્છીઈં વાક્ય સિદ્ધ થયું. । અર્થ । તેણે મારાં બે નેત્રાને નચાવ્યાં.

ચક્ષુસ્ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૩ ॥ સૂત્રથી
ક્ષનો ચ્ થાય ત્યારે ચક્ષુસ્ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૨ ॥ સૂત્રથી દ્વિર્ભાવ થાય
ત્યારે ચક્ષુસ્ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૧૦ ॥ સૂત્રથી પૂર્વના ચ્નો ક્કાર થાય
ત્યારે ચક્ષુસ્ ॥ ૮ । ૧ । ૧૧ ॥ સૂત્રથી અંત્યવ્યંજન સ્કારનો લોપ થાય
ત્યારે ચક્ષુ રૂપ થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૧૮ ॥ સૂત્રથી ક્કાર દીર્ઘ થાય ત્યારે
ચક્ષુ થાય તથા જ્યારે તેને ॥ ૮ । ૧ । ૩૩ ॥ સૂત્રથી નપુંસક લિંગનો વિકલ્પે
ગણ્યો ત્યારે બીજું રૂપ ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી ચક્ષૂઈં થાય છે.

નયન શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૨૮ ॥ સૂત્રથી
નકારનો નકાર થાય ત્યારે નયન થાય ॥ ૮ । ૧ । ૩૩ ॥ સૂત્રથી વિકલ્પે

પુલિંગ થાય ત્યારે ॥ ૮ । ૩ । ૧૨ ॥ સૂત્રથી અને નપુંસક લિંગમાં દીર્ઘ થાય અને ॥ ૮ । ૩ । ૪ ॥ સૂત્રથી જસ્ અથવા શસ્ નો લોપ થાય ત્યારે નયણા થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી નયણાં ૩૫ સિદ્ધ થાય. ।

લોચન શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી ચ્કારનો લોપ થાય ત્યારે લોચન થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૦ ॥ સૂત્રથી ઞ વર્ણનો યકાર થાય ત્યારે લોચન થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૨૮ ॥ સૂત્રથી નકારનો ણકાર કરવાથી લોચન થાય પછી જમ્જમ્ પ્રત્યયનો ॥ ૮ । ૩ । ૪ ॥ સૂત્રથી લોપ થઈ ॥ ૮ । ૩ । ૧૨ ॥ સૂત્રથી દીર્ઘ થાય ત્યારે લોચના થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી પ્રત્યયનો ઙ આદેશ તથા પૂર્વનો સ્વર દીર્ઘ થવાથી લોચનાં ૩૫ સિદ્ધ થાય છે. ।

વચન શબ્દ પૂર્વવત્ જાણવો એટલે વચના અને વચનાં ૩૫ થાય. ।

વિઘ્ન શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૨૪ ॥ સૂત્રથી ઘનો જકાર થાય ત્યારે વિઘ્ન થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૧ ॥ સૂત્રથી જકાર બેવડો થાય ત્યારે વિઙ્ઙ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૧ ॥ સૂત્રથી અંત્યવ્યંજન તકારનો લોપ થાય ત્યારે વિઙ્ઙ થાય તેને ચાલુ ॥ ૮ । ૧ । ૩૩ ॥ સૂત્રથી વિકલ્પે પુલિંગે ગણવાથી ॥ ૮ । ૩ । ૨૨ ॥ સૂત્રથી સ્ત્રિલિંગમાં ટા પ્રત્યયના સ્થાને ણ આદેશ તથા પૂર્વનો સ્વર દીર્ઘ થાય ત્યારે પુલ્લિંગમાં વિઙ્ઙના અને સ્ત્રિલિંગમાં વિઙ્ઙુ ૩૫ સિદ્ધ થાય. ।

છંદસ્ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં આ સૂત્ર એટલે ॥ ૮ । ૧ । ૩૩ ॥ સૂત્રથી પુલિંગ થાય અને ॥ ૮ । ૧ । ૧૧ ॥ સૂત્રથી અંત્યવ્યંજન મ્કારનો લોપ થાય ત્યારે છંદ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે છંદો થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને મ્કાર થાય ત્યારે છંદમ્ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ થી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે છંદં ૩૫ સિદ્ધ થાય છે. ।

માહાત્મ્ય શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૮૪ ॥ સૂત્રથી

માહત્મ્ય થાય ॥ ૮ । ૨ । ૭૮ ॥ સૂત્રથી યકારનો લોપ થાય ત્યારે માહત્મ્ય થાય ॥ ૮ । ૨ । ૫૧ ॥ સૂત્રથી ત્મનો પકાર ત્યારે માહપ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૧ ॥ સૂત્રથી પકાર ખેવડો થાય ત્યારે માહપ્પ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૩૩ ॥ સૂત્રથી પુલિંગ વિઠ્ઠપે ગણવાથી ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી ડો થાય ત્યારે પૂર્વવત્ માહપ્પો થાય અને ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને મકાર થાય ત્યારે માહપ્પમ્ થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે માહપ્પં રૂપ સિદ્ધ થાય.

દુઃખ સંસ્કૃત શબ્દ છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૩ ॥ સૂત્રથી અંત્યવ્યંજનનો લુક્ થાય ત્યારે દુઃખ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૨ ॥ સૂત્રથી સ્કાર ખેવડો થાય ત્યારે દુઃસ્વ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૨૦ ॥ સૂત્રથી પૂર્વ સ્કારનો ક્કાર થાય ત્યારે દુઃસ્વ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૪ ॥ સૂત્રથી જસગસનો લુક્ થાય ત્યારે દુઃસ્વ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૧૨ ॥ સૂત્રથી દીર્ઘ થાય ત્યારે દુઃસ્વા થાય. નપુંસક લિંગે ગણીએ ત્યારે ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી દુઃસ્વાઈ રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

માઝન શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી જકારનો લોપ થાય ત્યારે માઝન થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૨૮ ॥ સૂત્રથી નકારનો ણકાર થાય ત્યારે માઝણ થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૦ ॥ સૂત્રથી અવર્ણનો યકાર થાય ત્યારે માઝણ થાય. પુલિંગમાં પૂર્વવત્ માઝણ નપુંસકલિંગમાં માઝણાઈ રૂપ સિદ્ધ થાય છે.

નેત્ર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૨ ॥ સૂત્રથી ર્કરનો લોપ થાય થાય ત્યારે નેત્ર થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૨ ॥ સૂત્રથી તકારનો દ્વિર્ભાવ થાય ત્યારે નેત્ર થાય પુલિંગમાં નેત્રા પૂર્વવત્ થાય નપુંસકમાં નેત્રાઈ રૂપ સિદ્ધ થાય છે.

કમલ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં પૂર્વવત્ પુલિંગે કમલા અને નપુંસક લિંગે કમલાઈ સિદ્ધ થાય. ।

ગુણાદ્યાઃ ક્લીબેવા ॥ ૮ । ૧ । ૩૪ ॥

ગુણાદયઃ શબ્દાઃ ક્લીબે વા પ્રયોક્તવ્યાઃ ।

ગુણુ વિગેરે શબ્દો પ્રાકૃતમાં નપુંસકલિંગે વિકલ્પે થાય છે.

ગુણ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પૂર્વવત્ સૂત્ર લાગી ગુણાં, ગુણા ૩૫ સિદ્ધ થાય. ।

વિષયઃ ગુણાઃ સ્મર્યન્તે એ વાક્ય સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૭ ॥ સૂત્રથી મકારનો દકાર થાય ત્યારે વિહ્વૈઃ થયું પછી ॥ ૮ । ૩ । ૭ ॥ સૂત્રથી મિસ્ને સ્થાને અનુસ્વાર સહિત અને અનુસાસિક સહિત “હિ” આદેશ થાય એટલે હિં અને હિં એવા બે આદેશો થાય છે. એટલે વિહ્વહિં અને વિહ્વહિં એવાં બે ૩૫ થયાં પછી ॥ ૮ । ૩ । ૧૬ ॥ સૂત્રથી મિસ્, મ્યસ્ ને સુપ્ એ ત્રણ પ્રત્યયો પર છતાં અકારનો દકાર થાય ત્યારે વિહ્વેહિં અને વિહ્વેહિં ૩૫ો સિદ્ધ થાય છે.

ગુણ શબ્દ સંસ્કૃત છે. પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી ગુણાં ૩૫ સિદ્ધ થાય. । ત્યારે વિહ્વેહિં ગુણાં થાય મૃગ્ ધાતુ શોધવા અર્થમાં છે અને સંસ્કૃત છે. તેનું મર્ગ્ થયા પછી પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૧ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય ત્યારે માગ્ થયું. પછી ॥ ૮ । ૨ । ૮૧ ॥ સૂત્રથી ગ્કાર બેવડો થાય ત્યારે માગ્ થયું પછી ॥ ૮ । ૧ । ૮૪ ॥ સૂત્રથી હ્રસ્વસંયોગે એ સૂત્રથી માકારનો મકાર થાય. ત્યારે મગ્ થયું. પછી ॥ ૮ । ૩ । ૧૪૨ ॥ સૂત્રથી જે બહુ વચનનો પ્રત્યય હતો તેને સ્થાને અન્તિ આદેશ થાય ત્યારે મગન્તિ ૩૫ સિદ્ધ થાય છે. । એવી રીતે વિહ્વેહિં ગુણાં મગન્તિ । અર્થઃ વિભવો વડે ગુણો શોધાય છે. ।

દેવ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી દેવાળિ નપુંસક લિંગે થાય. પુલિંગે દેવા ૩૫ સિદ્ધ થાય છે. ।

વિંદુ શબ્દ પૂર્વવત્ સૂત્ર લાગે ત્યારે વિંદૂં અને ॥ ૮ । ૩ । ૨૨ ॥
સૂત્રથી જો થાય ત્યારે વિંદુજો સિદ્ધ થાય છે. ।

સ્વર્જ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૨૭૭ ॥ સૂત્રથી
હકારનો લોપ થાય ત્યારે સ્વગ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૨ ॥ સૂત્રથી ગકાર બેવડો
થાય ત્યારે સ્વગ થાય. પુલિંગમાં ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને
હો થાય ત્યારે સ્વગો રૂપ સિદ્ધ થાય. નપુંસકલિંગમાં ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥
સૂત્રથી સિના સ્થાને મકાર થાય ત્યારે સ્વગમ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી
મકારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે સ્વગં રૂપ સિદ્ધ થાય. એવી રીતે સ્વગો
અને સ્વગં સિદ્ધ થાય. ।

મંડલાગ્ર શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૮૪ ॥ સૂત્રથી
હ્રસ્વ સંયોગે આકારનો અકાર થાય ત્યારે મંડલાગ્ર થયું પછી ॥ ૮ । ૨ । ૭૯ ॥
સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય ત્યારે મંડલાગ્ર થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૨ ॥ સૂત્રથી
ગકાર બેવડો થાય ત્યારે મંડલાગ્ર થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી પુલિંગમાં
સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે મંડલાગ્રો થાય. નપુંસકલિંગમાં ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥
સૂત્રથી સિના સ્થાને મકાર થાય ત્યારે મંડલાગ્રમ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી
મકારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે મંડલાગ્રં થાય એવી રીતે મંડલાગ્રો અને
મંડલાગ્રં એ બંને રૂપો સિદ્ધ થાય છે. ।

કરુહ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં પુલિંગે ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥
સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે કરુહો થાય નપુંસકલિંગમાં
॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને મકાર થાય ત્યારે કરુહમ થાય.
॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મકારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે કરુહં રૂપ
સિદ્ધ થાય. ।

રુક્ષ શબ્દ સંસ્કૃતમાં છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૧૨૭ ॥ સૂત્રથી
રુક્ષનો રુક્ષ એવો આદેશ થાય ત્યારે રુક્ષ થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૩૪ ॥

સૂત્રથી વિકલ્પે નપુંસકલિંગ થાય નપુંસકલિંગમાં જમ્ના સ્થાને હં આદેશ થાય. અને પૂર્વનો સ્વર દીર્ઘ થાય ત્યારે રુક્ષાં અને પુલિંગે રુક્ષાં રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

વેમાઞ્જલ્યાદ્યાઃ સ્ત્રિયામ્ ॥ ૮ । ૧ । ૩૫ ॥

इमान्ता अञ्जल्यादयश्चशब्दाः स्त्रियां वा प्रयोक्तव्याः ।

અર્થ:-ઈમન્ પ્રત્યય જેને અંતે છે એવા શબ્દો અને અંજલિ વિગેરે શબ્દો પ્રાકૃતમાં વિકલ્પે સ્ત્રિલિંગે સમજવા. ।

एषा गरिमा शब्द संस्कृत છે. તેનું પ્રાકૃતમાં एतत् શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેને ॥ ૮ । ૧ । ૧૧ ॥ સૂત્રથી અંત્યવ્યંજન ત્કારનો લોપ થવાથી एत થયું પછી ॥ ૮ । ૩ । ૮૬ ॥ સૂત્રથી तद् અને एतद् એ બે શબ્દમાંના ત્કારનો સિ પ્રત્યય પરછતાં નપુંસક વિના स થાય ત્યારે एस् થાય પછી ॥ ૨ । ૪ । ૧૮ ॥ લૌકિક સૂત્રથી સ્ત્રિલિંગનો આ પ્રત્યય લગાડી સંધી કરવાથી एसा રૂપ થાય છે. ।

गरिमन् शब्द संस्कृत છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૬ ॥ સૂત્રથી અંત્યવ્યંજન ન્કાર તેનો આકાર થાય ત્યારે गरिमा રૂપ થાય છે અને વિકલ્પે પુલિંગ થાય ત્યારે एस् મહિમા અને एसा गरिमा રૂપ થાય તેવીજ રીતે एस् મહિમા સિદ્ધ થાય. । અને સ્ત્રિલિંગમાં एसा મહિમા સિદ્ધ ઉપર પ્રમાણે કરવું. ।

एतत् निर्लज्जत्वम् એવું સંસ્કૃત વાક્ય છે. તેમાંથી પ્રથમ પ્રમાણે એટલે કે एषा गरिमाમાં કરી ગયા પ્રમાણે एतत्નું एषા રૂપ થયું પછી निर्लज्जत्व શબ્દ સંસ્કૃત છે તેને ॥ ૮ । ૨ । ૧૬૪ ॥ સૂત્રથી त्व પ્રત્યયને સ્થાને ङિमा આદેશ થયો. તેમાં ङ્કાર ङિવ કાર્ય માટે હોવાથી ङનો લોપ થયો ત્યારે निर्लज्जइमा થયું પછી इमा પ્રત્યય ङિવ હોવાથી ज्કાર-માંથી अકાર રૂપ ટીનો લોપ થઈ તેમાં इमा મલી જવાથી निर्लज्जिमा થયું

પછી ॥ ૮૧૨ ॥ ૭૯ ॥ સૂત્રથી રેફનો લોપ થાય ત્યારે નિલજ્જિમા થયું પછી
 ॥ ૮૧૨ ॥ ૮૨ ॥ સૂત્રથી લકારનો દ્વિર્ભાવ થાય ત્યારે નિલજ્જિમા રૂપ સિદ્ધ
 થાય છે. ॥ એ રીતે એસા નિલજ્જિમા તૈયાર થયું. અને જ્યારે તેને
 ॥ ૮૧૧ ॥ ૩૬ ॥ સૂત્રથી વિકલ્પે પુલિંગ માનવામાં આવે ત્યારે એસ
 નિલજ્જિમા ઉપરના એસ મહિમાની પેઠે થાય છે. એત્ત શબ્દનું ઉપર પ્રમાણે
 દરેક ઠેકાણે સ્ત્રીલિંગમાં “એસા” અને પુલિંગમાં “એસ” રૂપ સાધી લેવાં
 બાકીની સાધનીકા નિચે પ્રમાણે સમજવી. ॥

ધૂર્ત્ત્વ સંસ્કૃત શબ્દ છે. તેને ॥ ૮૧૨ ॥ ૧૬૪ ॥ સૂત્રથી ત્વ પ્રત્યયને
 સ્થાને ઢિમા આદેશ થઈ ટીનો લોપ થઈ ફકાર મલી જવાથી ધૂર્તિમા થયું
 પછી ॥ ૮૧૧ ॥ ૮૪ ॥ સૂત્રથી ધૂનો ડ હ્રસ્વ થયો એટલે ધુર્તિમા થયું
 ॥ ૮૧૨ ॥ ૭૯ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય ત્યારે ધુર્તિમા થાય
 ॥ ૮૧૨ ॥ ૮૨ ॥ સૂત્રથી તકારનો દ્વિર્ભાવ કરવાથી ધુર્તિમા રૂપ સિદ્ધ થયું
 એટલે એસધુર્તિમા એવી રીતે સ્ત્રીલિંગમાં અને પુલિંગમાં બે પ્રકારે
 બાકયો કરવાં. ॥

અજ્ઞત્યાદિ અંજલિ શબ્દ સંસ્કૃત શબ્દ છે. તેને પ્રથમના એક
 વચનમાં પુલિંગે તથા સ્ત્રિલિંગે બન્નેમાં ॥ ૮૧૩ ॥ ૧૨ ॥ સૂત્રથી અંત્ય-
 સ્વર દીર્ઘ થાય ત્યારે પૂર્વવત્ એસાઅંજલી પુ. એસાઅંજલી પૃષ્ઠમિત્વે કૃતે
 સ્ત્રિયાંત્વેત્યન્યે. અર્થ:-પૃષ્ઠ શબ્દને ફકાર થઈ કેવલ સ્ત્રીલિંગેજ રૂપ થાય
 છે. એમ કેટલાક કહે છે. ॥

પૃષ્ઠ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧૧ ॥ ૧૨૨ ॥ સૂત્રથી
 ઋકારનો ફકાર થાય. ત્યારે પિષ્ઠ થાય ॥ ૮૧૨ ॥ ૩૪ ॥ સૂત્રથી ઋકારનો
 ઠકાર થઈ પછી ॥ ૮૧૨ ॥ ૭૯ ॥ સૂત્રથી ઠનો દ્વિર્ભાવ થાય ત્યારે
 પિઠ્ઠ થાય ॥ ૮૧૨ ॥ ૯૦ ॥ સૂત્રથી પૂર્વ ઠકારનો ઠકાર થાય ત્યારે
 પિઠ્ઠ થાય ॥ ૮૧૧ ॥ ૪૬ ॥ સૂત્રથી અકારનો ફકાર થાય ત્યારે પિઠ્ઠિ
 થાય ॥ ૮૧૩ ॥ ૧૨ ॥ સૂત્રથી દીર્ઘ થાય ત્યારે સ્ત્રીલિંગમાં પિઠ્ઠી રૂપ

સિદ્ધ થાય. । નપુ'સક લિંગમાં ઉપર પ્રમાણે પિઠ્ઠ રૂપ સિદ્ધ થાય પછી
 ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને મ્કાર થાય ત્યારે પિઠ્ઠમ્ થાય
 ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે પિઠ્ઠ રૂપ સિદ્ધ
 થાય. । એવી રીતે સ્ત્રીલિંગમાં પિઠ્ઠી અને નપુ'સકલિંગમાં પિઠ્ઠ રૂપ
 સિદ્ધ થાય. । અસ્તિ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેને ૮ । ૨ । ૧૭ ॥ સૂત્રથી ક્ષ નો
 છ થવાથી અચ્છિ થાય. પછી ॥ ૮ । ૨ । ૮૯ ॥ સૂત્રથી છ નો દ્વિર્ભાવ
 થાય. અને ॥ ૮ । ૨ । ૯૦ ॥ સૂત્રથી પૂર્વ છ નો ચ થાય. ત્યારે અચ્છિ
 થાય પછી સ્ત્રીલિંગમાં પ્રથમાના એકવચનમાં ॥ ૮ । ૩ । ૧૨ ॥ સૂત્રથી
 અંત્ય ઇ કાર દીર્ઘ થઈ ॥ ૮ । ૧ । ૧૧ ॥ સૂત્રથી પ્રત્યયનો લોપ થઈ
 અચ્છી રૂપ સિદ્ધ થાય છે. । અને ઉપર પ્રમાણે અચ્છિ રૂપ સિદ્ધ થયા
 પછી ॥ ૮ । ૧ । ૩૬ ॥ સૂત્રથી વિકલ્પે સ્ત્રીલિંગે ગણવાથી, તેને જ્યારે
 સ્ત્રીલિંગે ન ગણીએ ત્યારે તેના મૂળ લિંગ નપુ'સક પ્રમાણે ગણીએ
 ત્યારે અચ્છિ શબ્દને પ્રથમાના એકવચનમાં ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી
 સિ ના સ્થાને મ્ કાર આદેશ થાય એટલે અચ્છિમ્ થયું પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥
 સૂત્રથી અંત્ય મ્ કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે અચ્છિ એવું રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

પ્રશ્ન શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૯ ॥ સૂત્રથી પ્ર
 માંથી ર્ કારનો લોપ થાય ત્યારે પ્રશ્ન થયું પછી ॥ ૮ । ૨ । ૭૯ ॥ સૂત્રથી
 અને સ્થાને ન્હ આદેશ થયો એટલે પ્શ્ન થયું પછી ॥ ૮ । ૧ । ૩૬ ॥ સૂત્રથી
 વિકલ્પે સ્ત્રીલિંગ ગણતાં ॥ ૨ । ૪ । ૧૮ ॥ સૂત્રથી સ્ત્રીલિંગનો આ પ્રત્યય
 લગાડી સંધી કરવાથી પ્શ્ના એવું રૂપ સિદ્ધ થાય છે અને જ્યારે તેને
 ॥ ૮ । ૧ । ૩૬ ॥ સૂત્રથી સ્ત્રીલિંગનો ન ગણતાં મૂળ સંસ્કૃતના શબ્દ પ્રમાણે
 પુલિંગે ગણવામાં આવે ત્યારે ઉપર પ્રમાણે પ્શ્ન થાય પછી પ્રથમાના
 એક વચનના પ્રત્યયનો ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિ ના સ્થાને હો આદેશ
 થાય ત્યારે પ્શ્નો રૂપ સિદ્ધ થાય છે ચૌર્ય સંસ્કૃત શબ્દ છે તેનું પ્રાકૃતમાં
 ॥ ૮ । ૧ । ૧૬૯ ॥ સૂત્રથી ઔ કારનો ઓ કાર કરવાથી ચૌર્ય થયું પછી
 ॥ ૮ । ૨ । ૧૦૭ ॥ સૂત્રથી ય કારની પહેલાં અને રેફની પછી ઇ કાર આગળ

આવ્યો ત્યારે ચોરિચ થયું પછી ॥ ૮૧ १ ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી ચ કારનો લોપ થવાથી ચોરિચ થયું પછી તેને વિકલ્પે સ્ત્રીલિંગે ગણવાથી સ્ત્રીલિંગમાં ॥ ૨૧ ૪ ૧૮ ॥ સૂત્રથી સ્ત્રીલિંગનો “આ” પ્રત્યય લગાડી સંધી કરવાથી ચોરિઆ રૂપ સિંધ થયું, તેને પ્રથમાના એક વચનના પ્રત્યયનો ॥ ૮૧ ૧ ૧૧ ॥ સૂત્રથી લોપ થાય ત્યારે ચોરિઆ રૂપ સિંધ થાય અને જ્યારે તેને સ્ત્રીલિંગે ॥ ૮૧ ૧ ૩૨ ॥ સૂત્રથી ન ગણવામાં આવે ત્યારે તેને મૂળ સંસ્કૃત પ્રમાણે નપુંસકલિંગે ગણી ઉપર પ્રમાણે ચોરિચ શબ્દને પ્રથમાના એક વચનમાં ॥ ૮૧ ૩ ૨૨ ॥ સૂત્રથી સિ નો મ્ આદેશ થાય. એટલે ચોરિચમ્ થાય પછી ॥ ૮૧ ૧ ૨૩ ॥ સૂત્રથી અંત્ય મ્ કારનો અનુસ્વાર થવાથી ચોરિચં રૂપ સિંધ થયું એવી રીતે ચોરિઆ અને ચોરિચં રૂપ સિંધ થાય છે.

કુલ્લિ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧ ૨ ૧૭ ॥ સૂત્રથી જ નો છ કાર થાય ત્યારે કુલ્લિ થાય પછી ॥ ૮૧ ૨ ૮૨ ॥ સૂત્રથી છ કાર બેવડો થાય અને ॥ ૮૧ ૨ ૧૦ ॥ સૂત્રથી પૂર્વ છ કારનો ચ્ કાર થાય ત્યારે કુલ્લિ થાય ॥ ૮૧ ૩ ૧૨ ॥ સૂત્રથી અંત્યસ્વર પ્રથમાના એક વચનમાં દીર્ઘ થવાથી કુલ્લિ રૂપ સિંધ થાય.

વલ્લિ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧ ૩ ૧૨ ॥ સૂત્રથી અંત્ય સ્વર પ્રથમાના એક વચનમાં દીર્ઘ થવાથી વલ્લો રૂપ થાય છે.

નિધિ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧ ૧ ૧૮૭ ॥ સૂત્રથી ચ કારનો હ કાર થાય ત્યારે નિહિ રૂપ થાય ॥ ૮૧ ૩ ૧૨ ॥ સૂત્રથી અંત્ય સ્વર પ્રથમાના એક વચનમાં દીર્ઘ થવાથી નિહી રૂપ સિંધ થાય છે.

ચિધિ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃત રૂપ નિધિની માફક સમજવું એટલે વિહી રૂપ કરવું ॥ રક્ષિ ॥ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧ ૨ ૭૮ ॥ સૂત્રથી મ્ કારનો લોપ થાય ત્યારે રક્ષિ થાય ॥ ૮૧ ૨ ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી જ કારનો સ કાર થાય ત્યારે રક્ષિ થાય ॥ ૮૧ ૨ ૮૨ ॥ સૂત્રથી

સ કાર બેવડો થાય ત્યારે રસ્સિ થાય ॥ ૮૧ ૩ ૧૨ ॥ સૂત્રથી પ્રથમાના એકવચનમાં અંત્યસ્વર દીર્ઘ થવાથી રસ્સો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

ગ્રંથિ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧ ૪ ૧૨૦ ॥ સૂત્રથી ગ્રંથિ નો ગણિદ આદેશ થાય છે ॥ ૮૧ ૩ ૧૨ ॥ સૂત્રથી ઙ કારનો ઙ કાર થાય છે ત્યારે ગળી રૂપ થાય છે ક્યંજલ્પાદયઃ (એ વગેરે અંગલિ ધત્યાદિ શબ્દો પૂર્ણ થયા.)

ગર્તા શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧ ૨ ૩૬ ॥ સૂત્રથી સંયુક્ત ઈ કારનો ઙ કાર થાય ત્યારે ગઢા થાય ॥ ૮૧ ૨ ૮૨ ॥ સૂત્રથી ઙ કાર બેવડો થાય ત્યારે ગઢા રૂપ સ્ત્રિલીંગે સિદ્ધ થાય છે અને ગર્ત શબ્દ સંસ્કૃતમાં પુલિંગે છે તેને ॥ ૮૧ ૨ ૩૬ ॥ સૂત્રથી સંયુક્ત ઈ કારનો ઙ કાર થાય ત્યારે ગઢ થાય ॥ ૮૧ ૨ ૮૨ ॥ સૂત્રથી ઙ કાર બેવડો થાય ત્યારે ગઢ થાય ॥ ૮૧ ૩ ૨ ॥ સૂત્રથી પ્રથમાના એકવચનમાં સિને સ્થાને ઙો આદેશ થાય ત્યારે ગઢો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

इति तु संस्कृतवदेव सिद्धम् । आ भे इपो ओटले के गडा अने गडो आ भे इपो तो संस्कृतनी जेम गर्ता अने गर्त एवा भे शब्दो छे तेमज प्राकृतमां पणु सिद्ध थाय छे तेने ॥ ८१ १ ३२ ॥ सूत्रथी जर पडती नथी इमेति तन्त्रेण त्वादेशस्य डिमा इत्यस्य पृश्वादीन्मश्च संग्रहः सूत्रमां इमा एवुं लभेल छे तेथी ऐक साथे भाने जतिथी थनार इमा लेवा जेमके ऐक तो संस्कृत त्व प्रत्यनो प्राकृतमां डिमा आदेश थछ थअेल इमा अने भीजे संस्कृतमां पृथु आदि शब्दोने इमन् प्रत्यय लागीने प्रथिमा वगेरे इपो थाय छे ते इमा ऐभ भाने रीतिना इमा लेवा ऐभ भतावेल छे. ।

त्वादेशस्य स्त्रीत्वमेवेच्छन्त्येके । केटलाकनो भत एवो छे के त्व प्रत्ययना डिमा आदेश थछने पછીથી थनारा “इमा” રૂપવાલા શબ્દો સ્ત્રીલિંગમાંજ હોય એમ કહે છે. ।

વાહોરાત્ ॥ ૮।૧।૩૬ ॥

વાહુશબ્દસ્ય સ્ત્રિયામાકારોન્તાદેશો ભવતિ ।

અર્થ:—વાહુ શબ્દને પ્રાકૃત સ્ત્રિલિંગમાં આકાર એવો અંતમાં આદેશ થાય છે. વાહાણ જેણ ધરિઓ એકાણ ॥ વાહુના યેન ધૃતઃ એકેન તે સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૧।૩૬ ॥ સૂત્રથી સ્ત્રિલિંગમાં ગણીને હુનો હા થાય ત્યારે વાહા થાય ॥ ૮।૩।૨૧ ॥ સૂત્રથી ટાના સ્થાને ણ થાય ત્યારે વાહાણ રૂપ થાય. ।

યેન શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૧।૨૪૫ ॥ સૂત્રથી ષ કારનો જ કાર થાય ત્યારે જેન થાય ॥ ૮।૧।૨૨૮ ॥ સૂત્રથી ન કારનો ણ કાર થાય ત્યારે જેણ રૂપ સિંધ થાય ધૃત શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૪।૨૩૪ ॥ સૂત્રથી ધાતુના અંત્ય ઋ વર્ણનો અર્ આદેશ થાય ત્યારે ધર્ત પછી ॥ ૮।૪।૨૩૨ ॥ સૂત્રથી ધર્ ધાતુને અ કાર આગમ થાય ત્યારે ધર્ત થયું પછી ॥ ૪।૪।૩૨ ॥ સંસ્કૃત વ્યાકરણના સૂત્રથી “વર” ધાતુને ત પ્રત્યય પર છતાં ઇ આગમ આવે ત્યારે પૂર્વના અ કારનો લોપ ॥ ૮।૧।૧૦ ॥ સૂત્રથી થયો ને તેમાં ઇ મળી જવાથી ધરિત થયું પછી ॥ ૮।૧।૧૭૭ ॥ સૂત્રથી ત કારનો લોપ થયો ત્યારે ધરિઅ થયું પછી ॥ ૮।૩।૨ ॥ સૂત્રથી સિ ના સ્થાને હો આદેશ થાય ત્યારે ધરિઓ રૂપ સિંધ થાય છે સ્ત્રિયામિત્યેવ સ્ત્રિલિંગમાંજ આ કાર એવો આદેશ થાય એમ સમજવું પરંતુ વાહુ શબ્દ પુલિંગમાં હોય તો આકાર એવો અંતાદેશ થાય નહિ જેમકે વામેઅરો વાહૂ—વામેતરઃ વાહુઃ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૧।૧૭૭ ॥ સૂત્રથી ત કારનો લોપ થાય ત્યારે વામેઅર થયું પછી ॥ ૮।૩।૨ ॥ સૂત્રથી સિ ના સ્થાને હો આદેશ થાય ત્યારે વામેઅરો રૂપ સિંધ થાય. ।

વાહુઃ શબ્દ સંસ્કૃત હોતો તેને પ્રથમાના એક વચનમાં ॥ ૮।૩।

૧૯ ॥ સૂત્રથી અંત્ય સ્વર ઉકાર દીર્ઘ થઈ પ્રત્યયનો ॥ ૮ । ૧ । ૧૧ ॥
સૂત્રથી લોપ થઈ વાહૂ રૂપ સિંધ થયું. ।

અતો ડો ચિસર્ગસ્ય ॥ ૮ । ૧ । ૩૭ ॥

સંસ્કૃતલક્ષણોત્પન્નસ્યાતઃ પરસ્ય વિસર્ગસ્ય સ્થાને ડો ઇત્યાદેશો ભવતિ ।

અર્થઃ—સંસ્કૃત વ્યાકરણમાં ઉત્પન્ન થએલ એવો જે અકાર થકી
પર જે વિસર્ગ તેના સ્થાને ડો એવો આદેશ થાય છે. ।

સવ્વઓ,

સર્વતઃ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૧ ॥ સૂત્રથી
ર્ કારનો લોપ થાય ત્યારે સવ્વતઃ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૨ ॥ સૂત્રથી વ કાર
ખેવડો થાય ત્યારે સવ્વતઃ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી ત્ કારનો લોપ
થાય ત્યારે સવ્વઃ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૩૭ ॥ સૂત્રથી વીસર્ગના સ્થાને ડો
આદેશ થાય ત્યારે સવ્વઓ રૂપ સિંધ થાય છે. ।

પુરઓ,

પુરતઃ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી
ત્ કારનો લોપ થાય અને ॥ ૮ । ૧ । ૩૭ ॥ સૂત્રથી વીસર્ગના સ્થાને ડો
આદેશ થાય ત્યારે પુરઓ રૂપ સિંધ થાય. ।

અગ્ગઓ,

અગ્રતઃ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૨ ॥ સૂત્રથી
ર્ કારનો લોપ થાય ત્યારે અગ્રતઃ ॥ ૮ । ૨ । ૮૨ ॥ સૂત્રથી ગ કાર ખેવડો
થાય ત્યારે અગ્રતઃ ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી ત્ કારનો લોપ થાય ત્યારે
અગ્ગઃ ॥ ૮ । ૧ । ૩૭ ॥ સૂત્રથી વીસર્ગના સ્થાને ડો થાય, ત્યારે અગ્ગઓ
રૂપ સિંધ થાય.

મગ્ગઓ,

માર્ગતઃ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૨ ॥ સૂત્રથી
ર કારનો લોપ થાય ત્યારે માર્ગતઃ, ॥ ૮ । ૨ । ૮૨ ॥ સૂત્રથી ગ કાર બેવડો
થાય ત્યારે માર્ગતઃ, ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી ત કારનો લોપ થાય ત્યારે
માર્ગતઃ, ॥ ૮ । ૧ । ૮૪ ॥ સૂત્રથી મા કારનો મ કાર થાય ત્યારે મગ્ગતઃ,
॥ ૮ । ૧ । ૩૭ ॥ સૂત્રથી વિસર્ગને સ્થાને હો થાય ત્યારે મગ્ગઓ, સિદ્ધ
થાય। एवं सिद्धावस्थापेक्षया, तैयार થએલા રૂપની અપેક્ષાએ કરીને આ
પ્રકારે રૂપ થાય તેવીજ રીતે ભવતઃ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૭૭ ॥
સૂત્રથી ત કારનો લોપ થાય અને ॥ ૮ । ૧ । ૩૭ ॥ સૂત્રથી વિસર્ગના સ્થાને
હો થાય ત્યારે ભવઓ રૂપ સિદ્ધ થાય તેમ બીજા પાણુ સમજી લેવા આ સૂત્રથી
(ભવન્તો, સન્તો,)

સૂત્રથી ભવન્તઃ નું ભવન્તો, સન્તઃ નું સન્તો તેવા રૂપો થાય છે. ।

કુદો,

કુતઃ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૪ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી
ત કારનો દ કાર થાય અને ॥ ૮ । ૧ । ૩૭ ॥ સૂત્રથી વિસર્ગ ના સ્થાને
હો થાય ત્યારે કુદો રૂપ થાય છે. ।

નિષ્પત્તી ઓત્પરી માલ્યસ્થો વા ॥ ૮ । ૧ । ૩૮ ॥

— નિર્ પ્રતિ ક્રિયેતૌ માલ્યશબ્દે સ્થાપાતૌ ચ પરે યથાસંખ્યં ઓત્, પરિ
ક્રિયેત્વંરૂપૌ વા ભવતઃ અભેદનિર્દેશઃ સર્વાદેશાર્થઃ ।

અર્થઃ—નિર્ અને પ્રતિ એ બે ઉપસર્ગની પછી જો માલ્ય શબ્દ
અને સ્થા ધાતુ આવે તો ઓત્ અને નિર્ એવા આદેશો વિંકલે થાય
આ સૂત્રમાં બે ઉપસર્ગોની એક સાથે વાત કરેલ છે તેથી આદેશો
આખાએ ઉપસર્ગને સ્થાનકે થાય છે. ।

ઓમાલં,

નિર્માલ્ય શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૧।૩૮ ॥ સૂત્રથી નિર્ ઉપસર્ગનો ઓત્ આદેશ થાય ત્યારે ઓમાલ્ય થાય ॥ ૮।૨।૭૮ ॥ સૂત્રથી ય કારનો લોપ થાય ત્યારે ઓમાલ થાય પછી તેને પ્રથમાના એકવચનના સિના સ્થાને ॥ ૮।૩।૨૬ ॥ સૂત્રથી મ્ કાર આદેશ થાય ॥ ૮।૧।૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્ કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે ઓમાલં રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

નિર્માલ્ય સંસ્કૃત શબ્દ છે તેને ॥ ૮।૧।૮૪ ॥ સૂત્રથી મા કારનો મ કાર થાય ત્યારે નિર્માલ્ય થાય પછી ॥ ૮।૨।૭૧ ॥ સૂત્રથી ર કારનો લોપ થાય ત્યારે નિર્માલ્ય થાય ॥ ૮।૨।૭૮ ॥ સૂત્રથી ય્ કારનો લોપ થાય ત્યારે નિર્માલ થાય પછી ॥ ૮।૨।૮૧ ॥ સૂત્રથી મ કાર અને લ કાર બંનેનો બેવડો મ કાર અને લ કાર થાય ત્યારે નિર્માલ્ય થાય પછી પ્રથમાના એકવચનના પ્રત્યયનો ॥ ૮।૩।૨૬ ॥ સૂત્રથી મ્ કાર થાય ત્યારે નિર્માલ્ય થાય પછી ॥ ૮।૧।૨૩ ॥ સૂત્રથી અંત્ય મ્ કારનો અનુસ્વાર થઈ નિર્માલ્ય રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

ઓમાલ્યં વહત્,

સં. નિર્માલ્યકં વહતિ છે તેને ઉપર પ્રમાણે સિન્ધ થાય સ્વાર્થમાં ક આવ્યો છે બાકી ઉપરના જોયું.

પરિઢા, પઠ્ઠા,

પ્રતિઠા શબ્દ સંસ્કૃત છે તેને ॥ ૮।૨।૭૭ ॥ સૂત્રથી સંયુક્ત વ્યંજનમાંના પહેલા પ્ કારનો લોપ થવાથી પ્રતિઠા થયું પછી ॥ ૮।૨।૮૯ ॥ સૂત્રથી ઠ કારનો દિભાવિ થાય ત્યારે પ્રતિઠા થાય પછી ॥ ૮।૨।૯૦ ॥ સૂત્રથી પૂર્વના ઠ કારનો ઠ કાર થાય ત્યારે પ્રતિઠા થયું. પછી ॥ ૮।૧।૩૮ ॥ સૂત્રથી પ્રતિ ઉપસર્ગનો વિકલ્પે પરિ આદેશ થવાથી પરિઠા રૂપ સિદ્ધ થયું અને ઉપર પ્રમાણે પ્રતિઠા રૂપ કર્યા પછી જ્યારે

પરિ આદેશ ન થાય ત્યારે ॥ ૮ । ૨ । ૭૨ ॥ સૂત્રથી પ્ર માંથી ર કારનો લોપ થવાથી પતિઙ્ઠા થયું. પછી ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી ત કારનો લોપ થવાથી પઙ્ઠા રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

પરિઙ્ઠિઅં પઙ્ઠિઅં,

પ્રતિઙ્ઠિત એ સંસ્કૃત શબ્દ ઉપરથી ઉપર પ્રમાણેજ પરિઙ્ઠિત અને પઙ્ઠિત એવાં બે રૂપો સિદ્ધ થયા પછી ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી ત કારનો લોપ થવાથી પરિઙ્ઠિઅ અને પઙ્ઠિઅ થાય પછી પ્રથમાના એક વચનનો ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી મ્ આદેશ થઈ તે મ્ કારનો ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી અનુસ્વાર થવાથી પરિઙ્ઠિઅં અને પઙ્ઠિઅં રૂપો સિદ્ધ થાય છે. ।

આદેઃ ॥ ૮ । ૧ । ૩૯ ॥

આદેરિત્યધિકારઃ કગચજ (॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥) इत्यादिगुणात् प्राग-
विशेषे वेदितव्यः ।

અર્થઃ—આદિનો આ અધિકાર છે તે કગચજ—ઈત્યાદિ સૂત્રથી પહેલા ન્યાં કોઈ વિશેષ કહેવામાં આવેલ ન હોય, ત્યાં જાણુવું એટલે કે ન્યાં કાંઈ કહેલ ન હોય તેવે ઠેકાણે જે શબ્દ કહેલ હોય તે શબ્દના આદિ અક્ષરને સ્થાને થાય, એમ જાણવું. ।

त्यदाद्यव्ययात् तत्स्वरस्य लुक् ॥ ८ । १ । ४० ॥

त्यदादेरव्ययाच्च परस्य तयोरेव त्यदाद्यव्यययोरादेः स्वरस्य बहुलं लुक् भवति

અર્થઃ—ત્યદાદિ શબ્દો અને અવ્યય પછી જો તે ત્યદાદિ શબ્દો અને અવ્યય આવે તો તેમના આદિ સ્વરનો વિકલ્પે લુક્ થાય. ।

अम्हेत्थ, अम्हे एत्थ,

अस्मद् અને एतद् સંસ્કૃત શબ્દ છે તેનું પ્રાકૃતમાં પ્રથમા બહુવચન ॥ ૮ । ૩ । ૧૦૬ ॥ સૂત્રથી અસ્મદ્ નું અમ્હે આદેશ થાય છે એતદ્ શબ્દના અંત્ય વ્યંજનનો ॥ ૮ । ૧ । ૧૧ ॥ સૂત્રથી લોપ થાય ત્યારે एत् થાય ॥ ૮ ।

૩।૫૨ ॥ સૂત્રથી સર્વાદિ એવા અકાર થકી પર હે: ના સ્થાને ત્ય આદેશ થાય પછી ॥ ૮।૧।૧૭૭ ॥ સૂત્રથી ત કારનો લોપ થાય ત્યારે અમ્હે ઇત્ય, ॥ ૮।૧।૪૦ ॥ સૂત્રથી વિકલ્પે સ્વરનો લુક્ થવાથી અમ્હેત્ય અને અમ્હે ઇત્ય રૂપો સિદ્ધ થાય. ।

જડમા, જડ્ડમા,

યદિ ઇદમ્ શબ્દ સંસ્કૃત છે, તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૧।૨૪૬ ॥ સૂત્રથી યકારનો જકાર થાય. ત્યારે જદિ ઇદમ્ થાય. ॥ ૮।૧।૧૭૭ ॥ સૂત્રથી ઢનો લોપ થાય ત્યારે જડ્ ઇદમ્ થાય ॥ ૮।૩।૭૨ ॥ સૂત્રથી ઇદમ્ શબ્દને સ્યાદિ પરછતાં ઇમ આદેશ થાય છે. ત્યારે જડ્ ઇમ થાય ॥ ૪।૪।૧૮ ॥ સૂત્રથી સ્ત્રીલિંગમાં આ પ્રત્યય લગાડી સંધી કરવાથી જડ્ ઇમા થાય પછી વિકલ્પે ॥ ૮।૧।૪૦ ॥ સૂત્રથી જડ્મા અને જડ્ ઇમા રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

જડ્હં, જડ્ઞહં,

યદિ અસ્મદ્ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં યદિ શબ્દનું પ્રાકૃતમાં પૂર્વવત્ જડ્ થાય છે. તે ઉપરના સૂત્રોથી જ્ઞલુલુ અને અસ્મદ્નું પ્રથમાના એકવચનમાં ॥ ૮।૩।૨૦૬ ॥ સૂત્રથી અહં આદેશ થાય છે. ॥ ૮।૧।૪૦ ॥ સૂત્રથી વિકલ્પે અહં ના અકારનો લોપ થાય. ત્યારે જડ્ઞહં અને જડ્ઞહં રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

પદાદપેર્વા ॥ ૮।૧।૪૧ ॥

પદાત્પરસ્ય અપેરવ્યયસ્યાદે લુંગ્ વા ભવતિ ।

અર્થ:-કોઈ પદની પછી જ્ઞે અપિ અવ્યય આવે તો તેના આદિ અક્ષર અકારનો લુક્ વિકલ્પે થાય છે જેમકે:-

તંપિ, તમવિ,

તદ્ અપિ સંસ્કૃત શબ્દ છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૧।૧૧ ॥ સૂત્રથી ઢકારનો લોપ થાય ત્યારે ત અપિ થાય. ॥ ૮।૩।૨૬ ॥ સૂત્રથી સિના

સ્થાને મ્કાર થાય. ત્યારે તમ્ અપિ થાય. પછી ॥ ૮૧. ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે તં અપિ થાય ॥ ૮૧. ૪૧ ॥ સૂત્રથી અપિ ના અકારનો લોપ વિકલ્પે થાય ત્યારે તંપિ થાય અને અકારનો લોપ ન કરીએ ત્યારે ॥ ૮૧. ૨૩૧ ॥ સૂત્રથી પકારનો વકાર થાય ત્યારે તમવિ રૂપ થાય એવી રીતે તંપિ અને તમવિ રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

કિંપિ, કિમવિ,

કિમપિ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં પૂર્વવત્ સમજણું જેમકે કિંપિ, અને કિમવિ.

કેળવિ, કેળાવિ,

કેનાપિ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧. ૭૧ ॥ સૂત્રથી કિમ નો ક થાય ॥ ૮૧. ૬ ॥ સૂત્રથી તૃતીયાના એકવચન ટા નો ન થાય. એટલે કળ થાય. પછી ॥ ૮૧. ૧૪ ॥ સૂત્રથી અન્ય અકારનો ણકાર થાય ત્યારે કેળ થાય પછી ॥ ૮૧. ૨૩૧ ॥ સૂત્રથી પકારનો વકાર થાય. અને ॥ ૮૧. ૪૧ ॥ સૂત્રથી વિકલ્પે અપિના અકારનો લોપ થાય ત્યારે કેળવિ અન્યથા કેળાવિ એવી રીતે કેળવિ અને કેળાવિ રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

કહંપિ, કહમવિ,

કથમપિ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧. ૧૮૭ ॥ સૂત્રથી ષકારનો હકાર થાય ત્યારે કહમપિ થાય. ૮૧. ૨૩૧ ॥ સૂત્રથી પકારનો વકાર થાય ત્યારે કહમવિ સિદ્ધ થાય. બીજી રીતે કહં અપિ થયા પછી ॥ ૮૧. ૪૧ ॥ સૂત્રથી અપિના અકારનો લોપ થવાથી કહંપિ રૂપ સિદ્ધ થાય છે આ રૂપમાં ॥ ૮૧. ૨૩૧ ॥ સૂત્ર લાગે નહિ કારણકે પકારની પહેલાં સ્વરનો અભાવ છે.

इतेः स्वरात् तश्च द्विः ॥ ८१. ४२ ॥

पदात्परस्य इतेरादे लुङ् भवति स्वरात् परस्य तकारो द्वि भवति ।

અર્થ:-કોઈ પહની પછી ઇતિ શબ્દ આવે તો તેના આદિ અક્ષર ઇકાર તેનો લોપ થાય આવી રીતે લોપ થયા પછી સ્વર પછી આવેલ તકારનો દ્વિર્ભાવ થાય છે. જેમકે:-

કિંતિ,

કિમ્ ઇતિ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી અંત્ય મકારનો અનુસ્વાર થાય છે. ત્યારે કિં ઇતિ થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૪૨ ॥ સૂત્રથી ઇકારનો લોપ થાય ત્યારે કિંતિ રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

જંતિ,

યદ્ ઇતિ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૧ ॥ સૂત્રથી અંત્યવ્યંજન લુક્ થાય ત્યારે ય થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને મ્કાર થાય ત્યારે યમ્ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અબ્જ-સ્વાર થાય ત્યારે યં થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૪૬ ॥ સૂત્રથી યકારનો જકાર થાય. ત્યારે જં થાય ઇતિ શબ્દના ઇકારનો ॥ ૮ । ૧ । ૪૨ ॥ સૂત્રથી લોપ થાય ત્યારે જંતિ રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

દિઢંતિ,

દૃષ્ટમ્ ઇતિ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૩૪ ॥ સૂત્રથી ણનો ઠ થાય ત્યારે દૃઠ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૨ ॥ સૂત્રથી ઠકાર બેવડો થાય ત્યારે દૃઠ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૯૦ ॥ સૂત્રથી પૂર્વ ઠ્કારનો ઠ્કાર થાય ત્યારે દૃઠ્ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૮ ॥ સૂત્રથી દૃકારમાં રહેલ ક્કારનો ઇકાર થાય ત્યારે દિઢ થાય પછી તેને પ્રથમા દ્વિતીયાના એકવચનનો પ્રત્યય અમ્ લાગે ત્યારે દિઢ અમ્ પછી ॥ ૮ । ૩ । ૫ ॥ સૂત્રથી અમ્ ના અકારનો લુક્ થાય અને ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મકારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે દિઢં રૂપ સિદ્ધ થાય ૮ । ૧ । ૪૨ ॥ સૂત્રથી ઇતિના ઇકારનો લોપ થાય ત્યારે દિઢંતિ રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

નજુત્તંતિ,

નયુક્તં એતિ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૪૫ ॥ સૂત્રથી ચકારનો જકાર થાય ત્યારે નજુક્ત થાય ॥ ૮ । ૨ । ૭૭ ॥ સૂત્રથી કકારનો લોપ થાય ત્યારે નજુત થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૨ ॥ સૂત્રથી તકાર બેવડો થાય ત્યારે નજુત્ત થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને મકાર થાય ત્યારે નજુત્તમ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મકારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે નજુત્તં થાય ॥ ૮ । ૧ । ૪૨ ॥ સૂત્રથી ઇતિના ઇકારનો લોપ થાય ત્યારે નજુત્તંતિ એવું રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

સ્વરાવ । એતિ ના ઇકારનો લોપ કર્યા પછી તિ બે સ્વર પછી આવેલો હોય તો દ્વિભાવ થાય એમ કહેલ છે માટે સ્વર પછીના ઉદાહરણો બતાવે છે. જેમકે:-

તહત્તિ,

તથા એતિ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૭ ॥ સૂત્રથી ચકારનો હકાર થાય ત્યારે તહાએતિ, ॥ ૮ । ૧ । ૪૨ ॥ સૂત્રથી ઇતિના ઇકારનો લોપ થાય અને તકાર બેવડો થાય એટલે તહત્તિ રૂપ સિદ્ધ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૮૪ ॥ સૂત્રથી હા નો હકાર થાય ત્યારે તહત્તિ રૂપ સિદ્ધ થાય ।

જ્ઞત્તિ.

જ્ઞ-એતિ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૧ ॥ સૂત્રથી અંત્યવંજન ગકારનો લુક્ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૪૨ ॥ સૂત્રથી ઇતિના ઇકારનો લોપ થાય અને તકાર બેવડો થાય ત્યારે જ્ઞત્તિ રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

પિઓત્તિ,

પ્રિય એતિ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૨ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય અને ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી ચકારનો લોપ થાય પિઅ એતિ થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો આદેશ થઈ પૂર્વની ટીનો લોપ થાય ત્યારે પિઓ રૂપ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૪૨ ॥ સૂત્રથી

પૂર્વવત્ ઇકારનો લોપ અને તકાર બેવડો થાય ત્યારે પિઓત્તિ રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

પુરિસોત્તિ,

પુરુષ ઇતિ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૧૧ ॥ સૂત્રથી રુકારનો રિકાર થાય ત્યારે પુરિષઃ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી ષકારનો સકાર થાય ત્યારે પુરિસઃ થાય પછી ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને ડો થાય પૂર્વની દોનો લોપ થાય ત્યારે પુરિસો થાય ॥ ૮ । ૧ । ૪૨ ॥ સૂત્રથી પૂર્વવત્ ઇકારનો લોપ અને તકાર બેવડો થવાથી પુરિસોત્તિ રૂપ સિદ્ધ થાય ।

પદાદિત્યેવ આ નિયમ પદની પછીજ થાય. ।

इअ विञ्ज गुहा निलयाए,

ઇતિ વિંધ્યગુહાનિલયાયાઃ શબ્દ સંસ્કૃત છે. અર્થ આ પ્રકારે વિંધ્યા-અન્ન પર્વતની ગુહા જેનું સ્થાન છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૯૧ ॥ સૂત્રથી વાક્યની આદિમાં રહેલા ઇતિ શબ્દના તકારમાં રહેલ ઇકારનો અકાર થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય ત્યારે ઇઅ થાય. ॥ ૮ । ૨ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી વિંધ્યના ધ્યકારનો જ્ઞકાર થાય ત્યારે વિંજ થાય ગુહાનિલયાયા તેનું ॥ ૮ । ૩ । ૨૯ ॥ સૂત્રથી હસ્ના સ્થાને ણથાય ત્યારે ઇઅ વિંજ ગુહાનિલયા ૩૫ સિદ્ધ થાય.

लुप्त य. र. व. श. ष. सा. श. ष. सां. दीर्घः ॥ ८ । १ । ४३ ॥

પ્રાકૃત લક્ષણ વશાલ્લુપ્તા યાઘ્રા ઉપર્યધો વા યેષાં શકાર.ષકાર.સકારણાં

તેષામાદેઃ સ્વરસ્ય દીર્ઘો ભવતિ ।

અર્થ:-પ્રાકૃત વ્યાકરણના નિયમથી ઉપર કે નીચે જેમના ય, ર, વ, શ, ષ અને સ, લોપ થએલા છે. એવા શકાર, ષકાર અને સકાર તેના આદિસ્વરને સ્થાને દીર્ઘ થાય છે. ।

શસ્ય ય લોપે, શકાર કે જેમાનાં ચકારનો લોપ થયેલ છે. તેવા શકાર પર છતાં પૂર્વનો સ્વર હીર્ધ થાય તેનાં ઉદાહરણો જેમકે:-

પાસડ,

પશ્યતિ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૨।૭૮ ॥ સૂત્રથી ચકારનો લોપ થાય ત્યારે પશતિ થાય. ॥ ૮।૧।૪૩ ॥ સૂત્રથી પ નો પા થાય. અને ॥ ૮।૧।૨૬૦ ॥ સૂત્રથી શકારનો સકાર થાય. ત્યારે પાસતિ થાય. ॥ ૮।૩।૧૩૧ ॥ સૂત્રથી તિકારના સ્થાને ઙ થાય. ત્યારે પાસડ્ ઙપ સિદ્ધ થાય. ।

કાસવો,

કશ્વપઃ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૨।૭૮ ॥ સૂત્રથી ચકારનો લોપ થાય ત્યારે કશ્વઃ થાય ॥ ૮।૧।૨૬૦ ॥ સૂત્રથી શકારનો સકાર થાય ત્યારે કસપઃ અને ॥ ૮।૧।૪૩ ॥ સૂત્રથી આહિસ્વર હીર્ધ થાય ત્યારે કાસપઃ અને ॥ ૮।૧।૨૩૧ ॥ સૂત્રથી પકારનો વકાર થાય ત્યારે કાસવઃ થાય ॥ ૮।૩।૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને ઢો થાય ત્યારે કાસવો ઙપ સિદ્ધ થાય. ।

આવાસયં,

આવશ્યક શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૨।૭૮ ॥ સૂત્રથી ચકારનો લોપ થાય ત્યારે આવશ્ક થાય ॥ ૮।૧।૨૬૦ ॥ સૂત્રથી શકારનો સકાર થાય ॥ ૮।૧।૪૩ ॥ સૂત્રથી આહિનો સ્વર હીર્ધ થાય ત્યારે આવાસક થાય ॥ ૮।૧।૧૭૭ ॥ સૂત્રથી કકારનો લોપ થાય ત્યારે આવાસઞ ॥ ૮।૧।૧૮૦ ॥ સૂત્રથી અ વર્ણનો ચકાર થાય ત્યારે આવાસય થાય ॥ ૮।૩।૨૬ ॥ સૂત્રથી પ્રથમાના એકવચનના પ્રત્યય સિનો મકાર થાય પછી ॥ ૮।૧।૨૩ ॥ સૂત્રથી મકારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે આવાસયં ઙપ સિદ્ધ થાય. ।

વીસમડ,

ર લોપે, રકારનો લોપ થયેલ હોય એવા શકારનાં ઉદાહરણો

જેમકે:-વિશ્રામ્યતિ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧.૨.૭૧ ॥ સૂત્રથી રૂકારનો લોપ થાય ત્યારે વિશ્રામ્યતિ થાય ॥ ૮૧.૧.૨૬૦ ॥ સૂત્રથી જ કારનો સકાર થાય ॥ ૮૧.૧.૪૩ ॥ સૂત્રથી દીર્ઘ થાય ત્યારે વીસામ્યતિ ॥ ૮૧.૧.૮૪ ॥ સૂત્રથી હ્રસ્વ થાય ત્યારે વીસમ્યતિ થાય ॥ ૮૧.૨.૭૮ ॥ સૂત્રથી યકારનો લોપ થાય ત્યારે વીસમતિ થાય ॥ ૮૧.૩.૧૩૧ ॥ સૂત્રથી તિના સ્થાને ઙ થાય ત્યારે વીસમઙ સિદ્ધ થાય. ।

વીસામો,

વિશ્રામઃ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧.૨.૭૧ ॥ સૂત્રથી રૂકારનો લોપ થાય ॥ ૮૧.૧.૪૩ ॥ સૂત્રથી આદિનો સ્વર દીર્ઘ થાય ત્યારે વીશામઃ થાય ॥ ૮૧.૧.૨૬૦ ॥ સૂત્રથી જકારનો સકાર થાય ત્યારે વીસામઃ થાય ॥ ૮૧.૩.૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય પૂર્વની દીનો લોપ થઈ ઓ ભળે ત્યારે વીસામો ઙ્થ સિદ્ધ થાય. ।

મીસં,

મિશ્રમ્ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧.૨.૭૧ ॥ સૂત્રથી રૂકારનો લોપ થાય છે અને ॥ ૮૧.૧.૪૩ ॥ સૂત્રથી આદિ સ્વર દીર્ઘ થાય છે ત્યારે મીશ્રમ્ થાય ॥ ૮૧.૧.૨૬૦ ॥ સૂત્રથી જકારનો સકાર થાય ત્યારે મીસમ્ થાય ॥ ૮૧.૧.૨૩ ॥ સૂત્રથી મકારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે મીસં ઙ્થ સિદ્ધ થાય છે. ।

સંફાસો,

સંસ્પર્શઃ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧.૨.૬૩ ॥ સૂત્રથી સ્પનો ફ થાય છે. ત્યારે સંફર્સઃ થાય છે ॥ ૮૧.૨.૭૧ ॥ સૂત્રથી રૂકારનો લોપ થાય અને ॥ ૮૧.૧.૪૩ ॥ સૂત્રથી આદિ સ્વર દીર્ઘ થાય અને ॥ ૮૧.૧.૨૬૦ ॥ સૂત્રથી જકારનો સકાર થાય ત્યારે સંફાસઃ થાય ॥ ૮૧.૩.૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે સંફાસો ઙ્થ સિદ્ધ થાય છે. ।

વ લોપે, વકારનો લોપ થયા પછી બાકી રહેલ શકાર પરછતાં દીર્ઘનાં ઉદાહરણો.

આસો,

અશ્વઃ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮। ૨। ૭૧ ॥ સૂત્રથી
વકારનો લોપ થાય અને ॥ ૮। ૧। ૪૩ ॥ સૂત્રથી આદિ સ્વરનો દીર્ઘ
થાય ત્યારે આશઃ થાય ॥ ૮। ૧। ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી શકારનો સકાર થાય
ત્યારે આસઃ થાય પછી ॥ ૮। ૩। ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને ઢો થાય ત્યારે
આસો રૂપ સિદ્ધ થાય છે.

વિસસઃ,

વિ ઉપસર્ગ સહિત અણ ધાતુ વિશ્વસિતિ સં. ધાતુનું રૂપ છે
પ્રાકૃતમાં ॥ ૮। ૪। ૨૩૨ ॥ સૂત્રથી અકાર આગમ થવાથી વિશ્વસ થયું
પછી ॥ ૮। ૨। ૭૨ ॥ સૂત્રથી વકારનો લોપ થાય ત્યારે વિશસ થયા પછી
॥ ૮। ૧। ૪૩ ॥ સૂત્રથી આદિસ્વર દીર્ઘ થાય ત્યારે વીશસ થાય ॥ ૮। ૧। ૨૬૦ ॥
સૂત્રથી શકારનો સકાર થાય ત્યારે વીસસ થાય પછી ॥ ૮। ૩। ૧૩૨ ॥
સૂત્રથી પ્રથમ પુરુષના એકવચનના તિ પ્રત્યયને સ્થાને ઇકાર થાય ત્યારે
વીસસઃ રૂપ સિદ્ધ થાય છે.

વીસાસો,

વિશ્વાસઃ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮। ૨। ૭૨ ॥ સૂત્રથી
વકારનો લોપ થાય છે. અને ॥ ૮। ૧। ૪૩ ॥ સૂત્રથી આદિસ્વર દીર્ઘ
થાય ત્યારે વીશાસ થાય પછી ॥ ૮। ૧। ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી શકારનો સ થાય
ત્યારે વીસાસઃ થાય ॥ ૮। ૩। ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને ઢો થાય ત્યારે
વીસાસો રૂપ સિદ્ધ થાય છે.

દૂસાસણો,

જા લોપે શકારનો લોપ થઈ શેષ રહેલા શકાર પરછતે પૂર્વના
સ્વરના દીર્ઘના ઉદાહરણો:—

દુશ્શાસનઃ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮। ૨। ૭૭ ॥
સૂત્રથી શકારનો લોપ થાય અને ॥ ૮। ૧। ૪૩ ॥ સૂત્રથી આદિસ્વર

દીર્ઘ થાય ત્યારે દુશાસનઃ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી શકારનો સકાર થાય ત્યારે દુસાસનઃ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૨૨૮ ॥ સૂત્રથી નકારનો નકાર થાય ત્યારે દુસાસનઃ થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે દુસાસનો રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

મળાસિલા,

મનરિશિલા શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં દુશાસનઃની માફક સિદ્ધ થાય છે એટલે મળાસિલા રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

વસ્ય ય લોપે યકારનો લોપ થયા પછી શેષ રહેલા વકાર પર છતાં પૂર્વ સ્વર દીર્ઘ થાય તેનાં ઉદાહરણો:—

સીસો

શિષ્યઃ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૮ ॥ સૂત્રથી વકારનો લોપ થાય. ત્યારે શિષઃ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી શકાર અને વકાર એ બંનેનો સકાર થાય. ત્યારે સિસઃ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૪૩ ॥ સૂત્રથી આદિનો સ્વર દીર્ઘ થાય. ત્યારે સીસઃ થાય. પછી ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે સીસો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

પૂસો અને મળૂસો,

પુષ્ય, મનુષ્ય, બન્ને સંસ્કૃત શબ્દો છે તેનું પ્રાકૃતમાં શિષ્ય શબ્દવત્ સાધનિકા બાણવી એટલે પૂસો અને મળૂસો શબ્દ સિદ્ધ થાય છે. ।

ર, લોપે રકારનો લોપ કર્યે છતે શેષ રહેલા વકાર પર છતાં પૂર્વ સ્વર દીર્ઘ થાય તેનાં ઉદાહરણો:—

કાસઓ,

કર્ષકઃ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૧ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય ત્યારે કર્ષકઃ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી વકારનો સકાર થાય. અને ॥ ૮ । ૧ । ૪૩ ॥ સૂત્રથી આદિ સ્વર દીર્ઘ થાય. ત્યારે

કાસક: થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી કકારનો લોપ થાય ત્યારે કાસઅ: થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે કાસઓ ૩૫ સિદ્ધ થાય છે. ।

વાસા,

વર્ષા શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૨ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય ત્યારે વષા થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી આદિ સ્વર દીર્ઘ થાય ત્યારે વાષા થાય. પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી ષકારનો સકાર થાય. ત્યારે વાસા ૩૫ સિદ્ધ થાય. ।

વાસો,

વર્ષ: શબ્દ સંસ્કૃત છે તે વર્ષાની માફક સમજવું. પરંતુ ફરક એટલો કે આ ઠેકાણે ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો આદેશ થાય. ત્યારે વાસો ૩૫ સિદ્ધ થાય.

વ લોપે, વકારનો લોપ થયે છતે શેષ રહેલા ષકાર પર છતે પૂર્વસ્વર દીર્ઘ થાય તેનાં ઉદાહરણો:—

વીસાળો,

વિષ્વાળ: શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૨ ॥ સૂત્રથી વકારનો લોપ થાય ત્યારે વિષાળ: થાય ॥ ૮ । ૧ । ૪૩ ॥ સૂત્રથી આદિ સ્વર દીર્ઘ થાય ત્યારે વીષાળ: થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી ષકારનો સકાર થાય ત્યારે વીસાળ: થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે વિસાળો ૩૫ સિદ્ધ થાય છે. ।

વીસું

વિષ્વક્ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૨ ॥ સૂત્રથી વિષ્વક્ ના વકારને લોપ થાય ત્યારે વિષક્ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૫૨ ॥ સૂત્રથી આદિ અકારનો ઉકાર થાય ત્યારે વિષુક્ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી ષકારનો સકાર થાય ત્યારે વિસુક્ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૪૩ ॥ સૂત્રથી આદિસ્વર દીર્ઘ થાય ત્યારે વીસુક્ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૧ ॥ સૂત્રથી અંત્ય વ્યંજનને

લોપ ન થતાં ॥ ૮૧ ૧ ૨૪ ॥ સૂત્રથી ક્કારનો અનુસ્વાર થઈ વીસું રૂપ થાય છે. ।

પ લોપે ષકારનો લોપ થયે છતે શેષ રહેલા ષકાર પર છતાં પૂર્વસ્વર દીર્ઘનાં ઉદાહરણો:—

નીસિત્તો,

નિષ્પિત્તઃ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧ ૨ ૭૭ ॥ સૂત્રથી ષકારનો લોપ થયો અને ॥ ૮૧ ૧ ૪૩ ॥ સૂત્રથી આદિ સ્વર દીર્ઘ થાય ત્યારે નીષિત્તઃ થાય ॥ ૮૧ ૧ ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી ષકારનો સકાર થાય ત્યારે નીસિત્તઃ થાય ॥ ૮૧ ૨ ૭૭ ॥ સૂત્રથી કકારનો લોપ થાય ત્યારે નીસિત્તઃ થાય ॥ ૮૧ ૨ ૮૨ ॥ સૂત્રથી તકારનો દ્વિર્ભાવ થાય ત્યારે નીસિત્તઃ થાય પછી ॥ ૮૧ ૩ ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો આદેશ થાય ત્યારે નીસિત્તો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

સસ્ય યલોપે, યકારનો લોપ થયે છતે શેષ રહેલા ષકાર પર છતાં પૂર્વસ્વર દીર્ઘનાં ઉદાહરણો:—

સાસં,

સસ્યમ્ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧ ૨ ૭૮ ॥ સૂત્રથી યકારનો લોપ થાય અને ॥ ૮૧ ૧ ૪૩ ॥ સૂત્રથી આદિ સ્વર દીર્ઘ થાય ત્યારે સાસમ્ થાય પછી ॥ ૮૧ ૧ ૨૩ ॥ સૂત્રથી ષકારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે સાસં રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

કાસડ,

કસ્યચિત્ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧ ૨ ૭૯ ॥ સૂત્રથી યકારનો લોપ થાય અને ॥ ૮૧ ૧ ૪૩ ॥ સૂત્રથી આદિનો સ્વર દીર્ઘ થાય ત્યારે કાસચિત્ થાય ॥ ૮૧ ૧ ૧૧ ॥ સૂત્રથી અંત્યવ્યંજન તકારનો લોપ થાય ત્યારે કાસચિ થાય ॥ ૮૧ ૧ ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી ચકારનો લોપ થાય ત્યારે કાસડ રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

ર લોપે રકારનો લોપ થયે છતે શેષ રહેલા સકાર પર છતાં પૂર્વ-સ્વર દીર્ઘનાં ઉદાહરણો:—

ઝસો,

રુદ્ર: શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૨।૭૨ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય પછી ॥ ૮।૧।૪૩ ॥ સૂત્રથી આદિસ્વર દીર્ઘ થાય ત્યારે ઝસ: થાય પછી ॥ ૮।૩।૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય એટલે ઝસો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

વિશ્રમ્મ: શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૨।૭૨ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય. અને ॥ ૮।૧।૪૩ ॥ સૂત્રથી આદિ સ્વર દીર્ઘ થાય ત્યારે વીશ્રમ્મ: થાય. ॥ ૮।૧।૨૬૦ ॥ સૂત્રથી શકારનો સકાર થાય ત્યારે વીશ્રમ્મ: થાય. ॥ ૮।૩।૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે વીશ્રમ્મો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

વ લોપે, વકારનો લોપ થયે છતે શેષ રહેલા સકાર પર છતાં પૂર્વ-સ્વરદીર્ઘના ઉદાહરણો:—

વિકાસરો

વિકસ્વર: શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૨।૭૨ ॥ સૂત્રથી વકારનો લોપ થાય અને ॥ ૮।૧।૪૩ ॥ સૂત્રથી આદિ સ્વર દીર્ઘ થાય ત્યારે વિકાસર: થાય. ॥ ૮।૩।૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો આદેશ થાય ત્યારે વિકાસરો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

નીસો

નિસ્વ: શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં વિકસ્વરની માફક સમજવું. એટલે નીસો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

સ લોપે સકારનો લોપ થયે છતે શેષ રહેલા સકાર પર છતાં પૂર્વ-સ્વર દીર્ઘ થાય તેનાં ઉદાહરણો:—

નિસહો,

નિસહઃ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧૨ ॥ ૭૭ ॥ સૂત્રથી સકારનો લોપ થાય અને ॥ ૮૧૧ ॥ ૪૩ ॥ સૂત્રથી આદિ સ્વર દીર્ઘ થાય ત્યારે નીસહઃ થાય. ॥ ૮૧૩ ॥ ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે નીસહો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

ન દીર્ઘાનુસ્વારાત્ (૨-૧૨૧) ઇતિ પ્રતિષેધાત્ સર્વત્ર અનાદૌ શેષાદેશયો દ્વિત્વમ્ ૨ ॥ ૮૧ ॥ ઇતિ દ્વિત્વાભાવઃ ।

॥ ૮૧૨ ॥ ૧૨ ॥ સૂત્રથી નિષેધ કર્યો છે તેથી સર્વ સ્થલે ॥ ૮ ॥ ૨ ॥ ૮૧ ॥ સૂત્રના નિયમથી થતા દ્વિર્ભાવ તેનો અભાવ થાય. ।

અતઃ સમૃદ્ધયાદૌ વા ॥ ૮૧૧ ॥ ૪૪ ॥

સમૃદ્ધિ इत्येवमादिषु शब्देषु आदेशकारस्य दीर्घो वा भवति ।

અર્થઃ—સમૃદ્ધિ વિગેરે શબ્દોમાં આદિ એવો જે અકાર તેનો દીર્ઘ વિકલ્પે થાય છે. ।

સામિદ્ધી-સમિદ્ધી,

સમૃદ્ધિ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧૧ ॥ ૧૨૮ ॥ સૂત્રથી આદિ ઋકારનો ઈકાર થાય ત્યારે સમિદ્ધિ થાય. ॥ ૮૧૧ ॥ ૪૪ ॥ આલતા સૂત્રથી આદિ અકાર દીર્ઘ વિકલ્પે થાય ત્યારે સામિદ્ધિ અને સમિદ્ધિ થાય. ॥ ૮૧૩ ॥ ૧૧ ॥ સૂત્રથી અંત્ય ઈકાર દીર્ઘ થાય ત્યારે સામિદ્ધી અને સમિદ્ધી રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

પાસિદ્ધી, પસિદ્ધી

પસિદ્ધી શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧૨ ॥ ૭૧ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય ત્યારે પસિદ્ધિ થાય. ॥ ૮૧૧ ॥ ૪૪ ॥ સૂત્રથી આદિ અકાર વિકલ્પે દીર્ઘ થાય ત્યારે પાસિદ્ધિ અને પસિદ્ધિ થાય. ॥ ૮૧૩ ॥ ૧૧ ॥ સૂત્રથી દીર્ઘ થાય ત્યારે પાસિદ્ધી અને પસિદ્ધો રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

પાયઢં, પયઢં

પ્રકટ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૨।૭૨ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય ત્યારે પકટ થાય. ॥ ૮।૧।૪૪ ॥ સૂત્રથી આદિ અકાર વિકલ્પે દીર્ઘ થાય ત્યારે પાકટ થાય. ॥ ૮।૧।૧૭૭ ॥ સૂત્રથી કકારનો લોપ થાય ત્યારે પાઅટ અને પઅટ થાય. ॥ ૮।૧।૧૮૦ ॥ સૂત્રથી અ વર્ણનો ચકાર થાય ત્યારે પાયટ અને પયટ થાય. ॥ ૮।૧।૧૨૬ ॥ સૂત્રથી ટકારનો ઢકાર થાય. ત્યારે પાયઢ અને પયઢ થાય. ॥ ૮।૩।૨૬ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને મ્ થાય. અને ॥ ૮।૧।૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે પાયઢં અને પયઢં રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

પાઢિવઆ, પઢિવઆ,

પ્રતિપત્ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૨।૭૨ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય ત્યારે પતિપત્ થાય. ॥ ૮।૧।૪૪ ॥ સૂત્રથી આદિ અકાર વિકલ્પે દીર્ઘ થાય ત્યારે પાતિપત્ અને પતિપત્ થાય. ॥ ૮।૧।૨૦૬ ॥ સૂત્રથી તકારનો ઢકાર થાય ત્યારે પાઢિપત્ અને પઢિપત્ થાય. ॥ ૮।૧।૨૩૧ ॥ સૂત્રથી પકારનો વકાર થાય ત્યારે પાઢિવત્ અને પઢિવત્ થાય. ॥ ૮।૧।૧૫ ॥ સૂત્રથી સ્ત્રીલિંગમાં રહેલ શબ્દ તેના અંત્ય વ્યંજનનો આકાર થાય છે. ત્યારે પાઢિવઆ અને પઢિવઆ રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

પામુત્તો, પમુત્તો

પ્રમુત્ત: શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૨।૭૨ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય ત્યારે પમુત્ત: થાય. ॥ ૮।૧।૪૪ ॥ સૂત્રથી આદિ અકાર વિકલ્પે દીર્ઘ થાય ત્યારે પામુત્ત: અને પમુત્ત: થાય. ॥ ૮।૨।૭૭ ॥ સૂત્રથી પકારનો લોપ થાય ત્યારે પામુત્ત: અને પમુત્ત: થાય. ॥ ૮।૨।૮૨ ॥ સૂત્રથી તકાર બેવડો થાય ત્યારે પામુત્ત: અને પમુત્ત: થાય. ॥ ૮।૩।૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે પામુત્તો અને પમુત્તો રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

પાઢિસિદ્ધી, પઢિસિદ્ધી

પ્રતિસિદ્ધિ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૨।૭૨ ॥ સૂત્રથી

રકારનો લોપ થાય ત્યારે પતિસિદ્ધિ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૪૪ ॥ સૂત્રથી :આદિ અકાર વિકલ્પે દીર્ઘ થાય ત્યારે પાતિસિદ્ધિ અને પતિસિદ્ધિ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૨૦૬ ॥ સૂત્રથી તકારનો ઢકાર થાય ત્યારે પાડિસિદ્ધિ અને પડિસિદ્ધિ થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૧૨ ॥ સૂત્રથી ઙકાર દીર્ઘ થાય ત્યારે પાડિસિદ્ધિ અને પાડિસિદ્ધિ રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

સારિચ્છો, સરિચ્છો,

સદૃશ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૪૨ ॥ સૂત્રથી વૃજ્ ધાતુનો રિ આદેશ થાય છે. અને ॥ ૮ । ૧ । ૪૪ ॥ સૂત્રથી આદિનો અકાર વિકલ્પે દીર્ઘ થાય છે ત્યારે સારિક્ષ અને સરિક્ષ થાય. ॥ ૮ । ૨ । ૩ ॥ સૂત્રથી ક્ષ નો છ થાય ત્યારે સારિચ્છ અને સરિચ્છ થાય. । ૮ । ૨ । ૮૯ ॥ સૂત્રથી પૂર્વ છકાર બેવડો થાય ત્યારે સારિચ્છ અને સરિચ્છ થાય. ॥ ૮ । ૨ । ૧૦ ॥ સૂત્રથી પૂર્વ છકારનો ચકાર થાય ત્યારે સારિચ્છ અને સરિચ્છ થાય. પછી ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે સારિચ્છો અને સારિચ્છો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

માણંસી, મણંસી,

મનસ્વિન્ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૪૪ ॥ સૂત્રથી આદિ અકાર વિકલ્પે દીર્ઘ થાય એટલે મકારનો માકાર થાય ત્યારે માનસ્વિન્ થાય આ શબ્દ ॥ ૮ । ૧ । ૨૬ ॥ સૂત્રમાં સાધનિકા થઈ ગઈ છે તેમાંથી જોઈ લેવું એટલે માણંસી અને મણંસી રૂપ થાય ।

માણંસિણી, મણંસિણી,

મનસ્વિની શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પણ ॥ ૮ । ૧ । ૨૬ ॥ સૂત્રમાં જોઈ લેવું અને ચાલતા એટલે ॥ ૮ । ૧ । ૪૪ ॥ સૂત્રથી આદિ અકાર વિકલ્પે દીર્ઘ થાય ત્યારે માણંસિણી, અને મણંસિણી રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

આહિઆહ, અહિઆહ,

અભિયાતિ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૭ ॥

સૂત્રથી મકારનો હકાર થાય ત્યારે અહિયાતિ થાય અને ॥ ૮ । ૧ । ૪૪ ॥
 સૂત્રથી આહિ અકાર વિકલ્પે દીર્ઘ થાય ત્યારે આહિયાતિ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૭૭ ॥
 સૂત્રથી યકારનો લોપ થાય અને તિને સ્થાને ॥ ૮ । ૩ । ૧૩૨ ॥ સૂત્રથી
 ફકાર થાય ત્યારે આહિઆહ, અને અહિઆહ રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

પારાહો, પરોહો,

પરોહ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૨ ॥ સૂત્રથી
 રકારનો લોપ થાય ત્યારે પરોહ થાય અને ॥ ૮ । ૧ । ૪૪ ॥ સૂત્રથી આહિ
 અકાર વિકલ્પે દીર્ઘ થાય ત્યારે પારોહ અને પરોહ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥
 સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે પારોહો અને પરોહો રૂપ સિદ્ધ થાય ।

પાવામ્, પવામ્,

પવાસિન્ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૨ ॥ સૂત્રથી
 રકારનો લોપ થાય ત્યારે પવાસિન્ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૪૪ ॥ સૂત્રથી આહિ
 અકાર વિકલ્પે દીર્ઘ થાય ત્યારે પાવાસિન્ અને પવાસિન્ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૬૫ ॥
 સૂત્રથી આહિ ફકારનો ઉકાર થાય અને ॥ ૮ । ૧ । ૧૧ ॥ સૂત્રથી અંત્ય-
 વ્યંજનનો લોપ થાય ત્યારે પાવામ્ અને પવામ્ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૧૨ ॥
 સૂત્રથી અંત્ય ઉકાર દીર્ઘ થાય ત્યારે પાવામ્ અને પવામ્ રૂપ સિદ્ધ થાય ।

પાઙિષ્ઠ્ઠી, પઙિષ્ઠ્ઠી

પ્રતિસ્પર્દિન્ સંસ્કૃત શબ્દ છે પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૨ ॥ સૂત્રથી
 રકારનો લોપ થાય ત્યારે પ્રતિસ્પર્દિન્ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૪૪ ॥ સૂત્રથી આહિ
 અકાર વિકલ્પે દીર્ઘ થાય ત્યારે પ્રતિસ્પર્દિન્ અને પ્રતિસ્પર્દિન્ થાય
 ॥ ૮ । ૧ । ૨૦૬ ॥ સૂત્રથી તકારનો ઢકાર થાય ત્યારે પાઙિષ્ઠ્ઠી અને
 પઙિષ્ઠ્ઠી થાય ॥ ૮ । ૨ । ૬૩ ॥ સૂત્રથી સ્પ નો ફ થાય ત્યારે પાઙિષ્ઠ્ઠી
 અને પઙિષ્ઠ્ઠી થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૯ ॥ સૂત્રથી ફકાર બેવડો થાય અને
 ॥ ૮ । ૨ । ૧૦ ॥ સૂત્રથી પૂર્વ ફકારનો પકાર થાય ત્યારે પાઙિષ્ઠ્ઠી અને
 પઙિષ્ઠ્ઠી થાય ॥ ૮ । ૨ । ૭૨ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય ત્યારે

પાઙિપ્ફદ્ધિન્ અને પઙિપ્ફદ્ધિન્ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૧ ॥ સૂત્રથી અંત્યવ્યંજ-
નનો લોપ થાય ત્યારે પાઙિપ્ફદ્ધિ પઙિપ્ફદ્ધિ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૧૨ ॥ સૂત્રથી
ફકાર દીર્ઘ થાય ત્યારે પાઙિપ્ફદ્ધી અને પઙિપ્ફદ્ધિ રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

॥ આકૃતિગણોડયમ્ ॥ તેન આ સમૃદ્ધિ વિગેરે જે શબ્દો ગણાવેલા
છે તેના જેવા ભાષામાં બીજા શબ્દો હોય તે પણ તેમાં જાણવા. । તેથી
આકંસો,

આસ્પર્શઃ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૪૪ ॥ સૂત્રથી
આહિ અકાર દીર્ઘ થાય ત્યારે આસ્પર્શ થાય. ॥ ૮ । ૪ । ૧૮૨ ॥ સૂત્રથી
સ્પર્શને સ્થાને ફંસ થાય ત્યારે આકંસઃ થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના
સ્થાને ડો થાય ત્યારે આકંસો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

પારકેરં, પારક્કં

પરકીયમ્ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૪૪ ॥ સૂત્રથી
આહિ અકારનો આકાર થાય. ત્યારે પારકીયમ્ ॥ ૮ । ૨ । ૧૪૮ ॥ સૂત્રથી
ચકારનું ગ્રહણ છે તેથી કીયને સ્થાને કેર આદેશ થાય ત્યારે પારકેર પારક્ક
થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૨૫ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને મ્કાર થાય ત્યારે પારકેરમ્
અને પારક્કમ્ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે
પારકેરં અને પારક્કં બન્ને રૂપો સિદ્ધ થાય. ।

પાવચનં,

પ્રવચનં શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૨ ॥ સૂત્રથી
રકારનો લોપ થાય ત્યારે પવચનમ્. ॥ ૮ । ૧ । ૪૪ ॥ સૂત્રથી આહિ અકારનો
આકાર થાય ત્યારે પાવચનમ્ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી ચકારનો લોપ
થાય ત્યારે પાવચનમ્ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૦ ॥ સૂત્રથી અ વર્ણનો યકાર
થાય ત્યારે પાવચનમ્ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૨૨૮ ॥ સૂત્રથી નકારનો ણકાર થાય
ત્યારે પાવચનમ્ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય
ત્યારે પાવચનં રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

ચાડરન્તમ્,

ચતુરન્તમ્ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૧।૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય ત્યારે ચડરન્તમ્ થાય. ॥ ૮।૧।૪૪ ॥ સૂત્રથી આદિ અકારનો આકાર થાય ત્યારે ચાડરન્તમ્ રૂપ સિદ્ધ થાય. इत्याद्यपि भवति । એ વગેરે પ્રયોગો થાય. ।

દક્ષિણે હે ॥ ૮।૧।૪૫ ॥

દક્ષિણશબ્દે આદેરતો હે પરે દીર્ઘો ભવતિ । દાહિણો ॥ હે इति किम् દક્ષિણો ॥

દક્ષિણ શબ્દના આદિ અકારને હે પર છતાં દીર્ઘ થાય. ।

દાહિણો,

દક્ષિણ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૨।૭૨ ॥ સૂત્રથી સંયુક્ત વ્યંજનના સ્થાને એટલે કે ક્ષના સ્થાને હકાર વિકલ્પે થાય ત્યારે દહિણ થાય. ॥ ૮।૧।૪૫ ॥ સૂત્રથી આદિ અકાર દીર્ઘ થાય ત્યારે દાહિણ થાય. ॥ ૮।૩।૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે દાહિણો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

હે इति किम् હકાર પર છતાં દીર્ઘ થાય તેમ કહ્યું છે માટે—

દક્ષિણો,

દક્ષિણ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું ॥ ૮।૨।૩ ॥ સૂત્રથી ક્ષનો સ્વકાર થાય ત્યારે દક્ષિણ થાય. । ॥ ૮।૨।૮૨ ॥ સૂત્રથી સ્વકાર બેવડો થાય ત્યારે દક્ષિણ થાય ॥ ૮।૨।૯૦ ॥ સૂત્રથી પૂર્વ સ્વકારનો કકાર થાય ત્યારે દક્ષિણ થાય ॥ ૮।૩।૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે દક્ષિણો રૂપ સિદ્ધ થાય આ ઠેકાણે હકાર નહિ હોવાથી દીર્ઘ ન થયો. ।

इः स्वप्नादौ ॥ ૮।૧।૪૬ ॥

સ્વપ્ન इत्येवमादिषु आदेरस्य इत्वं भवति ।

સ્વપ્ન શબ્દોમાં આદિ અકારનો હકાર થાય છે. ।

સિવિણો, સિમિણો-મુમિણો

સ્વપ્ન શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૪૬ ॥
સૂત્રથી સ્વપ્ન થાય ॥ ૮ । ૨ । ૭૧ ॥ સૂત્રથી વકારનો લોપ થાય ત્યારે
સિપ્ન થાય ॥ ૮ । ૨ । ૧૦૮ ॥ સૂત્રથી નકાર થકી પૂર્વે ઇકાર થાય ત્યારે
સિપિન થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩૧ ॥ સૂત્રથી વકારનો વકાર થાય ત્યારે સિવિન
થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૨૮ ॥ સૂત્રથી નકારનો ણકાર થાય ત્યારે સિવિણ થાય
॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિને સ્થાને હો થાય ત્યારે સિવિણો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

ખીજ પદ્યમાં ૮ । ૧ । ૨૬૨ ॥ સૂત્રથી વકારને સ્થાને મકાર થાય
ત્યારે સિમિણો થાય અને આર્ષ પ્રયોગથી અકારનો ઉકાર પણ થાય ત્યારે
મુમિણો રૂપ થાય. ।

ઈસિ.

ઈષત્ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી
વકારનો સકાર થાય ત્યારે ઈસત્ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૪૬ ॥ સૂત્રથી આહિ
અકારનો ઇકાર થાય ત્યારે ઈસિત્ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૧ ॥ સૂત્રથી અંત્ય-
વ્યંજન તકારનો લોપ થાય ત્યારે ઈસિ રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

વેડિસો

વેતસ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૪૬ ॥ સૂત્રથી
આહિ અકારનો ઇકાર થાય ત્યારે વેતિસ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૦૭ ॥ સૂત્રથી
તકારનો ઢકાર થાય ત્યારે વેડિસ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિને
સ્થાને હો થાય ત્યારે વેડિસો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

વિલિઅં,

વ્યલીક શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૮ ॥
સૂત્રથી વકારનો લોપ થાય ત્યારે વ્લીક થાય ॥ ૮ । ૧ । ૪૬ ॥ સૂત્રથી
આહિ અકારનો ઇકાર થાય ત્યારે વિલીક થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી
કકારનો લોપ થાય ત્યારે વિલીઅ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિના

સ્થાને મકાર થાય ત્યારે વિલિઅમ્ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મકારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે વિલિઅં રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

વિઅણં,

વ્યજન શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૮ ॥ સૂત્રથી વકારનો લોપ થાય ત્યારે વજન થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૧૭ ॥ સૂત્રથી જકારનો લોપ થાય ત્યારે વઅન થાય ॥ ૮ । ૧ । ૪૬ ॥ સૂત્રથી આદિ અકારનો ફકાર થાય ત્યારે વિઅન થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૨૮ ॥ સૂત્રથી નકારનો ણકાર થાય ત્યારે વિઅણ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મકાર થાય ત્યારે વિઅણમ્ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મકારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે વિઅણં રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

મુદ્ગ્ગો,

મુદ્ગ્ગ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૩૭ ॥ સૂત્રથી ડકાર થાય ત્યારે મુદ્ગ્ગ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૪૬ ॥ સૂત્રથી આદિ અકારનો ફકાર થાય. ત્યારે મુદિગ્ગ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી દકારનો લોપ થાય ત્યારે મુદ્ગ્ગ થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે મુદ્ગ્ગો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

કિવિણો,

કૃષ્ણ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૮ ॥ સૂત્રથી આદિ ઋકારનો ફકાર થાય ત્યારે કિષ્ણ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૪૬ ॥ સૂત્રથી આદિ અકારનો ફકાર થાય ત્યારે કિષિણ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૨૩૧ ॥ સૂત્રથી પકારનો વકાર થાય ત્યારે કિવિણ થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે કિવિણો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

ઉત્તિમો

ઉત્તમ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૪૬ ॥ સૂત્રથી આદિ અકારનો ફકાર થાય ત્યારે ઉત્તિમ થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે ઉત્તિમો રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

મિરિઅં

મરિચ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧ ॥ ૧ ॥ ૪૬ ॥ સૂત્રથી આદિ અકારનો ઇકાર થાય ત્યારે મિરિચ થાય. ॥ ૮૧ ॥ ૧ ॥ ૭૭ ॥ સૂત્રથી ચકારનો લોપ થાય ત્યારે મિરિઅ થાય. ॥ ૮૧ ॥ ૩ ॥ ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને મ્કાર થાય ત્યારે મિરિઅમ્ થાય. અને ॥ ૮૧ ॥ ૧ ॥ ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે મિરિઅં રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

દિણ્ણં

દત્ત શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧ ॥ ૧ ॥ ૪૬ ॥ સૂત્રથી આદિ અકારનો ઇકાર થાય ત્યારે દિત્ત થાય. ॥ ૮૧ ॥ ૨ ॥ ૪૩ ॥ સૂત્રથી સંયુક્ત ત્તકારનો નકાર થાય ત્યારે દિણ થાય. ॥ ૮૧ ॥ ૨ ॥ ૮૨ ॥ સૂત્રથી નકાર બેવડો થાય ત્યારે દિણ્ણ થાય. ॥ ૮૧ ॥ ૩ ॥ ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને મ્કાર થાય ત્યારે દિણ્ણમ્ થાય. ॥ ૮૧ ॥ ૧ ॥ ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે દિણ્ણં રૂપ સિદ્ધ થાય. । વહુલાધિકારાણ્ણત્વાભાવે ન ભવતિ । વહુલ શબ્દનો અધિકાર હોવાથી જ્યારે ॥ ૮૧ ॥ ૨ ॥ ૪૩ ॥ સૂત્રથી નકાર ન થાય. ત્યારે આ ॥ ૮૧ ॥ ૧ ॥ ૪૬ ॥ સૂત્ર પણ ન લાગે ત્યારે દત્તજ રહે. તેવીજ રીતે દેવદત્ત નું દેવદત્તો થાય. ।

પકાઙ્ગાર લલાટે વા ॥ ૮૧ ॥ ૧ ॥ ૪૭ ॥

एषादेरत इत्वं वा भवति । आ शब्दोभां आदि अकारनो इकार विकल्पे थाय छे. ।

પિક્કં, પક્કં.

પક શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧ ॥ ૧ ॥ ૪૭ ॥ સૂત્રથી આદિ અકારનો ઇકાર વિકલ્પે થાય ત્યારે પિક્ક અને પક્ક થાય. ॥ ૮૧ ॥ ૨ ॥ ૭૧ ॥ સૂત્રથી વકારનો લોપ થાય ત્યારે પિક્ક અને પક્ક થાય. ॥ ૮૧ ॥ ૨ ॥ ૮૨ ॥ સૂત્રથી કકાર બેવડો થાય ત્યારે પિક્ક અને પક્ક થાય. ॥ ૮૧ ॥ ૩ ॥ ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને મ્કાર થાય ત્યારે પિક્કમ્ અને પક્કમ્ થાય. ॥ ૮૧ ॥ ૧ ॥ ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે પિક્કં અને પક્કં રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

ઇજ્ઞાલો, અજ્ઞારો

અજ્ઞાર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૪૭ ॥ સૂત્રથી આદિ અકારનો વિકલ્પે ઇકાર થાય ત્યારે ઇજ્ઞાર અજ્ઞાર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૪ ॥ સૂત્રથી રકારનો લકાર થાય છે ત્યારે ઇજ્ઞાલ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે ઇજ્ઞાલો અને અજ્ઞારો રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

ળિઢાલં ણઢાલં

ળઢાટ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૭ ॥ સૂત્રથી લકારનો ણકાર થાય ત્યારે ણઢાટ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૬ ॥ સૂત્રથી ટકારનો ઢકાર થાય ત્યારે ણઢાઢ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૧૨૩ ॥ સૂત્રથી લકાર અને ઢકાર બંનેનો ફેરફાર થાય ત્યારે ણઢાલ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૪૭ ॥ સૂત્રથી આદિ અકારનો ઇકાર વિકલ્પે થાય ત્યારે ણિઢાલ અને ણઢાલ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને મકાર થાય ત્યારે ણિઢાલમ્ અને ણઢાલમ્ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મકારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે ણિઢાલં અને ણઢાલં રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

મધ્યમ કતમે દ્વિતીયસ્ય ॥ ૮ । ૧ । ૪૮ ॥

મધ્યમશબ્દે કતમશબ્દે ચ દ્વિતીયસ્યાત્ત્વં ભવતિ ।

અર્થઃ મધ્યમ શબ્દમાં અને કતમ શબ્દમાં બીજા અકારનો ઇકાર થાય છે ।

મજ્ઞિમો

મધ્યમ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૪૮ ॥ સૂત્રથી બીજા અકારનો ઇકાર થાય ત્યારે મધ્યિમ થાય. ॥ ૮ । ૨ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી ધ્યનો જ્ઞ થાય ત્યારે મજ્ઞિમ થાય. ॥ ૮ । ૨ । ૮૯ ॥ સૂત્રથી જ્ઞકાર બેવડો થાય ત્યારે મજ્ઞિમ્મ થાય. અને ॥ ૮ । ૨ । ૧૦ ॥ સૂત્રથી પૂર્વના જ્ઞકારનો જકાર થાય ત્યારે મજ્ઞિમ્મ થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે મજ્ઞિમો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

કડમો

કંતમ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય ત્યારે કઅમ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૪૮ ॥ સૂત્રથી બીજા અકારનો ઇકાર થાય ત્યારે કડમ રૂપ થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે કડમો સિદ્ધ થાય. ।

સપ્તવર્ણે વા ॥ ૮ । ૧ । ૪૯ ॥

સપ્તવર્ણે દ્વિતીયસ્યાત્ત્વં વા ભવતિ । અર્થઃ—સપ્તવર્ણ શબ્દના બીજા અકારનો ઇકાર વિકલ્પે થાય છે. ।

છત્તિવર્ણો છત્તવર્ણો,

સપ્તવર્ણ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૫ ॥ સૂત્રથી આદિવર્ણનો છકાર થાય. ત્યારે છત્તવર્ણ થાય. ॥ ૮ । ૨ । ૭૭ ॥ સૂત્રથી પકારનો લોપ થાય. અને ॥ ૮ । ૨ । ૮૯ ॥ સૂત્રથી તકાર બેવડો થાય. ત્યારે છત્તવર્ણ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૨૩૧ ॥ સૂત્રથી પકારનો વકાર થાય ત્યારે છત્તવર્ણ થાય. ॥ ૮ । ૨ । ૭૯ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય ત્યારે છત્તવર્ણ થાય. ॥ ૮ । ૨ । ૮૯ ॥ સૂત્રથી નકાર બેવડો થાય ત્યારે છત્તવર્ણ થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે છત્તવર્ણો રૂપ સિદ્ધ થાય. અને ॥ ૮ । ૧ । ૪૯ ॥ સૂત્રથી બીજા અકાર ઇકાર વિકલ્પે થાય ત્યારે છત્તિવર્ણો રૂપ સિદ્ધ થાય એ રીતે છત્તવર્ણો અને છત્તિવર્ણો રૂપો સિદ્ધ થાય. ।

મયઠ્ય ઇ વા ॥ ૮ । ૧ । ૫૦ ॥

મયટ્ પ્રત્યયે આદેરતઃ સ્થાને અઙ્ ઇત્યાદેશો ભવતિ વા ।

અર્થઃ મયટ્ પ્રત્યયમાં રહેલો જે આદિ અકાર તેના સ્થાને અઙ્ એવો આદેશ વિકલ્પે થાય છે. ।

વિસમઇઓ વિસમઓ,

વિષમયઃ શબ્દ સંસ્કૃત છે, તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી

ષકારનો સકાર થાય ત્યારે વિસમયઃ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૬૦ ॥ સૂત્રથી મકારમાં રહેલા અકારના સ્થાને અઙ આદેશ થાય ત્યારે વિસમયઃ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી યકારનો લોપ થાય ત્યારે વિસમયઃ થાય. જ્યારે અઙ આદેશ ન થાય ત્યારે વિસમયઃ ઉપર પ્રમાણે થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી યકારનો લોપ થાય ત્યારે વિસમયઃ થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે વિસમયઃ અને વિસમયઃ રૂપો સિદ્ધ થાય. ।

ईहरे वा ॥ ८ । १ । ५१ ॥

हरशब्दे आदेरत ई वा भवति ।

અર્થઃ—હર શબ્દમાં આદિ અકારનો ઈકાર વિકલ્પે થાય. ।

हीरो हरो,

હર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૬૧ ॥ સૂત્રથી અકારનો ઈકાર વિકલ્પે થાય ત્યારે હીર હર થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે હીરો, હરો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

ध्वनिविष्व चोरुः ॥ ८ । १ । ५२ ॥

अनयोरादेरस्य उत्वं भवति ।

અર્થઃ—આ શબ્દોના આદિ અકારનો ઉત્વ થાય. ।

झुणी,

ધ્વનિ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૧૨ ॥ સૂત્રથી ધ્વનો જ્ઞકાર થાય અને ॥ ૮ । ૧ । ૬૨ ॥ સૂત્રથી અકારનો ઉકાર થાય ત્યારે જુનિ થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૨૮ ॥ સૂત્રથી નકારનો ણકાર થાય ત્યારે જુણિ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૧૨ ॥ સૂત્રથી અંત્ય હકાર દીર્ઘ થાય ત્યારે જુણી રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

वीमु,

વિષ્વક્ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃત રૂપ ॥ ૮ । ૧ । ૨૪ ॥ સૂત્રમાં વીમુ બેઠ લેવું. । કથં મુણઓ ? મુણઓ એ રૂપ શી રીતે થાય ? તો એ જુનક એવી બીજી પ્રકૃતિમાં થાય છે તે નીચે મુજબઃ—

મુળઓ,

શુનક શિખ્ર સંસ્કૃત થાય છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥
સૂત્રથી શકારનો સકાર થાય ત્યારે મુનક થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૨૮ ॥ સૂત્રથી
નકારનો ણકાર થાય ત્યારે મુળક થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી કકારનો
લોપ થાય ત્યારે મુળઅ થાય પછી ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો
થાય ત્યારે મુળઓ રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

॥ ઇતિ પ્રકૃત્યન્તરસ્ય ॥ ઉપર બતાવેલ મુળઓ એ રૂપ તો શુનક એ
શિખ્ર ઉપરથી થયેલ છે અને શ્વન્શબ્દસ્યતુસા સાળો ઇતિ પ્રયોગોભવતઃ
શ્વન્ શિખ્ર ઉપરથી તો સા, અને સાળો, એવાં બે રૂપો થાય છે.

શ્વન્ શિખ્ર સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૯ ॥ સૂત્રથી
વકારનો લોપ થાય ત્યારે શન્ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી શકારનો
સકાર થાય ત્યારે સન્ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૧ ॥ સૂત્રથી અંત્યવ્યંજન નકારનો
લોપ થાય ત્યારે સ થાય પછી ॥ ૮ । ૩ । ૪૯ ॥ સૂત્રથી આકાર થાય
ત્યારે સા થાય પક્ષે ॥ ૮ । ૩ । ૬૬ ॥ સૂત્રથી પુલિંગે અન્ય નકારને સ્થાને
આગ આદેશ થાય ત્યારે સાળ થાય પછી ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના
સ્થાને હો થાય ત્યારે સાળો રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

વન્દ્ર સ્વણિટે ણા વા ॥ ૮ । ૧ । ૫૩ ॥

અનયોરાદેરસ્ય ણકારેણ સહિતસ્ય ઉત્ત્વં વા ભવતિ ।

આ બંને શિખ્રોના આદિ અકારનો ણકાર સાથે ઉકાર વિકલ્પે
થાય છે. ।

વુન્દ્રં, વન્દ્રં,

વન્દ્રં શિખ્ર સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ૮ । ૧ । ૬૩ ॥ સૂત્રથી
વિકલ્પે આદિ અકારનો ઉકાર થાય ત્યારે વુન્દ્ર અને વન્દ્ર રૂપ થાય હવે
॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી પ્રથમના એકવચનના પ્રત્યયનો મકાર થાય ત્યારે
વુન્દ્રમ્ અને વન્દ્રમ્ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મકારનો અનુસ્વાર થાય
ત્યારે વુન્દ્રં અને વન્દ્રં રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

ચુંડં ચણ્ડં,

(ચણ્ડ ચ્ચણ્ડિતે ના વા) ॥ ૮ । ૨ । ૫૩ ॥ આવો પાઠ લઈએ ત્યારે ચણ્ડ શબ્દનો આદિ અકાર તેનો નકારની સાથે વિકલ્પે ડકાર થાય એવો અર્થ થવાથી ઉપર પ્રમાણે સાધનિકાથી ચુંડં અને ચણ્ડં રૂપો સિદ્ધ થાય છે. ।

ચુઢિઓ ચ્ચણ્ડિઓ,

ચ્ચણ્ડિત શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૫૩ ॥ સૂત્રથી આદિ અકારનો નકારની સાથે વિકલ્પે ડકાર થાય ત્યારે ચુઢિત થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય ત્યારે ચુઢિઅ થાય અને બીજા રૂપમાં ચ્ચણ્ડિઅ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે ચુઢિઓ અને ચ્ચણ્ડિઓ રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

ગવયે વઃ ॥ ૮ । ૧ । ૫૪ ॥

ગવયેશબ્દે વકારાકારસ્ય ઉત્ત્વં ભવતિ ।

અર્થઃ—ગવય શબ્દમાંના વકારના અકારનો ડકાર થાય છે.

ગઊઓ, ગઊઆ

ગવય શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૫૪ ॥ સૂત્રથી વનો વુ થાય ત્યારે ગવુય થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી ગવુય શબ્દના વકાર અને ઘકાર બંનેનો લોપ થાય ત્યારે ગઊઅ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે ગઊઓ રૂપ થાય અને ॥ ૮ । ૧ । ૧૩ ॥ સૂત્રથી સ્ત્રિલીંગમાં ઢા પ્રત્યય થાય ત્યારે ગઊઆ થાય પુલિંગે ગઊઓ થાય છે. ।

પ્રથમે પથો વા ॥ ૮ । ૧ । ૫૫ ॥

પ્રથમશબ્દે પકારથકારયોરકારસ્ય યુગપત્ ક્રમેણ ચ ઉકારો વા ભવતિ ।

અર્થઃ—પ્રથમ શબ્દના પકાર અને થકારના અકારનો એકી સાથે અને

અનુક્રમે વિકલ્પે ઉકાર થાય ॥ વિશેષ ॥ પેલાક્રમમાં બન્ને સાથે ઉકાર થાય બીજા ક્રમમાં પેલા અકારનો ઉકાર થાય ત્રીજા ક્રમમાં બીજા અકારનો ઉકાર થાય ચોથા ક્રમમાં કોઈ અકારનો ઉકાર થાય જ નહીં.

પુદુમં પદુમં, પુદમં પદમં.

પ્રથમ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧ ॥ ૭૧ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય અને ॥ ૮૧ ॥ ૬૬ ॥ સૂત્રથી વિકલ્પે ઉકાર થાય ત્યારે પુથુમ રૂપ થાય હવે ॥ ૮૧ ॥ ૨૧૬ ॥ સૂત્રથી ઘકારનો ઢકાર થાય ત્યારે પુદુમ થાય અને ॥ ૮૧ ॥ ૬૬ ॥ સૂત્ર વિકલ્પે ઉકાર હોવાથી પુદુમ પુદમ અને પદમ રૂપો થાય ॥ ૮૧ ॥ ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને મ થાય અને ॥ ૮૧ ॥ ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે પદુમં પુદમં પુદમં અને પદમં રૂપો થાય છે.

જ્ઞો નત્વેભિજ્ઞાદૌ ॥ ૮૧ ॥ ૫૬ ॥

અભિજ્ઞ એવં પ્રકારેષુ જ્ઞસ્ય નત્વે કૃતે જ્ઞસ્યૈવ અત ઉત્ત્વં ભવતિ ।

અર્થ:—અભિજ્ઞ એ શબ્દ જોવા શબ્દોના જ્ઞકારનો નકાર કર્યો છે. જ્ઞકારના અકારનો ઉકાર થાય છે.

અહિણૂ

અભિજ્ઞ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧ ॥ ૧૮૭ ॥ સૂત્રથી મકારનો ઢકાર થાય ત્યારે અહિજ્ઞ થાય ॥ ૮૧ ॥ ૪૨ ॥ સૂત્રથી જ્ઞકારનો નકાર થાય ત્યારે અને ॥ ૮૧ ॥ ૬૬ ॥ સૂત્રથી અકારનો ઉકાર થાય ત્યારે અહિણુ થાય ॥ ૮૧ ॥ ૮૯ ॥ સૂત્રથી નકાર બેવડો થાય ત્યારે અહિણુ થાય ॥ ૮૧ ॥ ૧૯ ॥ સૂત્રથી દીર્ઘ થાય ત્યારે અહિણૂ રૂપ સિદ્ધ થાય ।

સન્વણૂ

સર્વજ્ઞ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧ ॥ ૭૯ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય ત્યારે સર્વજ્ઞ થાય ॥ ૮૧ ॥ ૮૯ ॥ સૂત્રથી વકાર બેવડો

થાય ત્યારે સ્વજ્ઞ થાય પછી ॥ ૮ । ૨ । ૪૨ ॥ સૂત્રથી જ્ઞકારનો નકાર થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૬૬ ॥ સૂત્રથી અકારનો ઉકાર થાય ત્યારે સ્વજ્ઞ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૧ ॥ સૂત્રથી નકાર બેવડો થાય ત્યારે સ્વજ્ઞ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૧૯ ॥ સૂત્રથી દીર્ઘ થાય ત્યારે સ્વજ્ઞ રૂપ સિદ્ધ થાય છે ।

કચણ્ઠ

કૃતજ્ઞ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૬ ॥ સૂત્રથી ઋકારનો અકાર થાય ત્યારે કૃતજ્ઞ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય ત્યારે કચજ્ઞ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૦ ॥ સૂત્રથી અ વર્ણનો યકાર થાય ત્યારે કચજ્ઞ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૪૨ ॥ સૂત્રથી જ્ઞકારનો નકાર થાય અને ॥ ૮ । ૧ । ૬૬ ॥ સૂત્રથી અકારનો ઉકાર થાય ત્યારે કચણ્ઠ થાય ૮ । ૨ । ૮૧ ॥ સૂત્રથી નકાર બેવડો થાય ત્યારે કચણ્ઠ થાય પછી ॥ ૮ । ૩ । ૧૯ ॥ સૂત્રથી દીર્ઘ થાય ત્યારે કચણ્ઠ રૂપ સિદ્ધ થાય છે ।

આગમણ્ઠ

આગમજ્ઞ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૬૬ ॥ સૂત્રથી પૂર્વવત્ થાય ત્યારે આગમણ્ઠ રૂપ પૂર્વના સૂત્ર લગાડવાથી સિદ્ધ થાય છે ।

નત્વ ઇતિ કિમ્ ? અભિજ્ઞ શબ્દ સંસ્કૃત તેનું પ્રાકૃતમાં ૮ । ૧ । ૮૭ ॥ સૂત્રથી મકારનો હકાર થાય ત્યારે અહિજ્ઞ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૩ ॥ સૂત્રથી જ્ઞ સંબંધી બ્લુક્ વિકલ્પે થાય ત્યારે જકાર રહે ત્યારે અહિજ્ઞ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૧ ॥ સૂત્રથી જકાર બેવડો થાય ત્યારે અહિજ્ઞ થાય ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે અહિજ્ઞો રૂપ સિદ્ધ થાય ।

અભિજ્ઞાદાવિત્તિ કિમ્ ? અભિજ્ઞ વિગેરે શબ્દોમાંજ અકારનો ઉકાર થાય એમ કેમ ?

પણ્ઠ

પાજ્ઞ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૧ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય ત્યારે પાજ્ઞ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૮૪ ॥ સૂત્રથી પાકારનો પકાર

થાય ત્યારે પજ્ઞ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૪૨ ॥ સૂત્રથી જ્ઞકારનો નકાર થાય ત્યારે વળ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૯ ॥ સૂત્રથી નકાર બેવડો થાય ત્યારે વળ્લ થાય । ૮ । ૩ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને ડો થાય ત્યારે વળ્લો રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

येषां ज्ञस्य णत्वे उत्वं दृश्यते ते अभिज्ञादयः

અર્થ:—જે શબ્દોમાં જ્ઞનો ન કયા પછી જે ઉકાર થએલો હોય તે તેઓને અભિજ્ઞાદિ બાણવા. ।

एच्छयादौ ॥ ८ । १ । ५७ ॥

शय्यादिय आदेरस्य एत्वं भवति ।

અર્થ:—શય્યા વિગેરે શબ્દોમાં આદિ અકારનો ઇકાર થાય છે. ।

सेजा,

શય્યા શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૫૭ ॥ સૂત્રથી આદિથી અકારનો ઇકાર થાય ત્યારે સેજ્યા થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી જ્ઞકારનો સકાર થાય ત્યારે સેજ્યા થાય ॥ ૮ । ૨ । ૨૪ ॥ સૂત્રથી ઘ્યકારનો જકાર થાય ત્યારે સેજા થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૯ ॥ સૂત્રથી જકાર બેવડો થાય ત્યારે સેજ્ઞા રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

सुन्दरं,

સૌન્દર્ય શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૬૦ ॥ સૂત્રથી ઔકારનો ઉકાર થાય ત્યારે સુન્દર્ય થાય ॥ ૮ । ૨ । ૬૩ ॥ સૂત્રથી ર્યકારનો રકાર થાય ત્યારે સુંદર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૫૭ ॥ સૂત્રથી આદિ અકારનો ઇકાર થાય ત્યારે સુન્દર થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૫ ॥ સૂત્રથી પ્રથમાના એકવચનના પ્રત્યયનો મ્કાર થાય ત્યારે સુન્દરમ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે સુન્દરં રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

गेन्दुअ,

કન્દુક શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૨ ॥ સૂત્રથી

કન્દુકના આદિ કકારનો ગકાર થાય ત્યારે ગન્દુક થાય ॥ ૮ । ૧ । ૬૭ ॥
 સૂત્રથી આદિ અકારનો ઇકાર થાય ત્યારે ગેન્દુક થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥
 સૂત્રથી કકારનો લોપ થાય ત્યારે ગેન્દુઅ થાય પછી ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥
 સૂત્રથી સિના સ્થાને મ્કાર થાય ત્યારે ગેન્દુઅમ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી
 મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે ગેન્દુઅં રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

પુરેકમ્મં,

પુરાકર્મ આર્ષે સૂત્રથી આકારનો ઇકાર થાય ત્યારે પુરેકર્મ થાય
 ॥ ૮ । ૨ । ૭૧ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય ત્યારે પુરેકમ્મ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૧ ॥
 સૂત્રથી મ્કાર બેવડો થાય ત્યારે પુરેકમ્મ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી
 સિના સ્થાને મ્કાર થાય ત્યારે પુરેકમ્મમ્મ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી
 મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે પુરેકમ્મં રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

વલ્લયુત્કર-પર્યંતાશ્ચર્યે વા ॥ ૮ । ૧ । ૫૮ ॥

एषु आदेरस्य एत्वं वा भवति । अर्थः—वल्ली, उत्तर, पर्यंत અને આશ્ચર્ય
 આ શબ્દોના આદિ અકારનો ઇકાર વિકલ્પે થાય છે. ।

વેલી, વલી

વલી શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું ૮ । ૧ । ૫૮ ॥ સૂત્રથી આદિ અકારનો
 ઇકાર વિકલ્પે થાય ત્યારે વેલી અને વલી રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

ઉકેરો, ઉક્કરો

ઉત્કર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી
 તકારનો લોપ થાય ત્યારે ઉકર થાય. ॥ ૮ । ૨ । ૮૧ ॥ સૂત્રથી કકાર
 બેવડો થાય ત્યારે ઉક્કર થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૬૮ ॥ સૂત્રથી આદિ અકારનો
 ઇકાર વિકલ્પે થાય ત્યારે ઉકેર અને ઉક્કર થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી
 સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે ઉકેરો અને ઉક્કરો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

પેરંતો પજ્જંતો

પર્યંત શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૫૮ ॥ સૂત્રથી આદિ

અકારનો એકાર વિકલ્પે થાય ત્યારે પેર્યન્ત થાય ॥ ૮૧.૨.૬૫ ॥ સૂત્રથી
ચકારનો રકાર થાય ત્યારે પેર્યન્ત થાય ॥ ૮૧.૩.૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને
હો થાય ત્યારે પેર્યન્તો રૂપ સિદ્ધ થાય પક્ષે ॥ ૮૧.૨.૨૪ ॥ સૂત્રથી
ચકારનો જકાર થાય ॥ ૮૧.૨.૮૯ ॥ સૂત્રથી જકાર બેવડો થાય ત્યારે
પજ્જન્ત થાય ॥ ૮૧.૩.૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે પજ્જન્તો
રૂપ સિદ્ધ થાય ।

અચ્છેરં અચ્છરિઅં અચ્છઅરં અચ્છરિજ્જં અચ્છરીઅં

॥ આશ્ચર્ય ॥ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧.૧.૮૪ ॥
સૂત્રથી આકારનો અકાર થાય ત્યારે અશ્ચર્ય થાય ॥ ૮૧.૨.૨૧ ॥ સૂત્રથી
શકારનો છકાર થાય ત્યારે અચ્છર્ય થાય ॥ ૮૧.૨.૮૯ ॥ સૂત્રથી છકાર બેવડો
થાય ત્યારે અંને ॥ ૮૧.૨.૧૦ ॥ સૂત્રથી પૂર્વ છકારનો ચકાર થાય ત્યારે
અચ્છર્ય થાય પછી ॥ ૮૧.૨.૬૬ ॥ સૂત્રથી ચકારનો રકાર થાય ત્યારે અચ્છર
થાય ॥ ૮૧.૧.૫૮ ॥ સૂત્રથી આહિ અકારનો એકાર થાય ત્યારે અચ્છેર થાય
॥ ૮૧.૩.૨૫ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને મ્કાર થાય ત્યારે અચ્છેરમ્ થાય
॥ ૮૧.૧.૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે અચ્છેરં થાય પક્ષે
॥ ૮૧.૨.૬૭ ॥ સૂત્રથી આશ્ચર્યમાં રહેલ અકારથકીપર એવો ચકાર તેનો
રિઅ-અર-રિજ્જ રીઅ એવા આદેશ થાય છે અચ્છરિઅ અચ્છઅર અચ્છરિજ્જ
અચ્છરીઅ થાય અંને ઉપરોક્ત ॥ ૮૧.૩.૨૫ ॥ અંને ॥ ૮૧.૧.૨૩ ॥
સૂત્રો લાગી અચ્છરિઅં અચ્છઅરં અચ્છરિજ્જં અચ્છરીઅં રૂપો સિદ્ધ થાય ।

અત્ત ઇતિ કિમ્ ? ॥ ૮૧.૧.૫૮ ॥ સૂત્રથી આહિ અકારનો એકાર થાય
ત્યારે અચ્છેરં એવું એકજ રૂપ ઉપર પ્રમાણે થાય છે. કારણકે અકાર
થકી પર હોય ત્યારેજ વિકલ્પો કહેલ હોવાથી અચ્છેરં એ ઉદાહરણમાં
એકાર થકી પર હોવાથી ઉપરોક્ત વિકલ્પો થતા નથી. કારણ કે અકાર
થકી પર નથી. ।

ब्रह्मचर्ये चः ॥ ८।१।५९॥

ब्रह्मचर्यशब्दे तस्य अत एत्वं भवति ।

અર્થ:—બ્રહ્મચર્ય શબ્દના ચકારના અકારનો ઇકાર થાય છે. ।

बम्हचरं,

ब्रह्मचर्य शब्द संस्कृत છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૨।૭૧ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય ત્યારે બ્રહ્મચર્ય થાય ॥ ૮।૨।૭૪ ॥ સૂત્રથી હ્ નો મ્હ થાય ત્યારે બમ્હચર્ય થાય. ॥ ૮।૨।૬૩ ॥ સૂત્રથી યકારનો રકાર થાય ત્યારે બમ્હચર થાય. ॥ ૮।૧।૫૯ ॥ સૂત્રથી ચકારમાં રહેલા અકારનો ઇકાર થાય ત્યારે બમ્હચર થાય. ॥ ૮।૩।૨૫ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને મકાર થાય. પછી ॥ ૮।૧।૨૩ ॥ સૂત્રથી મકારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે બમ્હચરં રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

तोन्तरि ॥ ८।१।६०॥

अन्तर्शब्दे तस्य अत एत्वं भवति ।

અર્થ:—અન્તર્ શબ્દમાં રહેલો તકાર તેના અકારનો ઇકાર થાય છે. ।

अन्तेउरं

अन्तःपुरम् शब्द संस्कृत છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૧।૧૧ ॥ સૂત્રથી અન્તર્ શબ્દમાં રહેલા રકારનો લુક્ થાય ત્યારે અન્તપુરમ્ થાય. ॥ ૮।૧।૧૭૭ ॥ સૂત્રથી વકારનો લોપ થાય ત્યારે અન્તરમ્ થાય. ॥ ૮।૧।૬૦ ॥ સૂત્રથી તકારમાં રહેલા અકારનો ઇકાર થાય ત્યારે અન્તેરમ્ થાય. ॥ ૮।૧।૨૩ ॥ સૂત્રથી મકારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે અન્તેરં રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

अन्तेआरी

अन्तश्चारी शब्द संस्कृत છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૧।૧૧ ॥ સૂત્રથી રકારનો લુક્ થાય. અન ॥ ૮।૧।૧૭૭ ॥ સૂત્રથી ચકારનો લોપ થાય

ત્યારે અન્તમારી થાય. અને ચાલતું સૂત્ર લાગી અકારનો ઇકાર થતાં અન્તેમારી રૂપ સિદ્ધ થાય.

ક્વચિન્ન ભવતિ ક્યાંક અંતર શબ્દના અકારનો ઇકાર ન પણ થાય જેમકે:—

અન્તગમ્યં

અન્તર્ગતં શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૧ ॥ સૂત્રથી અન્તર્ના અંત્ય વ્યંજન રૂકારનો લોપ થાય ત્યારે અન્તગતં થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય ત્યારે અન્તગઅ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૧ ॥ સૂત્રથી ગકાર બેવડો થાય ત્યારે અન્તગઅ થાય. અને ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૦ ॥ સૂત્રથી અવર્ણનો ચકાર થતાં અન્તગમ્ય થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને મ્ થાય. અને ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે અન્તગમ્ય રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

અન્તો વીસમ્ભનિવેસિઆણં,

અન્તો વિશ્રંભનિવેસિતાનામ્ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૭૯ ॥ સૂત્રથી વિશ્રમ્ભ માંથી રૂકારનો લોપ થાય ત્યારે વિશંભ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૭૯ ॥ સૂત્રથી શકારનો સકાર થાય ત્યારે વિસંભ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૪૩ ॥ સૂત્રથી વિ દીર્ઘ થાય ત્યારે વીસંભ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૭૭ ॥ સૂત્રથી નિવેસિતાનામ્ સંસ્કૃત છે તેના તકારનો લોપ થાય ત્યારે અન્તો વીસંમનિવેસિઅ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૧૨ ॥ સૂત્રથી અકાર દીર્ઘ થાય ત્યારે અને ॥ ૮ । ૩ । ૬ ॥ સૂત્રથી અકાર પર છટ્ટીના બહુવચનનો આમ્ તેનો ણ આદેશ થાય. ત્યારે નિવેસિઆણ થાય ત્યારે ॥ ૮ । ૧ । ૭૯ ॥ સૂત્રથી મ્કાર અનુસ્વાર થાય ત્યારે અન્તો વીસમ્ભનિવેસિઆણં રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

ઓત્પન્ને ॥ ૮ । ૧ । ૬૧ ॥

પદ્મ શબ્દે આદેરત્ત ઓત્ત્વં ભવતિ ।

અર્થ:—પદ્મ શબ્દના આદિ અકારનો ઓકાર થાય છે. ।

પદ્મ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૬૧ ॥ સૂત્રથી આદિ અકારનો ઓકાર થાય ત્યારે પોદ્મ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૭૭ ॥ સૂત્રથી દ્વ કારનો લોપ થાય ત્યારે પોમ્મ થાય પછી ॥ ૮ । ૨ । ૮૧ ॥ સૂત્રથી મ્કાર બેવડો થાય ત્યારે પોમ્મ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને મ્કાર થાય ત્યાર પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે પોમ્મ રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

પદ્મ છદ્મ ॥ ૮ । ૨ । ૧૧૨ ॥ ઇતિ વિશ્લેષે ન ભવતિ ।

અર્થ:-પદ્મ છદ્મ એ સૂત્રથી જ્યાં વિશ્લેષ થાય ત્યાં આ સૂત્રનો નિયમ લાગે નહિ ત્યાં સંસ્કૃત શબ્દ પદ્મ નું પડમ રૂપ થાય તે ॥ ૮ । ૨ । ૧૧૨ ॥ સૂત્રમાં સાધવામાં આવશે.

નમસ્કાર પરસ્પરે દ્વિતીયસ્ય ॥ ૮ । ૧ । ૬૨ ॥

અનયો દ્વિતીયસ્ય અત્ત ઓત્તં ભવતિ ।

અર્થ:-નમસ્કાર અને પરસ્પર એ બંને શબ્દના બીજા અકારનો ઓકાર થાય. ।

નમોક્કારો

નમસ્કાર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૭ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો લોપ થાય ત્યારે નમકાર થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૧ ॥ સૂત્રથી ક્કાર બેવડો થાય ત્યારે નમક્કાર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૬૨ ॥ સૂત્રથી બીજા અકારનો ઓકાર થાય ત્યારે નમોક્કાર થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય અને હ ઇત્સંજા થઈ તેની પહેલાની ટીનો લોપ થઈ તે ઓ પૂર્વના વ્યંજનમાં મળવાથી નમોક્કારો રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

પરોપ્પરં,

પરસ્પર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૭ ॥ સૂત્રથી

મ્કારનો લોપ થાય ત્યારે પરપર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૬૨ ॥ સૂત્રથી પ્લીન્ન
અકારનો ઓકાર થાય ત્યારે પરોપર થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૨ ॥ સૂત્રથી પકાર
ખેવડો થાય ત્યારે પરોપ્પર થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય
પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે પરોપ્પર
રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

વાર્પો ॥ ૮ । ૧ । ૬૩ ॥

અર્પયતૌ ધાતૌ આદેરસ્ય ઓત્વં વા ભવતિ ।

અર્થ:-અર્પયતિ ધાતુમાં આદિ અકારનો વિકલ્પે ઓકાર થાય છે. ।

ઓપ્પેઙ્ અપ્પેઙ્,

અર્પયતિ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૨ ॥ સૂત્રથી
મ્કારનો લોપ થાય ત્યારે અર્પયતિ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૨ ॥ સૂત્રથી પકાર
ખેવડો થાય ત્યારે અર્પયતિ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૬૩ ॥ સૂત્રથી અર્પયતિ ધાતુના
અકારનો ઓકાર વિકલ્પે થાય છે. ત્યારે ઓપ્પયતિ અને અર્પયતિ થાય
પછી ॥ ૮ । ૩ । ૧૪૨ ॥ સૂત્રથી “ણિ” પ્રત્યય નો જે અત્રે અય થયેલ
છે તેને સ્થાને “ણ” આદેશ થાય એટલે ઓપ્પેતિ અને અર્પેતિ થયું પછી
॥ ૮ । ૩ । ૧૩૨ ॥ સૂત્રથી તિ પ્રત્યયને સ્થાને ઙ આદેશ થયો એટલે
ઓપ્પેઙ્ અને અર્પેઙ્ રૂપો સિદ્ધ થયાં. ।

સ્વપાવુચ્ચ ૮ ॥ ૧ । ૬૪ ॥

સ્વપિતૌ ધાતૌ આદેરસ્ય ઓત્ ઉવ ચ ભવતિ ।

અર્થ:-સ્વર્ ધાતુમાં આદિ અકારનો ઓકાર અને ઉકાર થાય છે. ।

સોવઙ્ સુવઙ્,

જ્વર્ ધાતુ છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૪ । ૨૩૨ ॥ સૂત્રથી વ્યંજનાંત
ધાતુને છેડે અકાર ઉમેરવામાં આવે છે તે પ્રમાણે અકાર ઉમેરવાથી

સ્વપ થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી ષ્કારનો સ્કાર થાય ત્યારે
સ્વપ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૭૨ ॥ સૂત્રથી વ્કારનો લોપ થાય ત્યારે સ્વપ થાય
॥ ૮ । ૧ । ૬૪ ॥ સૂત્રથી પ્કારનો વ્કાર થાય ત્યારે સ્વ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૬૪ ॥
સૂત્રથી આદિ અકારનો ઓકાર અને ઉકાર અનુક્રમે થાય ત્યારે સોવ અને
સુવ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૧૩૯ ॥ સૂત્રથી તિને સ્થાને ઇકાર થાય એટલે
સોવઃ અને સુવઃ રૂપ થાય. ।

નાત્પુનર્યાદાઈ વા ॥ ૮ । ૧ । ૬૫ ॥

નચ્ઃ પર્વે પુનઃ શબ્દે આદેરસ્ય આ આઈ ઇત્યાદેશૌ વા ભવતિ ।

અર્થ:-નચ્ અવ્યય પછી આવેલા પુનર્ શબ્દના આદિ અકારને
સ્થાને આ આઈ એવા આદેશો થાય છે. ।

નચ્ચના નચ્ચનાઈ.

ન પુનર્ સંસ્કૃત છે. તેને પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૧ ॥ સૂત્રથી અંત્ય-
વ્યંજન ર્કારનો લુક્ થાય ત્યારે નપુન થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી
પ્કારનો લુક્ થાય. ત્યારે નચ્ચ થાય. પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૨૮ ॥ સૂત્રથી ન્કારનો
જ્કાર થાય. ત્યારે નચ્ચ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૬૫ ॥ સૂત્રથી નચ્ચના અને નચ્ચનાઈ
રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

પક્ષે નચ્ચના અને નચ્ચનો ॥ કેવલસ્યાપિ દ્વયતે પુણાઈ ॥ એકલો પુનર્
શબ્દ હોય તો પણ કયાંક ઉપરના આદેશો જોવામાં આવે છે ।

વાલાબ્વરણ્યે લુક્ ॥ ૮ । ૧ । ૬૬ ॥

અલાબ્વરણ્ય શબ્દયોરાદેરસ્ય લુગ્ વા ભવતિ ।

અર્થ:-અલાચ્ અને અરણ્ય શબ્દોના આદિ અકારનો વિકલ્પે લુક્
થાય. ।

લાઠં અલાઠં. લાઠ્ઠ અલાઠ્ઠ ।

અલાઠ્ઠ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૧ ॥ સૂત્રથી વકારનો લોપ થાય. ત્યારે અલાઠ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૬૬ ॥ સૂત્રથી આહિ અકારનો લોપ. વિકલ્પે થાય ત્યારે લાઠ અલાઠ થાય. નપુસકમાં ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય. પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય. ત્યારે લાઠં અને અલાઠં રૂપ સિદ્ધ થાય. અને સ્ત્રીલિંગમાં ॥ ૮ । ૩ । ૧૨ ॥ સૂત્રથી દીર્ઘ થાય. ત્યારે અલાઠ્ઠ અને લાઠ્ઠ થાય. (અલાઠ્ઠ શબ્દ તુંબડાના વેલા વાચક સ્ત્રીલિંગે છે. અને ફલ વાચક નપુસકલિંગે છે) ।

રણ્ઠં અરણ્ઠં.

અરણ્ય શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૮ ॥ સૂત્રથી વકારનો લોપ થાય ત્યારે અરણ થાય. ॥ ૮ । ૨ । ૮૨ ॥ સૂત્રથી નકાર બેવડો થાય. ત્યારે અરણ્ઠ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૬૬ ॥ સૂત્રથી આહિ અકારનો વિકલ્પે લોપ થાય. ત્યારે રણ્ઠ અને અરણ્ઠ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય. પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય. ત્યારે રણ્ઠં અને અરણ્ઠં રૂપ સિદ્ધ થાય.

અત્ત્વેવ.

અરણ્ય શબ્દના અકારનોજ લોપ થાય. તેથી કરીને આરણ્ય કુજ્જ-
રોન્ન વેલ્લન્તો એટલે આરણ્યકુઝરં ઇવ રમમાણઃ । એવા વાક્ય સંસ્કૃત છે
તેનું નીચે પ્રમાણે

આરણ્ય.

આરણ્ય શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૮ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો લોપ થાય. ત્યારે આરણ થાય. ॥ ૮ । ૨ । ૮૨ ॥ સૂત્રથી નકાર બેવડો થાય. ત્યારે આરણ્ઠ થાય.

કુઞ્જરો.

કુઞ્જર શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેને પ્રથમાના એકવચનના સિ પ્રત્યયનો
॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી હો આદેશ થઈ કુઞ્જરો રૂપ થયું. ।

ઘ્વ.

ઘ્વ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેને ॥ ૮ । ૨ । ૧૮૨ ॥ સૂત્રથી ઘ્વ આદેશ
થયો એટલે કે તે અર્થ જણાવવા તે અવ્યય મુદ્ધવામાં આવ્યું. એટલે
ઘ્વ રૂપ સિદ્ધ થયું.

વેલ્લન્તો.

સ્મધાતુ સંસ્કૃત છે. તેને ॥ ૮ । ૪ । ૧૬૮ ॥ સૂત્રથી વેલ્લ આદેશ
થયો. પછી ॥ ૮ । ૩ । ૧૮૧ ॥ સૂત્રથી આનન્ન પ્રત્યયને સ્થાને ન્ત આદેશ
થયો ત્યારે વેલ્લન્ત થયું. પછી ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિ પ્રત્યયને સ્થાને
હો આદેશ થઈ વેલ્લન્તો રૂપ સિદ્ધ થયેલ છે. ।

વાવ્યયોત્સ્વાતાદાવદાતઃ ॥ ૮ । ૧ । ૬૭ ॥

અવ્યયેષુ ઉત્સ્વાતાદિષુ ચ શબ્દેષુ આદેરાકારસ્ય અદ્ વા ભવતિ ।

અર્થ:-અવ્યય અને ઉત્સ્વાત વિગેરે શબ્દોના આદિ આકારનો
વિકલ્પે અકાર થાય. અવ્યયના ઉદાહરણો.

જહ જહા,

યથા શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૪૫ ॥ સૂત્રથી
ચકારનો જકાર થાય ત્યારે જથા થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૭ ॥ સૂત્રથી ચકારનો
હકાર થાય ત્યારે જહા થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૬૭ ॥ સૂત્રથી આદિ આકારનો અકાર
વિકલ્પે થાય ત્યારે જહ અને જહા રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

તહ તહા,

તથા શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ઉપર પ્રમાણે સમજવું.
એટલે તહ અને તહા થાય. ।

અહવ અહવા,

અથવા શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ઉપર પ્રમાણે સમજવું
એટલે અહવ અને અહવા. ।

વ વા,

વા સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃત ઉપર પ્રમાણે કરવું એટલે વ વા થાય. ।

હ હા,

હા સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃત ઉપર પ્રમાણે સમજવું એટલે હ હા થાય. ।

ઉત્તવાતાદિ—ઉત્તવાત વિગેરે શબ્દોનાં ઉદાહરણો. ।

ઉક્ષયં ઉક્ષાયં,

ઉત્તવાત શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૬૭ ॥ સૂત્રથી આદિ
આકારનો અકાર વિકલ્પે થાય. ॥ ૮ । ૨ । ૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય
ત્યારે ઉક્ષત અને ઉક્ષાત થાય. ॥ ૮ । ૨ । ૮૯ ॥ સૂત્રથી ક્ષકાર બેવડો થાય
ત્યારે ઉક્ષ્વાત અને ઉક્ષ્વત થાય. ॥ ૮ । ૨ । ૯૦ ॥ સૂત્રથી પૂર્વ ક્ષકારનો
કકાર થાય ત્યારે ઉક્ષ્વાત અને ઉક્ષ્વત થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી
તકારનો લોપ થાય ત્યારે ઉક્ષ્વાઞ અને ઉક્ષ્વઞ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૦ ॥
સૂત્રથી અવર્ણનો યકાર થાય ત્યારે ઉક્ષય અને ઉક્ષાય થાય. ॥ ૮ । ૩ ।
૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મકાર થાય. પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મકારનો
અનુસ્વાર થાય ત્યારે ઉક્ષયં અને ઉક્ષાયં રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

ચમરો ચામરો,

ચામર શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૬૭ ॥ સૂત્રથી
આદિ આકારનો અકાર વિકલ્પે થાય ત્યારે ચમર અને ચામર થાય. ॥ ૮
। ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે ચમરો અને ચામરો રૂપ
સિદ્ધ થાય. ।

કલઓ કાલઓ,

કાલક શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૬૭ ॥ સૂત્રથી
આદિ આકારનો અકાર વિકલ્પે થાય ત્યારે કાલક અને કલક થાય. ॥ ૮
। ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી કકારનો લોપ થાય ત્યારે કાલઅ અને કલઅ થાય.
॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે કલઓ અને કાલઓ
૩૫ સિદ્ધ થાય.

ઠવિઓ ઠાવિઓ,

સ્થાપિત શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૪ । ૧૬ ॥ સૂત્રથી
સ્થાનો ઠા થાય ત્યારે ઠાપિત થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૨૩૧ ॥ સૂત્રથી પકારનો
ઘકાર થાય ત્યારે ઠાવિત થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો લોપ
થાય ત્યારે ઠાવિઅ થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે
ઠાવિઓ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૬૭ ॥ સૂત્રથી આદિ આકારનો અકાર વિકલ્પે
થાય ત્યારે ઠવિઓ અને ઠાવિઓ ૩૫ સિદ્ધ થાય. ।

પરિઠ્ઠવિઓ પરિઠ્ઠાવિઓ,

પ્રતિસ્થાપિત શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૩૮ ॥ સૂત્રથી
પ્રતિ શબ્દનો પરિ આદેશ થાય ત્યારે પરિસ્થાપિત થાય ॥ ૮ । ૪ । ૧૬ ॥
સૂત્રથી પરિઠાપિત થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૯ ॥ સૂત્રથી ઠકાર બેવડો થયો પછી
॥ ૮ । ૧ । ૨૩૧ ॥ સૂત્રથી પકારનો ઘકાર થાય ત્યારે પરિઠ્ઠાવિત ॥ ૮ । ૧ ।
૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય ત્યારે પરિઠ્ઠાવિઅ થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥
સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય. ત્યારે પરિઠ્ઠાવિઓ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૬૭ ॥
સૂત્રથી આદિ આકારનો વિકલ્પ અકાર થાય. પરિઠ્ઠાવિઓ અને પરિઠ્ઠવિઓ
૩૫ સિદ્ધ થાય. ।

સંઠવિઓ, સંઠાવિઓ,

સંસ્થાપિત શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં પૂર્વવત્ સાધનિકા સમ-
જવી ત્યારે સંઠાવિઓ અને સંઠવિઓ ૩૫ સિદ્ધ થાય. ।

પયયં, પાયયં ।

પ્રાકૃત શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૧ ॥ સૂત્રથી રૂકારનો લોપ થાય ત્યારે પાકૃત થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૬ ॥ સૂત્રથી આહિ ઋકારનો અકાર થાય ત્યારે પાકૃત થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી કકાર અને તકાર બંનેનો લોપ થાય ત્યાર પછી ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૦ ॥ સૂત્રથી ઞ વર્ણનો યકાર થાય ત્યારે પાયય થાય ॥ ૮ । ૧ । ૬૭ ॥ સૂત્રથી આહિ આકારનો અકાર વિકલ્પે થાય ત્યારે પયય અને પાયય થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મકાર થાય ત્યાર પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મકારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે પયયં અને પાયયં સિદ્ધ થાય. ।

તલવેળં, તાલવેળં, તલ્લવોળં, તાલ્લવોળં,

તાલ્લવન્ત સંસ્કૃત શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૩૧ ॥ સૂત્રથી વન્ત શબ્દના ઋકારનો ઇકાર ણકાર થાય છે ત્યારે તાલવેન્ત થાય ॥ ૮ । ૨ । ૩૧ ॥ સૂત્રથી ન્તનો ણ થાય ત્યારે તાલવેળં થાય પછી ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મકાર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મકારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે તાલવેળં થાય ॥ ૮ । ૧ । ૬૭ ॥ સૂત્રથી આહિ આકારનો અકાર વિકલ્પે થાય ત્યારે તલ્લવેળં અને તાલ્લવેળં રૂપ સિદ્ધ થાય પક્ષે જ્યારે વન્ત શબ્દના ઋકારનો ઓકાર કરીએ ત્યારે તલ્લવોળં તાલ્લવોળં થાય.

હલિઓ, હાલિઓ, નરાઓ, નારાઓ, બલયા, બલાયા, કુમરો, કુમારો,

હાલિક નારાચ બલાકા કુમાર એ શબ્દો સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૬૭ ॥ સૂત્રથી આહિ આકારનો અકાર વિકલ્પે થાય ત્યારે હાલિક હલિક. નારાચ, નરાચ. બલાકા, બલકા. કુમાર, કુમર. થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી હાલિક નો કકાર નારાચ નો ચકાર બલાકા નો કકાર એ ત્રણેનો લોપ થાય ત્યારે હલિઅ, હાલિઅ, નારાઅ, નરાઅ, બલાઆ, બલયા, કુમાર કુમર થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે હલિઓ, હલિઓ, નારાઓ, નરાઓ, ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૦ ॥ સૂત્રથી અ વર્ણનો યકાર

થાય ત્યારે વ્લયા અને વ્લયાયા થાય અને ઉપર પ્રમાણે કુમારો અને કુમારો
૩૫ સિદ્ધ થાય છે.।

સ્વરં, સ્વારં,

સ્વાદિર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮. ૧. ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી
દકારનો લોપ થાય ત્યારે સ્વાદિર થાય ॥ ૮. ૧. ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી આદિ
આકારનો અકાર વિકલ્પે થાય ત્યારે સ્વાદિર અને સ્વદિર થાય ॥ ૮. ૧. ૧૭૭ ॥
સૂત્રથી સિનો મ્ કાર થાય ત્યારે સ્વાદિરમ્ અને સ્વદિરમ્ થાય પછી ॥ ૮. ૧. ૧૭૭ ॥
સૂત્રથી મ્ કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે સ્વાદિરં અને સ્વદિરં ૩૫ સિદ્ધ થાય.।

કેચિદ્ બ્રાહ્મણપૂર્વાહ્નયોરપીચ્છન્તિ કેટલાક આચાર્યો બ્રાહ્મણ તથા
પૂર્વાહ્ન શબ્દોમાં પણ આદિ આકારનો વિકલ્પે અકાર થાય તેમ ઇચ્છે
છે તેથી કરીને.

વમ્હણો, વામ્હણો,

બ્રાહ્મણ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮. ૨. ૭૯ ॥ સૂત્રથી
રકારનો લોપ થાય. ત્યારે વામ્હણ થાય. ॥ ૮. ૨. ૭૯ ॥ સૂત્રથી હ્ નો મ્હ
થાય. ત્યારે વામ્હણ થાય. ॥ ૮. ૨. ૭૯ ॥ સૂત્રથી આદિ આકારનો અકાર
વિકલ્પે થાય. ત્યારે વમ્હણ અને વામ્હણ થાય. ॥ ૮. ૨. ૭૯ ॥ સૂત્રથી સિના
સ્થાને હો થાય. ત્યારે વમ્હણો વામ્હણો ૩૫ સિદ્ધ થાય છે.

પુવ્વણ્હો, પુવ્વાણ્હો,

પૂર્વાહ્ન શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮. ૨. ૭૯ ॥ સૂત્રથી
રકારનો લોપ થાય. ત્યારે પૂર્વાહ્ન થાય. ॥ ૮. ૨. ૮૯ ॥ સૂત્રથી વકાર
ખેવડો થાય. ત્યારે પુવ્વાહ્ન થાય. ॥ ૮. ૨. ૮૯ ॥ સૂત્રથી પૂ હ્રસ્વ થાય.
ત્યારે પુવ્વાહ્ન થાય. ॥ ૮. ૨. ૮૯ ॥ સૂત્રથી આદિ આકારનો અકાર
વિકલ્પે થાય. ત્યારે પુવ્વહ્ન અને પૂર્વાહ્ન થાય. ॥ ૮. ૨. ૭૯ ॥ સૂત્રથી
હ્નો ન્હ થાય. ત્યારે પુવ્વણ્હ અને પુવ્વાણ્હ થાય. ॥ ૮. ૨. ૭૯ ॥ સૂત્રથી
સિના સ્થાને હો થાય. ત્યારે પુવ્વણ્હો અને પુવ્વાણ્હો ૩૫ સિદ્ધ થાય છે.

દવગ્ગી,

દવાગ્નિ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૮ ॥ સૂત્રથી નકારનો લોપ થાય. ત્યારે દવાગ્નિ થાય. ॥ ૮ । ૨ । ૮૯ ॥ સૂત્રથી ગકાર બેવડો થાય. ત્યારે દવાગ્નિ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૮૪ ॥ સૂત્રથી હીર્ધનો ઋસ્વ થાય. ત્યારે દવગ્નિ થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૧૨ ॥ સૂત્રથી હીર્ધ થાય. ત્યારે દવગ્ગી રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

દાવગ્ગી,

દાવાગ્નિ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેને ઉપર પ્રમાણે સૂત્રો લગાડવાથી દાવગ્ગી રૂપ થાય ।

ચહ્,

ચદુ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૬ ॥ સૂત્રથી ટકારનો ઢકાર થાય. ત્યારે ચહુ થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૧૨ ॥ સૂત્રથી પ્રથમાના એકવચનમાં અંત્ય સ્વર હીર્ધ થાય. ત્યારે ચહ્ રૂપ સિદ્ધ થાય.

ચાહ્,

ચાદુ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં રૂપ પૂર્વવત્ સાધવું એટલે ચાહ્ રૂપ સિદ્ધ થાય. ઇતિ શબ્દ ભેદાત્ સિદ્ધમ્ ઉપરનાં ચાર રૂપોનો બુદ્ધા બુદ્ધા શબ્દો ઉપરથી સિદ્ધ થાય છે તેને ॥ ૮ । ૧ । ૬૭ ॥ સૂત્ર લગાડવાની જરૂર નથી.

ઘઞ્ વૃદ્ધે વી ॥ ૮ । ૧ । ૬૮ ॥

ઘઞ્ નિમિત્તો યો વૃદ્ધિરુપ આકારસ્તસ્યાદિભૂતસ્ય અદ્ વા ભવતિ ।

અર્થ:—ઘઞ્ પ્રત્યય નિમિત્ત થએલી વૃદ્ધીના આકારનો વિકલ્પે અકાર થાય છે.

પવહો, પવાહો,

પવાહ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૨ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય છે. ત્યારે પવાહ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૬૮ ॥ સૂત્રથી આકારનો અકાર વિકલ્પે થાય. ત્યારે પવહ અને પવાહ થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે પવહો અને પવાહો રૂપ સિદ્ધ થાય.

પહરો, પહારો,

પ્રહાર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૧ ॥ સૂત્રથી રૂકારનો લોપ થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૬૮ ॥ સૂત્રથી આહિ આકારનો અકાર વિકલ્પે થાય ત્યારે પહર અને પહાર થાય પછી ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને ડો થાય ત્યારે પહરો અને પહારો રૂપ સિદ્ધ થાય.

પયરો, પયારો,

પ્રચાર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૧ ॥ સૂત્રથી રૂકારનો લોપ થાય ત્યારે પચાર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી ચકારનો લોપ થાય ત્યારે પચાર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૦ ॥ સૂત્રથી અ વર્ણનો ચકાર થાય ત્યારે પચાર થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિને સ્થાને ડો થાય ત્યારે પચારો થાય ત્યાર પછી ॥ ૮ । ૧ । ૬૮ ॥ સૂત્રથી આહિ આકારનો અકાર વિકલ્પે થાય ત્યારે પયરો અને પયારો રૂપ સિદ્ધ થાય.

પથવો, પથાવો,

પસ્તાવ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૧ ॥ સૂત્રથી રૂકારનો લોપ થાય ત્યારે પસ્તાવઃ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૪૬ ॥ સૂત્રથી સ્તનો થ થાય ત્યારે પથાવઃ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૧ ॥ સૂત્રથી ચકાર બેવડો થાય ત્યારે પથાવઃ થાય પછી ॥ ૮ । ૨ । ૧૦ ॥ સૂત્રથી પૂર્વ ચકારનો ત્કાર થાય ત્યારે પથાવઃ ॥ ૮ । ૧ । ૬૮ ॥ સૂત્રથી આહિ આકારનો અકાર વિકલ્પે થાય ત્યારે પથવઃ અને પથાવઃ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને ડો થાય ત્યારે પથવો અને પથાવો રૂપ સિદ્ધ થાય.

રાઓ,

ક્ષતિ ન ભવતિ કયાંક આકારનો અકાર થાય એ નિયમ લાગતો હોય તે પણ ન થાય જેમકે રાગઃ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી ગકારનો લોપ થાય ત્યારે રાઅ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને ડો થાય ત્યારે રાઓ સિદ્ધ થાય.

મહારાષ્ટ્રે ॥ ૮ । ૧ । ૬૯ ॥

મહારાષ્ટ્ર શબ્દે આદેરાકારસ્ય અદ્ ભવતિ ।

અર્થઃ—મહારાષ્ટ્ર શબ્દમાં આહિ આકારનો અકાર થાય.

મરહઢં, મરહઢો,

મહારાષ્ટ્ર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૬૯ ॥ સૂત્રથી આહિ આકારનો અકાર થાય ત્યારે મહારાષ્ટ્ર થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૮૪ ॥ સૂત્રથી દીર્ઘનો ઈસ્વ થાય ત્યારે મહારાષ્ટ્ર થાય પછી ॥ ૮ । ૨ । ૭૨ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય ત્યારે મહારાષ્ટ્ર થાય પછી ॥ ૮ । ૨ । ૩૪ ॥ સૂત્રથી ઘનો ઠ થાય ત્યારે મહારઠ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૨ ॥ સૂત્રથી ઢકાર બેવડો થાય ત્યારે મહારઢ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૯૦ ॥ સૂત્રથી પૂર્વ ઢકારનો ઢકાર થાય ત્યારે મહારઢ થાય પછી ॥ ૮ । ૨ । ૧૧૨ ॥ સૂત્રથી હકાર અને રકારનો વ્યત્યય થાય ત્યારે મરહઢ થાય પછી ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે મરહઢં રૂપ થાય.

પુલંગ્ગે ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને ડો થાય ત્યારે મરહઢો રૂપ સિદ્ધ થાય.

માંસાદિષ્વનુસ્વારે ॥ ૮ । ૧ । ૭૦ ॥

માંસ પ્રકારેષુ અનુસ્વારે સતિ આદેરાતઃ અદ્ ભવતિ ।

અર્થઃ—માંસ શબ્દના જેવા પ્રકારવાળા શબ્દોને અનુસ્વાર કર્યે છે તે આહિ આકારનો અકાર થાય છે.

મંસં,

માંસ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૭૦ ॥ સૂત્રથી આહિ આકારનો અકાર થાય ત્યારે મંસ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી અનુસ્વાર થાય ત્યારે મંસં રૂપ સિદ્ધ થાય.

પંમ્,

પાંચુ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮। ૧। ૭૦ ॥ આહિ
આકારનો અકાર થાય ત્યારે પંચુ થાય ॥ ૮। ૧। ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી શકારનો
સકાર થાય ત્યારે પંચુ થાય ॥ ૮। ૩। ૧૯ ॥ સૂત્રથી દીર્ઘ થાય ત્યારે
પંમ્ રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

પંસળો,

પાંસન શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮। ૧। ૭૦ ॥ સૂત્રથી પૂર્વવત્
આકારનો અકાર થાય ત્યારે પંસન થાય ॥ ૮। ૧। ૨૨૮ ॥ સૂત્રથી નકારનો
નકાર થાય ત્યારે પંસળ થાય પછી ॥ ૮। ૩। ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને
હો થાય ત્યારે પંસળો રૂપ સિદ્ધ થાય છે.

કંસં,

કાંસ્ય શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮। ૨। ૭૮ ॥ સૂત્રથી
ચકારનો લોપ થાય ત્યારે કાંસ થાય ॥ ૮। ૧। ૭૦ ॥ સૂત્રથી આકારનો
અકાર થાય ત્યારે કંસ થાય પછી ॥ ૮। ૩। ૨૨ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર
થાય પછી ॥ ૮। ૧। ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે કંસં
રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

કંસિઓ,

કાંસિક શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮। ૧। ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી
કકારનો લોપ થાય ત્યારે કાંસિઅ થાય ॥ ૮। ૧। ૭૦ ॥ સૂત્રથી આકારનો
અકાર થાય ત્યારે કંસિઅ થાય ॥ ૮। ૩। ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો
થાય. ત્યારે કંસિઓ રૂપ સિદ્ધ થાય.

સિઓ,

વાંશિક શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮। ૧। ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી
શકારનો સકાર થાય ત્યારે વાંસિક થાય પછી કાંસિકની જેમ સમજવો
એટલે સિઓ રૂપ સિદ્ધ થાય.

પંઢવો,

પાંઢવ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૭૦ ॥ સૂત્રથી આદિ આકારનો અકાર થાય ત્યારે પંઢવ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિનો ડો થાય ત્યારે પંઢવો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

સંસિદ્ધિઓ,

સાંસિદ્ધિક સંસ્કૃત શબ્દ છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૭૦ ॥ સૂત્રથી આદિ આકારનો અકાર થાય ત્યારે સંસિદ્ધિક થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી કકારનો લોપ થાય ત્યારે સંસિદ્ધિઅ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિનો ડો થાય ત્યારે સંસિદ્ધિઓ રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

સંજત્તિઓ,

સાંયાત્રિક શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૪૬ ॥ સૂત્રથી યકારનો જકાર થાય ત્યારે સાંજાત્રિક થાય ॥ ૮ । ૧ । ૭૦ ॥ સૂત્રથી આદિ આકારનો અકાર થાય ત્યારે સંજાત્રિક થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૮૪ ॥ સૂત્રથી દીર્ઘનો હ્રસ્વ થાય ત્યારે સંજત્રિક થાય ॥ ૮ । ૨ । ૭૨ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય ત્યારે સંજત્તિક થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૨ ॥ સૂત્રથી તકાર બેવડો થાય ત્યારે સંજત્તિક થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી કકારનો લોપ થાય ત્યારે સંજત્તિઅ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને ડો થાય ત્યારે સંજત્તિઓ રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

માસં, પામ્,

અનુસ્વાર ઇતિ કિમ્ એટલે અનુસ્વાર કયે છે તે આકારનો અકાર થાય એમ કેમ ? ॥ ૮ । ૧ । ૨૨ ॥ સૂત્રથી વિકલ્પે અનુસ્વારનો લોપ થાય ત્યારે માસં અને પામ્ રૂપ થાય.

શ્યામાકે મઃ ॥ ૮ । ૧ । ૭૧ ॥

શ્યામાકે મસ્ય આતઃ અદ્ ભવતિ ।

અર્થઃ—શ્યામાક શબ્દમાં મકારના આકારનો અકાર થાય છે.

સામઓ

ચ્યામાક શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧ ૨ ૭૮ ॥ સૂત્રથી ચકારનો લોપ થાય ત્યારે શામાક થાય ॥ ૮૧ ૧ ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી શકારનો સકાર થાય ત્યારે સામાક થાય ॥ ૮૧ ૧ ૭૧ ॥ સૂત્રથી મકારમાંના આકારનો અકાર થાય ત્યારે સામક થાય ॥ ૮૧ ૧ ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી કકારનો લોપ થાય ત્યારે સામઅ થાય. ॥ ૮૧ ૩ ૨ ॥ સૂત્રથી સિનો ઢો થાય ત્યારે સામઓ રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

ઇઃ સદાદૌ વા ॥ ૮૧ ૧ ૭૨ ॥

સદાદિષુ શબ્દેષુ આત ઇત્વં વા ભવતિ ।

અર્થઃ—સદા આદિ શબ્દોમાં રહેલ આકાર તેનો ઇકાર વિકલ્પે થાય.

સડ સયા

સદા શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧ ૧ ૭૨ ॥ સૂત્રથી આકારનો ઇકાર વિકલ્પે થાય ત્યારે સદિ સદા થાય ॥ ૮૧ ૧ ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી ઢકારનો લોપ થાય ત્યારે સડ અને સયા થાય ॥ ૮૧ ૧ ૧૮૦ ॥ સૂત્રથી અ વર્ણનો ચકાર થાય ત્યારે સયા થાય એવી રીતે સડ અને સયા રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

નિસિઅરો નિસાઅરો

નિશાકર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧ ૧ ૭૨ ॥ સૂત્રથી આકારનો ઇકાર વિકલ્પે થાય ત્યારે નિશિકર અને નિશાકર થાય ॥ ૮૧ ૧ ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી શકારનો સકાર થાય ત્યારે નિસિકર અને નિસાકર થાય ॥ ૮૧ ૧ ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી કકારનો લોપ થાય ત્યારે નિસિઅર નિસાઅર થાય ॥ ૮૧ ૩ ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને ઢો થાય ત્યારે નિસિઅરો નિસાઅરો રૂપ સિદ્ધ થાય.

કુપ્પિસો કુપ્પાસો

કૂર્પાસ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧ ૧ ૮૪ ॥ સૂત્રથી

દીર્ઘનો હ્રસ્વ થાય ત્યારે કુર્પાસ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૭૦ ॥ સૂત્રથી રૂકારનો લોપ થાય ત્યારે કુપાસ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૧ ॥ સૂત્રથી પકાર બેવડો થયો ત્યારે કુપ્પાસ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૭૨ ॥ સૂત્રથી આકારનો વિકલ્પે ઇકાર થાય ત્યારે કુપ્પિસ અને કુપ્પાસ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે કુપ્પિસો અને કુપ્પાસો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

આચાર્યે ચોઞ્ચ ॥ ૮ । ૧ । ૭૩ ॥

આચાર્ય શબ્દે ચસ્ય આત્મં અત્વં ચ ભવતિ ।

અર્થ:—આચાર્ય શબ્દમાં ચકારમાં રહેલ આકાર તેનો ઇકાર અને અકાર થાય છે.

આરિઓ આચરિઓ

આચાર્ય શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૧૦૭ ॥ સૂત્રથી ચકારની પહેલાં ઇકાર આગમ થાય ત્યારે આચારિય થાય ॥ ૮ । ૧ । ૭૩ ॥ સૂત્રથી ચકારમાંના આકારનો ઇકાર અને અકાર થાય ત્યારે આચરિય અને આચરિઅ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી ચકાર અને ચકારનો લોપ થાય ત્યારે આરિઅ આઅરિઅ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૦ ॥ સૂત્રથી બીજા શબ્દમાં અ વર્ણનો ચકાર થાય ત્યારે આચરિઅ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે આરિઓ અને આચરિઓ રૂપ સિદ્ધ થાય.

ઈઃ સ્ત્યાન સ્વલ્વાટે ॥ ૮ । ૧ । ૭૪ ॥

સ્ત્યાનસ્વલ્વાટયોરાદેરાત્ ઈ ભવતિ ।

અર્થ:—સ્ત્યાન અને સ્વલ્વાટ શબ્દના આદિ આકારનો ઈકાર થાય છે.

ઠીળ ઠીળ ઠિળળ.

સ્ત્યાન શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૮ ॥ સૂત્રથી ચકારનો લોપ થાય ત્યારે સ્તાન થાય ॥ ૮ । ૨ । ૩૩ ॥ સૂત્રથી સ્તનો વિકલ્પે ઠ થાય ત્યારે ઠાન થાય ॥ ૮ । ૧ । ૭૪ ॥ સૂત્રથી આદિ આકારનો

ईकार थाय त्यारे ठीन थाय ॥ ८ । १ । २२८ ॥ सूत्रथी नकारनो णकार
थाय त्यारे ठीण थाय ठीन पक्षभां ॥ ८ । २ । ४५ ॥ सूत्रथी स्तनो थ
थाय त्यारे थीण थाय त्रीन पक्षभां ॥ ८ । २ । ९९ ॥ सूत्रथी णकार भेवडो
थाय त्यारे थ्रीण थाय ॥ ८ । १ । ८४ ॥ सूत्रथी हीर्धनो ह्रस्व थाय त्यारे
धिण थाय ॥ ८ । ३ । २५ ॥ सूत्रथी सिनो म्कार थाय पछी ॥ ८ । १ । २३ ॥
सूत्रथी म्कारनो अनुस्वार थाय त्यारे ठीण थ्रीण धिणं इपो सिद्ध थाय ।

खल्लीडो

खल्वाट शण्ह संस्कृत છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ८ । २ । ७९ ॥ सूत्रथी
वकारनो लोप थाय त्यारे खलाट थाय ॥ ८ । २ । ८९ ॥ सूत्रथी ळकार
भेवडो थाय त्यारे खल्लाट थाय ॥ ८ । १ । ७४ ॥ सूत्रथी आहि आकारनो
ईकार थाय त्यारे खल्लीट थाय ॥ ८ । १ । १९५ ॥ सूत्रथी ङकारनो ङकार
थाय त्यारे खल्लीङ थाय ॥ ८ । ३ । २ ॥ सूत्रथी सिनो डो थाय त्यारे खल्लीडो
इय सिद्ध थाय

संखायम् इति तु समः स्तयः खा. ॥ ८ । ४ । १५ ॥ इति खा देशे सिद्धम् ।

અર્થ:—સંખાયમ્ એ પ્રયોગ તો સમ્ ઉપસર્ગ પછી સ્તય ધાતુને સ્થાને
ખા એવો આદેશ ॥ ८ । ४ । १५ ॥ સૂત્ર પ્રમાણે થાય છે. સાધનિકા
॥ ८ । ४ । १५ ॥ સૂત્રમાં જોધ લેવી.

उः सास्ना स्तावके ॥ ८ । १ । ७५ ॥

अनयो रादेरात् उत्वं भवति ।

અર્થ:—આ બંને શબ્દના આહિ આકારનો ળકાર થાય છે ।

मुण्हा

सास्ना शण्ह संस्कृत છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ८ । २ । ७९ ॥ सूत्रथी
स्तानो ण्हा थाय त्यारे साण्हा थाय ॥ ८ । १ । ७५ ॥ सूत्रथी आहि
आकारनो उकार थाय त्यारे मुण्हा इय सिद्ध थाय.

યુવઓ

સ્તાવક શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૪૨ ॥ સૂત્રથી સ્તનો યકાર થાય ત્યારે યાવક થાય ॥ ૮ । ૧ । ૭૨ ॥ સૂત્રથી આહિ આકારનો ઉકાર થાય ત્યારે યુવક થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી કકારનો લોપ થાય ત્યારે યુવઞ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય થાય ત્યારે યુવઓ રૂપ સિદ્ધ થાય.

ઊઘાસારે ॥ ૮ । ૧ । ૭૬ ॥

આસાર શબ્દે આદેરાત ઊઘ વા ભવતિ ।

અર્થ:—આસાર શબ્દના આહિ આકારનો ઊકાર વિકલ્પે થાય ।

ઊસારો આસારો

આસાર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૭૬ ॥ સૂત્રથી આહિ આકારનો ઊકાર વિકલ્પે થાય. ત્યારે ઊસાર અને આસાર થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિનો હો થાય ત્યારે ઊસારો અને આસારો રૂપો સિદ્ધ થાય ।

આર્યાયા યઃ શ્વશ્વામ્ ॥ ૮ । ૧ । ૭૭ ॥

આર્યા શબ્દે શ્વશ્વામ્ વાચ્યાયાં યસ્યાત ઝર્મવતિ ।

અર્થ:—આર્યા શબ્દનો જે સાસુ અર્થ થતો હોય તે તે શબ્દના યમાં રહેલા આકારનો ઊકાર થાય ।

અજ્ઞ

આર્યા શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૭૭ ॥ સૂત્રથી યમાં રહેલા આકારનો ઊકાર થયો એટલે આર્ય થયું ॥ ૮ । ૨ । ૨૪ ॥ સૂત્રથી યકારનો જકાર થાય ત્યારે અજ્ઞ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૧ ॥ સૂત્રથી જકાર બેવડો થાય ત્યારે અજ્ઞ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૮૪ ॥ સૂત્રથી દીર્ઘનો હ્રસ્વ થાય ત્યારે અજ્ઞ રૂપ સિદ્ધ થાય.

વકારનો લોપ થાય ત્યારે દાર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૭૧ ॥ સૂત્રથી આકારનો
 ઇકાર થાય ત્યારે દેર થાય બીજા પક્ષમાં ॥ ૮ । ૨ । ૧૧૨ ॥ સૂત્રથી
 સંયુક્તના અંત્ય વ્યંજન થકી પૂર્વે ડ આગળ વિકલ્પે થાય. પછી
 દ્વારમાં વકાર અને વકારને બુદ્ધા પાડી વકારની પૂર્વે ડકાર આગળ આવે
 ત્યારે દુવાર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી વકારનો લોપ થાય ત્યારે
 દુઆર થાય । ત્રીજા પક્ષમાં દ્વાર શબ્દને ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી વકારનો
 લોપ થાય ત્યારે દાર થાય । ચોથા પક્ષમાં દાર છે તેને ॥ ૮ । ૨ । ૭૭ ॥
 સૂત્રથી વકારનો લોપ થાય ત્યારે વાર થાય હવે એ સિદ્ધ થયેલા ચારે
 રૂપોને પ્રથમાના એકવચનના સિ પ્રત્યયને સ્થાને ॥ ૮ । ૩ । ૨૨ ॥
 સૂત્રથી મકાર થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મકારનો અનુસ્વાર
 થાય ત્યારે ચારે પક્ષમાં દેરં દુઆરં દારં અને વારં રૂપો સિદ્ધ થાય ।

કથં નેરઙ્ઓ નારઙ્ઓ ? અર્થઃ—નેરઙ્ઓ અને નારઙ્ઓ રૂપો શી રીતે
 બનેલા છે. જવાબઃ નિરયે મવો નૈરયિક; ૧ નરકે મવો નારકિક; ૨ આવી
 રીતે બનેલા ૧ નૈરયિક શબ્દ ઉપરથી નેરઙ્ઓ રૂપ સિદ્ધ થશે ૨ નારકિક
 ઉપરથી નારઙ્ઓ સિદ્ધ થશે તે નીચે પ્રમાણે.

નેરઙ્ઓ નારઙ્ઓ.

નૈરયિક સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૪૮ ॥ સૂત્રથી ઇકારનો
 ઇકાર થાય ત્યારે નૈરયિક થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી ય અને ક
 બંનેનો લોપ થાય ત્યારે નેરઙ્ઓ થાય. ।

નારકિક શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી
 વકારનો લોપ થાય ત્યારે નારઙ્ઓ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી બંને
 શબ્દોમાં સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે નેરઙ્ઓ અને નારઙ્ઓ રૂપો સિદ્ધ થાય ।

આર્ષે અન્યત્રાપિ આગમની ભાષામાં બીજે ઠેકાણે પણ ઇકાર થાય
 છે. જેમકે:—

પચ્છે કલ્પમં

પશ્ચાત્ કર્મન શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧.૧.૧૧ ॥ સૂત્રથી અંત્ય વ્યંજનોનો લોપ થાય ત્યારે પશ્ચા કર્મ થાય ॥ ૮૧.૨.૨૧ ॥ સૂત્રથી શ્વનો છકાર થાય ત્યારે પજા કર્મ થાય ॥ ૮૧.૨.૮૯ ॥ સૂત્રથી છકાર બેવડો થાય ત્યારે પછ્છા કર્મ થાય ॥ ૮૧.૨.૯૦ ॥ સૂત્રથી આહિ છકારનો ચકાર થાય ત્યારે પછ્છા કર્મ થાય. આર્ષ હોવાથી આ ઠેકાણે પણ ॥ ૮૧.૧.૭૯ ॥ સૂત્રથી ણકાર થાય ત્યારે પચ્છે કર્મ થાય ॥ ૮૧.૨.૭૯ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય ત્યારે પચ્છે કર્મ થાય ॥ ૮૧.૨.૮૯ ॥ સૂત્રથી મકાર બેવડો થાય ત્યારે પચ્છે કર્મ થાય ॥ ૮૧.૩.૨૬ ॥ સૂત્રથી મકાર સિને સ્થાને થાય અને ॥ ૮૧.૧.૨૩ ॥ સૂત્રથી મકારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે પચ્છેકર્મ રૂપ સિદ્ધ થાય.

અસહેજ્જ

અસહાય્ય શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧.૧.૭૯ ॥ સૂત્રથી ણકાર થાય ત્યારે અસહેય્ય થાય ॥ ૮૧.૨.૨૪ ॥ સૂત્રથી વ્યકારનો જકાર થાય પછી ॥ ૮૧.૨.૮૯ ॥ સૂત્રથી જકાર બેવડો થાય ત્યારે અસહેજ્જ રૂપ થાય એમ અસહેજ્જ દેવાસુરી રૂપ સિદ્ધ થાય.

પારાપતે રો વા ॥ ૮૧.૧.૮૦ ॥

પારાપત શબ્દે રસ્યસ્યાત્ એદ્ વા ભવતિ ।

અર્થ:-પારાપત શબ્દમાં રહેતા રકારના આકારનો ણકાર ચિકલ્પે થાય.

પારેવઓ પારાવઓ.

પારાપત શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧.૧.૮૦ ॥ સૂત્રથી ચિકલ્પે આકારનો ણકાર થાય. ત્યારે પારેપત થાય. અને પારાપત થાય. ॥ ૮૧.૧.૨૩૧ ॥ સૂત્રથી વકારનો ચકાર થાય. ત્યારે પારેવત અને પારાવત થાય. ॥ ૮૧.૧.૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય. ત્યારે પારેવઞ અને પારાવઞ થાય. ॥ ૮૧.૩.૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય. ત્યારે પારેવઓ અને પારાવઓ રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

માત્રટિ વા ॥ ૮ । ૧ । ૮૧ ॥

માત્રટ્પ્રત્યયે આત્ એદ્ વા ભવતિ ।

અર્થઃ—માત્રટ્ પ્રત્યયના મ્કારમાં રહેલા આકારનો ણકાર વિકલ્પે થાય છે ।

एत्तिअमेत्तं एत्तिअमत्तं.

एतावन्मात्रं शब्द संस्कृत छे. तेनुं प्राकृतभां ॥ ८ । २ । १५७ ॥
 सूत्रथी एत्तिअ मात्र थाय. ॥ ८ । २ । ७१ ॥ सूत्रथी र्कारनो दोष थाय.
 त्यारे एत्तिअमात्त थाय. ॥ ८ । २ । ८९ ॥ सूत्रथी तकार जेवढो थाय. त्यारे
 एत्तिअमात्त थाय. ॥ ८ । १ । ૮૧ ॥ सूत्रथी मात्रट्ना म्कारમાં રહેલ આકાર
 તેનો ણકાર વિકલ્પે થાય. ત્યારે एत्तिअमेत्त एत्तिअमात्त ॥ एत्तिअमात्ता ॥ शब्दभां
 ॥ ८ । १ । ८४ ॥ सूत्रथी माकारना आकारनो ङस्व थाय. त्यारे एत्तिअमत्त
 थाय. પછી બંને રૂપોમાં ॥ ૮ । ૩ । ૨૫ ॥ सूत्रथी सिनो म्कार थाय. પછી
 ॥ ८ । १ । २३ ॥ सूत्रथी म्कारनो अनुस्वार थाय. त्यारे एत्तिअमेत्तं एत्ति-
 अमत्तं ३५ सिद्ध थाय. । बहुलाधिकारात् कचिन् मात्रशब्देपि । भोजनमेत्तं अर्थः—
 बहुल शब्दनो अधिकार होवाथी क्थांङ “मात्र” ये प्रत्यय न होय तो
 पणु तेना आकार नास्थाने एकार आदेश थाय छे. जेभडेः—

भोजनमात्रं शब्द संस्कृत छे तेनी ઉપર પ્રમાણે સાધવાથી भोजनमेत्तं
 ૩૫ સિદ્ધ થાય. ।

उदो द्वाट् ॥ ८ । १ । ८२ ॥

आर्द्र शब्दे आदेरात् उद् ओञ्च वा भवतः ।

અર્થઃ—આર્દ્ર શબ્દમાં રહેલ આદિ આકારનો ઉકાર અને ઓકાર વિકલ્પે
 થાય છે. ।

उल्लं ओल्लं.

आर्द्र शब्द संस्कृत छे. तेनुं प्राकृतभां ॥ ८ । २ । ७१ ॥ सूत्रथी
 उर्क् रहेलो र्कार तेनो दोष थाय. त्यारे आर्द्र थाय. ॥ ८ । १ । ८२ ॥

સૂત્રથી આદિ આકાર તેનો ઉકાર અને ઓકાર થાય. ત્યારે ઉદ્ર અને ઓદ્ર થાય. ॥ ૮૧.૨.૭૭ ॥ સૂત્રથી દકારનો લોપ થાય. ત્યારે ઝર અને ઓર થાય. ॥ ૮૧.૧.૨૦૪ ॥ સૂત્રથી રકારનો લકાર થાય. ત્યારે ઝલ અને ઓલ થાય. ॥ ૮૧.૨.૮૧ ॥ સૂત્રથી લકાર બેવડો થાય. ત્યારે ઝલ્લ અને ઓલ્લ થાય. ॥ ૮૧.૩.૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મકાર થાય. પછી ॥ ૮૧.૧.૨૩ ॥ સૂત્રથી મકારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે ઝહં અને ઓહં રૂપો સિદ્ધ થાય પક્ષે અહં અને અહં રૂપ થાય ।

વાદ સલિલ પવહેણ ડલ્લેડ

વાષ્પ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧.૨.૭૦ ॥ સૂત્રથી ષ્પનો દકાર થાય ત્યારે વાદ થાય પ્રવાદ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧.૧.૬૮ ॥ સૂત્રમાં સિદ્ધ કરેલ છે અને ॥ ૮૧.૩.૩ ॥ સૂત્રથી ણમોર્ણથી ણકાર થાય. ॥ ૮૧.૩.૧૪ ॥ સૂત્રથી ણકારની પહેલાંના અકારનો ઇકાર થાય ત્યારે પવાહેણ આદ્રયતિનું ડલ્લેડ ઉપર પ્રમાણે બાણુવું ।

ઓદાલ્યાં પંક્તૌ ॥ ૮૧.૧.૮૩ ॥

આદિશબ્દે પંક્તિ વાચિનિ આત ઓત્વં ભવતિ ।

અર્થ:—પંક્તિ વાચિ આલી શબ્દ તેના આકારનો ઓકાર થાય ।

ઓલી

આલી શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧.૧.૮૩ ॥ સૂત્રથી આકારનો ઓકાર થાય ત્યારે ઓલી રૂપ સિદ્ધ થાય પંક્તૌ इति किम् મૂલમાં પંક્તિ વાચક કહ્યું છે માટે આલી શબ્દ સર્વો વાચક હોય તો પ્રાકૃતમાં આલી થાય છે ।

હસ્વઃ સંયોગે ॥ ૮૧.૧.૮૪ ॥

दीर्घस्य यथादर्शनयोगे परे ह्रस्वो भवति ।

અર્થ:—દીર્ઘસ્વરને જોડેલા અક્ષર પર છને હ્રસ્વ થાય છે પ્રયોગમાં જોવામાં

ઉદાહરણો.

આત્ આકાર હ્રસ્વનાં ઉદાહરણો.

અમ્વં

આમ્ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૫૬ ॥ સૂત્રથી મ્વનો મ્વ થાય ત્યારે આમ્વ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૮૪ ॥ સૂત્રથી આકારનો અકાર થાય ત્યારે અમ્વ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૫ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય અમ્વં રૂપ થાય.

તમ્વં

તામ્ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં તમ્વં રૂપ પૂર્વવત્ જાણવું.

વિરહગ્ની,

વિરહાગ્નિઃ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૮ ॥ સૂત્રથી નકારનો લોપ થાય ત્યારે વિરહાગ્નિઃ થાય. ॥ ૮ । ૨ । ૮૯ ॥ સૂત્રથી મ્કાર બેવડો થાય ત્યારે વિરહાગ્નિઃ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૮૪ ॥ સૂત્રથી આકારનો અકાર થાય ત્યારે વિરહાગ્નિઃ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૧૯ ॥ સૂત્રથી દીર્ઘ થાય ત્યારે વિરહગ્નીઃ રૂપ સિદ્ધ થાય.

અસ્સં

આસ્ય શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૮ ॥ સૂત્રથી યકારનો લોપ થાય ત્યારે આસ થાય. ॥ ૮ । ૨ । ૮૯ ॥ સૂત્રથી સકાર બેવડો થાય. ત્યારે આસ્સ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૮૪ ॥ સૂત્રથી આકારનો અકાર થાય. ત્યારે અસ્સ થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૨૫ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને મ્કાર થાય. પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય. ત્યારે અસ્સં રૂપ સિદ્ધ થાય છે.

ઈત્ દીર્ઘ ઈનો હ્રસ્વ થાય તેના ઉદાહરણો.

મુણિન્દો

મુનીન્દ્રઃ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૯ ॥ સૂત્રથી ર્કારનો લોપ થાય. ત્યારે મુનીન્દ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૮૪ ॥ સૂત્રથી હ્રસ્વ

થાય. ત્યારે મુનિન્દ્રઃ થાય. ॥ ૮૧ ॥ ૨૨૮ ॥ સૂત્રથી નકારનો જકાર થાય ત્યારે મુનિન્દ્રઃ થાય. ૮૧ ૩ ૧ ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય. ત્યારે મુનિન્દ્રો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

તિત્થં

તીર્થ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧ ૨ ૭૯ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય. ત્યારે તીથ થાય. ॥ ૮૧ ૨ ૮૯ ॥ સૂત્રથી યકાર બેવડો થાય ત્યારે તીથ થાય. ॥ ૮૧ ૨ ૯૦ ॥ સૂત્રથી પૂર્વ યકારનો તકાર થાય. ત્યારે તીથ થાય ॥ ૮૧ ૧ ૮૪ ॥ સૂત્રથી હ્રસ્વ થાય. ત્યારે તિત્થ થાય. ॥ ૮૧ ૩ ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મકાર થાય. પછી ॥ ૮૧ ૧ ૨૬ ॥ સૂત્રથી મકારનો અનુસ્વાર થાય. ત્યારે તિત્થ રૂપ શિદ્ધ થાય. જત્ દીર્ઘ ઋકારનો હ્રસ્વ થાય. તેનાં ઉદાહરણો.

ગુરુલાવા

ગુરુલાવા શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧ ૧ ૨૩૧ ॥ સૂત્રથી વકારનો વકાર થાય. ત્યારે ગુરુલાવા થાય. ॥ ૮૧ ૧ ૮૪ ॥ સૂત્રથી દીર્ઘનો હ્રસ્વ થાય ત્યારે ગુરુલાવા થાય. ॥ ૮૧ ૩ ૪ ॥ સૂત્રથી બહુવચનના પ્રત્યયનો લુક્ થાય. અને ॥ ૮૧ ૩ ૧૨ ॥ સૂત્રથી પૂર્વનો અકાર દીર્ઘ થાય ત્યારે ગુરુલાવા રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

ચુણ્ણો

ચૂર્ણ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧ ૨ ૭૯ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય ત્યારે ચૂળઃ થાય. ॥ ૮૧ ૨ ૮૯ ॥ સૂત્રથી જકાર બેવડો થાય ત્યારે ચૂળ્ણઃ થાય. ॥ ૮૧ ૧ ૮૪ ॥ સૂત્રથી દીર્ઘનો હ્રસ્વ થાય ત્યારે ચુણ્ણઃ થાય. ॥ ૮૧ ૩ ૧૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે ચુણ્ણો રૂપ થાય. ।

જ્ઞ, જકારનો હ્રસ્વ થાય તેનાં ઉદાહરણો.

જરિન્દો

જરેન્દ્રઃ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧ ૨ ૭૯ ॥ સૂત્રથી

રકારનો લોપ થાય. ત્યારે નરેન્દ્રઃ થાય. ॥ ૮૧.૧.૮૪ ॥ સૂત્રથી હ્રસ્વ થાય ત્યારે નરિન્દ્રઃ થાય. ॥ ૮૧.૩.૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય. ત્યારે નરિન્દ્રો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

મિલિચ્છો

મ્લેચ્છઃ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧.૨.૧૦૬ ॥ સૂત્રથી સંયુક્ત લકારની પહેલાં ઇકારનો આગમ થાય છે તેથી મિલેચ્છઃ રૂપ થાય. પછી ॥ ૮૧.૧.૮૪ ॥ સૂત્રથી હ્રસ્વ થાય. ત્યારે મિલિચ્છઃ થાય. ॥ ૮૧.૩.૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે મિલિચ્છો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

દિઢીક્ક થળ વઢં !

અર્થઃ—કાંચલી ઉતારવા વખતે જોવામાં આવેલ એક સ્તન

દૃષ્ટૈક્કસ્તનપૃષ્ઠ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧.૨.૩૪ ॥ સૂત્રથી ણનો ઢકાર થાય. ત્યારે દૃઢ થાય. ॥ ૮૧.૧.૧૨૮ ॥ સૂત્રથી આદિ ક્કકાર નો ઇકાર થાય. ત્યારે દિઢ થાય. ॥ ૮૧.૨.૮૧ ॥ સૂત્રથી ઢકાર બેવડો થાય. ત્યારે દિઢ થાય. ॥ ૮૧.૨.૧૦ ॥ સૂત્રથી પૂર્વ ઢકારનો ઢકાર થાય ત્યારે દિઢ થાય. ।

એક શબ્દ સંસ્કૃત તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧.૨.૧૧ ॥ સૂત્રથી કકાર બેવડો થાય ત્યારે એક રૂપ થાય. ।

સ્તન શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧.૨.૪૨ ॥ સૂત્રથી સ્તનો ય થાય ત્યારે યન થાય. ॥ ૮૧.૧.૨૨૮ ॥ સૂત્રથી નકારનો નકાર થાય ત્યારે યળ રૂપ થાય. ।

પૃષ્ઠ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧.૧.૧૨૯ ॥ સૂત્રથી ક્કકારનો અકાર થાય ત્યારે પૃ થાય ॥ ૮૧.૧.૨૩૧ ॥ સૂત્રથી પકારનો વકાર થાય ત્યારે વૃ થાય પછી ॥ ૮૧.૨.૩૪ ॥ સૂત્રથી ણનો ઢકાર થાય ત્યારે વઢ થાય ॥ ૮૧.૨.૮૧ ॥ સૂત્રથી ઢકાર બેવડો થાય ત્યારે વઢ થાય ॥ ૮૧.૨.૧૦ ॥ સૂત્રથી પૂર્વ ઢકારનો ઢકાર થાય ત્યારે વઢ થાય ॥ ૮૧.૩.૨૬ ॥ સૂત્રથી

સિનો મ્કાર થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે વઢં ૩૫ સિદ્ધ થાય. ।

હવે દિઢ્ઠ એક થળ વઢં છે તેને ॥ ૮ । ૧ । ૮૪ ॥ સૂત્રથી ઇકારનો હ્રસ્વ થાય ત્યારે ઇકાર થાય એટલે દિઢ્ઠ ઇક્ક થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૦ ॥ સૂત્રથી ટકારમાં રહેલ અકારનો લોપ થઇ તેમાં ઇકાર મેલવવાથી દિઢ્ઠિક્ક થળ વઢં ૩૫ સિદ્ધ થાય. ।

ઓત્ ઓકારનો હ્રસ્વ થાય તેનાં ઉદાહરણો:—

અહરુઢં,

અહરોઢ્ઠ: શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૭ ॥ સૂત્રથી ષકારનો ઢકાર થાય ત્યારે અહરોઢ્ઠ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૮૪ ॥ સૂત્રથી રોકારનો રુકાર થાય ત્યારે અહરુઢ્ઠ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૩૪ ॥ સૂત્રથી ઘકારનો ટકાર થાય ત્યારે અહરુઢ્ઠ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૯ ॥ સૂત્રથી ઢકાર ઝેવડો થાય ત્યારે અહરુઢ્ઠ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૧૦ ॥ સૂત્રથી પૂર્વ ઢકારનો ઢકાર થાય ત્યારે અહરુઢ્ઠ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે અહરુઢં ૩૫ સિદ્ધ થાય. ।

નીલુપ્પલં,

નીલોત્પલમ્ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૮૪ ॥ સૂત્રથી લોનો લુ થાય ત્યારે નીલુત્પલમ્ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૭૭ ॥ સૂત્રથી ત્કારનો લોપ થાય ત્યારે નીલુપ્પલમ્ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૯ ॥ સૂત્રથી ષકાર ઝેવડો થાય ત્યારે નીલુપ્પલમ્ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે નીલુપ્પલં ૩૫ સિદ્ધ થાય. ।

સંયોગ ઇતિ કિમ? સંયોગ પર છતાં પૂર્વ સ્વર હ્રસ્વ થાય એમ કેમ કહ્યું? ઉત્તર:—

આયાસં,

સંયોગ પર ન હોય તો હ્રસ્વ ન થાય આકાશ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું

પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી કકારનો લોપ થાય ત્યારે આઆજ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૦ ॥ સૂત્રથી અવર્ણનો ચકાર થાય ત્યારે આયાજ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી જકારનો સકાર થાય ત્યારે આયાસ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે આયામં રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

અહીં સંયોગ ન હોવાથી હ્રસ્વ ન થયો. વળી યથાદર્શન પ્રયોગમાં જોવામાં આવે તો થાય એમ કહેલ હોવાથી નીચેના ઉદાહરણોમાં પણ હ્રસ્વ થયો નથી.

ईसरो

ईश्वर શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૯ ॥ સૂત્રથી વ કારનો લોપ થાય. ત્યારે ईश्वર થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી જકારનો સકાર થાય ત્યારે ईसर થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે ईसरो રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

ऊसवो

ऊत्सव શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૧૪ ॥ સૂત્રથી આદિ ઉકારનો ઝકાર થાય ત્યારે ऊत्सव થાય. ॥ ૮ । ૨ । ૭૭ ॥ સૂત્રથી વકારનો લોપ થાય ત્યારે ऊसव થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે ऊसवો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

इत एका ॥ ८ । १ । ८५ ॥

સંયોગે इति વર્તે. આદેશિકારસ્ય સંયોગે परे ए कारो वा भवति ।

અર્થઃ—સંયોગ પર છતાં આદિ ઇકારનો ઇકાર વિકલ્પે થાય છે.

पेण्ड—पिण्ड

पिण्ड શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૮૫ ॥ સૂત્રથી ઇ કારનો ઇ કાર વિકલ્પે થાય. ત્યારે पेण्ड અને पिण्ड થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥

સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય. પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય. ત્યારે પેઠં અને પિઠં રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

ધમ્મેલં ધમ્મિલં

ધમ્મિલ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં પૂર્વવત્ રૂપ થાય છે ત્યારે ધમ્મેલં અને ધમ્મિલં રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

સેન્દૂરં સિદ્દનં

સિન્દૂર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પૂર્વવત્ પ્રાકૃતમાં થાય છે ત્યારે સેન્દૂરં અને સિન્દૂરં રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

વેણ્ઠુ વિણ્ઠુ

વિણ્ણુ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૨ ॥ સૂત્રથી ણ નો ણ્ઠ થાય ત્યારે વિણ્ઠુ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૮૫ ॥ સૂત્રથી ઙ્કારનો વિકલ્પે ણ્કાર થાય. પછી ॥ ૮ । ૩ । ૧૬ ॥ સૂત્રથી અંત્યનો ઙ્કાર હીર્વ થાય ત્યારે વેણ્ઠુ અને વિણ્ઠુ રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

પેઠં પિઠં

પિઠ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૮૫ ॥ સૂત્રથી ઙ્કારનો સંયોગ પર છતાં વિકલ્પે ણ્કાર થાય. ત્યારે પિઠ અને પેઠ થાય. ॥ ૮ । ૨ । ૩૪ ॥ સૂત્રથી ણ્કારનો ઙ્કાર થાય. ત્યારે પિઠ અને પેઠ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૨ ॥ સૂત્રથી ઙ્કાર બેવડો થાય. ત્યારે પિઠ અને પેઠ થાય. ॥ ૮ । ૨ । ૧૦ ॥ સૂત્રથી પૂર્વ ઙ્કારનો ઙ્કાર થાય. ત્યારે પિઠ અને પેઠ થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિ નો મ્કાર થાય અને ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય. ત્યારે પિઠં અને પેઠં રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

વેલ્લં વિલ્લં

વિલ્લ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૨ ॥ સૂત્રથી વ્કારનો લોપ થાય. ત્યારે વિલ્લ થાય. ॥ ૮ । ૨ । ૮૨ ॥ સૂત્રથી લ્કાર બેવડો થાય. ત્યારે વિલ્લ થાય. પછી ॥ ૮ । ૧ । ૮૫ ॥ સૂત્રથી ઙ્કારનો વિકલ્પે ણ્કાર થાય ત્યારે વેલ્લ અને વિલ્લ થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય

ત્યાર પછી ॥ ૮૧ ॥ ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે વેલ્લં અને વિલ્લં રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

કચિન્ન ભવતિ ચિન્તા (ક્યાંક સંયોગ પર છતાં પણ ફકારનો ફકાર ન થાય જેમકે ચિન્તા શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં પણ એમજ રહે છે પણ ફકાર વિકલ્પે નથી થતો.)

કિંશુકે વા ॥ ૮૧ ॥ ૮૬ ॥

કિંશુકશબ્દે આદેરિત એકારો વા ભવતિ ।

અર્થ:—કિંશુક શબ્દમાં આદિ ફકારનો ફકાર વિકલ્પે થાય છે. ।

કેમુર્ચ વિંમુર્ચં,

કિંશુક શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં માંસાદે વા ॥ ૮૧ ॥ ૨૨ ॥ સૂત્રમાં સિદ્ધ થએલ છે તેથી અત્રે સિદ્ધ કરેલ નથી. આવાં રૂપો વિકલ્પે થાય છે તેની સાધનિકા ત્યાંથી જોઈ લેવી. ।

મિરાયામ્ ॥ ૮૧ ॥ ૮૭ ॥

મિરા શબ્દે इत એકારો ભવતિ ।

અર્થ:—મિરા શબ્દમાંના ફકારનો ફકાર થાય. ।

મેરા,

મિરા શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧ ॥ ૮૭ ॥ સૂત્રથી ફકારનો ફકાર થાય ત્યારે મેરા રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

પયિ-પૃથિવી-પ્રતિશ્રુન્મૂષિક-હરિદ્રા-વિમીતકેષ્વત્ ॥ ૮૧ ॥ ૮૮ ॥

પણુ આદેરિતોકારો ભવતિ ।

અર્થ:—આ શબ્દોમાં આદિ ફકારનો અકાર થાય છે. ।

પહો

પયિન્ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧ ॥ ૧૧ ॥ સૂત્રથી

અંત્ય વકારનો લોપ થયો ત્યારે પથિ થયું. પછી ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૭ ॥ સૂત્રથી
ચકારનો હકાર થાય ત્યારે પહિ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૮૮ ॥ સૂત્રથી ઇકારનો અકાર
થાય ત્યારે પહ થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે
પહો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

પુહૈં પુહ્વી

પૃથિવી શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૩૧ ॥ સૂત્રથી
આદિ કકારનો ઉકાર થાય ત્યારે પૃથિવી થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૭ ॥ સૂત્રથી
ચકારનો હકાર થાય ત્યારે પૃહિવી થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી વકારનો
લોપ થાય ત્યારે પૃહૈં થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૮૮ ॥ સૂત્રથી ધિમાંના ઇકારનો
અકાર થાય ત્યારે પુહૈં રૂપ સિદ્ધ થાય. બીજા પક્ષે ॥ ૮ । ૧ । ૧૩૧ ॥
સૂત્રથી ઉકાર થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૧૩ ॥ સૂત્રથી ચકારનો હકાર થાય
ત્યારે પૃહિવી થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૮૮ ॥ સૂત્રથી ધિમાંના ઇકારનો અકાર થાય
ત્યારે પુહ્વી સિદ્ધ થાય છે. આવી રીતે પુહૈં અને પુહ્વી બંને રૂપો સિદ્ધ
થયાં. ।

પઠંમુઆ

પ્રતિશ્રુત શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં વક્રાદાવંતઃ ॥ ૮ । ૧ । ૨૬ ॥
સૂત્રમાં સાધેલ છે. ત્યાંથી જોઈ લેવું તેમાં પઠંમુઆ સિદ્ધ કરેલ છે. ।

મૂસઓ

મૂષિક શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૮૮ ॥ સૂત્રથી
ઇકારનો અકાર થાય. ત્યારે મૂષક થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી વકારનો
સકાર થાય ત્યારે મૂસક થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી કકારનો
લોપ થાય ત્યારે મૂસઞ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો
થાય ત્યારે મૂસઓ રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

દલદી દલદા

દરિદ્રા શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૮૮ ॥ સૂત્રથી

इकारनो अकार थाय त्यारे हरद्रा थाय ॥ ८। १। २५४ ॥ सूत्रथी जेष्ठा
विनाना इकारनो लकार थाय त्यारे हलद्रा थाय ॥ ८। २। ८० ॥ सूत्रथी
द्र शण्डभांना इकारनो लुक् विकल्पे थाय त्यारे हलद्रा थाय ॥ ८। २। ८१ ॥
सूत्रथी ढकार जेवडो थाय त्यारे हलद्रा थाय ॥ ८। १। ७२ ॥ सूत्रथी स्त्री
लिङ्गभां विकल्पे ङी थाय त्यारे हलङी अने हलङा इप सिद्ध थाय ।

बहेडओ,

तिभीतक शण्ड संस्कृत छे तेनुं प्राकृतभां ॥ ८। १। ८८ ॥ सूत्रथी
इकारनो अकार थाय त्यारे बभीतक थाय ॥ ८। १। १८७ ॥ सूत्रथी ञकारनो
हकार थाय पछी ॥ ८। १। १०५ ॥ सूत्रथी ईकारनो एकार थाय त्यारे
बहेतक थाय ॥ ८। १। २०६ ॥ सूत्रथी तकारनो ढकार थाय त्यारे बहेडक
थाय ॥ ८। १। १७७ ॥ सूत्रथी ककारनो लोप थाय त्यारे बहेडअ थाय ॥ ८
। ३। २ ॥ सूत्रथी सिना स्थाने डो थाय त्यारे बहेडओ इप सिद्ध थाय ।

पन्थं किर देसित्तेति तु पथिशब्द समानार्थस्य पन्थ शब्दस्य भविष्यति। पन्थं किर देसित्ता

આ વાક્યની અંદર પન્થં રૂપ થએલ છે તે પથિન્ શબ્દનું નથી, પણ
પથિન્ શબ્દના જેવા અર્થવાળા પન્થ શબ્દનું છે માટે કેમ થયું ? તે શંકા
કરવી નહિ હરિદ્રાયાં વિકલ્પ इत्यन्ये हरिद्रा शण्डभां इकारनो अकार विकल्पे
थाय એમ બીજા આચાર્યો માને છે તે મતે હલીદી અને હલિદા રૂપો
વધારે થાય વિકલ્પ વડે इकार કહે છે તેથી આ સૂત્રથી અ. ૬. બન્ને થાય
સાધનિકા પૂર્વવત્ જાણવી.

शिथिलेंगुदे वा ॥ ८। १। ८९ ॥

अनयोरादेरितोऽद् वा भवति।

અર્થ:—આ બંને શબ્દોના આદિ इकारનો અકાર વિકલ્પે થાય ।

सढिलं सिढिलं पसढिलं पसिढिलं,

शिथिल शण्ड संस्कृत छे तेनुं प्राकृतभां ॥ ८। १। २६० ॥ सूत्रथी

ઠકારનો ઠકાર થાય ત્યારે સિથિલ થાય ॥ ૮૧ ॥ ૮૧ ॥ સૂત્રથી આદિ
ઠકારનો વિકલ્પે અકાર થાય ત્યારે સથિલ અને સિથિલ થાય ॥ ૮૧ ॥ ૨૧૦ ॥
સૂત્રથી ઘકારનો ઘકાર થાય ત્યારે સઘિલ અને સિઘિલ સિદ્ધ થાય. ॥

પગ્ગિથિલ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧ ॥ ૭૯ ॥ સૂત્રથી
રકારનો લોપ થાય ત્યારે પગ્ગિથિલ થાય પછી સિથિલની માફક સિદ્ધ થાય
ત્યારે પસિઘિલ અને પસઘિલ થાય છે પછી ॥ ૮૧ ॥ ૨૦ ॥ સૂત્રથી સિના
મ્ થઈ ॥ ૮૧ ॥ ૨૩ ॥ સૂત્રથી અનુસ્વાર થઈને ચારે રૂપો સિદ્ધ થયાં છે.
અઙ્ગં ઇઙ્ગં.

ઇઙ્ગ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧ ॥ ૮૧ ॥ સૂત્રથી
ઠકારનો અકાર વિકલ્પે થાય ત્યારે અઙ્ગ અને ઇઙ્ગ થાય ॥ ૮૧ ॥ ૧૭૭ ॥
સૂત્રથી ઢકારનો લોપ થાય ત્યારે અઙ્ગ અને ઇઙ્ગ થાય ॥ ૮૧ ॥ ૨૨ ॥
સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય પછી ॥ ૮૧ ॥ ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર
થાય ત્યારે અઙ્ગ અને ઇઙ્ગ રૂપ સિદ્ધ થાય. ॥

નિર્મિત શબ્દે તુ વા આત્વં ન વિધેયં । નિર્માતનિર્મિત શબ્દાભ્યામેવ સિદ્ધેઃ ।

નિર્મિત સંસ્કૃત શબ્દના ઇકારનો આકાર કરવાની જરૂર નથી નિર્માત
સંસ્કૃત શબ્દ ઉપરથી નિમ્માઓ થશે અને નિર્મિત શબ્દ ઉપરથી નિમ્મિઓ
થશે માટે સૂત્ર કરવાની જરૂર નથી.

તિત્તિરૌ ર ॥ ૮૧ ॥ ૧૯૦ ॥

તિત્તિરિ શબ્દે રસ્યેતોડ્ ભવતિ ।

અર્થ:—તિત્તિરિ શબ્દમાં રહેલ રકારના ઇકારનો અકાર થાય. ॥

તિત્તિરો

તિત્તિરિ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧ ॥ ૧૯૦ ॥ સૂત્રથી
રકારમાં રહેલ ઇકારનો અકાર થાય ત્યારે તિત્તિર થાય પછી ॥ ૮૧ ॥ ૨ ॥
સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે તિત્તિરો રૂપ સિદ્ધ થાય. ॥

इतौ तो वाक्यादौ ॥ ८। १। ९१ ॥

વાક્યાદિ ભૂતે इतिशब्दे यस्तस्तत्संबन्धिन इकारस्य अकारो भवति ।

અર્થ:—વાક્યની આદિમાં રહેલ इति શબ્દમાં જે તકાર છે. તેમાંનાં
इकारનો અકાર થાય. ।

इअ जम्पिभावसाणे

इति जल्पितावसाने वाक्य संस्कृत છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮। ૧। ૯૧ ॥
સૂત્રથી इकारનો અકાર થાય. ॥ ૮। ૧। ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો લોપ
થાય ત્યારે इअ થાય. શેષે પૂર્વવત્ જમ્પિભાવસાણે એ પ્રમાણે સિદ્ધ કરવું. ।

इअ विअसिअ कुमुम सरो

इति विकसितकुमुमशरः वाक्य संस्कृत છે. તેનું પ્રાકૃતમાં પૂર્વવત્ કરવું
એટલે इअ विअसिअ कुमुम सरो સિદ્ધ થાય છે. વાક્યાદાવિતિ કિમ્ ?

पिओत्ति

पिय इति शब्द संस्कृत છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮। ૨। ૭૯ ॥ સૂત્રથી
इकारનો લોપ થાય ત્યારે पिय इति થાય. ॥ ૮। ૧। ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી य
इकारનો લોપ થાય ત્યારે पिअ इति શેષે પૂર્વવત્ ॥ ૮। ૧। ૪૨ ॥ સૂત્રમાં સિદ્ધ
કરેલ છે. તેવી રીતે पुरिसोत्ति પણ સિદ્ધ કરેલ છે. ત્યાંથી બેધ લેવું. ।

ई जिह्वा-सिंह-त्रिशद्विंशतौ त्या ॥ ८। १। ९२ ॥

जिह्वादिषु इकारस्य ति शब्देन सह ई भवति ।

અર્થ:—જિહ્વાદિ શબ્દોમાં ति શબ્દની સાથે ईકાર થાય છે.

जीहा

जिह्वा शब्द संस्कृत છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮। ૨। ૭૯ ॥ સૂત્રથી
इकारનો લોપ થાય ત્યારે जिहा થાય. ॥ ૮। ૧। ૯૨ ॥ સૂત્રથી ईકાર થાય
ત્યારે जीहा इप સિદ્ધ થાય. ।

સીહો

સિંહ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૧ ॥ સૂત્રમાં સિદ્ધ કરેલ છે. ત્યાં બેઠ લેવું. ત્રિંશત્ વિંશતિ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૧ ॥ સૂત્રથી ર્કારનો લોપ થાય. ત્યારે તિંશત્ થાય. શેષ પૂર્વવત્ એટલે ॥ ૮ । ૧ । ૨૮ ॥ સૂત્રમાં બેઠ લેવું. ત્રીસા અને વીસા સિદ્ધ થાય છે. ।

ઘડુલાધિકારાત્ કચિન્નભવતિ । ઘડુલ અધિકાર હોવાથી. (સર્વે વિધિઓ વિકલ્પે હોવાથી) ક્યાંક દીર્ઘ ન પણ થાય. સિંહ દત્તો સિંહ રાઓ આ ઉદા-હરણમાં અનુસ્વારનો લોપ તથા દીર્ઘ બંને વિધિઓ થતા નથી. ।

લુકિનિરઃ ॥ ૮ । ૧ । ૧૩ ॥

નિર્ ઉપસર્ગસ્ય રેફલોપે સતિ इत ईकारो भवति ।

અર્થઃ—નિર્ ઉપસર્ગના રેફનો લોપ થયે છતે ર્કાર થાય છે. ।

નોસરહ.

નિર્ સરતિ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૩ ॥ સૂત્રથી ર્કારનો લોપ વિકલ્પે થાય. ત્યારે અને ॥ ૮ । ૧ । ૧૩ ॥ સૂત્રથી ર્કારનો ર્કાર થાય. ત્યારે નોસરતિ થાય; ॥ ૮ । ૩ । ૧૩૨ ॥ સૂત્રથી ર્કાર થાય. ત્યારે નોસરહ ર્પ સિદ્ધ થાય. ।

નોસાસો.

નિર્શ્વાસ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૩ ॥ સૂત્રથી ર્કારનો લોપ વિકલ્પે થાય. અને વકારનો લોપ ॥ ૮ । ૨ । ૭૧ ॥ સૂત્રથી થાય. ત્યારે નિશ્વાસ થાય. પછી ર્કારનો લોપ થયે છતે ॥ ૮ । ૧ । ૧૩ ॥ સૂત્રથી દીર્ઘ થઈ નીશ્વાસ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી શકારનો સકાર થાય. ત્યારે નીસાસ થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય. ત્યારે નોસાસો ર્પ થાય. । લુકિ इति किम्?.

નિળ્ણઓ.

નિર્ણય શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૨ ॥ સૂત્રથી ર્કાર-

રનો લોપ થાય. ત્યારે નિણય થાય. ॥ ૮ । ૨ । ૮૯ ॥ સૂત્રથી નકાર બેવડો થાય ત્યારે નિણય થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી ચકારનો લોપ થાય. ત્યારે નિણય થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને ડો થાય. ત્યારે નિણયો રૂપ સિદ્ધ થાય.

નિસ્સહાઈ.

નિરસહ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૯ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય. ત્યારે નિસહ થાય. ॥ ૮ । ૨ । ૮૯ ॥ સૂત્રથી સકાર બેવડો થાય. ત્યારે નિસ્સહ થાય. પછી દ્વિતીયાના બહુવચનમાં ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી જસ્ અને જસને ઠેકાણે ઙ આદેશ થયો અને ઙ પર છતાં પૂર્વસ્વર દીર્ઘ થયો એટલે નિસ્સહાઈ રૂપ સિદ્ધ થયું.

અજ્ઞાઈ.

અજ્ઞ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેને પ્રથમા દ્વિતીયાના બહુવચનમાં ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી જસ્ અને જસને ઠેકાણે ઙ આદેશ થયો. અને આદેશનો પહેલાંનો સ્વર દીર્ઘ થયો. એટલે અજ્ઞાઈ રૂપ સિદ્ધ થયું.

દ્વિન્યોરુત્ ॥ ૮ । ૧ । ૧૪ ॥

દ્વિશબ્દે નાવુપસર્ગે ચ ઇત ઉદ્ ભવતિ ।

અર્થ:—દ્વિ શબ્દ અને નિ ઉપસર્ગના ઇકારનો ઉકાર થાય.

દુમત્તો,

દ્વિમાત્ર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૯ ॥ સૂત્રથી વકાર અને રકારનો લોપ થાય ત્યારે દિમાત્ત થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૯ ॥ સૂત્રથી તકાર બેવડો થાય ત્યારે દિમાત્ત થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૪ ॥ સૂત્રથી આકારનો અકાર થાય ત્યારે દિપ્ત થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૪ ॥ સૂત્રથી ઇકારનો ઉકાર થાય ત્યારે દુમત્ત થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને ડો થાય ત્યારે દુમત્તો રૂપ સિદ્ધ થાય.

દુઆઈ,

દ્વિજાતિ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧ ॥ ૨ ॥ ૭૨ ॥ સૂત્રથી વકારનો લોપ થાય ત્યારે દિજાતિ થાય ॥ ૮૧ ॥ ૧ ॥ ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી જકાર તકારનો લોપ થાય ત્યારે દિઆઈ થાય ॥ ૮૧ ॥ ૧ ॥ ૧૦૪ ॥ સૂત્રથી ઇકારનો ડકાર થાય ત્યારે દુઆઈ થાય ॥ ૮૧ ॥ ૩ ॥ ૧૯ ॥ સૂત્ર ૧ ઇકાર દીર્ઘ થાય ત્યારે દુઆઈ ૩૫ સિદ્ધ થાય. ૧

દુવિહો,

દ્વિવિષ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧ ॥ ૨ ॥ ૭૨ ॥ સૂત્રથી વકારનો લોપ થાય ત્યારે દિવિષ થાય ॥ ૮૧ ॥ ૧ ॥ ૧૪ ॥ સૂત્રથી ઇકારનો ડકાર થાય ત્યારે દુવિષ થાય પછી ॥ ૮૧ ॥ ૧ ॥ ૧૮૭ ॥ સૂત્રથી ઘકારનો હકાર થાય ત્યારે દુવિહ થાય ॥ ૮૧ ॥ ૩ ॥ ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે દુવિહો ૩૫ સિદ્ધ થાય.

દુરેહો,

દ્વિરેફ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧ ॥ ૨ ॥ ૭૨ ॥ સૂત્રથી વકારનો લોપ થાય ત્યારે દિરેફ થાય ॥ ૮૧ ॥ ૧ ॥ ૧૪ ॥ સૂત્રથી ઇકારનો ડકાર થાય ત્યારે દુરેફ થાય ॥ ૮૧ ॥ ૧ ॥ ૨૩૬ ॥ સૂત્રથી ફકારનો હકાર થાય ત્યારે દુરેહ થાય ॥ ૮૧ ॥ ૩ ॥ ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે દુરેહો ૩૫ સિદ્ધ થાય. ૧

દુવચનં,

દ્વિવચન શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧ ॥ ૨ ॥ ૭૨ ॥ સૂત્રથી વકારનો લોપ થાય ત્યારે દિવચન થાય ॥ ૮૧ ॥ ૧ ॥ ૧૪ ॥ સૂત્રથી ઇકારનો ડકાર થાય ત્યારે દુવચન થાય ॥ ૮૧ ॥ ૧ ॥ ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી ચકારનો લોપ થાય ત્યારે દુવચન થાય ॥ ૮૧ ॥ ૧ ॥ ૧૮૦ ॥ સૂત્રથી અવર્ણનો યકાર થાય ત્યારે દુવચન થાય ॥ ૮૧ ॥ ૧ ॥ ૨૨૮ ॥ સૂત્રથી નકારનો ણકાર થાય ત્યારે દુવચન થાય ॥ ૮૧ ॥ ૩ ॥ ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય પછી ॥ ૮૧ ॥ ૧ ॥ ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે દુવચન ૩૫ સિદ્ધ થાય. ૧

દુઝ્ઞો વિઝ્ઞો,

દ્વિગુણ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૧ ॥ સૂત્રથી વકારનો લોપ થાય અને ॥ ૮ । ૧ । ૧૪ ॥ સૂત્રથી ઇકારનો ડકાર થાય ત્યારે દુગુણ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી ગકારનો લોપ થાય ત્યારે દુઝ્ઞ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે દુઝ્ઞો રૂપ સિદ્ધ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી વકારનો લોપ થાય ત્યારે વિઝ્ઞો રૂપ થાય. ૧
દુઙ્ઞો વિઙ્ઞો

દ્વિતીય શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૧ ॥ સૂત્રથી વકારનો લોપ થાય. ત્યારે દિતીય થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી વિતીય પણ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૧૪ ॥ સૂત્રથી ઇકારનો વિકલ્પે ડકાર થાય. ત્યારે દ્વિતીય અને વિતીય થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકાર અને યકારનો લોપ થાય ત્યારે દુઙ્ઞ અને વિઙ્ઞ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૧૦૧ ॥ સૂત્રથી ઈકારનો ડકાર થાય ત્યારે દુઙ્ઞ અને વિઙ્ઞ થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે દુઙ્ઞો અને વિઙ્ઞો રૂપ સિદ્ધ થાય. ૧

કચિન્ન ભવતિ કયાંક ડકાર એવો આદેશ ન થાય જેમકે:-

દિઞો

દ્વિજઃ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૧ ॥ સૂત્રથી વકારનો લોપ થાય ત્યારે દિજઃ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી જકારનો લોપ થાય ત્યારે દિઞઃ થાય. પછી ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે દિઞો રૂપ સિદ્ધ થાય. ૧

દિરઞો

દ્વિરદ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં પૂર્વવત્ સિદ્ધ કરવું એટલે દિરઞો સિદ્ધ થાય. ૧ કચિદ્ ઓત્તમપિ કયાંક દ્વિ શબ્દ અને નિ ઉપસર્ગના ડકારને સ્થાને ઓકાર પણ થાય છે. ૧

દો-વયળં

જેમકે:-દ્વિવચનં શબ્દ સંસ્કૃત છે. અને પ્રાકૃતમાં કોઈ વખત ઓ થાય ત્યારે દો થાય અને વયળં શબ્દ પૂર્વવત્ જાણવું. !

નિ ઉપસર્ગ પૂર્વક પદ્ધાતુના સ્થાને ॥ ૮ । ૪ । ૧૨૩ ॥ સૂત્રથી મજ્જ એવા આદેશ થાય છે. ત્યારે

ળુમજ્જઈ

નિમજ્જતિ થયું. પછી ॥ ૮ । ૧ । ૧૪ ॥ સૂત્રથી નિના ઇકારનો ઉકાર થાય. ત્યારે નુમજ્જતિ થયું. ॥ ૮ । ૧ । ૨૨૮ ॥ સૂત્રથી નકારનો ણકાર થાય ત્યારે ણુમજ્જતિ થયું. ॥ ૮ । ૩ । ૧૩૨ ॥ સૂત્રથી નિના સ્થાને ઇ આદેશ થાય ત્યારે ણુમજ્જઈ રૂપ સિદ્ધ થાય. !

ળુમન્નો

નિમન્ન શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૭ ॥ સૂત્રથી ન્ કારનો લોપ થયો. ત્યારે નિમ્ન થાય પછી ॥ ૮ । ૨ । ૮૯ ॥ સૂત્રથી નકારનો દ્વિભાવ થાય. ત્યારે નિમન્ન થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૧૪ ॥ સૂત્રથી નિ નો ઇ કારનો ઉકાર થયો. ત્યારે નુમન્ન થયું. પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૨૮ ॥ સૂત્રથી નકારનો ણકાર થાય. ત્યારે ણુમન્ન થયું. અને ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી નિના સ્થાને હો થાય ત્યારે ણુમન્નો રૂપ સિદ્ધ થયું. !

નિવઢઈ

નિપતતિ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૩૧ ॥ સૂત્રથી પનો વ થયો ત્યારે નિવતતિ થાય. ॥ ૮ । ૪ । ૨૧૯ ॥ સૂત્રથી પદ્ધાતુના ત્ નો ઇ આદેશ થયો ત્યારે નિવઢતિ થયું પછી ॥ ૮ । ૩ । ૧૩૯ ॥ સૂત્રથી નિને સ્થાને ઇ આદેશ થાય ત્યારે નિવઢઈ રૂપ સિદ્ધ થાય. !

પ્રવાસીક્ષો ॥ ૮ । ૧ । ૨૫ ॥

અનયોરાદેરિત ઉત્ત્વં ભવતિ ।

અર્થ:-આ જે શબ્દોના આદિ ઇકારનો ઉકાર થાય છે.

પાવાસુઓ

પ્રવાસિક શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૯ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૪૪ ॥ સૂત્રથી અકારનો આકાર થાય ત્યારે પાવાસિક થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૯૫ ॥ સૂત્રથી ઇકારનો ઉકાર થાય ત્યારે પાવાસુક થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી કકારનો લોપ થાય ત્યારે પાવાસુઅ થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિને સ્થાને હો થાય ત્યારે પાવાસુઓ રૂપ સિદ્ધ થાય.

ઉચ્છૂ,

શ્ચુ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૯૫ ॥ સૂત્રથી ઇકારનો ઉકાર થાય ત્યારે ઉચ્ચુ થાય. ॥ ૮ । ૨ । ૧૭ ॥ સૂત્રથી ક્ષકારનો છકાર થાય ત્યારે ઉચ્છુ થાય. ॥ ૮ । ૨ । ૮૯ ॥ સૂત્રથી છકાર બેવડો થાય ત્યારે ઉચ્છુ થાય. ॥ ૮ । ૨ । ૯૦ ॥ સૂત્રથી પૂર્વ છકારનો ચકાર થાય ત્યારે ઉચ્છુ થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૧૯ ॥ સૂત્રથી દીર્ઘ થાય ત્યારે ઉચ્છૂ રૂપ સિદ્ધ થાય.

યુધિષ્ઠિરે વા ॥ ૮ । ૧ । ૯૬ ॥

યુધિષ્ઠિરશબ્દે આદેરિત ઉત્ત્વં વા ભવતિ ।

અર્થ:—યુધિષ્ઠિર શબ્દના આદિ ઇકારનો ઉકાર વિકલ્પે થાય છે.

જહુઢિલો, જહિઢિલો,

યુધિષ્ઠિર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૪૫ ॥ સૂત્રથી યકારનો જકાર થાય છે ત્યારે જુધિષ્ઠિર થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૭ ॥ સૂત્રથી ષકારનો હકાર થાય ત્યારે જુહિષ્ઠિર થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૯૬ ॥ સૂત્રથી ઇકારનો ઉકાર વિકલ્પે થાય ત્યારે જુહુષ્ઠિર અને જુહિષ્ઠિર થાય. ॥ ૮ । ૨ । ૭૭ ॥ સૂત્રથી ષકારનો લોપ થાય ત્યારે જુહુઠિર અને જુહિઠિર થાય. ॥ ૮ । ૨ । ૮૯ ॥ સૂત્રથી ઠકાર બેવડો થાય ત્યારે જુહુઠિર અને જુહિઠિર થાય. ॥ ૮ । ૨ । ૯૦ ॥ સૂત્રથી પૂર્વ ઠકારનો ઢકાર થાય ત્યારે જુહુઢિર અને જુહિઢિર થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૨૫૪ ॥ સૂત્રથી રકારનો લકાર થાય ત્યારે જુહુઢિલ અને જુહિઢિલ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૧૦૭ ॥ સૂત્રથી આદિ ઉકારનો અકાર થાય ત્યારે જહુઢિલ અને

જહિઢિલ થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને ઢો થાય ત્યારે જહુઢિલો અને જહિઢિલો રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

ઓઞ્ચ દ્વિધા કૃગઃ ॥ ૮ । ૧ । ૧૭ ॥

દ્વિધા શબ્દે કૃગ્ ધાતોઃ પ્રયોગે ઇત ઓત્વં ચકારાદુત્વં ચ ભવતિ ।

અર્થઃ—દ્વિધા શબ્દ સાથે કૃગ્ ધાતુના પ્રયોગમાં ઇકારનો ઓકાર અને ઉકાર થાય છે. ।

દોહા કિજ્જઈ, દુહા કિજ્જઈ,

દ્વિધા ક્રિયતે સંસ્કૃત વાક્ય છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૧ ॥ સૂત્રથી વકારનો લોપ થાય ત્યારે દિધા થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૭ ॥ સૂત્રથી ઘકારનો હકાર થાય ત્યારે દિહા થાય. પછી ॥ ૮ । ૧ । ૧૭ ॥ સૂત્રથી ઇકારનો ઓકાર અને ઉકાર અનુક્રમે થાય ત્યારે દોહા અને દુહા થાય. પછી ક્રિયતેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૧ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય ત્યારે કિયતે થાય. । ઇઅ ઇજ્જૌ ક્યસ્ય ॥ ૮ । ૩ । ૧૬૦ ॥ સૂત્રથી સંસ્કૃતના આદેશથી પ્રાપ્ત થએલ ક્યને સ્થાને ઇઅ અને ઇજ્જ એવા બે આદેશ થાય છે. તે પૈકી અહીં ઇજ્જ આદેશ થાય ત્યારે કૃજ્જ થયું પછી ॥ ૮ । ૧ । ૧૦ ॥ સૂત્રથી ઋકારનો લોપ થઈ તેમાં ઇકાર મળવાથી કિજ્જ થયું. પછી ॥ ૮ । ૩ । ૧૩૧ ॥ સૂત્રથી તે ને સ્થાને ઇ આદેશ થવાથી કિજ્જઈ રૂપ થયું. તેને દોહા અને દુહા સાથે જોડવાથી દોહા કિજ્જઈ અને દુહા કિજ્જઈ પ્રયોગો સિદ્ધ થાય છે. ।

દોહાઈઅં દુરાઈઅં.

દ્વિધા શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ઉપર મુજબ દોહા અને દુહા થયું પછી કૃત સંસ્કૃત શબ્દ છે તેમાંના ઋકારનો ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૮ ॥ સૂત્રથી ઇકાર થયો ત્યારે કિત થયું. પછી ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી કકાર અને તકાર બંનેનો લોપ થયો. ત્યારે ઇઅ થયું પછી ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી પ્રથમાના એકવચનના સિ પ્રત્યયને સ્થાને મ્ થયો ત્યારે ઇઅમ્

Jin Gun Aaradhak Trust

નો ઓ થાય ત્યારે ઓજ્ઞર અને નિજ્ઞર થાય ॥ ૮૧૩ ॥ ૨ ॥ સૂત્રથી સિને સ્થાને હો થાય ત્યારે ઓજ્ઞરો અને નિજ્ઞરો રૂપ થાય. ।

હરીતકયામીતોત્ત ॥ ૮૧૧ ॥ ૧૧ ॥

હરીતકીશબ્દે આદેરીકારસ્ય અદ્ ભવતિ !

અર્થ:—હરીતકી શબ્દના આદિ ર્ફકારનો અકાર થાય છે. ।

હરડઈ.

હરીતકી શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧૧ ॥ ૧૧ ॥ સૂત્રથી ર્ફકારનો અકાર થાય. ત્યારે હરતકી થાય ॥ ૮૧૧ ॥ ૨૦૬ ॥ સૂત્રથી તકારનો ઢકાર થાય ત્યારે હરડકી થાય ॥ ૮૧૧ ॥ ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી કકારનો લોપ થાય ત્યારે હરડઈ રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

આત્કશ્મીરે ॥ ૮૧૨ ॥ ૧૦૦ ॥

કશ્મીર શબ્દે ર્ફત આદ્ ભવતિ ।

અર્થ:—કશ્મીર શબ્દના ર્ફકારનો આકાર થાય. ।

કમ્હારા,

કશ્મીર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧૨ ॥ ૧૦૦ ॥ સૂત્રથી ર્ફકારનો આકાર થાય ત્યારે કશ્માર થાય ॥ ૮૧૨ ॥ ૭૪ ॥ સૂત્રથી શ્મનો મ્હ થાય ત્યારે કમ્હાર થાય પછી ॥ ૮૧૨ ॥ ૧૨ ॥ સૂત્રથી પ્રથમના બહુવચનમાં દીર્ઘ થાય ત્યારે કમ્હારા રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

પાનીયાદિષ્વિત્ ॥ ૮૧૩ ॥ ૧૦૧ ॥

પાનીયાદિષુ શબ્દેષુ ર્ફત ઇદ્ ભવતિ ।

અર્થ:—પાનીય ઇત્યાદિ શબ્દને વિષે ર્ફકારનો ર્ફકાર થાય છે. ।

પાણિઅં,

પાનીય શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧૩ ॥ ૨૨૮ ॥ સૂત્રથી નકારનો

ળકાર થાય ત્યારે પાણીય થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૦૧ ॥ સૂત્રથી ઈકારનો ઙકાર થાય ત્યારે પાણિય થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી યકારનો લોપ થાય ત્યારે પાણિઅ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને મ્કાર થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે પાણિઅં રૂપ સિદ્ધ થાય ।

અલિઅં,

અલીક શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૦૧ ॥ સૂત્રથી ઈકારનો ઙકાર થાય ત્યારે અલિક થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી કકારનો લોપ થાય ત્યારે અલિઅ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને મ્કાર થાય ત્યારે અલિઅમ્ થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે અલિઅં રૂપ સિદ્ધ થાય ।

જિઅઙ્ જિઅઙ્,

જીવ્ ધાતુ સંસ્કૃત છે તેને ॥ ૮ । ૪ । ૨૩૨ ॥ સૂત્રથી તેમાં અકાર ઉમેરવામાં આવ્યો ત્યારે જીવ્ થયું પછી ॥ ૮ । ૧ । ૧૦૧ ॥ સૂત્રથી દીર્ઘનો હ્રસ્વ થયો ત્યારે જિવ્ થયું ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી વ્કારનો લોપ થયો એટલે જિઅ થયું પછી ॥ ૮ । ૩ । ૧૭૩ ॥ સૂત્રથી આજ્ઞાથર્ત્ર ત્રીન્ન પુરૂષ એકવચનમાં ઙ પ્રત્યય આવ્યો ત્યારે જિઅઙ્ સિદ્ધ થાય ।

ઉપર પ્રમાણે જિઅ કર્યા પછી વર્તમાન કાળ ત્રીન્ન પુરૂષ એકવચનના તિ પ્રત્યયના સ્થાને ॥ ૮ । ૩ । ૧૩૨ ॥ સૂત્રથી ઙ આદેશ થવાથી જિઅઙ્ રૂપ સિદ્ધ થાય છે ।

વિલિઅં,

વીઢિત શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૨ ॥ સૂત્રથી ર્કારનો લોપ થાય ત્યારે વીઢિત થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૦૧ ॥ સૂત્રથી ઈકારનો ઙકાર થાય ત્યારે વિઢિત થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૦૨ ॥ સૂત્રથી હકારનો લકાર થાય ત્યારે વિલિત થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય ત્યારે વિલિઅ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિ પ્રત્યયને સ્થાને મ્ થાય

અને ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે વિલિઅં રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

કરિસો

કરીષ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૦૧ ॥ સૂત્રથી ઈકારનો ઈકાર થાય ત્યારે કરિષ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી ષકારનો સકાર થાય છે. ત્યારે કરિસ થાય પછી ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને ડો થાય ત્યારે કરિસો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

સિરિસો

સિરીષ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૦૧ ॥ સૂત્રથી ઈકારનો ઈકાર થાય ત્યારે સિરિષ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી ષકારનો સકાર થાય ત્યારે સિરિસ થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને ડો થાય ત્યારે સિરિસો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

દુઙ્ઞં તઙ્ઞં

દ્વિતીય અને તૃતીય શબ્દો સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૨ ॥ સૂત્રથી દ્વિતીય માંથી વકારનો લોપ થાય. અને ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૬ ॥ સૂત્રથી તૃતીય માંના ઋકારનો અકાર થાય ત્યારે દિતીય અને તતીય થાય ॥ ૮ । ૧ । ૯૪ ॥ સૂત્રથી દિ નો દુ થાય. ત્યારે દુતીય અને તતીય થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો અને યકારનો બંનેનો લોપ થાય ત્યારે દુઙ્ઞં અને તઙ્ઞં થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૧૦૧ ॥ સૂત્રથી ઈકારનો ઈકાર થાય ત્યારે દુઙ્ઞં અને તઙ્ઞં થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે દુઙ્ઞં અને તઙ્ઞં રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

ગહિરં

ગમીર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૭ ॥ સૂત્રથી મકારનો હકાર થાય ત્યારે ગમીર થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૧૦૧ ॥ સૂત્રથી ઈકારનો ઈકાર થાય ત્યારે ગહિર થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય.

પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્ કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે ગહિરં રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

ઊવણિઅં,

ઉવનીત શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૩૧ ॥ સૂત્રથી પકારનો વકાર થાય ત્યારે ઊવનીત થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૨૨૮ ॥ સૂત્રથી નકારનો નકાર થાય ત્યારે ઊવનીત થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય ત્યારે ઊવણિઅ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૧૦૧ ॥ સૂત્રથી ફકારનો ફકાર થાય ત્યારે ઊવણિઅ થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિ પ્રત્યયને સ્થાને મ્કાર થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે ઊવણિઅં રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

આણિઅં,

આનીત શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૨૮ ॥ સૂત્રથી નકારનો નકાર થાય ત્યારે આણિત થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય ત્યારે આણિઅ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૧૦૧ ॥ સૂત્રથી ફકારનો ફકાર થાય ત્યારે આણિઅ થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય ત્યારે આણિઅમ્ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે આણિઅં રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

પલ્લિવિઅં,

પ્રદીપિત શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૯ ॥ સૂત્રથી ર્કારનો લોપ થાય ત્યારે પદીપિત થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૨૨૧ ॥ સૂત્રથી ઢકારનો લકાર થાય ત્યારે પલ્લિપિત થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૨૩૧ ॥ સૂત્રથી પકારનો વકાર થાય પલ્લિવિત થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય ત્યારે પલ્લિવિઅ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૧૦૧ ॥ સૂત્રથી ફકારનો ફકાર થાય ત્યારે પલ્લિવિઅ થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય. પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે પલ્લિવિઅં રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

ઓસિઅન્તં.

અવસીદત્ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૨ ॥ સૂત્રથી
અવનો ઓ થાય ત્યારે ઓસીદત્ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૦૧ ॥ સૂત્રથી ફકારનો
ફકાર થાય ત્યારે ઓસિદત્ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી દકારનો લોપ
થાય ત્યારે ઓસીઅત્ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૧૮૧ ॥ સૂત્રથી જત્ પ્રત્યયનો “ન્ત”
આદેશ થાય ત્યારે ઓસિઅન્ત થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૫ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર
થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે ઓસિ-
અન્તં રૂપ થાય.।

પસિઅ.

પસીદ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૯ ॥ સૂત્રથી
રકારનો લોપ થાય ત્યારે પસીદ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૦૧ ॥ સૂત્રથી ફકારનો
ફકાર થાય ત્યારે પસિદ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી દકારનો લોપ
થાય ત્યારે પસિઅ રૂપ સિદ્ધ થાય.।

ગહિઅં.

ગૃહીત શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૬ ॥ સૂત્રથી
ઋકારનો અકાર થાય ત્યારે ગૃહીત થાય. ૮ । ૧ । ૧૦૧ ॥ સૂત્રથી ફકારનો
ફકાર થાય ત્યારે ગહિત થાય. પછી ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો
લોપ થાય ત્યારે ગહિઅ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૫ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય
અને ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે ગહિઅં રૂપ
સિદ્ધ થાય. ।

વમ્મિઓ,

વલ્મીક શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી
ફકારનો લોપ થાય ત્યારે વલ્મીઅ થાય. ॥ ૮ । ૨ । ૭૯ ॥ સૂત્રથી લકારનો
લોપ થાય ત્યારે વમીઅ થાય. ॥ ૮ । ૨ । ૮૯ ॥ સૂત્રથી મ્કાર બેવડો થાય

ત્યારે વમ્મીઅ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૦૧ ॥ સૂત્રથી ઈકારનો ઈકાર થાય ત્યારે વમ્મિઅ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે વમ્મિઓ રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

તયાણિ,

તદાનીમ્ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી દ્વકારનો લોપ થાય ત્યારે તઆનીમ્ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૦ ॥ સૂત્રથી અ વર્ણનો યકાર થાય ત્યારે તયાનીમ્ થાય. પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૨૮ ॥ સૂત્રથી નકારનો ણકાર થાય ત્યારે તયાણીમ્ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૧૦૧ ॥ સૂત્રથી ઈકારનો ઈકાર થાય ત્યારે તયાણિમ્ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી ષકારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે તયાણિ રૂપ સિદ્ધ થાય. ઇતિપાનીયાદયઃ “પાનીય” વિગેરે શબ્દો ઉપર પ્રમાણે બાણુવા. વહુલાધિકારાદેષુ કચિન્નિત્યં, કચિદ્ વિકલ્પઃ તેન પાણીઅં અલીઅં જીઅઈ કરીસો ઉવણીઓ ઇત્યાદિ સિદ્ધમ્ । વહુલમ્ ॥ ૮ । ૧ । ૨ ॥ સૂત્રથી દરેક વિધીએ વિકલ્પે થાય. એમ કહેલ હોવાથી દીર્ઘ ઈકારને સ્થાને હ્રસ્વ—ઈકાર વિકલ્પે કરવાથી ઉપર સિદ્ધ કર્યા પ્રમાણે રૂપ ॥ ૮ । ૧ । ૧૦૧ ॥ સૂત્ર ન લગાડવાથી પાણીઅં । અલીઅં । જીઅઈ । કરીસો । ઉવણીઓ વિગેરે રૂપો સિદ્ધ થાય છે.

उज्जीर्णे ॥ ८ । १ । १०२ ॥

जीर्ण शब्दे इत उद् भवति ।

અર્થઃ—જીર્ણ શબ્દમાં ઈકારનો ઉકાર થાય છે. ।

जुणसुरा:

જીર્ણસુરા શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૦૨ ॥ સૂત્રથી ઈકારનો ઉકાર થાય ત્યારે જુર્ણ થાય. ॥ ૮ । ૨ । ૭૯ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય ત્યારે જુણ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૯ ॥ સૂત્રથી ણકાર બેવડો થાય. ત્યારે જુણસુરા રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

કચિન્નુ ભવતિ કયાંક જીર્ણ શબ્દના ઈકારનો ઉકાર ન પણ થાય. ।

જેમકે:—

જિણે મોઅનમત્તે.

જીર્ણે મોજનમાત્રે સંસ્કૃત વાક્ય છે. તેનું પ્રાકૃતમાં જીર્ણ શબ્દનો
 ફકાર તેનો ॥ ૮ । ૧ । ૮૪ ॥ સૂત્રથી હ્રસ્વ થયો ત્યારે જિર્ણે થયું પછી
 ॥ ૮ । ૨ । ૭૯ ॥ સૂત્રથી રૂકારનો લોપ થાય ત્યારે જિણે થાય પછી
 ॥ ૮ । ૨ । ૮૯ ॥ સૂત્રથી ણકારનો બેવડો થયો ત્યારે જિણે રૂપ સિદ્ધ થયું.
 મોજનમાત્રે સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી જકારનો
 લોપ થાય પછી ॥ ૮ । ૨ । ૭૯ ॥ સૂત્રથી રૂકારનો લોપ થાય ત્યારે મોઅ-
 નમાત્રે થયું પછી ॥ ૮ । ૨ । ૮૯ ॥ સૂત્રથી તકારનો બેવડો થયો ત્યારે
 મોઅનમાત્રે થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૮૪ ॥ સૂત્રથી આકારનો હ્રસ્વ થયો ત્યારે
 મોઅનમાત્રે થયું. પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૨૮ ॥ સૂત્રથી નકારનો ણકાર થવાથી
 મોઅનમાત્રે રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

ઊર્હીન-વિહીને વા ॥ ૮ । ૧ । ૧૦૩ ॥

અનયો રીત ક્ત્વં વા ભવતિ ।

અર્થ:—આ બંને શબ્દોના ફકારનો ણકાર વિકલ્પે થાય. ।

હૂળો હીળો.

હીન શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૦૩ ॥ સૂત્રથી
 ફકારનો ણકાર વિકલ્પે થાય ત્યારે હૂન અને હીન થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૨૮ ॥
 સૂત્રથી નકારનો ણકાર થાય ત્યારે હૂળ અને હીળ થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥
 સૂત્રથી સિના સ્થાને ડો થાય ત્યારે હૂળો અને હીળો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

વિહૂળો વિહીળો.

વિહીન શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પૂર્વવત્ બળુયુ. વિહીન इति किम् ?
 પ્રહીનજરમરણાઃ તેનું પહીળ જરમરણા થાય આહીં હીનને સ્થાને હૂન થાય નહિ
 કારણ કે મૂળ સૂત્રમાં હીન શબ્દ ઉપસર્ગ રહીત હોવાથી વિ ઉપસર્ગને

પણ થઈ શકત. છતાં પણ “હીન વિદ્વીન” એમ કહેલ હોવાથી ત્રિ ઉપસર્ગ સિવાય બીજો ઉપસર્ગ આવે તો ત્યાં ઋ આદેશ ન થાય. એવો ભાવાર્થ નીકળતો હોવાથી પ્રહીન સંસ્કૃત ઉપરથી પ્રહીન થાય. ।

તીર્થે હે ॥ ૮ । ૧ । ૧૦૪ ॥

તીર્થ શબ્દે હે સતિ ઈત ઋત્વં ભવતિ ॥ તૂહં ॥ હુ ઇતિ કિમ્ । તિત્થં ॥

અર્થ:—તીર્થ શબ્દમાં હકાર થયે છતે ઈકારનો ઋકાર થાય. ।

તૂહં

તીર્થ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૨ ॥ સૂત્રથી સંયુક્ત “ર્થ” નો હ વિકલ્પે થાય. ત્યારે તીહ થાય. પછી ॥ ૮ । ૧ । ૧૦૪ ॥ સૂત્રથી તૂહ રૂપ થાય પછી ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય. અને ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય. ત્યારે તૂહં રૂપ સિદ્ધ થાય. । પક્ષે ॥ ૮ । ૨ । ૭૧ ॥ સૂત્રથી ર્કારનો લોપ થઈ ॥ ૮ । ૨ । ૮૧ ॥ સૂત્રથી ચકાર બેવડો થાય ત્યારે તીથ્થ થાય. ॥ ૮ । ૨ । ૯૦ ॥ સૂત્રથી પૂર્વ ચકારનો તકાર થાય ત્યારે તીત્થ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૮૪ ॥ સૂત્રથી હ્રસ્વ સંયોગે દીર્ઘનો હ્રસ્વ થાય ત્યારે તિત્થ થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને મ્કાર થાય ત્યારે તિત્થમ્ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે તિત્થં રૂપ સિદ્ધ થાય. એવી રીતે તૂહં અને તિત્થં રૂપ સિદ્ધ થાય છે. હ ઇતિ કિમ્ ? તિત્થં રૂપ થાય તેમાં ઈકારનો ઋકાર થાયજ નહિ. । કારણકે ત્યાં સંયુક્ત વ્યંજનનો હકાર થયો નથી માટે.

एपीयूषापीड-बिभीतक-कीदृशेदृशे ॥ ८ । १ । १०५ ॥

एषु ईत एत्वं भवति ।

અર્થ:—આ શબ્દોમાં ઈકારનો ઈકાર થાય છે. ।

पेऊसं

पीयूष शब्द संस्कृत છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૦૫ ॥ સૂત્રથી પી

નો પે થાય ત્યારે પેઘૂષ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી ચકારનો લોપ થાય ત્યારે પેઝૂષ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી પકારનો સકાર થાય ત્યારે પેઝસ થાય. પછી ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય ને ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે પેઝસં રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

આમેલો

આપીઢ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૩૪ ॥ સૂત્રથી પકારનો મકાર થાય ત્યારે આમીઢ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૧૦૬ ॥ સૂત્રથી ફકારનો ણકાર થાય ત્યારે આમેઢ થાય. ૮ । ૧ । ૨૦૨ ॥ સૂત્રથી ઢકારનો લકાર થાય ત્યારે આમેલ થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને ઢો થાય. ત્યારે આમેલો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

બહેડઓ

વિભીતક શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં બહેડઓ રૂપ થાય છે તેની સાધનિકા ॥ ૮ । ૧ । ૮૮ ॥ સૂત્રમાં જોઈ લેવી તેમાં સિદ્ધ કરેલ છે. ।

કેરિસો-ઁરિસો

કોદૃશ-ઈદૃશ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૦૬ ॥ સૂત્રથી ફકારનો ણકાર થાય ત્યારે કેદૃશ અને ણદૃશ થાય. ૮ । ૧ । ૧૪૨ ॥ સૂત્રથી દૃશ ધાતુના ક્કકારને સ્થાને રિકાર થાય ત્યારે કેરિશ અને ઁરિશ થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી ચકારનો સકાર થાય ત્યારે કેરિસ અને ઁરિસ થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિ ના સ્થાને ઢો થાય. ત્યારે કેરિસો અને ઁરિસો સિદ્ધ થાય. ।

નીઢ પીઠે વા ॥ ૮ । ૧ । ૧૦૬ ॥

અનયોરીત ઇત્વં વા ભવતિ ।

અર્થઃ—આ બંને શબ્દોના ફકારનો ણકાર વિકલ્પે થાય છે. ।

નેઢ-નીઢ

નીઢ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૦૬ ॥ સૂત્રથી ફકારનો

ઁકાર વિકલ્પે થાય ત્યારે નેઢ અને નીઢ થાય. ॥ ૮।૩।૨૫ ॥ સૂત્રથી સિ
નો મ્કાર થાય પછી ॥ ૮।૧।૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય
ત્યારે નેઢ અને નીઢ રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

પેઢ પીઢ.

પીઠ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૧।૧૦૬ ॥ સૂત્રથી ઙ
કાર વિકલ્પે થાય ત્યારે પેઠ અને પીઠ થાય ॥ ૮।૧।૧૦૯ ॥ સૂત્રથી ઢકારનો
ઢકાર થાય ત્યારે પેઢ અને પીઢ થાય ॥ ૮।૩।૨૫ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર
થાય અને ॥ ૮।૧।૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે પેઢ
અને પીઢ રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

ઉતોમુકુલાદિષ્વત્ ॥ ૮।૧।૧૦૭ ॥

મુકુલ इत्येवमादिषु शब्देषु आदेरुतोऽत्वं भवति ।

અર્થ:-મુકુલ વિગેરે શબ્દોના આદિ ઉકારનો અકાર થાય છે ।

મઝલં મઝલો.

મુકુલ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૧।૧૦૭ ॥ સૂત્રથી
ઉકારનો અકાર થાય ત્યારે મકુલ થાય ॥ ૮।૧।૧૦૭ ॥ સૂત્રથી કકારનો
લોપ થાય ત્યારે મઝલ થાય. ॥ ૮।૩।૨૫ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને મ્ થાય.
પછી ॥ ૮।૧।૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે મઝલં સિદ્ધ
થાય. અથવા લિંગના ભેદથી પુલિંગ ગણીએ ત્યારે ॥ ૮।૩।૨ ॥ સૂત્રથી
સિના સ્થાને ઢો થાય ત્યારે મઝલો રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

મઝરં,

મુકુર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ઉપરના સૂત્રો લગાડી સિદ્ધ
કરવું. મઝરં થાય છે.

મઝડં,

મુકુટ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૧।૧૦૭ ॥ સૂત્રથી

ઝકારનો અકાર થાય ત્યારે મકુટ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી કકારનો લોપ થાય ત્યારે મઙ્ગ થાય. પછી ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૮ ॥ સૂત્રથી ટકારનો ઢકાર થાય ત્યારે મઙ્ગ થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે મઙ્ગ રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ॥

અગરું,

અગુરુ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી ઝકારનો અકાર થાય ત્યારે અગરુ થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય. પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે અગરું રૂપ સિદ્ધ થાય. ॥

ગરૂઈ

ગુર્વી શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી ઝકારનો અકાર થાય ત્યારે ગર્વી થાય. ॥ ૮ । ૨ । ૧૧૩ ॥ સૂત્રથી ગરૂવી થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી વકારનો લોપ થાય ત્યારે ગરૂઈ રૂપ સિદ્ધ થાય. ॥ જહુઢિલો, જુહુઢિલો,

યુધિષ્ઠિર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં રૂપ ॥ ૮ । ૧ । ૯૬ ॥ સૂત્રમાં બેઈ લેવું. તેમાં સિદ્ધી પણ કરેલ છે. ॥

સોઅમલ્લં,

સૌકુમાર્ય શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી ઝકારનો અકાર થાય ત્યારે સૌકમાર્ય થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૧૬૯ ॥ સૂત્રથી ઔકારનો ઓકાર થાય. પછી ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી કકારનો લોપ થાય ત્યારે સોઅમાર્ય થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૮૪ ॥ સૂત્રથી હ્રસ્વ સંયોગે મા નો મ થાય ત્યારે સોઅમર્ય થાય. પછી ॥ ૮ । ૨ । ૬૮ ॥ સૂત્રથી યં એ સંયુક્ત વ્યંજનનો બેવડો હકાર થાય ત્યારે સોઅમલ્લ થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે સોઅમલ્લ રૂપ સિદ્ધ થાય. ॥

ગલોઈ,

ગઙ્ગી શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૪ ॥ સૂત્રથી ઉકારનો ઓકાર થાય ત્યારે ગઙ્ગી થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૨૦૨ ॥ સૂત્રથી ઢકારનો લકાર થાય ત્યારે ગલોચી થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી ચકારનો લોપ થાય ત્યારે ગલોઈ રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

इति मुकुलादयः आ रीते “मुकुल” विगेरे शब्दो ज्ञातुवा. कचिदाकारोऽपि क्त्वांक प्रयोगमां उकारनो आकार पणु थाय છે. જેમકે:—

विदाओ,

વિદુત શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૨ ॥ સૂત્રથી રૂકારનો લોપ થાય ત્યારે વિદુત થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૧૦૭ ॥ સૂત્રથી ઉકારનો આકાર થાય. પછી ॥ ૮ । ૨ । ૮૨ ॥ સૂત્રથી દકાર બેવડો થાય ત્યારે વિદાત થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય ત્યારે વિદાઅ થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને ડો થાય ત્યારે વિદાઓ રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

वोपरौ ॥ ८ । १ । १०८ ॥

उपराबुतोऽद् वा भवति ।

અર્થ:—ઉપરિ શબ્દના ઉકારનો વિકલ્પે અકાર થાય. ।

अवरिं—उवरिं

ઉપરિ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૦૮ ॥ સૂત્રથી ઉપરિ ના ઉકારનો વિકલ્પે અકાર થાય. ત્યારે અપરિ અને ઉપરિ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૨૩૧ ॥ સૂત્રથી પકારનો વકાર થાય ત્યારે અવરિ અને ઉવરિ થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્ થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે અવરિં અને ઉવરિં રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

गुरौ के वा ॥ ८ । १ । १०९ ॥

गुरौ स्वार्थे के सति आदेरुतोऽद् वा भवति ।

અર્થ:-ગુરુ શબ્દને સ્વાર્થ ક પ્રત્યય આવતાં તેના આદિ ઉકારનો અકાર વિકલ્પે થાય. ।

ગુરુઓ-ગુરુઓ,

ગુરુક શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૦૯ ॥ સૂત્રથી ઉકારનો અકાર વિકલ્પે થાય. ત્યારે ગુરુક અને ગુરુક થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી કકારનો લોપ થાય ત્યારે ગુરુઅ અને ગુરુઅ થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને ડો થાય ત્યારે ગુરુઓ અને ગુરુઓ રૂપ સિદ્ધ થાય. ક ઇતિ કિમ ? ક પ્રત્યય ન હોય તો શું થાય ? તો ॥ ૮ । ૩ । ૧૯ ॥ સૂત્રથી ઉકાર દીર્ઘ થાય ત્યારે ગુરુ રૂપ સિદ્ધ થાય. આ ઠેકાણે ઉકારનો અકાર થાય નહિ ।

इ भ्रुकुटौ ॥ ८ । १ । ११० ॥

ભ્રુકુટાવાદેરુત્ત ઇ ભવતિ ।

અર્થ:-ભ્રુકુટિ શબ્દમાં આદિ ઉકારનો ઇકાર થાય છે.

મિઝડી.

ભ્રુકુટિ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૯ ॥ સુત્રથી રુકારનો લોપ થાય ત્યારે મુકુટિ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૧૦ ॥ સૂત્રથી આદિ ઉકારનો ઇકાર થાય ત્યારે મિકુટિ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી કકારનો લોપ થાય ત્યારે મિઝડિ થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૧૯૬ ॥ સૂત્રથી ટકારનો ઢકાર થાય ત્યારે મિઝડિ થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૧૯ ॥ સૂત્રથી દીર્ઘ થાય. ત્યારે મિઝડી રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

पुरुषे रोः ॥ ८ । १ । १११ ॥

પુરુષ શબ્દે રોરુત્ત ઇ ભવતિ ।

અર્થ:-પુરુષ શબ્દમાં રુકારમાંના ઉકારનો ઇકાર થાય છે.

પુરિસો

પુરુષ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૧૧ ॥ સૂત્રથી રુકારનો

રિકાર થાય ત્યારે પુરિષ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી ષકારનો સકાર થાય ત્યારે પુરિસ થાય પછી ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે પુરિસો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

પરિસં,

પૌરષ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૬૨ ॥ સૂત્રથી ઔકારનો અઙ આદેશ થાય ત્યારે પરરપ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૧૧ ॥ સૂત્રથી રુકારનો રિકાર થાય ત્યારે પરરિષ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી ષકારનો સકાર થાય ત્યારે પરરિસ થાય પછી ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને મ્કાર થાય ત્યારે પરરિસમ્ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે પરરિસં રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

ईः क्षुते ॥ ८ । १ । ११२ ॥

ક્ષુત શબ્દે આદેરૂત ઈત્વં ભવતિ ।

અર્થઃ—ક્ષુત શબ્દમાં આદિ ઉકારનો ઈકાર થાય છે. ।

છીઅં,

ક્ષુત શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૧૨ ॥ સૂત્રથી ઉકારનો ઈકાર થાય ત્યારે ક્ષીત થાય ॥ ૮ । ૨ । ૧૭ ॥ સૂત્રથી ક્ષનો છકાર થાય ત્યારે છીત થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી ત્કારનો લોપ થાય ત્યારે છીઅ થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય ત્યારે છીઅમ્ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે છીઅં રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

ऊत् सुभग मुसले वा ॥ ८ । १ । ११३ ॥

અનયોરાદેરૂત્ ડ્ વા ભવતિ ।

અર્થઃ—આ બંને શબ્દના આદિ ઉકારનો ડકાર વિકલ્પે થાય છે. ।

મુહવો મુહઓ,

મુભગ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૧૩ ॥ સૂત્રથી

ઉકારનો ઝકાર વિકલ્પે થાય ત્યારે મૂમગ અને મુમગ રૂપ થાય પછી
 ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૨ ॥ સૂત્રથી ગકારનો વકાર થાય ત્યારે મૂમવ અને મુમગ
 થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૭ ॥ સૂત્રથી મકારનો હકાર થાય ત્યારે મૂહવ અને મુહગ
 થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી વિકલ્પે મકારનો લોપ થાય ત્યારે મૂહવ
 અને મુહઅ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે મૂહવો
 અને મુહઓ રૂપ સિદ્ધ થાય છે ।

મૂસલં મુસલં

મુસલ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૧૩ ॥ સૂત્રથી
 ઉકારનો ઝકાર વિકલ્પે થાય ત્યારે મૂસલ અને મુસલ થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥
 સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુ-
 સ્વાર થાય ત્યારે મૂસલં મુસલં રૂપ સિદ્ધ થાય છે ।

અનુત્સાહોત્સન્ને ત્સચ્છે ॥ ૮ । ૧ । ૧૧૪ ॥

ઉત્સાહોત્સન્નવર્જિતે શબ્દે યૌ ત્સચ્છૌ તયોઃ પરયોરાદેસ્ત ઉદ્ ભવતિ ।

અર્થ:—ઉત્સાહ અને ઉત્સન્ન શબ્દ વિના બીજા શબ્દોમાં જ્યાં ત્સ
 અને ચ્છ આવે તે પર છતાં તેના આદિ ઉકારનો ઝકાર થાય ।

ઝસુઓ ઝસવો

ઝસુક અને ઝસવ શબ્દો સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૧૪ ॥
 સૂત્રથી આદિ ઉકારનો ઝકાર થાય ત્યારે ઝસુક અને ઝસવ થાય. ॥ ૮ । ૨ । ૭૭ ॥
 સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય અને ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી કકારનો લોપ
 થાય ત્યારે ઝસુઅ અને ઝસવ થાય પછી ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના
 સ્થાને હો થાય ત્યારે ઝસુઓ અને ઝસવો રૂપ સિદ્ધ થાય ।

ઝસિત્તો

ઝસિત્ત શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૧૪ ॥ સૂત્રથી
 ઉકારનો ઝકાર થાય ત્યારે ઝસિત્ત થાય. ॥ ૮ । ૨ । ૭૭ ॥ સૂત્રથી તકાર

અને કકારનો લુક્ થાય ત્યારે કસિત થાય. ॥ ૮ । ૨ । ૮૨ ॥ સૂત્રથી તકાર બેવડો થાય ત્યારે કસિત્ત થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે કસિત્તો રૂપ સિદ્ધ થાય ।

કસરરૂ

ઉત્સરતિ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ ૧ । ૧૧૪ ॥ સૂત્રથી ઉકારનો ઉકાર થાય ત્યારે કસરતિ થાય. ॥ ૮ । ૨ । ૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય ત્યારે કસરતિ થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૧૩૨ ॥ સૂત્રથી ત્યાદિના તિનો ફકાર થાય ત્યારે કસરરૂ સિદ્ધ થાય ।

કસુઓ

ઉદગતાઃ શુકાઃ યસ્માત્ સઃ ઉચ્છુકઃ તેનું પ્રાકૃતમાં કસુઓ થાય તે ઉપર પ્રમાણે સાધનિકાથી સિદ્ધ કરવું તેમાં ફકત એક ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી શકારનો સકાર કરવો એટલું વિશેષ છે ।

કસસરૂ

સંસ્કૃત ઉત્ શ્વસ્ છે એટલે ઉત્ ઉપસર્ગ પૂર્વક શ્વસ્ ધાતુ છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૧ ॥ સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય ત્યારે ઉશ્વસ્ થયું પછી ॥ ૮ । ૪ । ૨૩૨ ॥ સૂત્રથી અંત્ય વ્યંજનમાં અકાર ઉમેરાયો ત્યારે ઉશ્વસ થાય. ॥ ૮ । ૨ । ૭૦ ॥ સૂત્રથી વકારનો લોપ થાય ત્યારે ઉશ્સ થયું પછી ॥ ૮ । ૧ । ૧૧૪ ॥ સૂત્રથી ઉકારનો ઉકાર થાય ત્યારે ઉશ્સ થયું. ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી શકારનો સકાર થાય ત્યારે કસસ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૧૩૨ ॥ સૂત્રથી ત્યાદિના તિનો ફકાર થાય ત્યારે કસસરૂ રૂપ સિદ્ધ થાય । અનુસા-હોત્સન્ન ઇતિ કિમ્ ઉત્સાહ અને ઉત્સન્ન એ બે સિવાય કહેલ છે માટે તે બે શબ્દોમાં દીર્ઘ ન થાય જેમકે:—

ઉચ્છાહો,

ઉત્સાહ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૨૧ ॥ સૂત્રથી ત્સનો છકાર થાય ત્યારે ઉચ્છાહ થાય. ॥ ૮ । ૨ । ૮૨ ॥ સૂત્રથી છકારનો બેવડો

થાય પછી ॥ ૮ । ૨ । ૧૦ ॥ સૂત્રથી પૂર્વ છકારનો ચ્કાર થાય ત્યારે ઉચ્છાહ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે ઉચ્છાહો રૂપ સિદ્ધ થાય.।

ઉચ્છન્નો.

ઉત્સન્ન શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ઉપર પ્રમાણે ઉચ્છન્નો રૂપ થાય.।

લૃકિ દુરો વા ॥ ૮ । ૧ । ૧૧૫ ॥

દુર્ ઉપસર્ગસ્ય રેફસ્ય લોપે સતિ ઉત કત્વં વા ભવતિ ।

અર્થ:—દુર્ ઉપસર્ગના રેફનો લોપ થયે છતે ઉકારનો ઝકાર વિકલ્પે થાય છે.।

દૂસહો દુસહો.

દુઃસહ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૩ ॥ સૂત્રથી ર્કારનો લોપ થાય ત્યારે દુસહ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૧૧૫ ॥ સૂત્રથી ઉકારનો વિકલ્પે ઝકાર થાય. ત્યારે દૂસહ અને દુસહ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય. ત્યારે દૂસહો અને દુસહો રૂપ સિદ્ધ થાય છે.।
દૂહવો દુહઓ.

દુર્મગ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૩ ॥ સૂત્રથી ર્કારનો લોપ થાય. ત્યારે દુમગ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૧૫ ॥ સૂત્રથી ઉકારનો ઝકાર વિકલ્પે થાય ત્યારે દૂમગ અને દુમગ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૭ ॥ સૂત્રથી મકારનો હકાર થાય ત્યારે દૂહગ અને દુહગ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૨ ॥ સૂત્રથી ગકારનો દીર્ઘ ઝકારવાલા રૂપમાં વકાર થાય ત્યારે દૂહવ થાય અને દુહગ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી ગકારનો લોપ થાય ત્યારે દુહઞ થાય પછી બંને રૂપોમાં ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે દૂહવો અને દુહઓ રૂપ સિદ્ધ થાય છે.।

લૃકિ ઇતિ કિમ્? સૂત્રમાં ર્નો લોપ થયો હોય તો ઉકાર દીર્ઘ થાય એમ કહેલ છે માટે.

દુસ્સહો.

દુઃસહ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧૧.૧૩ ॥ સૂત્રમાં દુસ્સહો સિદ્ધ કરેલ છે ત્યાં બેઠ લેવું ત્યાં ઉદાહરણ છે દુસ્સહો વિરહો દુઃખે સહન થાય એવો વિરહ.

ઓત્સંયોગે ॥ ૮૧૧.૧૧૬ ॥

સંયોગે પરે આદેરુત ઓત્વં ભવતિ ।

અર્થઃ—સંયોગ પર છતાં આદિ ઉકારનો ઓકાર થાય છે.।

તોળં.

તુળ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧૧.૧૧૬ ॥ સૂત્રથી ઉકારનો ઓકાર થાય. ત્યારે તોળ થાય ॥ ૮૧૩.૨૫ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય પછી ॥ ૮૧૧.૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે તોળં રૂપ સિદ્ધ થાય.।

મોળં,

મુળ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પૂર્વવત્ સમજવું એટલે મોળં રૂપ થાય. ।

પોક્કરં,

પુક્કર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧૨.૪ ॥ સૂત્રથી પ્કનો સ્વ થાય ત્યારે પુક્કર થાય ॥ ૮૧૨.૮૯ ॥ સૂત્રથી સ્વકાર બેવડો થાય ત્યારે પુક્કર થાય પછી ॥ ૮૧૨.૯૦ ॥ સૂત્રથી પૂર્વ સ્વકારનો કકાર થાય ત્યારે પુક્કર થાય ॥ ૮૧૧.૧૧૬ ॥ સૂત્રથી ઉકારનો ઓકાર થાય ત્યારે પોક્કર થાય ॥ ૮૧૩.૨૫ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય પછી ॥ ૮૧૧.૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે પોક્કરં રૂપ સિદ્ધ થાય.।

કોટ્ઠિમં,

કુટ્ઠિમ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧૧.૧૧૬ ॥ સૂત્રથી ઉકારનો ઓકાર થાય ત્યારે કોટ્ઠિમ થાય ॥ ૮૧૩.૨૫ ॥ સૂત્રથી સિનો

મ્કાર થાય પછી ॥ ૮૧.૧.૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે કોદ્દિમં સિદ્ધ થાય. ।

પોત્થઓ,

પુસ્તક શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧.૧.૧૧૬ ॥ સૂત્રથી ડકારનો ઓકાર થાય ત્યારે પોસ્તક થાય ॥ ૮૧.૨.૪૬ ॥ સૂત્રથી સ્તનો ઘકાર થાય ત્યારે પોથક થાય ॥ ૮૧.૨.૮૯ ॥ સૂત્રથી ઘકાર બેવડો થાય ત્યારે પોથ્થક થાય ॥ ૮૧.૨.૯૦ ॥ સૂત્રથી પૂર્વ ઘકારનો તકાર થાય ત્યારે પોત્થક થાય ॥ ૮૧.૧.૧૭૭ ॥ સૂત્રથી કકારનો લોપ થાય ત્યારે પોત્થઅ થાય ॥ ૮૧.૩.૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે પોત્થઓ રૂપ થાય. ।

લોદ્ધઓ,

લુબ્ધક શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧.૧.૧૧૬ ॥ સૂત્રથી ડકારનો ઓકાર થાય ત્યારે લોબ્ધક થાય ॥ ૮૧.૨.૭૯ ॥ સૂત્રથી વકારનો લોપ થાય ત્યારે લોધક થાય ॥ ૮૧.૨.૮૯ ॥ સૂત્રથી ઘકાર બેવડો થાય પછી ॥ ૮૧.૨.૯૦ ॥ સૂત્રથી પૂર્વ ઘકારનો દકાર થાય ત્યારે લોદ્ધક થાય ॥ ૮૧.૧.૧૭૭ ॥ સૂત્રથી કકારનો લોપ થાય ત્યારે લોદ્ધઅ થાય ॥ ૮૧.૩.૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે લોદ્ધઓ રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

મોત્થા,

મુસ્તા શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧.૧.૧૧૬ ॥ સૂત્રથી ડકારનો ઓકાર થાય ત્યારે મોસ્તા થાય ॥ ૮૧.૨.૪૬ ॥ સૂત્રથી સ્તનો ઘકાર થાય ત્યારે મોથા થાય ॥ ૮૧.૨.૮૯ ॥ સૂત્રથી ઘકાર બેવડો થાય ત્યારે મોથ્થા થાય ॥ ૮૧.૨.૯૦ ॥ સૂત્રથી પૂર્વ ઘકારનો તકાર થાય ત્યારે મોત્થા રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

મોગ્ગરો.

મુગ્દર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧.૨.૭૭ ॥ સૂત્રથી દકારનો લોપ થાય ત્યારે મુગર થાય ॥ ૮૧.૨.૮૯ ॥ સૂત્રથી ગકાર બેવડો થાય

ત્યારે મુગ્ગર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૧૬ ॥ સૂત્રથી ઉકારનો ઓકાર થાય ત્યારે મોગ્ગર થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને ઢો થાય ત્યારે મોગ્ગરો રૂપ સિદ્ધ થાય.।

પોગ્ગલં,

પુદ્ગલ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં પોગ્ગલં થાય તેની સાધનિક પૂર્વાવત્ જાણવી.।

કોળ્હો.

કુળ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૧૬ ॥ સૂત્રથી ઉકારનો ઓકાર થાય ત્યારે કોળ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૩૪ ॥ સૂત્રથી છનો ટકાર થાય ત્યારે કોઠ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૧૯ ॥ સૂત્રથી ટકારનો ઢકાર થાય ત્યારે કોઢ થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી અનુસ્વારનો આગમ થાય ત્યારે કોંઢ થાય. પછી લૌકિક વ્યાકરણના “તૌ મુમો વ્યજ્જનેસ્વૌ” એ સૂત્રથી અનુસ્વારનો ણકાર થાય ત્યારે કોળ્હ થાય પછી ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને ઢો થાય ત્યારે કોળ્હો રૂપ સિદ્ધ થાય.।

કોન્તો.

કુંત શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૧૬ ॥ સૂત્રથી ઉકારનો ઓકાર થાય. ત્યારે કોન્ત થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને ઢો થાય ત્યારે કોન્તો રૂપ સિદ્ધ થાય.।

વોક્કન્તં,

વ્યુત્ક્રાંત શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૮ ॥ સૂત્રથી યકારનો લોપ થાય ત્યારે વુત્ક્રાંત થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૧૬ ॥ સૂત્રથી ઉકારનો ઓકાર થાય ત્યારે વોત્ક્રાંત થાય પછી ॥ ૮ । ૨ । ૭૯ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય ત્યારે વોત્ક્રાંત થાય ॥ ૮ । ૨ । ૭૭ ॥ સૂત્રથી ત્કારનો લોપ થાય ત્યારે વોક્કન્ત થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૯ ॥ સૂત્રથી કકાર બેવડો થાય ત્યારે વોક્કન્ત થાય ॥ ૮ । ૧ । ૮૪ ॥ સૂત્રથી ક્કાના આકારનો સંયુક્ત વ્યંજન પર

છતાં હ્રસ્વ થાય ત્યારે વોક્કન્ત થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે વોક્કન્તે રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

કુતૂહલે વા હ્રસ્વશ્ચ ॥ ૮ । ૧ । ૧૧૭ ॥

કુતૂહલ શબ્દે ઉત ઓદ્ વા ભવતિ તત્સંનિયોગે હ્રસ્વશ્ચ વા ।

અર્થઃ—કુતૂહલ શબ્દના ઉકારનો ઓકાર વિકલ્પે થાય અને તેના યોગમાં વિકલ્પે હ્રસ્વ થાય. ।

કોઝહલં, કુઝહલં, કોઝહલ્લં,

કુતૂહલ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૧૭ ॥ સૂત્રથી ઉકારનો ઓકાર વિકલ્પે હ્રસ્વ થાય ત્યારે કોતૂહલ અને જે પક્ષમાં ઓકાર થયો તે પક્ષમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૧૭ ॥ સૂત્રથી વિકલ્પે વ થાય ત્યારે કોતુહલ થાય અને ઓકાર ન થાય એ પક્ષમાં કુતૂહલ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય ત્યારે કોઝહલ કોઝહલ અને કુઝહલ થાય પછી કોઝહલ પ્રયોગમાં ॥ ૮ । ૨ । ૯૯ ॥ સૂત્રથી લકાર બેવડો થાય ત્યારે કોઝહલ્લ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે પ્રથમ પક્ષે કોઝહલં બીજે પક્ષે કુઝહલં અને ત્રીજે પક્ષે કોઝહલ્લં સિદ્ધ થાય. ।

અદૂતઃ સૂક્ષ્મે વા ॥ ૮ । ૧ । ૧૧૮ ॥

સૂક્ષ્મ શબ્દે ઋતોદ્ વા ભવતિ ।

અર્થઃ—સૂક્ષ્મ શબ્દમાં ઉકારનો વિકલ્પે અકાર થાય છે. ।

સળ્હં સુળ્હં આર્ષે સુહુમં.

સૂક્ષ્મ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૧૮ ॥ સૂત્રથી વિકલ્પે ઉકારનો અકાર થાય ત્યારે સક્ષ્મ અને સૂક્ષ્મ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૭૬ ॥ સૂત્રથી ક્ષ્મનો ણ્હ થાય ત્યારે સળ્હ અને સુળ્હ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૮૪ ॥ સૂત્રથી

દીર્ઘનો હ્રસ્વ થાય ત્યારે સળ્હ અને મળ્હ થાય. ત્રીજે પક્ષે આર્ષમાં
 ॥ ૮ । ૨ । ૧૧૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારની પહેલાં ઉકારનો આગમ થાય ત્યારે
 મુઘમ થાય. ॥ ૮ । ૨ । ૩ ॥ સૂત્રથી ક્કારનો ષ્કાર થાય ત્યારે મુઘમ થાય.
 ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૭ ॥ સૂત્રથી ષ્કારનો હ્કાર થાય ત્યારે મુઘમ થાય. ૮।૩।૨૫
 સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર
 થાય ત્યારે સળ્હ મળ્હ મુઘમ ર્પો સિદ્ધ થાય છે.

દુકૂલે વા લશ્વ દ્વિઃ ॥ ૮ । ૧ । ૧૧૯ ॥

દુકૂલ શબ્દે ઝકારસ્ય અત્વં વા ભવતિ તત્સંનિયોગે ચ લકારો દ્વિર્ભવતિ ।

અર્થઃ—દુકૂલ શબ્દના ઉકારનો અકાર વિકલ્પે થાય છે અને તેના
 યોગે લકાર બેવડો થાય ।

દુઅલ્લં દુઝલ્લં આર્ષે દુગુલ્લં,

દુકૂલ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૧૨ ॥ સૂત્રથી
 દુકલ્લ અને દુકૂલ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી ક્કારનો લોપ થાય ત્યારે
 દુઅલ્લ અને દુઝલ્લ થાય. આર્ષ પ્રયોગમાં ઝકારનો હ્રસ્વ ઉકાર થાય ત્યારે
 દુકુલ થાય ॥ ૮ । ૪ । ૩૨૬ ॥ સૂત્રથી ક્કારનો ગ્કાર થાય ત્યારે દુગુલ્લ
 થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૫ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥
 સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે ^૧દુઅલ્લં ^૨દુઝલ્લં ^૩દુગુલ્લં એ ર્પો
 સિદ્ધ થાય છે. ।

ઈર્વોદ્વચૂદે ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૦ ॥

ઉદ્વચૂદ શબ્દે ઝત્ત ઈત્વં વા ભવતિ ।

અર્થઃ—ઉદ્વચૂદ શબ્દના ઝકારનો ઈકાર વિકલ્પે થાય. ।

ઉવ્વીઠં ઉવ્વૂઠં,

ઉદ્વચૂદ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૮ ॥ સૂત્રથી

ચકારનો લોપ થયો ત્યારે ઉઢૂઢ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૭૮ ॥ સૂત્રથી ઢકારનો લોપ થાય ત્યારે ઉઢૂઢ થાય પછી ॥ ૮ । ૨ । ૮૧ ॥ સૂત્રથી વકાર બેવડો થાય ત્યારે ઉઢ્ઢૂઢ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૦ ॥ સૂત્રથી ઝકારનો ફકાર વિકલ્પે થાય ત્યારે ઉઢ્ઢીઢ અને ઉઢ્ઢૂઢ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૫ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય અને ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે ઉઢ્ઢીઢં અને ઉઢ્ઢૂઢં રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

ઉર્ઘ્નૂ હનૂમત્ કળ્ઢૂય વાતૂલે ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૧ ॥

एषु उक्त उत्वं भवति । अर्थः—आ शब्दोभां ऊकारनो उकार थाय छे ।

મુમયા,

ઞૂ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૧૬૭ ॥ સૂત્રથી ઞૂ શબ્દ થકી સ્વાર્થમાં મયા પ્રત્યય થાય ત્યારે ઞૂમયા થાય ॥ ૮ । ૨ । ૭૯ ॥ સૂત્રથી રૂકારનો લોપ થાય. ત્યારે મૂમયા થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૧ ॥ સૂત્રથી ઝકારનો ઉકાર થાય ત્યારે મુમયા રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

हणुमन्तो,

हनूमत् शब्द संस्कृत छे तेनुं प्राकृतभां ॥ ८ । १ । २२८ ॥ सूत्रથી નકારનો ણકાર થાય ત્યારે હણૂમત્ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૧૫૯ ॥ સૂત્રથી મત્ પ્રત્યયને સ્થાને મન્ત થાય ત્યારે હણૂમન્ત થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૧ ॥ સૂત્રથી ઝકારનો ઉકાર થાય ત્યારે હણુમન્ત થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને ઢો થાય. ત્યારે હણુમન્તો રૂપ થાય. ।

कण्डुअइ,

कण्डूयति रूप संस्कृत छे. तेनुं प्राकृतभां ॥ ८ । १ । १२१ ॥ सूत्रથી ઝકારનો ઉકાર થાય. ત્યારે કણ્ઢુયતિ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી યકારનો લોપ થાય. ત્યારે કણ્ઢુઅતિ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૧૩૯ ॥ સૂત્રથી તિનો ફકાર થાય ત્યારે કણ્ઢુઅઈ રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

વાઝલો,

વાતૂલ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૧ ॥ સૂત્રથી
ઝકારનો ઝકાર થાય. ત્યારે વાતૂલ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો
લોપ થાય. ત્યારે વાઝલ થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો
થાય ત્યારે વાઝલો રૂપ સિદ્ધ થાય.

મધૂકે વા ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૨ ॥

મધૂક શબ્દે ઝત ઝદ્ વા ભવતિ । અર્થઃ—મધૂક શબ્દમાં ઝકારનો
ઝકાર વિકલ્પે થાય.

મહૂઝં મહૂઝં,

મધૂક શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૨ ॥ સૂત્રથી
ઝકારનો ઝકાર વિકલ્પે થાય. ત્યારે મધુક અને મધૂક થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૭ ॥
સૂત્રથી ઘકારનો હકાર થાય ત્યારે મહુક અને મહૂક થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥
સૂત્રથી કકારનો લોપ થાય ત્યારે મહૂઝ અને મહૂઝ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૫ ॥
સૂત્રથી સિના સ્થાને મ્કાર થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો
અનુસ્વાર થાય ત્યારે મહૂઝં અને મહૂઝં રૂપ સિદ્ધ થાય.

ઇદેતૌ નૂપુરે વા ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૩ ॥

નૂપુરશબ્દે ઝત ઇત્ એત્ ઇત્યેતૌ વા ભવતઃ ।

અર્થઃ—નૂપુર શબ્દમાં ઝકારનો ઇકાર અને ઇકાર એવા બે આદેશો
વિકલ્પે થાય છે.

નિઝરં નેઝરં નૂઝરં,

નૂપુર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૩ ॥ સૂત્રથી
ઝકારનો ઇકાર અને ઇકાર થાય. ત્યારે નિપુર અને નેપુર પદો નૂપુર થાય
॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી પકારનો લોપ થાય નિઝર નેઝર પદો નૂઝર થાય

॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્ થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે નિઝરં નેઝરં પક્ષે નૂઝરં રૂપો સિદ્ધ થાય.

ઓત્કૂષ્માળ્ડી તૂળીર કૂપર સ્થૂલ તામ્બૂલ ગઢૂચી મૂલ્યે । ૮ । ૧ । ૨૪ ॥

एषु ऊत ओद् भवति ।

અર્થ:—આ શબ્દોમાં ઝકારનો ઓકાર થાય છે. ।

कोहण्डी कोहली,

કૂષ્માળ્ડી શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૪ ॥ સૂત્રથી ઝકારનો ઓકાર થાય ત્યારે કોષ્માળ્ડી થાય ॥ ૮ । ૨ । ૭૩ ॥ સૂત્રથી કુષ્માળ્ડીના ધ્મનો હકાર થાય અને ણ્ડનો લકાર વિકલ્પે થાય ત્યારે કોહળ્ડી અને કોહલી રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

तोणीरं,

તૂળીર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૪ ॥ સૂત્રથી ઝકારનો ઓકાર થાય ત્યારે તોળીર થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર ત્યારે તોળીરમ્ થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે તોળીરં રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

कोप्परं,

કૂર્પર શબ્દ સંસ્કૃત તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૪ ॥ સૂત્રથી ઝકારનો ઓકાર થાય ત્યારે કોર્પર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૭૨ ॥ સૂત્રથી ર્કારનો લોપ થાય ત્યારે કોપર થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૯ ॥ સૂત્રથી પકાર ળેવડો થાય ત્યારે કોપ્પર થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને મ્કાર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે કોપ્પરં રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

थोरं,

સ્થૂલ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૭ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો લોપ થાય ત્યારે થૂલ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૪ ॥ સૂત્રથી ઝકારનો ઓકાર થાય

ત્યારે થોલ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૬ ॥ સૂત્રથી સ્થૂલ શબ્દના લકારનો રકાર થાય ત્યારે થોર થાય પછી ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે થોરં રૂપ સિદ્ધ થાય. ૧ તમ્વોલં,

તામ્વૂલ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૮૪ ॥ સૂત્રથી સંયોગ પર છતાં દીર્ઘનો ળસ્વ થાય ત્યારે તમ્વૂલ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૪ ॥ સૂત્રથી ઝકારનો ઓકાર થાય ત્યારે તમ્વોલ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય તમ્વોલં રૂપ સિદ્ધ થાય. ૧

ગલોઈ,

ગહ્વી શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૦૭ ॥ સૂત્રમાં સાધેલ છે તે પ્રમાણે ગલોઈ રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ૧

મોલં,

મૂલ્ય શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૪ ॥ સૂત્રથી ઝકારનો ઓકાર થાય ત્યારે મોલ્ય થાય ॥ ૮ । ૨ । ૭૮ ॥ સૂત્રથી યકારનો લોપ થાય ત્યારે મોલ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૧ ॥ સૂત્રથી લકાર ળેવડો થાય ત્યારે મોલ થાય પછી ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને મ્કાર થાય ત્યારે મોલમ્ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કાર અનુસ્વાર થાય ત્યારે મોલં રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ૧

સ્થૂળા તૂળે વા ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૫ ॥

અનયોરૂત્ત ઓત્વં વા ભવતિ ।

અર્થ:—આ બંને શબ્દોના ઝકારનો ઓકાર વિકલ્પે થાય છે. ૧

થોળા થૂળા,

સ્થૂળા શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૭ ॥ સૂત્રથી

સ્કારનો લોપ થાય ત્યારે યૂના થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૬ ॥ સૂત્રથી ઝકારનો ઓકાર વિકલ્પે થાય ત્યારે થોળા અને યૂના રૂપ સિદ્ધ થાય.

તોળં તૂળં,

તૂળ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૬ ॥ સૂત્રથી ઝકારનો ઓકાર વિકલ્પે થાય. ત્યારે તોળ અને તૂળ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે તોળં અને તૂળં સિદ્ધ થાય.

ઋતોઽત્ ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૬ ॥

આદેર્ઋકારસ્ય અત્વં ભવતિ । અર્થ:—આદિ ઋકારનો અકાર થાય છે.

ઘયં,

ઘૃત શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૬ ॥ સૂત્રથી ઋકારનો અકાર થાય ત્યારે ઘત થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ તકારનો લોપ થાય ત્યારે ઘઞ થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૦ ॥ સૂત્રથી અ વર્ણનો યકાર થાય ત્યારે ઘય થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે ઘયં રૂપ સિદ્ધ થાય.

તળં,

તૂળ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૬ ॥ સૂત્રથી ઋકારનો અકાર થાય ત્યારે તળ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે તળં રૂપ સિદ્ધ થાય.

કયં,

કૃત્ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં કૃતંતું કયં તેમજ જ્ઞણુવું એટલે કયં રૂપ સિદ્ધ થાય.

વસદ્દો,

વૃષભ: શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૬ ॥ સૂત્રથી

ઋકારનો અકાર થાય ત્યારે વપમ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી પકારનો સકાર થાય ત્યારે વસમ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૭ ॥ સૂત્રથી મકારનો હકાર થાય ત્યારે વસહ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે વસહો રૂપ થાય.।
મઓ,

મૃગઃ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૬ ॥ સૂત્રથી ઋકારનો અકાર થાય ત્યારે મગઃ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી ગકારનો લોપ થાય ત્યારે મઞ થાય પછી ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે મઓ રૂપ સિદ્ધ થાય.।

વઢો,

ઘૃષ્ટ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૬ ॥ સૂત્રથી ઋકારનો અકાર થાય ત્યારે ઘઠ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૩૪ ॥ સૂત્રથી ણનો ઠકાર થાય ત્યારે ઘઠ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૧ ॥ સૂત્રથી ઠકાર ળેવડો થાય ત્યારે ઘઠ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૯૦ ॥ સૂત્રથી પૂર્વ ઠકારનો ઠકાર થાય ત્યારે ઘઠ થાય પછી ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે ઘઢો રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

“દુહાઈઅમિતિ કૃપાદિપાઠાત્” દ્વિધાકૃતમ્ તેનું દુહાઈઅં એવું રૂપ કૃતમ્માંના ઋકારનો ઇકાર “ઈત્કૃપાદૌ” ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૮ ॥ સૂત્રથી થાય છે તેની પૂરી સાધનિકા ॥ ૮ । ૧ । ૧૭ ॥ સૂત્રમાં જોઈ લેવી ત્યાં સાધી ગયા છીએ.

આત્કૃશા-મૃદુક-મૃદુત્વે વા ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૭ ॥

एषुभादेर्कृत आद् वा भवति ।

અર્થઃ—આ શબ્દોમાં આદિ ઋકારનો આકાર વિકલ્પે થાય છે. ।

कासा किंसा,

કૃશા શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૭ ॥ સૂત્રથી ઋકારનો વિકલ્પે આકાર થાય ત્યારે કાશા થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી

શકારનો સકાર થાય ત્યારે કાસા રૂપ સિદ્ધ થાય અને કિસા રૂપ તો ઉપર પ્રમાણે કૃસા થયા પછી ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૮ ॥ સૂત્રથી સિદ્ધ થાય. ।

માઝઅં મઝઅં,

મૃદુક શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૭ ॥ સૂત્રથી ઋકારનો વિકલ્પે આકાર થાય ત્યારે માદુક થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૬ ॥ સૂત્રથી મૃનો મકાર થાય ત્યારે મદુક થાય થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી દકાર અને ઋકારનો લોપ થાય ત્યારે માઝઅ અને મઝઅ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે માઝઅં અને મઝઅં રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

માઝક્કં મઝત્તળં,

મૃદુત્વ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૭ ॥ સૂત્રથી ઋકારનો આકાર વિકલ્પે થાય ત્યારે માદુત્વ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી દકારનો લોપ થાય ત્યારે માઝત્વ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૨ ॥ સૂત્રથી સંયુક્ત વ્યંજનનો કકાર વિકલ્પે થાય ત્યારે માઝક થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૨ ॥ સૂત્રથી કકાર બેવડો થાય ત્યારે માઝક્ક થાય અને બીજા પક્ષમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૬ ॥ સૂત્રથી ઋકારનો અકાર થાય ત્યારે મઝત્વ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૧૬૪ ॥ સૂત્રથી ત્વ પ્રત્યયને સ્થાને ત્તળ આદેશ થાય ત્યારે મઝત્તળ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને મ્કાર આદેશ થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે માઝક્કં અને મઝત્તળં રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

ઇત્કૃપાદૌ ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૮ ॥

કૃપા इत्यादिषु शब्देषु आदेर्कृत इत्वं भवति ।

અર્થ:—કૃપા ઇત્યાદિ શબ્દોના આદિ ઋકારનો ઇકાર થાય છે. ।

કિવા.

કૃપા શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૮ ॥ સૂત્રથી આદિ ઋકારનો ઇકારનો થાય ત્યારે કિપા થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩૧ ॥ સૂત્રથી પકારનો

ઘકાર થાય ત્યારે કિંવા રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

દ્વિયમ્,

હ્રદય શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૮ ॥ સૂત્રથી
ઋકારનો ઙકાર થાય ત્યારે દ્વિયમ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી ઢકારનો
ઢોપ થાય ત્યારે દ્વિયમ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૦ ॥ સૂત્રથી અ વર્ણનો ઘકાર
થાય ત્યારે દ્વિયમ થાય પછી ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય.
॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે દ્વિયમ રૂપ થાય. ।

મિટ્ઠં રસે એવ મટ્ઠં,

મૃષ્ટ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૮ ॥ સૂત્રથી
મૃનો મિ થાય ત્યારે મિષ્ટ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૩૪ ॥ સૂત્રથી ણનો ટકાર થાય
ત્યારે મિઠ થાય. ॥ ૮ । ૨ । ૮૨ ॥ સૂત્રથી ટકાર બેવડો થાય ત્યારે મિઠ્ઠ
થાય ॥ ૮ । ૨ । ૧૦ ॥ સૂત્રથી પૂર્વ ટકારનો ટકાર થાય ત્યારે મિઠ્ઠ થાય
બીજા અર્થમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૬ ॥ સૂત્રથી ઋકારનો અકાર થાય ત્યારે મઠ્ઠ
થાય પછી ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥
સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે મિટ્ઠં પક્ષે મટ્ઠં રૂપ થાય છે. ।

દિટ્ઠં દિટ્ઠી,

દ્રષ્ટ અને દ્રષ્ટિ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેની સાધનિકા ઉપર પ્રમાણે જાણવી
એટલે દિટ્ઠં અને દિટ્ઠી તેને ॥ ૮ । ૩ । ૧૯ ॥ સૂત્રથી દીર્ઘ થાય ત્યારે
દિટ્ઠી સિદ્ધ થાય. ।

સિટ્ઠં સિટ્ઠી,

સૃષ્ટ અને સૃષ્ટિ સંસ્કૃત છે તેની સાધનિકા પૂર્વવત્ જાણવી એટલે
સિટ્ઠં અને સિટ્ઠી રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

ગિટ્ઠી,

ગૃષ્ટિ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ગિટ્ઠી થાય તે પૂર્વવત્ જાણવું

પક્ષે ગિળી થાય તે ॥ ૮૧ ॥ ૨૬ ॥ સૂત્રમાં સાધનિકા કરેલ છે તે બેઠલેવું.

પિચ્છી,

પૃથ્વી શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧ ॥ ૧૨૮ ॥ સૂત્રથી
પિથ્વી થાય પછી ॥ ૮૧ ॥ ૧૫ ॥ સૂત્રથી ધ્વનો છકાર થાય ત્યારે પિછો
થાય ॥ ૮૧ ॥ ૮૯ ॥ સૂત્રથી છકાર બેવડો થાય ત્યારે પિછ્છી થાય.
॥ ૮૧ ॥ ૯૦ ॥ સૂત્રથી પૂર્વ છકારનો ચકાર ત્યારે પિછો રૂપ સિદ્ધ થાય.

મિઝ,

મૃગુ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧ ॥ ૧૨૮ ॥ સૂત્રથી
મૃનો મિ થાય ત્યારે મિગુ થાય ॥ ૮૧ ॥ ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી ગકારનો લોપ
થાય ત્યારે મિઝ થાય ॥ ૮૧ ॥ ૧૨ ॥ સૂત્રથી અંત્ય સ્વર દીર્ઘ થાય ત્યારે
મિઝ રૂપ સિદ્ધ થાય.

મિઝ્ઝો,

મૃઙ્ગ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧ ॥ ૧૨૮ ॥ સૂત્રથી
મૃનો મિ થાય ત્યારે મિઙ્ગ થાય ॥ ૮૧ ॥ ૩૧૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો
થાય ત્યારે મિઝ્ઝો રૂપ સિદ્ધ થાય છે.

મિઙ્ગારો,

મૃઙ્ગાર શબ્દ સંસ્કૃત છે તે પૂર્વવત્ સાધવો ત્યારે મિઙ્ગારો રૂપ
સિદ્ધ થાય.

સિઙ્ગારો,

મૃઙ્ગારો શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧ ॥ ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી
ગકારનો સકાર થાય ત્યારે મૃઙ્ગાર થાય શેષ પૂર્વવત્ સૂત્ર લાગે ત્યારે સિઙ્ગારો રૂપ
સિદ્ધ થાય.

સિઆલો,

મૃગાલ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧ ॥ ૧૨૮ ॥ સૂત્રથી

—આહિ ઋકારનો ઇકાર થાય ત્યારે શિગાલ થાય ॥ ૮।૧।૨૬૦ ॥ સૂત્રથી
ઋકારનો સકાર થાય ત્યારે સિગાલ થાય ॥ ૮।૧।૧૭૭ ॥ સૂત્રથી ગકારનો
લોપ થાય ત્યારે સિઆલ થાય ॥ ૮।૩।૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય
ત્યારે સિઆલો રૂપ થાય.।

ધિના,

ઘૃણા શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૧।૧૨૮ ॥ સૂત્રથી
ઘ નો ધિ થાય ત્યારે ધિના રૂપ સિદ્ધ થાય.।

ઘુસિનં,

ઘુસન શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૧।૧૨૮ ॥ સૂત્રથી
આહિ ઋકારનો ઇકાર થાય ત્યારે ઘુસિન થાય ॥ ૮।૩।૨૫ ॥ સૂત્રથી
સિનો મ્કાર થાય પછી ॥ ૮।૧।૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય
ત્યારે ઘુસિનં રૂપ સિદ્ધ થાય.।

વિદ્ધકર્ક,

વૃદ્ધ-કવિ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૧।૧૨૮ ॥ સૂત્રથી
આહિ ઋકારનો ઇકાર થાય ત્યારે વિદ્ધકવિ થાય ॥ ૮।૧।૧૭૭ ॥ સૂત્રથી
કવિ શબ્દના વકારનો લોપ થાય ત્યારે વિદ્ધકર્ક થાય ॥ ૮।૩।૧૨ ॥
સૂત્રથી અંત્ય ઇકાર દીર્ઘ થાય ત્યારે વિદ્ધકર્ક રૂપ સિદ્ધ થાય.।

સમદ્ધી,

સમૃદ્ધિ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૧।૪૪ ॥ સૂત્રમાં
સાધનિકા જોઈ લેવી.

ઈદ્ધી,

ઋદ્ધિ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૧।૧૨૮ ॥ સૂત્રથી
ઋકારનો ઇકાર થાય ત્યારે ઈદ્ધિ થાય ॥ ૮।૩।૧૨ ॥ સૂત્રથી અંત્યસ્વર
દીર્ઘ થાય ત્યારે ઈદ્ધી રૂપ સિદ્ધ થાય છે.।

ગિદ્દી,

ઘૃદ્ધિ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં પૂર્વવત્ સાધનિકા કરવી
ત્યારે ગિદ્દી રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

કિસો,

કૃશ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૭ ॥ સૂત્રમાં
સાધનિકા ઝેઠ લેવી તેમાં સ્ત્રીલિંગે કિસા થાય છે અને પુલિંગે કિસ
થયા પછી ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને ડો થાય ત્યારે કિસો
રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

કિસાણુ.

કૃશાણુ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૮ ॥ સૂત્રથી
આહિ ક્કારનો ઇકાર થાય ત્યારે કિશાણુ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૨૦ ॥ સૂત્રથી
ક્કારનો સકાર થાય ત્યારે કિસાણુ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૨૮ ॥ સૂત્રથી નકારનો
જકાર થાય ત્યારે કિસાણુ થાય પછી ॥ ૮ । ૩ । ૧૨ ॥ સૂત્રથી અંત્યસ્વર
દીર્ઘ થાય ત્યારે કિસાણૂ રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

કિસરા,

કૃસરા શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૯ ॥ સૂત્રથી
આહિ ક્કારનો ઇકાર થાય ત્યારે કિસરા રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

કિચ્છં,

કૃચ્છ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૯ ॥ સૂત્રથી આહિ
ક્કારનો ઇકાર થાય ત્યારે કિચ્છ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૭૨ ॥ સૂત્રથી અંત્ય
રકારનો લોપ થાય ત્યારે કિચ્છ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૨ ॥ સૂત્રથી છકાર બેવડો
થાય ત્યારે કિચ્છ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૯૦ ॥ સૂત્રથી પૂર્વ છકારનો ચકાર થાય
ત્યારે કિચ્છ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય પછી
॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે કિચ્છ રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

તિષ્ઠ્.

નૃપ્ત શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧ ૧ ૧૨૮ ॥ સૂત્રથી આહિ
ઋકારનો ઙકાર થાય ત્યારે તિષ્ઠ થાય ॥ ૮૧ ૨ ૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો
લોપ થાય ત્યારે તિષ્ઠ થાય પછી ॥ ૮૧ ૨ ૮૨ ॥ સૂત્રથી વકાર બેવડો
થાય ત્યારે તિષ્ઠ થાય ॥ ૮૧ ૩ ૨૨ ॥ સૂત્રથી સિનો મકાર થાય અને
॥ ૮૧ ૧ ૨૩ ॥ સૂત્રથી મકારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે તિષ્ઠ્ રૂપ સિદ્ધ થાય. ।
કિસિઓ,

ઋપિત શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧ ૧ ૧૨૮ ॥ સૂત્રથી
આહિ ઋકારનો ઙકાર થાય ત્યારે કિપિત થાય ॥ ૮૧ ૧ ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી
વકારનો સકાર થાય ત્યારે કિસિત થાય ॥ ૮૧ ૧ ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો
લોપ થાય ત્યારે કિસિઞ થાય ॥ ૮૧ ૩ ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય
ત્યારે કિસિઓ રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

નિવો,

નૃપ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧ ૧ ૧૨૮ ॥ સૂત્રથી આહિ
ઋકારનો ઙકાર થાય ત્યારે નિપ થાય ॥ ૮૧ ૧ ૨૩૧ ॥ સૂત્રથી વકારનો
વકાર થાય ત્યારે નિવ થાય પછી ॥ ૮૧ ૩ ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને
હો થાય ત્યારે નિવો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

કિચ્ચા,

ઋત્યા શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ૮૧ ૧ ૧૨૮ ॥ સૂત્રથી
આહિ ઋકારનો ઙકાર થાય ત્યારે કિત્યા થાય ॥ ૮૧ ૨ ૧૩ ॥ સૂત્રથી
ત્યનો ચકાર થાય ત્યારે કિચ્ચા થાય ॥ ૮૧ ૨ ૮૨ ॥ સૂત્રથી ચકાર બેવડો
થાય ત્યારે કિચ્ચા રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

કિર્દિ-ધિર્દિ,

કુલિ-વૃતિ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧ ૧ ૧૨૮ ॥ સૂત્રથી

ઋકારનો ઇકાર થાય ત્યારે કિતિ અને ધિતિ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી
તકારનો લોપ થાય ત્યારે કિઙ અને ધિઙ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૧૨ ॥ સૂત્રથી
અંત્યસ્વર દીર્ઘ થાય ત્યારે કિઈ અને ધિઈ રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

કિવો,

કૃપ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં નૃપ શબ્દની માફક થાય છે
માટે તે મુજબ કિવો રૂપ સિદ્ધ કરવું. ।

કિવિણો,

કૃપણ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ઇઃ સ્વપ્નાદૌ ॥૮૧૪૬॥ સૂત્રમાં
સિદ્ધ કરેલ છે તેમાં જોઈ લેવું કિવિણો થાય છે. ।

કિવાણં,

કૃવાણ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૮ ॥ સૂત્રથી
આદિ ઋકારનો ઇકાર થાય ત્યારે કિવાણ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૨૩૧ ॥ સૂત્રથી
પકારનો વકાર થાય ત્યારે કિવાણ થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર
થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે કિવાણં
રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

વિજ્ઞુઓ,

વૃશ્ચિક શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૮ ॥ સૂત્રથી
આદિ ઋકારનો ઇકાર થાય ત્યારે વિશ્ચિક થાય. ॥ ૮ । ૨ । ૧૬ ॥ સૂત્રથી
શ્ચિ સ્વર સહિતનો જ્ઞુ આદેશ થાય ત્યારે વિજ્ઞુક થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥
સૂત્રથી કકારનો લોપ થાય ત્યારે વિજ્ઞુઞ થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી
સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે વિજ્ઞુઓ રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

વિત્તં-વિત્તી.

વૃત્ત અને વૃત્તિ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૮ ॥
સૂત્રથી આદિ ઋકારનો ઇકાર થાય ત્યારે વિત્ત અને વિત્તિ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥

સૂત્રથી સિનો મ્ થાય. પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે ચિત્તં રૂપ સિદ્ધ થાય. અને ચિત્તિ શબ્દમાં ॥ ૮ । ૩ । ૧૯ ॥ સૂત્રથી દીર્ઘ થાય. ત્યારે ચિત્તી રૂપ સિદ્ધ થાય.

દ્વિઅં,

દ્વન શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૮ ॥ સૂત્રથી આદિ ક્કારનો ઇકાર થાય ત્યારે દ્વિ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય. ત્યારે દ્વિઅ થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને મ્કાર થાય. પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય. ત્યારે દ્વિઅં રૂપ સિદ્ધ થાય છે.

વાહિત્તં,

વ્યાહત શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૮ ॥ સૂત્રથી યકારનો લોપ થાય ત્યારે વાહત થાય. પછી ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૮ ॥ સૂત્રથી ક્કારનો ઇકાર થાય ત્યારે વાહિત્ત થાય. ॥ ૮ । ૨ । ૮૯ ॥ સૂત્રથી તકાર બેવડો થાય ત્યારે વાહિત્ત થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે વાહિત્તં રૂપ સિદ્ધ થાય છે.

વિંદિઓ,

વુંદિત શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૮ ॥ સૂત્રથી આદિ ક્કારનો ઇકાર થાય ત્યારે વિંદિત થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય ત્યારે વિંદિઅ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે વિંદિઓ રૂપ સિદ્ધ થાય.

વિસી ઇસી,

વસી અને ઋષિ શબ્દો સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૮ ॥ સૂત્રથી આદિ ક્કારનો ઇકાર થાય ત્યારે વિસી રૂપ સિદ્ધ થાય. અને ઋષિનું ઇષિ થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી ષકારનો સકાર થાય ત્યારે ઇસિ

થાય ॥ ૮।૩।૧૨ ॥ સૂત્રથી અંત્યસ્વર દીર્ઘ થાય ત્યારે इसी રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

વિઙ્ઘો,

વિતૃષ્ણ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૧।૧૨૮ ॥ સૂત્રથી આદિ કકારનો ઇકાર થાય ત્યારે વિતિષ્ણ થાય ॥ ૮।૧।૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય ત્યારે વિઙ્ઘ થાય પછી ॥ ૮।૨।૭૨ ॥ સૂત્રથી ણનો ણ્દ થાય ત્યારે વિઙ્ઘ થાય ॥ ૮।૩।૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે વિઙ્ઘો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

છિદ્ધા,

સ્પૃદ્ધા શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૧।૧૨૮ ॥ સૂત્રથી આદિ કકારનો ઇકાર થાય ત્યારે સિદ્ધા થાય ॥ ૮।૨।૨૩ ॥ સૂત્રથી સ્પનો છકાર થાય ત્યારે છિદ્ધા સિદ્ધ થાય. ।

સડ,

સકૃત્ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૧।૧૨૮ ॥ સૂત્રથી આદિ કકારનો ઇકાર થાય ત્યારે સક્તિ થાય ॥ ૮।૧।૧૭૭ ॥ સૂત્રથી કકારનો લોપ થાય ત્યારે સડ્ થાય ॥ ૮।૧।૧૧ ॥ સૂત્રથી અંત્ય તકારનો લોપ થાય ત્યારે સડ સિદ્ધ થાય. ।

ઝક્કિઢં,

ઝક્કૃષ્ટ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૧।૧૨૮ ॥ સૂત્રથી કકારનો ઇકાર થાય ત્યારે ઝક્કિષ્ટ થાય ॥ ૮।૨।૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય ત્યારે ઝક્કિષ્ટ થાય ॥ ૮।૨।૮૨ ॥ સૂત્રથી કકાર બેવડો થાય ત્યારે ઝક્કિષ્ટ થાય પછી ॥ ૮।૨।૩૪ ॥ સૂત્રથી ણનો ટકાર થાય ત્યારે ઝક્કિઠ થાય ॥ ૮।૨।૮૨ ॥ સૂત્રથી ટકાર બેવડો થાય ત્યારે ઝક્કિઠ થાય ॥ ૮।૨।૧૦ ॥ સૂત્રથી પૂર્વ ટકારનો ટકાર થાય ત્યારે ઝક્કિઠ થાય.

॥ ૮।૩।૨૨ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય પછી ॥ ૮।૧।૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે ઝક્કિઢં રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

નિસંસો,

નૃશંસ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૧।૧૨૮ ॥ સૂત્રથી આદિ ક્કારનો ઇકાર થાય ત્યારે નિશંસ થાય ॥ ૮।૧।૨૬૦ ॥ સૂત્રથી શકારનો સકાર થાય ત્યારે નિસંસ થાય ॥ ૮।૩।૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને ઙો થાય ત્યારે નિસંસો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

પૃષ્ઠે વાનુત્તરપદે ॥ ૮।૧।૧૨૯ ॥

પૃષ્ઠશબ્દેનુત્તરપદે કૃત ઇદ્ ભવતિ વા ।

અર્થઃ—જે તે ઉત્તરપદમાં ન હોય તેા પૃષ્ઠ શબ્દના ક્કારનો ઇકાર વિકલ્પે થાય છે. ।

પિઢી પઢી,

પૃષ્ઠ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૧।૧૨૯ ॥ સૂત્રથી ક્કારનો ઇકાર અને ॥ ૮।૧।૧૨૬ ॥ સૂત્રથી અ વિકલ્પે થાય ત્યારે પિષ્ઠ પઠ થાય ॥ ૮।૨।૩૪ ॥ સૂત્રથી ણનો ઠકાર થાય ત્યારે પિઠ પઠ થાય ॥ ૮।૨।૮૧ ॥ સૂત્રથી ઠકાર બેવડો ત્યારે પિઠ્ઠ પઠ્ઠ થાય ॥ ૮।૨।૧૦ ॥ સૂત્રથી પૂર્વ ઠકારનો ટકાર ત્યારે પિઠ્ઠ પઠ્ઠ થાય ॥ ૮।૧।૪૬ ॥ સૂત્રથી અકારનો ઇકાર થાય ત્યારે પિઠ્ઠિ પઠ્ઠિ થાય પછી ॥ ૮।૩।૧૨ ॥ સૂત્રથી અંત્યસ્વર દીર્ઘ થાય ત્યારે પિઠ્ઠી અને પઠ્ઠી રૂપો સિદ્ધ થાય છે. ।

પિઠ્ઠિ-પરિઠ્ઠિચિં,

પૃષ્ઠ પરિસ્થાપિત શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૧।૧૨૮ ॥ સૂત્રથી ક્કારનો ઇકાર થાય ત્યારે પિષ્ઠ થાય પછી પિઠ્ઠ શબ્દ પૂર્વવત્ બાણવો. પરિસ્થાપિત શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૪।૧૬ ॥ સૂત્રથી સ્થા ધાતુનો ઠકાર થાય ત્યારે પરિઠાપિત થાય ॥ ૮।૨।૮૧ ॥ સૂત્રથી ઠકાર બેવડો થાય ત્યારે પરિઠ્ઠાપિત થાય ॥ ૮।૨।૧૦ ॥ સૂત્રથી પૂર્વ ઠકારનો

ટકાર થાય ત્યારે પરિઘાપિત થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય ત્યારે પરિઘાપિત થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩૧ ॥ સૂત્રથી પકારનો વકાર થાય ત્યારે પરિઘાવિત થાય ॥ ૮ । ૧ । ૬૭ ॥ સૂત્રથી આકારનો અકાર થાય ત્યારે પરિઘવિત રૂપ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્ થયો પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થયો ત્યારે પરિઘવિત થયું પછી તેની પૂર્વે પિઠિ શબ્દ મૂકવાથી પિઠિ પરિઘવિત રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

અનુત્તરપદ ઇતિ કિમ્ ? પૃષ્ઠ શબ્દ કોઈપણ શબ્દની પછી ન આવ્યો હોય તો એમ કહેલ હોવાથી “મહિવઢ્ઠ” આ ઠેકાણે કકારનો ઇકાર ન થાય અકાર થાય તે નીચે પ્રમાણે. ।

મહિવઢ્ઠ,

મહીપૃષ્ઠ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૩૧ ॥ સૂત્રથી પકારનો વકાર થાય ત્યારે મહીપૃષ્ઠ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૬ ॥ સૂત્રથી કકારનો અકાર થાય ત્યારે મહીવઢ્ઠ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૪ ॥ સૂત્રથી દીર્ઘનો હ્રસ્વ થાય ત્યારે મહિવઢ્ઠ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૩૪ ॥ સૂત્રથી ણનો ઠકાર થાય ત્યારે મહિવઢ્ઠ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૧૦ ॥ સૂત્રથી ઠકાર બેવડો થાય ત્યારે મહિવઢ્ઠ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૧૦ ॥ સૂત્રથી પૂર્વ ઠકારનો ઠકાર થાય ત્યારે મહિવઢ્ઠ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે મહિવઢ્ઠ રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

મસૃણ મૃગાઙ્ક મૃત્યુ શૃદ્ધ ધૃષ્ટે વા ॥ ૮ । ૧ । ૧૩૦ ॥

एषु कृत इद् वा भवति ।

અર્થ:—આ શબ્દોમાં કકારનો ઇકાર વિકલ્પે થાય છે. ।

मसिणं मसणं,

મસૃણ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૩૦ ॥ સૂત્રથી કકારનો ઇકાર વિકલ્પે થાય ત્યારે મસિણ અને ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૬ ॥ સૂત્રથી મસણ થાય પછી ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય અને ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે મસિણ અને મસણ રૂપો સિદ્ધ થાય. ।

મયઙ્કો, મિઙ્કો,

મૃગાઙ્ક શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧.૧.૧૩૦ ॥ સૂત્રથી મૃકારનો મિકાર વિકલ્પે થાય ત્યારે મિગઙ્ક અને ॥ ૮૧.૧.૧૨૬ ॥ સૂત્રથી મગઙ્ક થાય ॥ ૮૧.૧.૮૪ ॥ સૂત્રથી ગનો ગકાર થાય ત્યારે મિગઙ્ક અને મગઙ્ક ॥ ૮૧.૧.૧૭૭ ॥ સૂત્રથી ગકારનો લોપ થાય ત્યારે મિઙ્ક અને મઙ્ક થાય ॥ ૮૧.૧.૧૮૦ ॥ સૂત્રથી અવર્ણ થકી પર આવેલ અવર્ણનો ચકાર થાય ત્યારે મિઙ્ક અને મયઙ્ક થાય ॥ ૮૧.૩.૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને ડો થાય ત્યારે મિઙ્કો અને મયઙ્કો રૂપે સિદ્ધ થાય છે. ॥

મિચ્ચુ મચ્ચુ,

મૃત્યુ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧.૧.૧૩૦ ॥ સૂત્રથી મ્નો વિકલ્પે મિ થાય ત્યારે મિત્યુ અને ॥ ૮૧.૧.૧૨૬ ॥ સૂત્રથી મત્યુ થાય ॥ ૮૧.૨.૧૩ ॥ સૂત્રથી ત્યનો ચકાર આદેશ થાય ત્યારે મિચુ અને મચુ થાય ॥ ૮૧.૨.૮૨ ॥ સૂત્રથી ચકાર ળેવડે થાય ત્યારે મિચ્ચુ અને મચ્ચુ થાય ॥ ૮૧.૩.૧૨ ॥ સૂત્રથી અંત્યસ્વર દીર્ઘ થાય ત્યારે મિચ્ચુ અને મચ્ચુ રૂપે સિદ્ધ થાય. ॥

સિઙ્કો સઙ્કો,

શૃઙ્ગ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧.૧.૧૩૦ ॥ સૂત્રથી ઙ્કારનો વિકલ્પે ઙ્કાર થાય ત્યારે શિઙ્ગ અને ॥ ૮૧.૧.૧૨૬ ॥ સૂત્રથી શઙ્ગ થાય ॥ ૮૧.૧.૨૬૦ ॥ સૂત્રથી શકારનો સકાર થાય ત્યારે સિઙ્ગ અને સઙ્ગ થાય ॥ ૮૧.૩.૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને ડો થાય ત્યારે સિઙ્કો અને સઙ્કો રૂપે સિદ્ધ થાય છે. ॥

ધિઘ્ઠો ધઘ્ઠો,

ધૃષ્ટ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧.૧.૧૩૦ ॥ સૂત્રથી વિકલ્પે ઙ્ઠનો ઙ્કાર થાય ત્યારે ધિઘ્ઠ અને ॥ ૮૧.૧.૧૨૬ ॥ સૂત્રથી ધઘ્ઠ થાય ॥ ૮૧.૨.૩૪ ॥ સૂત્રથી ઘ્ઠનો ઘ્કાર થાય ત્યારે ધિઘ્ઠ અને ધઘ્ઠ થાય. ॥

॥ ૮।૨।૮૧ ॥ સૂત્રથી ઠકાર બેવડો થાય ત્યારે ધિદ્ધ અને ઘદ્ધ થાય
 ॥ ૮।૨।૧૦ ॥ સૂત્રથી પૂર્વ ઠકારનો ઠકાર થાય ત્યારે ધિદ્ધ અને ઘદ્ધ
 થાય પછી ॥ ૮।૩।૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે ધિદ્ધો અને
 ઘદ્ધો રૂપ સિદ્ધ થાય.

ઉદ્ભવાદૌ ॥ ૮।૧।૧૩૧ ॥

ઋતુ इत्यादिषु शब्देषु आदे ऋत उद् भवति।

અર્થ:—ઋતુ વિગેરે શબ્દોમાં આદિ ઋકારનો ઉકાર થાય.

उऊ,

ઋતુ શબ્દ સંસ્કૃત તે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૧।૧૩૧ ॥ સૂત્રથી
 ઋકારનો ઉકાર થાય ત્યારે ઉતુ થાય ॥ ૮।૧।૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો
 લોપ થાય ત્યારે ઉઝ થાય ॥ ૮।૩।૧૨ ॥ સૂત્રથી અંત્ય સ્વર દીર્ઘ થાય
 ત્યારે ઉઝ રૂપ સિદ્ધ થાય.

परामुहो,

પરામુષ્ટ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૧।૧૩૧ ॥ સૂત્રથી
 ઋકારનો ઉકાર થાય ત્યારે પરામુષ્ટ થાય ॥ ૮।૨।૩૪ ॥ સૂત્રથી ણનો ઠકાર
 થાય ત્યારે પરામુઠ થાય ॥ ૮।૨।૮૨ ॥ સૂત્રથી ઠકાર બેવડો થાય. ત્યારે
 પરામુઢ થાય ॥ ૮।૨।૧૦ ॥ સૂત્રથી પૂર્વ ઠકારનો ઠકાર થાય ત્યારે
 પરામુઢ થાય. ॥ ૮।૩।૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે પરામુઢો
 રૂપ સિદ્ધ થાય.

पुडो पउडो,

સ્પૃષ્ટ અને પ્રવૃષ્ટ શબ્દો સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૧।૧૩૧ ॥
 સૂત્રથી ઋકારનો ઉકાર થાય ત્યારે સ્પૃષ્ટ અને પ્રવૃષ્ટ થાય. ॥ ૮।૨।૭૭ ॥
 સૂત્રથી સ્કારનો લોપ થાય ત્યારે પુષ્ટ થાય. ॥ ૮।૨।૭૨ ॥ સૂત્રથી
 પ્રવૃષ્ટમાંથી રકારનો લોપ થાય ત્યારે પમુષ્ટ થાય ॥ ૮।૧।૧૭૭ સૂત્રથી

વકારનો લોપ થાય ત્યારે પઞ્ચ થાય પછી ૮।૨।૩૪ ॥ સૂત્રથી ળનો ઠકાર થાય ત્યારે પુઠ અને પઞ્ચ થાય ॥ ૮।૨।૮૧ ॥ સૂત્રથી ઠકાર બેવડો થાય ॥ ૮।૨।૧૦ ॥ સૂત્રથી પૂર્વ ઠકારનો ઠકાર થાય ત્યારે પુઠ અને પઞ્ચ થાય ॥ ૮।૩।૨ ॥ સૂત્રથી સિનો ઢો થાય ત્યારે પુઢો અને પઞ્ચો રૂપો સિદ્ધ થાય.।

પુઠ્ઠ,

પૃથિવો શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૧।૮૮ ॥ સૂત્રમાં પુઠ્ઠ રૂપ સિદ્ધ કરેલ છે માટે ત્યાં જોઈ લેવું.

પઞ્ચત્તી,

પ્રવૃત્તિ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૧।૧૩૧ ॥ સૂત્રથી ઋકારનો ડકાર થાય ત્યારે પ્રવૃત્તિ થાય ॥ ૮।૨।૭૨ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય ત્યારે પઞ્ચત્તી થાય ॥ ૮।૧।૧૭૭ ॥ સૂત્રથી વકારનો લોપ થાય ત્યારે પઞ્ચત્તી થાય પછી ॥ ૮।૩।૧૯ ॥ સૂત્રથી અંત્યસ્વર દીર્ઘ થાય ત્યારે પઞ્ચત્તી રૂપ સિદ્ધ થાય છે.

પાઞ્ચસો પાઞ્ચઓ,

પ્રાઞ્ચ પ્રાઞ્ચ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૨।૭૨ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય ત્યારે પાઞ્ચ પાઞ્ચ થાય ॥ ૮।૧।૧૩૧ ॥ સૂત્રથી ઋકારનો ડકાર થાય ત્યારે પાઞ્ચ પાઞ્ચ થાય ॥ ૮।૧।૧૭૭ ॥ સૂત્રથી પાઞ્ચ શબ્દમાંથી વકાર અને પાઞ્ચ શબ્દમાંથી વકાર અને તકાર બંનેનો લોપ થાય ત્યારે પાઞ્ચ અને પાઞ્ચ થાય ॥ ૮।૧।૨૬૦ ॥ સૂત્રથી વકારનો સકાર થાય ત્યારે પાઞ્ચ અને પાઞ્ચ થાય ॥ ૮।૩।૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને ઢો થાય ત્યારે પાઞ્ચસો અને પાઞ્ચઓ રૂપો સિદ્ધ થાય છે.।

મુઠ્ઠ,

મૃતિ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૧।૧૩૧ ॥ સૂત્રથી ઋકારનો ડકાર થાય ત્યારે મૃતિ થાય ॥ ૮।૧।૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય

ત્યારે મુઠ્ઠ થાય પછી ॥ ૮ । ૩ । ૧૯ ॥ સૂત્રથી અત્યસ્વર દીર્ઘ થાય ત્યારે મુઠ્ઠે રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

પઠુડી, પાહુડં

પ્રમૃતિ, પ્રામૃત શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૧ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય ત્યારે પ્રમૃતિ પ્રામૃત થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૩૧ ॥ સૂત્રથી ઋકારનો ઉકાર થાય ત્યારે પ્રમૃતિ પ્રામૃત થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૭ ॥ સૂત્રથી મકારનો દકાર થાય ત્યારે પઠુતિ અને પાહુત થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૦૬ ॥ સૂત્રથી તકારનો ઢકાર થાય ત્યારે પઠુડિ પાહુડ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૧૯ ॥ સૂત્રથી અત્યસ્વર દીર્ઘ થાય ત્યારે પઠુડી સિદ્ધ થાય છે પછી ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે પાહુડં રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

પરહુઓ નિહુઅં,

પ્રમૃત અને નિમૃત શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૩૧ ॥ સૂત્રથી ઋકારનો ઉકાર થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૭ ॥ સૂત્રથી મકારનો દકાર થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય ત્યારે પરહુઅ અને નિહુઅ પછી ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને ડો થાય ત્યારે પરહુઓ રૂપ થાય અને ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે નિહુઅં રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

વિઝઅં નિઝઅં,

વિવૃત નિવૃત શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૩૧ ॥ સૂત્રથી ઋકારનો ઉકાર થાય ત્યારે નિવૃત અને વિવૃત થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી વકાર અને તકારનો લોપ થાય ત્યારે નિઝઅ અને વિઝઅ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્ થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે નિઝઅં અને વિઝઅં રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

સંવૃઞં,

સંવૃત શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૩૧ ॥ સૂત્રથી
ઋકારનો ઉકાર થાય ત્યારે સંવૃત થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો
લોપ થાય ત્યારે સંવૃઞ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય
પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે સંવૃઞં રૂપ
સિદ્ધ થાય છે. ।

વુત્તન્તો,

વૃત્તાન્ત શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૩૧ ॥ સૂત્રથી
ઋકારનો ઉકાર થાય ત્યારે વૃત્તાન્ત થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૮૪ ॥ સૂત્રથી ત્તનો
ત્ત થાય ત્યારે વૃત્તન્ત થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને ઢો થાય ત્યારે
વૃત્તન્તો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

નિવ્વુઞં નિવ્વુર્ઞ,

નિર્વૃત નિર્વૃત્તિ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૩૧ ॥ સૂત્રથી
ઋકારનો ઉકાર થાય ત્યારે નિર્વૃત અને નિર્વૃત્તિ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૭૨ ॥ સૂત્રથી
રકારનો લોપ થાય ત્યારે નિવૃત નિવૃત્તિ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૨ ॥ સૂત્રથી વકાર
ખેવડો થાય ત્યારે નિવ્વૃત અને નિવ્વૃત્તિ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી
તકારનો લોપ થાય ત્યારે નિવ્વૃઞ અને નિવ્વૃઞ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી
સિનો મ્કાર થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય
ત્યારે નિવ્વૃઞં સિદ્ધ થાય અને ॥ ૮ । ૩ । ૧૨ ॥ સૂત્રથી અંત્યસ્વર દીર્ઘ
થાય ત્યારે નિવ્વૃર્ઞ રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

વુન્દં વુન્દાવણો,

વૃન્દ વૃન્દાવન શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૩૧ ॥ સૂત્રથી
ઋકારનો ઉકાર થાય ત્યારે વુન્દ અને વુન્દાવન થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૨૮ ॥ સૂત્રથી
નકારનો ણકાર થાય ત્યારે વુન્દાવણ થાય હવે વુન્દ તેને ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥
સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર

થાય ત્યારે વુન્દં રૂપ સિદ્ધ થાય પછી વુન્દાવળ તેને ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે વુન્દાવળો સિદ્ધ થાય. ।

વુડી વુડો,

વુદ્ધ અને વુદ્ધિ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૩૧ ॥ સૂત્રથી ક્કારનો ઉકાર થાય ત્યારે વુદ્ધ અને વુદ્ધિ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૪૦ ॥ સૂત્રથી સંયુક્ત વ્યંજનનો ઢ થાય ત્યારે વુદ્ધ અને વુદ્ધિ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૧ ॥ સૂત્રથી દ્ઢકાર બેવડો થાય ત્યારે વુદ્ધ અને વુદ્ધી થાય ॥ ૮ । ૨ । ૯૦ ॥ સૂત્રથી પૂર્વ ઢકારનો ઢકાર થાય ત્યારે વુદ્ધ અને વુદ્ધિ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે વુડો રૂપ સિદ્ધ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૧૨ ॥ સૂત્રથી ર્કકાર દીર્ઘ થાય ત્યારે વુડી રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

ઉસહો,

કષમ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૩૧ ॥ સૂત્રથી ક્કારનો ઉકાર થાય ત્યારે ઉષમ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી પ્કકારનો સકાર થાય ત્યારે ઉસમ થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૭ ॥ સૂત્રથી મ્કકારનો ઢકાર થાય ત્યારે ઉસહ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે ઉસહો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

મુળાલં,

મુળાલ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૩૧ ॥ સૂત્રથી ક્કારનો ઉકાર થાય ત્યારે મુળાલ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કકાર થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કકારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે મુળાલં રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

ઉજ્જૂ,

ક્રજ્જુ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૩૧ ॥ સૂત્રથી ક્કકારનો ઉકાર થાય ત્યારે ઉજ્જુ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૧૮ ॥ સૂત્રથી જકાર બેવડો થાય ત્યારે ઉજ્જુ થાય પછી ॥ ૮ । ૩ । ૧૧ ॥ સૂત્રથી અંત્ય ઉકાર દીર્ઘ થાય ત્યારે ઉજ્જૂ રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

જામાડઓ,

જામાતૃક શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૩૧ ॥ સૂત્રથી
ઋકારનો ઉકાર થાય ત્યારે જામાતૃક થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી કકારનો
લોપ થાય અને તકારનો પણ લોપ થાય ત્યારે જામાડઅ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥
સૂત્રથી સિતા સ્થાને ડો થાય ત્યારે જામાડઓ રૂપ સિદ્ધ થાય છે.

માડઓ, માડઆ,

માતૃક અને માતૃકા શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં જામાતૃક પેઠે સિદ્ધ
કરવા એટલે માડઓ અને માડઆ રૂપો સિદ્ધ થાય. ।

માડઓ,

માતૃક શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૨ ॥ સૂત્રથી
રકારનો લોપ થાય ત્યારે માતૃક થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૩૧ ॥ સૂત્રથી ઋકારનો
ઉકાર થાય ત્યારે માતૃક થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો અને
કકારનો લોપ થાય ત્યારે માડઅ રૂપ થાય પછી ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી
સિતા સ્થાને ડો થાય ત્યારે માડઓ રૂપ થાય. ।

પિડઓ,

પિતૃક શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં માતૃક વત્ત્ર જાણવું ત્યારે
પિડઓ સિદ્ધ થાય. ।

પુઢુવી,

પૃથ્વી શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૩૧ ॥ સૂત્રથી
ઋકારનો ઉકાર થાય ત્યારે પુથ્વી થાય પછી ॥ ૮ । ૨ । ૧૧૩ ॥ સૂત્રથી
અંત્યવ્યંજન વકાર તેની પૂર્વે ઉકાર થાય ત્યારે પુથુવી થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૭ ॥
સૂત્રથી યકારનો હકાર થાય ત્યારે પુઢુવી રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

નિવૃત્ત વૃન્દારકે વા ॥ ૮ । ૧ । ૧૩૨ ॥

અનયોર્ક્ત ઉદ્ વા ભવતિ ।

અર્થ:—આ બંને શબ્દોના ઋકારનો ઉકાર વિકલ્પે થાય. ।

નિવુત્તં, નિઅત્તં,

નિવૃત્ત શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૩૨ ॥ સૂત્રથી
ઉકાર વિકલ્પે થાય ત્યારે નિવુત્ત થાય અને ઉકાર ન થાય ત્યારે ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૬ ॥
સૂત્રથી ઋકારનો અકાર થાય ત્યારે નિવૃત્ત થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી
વકારનો લોપ થાય ત્યારે નિઅત્ત થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો
મ્કાર થાય ત્યારે નિવુત્તમ્ અને નિઅત્તમ્ થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥
સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે નિવુત્તં અને નિઅત્તં રૂપ સિદ્ધ થાય.

વુન્દારયા વન્દારયા,

વુન્દારક શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૩૨ ॥ સૂત્રથી
ઋકારનો ઉકાર વિકલ્પે થાય ત્યારે વુન્દારક અને ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૬ ॥ સૂત્રથી
અકાર થાય ત્યારે વન્દારક થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી કકારનો લોપ
થાય ત્યારે વુન્દારઅ વન્દારઅ થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૦ ॥ સૂત્રથી અવર્ણનો
ચકાર થાય ત્યારે વુન્દારચ અને વન્દારચ થાય પછી પ્રથમાના બહુ વચનમાં
॥ ૮ । ૩ । ૧૨ ॥ સૂત્રથી અકારનો દીર્ઘ થાય ત્યારે વુન્દારયા અને વન્દારયા
થાય ॥ ૮ । ૩ । ૪ ॥ સૂત્રથી પ્રથમા બહુ વચનના પ્રત્યય જમ્નો લોપ
થાય ત્યારે વુન્દારયા વન્દારયા રૂપ સિદ્ધ થાય.

વૃષમે વા વા ॥ ૮ । ૧ । ૧૩૩ ॥

વૃષમે ઋતો વેન સહ ઉદ્ વા ભવતિ ।

અર્થ:—વૃષમ શબ્દમાં રહેલા ઋકારનો વની સાથે વિકલ્પે ઉકાર
થાય (એટલે વને બદલે ઉ થાય.)

ઉસહો વસહો,

વૃષમ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૬ ॥ સૂત્રમાં
વસહો સાથેલ છે ત્યાં બેબું. પક્ષે ॥ ૮ । ૧ । ૧૩૩ ॥ સૂત્રથી વનો ઉકાર
થાય ત્યારે ઉષમ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી પકારનો સકાર થાય
ત્યારે ઉત્તમ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૭ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો હકાર થાય ત્યારે

ઉસહ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને ડો થાય ત્યારે ઉસહો અને વસહો રૂપો સિદ્ધ થાય છે. ।

ગૌણાન્ત્યસ્ય ॥ ૮ । ૧ । ૧૩૪ ।

ગૌણશબ્દસ્ય યોન્ત્ય ક્ત્ તસ્ય ઉદ્ ભવતિ ।

અર્થઃ—ગૌણ અર્થમાં રહેલો જે શબ્દ તેના અંત્ય ક્કારનો ઉકાર થાય છે. ।

માતૃમણ્ડલં,

માતૃમણ્ડલ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૩૪ ॥ સૂત્રથી ક્કારનો ઉકાર થાય ત્યારે માતૃમણ્ડલ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય ત્યારે માતૃમણ્ડલ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે માતૃમણ્ડલ રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

માતૃહરં પિતૃહરં,

માતૃગૃહ પિતૃગૃહ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૩૪ ॥ સૂત્રથી ક્કારનો ઉકાર થાય ત્યારે માતૃગૃહ પિતૃગૃહ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય. ત્યારે માતૃગૃહ પિતૃગૃહ થાય. ॥ ૮ । ૨ । ૧૪૪ ॥ સૂત્રથી ગૃહનો ઘર એવો આદેશ થાય ત્યારે માતૃઘર પિતૃઘર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૭ ॥ સૂત્રથી ઘકારનો હકાર થાય. ત્યારે માતૃહર અને પિતૃહર થાય પછી ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે માતૃહરં પિતૃહરં રૂપ સિદ્ધ થાય.

માતૃસિઆ પિતૃસિઆ,

માતૃસ્વસા પિતૃસ્વસા શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં માતૃ પિતૃનું પૂર્વ વત્ મડા અને પિતૃ થાય. ॥ ૮ । ૨ । ૧૪૨ ॥ સૂત્રથી માતૃ-પિતૃ થકી પર

સ્વસા આવે તો સિઆ એવો આદેશ થાય છે. ત્યારે અહિં માડસિઆ પિડ-
સિઆ રૂપો સિદ્ધ થાય છે.।

પિડવળ,

પિતૃવન શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં પિડ પૂર્વવત્ થાય અને
વન તેને ॥ ૮।૧।૨૨૮ ॥ સૂત્રથી નકારનો નકાર થાય ત્યારે પિડવળ
થાય ॥ ૮।૩।૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય. ॥ ૮।૧।૨૩ ॥ સૂત્રથી
મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે પિડવળ રૂપ સિદ્ધ થાય છે.।

પિડવૈ,

પિતૃપતિ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં પૂર્વવત્ પિડ થાય. અને
પતિ શબ્દને ॥ ૮।૧।૨૩૧ ॥ સૂત્રથી પકારનો વકાર થાય ત્યારે વતિ
થાય ॥ ૮।૧।૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય ત્યારે વૈ થાય એટલે
પિડવૈ થાય ॥ ૮।૩।૧૯ ॥ સૂત્રથી ઇકાર દીર્ઘ થાય. ત્યારે પિડવૈ
રૂપ સિદ્ધ થાય.।

માતુરિદ્ધા ॥ ૮।૧।૧૩૫ ॥

માતૃશબ્દસ્ય ગૌણસ્ય ઋત્ત્વમ્ ઇદ્ વા ભવતિ ।

અર્થ:-ગૌણ એવા માતૃ શબ્દના ઋકારનો ઇકાર વિકલ્પે થાય છે.।

માઝહરં માઝહરં,

માતૃગૃહ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૧।૧૩૬ ॥ સૂત્રથી
ઋકારનો ઇકાર વિકલ્પે થાય ત્યારે માતિગૃહ અને ॥ ૮।૧।૧૩૪ ॥ સૂત્રથી
માતુગૃહ થાય. શેષ પૂર્વવત્ બાકી પહેલાં માફક બાણુ એટલે માઝહરં માઝહરં
રૂપો સિદ્ધ થાય.।

કચિદગૌણસ્યાપિ કયાંક માતૃ શબ્દ ગૌણ ન હોય તોપણ તેના ઋકાર-
નો ઇકાર થાય છે. માતૃ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૧।૧૭૭ ॥
સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય ॥ ૮।૧।૧૩૬ ॥ સૂત્રથી ઇકાર થાય. ત્યારે

માઈ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૬ ॥ સૂત્રથી ટાને ઠેકાણે ન થાય ત્યારે માઈન થાય.
 ॥ ૮ । ૩ । ૧૨ ॥ સૂત્રથી પૂર્વસ્વર દીર્ઘ થાય ત્યારે માઈન થાય
 ॥ ૮ । ૧ । ૨૭ ॥ સૂત્રથી નકારને અનુસ્વાર થાય. ત્યારે માઈનં રૂપ સિદ્ધ
 થાય છે. ।

ઉદૂદોન્મૃષિ ॥ ૮ । ૧ । ૧૩૬ ॥

મૃપાશબ્દે ક્ષત્ ઉત્ત ઋત્ત ઓચ્ચ ભવન્તિ ।

અર્થઃ—મૃપા શબ્દમાં ક્ષકારનો ઉકાર ઋકાર અને ઓકાર થાય. ।

મુમા મૂમા મોમા,

મૃપા શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૩૬ ॥ સૂત્રથી
 ક્ષકારનો ઉકાર, ઋકાર અને ઓકાર થાય છે ત્યારે મુમા મૂમા મોમા થાય
 ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી ષકારનો સકાર થાય ત્યારે મુમા મૂમા અને મોમા
 રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

મુસાવાઓ મૂસાવાઓ મોસાવાઓ,

મૃપાવાદ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં મૃપા શબ્દ પૂર્વવત્ થાય
 વાદ શબ્દને ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી દકારનો લોપ થાય ત્યારે વાઞ
 થાય ત્યારે મુસાવાઞ મૂસાવાઞ અને મોસાવાઞ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી
 સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે મુસાવાઓ મૂસાવાઓ અને મોસાવાઓ રૂપ
 સિદ્ધ થાય. ।

ઇદુતૌ વૃષ્ટ વૃષ્ટિ પૃથઙ્ઃ મૃદઙ્ઙ નપ્તકે ॥ ૮ । ૧ । ૧૩૭ ॥

एषु कृत इकारोकारौ भवतः ।

અર્થઃ—આ શબ્દોના ક્ષકારનો ઇકાર અને ઉકાર થાય છે.

વિઢો વુઢો વિઢી વુઢી,

વૃષ્ટ અને વૃષ્ટિ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૩૭ ॥
 સૂત્રથી ક્ષકારનો ઇકાર અને ઉકાર થાય ત્યારે વિષ્ટ વુષ્ટ વિષ્ટિ અને વુષ્ટિ

થાય ॥ ૮૧૨૧૪ ॥ સૂત્રથી ઘનો ઠકાર થાય ત્યારે વુઠ વિઠ વિઠિ વુઠિ
થાય ॥ ૮૧૨૧૮ ॥ સૂત્રથી ઠકાર બેવડો થાય પછી ॥ ૮૧૨૧૦ ॥
સૂત્રથી પૂર્વ ઠકારનો ઠકાર થાય ત્યારે વિઠ વુઠ વિઠિ વુઠિ થાય ॥ ૮૧૨૧૧ ॥
સૂત્રથી સિના સ્થાને ઢો થાય ત્યારે વિઠો અને વુઠો રૂપ સિદ્ધ થાય
॥ ૮૧૨૧૨ ॥ સૂત્રથી ઙકાર દીર્ઘ થાય ત્યારે વિઠી અને વુઠી રૂપો
સિદ્ધ થાય છે.

પિહં પુહં,

પૃથક્ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧૨૧૩ ॥ સૂત્રથી
ઙકારનો ઙકાર અને ડકાર થાય ત્યારે પિથક્ અને પુથક્ થાય ॥ ૮૧૨૧૪ ॥
સૂત્રથી થકારનો હકાર થાય ત્યારે પિહક્ અને પુહક્ થાય ॥ ૮૧૨૧૫ ॥
સૂત્રથી અંત્ય વ્યંજન કકારનો લોપ થાય ત્યારે પિહ અને પુહ થાય
॥ ૮૧૨૧૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય પછી ॥ ૮૧૨૧૭ ॥ સૂત્રથી
મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે પિહં અને પુહં રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

મિઙ્ગો મુઙ્ગો,

મૃદ્ગ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧૨૧૮ ॥ સૂત્રથી
ઙકારનો ઙકાર અને ડકાર થાય ત્યારે મિદ્ગ અને મુદ્ગ થાય શેષ પૂર્વવત્
॥ ૮૧૨૧૯ ॥ સૂત્રમાં સાધેલ છે ત્યાં બેઠ લેવું ત્યાં મિઙ્ગો અને મુઙ્ગો
રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

નત્તિઓ નત્તુઓ,

નટ્ક શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧૨૨૦ ॥ સૂત્રથી
પકારનો લોપ થાય ત્યારે નટ્ક થાય ॥ ૮૧૨૨૧ ॥ સૂત્રથી ઙકારનો
ઙકાર અને ડકાર થાય ત્યારે નત્તિક અને નત્તુક થાય ॥ ૮૧૨૨૨ ॥
સૂત્રથી તકાર બેવડો થાય ત્યારે નત્તિક અને નત્તુક થાય ॥ ૮૧૨૨૩ ॥
સૂત્રથી કકારનો લોપ થાય ત્યારે નત્તિઞ અને નત્તુઞ થાય ॥ ૮૧૨૨૪ ॥
સૂત્રથી મિ સ્થાને ઢો થાય ત્યારે નત્તિઓ અને નત્તુઓ રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

વા બૃહસ્પતૌ ॥ ૮ । ૧ । ૧૩૮ ॥

વૃહસ્પતિશબ્દે ઋત્ત ઇદુતૌ વા ભવતઃ ।

અર્થઃ—વૃહસ્પતિ શબ્દમાંના ઋકારનો ઇકાર અને ઉકાર વિકલ્પે થાય છે.

વિહ્વર્ફઈ બુહ્વર્ફઈ,

વૃહસ્પતિ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૩૮ ॥ સૂત્રથી ઋકારનો ઇકાર અને ઉકાર થાય ત્યારે વિહ્વર્ફતિ બુહ્વર્ફતિ ॥ ૮ । ૨ । ૫૩ ॥ સૂત્રથી સ્પનો ફ થાય ત્યારે વિહ્વર્ફતિ અને બુહ્વર્ફતિ થાય. ॥ ૮ । ૨ । ૮૯ ॥ સૂત્રથી ફકારનો બેવડો થાય. ત્યારે વિહ્વર્ફતિ અને બુહ્વર્ફતિ થાય. ॥ ૮ । ૨ । ૯૦ ॥ સૂત્રથી પૂર્વ ફકારનો પકાર થાય ત્યારે વિહ્વર્ફતિ અને બુહ્વર્ફતિ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય. વિહ્વર્ફઈ અને બુહ્વર્ફઈ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૧૨ ॥ સૂત્રથી ઇકારનો દીર્ઘ ઈકાર થાય ત્યારે વિહ્વર્ફઈ અને બુહ્વર્ફઈ ૩૫ સિદ્ધ થાય. ૫ક્ષે ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૬ ॥ સૂત્રથી ઋકારનો અકાર થાય. ત્યારે વહ્વર્ફઈ સિદ્ધ થાય.

इदेदोद्वृन्ते ॥ ८ । १ । १३९ ॥

વૃન્તશબ્દે ઋત્ત ઇત્ત એત્ત બોચ્ચ ભવતિ ।

અર્થઃ—વૃન્ત શબ્દમાંના ઋકારનો ઇકાર એકાર અને ઓકાર થાય છે.

વિણ્ટં વેણ્ટં વોણ્ટં,

વૃન્ત શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૩૯ ॥ સૂત્રથી ઋકારનો ઇકાર એકાર અને ઓકાર થાય ત્યારે વિન્ત વેન્ત અને વોન્ત થાય ॥ ૮ । ૨ । ૩૧ ॥ સૂત્રથી સંયુક્ત ન્તનો ણ્ટ થાય ત્યારે વિણ્ટ વેણ્ટ વોણ્ટ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્ થાય ૫છી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મકારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે વિણ્ટં વેણ્ટં અને વોણ્ટં સિદ્ધ થાય.

રિઃ કેવલસ્ય ॥ ૮ । ૧ । ૧૪૦ ॥

કેવલસ્ય વ્યજ્જનેનાસંપૃક્તસ્ય કૃતો રિરાદેશો ભવતિ ।

અર્થઃ—એકલા કૃનો રિ આદેશ થાય છે ।

રિદ્ધી રિચ્છો,

કૃદ્ધિ અને કૃષ્ણ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૪૦ ॥ સૂત્રથી રિદ્ધિ અને રિષ્ણ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૧૨ ॥ સૂત્રથી રિદ્ધિ શબ્દનો અંત્ય ઇકાર દીર્ઘ થાય ત્યારે રિદ્ધી રૂપ સિદ્ધ થાય. ॥ ૮ । ૨ । ૧૨ ॥ સૂત્રથી કૃષ્ણ શબ્દના ક્ષનો છકાર વિકલ્પે થાય ત્યારે રિચ્છ થાય પછી ॥ ૮ । ૨ । ૮૨ ॥ સૂત્રથી છકારનો ઍવડો થાય ત્યારે રિચ્છ્ઞ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૧૦ ॥ સૂત્રથી પૂર્વ છકારનો ચકાર થાય ત્યારે રિચ્છ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિનાં સ્થાને હો થાય ત્યારે રિચ્છો રૂપ સિદ્ધ થાય.

ઋણર્જ્વષમર્ત્વૃષૌ વા ॥ ૮ । ૧ । ૧૪૧ ॥

ઋણ કૃજુ કૃષભ કૃતુ કૃષિષુ કૃતો રિર્વા ભવતિ ।

અર્થઃ—આ શબ્દોમાં કૃકારનો ઇકાર વિકલ્પે થાય છે. ।

રિણં અણં,

ઋણ શબ્દ સંસ્કૃત તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૪૧ ॥ સૂત્રથી કૃકારનો ઇકાર વિકલ્પે થાય ત્યારે રિણ થાય બીજા પક્ષમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૬ ॥ સૂત્રથી કૃકારનો અકાર થાય ત્યારે અણ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે રિણં અને અણં રૂપો સિદ્ધ થાય. ।

રિજ્જૂ ઉજ્જૂ,

કૃજુ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૪૧ ॥ સૂત્રથી વિકલ્પે રિકાર થાય બીજા પક્ષમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૩૧ ॥ સૂત્રથી કૃકારનો

ઢકાર થાય ત્યારે પહેલા પક્ષમાં રિજુ અને બીજા પક્ષમાં ડજુ થાય ॥૮૨૮૯॥
સૂત્રથી જકાર બેવડો થાય ત્યારે રિજ્જુ અને ડજ્જુ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૧૧ ॥
સૂત્રથી દીર્ઘ થાય ત્યારે રિજ્જૂ અને ડજ્જૂ રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

રિસદ્દો ડસદ્દો,

ઋષમ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૪૧ ॥ સૂત્રથી
ઋકારનો રિકાર થાય ત્યારે રિષમ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી ષકારનો
સકાર થાય ત્યારે રિસમ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૭ ॥ સૂત્રથી મકારનો ઠકાર
થાય ત્યારે રિસઠ્ઠ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે
વિસદ્દો રૂપ સિદ્ધ થાય બીજા પક્ષમાં ડસદ્દો રૂપ ॥ ૮ । ૧ । ૧૩૧ ॥ સૂત્રમાં
સાંધેલ છે ત્યાં બેવડું. ।

રિઝ, ડઝ,

ઋતુ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૪૧ ॥ સૂત્રથી ઋ
કારનો રિકાર થાય ત્યારે રિતુ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો
લોપ થાય ત્યારે રિઝ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૧૧ ॥ સૂત્રથી ઢકાર દીર્ઘ થાય ત્યારે
રિઝ રૂપ સિદ્ધ થાય બીજા પક્ષમાં ડઝ રૂપ ॥ ૮ । ૧ । ૧૩૧ ॥ સૂત્રમાં
સાંધેલ છે ત્યાં બેઠ લેવું. ।

રિસી રસી,

ઋષિ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૪૧ ॥ સૂત્રથી ઋ
કારનો રિકાર થાય ત્યારે રિષિ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી ષકારનો
સકાર થાય ત્યારે રિસિ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૧૧ ॥ સૂત્રથી ઠકાર દીર્ઘ થાય
ત્યારે રિસી રૂપ સિદ્ધ થાય બીજા પક્ષમાં રસી રૂપ ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૮ ॥
સૂત્રમાં સાંધેલ છે ત્યાં બેઠ લેવું. ।

દૃશઃ કિવપ્-ટક્સકઃ ॥ ૮ । ૧ । ૧૪૨ ॥

કિવ્ ટક્ સક્ ઇત્યેતદન્તસ્ય દૃશેર્ધાતોર્ઋતોરિરાદેશો ભવતિ ।

અર્થ:—ક્ષિપ્^૧ ટક્^૨ સક્^૩ આ ત્રણ પ્રત્યયો જેને અંતે આવેલા એવા દૃશ ધાતુના ઋકારનો રિ આદેશ થાય છે.।

સરિવળ્ળો,

સદૃક્વર્ણ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮। ૧। ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી દકાર તથા ઋકારનો લોપ થાય પછી ॥ ૮। ૧। ૧૪૨ ॥ સૂત્રથી ઋકારનો રિકાર થાય ત્યારે સરિક્ થાય ॥ ૮। ૧। ૧૧ ॥ સૂત્રથી ઋકારનો લોપ થાય ત્યારે સરિ થાય પછી વર્ણ ॥ ૮। ૨। ૭૨ ॥ સૂત્રથી ર્કારનો લોપ થાય ત્યારે સરિવળ્ળ થાય ॥ ૮। ૨। ૮૨ ॥ સૂત્રથી ણકાર બેવડો થાય અને ॥ ૮। ૩। ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને ઙો થાય ત્યારે સરિવળ્ળો રૂપ સિદ્ધ થાય.।

સરિરૂવો,

સદૃક્રૂપ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં પૂર્વવત્ સદૃક્માં ॥ ૮। ૧। ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી દકારનો તથા ઋકારનો લોપ થાય અને ॥ ૮। ૧। ૧૪૨ ॥ સૂત્રથી ઋકારનો રિકાર થાય ત્યારે સરિરૂપ થાય ॥ ૮। ૧। ૨૩૧ ॥ સૂત્રથી પકારનો વકાર થાય. ॥ ૮। ૩। ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાનેઙો થાય ત્યારે સરિરૂવો રૂપસિદ્ધ થાય.।

સરિવન્દીળં,

સદૃક્વન્દિ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં પૂર્વવત્ સદૃક્નું સરિ થયું એટલે સરિવન્દિ થયું. તેને ॥ ૮। ૩। ૬ ॥ સૂત્રથી પ્રત્યયને સ્થાને ણ આદેશ થવાથી સરિવન્દિળ થયું. ॥ ૮। ૩। ૧૨ ॥ સૂત્રથી પૂર્વનો સ્વર દીર્ઘ થાય ત્યારે સદિવન્દીળ થાય પછી ॥ ૮। ૧। ૨૭ ॥ સૂત્રથી ણકારને અંતે અનુસ્વાર આગમ થાય ત્યારે સરિવન્દીળં રૂપસિદ્ધ થાય.।

સરિસો,

સદૃશ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં પૂર્વવત્ દકારનો લોપ થાય ॥ ૮। ૧। ૧૪૨ ॥ સૂત્રથી ઋકારનો રિકાર થાય ત્યારે સરિશ થાય ॥ ૮। ૧। ૨૬૦ ॥

સૂત્રથી જકારનો સકાર થાય ત્યારે સરિસ થાય. ॥ ૮. ૩. ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે સરિસો રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

સરિચ્છો,

સદૃશઃ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં પૂર્વવત્ દકારનો લોપ થાય. પછી ॥ ૮. ૧. ૧૪૨ ॥ સૂત્રથી ઋકારનો રિકાર થાય ત્યારે સરિષ્ઠ થાય. ॥ ૮. ૨. ૧૭ ॥ સૂત્રથી ક્ષનો છકાર થાય ત્યારે સરિછ થાય. ॥ ૮. ૨. ૮૯ ॥ સૂત્રથી છકાર બેવડો થાય ત્યારે સરિછ્ઠ થાય ॥ ૮. ૨. ૯૦ ॥ સૂત્રથી સિના પૂર્વ છકારનો ચકાર થાય ત્યારે સરિચ્છ થાય ॥ ૮. ૩. ૨ ॥ સૂત્રથી સ્થાને હો થાય ત્યારે સરિચ્છો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

આરિસો,

આદૃશ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮. ૧. ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય ત્યારે આદૃશ થાય તેના તેજ સૂત્રથી દકારનો લોપ થાય પછી ॥ ૮. ૧. ૧૪૨ ॥ સૂત્રથી ઋકારનો રિકાર થાય ત્યારે આરિષ્ઠ થાય ॥ ૮. ૧. ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી જકારનો સકાર થાય ત્યારે આરિસ થાય ૮. ૩. ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે આરિસો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

મવારિસો,

મવાદૃશ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં પૂર્વવત્ મવારિસો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

જારિસો,

યાદૃશ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮. ૧. ૨૪૬ ॥ સૂત્રથી યકારનો જકાર થાય ત્યારે જાદૃશ થાય શેષ પૂર્વવત્ જાણુવું એટલે પ્રાકૃતમાં જારિસો રૂપ સિદ્ધ થાય ।

તારિસો,

તાદૃશ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં પૂર્વવત્ તારિસો રૂપ સિદ્ધ થાય ।

કેરિસો, ઇરિસો,

કીદૃશ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૦૬ ॥ સૂત્રમાં સાધનિકા થયેલ છે ત્યાં બેધ લેવું કેરિસો ઇરિસો રૂપ સિદ્ધ થાય છે.

અન્નારિસો,

અન્યાદૃશ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૮ ॥ સૂત્રથી ચકારનો લોપ થાય ત્યારે અનાદૃશ: થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૯ ॥ સૂત્રથી નકાર બેવડો થાય ત્યારે અન્નાદૃશ: થાય શેષ પૂર્વવત થાય ત્યારે અન્નારિસો રૂપ સિદ્ધ થાય.

અમ્હારિસો, તુમ્હારિસો,

અસ્માદૃશ, યુષ્માદૃશ શબ્દ સંસ્કૃત તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૪ ॥ સૂત્રથી સ્મા અને ધ્માને સ્થાને મ્હા એવો આદેશ થાય ત્યારે અમ્હાદૃશ: યુમ્હાદૃશ: થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૪૬ ॥ સૂત્રથી યુષ્મદ્ શબ્દના આદિ ચંકારને સ્થાને તકાર થાય ત્યારે તુમ્હાદૃશ થાય પછી દૃશ શબ્દને રિસ પૂર્વવત્ થાય એટલે અમ્હારિસ અને તુમ્હારિસ રૂપ થાય પછી ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો આદેશ થાય ત્યારે અમ્હારિસો અને તુમ્હારિસો રૂપો સિદ્ધ થાય ટક્ સક્ સાહચર્યાત્ ત્યદાદ્યન્યાદિ ॥ ૬ । ૧ । ૧૬૨ ॥ કિષ્ પ્રત્યય લેવો બીજો લેવો નહીં. કારણ કે ટક્ અને સક્ પ્રત્યયો પણ ત્યાં એટલે ॥ ૬ । ૧ । ૧૬૨ ॥ (ન્યાદિ) સૂત્રવિહિત: કિવિહ ગૃહ્યતે. આ સૂત્રમાં ટક્ સક્ અને કિષ્ એમ ત્રણ પ્રત્યયો ગણાવેલ છે તેમાં કિષ્ પ્રત્યય સિદ્ધહેમ વ્યાકરણના ॥ ૬ । ૧ । ૧૬૨ ॥ માં ગણાવેલ છે માટે એક પ્રકરણમાં ગણાવેલ પ્રત્યય મલતો હોય તો બિન્ન પ્રકરણનો લેવાય નહિ એવો નિયમ છે.

આદૃતે ઢિ: ॥ ૮ । ૧ । ૧૪૩ ॥

આદૃતશબ્દે ઋતો ઢિરાદેશો ભવતિ ।

અર્થ:—આદૃત શબ્દના ઋકારને ઢેકાણે ઢિ આદેશ થાય છે.

આદિઓ,

આદૃતઃ શૃઙ્હ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી
દકાર અને તકારનો લોપ થાય ત્યારે આક્રઞ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૪૩ ॥ સૂત્રથી
ઋકારનો ઢિ થાય ત્યારે આઢિઞ થાય પછી ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના
સ્થાને ઢો થાય ત્યારે આઢિઓ રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

અરિદૃપ્તે ॥ ૮ । ૧ । ૧૪૪ ॥

દૃપ્તશબ્દે ઋઙોઽરિરાદેશો ભવતિ ।

અર્થઃ—દૃપ્ત શૃઙ્હના ઋકારનો અરિ આદેશ થાય. ।

દરિઓ,

દૃપ્ત શૃઙ્હ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૪૪ ॥ સૂત્રથી દૃનો
દરિ આદેશ થાય ત્યારે દરિપ્ત થાય ॥ ૮ । ૨ । ૭૭ ॥ સૂત્રથી વકારનો લોપ
થાય ત્યારે દરિત થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય ત્યારે
દરિઞ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને ઢો થાય ત્યારે દરિઓ
રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

દરિઞ સીહેળ,

દૃપ્તસિંહેત તેમાં દૃપ્ત તેનું દરિઞ પૂર્વવત્ થાય અને સિંહ શૃઙ્હ પૂર્વે
॥ ૮ । ૧ । ૧૨ ॥ સૂત્રમાં સાધેલ છે ત્યાં જોઈ લેવું ત્યારે દરિઞ સીંહ થાય
પછી ॥ ૮ । ૩ । ૬ ॥ સૂત્રથી ટકારનો ણ આદેશ થઈ ॥ ૮ । ૩ । ૧૪ ॥
સૂત્રથી પૂર્વના અકારનો ણકાર થાય ત્યારે દરિઞસીહેળ રૂપ સિદ્ધ થાય
॥ ૮ । ૨ । ૧૬ ॥ સૂત્રમાં આજ વાક્ય છે વિશેષ, વિવરણ ત્યાં જોઈ લેવું. ।

લૃત્ત ઇલિઃ કૃત્ત કલૃત્તે ॥ ૮ । ૧ । ૧૪૫ ॥

અનયો લૃત્ત ઇલિરાદેશો ભવતિ ।

અર્થઃ—આ બંને શૃઙ્હના લૃના સ્થાને ઇલિ આદેશ થાય છે. ।

કિલિન્ન કુસુમોવયારેસુ,

કૃત્ત કુસુમોપચારેષુ વાક્ય સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૧।૧૪૫ ॥
 સૂત્રથી લૂના સ્થાને ઇલિ થાય ત્યારે કિલિન્ન થાય ॥ ૮।૨।૭૭ ॥ સૂત્રથી
 પકારનો લોપ થાય ત્યારે કિલિન્ન થાય ॥ ૮।૨।૮૯ ॥ સૂત્રથી તકાર બેવડો
 થાય ત્યારે કિલિન્ન થાય ઉપચારેષુમાં ॥ ૮।૧।૨૩૧ ॥ સૂત્રથી પકારનો
 વકાર થાય ત્યારે ઉવચારેષુ ॥ ૮।૧।૧૭૭ ॥ સૂત્રથી ચકારનો લોપ થાય
 ત્યારે ઉવચારેષુ થાય ॥ ૮।૧।૧૮૦ ॥ સૂત્રથી અવર્ણનો ચકાર થાય ત્યારે
 ઉવચારેષુ થાય ॥ ૮।૧।૨૬૦ ॥ સૂત્રથી પકારનો સકાર થાય ત્યારે ઉવચારેસુ
 થાય એવી રીતે કિલિન્ન કુસુમોવયારેસુ સિદ્ધ થાય. ।

ધારાકિલિન્નવત્તં,

ધારા કૃત્તપાત્રં શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૧।૧૪૫ ॥
 સૂત્રથી લૂકારનો ઇલિ થાય ત્યારે ધારા કિલિન્નપાત્રં થાય ॥ ૮।૧।૨૩૧ ॥
 સૂત્રથી પકારનો વકાર થાય ત્યારે ધારા કિલિન્નવાત્રં થાય ॥ ૮।૧।૮૪ ॥
 સૂત્રથી વાકારનો વકાર થાય ત્યારે ધારાકિલિન્નવત્રં થાય ॥ ૮।૨।૭૯ ॥
 સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય ત્યારે ધારાકિલિન્નવત્ત થાય ॥ ૮।૨।૮૯ ॥
 સૂત્રથી તકાર બેવડો થાય ત્યારે ધારા કિલિન્નવત્ત થાય ॥ ૮।૩।૨૫ ॥
 સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય અને ॥ ૮।૧।૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર
 થાય ત્યારે ધારા કિલિન્નવત્તં ૩૫ સિદ્ધ થાય. ।

एत इद्वा वेदना-चपेटा-देवर-केसरे ॥ ८।१।१४६ ॥

वेदनादिषु एत इत्वं वा भवति ।

अर्थः—वेदनादि शब्दोभां एकारनो इकार विकल्पे थाय छे. ।

વિઞ્ઞા વેઞ્ઞા,

વેદના શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૧।૧૩૬ ॥ સૂત્રથી
 ઇકારનો ઇકાર વિકલ્પે થાય ત્યારે વિદના અને વેદના થાય ॥ ૮।૧।૧૭૭ ॥

સૂત્રથી દકારનો લોપ થાય ત્યારે વિઅના અને વેઅના થાય ॥૮।૧।૨૨૮॥
સૂત્રથી નકારનો ણકાર થાય ત્યારે વિઅણા અને વેઅણા રૂપો સિદ્ધ થાય છે.
ચવિઢા ચવેઢા,

ચપેટા શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥૮।૧।૧૪૬॥ સૂત્રથી
દકારનો ઇકાર વિકલ્પે થાય ત્યારે ચપિટા અને ચપેટા થાય ॥૮।૧।૨૩૧॥
સૂત્રથી પકારનો વકાર થાય ત્યારે ચપિટા અને ચવેટા થાય ॥૮।૧।૧૨૫॥
સૂત્રથી ટકારનો ઢકાર થાય ત્યારે ચવિઢા અને ચવેઢા રૂપો સિદ્ધ થાય છે.
દિઅરો દેઅરો,

દેવર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥૮।૧।૧૪૬॥ સૂત્રથી
દકારનો ઇકાર વિકલ્પે થાય ત્યારે દિવર અને દેવર થાય ॥૮।૧।૧૭૭॥
સૂત્રથી વકારનો લોપ થાય ત્યારે દિઅર અને દેઅર થાય ॥૮।૩।૨॥
સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે દિઅરો દેઅરો સિદ્ધ થાય. ।

મહ મહિઅ દસળ કિસરં મહમહિઅ દસળ કેસરં,

મહમહિતદશનકેસરં સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥૮।૧।૧૪૬॥ સૂત્રથી
દકારનો ઇકાર વિકલ્પે થાય ત્યારે કિસર અને કેસર થાય અને દશન તેના
જકારનો ॥૮।૧।૨૨૮॥ સૂત્રથી સકાર થાય ત્યારે દસન થાય ॥૮।૧।૨૨૮॥
સૂત્રથી નકારનો ણકાર થાય ત્યારે મહમહિત દસળ કિસર થાય પછી
॥૮।૧।૧૭૭॥ સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય ત્યારે મહમહિઅ દસળ કિસર
થાય ॥૮।૩।૨૨॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય ॥૮।૧।૨૩॥ સૂત્રથી
મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે મહમહિઅ દસળ કિસરં અને કેસરં રૂપો
સિદ્ધ થાય છે. ।

મહિલા મહેલા ઇતિતુ મહિલામહેલાભ્યાં શબ્દાભ્યાં સિદ્ધમ્,

મહિલા અને મહેલા એ બે પ્રાકૃત શબ્દો તો મહિલા અને મહેલા એવા
બે સંસ્કૃત શબ્દો ઉપરથી સિદ્ધ થયેલ છે, ત્યાં ઇકાર આદેશ કરવાની
જરૂર નથી. ।

ઝઃ સ્તેને વા ॥ ૮ । ૧ । ૧૪૭ ॥

સ્તેને એત ઝદ્ વા ભવતિ ।

અર્થઃ—સ્તેન શબ્દના એકારનો ઝકાર વિકલ્પે થાય ।

થૂળો થેળો,

સ્તેન શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૪૭ ॥ સૂત્રથી એકારનો ઝકાર વિકલ્પે થાય ત્યારે સ્તૂન અને સ્તેન થાય ॥ ૮ । ૨ । ૪૬ ॥ સૂત્રથી સ્તનો ઘકાર થાય ત્યારે થૂન અને થેન થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૨૮ ॥ સૂત્રથી નકારનો ણકાર થાય ત્યારે થૂળ થેળ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે થૂળો અને થેળો રૂપો સિદ્ધ થાય ।

એત એત્ ॥ ૮ । ૧ । ૧૪૮ ॥

એકારસ્યાદૌ વર્તમાનસ્ય એત્વં ભવતિ ।

અર્થઃ—શબ્દની આદિમાં રહેલ એકાર તેનો એકાર થાય છે ।

સેલા,

સૈલ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૪૮ ॥ સૂત્રથી એકારનો એકાર થાય છે ત્યારે સૈલ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી જકારનો સકાર થાય ત્યારે સેલ થાય પછી પ્રથમાના બહુવચન પ્રત્યય જસ્નો ॥ ૮ । ૩ । ૪ ॥ સૂત્રથી લોપ થાય પછી ॥ ૮ । ૩ । ૧૨ ॥ સૂત્રથી પૂર્વનો સ્વરદીર્ઘ થાય ત્યારે સેલા રૂપ સિદ્ધ થાય ।

તેલુકું,

ત્રૈલોક્ય શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૯ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય ત્યારે તૈલૌક્ય થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૪૮ ॥ સૂત્રથી એકારનો એકાર થાય ત્યારે તેલોક્ય થાય પછી ॥ ૮ । ૨ । ૭૮ ॥ સૂત્રથી ઘકારનો લોપ થાય ત્યારે તેલોક થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૯ ॥ સૂત્રથી કકાર બેવડો થાય ત્યારે

તેલોક્ક થાય ॥ ૮ । ૧ । ૮૪ ॥ સૂત્રથી લોનો ઓકાર ડ્ઙ્ઘ થાય ત્યારે તેલુક્ક થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને મ્કાર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે તેલુક્કં રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

ઐરાવળો,

ઐરાવળ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૪૮ ॥ સૂત્રથી ઐકારનો ઐકાર થાય ત્યારે ઐરાવળ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે ઐરાવળો સિદ્ધ થાય. ।

કૈલાસો,

કૈલાસ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૪૮ ॥ સૂત્રથી ઐકારનો ઐકાર થાય ત્યારે કૈલાસ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના હો થાય ત્યારે કૈલાસો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

વૈજ્ઞો,

વૈજ્ઞ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૪૮ ॥ સૂત્રથી ઐકારનો ઐકાર થાય. ત્યારે વૈજ્ઞ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૨૪ ॥ સૂત્રથી ઘ્ઙ્ઘનો જકાર થાય ત્યારે વૈજ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૯ ॥ સૂત્રથી જકાર બેવડો થાય ત્યારે વૈજ્ઞ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો આદેશ થાય ત્યારે વૈજ્ઞો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

કૈઢવો,

કૈઢ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૪૮ ॥ સૂત્રથી ઐકારનો ઐકાર થાય ત્યારે કૈઢ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૯૬ ॥ સૂત્રથી ઢકારનો ઢકાર થાય ત્યારે કૈઢ થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૪૦ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો વ્કાર થાય ત્યારે કૈઢવ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે કૈઢવો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

વેહવ્વે,

વૈધવ્ય શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૪૮ ॥ સૂત્રથી
એકારનો એકાર થાય ત્યારે વૈધવ્ય થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૭ ॥ સૂત્રથી ઘકારનો
ઘકાર થાય ત્યારે વેહવ્વ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૭૮ ॥ સૂત્રથી યકારનો લોપ થાય
ત્યારે વેહ્વ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૯ ॥ સૂત્રથી વકાર બેવડો થાય ત્યારે વેહવ્વ
થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥
સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે વેહવ્વં રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

इत्सैन्धव-शनैश्चरे ॥ ८ । १ । १४९ ॥

एतयोरेतं इत्वं भवति ।

અર્થ:—આ શબ્દોના એકારનો ઇકાર થાય છે. ।

सिन्धवं,

સૈન્ધવ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૪૯ ॥ સૂત્રથી
એકારનો ઇકાર થાય ત્યારે સિન્ધવ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર
થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે સિન્ધવં રૂપ
સિદ્ધ થાય. ।

सणिच्चरो,

શનૈશ્ચર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી
ઞકારનો સકાર થાય ત્યારે સનૈશ્ચર થાય ॥ ૮ । ૨ । ૧૪૯ ॥ સૂત્રથી એકારનો
ઇકાર થાય ત્યારે સનિશ્ચર થાય ॥ ૮ । ૨ । ૨૧ ॥ સૂત્રથી ઞનો છકાર થાય
ત્યારે સનિછર થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૯ ॥ સૂત્રથી છકાર બેવડો થાય ત્યારે સનિછર
થાય ॥ ૮ । ૨ । ૯૦ ॥ સૂત્રથી પૂર્વ છકારનો ચકાર થાય ત્યારે સનિછર
થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૨૮ ॥ સૂત્રથી નકારનો ણકાર થાય ત્યારે સણિછર થાય
॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો આદેશ થાય ત્યારે સણિછરો રૂપ
સિદ્ધ થાય છે. ।

સૈન્યે વા ॥ ૮।૧।૧૬૦ ॥

સૈન્યશબ્દે . એત ઇદ્ વા ભવતિ ।

અર્થ:—સૈન્ય શબ્દના એકારનો ઇકાર વિકલ્પે થાય છે.

સેન્નં સિન્નં,

સૈન્ય શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૧।૧૬૦ ॥ સૂત્રથી એકારનો ઇકાર વિકલ્પે થાય ત્યારે સિન્ન અને સૈન્ય થાય. ॥ ૮।૨।૭૮ ॥ સૂત્રથી યકારનો લોપ થાય. ત્યારે સિન અને સૈન થાય. ॥ ૮।૨।૮૧ ॥ સૂત્રથી નકારનો બેવડો થાય ત્યારે સિન્ન અને સૈન્ય થાય ॥ ૮।૧।૧૪૮ ॥ સૂત્રથી એકારનો ઇકાર થાય. ત્યારે સેન્ન થાય ॥ ૮।૩।૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય. પછી ॥ ૮।૧।૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે સિન્ન અને સેન્ન રૂપો સિદ્ધ થાય.

અઈર્દેત્યાદૌ ચ ॥ ૮।૧।૧૬૧ ॥

સૈન્યશબ્દે દૈત્યદૈત્યેવમાદિષુ ચ એતો અઈ ર્દેત્યાદેશો ભવતિ ।

અર્થ:—સૈન્ય અને દૈત્ય વગેરે શબ્દોના એનો અઈ આદેશ થાય છે.
 પ્ત્વાપવાદઃ આ સૂત્ર ॥ ૮।૧।૧૪૮ ॥ સૂત્રનું અપવાદ છે. એટલે જ્યાં આ સૂત્ર લાગે ત્યાં ॥ ૮।૧।૧૪૮ ॥ સૂત્ર લાગે નહિ ।

સઈન્નં,

સૈન્ય શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૧।૧૬૧ ॥ સૂત્રથી એકારનો અઈ આદેશ થાય ત્યારે સઈન્ય થાય. ॥ ૮।૨।૭૮ ॥ સૂત્રથી યકારનો લોપ થાય ત્યારે સઈન થાય પછી ॥ ૮।૨।૮૧ ॥ સૂત્રથી નકાર બેવડો થાય ત્યારે સઈન્ન થાય. ॥ ૮।૩।૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય ॥ ૮।૧।૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે સઈન્ન રૂપ સિદ્ધ થાય.

દૃષ્ટો,

દૈત્ય શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૫૧ ॥ સૂત્રથી
એકારનો અડ આદેશ થાય ત્યારે દૃત્ય થાય પછી ॥ ૮ । ૨ । ૧૩ ॥ સૂત્રથી
ત્યનો ચ થાય. ત્યારે દૃચ થાય. ॥ ૮ । ૨ । ૮૧ ॥ સૂત્રથી ચકાર બેવડો
થાય ત્યારે દૃચ્ચ થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિનો હો થઈ દૃષ્ઠો રૂપ
સિદ્ધ થાય છે.

દૃષ્ણં,

દૈન્ય શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૫૧ ॥ સૂત્રથી
એકારનો અડ થાય. ત્યારે દૃન્ય થાય ॥ ૮ । ૨ । ૭૮ ॥ સૂત્રથી યકાર લોપ
થઈ ॥ ૮ । ૨ । ૮૧ ॥ સૂત્રથી નકાર બેવડો થઈ દૃજ્ઞ થાય પછી ॥ ૮ । ૩ । ૨૫ ॥
સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય
ત્યારે દૃજ્ઞં રૂપ સિદ્ધ થાય.

અસરિઅં,

એશ્વર્ય શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૫૧ ॥ સૂત્રથી
એકારનો અડ થાય ત્યારે અશ્વર્ય થાય. ॥ ૮ । ૨ । ૭૨ ॥ સૂત્રથી વકારનો લોપ
થાય ત્યારે અશ્શર્ય થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી શકારનો સકાર થાય.
ત્યારે અસર્ય થાય. ॥ ૮ । ૨ । ૧૦૭ ॥ સૂત્રથી યકારની પૂર્વે ઇકારનો આગમ
થાય. ત્યારે અસરિય થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી યકારનો લોપ થાય
ત્યારે અસરિઅ થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય પછી
॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે અસરિઅં રૂપ
સિદ્ધ થાય છે.

મૃદવો,

મૈરવ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૫૧ ॥ સૂત્રથી
મૈનો મૃ થાય ત્યારે મૃરવ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો
થાય ત્યારે મૃરવો રૂપ સિદ્ધ થાય.

વજ્રવળો,

વૈજવન શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૬૧ ॥ સૂત્રથી
વૈનો વજ થાય ત્યારે વજ્રવન થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૨૮ ॥ સૂત્રથી નકારનો
ળકાર થાય ત્યારે વજ્રવળ થાય પછી ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને
હો થાય ત્યારે વજ્રવળો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

દઙ્વઅં,

દૈવત શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૬૧ ॥ સૂત્રથી
દૈનો દઙ થાય ત્યારે દઙ્વત થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો લોપ
થાય ત્યારે દઙ્વઅ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય પછી
॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે દઙ્વઅં રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

વજ્રાલીઅં,

વૈતાલીઅ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૬૧ ॥ સૂત્રથી
વૈનો વજ થાય ત્યારે પછી ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકાર અને યકારનો
લોપ થાય ત્યારે વજ્રાલીઅ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર
થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે વજ્રાલીઅં
રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

વજ્રણસો,

વૈદેશ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૬૧ ॥ સૂત્રથી
વૈનો વજ થાય ત્યારે વજ્રેશ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી દકારનો લોપ
થાય ત્યારે વજ્રણ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી જકારનો સકાર થાય
ત્યારે વજ્રણસ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે
વજ્રણસો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

વજ્રણહો,

વૈદેહ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં રૂપ પૂર્વવત્ કરવું ત્યારે
વજ્રણહો સિદ્ધ થાય. ।

Jin Gun Aaradhak Trust

સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે ચેઙ્ઞં રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

આર્ષે ચૈત્યવંદનમ્,

આર્ષ હોવાથી ચૈને સ્થાને ચી થાય ત્યારે ચીવંદન થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૨ ॥
સૂત્રથી નકારનો નકાર થાય ત્યારે ચીવંદન થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી
સિનો મ્કાર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે
ચીવંદન સિદ્ધ થાય. ।

વૈરાદૌ વા ॥ ૮ । ૧ । ૧૫૨ ॥

વૈરાદિષુ એતો અઙરાદેશો વા ભવતિ ।

અર્થઃ—વૈર ઇત્યાદિ શબ્દમાં રહેલ એકાર તેનો અઙ વિકલ્પે થાય છે. ।

વઙ્ઞં વેરં,

વૈર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૬૨ ॥ સૂત્રથી એકારનો
અઙકાર વિકલ્પે થાય. ત્યારે વઙ્ઞ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૪૮ ॥ સૂત્રથી એકારનો
ઐકાર થાય ત્યારે વેર થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય.
પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય. ત્યારે વઙ્ઞ અને
વેરં રૂપો સિદ્ધ થાય છે. ।

કઙ્ઞાસો કેલાસો,

કૈલાસ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૬૨ ॥ સૂત્રથી
કૈનો કઙ્ઞ વિકલ્પે થાય બીજા પક્ષમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૪૮ ॥ સૂત્રથી કૈનો કે
થાય. ત્યારે કઙ્ઞાસ કેલાસ થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો
થાય ત્યારે કઙ્ઞાસો કેલાસો રૂપો સિદ્ધ થાય. ।

કઙ્ઞં કેવં,

કૈવ શબ્દ સંસ્કૃત તેનું પ્રાકૃતમાં પૂર્વવત્ સાધનિકા બાણવી ત્યારે
કઙ્ઞં અને કેવં રૂપો સિદ્ધ થાય છે. ।

વડસવળો વેસવળો,

વૈશ્રવળ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૧।૧૫૨ ॥ સૂત્રથી
વૈનો વિકલ્પે વઙ્ થાય બીજા પક્ષે ॥ ૮।૧।૧૪૮ ॥ સૂત્રથી વૈનો વે થાય.
વડશ્રવળ અને વૈશ્રવળ થાય. ॥ ૮।૨।૭૨ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય
ત્યારે વડશ્રવળ વૈશ્રવળ થાય ॥ ૮।૧।૨૬૦ ॥ સૂત્રથી શકારનો સકાર થાય
ત્યારે વડસવળ વેસવળ થાય ॥ ૮।૩।૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય
ત્યારે વડસવળો અને વેસવળો રૂપે સિદ્ધ થાય.।

વેસમ્પાયળો વડસમ્પાયળો,

વૈશમ્પાયન શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૧।૧૫૨ ॥ સૂત્રથી
વૈનો વિકલ્પે વઙ્ થાય. બીજા પક્ષે ॥ ૮।૧।૧૪૮ ॥ સૂત્રથી વૈનો વે થાય
ત્યારે વડશમ્પાયન અને વૈશમ્પાયન થાય. ॥ ૮।૧।૨૨૮ ॥ સૂત્રથી નકારનો
ળકાર થાય ત્યારે વડશમ્પાયળ અને વૈશમ્પાયળ થાય. ૫છી ॥ ૮।૧।૨૬૦ ॥
સૂત્રથી શકારનો સકાર થાય ત્યારે વડસમ્પાયળ અને વેસમ્પાયળ થાય. ॥ ૮।૩।૨ ॥
સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે વડસમ્પાયળો અને વેસમ્પાયળો રૂપે
સિદ્ધ થાય.।

વડઆલિઓ વેઆલિયો,

વૈતાલિક શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૧।૧૫૨ ॥ સૂત્રથી
વૈનો વઙ્ થાય બીજા પક્ષે ॥ ૮।૧।૧૪૮ ॥ સૂત્રથી વૈનો વે થાય ત્યારે
વડતાલિક અને વૈતાલિક થાય. ॥ ૮।૧।૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકાર અને કકારનો
લોપ થાય ત્યારે વડઆલિઅ અને વેઆલિઅ થાય ॥ ૮।૩।૨ ॥ સૂત્રથી
સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે વડઆલિઓ અને વેઆલિઓ રૂપે સિદ્ધ થાય છે.।

વડસિઅં વેસિઅં,

વૈશિક શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૧।૧૫૨ ॥ સૂત્રથી
વૈનો વઙ્ થાય. બીજા પક્ષે ॥ ૮।૧।૧૪૮ ॥ સૂત્રથી વૈનો વે થાય ત્યારે

ઘઙ્ગિક અને વેશિક થાય. ॥ ૮।૧।૨૬૦ ॥ સૂત્રથી શકારનો સકાર થાય. ત્યારે ઘઙ્ગિક અને વેસિક થાય ॥ ૮।૧।૧૭૭ ॥ સૂત્રથી કકારનો લોપ થાય ત્યારે ઘઙ્ગસિઙ્ગ અને વેસિઙ્ગ થાય. ॥ ૮।૩।૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય ॥ ૮।૧।૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય. ત્યારે ઘઙ્ગસિઙ્ગ અને વેસિઙ્ગ રૂપે સિદ્ધ થાય.।

ચઙ્ગત્તો ચેત્તો,

ચૈત્ર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૧।૧૬૨ ॥ સૂત્રથી ચૈના ચઙ્ગ થાય. બીજે પક્ષે ॥ ૮।૧।૧૪૮ ॥ સૂત્રથી ચૈનો ચે થાય ત્યારે ચઙ્ગ અને ચેત્ર થાય. ॥ ૮।૨।૭૨ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય ત્યારે ચઙ્ગ અને ચેત્ર થાય ॥ ૮।૨।૮૯ ॥ સૂત્રથી તકાર બેવડો થાય ત્યારે ચઙ્ગ અને ચેત્ર થાય. ॥ ૮।૩।૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે ચઙ્ગત્તો અને ચેત્તો રૂપે સિદ્ધ થાય છે.

એઙ્ગ દૈવે ॥ ૮।૧।૧૫૩ ॥

દૈવશબ્દે એત એત્ અઙ્ગાદેશો ભવતિ।

અર્થ:-દૈવ શબ્દના એકારનો એકાર અને અઙ્ગ એવો પણ આદેશ થાય છે.।

દેઙ્ગ્વં દઙ્ગ્વં દઙ્ગ્વં,

દૈવ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૧।૧૬૩ ॥ સૂત્રથી દેનો દ થાય. ત્યારે દેવ થાય. ॥ ૮।૨।૧૨ ॥ સૂત્રથી દ્વિત્વ વિકલ્પે થાય ત્યારે દેઙ્ગ્વ થાય બીજા પક્ષે દૈનો દઙ્ગ થાય અને ઉપરોક્ત સૂત્રથી વિકલ્પે દ્વિત્વ થાય ત્યારે દઙ્ગ્વ અને દઙ્ગ્વ થાય પછી ॥ ૮।૩।૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય ॥ ૮।૧।૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય. ત્યારે દેઙ્ગ્વં દઙ્ગ્વં અને દઙ્ગ્વં રૂપે સિદ્ધ થાય છે.।

ઉચ્ચૈર્નીચૈસ્ય અઃ ॥ ૮ । ૧ । ૧૫૪ ॥

અનયોરૈતઃ અઃ ઇત્યાદેશો ભવતિ ।

ઉચ્ચૈસ્ અને નીચૈસ્ એ બે અવ્યયોના એકારને સ્થાને અઃ, એવો આદેશ થાય છે.

ઉચ્ચઅં,

ઉચ્ચૈસ્ સંસ્કૃત અવ્યય છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૫૪ ॥ સૂત્રથી એકારનો અ-અ આદેશ થાય ત્યારે ઉચ્ચઅ થાય. પછી ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે ઉચ્ચઅં રૂપ સિદ્ધ થાય.

નીચઅં,

નીચૈસ્ એ સંસ્કૃત અવ્યય છે તેનું પ્રાકૃતમાં પૂર્વાવત્ જાણવું ત્યારે નીચઅં સિદ્ધ થાય.

ઈર્ધૈર્યે ॥ ૮ । ૧ । ૧૫૫ ॥

ધૈર્યશબ્દે એત ઈદ્ ભવતિ ।

અર્થઃ—ધૈર્ય શબ્દના એકારનો ઈકાર થાય છે.

ધીરં હરઈ વિસાઓ,

ધૈર્ય હરતિ વિષાદઃ, સંસ્કૃત વાક્ય છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૫૫ ॥ સૂત્રથી એકારનો ઈકાર થાય ત્યારે ધીર્ય થાય ॥ ૮ । ૨ । ૬૪ ॥ સૂત્રથી યનો રકાર વિકલ્પે થાય ત્યારે ધીર થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે ધીરં રૂપ સિદ્ધ થાય. હરતિ ક્રિયાપદના તિનો ॥ ૮ । ૩ । ૧૩૯ ॥ સૂત્રથી ઈકાર થાય ત્યારે હરઈ થાય વિષાદ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી વકારનો સકાર થાય ત્યારે વિસાદ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી વ્કારનો

લોપ થાય ત્યારે વિસાઅ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિનો ઢો થાય ત્યારે વિસાઓ રૂપ સિદ્ધ થાય એ રીતે ધીરં હરહ વિસાઓ સિદ્ધ થાય છે. ।

ઓતોદ્વાન્યોન્ય પ્રકોષ્ઠાતોદ્ય શિશેવેદના-મનોહર-સરોરુહે
ક્તોશ્વવઃ ॥ ૮ । ૧ । ૧૫૬ ॥

एषु औतोऽत्वं वा भवति, तत्संनियोगे च यथासंभवं ककारतकारयोर्वादेशः ।

અર્થ:—આ શબ્દોમાં ઓકારનો અકાર વિકલ્પે થાય અને તેના યોગે યથા સંભવ કકાર અને તકારના સ્થાને વકાર એવો આદેશ થાય છે. ।

अन्नं अन्नं,

અન્યોન્ય શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૮ ॥ સૂત્રથી બન્ને યકારનો લોપ થાય ત્યારે અનોન થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૨ ॥ સૂત્રથી બન્ને નકાર બેવડા થાય ત્યારે અન્નોન્ન થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૧૫૬ ॥ સૂત્રથી ઓકારનો અકાર થાય ત્યારે અન્નન્ન થાય બીજા પક્ષે ॥ ૮ । ૧ । ૮૪ ॥ સૂત્રથી ઓકારનો ઉકાર થાય ત્યારે અન્નુન્ન થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૨ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે અન્નં અને અન્નુન્ન સિદ્ધ થાય. ।

पवहो पवहो,

પ્રકોષ્ઠ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૫૬ ॥ સૂત્રથી ઓકારનો અકાર થાય ત્યારે પ્રકષ્ઠ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૭૯ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય ત્યારે પ્રક્ષ્ઠ થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૧૫૬ ॥ સૂત્રથી તત્સંનિયોગે રહેલા કકારનો વકાર થાય ત્યારે પવષ્ઠ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૩૪ ॥ સૂત્રથી ઘ્નો ઢકાર થાય ત્યારે પવઠ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૯ ॥ સૂત્રથી ઢકાર બેવડો થાય ત્યારે પવઢ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૯૦ ॥ સૂત્રથી પૂર્વ ઢકારનો ઢકાર થાય ત્યારે પવઢ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને ઢો થાય ત્યારે પવઢો રૂપ સિદ્ધ થાય. બીજા પક્ષે ॥ ૮ । ૧ । ૮૪ ॥ સૂત્રથી ઓકારનો ઉકાર થાય અને

ખાડીનું બધું ઉપર પ્રમાણે કરવાથી પઠ્યો રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

આવજ્ઞં આવજ્ઞં

આતોચ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૫૬ ॥ સૂત્રથી ઓકારનો અકાર થાય તત્સંનિયોગે તકારનો વકાર થાય ત્યારે આવચ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૨૪ ॥ સૂત્રથી ઘનો જકાર થાય ત્યારે આવજ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૧ ॥ સૂત્રથી જકાર ઘેવડો થાય ત્યારે આવજ્ઞ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૫ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે આવજ્ઞં રૂપ સિદ્ધ થાય. । બીજા પક્ષમાં ॥ ૮ । ૧ । ૮૪ ॥ સૂત્રથી ઓકારનો ડકાર થાય ત્યારે આતુચ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય ત્યારે આવચ થાય શેષં પૂર્વવત્ ત્યારે આવજ્ઞં રૂપ થાય. ।

સિર વિઅણા સિરો વિઅણા,

શિરોવેદના શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી શકારનો સકાર થાય ત્યારે સિરોવેદના થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૫૬ ॥ સૂત્રથી ઓકારનો અકાર વિકલ્પે થાય ત્યારે સિરવેદના અને સિરોવેદના થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી દકારનો લોપ થાય ત્યારે સિર વેઅના અને સિરો વેઅના થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૨૮ ॥ સૂત્રથી નકારનો નકાર થાય ત્યારે સિર વેઅણા અને સિરો વેઅણા થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૧૪૬ ॥ સૂત્રથી વેદનાના ઇકારનો ઈકાર થાય ત્યારે સિર વિઅણા સિરો વિઅણા રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

મળહરં મળોહરં,

મનોહર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૫૬ ॥ સૂત્રથી ઓકારનો અકાર વિકલ્પે થાય ત્યારે મનહર અને મનોહર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૨૮ ॥ સૂત્રથી નકારનો નકાર થાય ત્યારે મળહર અને મળોહર થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૫ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે મળહરં અને મળોહરં સિદ્ધ થાય. ।

સરરૂહં સરોરૂહં,

સરોરૂહ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૬૬ ॥ સૂત્રથી
ઓકારનો અકાર વિકલ્પે થાય ત્યારે સરરૂહ અને સરોરૂહ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥
સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર
થાય ત્યારે સરરૂહં અને સરોરૂહં સિદ્ધ થાય. ।

ઊત્સોચ્છ્વાસે ॥ ૮ । ૧ । ૧૫૭ ॥

સોચ્છ્વાસશબ્દે ઓત ઊદ્ ભવતિ ।

અર્થ:—સોચ્છ્વાસ શબ્દના ઓકારનો ઊકાર થાય. ।

મ્સાસો,

સોચ્છ્વાસ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૬૭ ॥ સૂત્રથી
ઓકારનો ઊકાર થાય ત્યારે મ્સાસ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૧ ॥ સૂત્રથી અંત્ય
વ્યંજનનો લોપ થાય ત્યારે મ્સ્વાસ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૭૯ ॥ સૂત્રથી વકારનો
લોપ થાય ત્યારે મ્સાસ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી જકારનો સકાર
થાય ત્યારે મ્સાસ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે
મ્સાસો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

ગવ્યઽ આઞઃ ॥ ૮ । ૧ । ૧૫૮ ॥

ગોશબ્દે ઓતઃ અઽ આઞ ઇત્યાદેશો ભવતઃ ।

અર્થ:—ગો શબ્દમાં રહેલ ઓકારનો અઽ અને આઞ આદેશો થાય છે. ।

ગઽઓ ગઽઆ ગાઓ,

ગોકઃ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૬૮ ॥ સૂત્રથી ગોનો
ગઽ થાય સ્વાર્થના કકારનો ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી લોપ થાય ત્યારે
ગઽઅ થાય ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે ગઽઓ સિદ્ધ
થાય છે. ।

ગો શબ્દમાં બીજા પક્ષમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૬૮ ॥ સૂત્રથી ગોનો ગડ થાય સ્વાર્થે કઃ આવે પછી ॥ ૮ । ૩ । ૩૬ ॥ સૂત્રથી સ્ત્રિલિંગમાં ડા પ્રત્યય થાય ત્યારે ગડઆ રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

ગોને ત્રીજા પક્ષમાં ચાલતા સૂત્રથી આઝ થાય. ત્યારે ગાઝ થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને ડો થાય ત્યારે ગાઓ રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

સ્ત્રીલિંગમાં ડી પ્રત્યય આવે ત્યારે આનો લોપ થાય ત્યારે ગાર્ડ રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

હરસ્સ एसा गर्ई,

(हरस्य एषा गौः) હર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેને ષષ્ઠીના એક વચનના પ્રત્યયનો ॥ ૮ । ૧ । ૧૦ ॥ સૂત્રથી સ્મ આદેશ થયો ત્યારે હરસ્સ એવું રૂપ સિદ્ધ થયું. એત્ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેને ॥ ૮ । ૧ । ૧૧ ॥ સૂત્રથી અંત્ય વ્યંજનનો લોપ થયો. ત્યારે એત્ થયું પછી સંસ્કૃત પ્રમાણે તેને સ્ત્રીલિંગમાં આ પ્રત્યય લાગે ત્યારે એતા થયું પછી ॥ ૮ । ૩ । ૮૬ ॥ સૂત્રથી તકારનો સકાર થાય ત્યારે એસા રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

औत ओत् ॥ ८ । १ । १५९ ॥

औकारस्यादेरोद् भवति ।

અર્થઃ—શબ્દના આદિ ઔકારનો ઓકાર થાય. ।

कोमुर्ई,

કૌમુદી શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૬૨ ॥ સૂત્રથી ઔકારનો ઓકાર થાય ત્યારે કોમુદી થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી ઢકારનો લોપ થાય ત્યારે કોમુર્ડ રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

जोव्वणं,

યૌવન શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૬૨ ॥ સૂત્રથી ઔકારનો ઓકાર થાય ત્યારે યૌવન થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૨૪૬ ॥ સૂત્રથી યકારનો

જકાર થાય ત્યારે જોવન થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૧ ॥ સૂત્રથી દ્વિત્વ થાય ત્યારે જોવન થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૨૮ ॥ સૂત્રથી નકારનો જકાર થાય ત્યારે જોવન થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે જોવન ૩૫ સિદ્ધ થાય.

કોત્યુહો,

કૌસ્તુભ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૫૨ ॥ સૂત્રથી કૌનો કો થાય ત્યારે કોસ્તુભ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૪૨ ॥ સૂત્રથી સ્તનો ચકાર થાય ત્યારે કોયુમ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૯ ॥ સૂત્રથી ચકાર ળેવડો થાય ત્યારે કોયુમ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૯૦ ॥ સૂત્રથી ચ્કારનો ત્કાર થાય ત્યારે કોત્યુમ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૭ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો હકાર થાય ત્યારે કોત્યુહ થાય પછી ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે કોત્યુહો સિદ્ધ થાય.

કોસમ્બી,

કૌશામ્બી શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૫૨ ॥ સૂત્રથી કૌનો કો થાય ત્યારે કોશામ્બી થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી શકારનો સકાર થાય ત્યારે કોસામ્બી થાય ॥ ૮ । ૧ । ૮૪ ॥ સૂત્રથી દીર્ઘનો ળસ્વ થાય ત્યારે કોસમ્બી ૩૫ સિદ્ધ થાય.

કોઞ્ઞો,

કૌઞ્ઞ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૫૨ ॥ સૂત્રથી કૌનો ક્રો થાય ત્યારે ક્રોઞ્ઞ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૨ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય ત્યારે કોઞ્ઞ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે કોઞ્ઞો ૩૫ સિદ્ધ થાય.

કોસિકો,

કૌશિક શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૫૨ ॥ સૂત્રથી કૌ નો કો થાય. ત્યારે કોશિક થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી શકારનો સકાર થાય ત્યારે કોસિક થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી ક્કારનો લોપ થાય.

ત્યારે કોસિઅ થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય. ત્યારે કોસિઓ
૩૫ સિદ્ધ થાય છે. ।

ઉત્સૌન્દર્યાદૌ ॥ ૮ । ૧ । ૧૬૦ ॥

સૌન્દર્યાદિષુ શબ્દેષુ ઔત ઉદ્ ભવતિ ।

અર્થ:—સૌદર્યાદિ શબ્દમાં રહેલા ઔકારનો ઉકાર થાય છે ।

મુન્દેરં—મુન્દરિઅં,

સૌન્દર્ય શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૬૦ ॥ સૂત્રથી
ઔકારનો ઉકાર થાય ત્યારે મુન્દર્ય થાય તેનું મુન્દેરં ૩૫ ॥ ૮ । ૧ । ૬૭ ॥
સૂત્રમાં સાધેલ છે ત્યાં બેઠ લેવું. બીજા પક્ષમાં મુન્દર્ય શબ્દમાં ॥ ૮ । ૨ । ૧૦૭ ॥
સૂત્રથી યકારની પૂર્વે ઇકાર એવો આગમ થાય ત્યારે મુન્દરિય થાય.
॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી
મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે મુન્દરિઅં ૩૫ સિદ્ધ થાય ।

મુઞ્ઞાયણો,

મૌઞ્ઞાયન શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૬૦ ॥ સૂત્રથી
મૌ નો મુ થાય ત્યારે મુઞ્ઞાયન થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૨૮ ॥ સૂત્રથી નકારનો ણકાર
થાય ત્યારે મુઞ્ઞાયણ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય
ત્યારે મુઞ્ઞાયણો ૩૫ સિદ્ધ થાય ।

મુદ્ધોઅણી,

શૌદ્ધોદનિ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૬૦ ॥ સૂત્રથી
શૌનો શુ થાય ત્યારે શુદ્ધોદનિ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી દકારનો લોપ
થાય ત્યારે શુદ્ધોઅનિ થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી જકારનો સકાર
થાય ત્યારે મુદ્ધોઅનિ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૨૮ ॥ સૂત્રથી નકારનો ણકાર થાય
ત્યારે મુદ્ધોઅણિ થાય પછી ॥ ૮ । ૩ । ૧૯ ॥ સૂત્રથી અંત્યસ્વર દીર્ઘ થાય
ત્યારે મુદ્ધોઅણી ૩૫ સિદ્ધ થાય ।

દુવારિઓ,

દૌવારિક શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૬૦ ॥ સૂત્રથી
દૌનો દુ થાય ત્યારે દુવારિક થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી કકારનો લોપ
થાય ત્યારે દુવારિઞ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે
દુવારિઓ રૂપ સિદ્ધ થાય ।

મુગન્ધત્તણં,

સૌગન્ધ્ય શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૬૦ ॥ સૂત્રથી
સૌનો મુ થાય ત્યારે મુગન્ધ્ય થાય ॥ ૮ । ૨ । ૧૬૪ ॥ સૂત્રથી યના સ્થાને
ત્તણ આદેશ થાય ત્યારે મુગન્ધત્તણ થાય ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિને સ્થાને
મકાર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે
મુગન્ધત્તણં રૂપ સિદ્ધ થાય ।

પુલોમી,

પૌલોમી શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૬૦ ॥ સૂત્રથી
ઔકારનો ઉકાર થાય. ત્યારે પુલોમી રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

મુવણિઓ,

સૌવર્ણિક શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૬૦ ॥ સૂત્રથી
સૌનું મુ થાય ત્યારે મુવર્ણિક થાય ॥ ૮ । ૨ । ૭૯ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ
થાય ત્યારે મુવર્ણિક થાય પછી ॥ ૮ । ૨ । ૮૯ ॥ સૂત્રથી ણકાર બેવડો થાય
ત્યારે મુવર્ણિક થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી કકારનો લોપ થાય ત્યારે
મુવર્ણિઞ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે મુવર્ણિઓ
રૂપ સિદ્ધ થાય ।

કૌક્ષેયકે વા ॥ ૮ । ૧ । ૧૬૧ ॥

કૌક્ષેયકશબ્દે ઔત ઉદ્ વા ભવતિ. ।

અર્થઃ—કૌક્ષેયક શબ્દમાં ઔકારનો ઉકાર વિકલ્પે થાય છે. ।

કુચ્છેઅયં કોચ્છેઅયં,

કૌશ્ણેયક શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧ ॥ ૧૬૧ ॥ સૂત્રથી કૌનો કુ થાય બીજા પક્ષે ॥ ૮૧ ॥ ૧૬૨ ॥ સૂત્રથી કૌનો કો થાય ત્યારે કુશ્ણેયક અને કૌશ્ણેયક થાય ॥ ૮૧ ॥ ૧૭ ॥ સૂત્રથી ક્ષનો છકાર થાય ત્યારે કુછેયક અને કોછેયક થાય ॥ ૮૧ ॥ ૮૨ ॥ સૂત્રથી છકાર બેવડો થાય ત્યારે કુછેયક અને કોછેયક થાય ॥ ૮૧ ॥ ૨૧ ॥ સૂત્રથી પૂર્વ છકારનો ચકાર થાય ત્યારે કુચ્છેયક અને કોચ્છેયક થાય પછી ॥ ૮૧ ॥ ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી યકાર અને કકારનો લોપ થાય ત્યારે કુચ્છેઅ અને કોચ્છેઅ થાય ॥ ૮૧ ॥ ૧૮૦ ॥ સૂત્રથી અ વર્ણનો યકાર થાય ત્યારે કુચ્છેઅ અને કોચ્છેઅ થાય ॥ ૮૧ ॥ ૨૨ ॥ સૂત્રથી સિનો મકાર થાય ॥ ૮૧ ॥ ૨૩ ॥ સૂત્રથી મકારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે કુચ્છેઅ અને કોચ્છેઅ રૂપે સિદ્ધ થાય ।

અડઃ પૌરદૌચ ॥ ૮૧ ॥ ૧૬૨ ॥

કૌશ્ણેયકે પૌરાદિષુ ચ ઔત અડાદેશો ભવતિ ।

અર્થઃ—કૌશ્ણેયક અને પૌરાદિક શબ્દોમાં ઔકારનો અડ આદેશ થાય છે ।

કચ્છેઅયં,

કૌશ્ણેયક શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧ ॥ ૧૬૨ ॥ સૂત્રથી કૌનો કચ થાય શેષ સાધનિકા પૂર્વવત્ જાણવી ત્યારે કચ્છેઅયં રૂપે સિદ્ધ થાય ।

પડરો,

પૌર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧ ॥ ૧૬૨ ॥ સૂત્રથી પડ થાય ॥ ૮૧ ॥ ૩૧ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને ડો થાય ત્યારે પડરો રૂપે સિદ્ધ થાય ।

પડરજનો,

પૌરજન શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં પૂર્વવત્ પડર થાય અને જન શબ્દના નકારનો ॥ ૮૧ ॥ ૨૨૮ ॥ સૂત્રથી નકાર થાય ત્યારે પડરજન થાય ॥ ૮૧ ॥ ૩૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને ડો થાય ત્યારે પડરજનો રૂપે સિદ્ધ થાય ।

કઝરવ,

કૌરવ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮। ૧। ૧૬૨ ॥ સૂત્રથી કૌનો
કઝ થાય ત્યારે કઝરવ થાય ॥ ૮। ૩। ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય
ત્યારે કઝરવો રૂપ સિદ્ધ થાય.

કઝસલં,

કૌશલ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮। ૨। ૧૬૨ ॥ સૂત્રથી
કૌનો કઝ થાય ત્યારે કઝશલ થાય ॥ ૮। ૧। ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી શકારનો
સકાર ત્યારે કઝસલ થાય ॥ ૮। ૩। ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય
॥ ૮। ૧। ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે કઝસલં રૂપ સિદ્ધ થાય.

પઝરિસં,

પૌરુષ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮। ૧। ૧૬૨ ॥ સૂત્રથી
પૌનો પઝ થાય ત્યારે પઝરુષ થાય શેષં પૂર્વવત્ ॥ ૮। ૧। ૧૧૧ ॥ સૂત્રમાં
સાધનિકા બેધ લેવી ત્યાં પઝરિસં થએલ છે.

સઝહં,

સૌઘ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮। ૧। ૧૬૨ ॥ સૂત્રથી
સૌનો સઝ થાય ત્યારે સઝઘ થાય ॥ ૮। ૧। ૧૮૭ ॥ સૂત્રથી ઘકારનો હકાર
થાય ત્યારે સઝહ થાય ॥ ૮। ૩। ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય ॥ ૮। ૧। ૨૩ ॥
સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે સઝહં સિદ્ધ થાય.

ગઝહો,

ગૌહઃ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮। ૧। ૧૬૨ ॥ સૂત્રથી
ગૌનો ગઝ થાય ત્યારે ગઝહ થાય ॥ ૮। ૩। ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો
થાય ત્યારે ગઝહો રૂપ સિદ્ધ થાય.

મઝલી,

મૌલિ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮। ૧। ૧૬૨ ॥ સૂત્રથી

મૌનો મઝ થાય ત્યારે મઝલિ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૧૯ ॥ સૂત્રથી ઙ્કાર દીર્ઘ થાય ત્યારે મઝલી રૂપ સિદ્ધ થાય.

મઝળ,

મૌન શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૬૨ ॥ સૂત્રથી મૌનો મઝ થાય ત્યારે મઝન થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૨૮ ॥ સૂત્રથી નકારનો નકાર થાય ત્યારે મઝળ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે મઝળ સિદ્ધ થાય.

સઝરા,

સૌરા: શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૬૨ ॥ સૂત્રથી સૌનો સઝ થાય ત્યારે સઝર થાય પછી પ્રથમા બહુવચનમાં અંત્યસ્વર ॥ ૮ । ૩ । ૧૨ ॥ સૂત્રથી દીર્ઘ થાય અને ॥ ૮ । ૩ । ૪ ॥ સૂત્રથી જસ્ અને જસ્નો લોપ થાય ત્યારે સઝરા રૂપ સિદ્ધ થાય.

કઝલા,

કૌલ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં પૂર્વવત્ બાણુવું એટલે કઝલા સિદ્ધ થાય પ્રથમા બહુવચન છે.

આચ્ચ ગૌરવે ॥ ૮ । ૧ । ૧૬૩ ॥

ગૌરવશબ્દે ઔત આત્વં અઞ્ચ ભવતિ.

અર્થ:-ગૌરવ શબ્દમાં રહેલા ઔકારનો આકાર અને અઞ્ચ થાય છે.

ગારવં ગઝરવં,

ગૌરવ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૬૨ ॥ સૂત્રથી ગૌનો ગા થાય બીજા પક્ષ ગૌનો ગઝ થાય ત્યારે ગારવ અને ગઝરવ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે ગારવ અને ગઝરવ રૂપો સિદ્ધ થાય છે.

નાવ્યાવ: ॥ ૮ । ૧ । ૧૬૪ ॥

નૌશબ્દે ઔત આવાદેશો ભવતિ ।

અર્થ:—નૌ શબ્દમાં રહેલા ઔકારનો આવ આદેશ થાય છે. ।

નાવા

નૌ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૬૪ ॥ સૂત્રથી નૌ નો નાવ આદેશ થાય અને સ્ત્રીલિંગમાં આપ્ આવે ત્યારે નાવા રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

एत्रयोदशदौ स्वरस्य सस्वरव्यंजनेन ॥ ૮ । ૧ । ૧૬૫ ॥

ત્રયોદશ इत्येवंप्रकारेषु संख्याशब्देषु आदेः स्वरस्य परेण सस्वरेण व्यंजने सह एद् भवति ।

અર્થ:—ત્રયોદશ શબ્દના જેવા સંખ્યાવાચક શબ્દની આદિમાં રહેલા સ્વરનો બીજા સ્વર સહિત વ્યંજન સાથે એ થાય. ।

તેરહ

ત્રયોદશ ત્રયોવિંશતિ ત્રયસ્ત્રિંશત્ શબ્દો સંસ્કૃત છે. તેનાં પ્રાકૃતમાં રૂપો આ પ્રમાણે પ્રથમ ત્રયોદશ શબ્દનું પ્રાકૃતમાં રૂપ ॥ ૮ । ૧ । ૧૬૫ ॥ સૂત્રથી ત્રયો ને સ્થાને તે થાય ત્યારે તેદશ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૧૯ ॥ સૂત્રથી દ કારનો રકાર થાય ત્યારે તેરશ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૨ ॥ સૂત્રથી શકારનો હકાર થાય ત્યારે તેરહ રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

તેવીસા

ત્રયોવિંશતિ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૬૫ ॥ સૂત્રથી ત્રયો ને સ્થાને તે થાય શેષં વિંશતિ શબ્દ ॥ ૮ । ૧ । ૨૮ ॥ સૂત્રમાં બેઘ લેવો અથવા ॥ ૮ । ૧ । ૨૨ ॥ સૂત્રમાં સાધનિકા થએલ છે. ત્યાં વીસા થાય છે. એવી રીતે તેવીસા સિદ્ધ થાય. ।

તેતીસા

ત્રયસ્ત્રિંશત્ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં પૂર્વવત્ સિદ્ધ કરવું ત્યારે તેતીસા થાય.।

સ્થવિર વિચકિલાયસ્કારે ॥ ૮।૧।૧૬૬ ॥

एषु आदेः स्वरस्य परेण सस्वरव्यंजनेन सह एह भवति ।

અર્થ:—આ શબ્દોમાં આદિસ્વરનો પછીના સ્વર સહિત વ્યંજન સાથે એ થાય.।

થેરો

સ્થવિર શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૨।૭૭ ॥ સૂત્રથી સકારનો લોપ થાય ત્યારે થવિર થાય ॥ ૮।૧।૧૬૬ ॥ સૂત્રથી થવિનો યે થાય ત્યારે થેર થાય. ॥ ૮।૩।૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે થેરો રૂપ સિદ્ધ થાય.।

વેઝલ્લં

વિચકિલ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૧।૧૬૬ ॥ સૂત્રથી વિચ ના સ્થાને વે થાય ત્યારે વેકિલ ॥ ૮।૧।૧૭૭ ॥ સૂત્રથી કકારનો લોપ થાય ત્યારે વેઝલ થાય ॥ ૮।૨।૯૮ ॥ સૂત્રથી લકાર દ્વિત્વ થાય ત્યારે વેઝલ્લ થાય ॥ ૮।૩।૨૫ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય ॥ ૮।૧।૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે વેઝલ્લ રૂપ સિદ્ધ થાય છે.।

मुद्ध विअइल पमृणपुञ्जा इत्यपि दश्यते,

મુદ્ધવિચકિલપમ્મનપુજ્ઞા તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૧।૮૪ ॥ સૂત્રથી દીર્ઘનો હ્રસ્વ થાય ત્યારે મુદ્ધ થાય ॥ ૮।૨।૭૭ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય ત્યારે મુદ્ધ થાય વિચકિલ ॥ ૮।૧।૧૭૭ ॥ સૂત્રથી ચકાર અને કકારનો લોપ થાય ત્યારે વિઅઇલ થાય ॥ ૮।૨।૯૮ ॥ સૂત્રથી લકાર બેવડો થાય

ત્યારે વિઞ્ઞ થાય પ્રમૂન શબ્દમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૨ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય ત્યારે પ્રમૂન થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૨૮ ॥ સૂત્રથી નકારનો નકાર થાય ત્યારે પ્રમૂન થાય ત્યારે મુદ્ધવિઞ્ઞ પ્રમૂનપુજા એવું થાય છે તેનો અર્થ:—મસ્તકમાં મોગરાના પુલનો સમુદ્ધ છે જેઓને.

ઐકારો,

અચ્ચકાર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૬૬ ॥ સૂત્રથી અચ્ચને સ્થાને ઐકાર થાય ત્યારે ઐચ્ચકાર થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૭ ॥ સૂત્રથી સકારનો લોપ થાય ત્યારે ઐકાર થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૯ ॥ સૂત્રથી કકાર બેવડો થાય ત્યારે ઐચ્ચકાર થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૧ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ઐકારો રૂપ સિદ્ધ થાય ।

વા કદલે ॥ ૮ । ૧ । ૧૬૭ ॥

કદલશબ્દે આદે: સ્વરસ્ય પેરેણ સસ્વરવ્યંજનેન સહ દ્વ વા ભવતિ ।

અર્થ:—કદલ શબ્દમાં આદિ સ્વરનો બીજા સ્વર સહિત વ્યંજન સાથે એ વિકલ્પે થાય ।

કેલં કયલં,

કદલ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૬૭ ॥ સૂત્રથી કદનો કે થાય ત્યારે કેલ થાય બીજા પક્ષમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી દકારનો લોપ થાય ત્યારે કચલ થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૦ ॥ સૂત્રથી અ વર્ણનો ચકાર થાય ત્યારે કચલ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે કેલં અને કચલં રૂપો સિદ્ધ થાય ।

કેલી કચલી,

કદલી શબ્દ પણ પૂર્વવત્ થાય ત્યારે કેલી અને કચલી રૂપ સિદ્ધ થાય ।

વેતઃ કર્ણિકારે ॥ ૮ । ૧ । ૧૬૮ ॥

કર્ણિકારે ઇતઃ સસ્વરવ્યંજનેન સહ એદ્ વા ભવતિ ।

અર્થઃ—કર્ણિકાર શબ્દમાં ઇકારનો સ્વર સહિત વ્યંજન સાથે વિકલ્પે
એકાર થાય ।

કળ્ણેરો કળ્ણિઆરો,

કર્ણિકાર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૨ ॥ સૂત્રથી
રકારનો લોપ થાય ત્યારે કળ્ણિકાર થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૨ ॥ સૂત્રથી નકાર
બેવડો થાય ત્યારે કળ્ણિકાર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૬૮ ॥ સૂત્રથી ઇકા એટલા
ભાગનો એકાર વિકલ્પે થાય ત્યારે કળ્ણેર થાય અને બીજા પક્ષમાં કળ્ણિકાર
ઉપર પ્રમાણે થયા પછી ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી કકારનો લોપ થાય
ત્યારે કળ્ણિઆર થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે
કળ્ણેરો અને કળ્ણિઆરો રૂપ સિદ્ધ થાય ।

અયૌ વૈત્ ॥ ૮ । ૧ । ૧૬૯ ॥

અયિશબ્દે આદેઃ સ્વરસ્ય પેરેણ સસ્વરવ્યંજનેન સહ એદ્ વા ભવતિ ।

અર્થઃ—અયિ શબ્દની આદિ સ્વરના બીજા સ્વર સહિત વ્યંજન
સાથે એકાર વિકલ્પે થાય ।

એ બીહેમિ,

અયિ વિમેમિ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૬૯ ॥ સૂત્રથી અયિ
સ્થાને એકાર વિકલ્પે થાય ત્યારે એ વિમેમિ થાય મીધાતુ સંસ્કૃત તેને
॥ ૮ । ૪ । ૫૩ ॥ સૂત્રથી મીનો બીહ આદેશ થાય અને મિ પ્રત્યય આવે
ત્યારે ॥ ૮ । ૪ । ૨૩૯ ॥ સૂત્રથી વ્યંજનાંત એવા ધાતુને અંતે અકાર થાય
છે. ત્યારે બીહ-અ-મિ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૧૬૮ ॥ સૂત્રથી વર્તમાના પંચમી
અને શત્ એ પર છતાં અકારના સ્થાને એકાર થાય ત્યારે બીહેમિ થાય
એવી રીતે એ બીહેમિ રૂપ સિદ્ધ થાય છે ।

અહિ ઉમ્મત્તિ,

અયિ ઉમ્મત્તિકે એ સંસ્કૃત વાક્ય છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥૮।૧।૧૭૭॥ સૂત્રથી ચકારનો લોપ થાય ત્યારે અહિ થાય ॥૮।૧।૧૧॥ સૂત્રથી ઉમ્મત્તિકે શબ્દમાં વ્યંજનનો લોપ થાય ત્યારે ઉમ્મત્તિકે થાય ॥૮।૨।૮૯॥ સૂત્રથી મ્કાર બેવડો થાય ત્યારે ઉમ્મત્તિકે થાય ॥૮।૧।૧૭૭॥ સૂત્રથી ચકારનો લોપ થાય ત્યારે ઉમ્મત્તિ ૩૫ સિદ્ધ થાય.

વચનાદૈકારસ્યાયિ પ્રાકૃતે પ્રયોગઃ આ સૂત્રમાં અયિ અવ્યયને સ્થાને એકાર આદેશ કરેલ છે જે કે પ્રાકૃત ભાષામાં એકાર નથી છતાં પણ આ અવ્યયમાં તે એકારનો પ્રયોગ થાય છે.

ઓત્પૂતર-વદર-નવમાલિકા નવફલિકા-પૂગફલે ॥૮।૧।૧૭૦॥

પૂતરાદિષુ આદેઃ સ્વરસ્ય પરેણ સસ્વરવ્યંજનેન સહ ઓદ્ ભવતિ । પૂતર વગેરે પાંચ શબ્દોમાં પહેલો સ્વર તથા પછીનો સ્વર સહિત વ્યંજન સાથે ઓત્ એટલે ઓકાર થાય છે.

પોરો,

પૂતર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥૮।૧।૧૭૦॥ સૂત્રથી પૂતનો પો થાય ત્યારે પોર થાય ॥૮।૩।૨॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે પોરો ૩૫ સિદ્ધ થાય.

બોરં બોરી,

વદર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥૮।૧।૧૭૦॥ સૂત્રથી વદનો બો થાય ત્યારે બોર થાય ॥૮।૩।૨૫॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય ॥૮।૧।૨૩॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે બોરં અને સ્ત્રીલિંગમાં બોરી એવાં ૩૫ સિદ્ધ થાય છે.

નૌમાલિઆ,

નવમાલિકા શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥૮।૧।૧૭૦॥ સૂત્રથી

નવનો નો આદેશ થાય ત્યારે નોમાલિકા થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી
ફકારનો લોપ થાય ત્યારે નોમાલિકા સિદ્ધ થાય.

નોહલિકા,

નવફલિકા શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૦ ॥ સૂત્રથી
નવનો નો આદેશ થાય ત્યારે નોફલિકા થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૭ ॥ સૂત્રથી ફકારનો
હકાર થાય ત્યારે નોહલિકા થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી ફકારનો
લોપ થાય ત્યારે નોહલિકા રૂપ સિદ્ધ થાય.

પોષ્ફલં પોષ્ફલી,

પૂળફલ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૦ ॥ સૂત્રથી પૂળનો
પો થાય ત્યારે પોફલ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૯ ॥ સૂત્રથી ફકાર બેવડો થઈ
। ૮ । ૨ । ૯૦ ॥ સૂત્રથી પૂર્વ ફકારનો પ્કાર થાય. ત્યારે પોષ્ફલ થાય
પછી ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી
મ્કારનો અનુસ્વાર ત્યારે પોષ્ફલં અને સ્ત્રીલિંગમાં પોષ્ફલી રૂપ સિદ્ધ થાય છે.

ન વા-મયૂઃ-લવણ-ચતુર્ગુણ-ચતુર્થ-ચતુર્દશ-ચતુર્વાર-સુકુમાર-
કુતૂહલોદૂઃખલોલૂઃખલે ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૧ ॥

મયૂઃવાદિષુ આદેઃ સ્વરસ્ય પેરેણ સસ્વરવ્યંજનેન સહ ઓદ્ વા ભવતિ ।

અર્થઃ—મયૂઃવાદિ શબ્દોમાં આદિ રહેલા સ્વરનો બીજા સ્વર સહિત
વ્યંજન સાથે ઓકાર વિકલ્પે થાય છે.

મોહો મઝહો,

મયૂઃ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૧ ॥ સૂત્રથી
મયૂનો મો થાય ત્યારે મોઃ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૭ ॥ સૂત્રથી યકારનો હકાર
થાય ત્યારે મોહ થાય બીજા પક્ષમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી યકારનો લોપ
થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૭ ॥ સૂત્રથી યનો હ થાય ત્યારે મઝહ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥
સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે મોહો અને મઝહો રૂપો સિદ્ધ થાય.

લોણ,

લવણ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧. ૧. ૧૭૧ ॥ સૂત્રથી
લવનો લો થાય ત્યારે લોણ થાય ॥ ૮૧. ૩. ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય
પછી ॥ ૮૧. ૧. ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે લોણ રૂપ
સિદ્ધ થાય. ।

ઇઅ લવણુગમા,

इति लवणोद्गम संस्कृत છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧. ૧. ૧૧ ॥ સૂત્રથી ઇતિ
શબ્દના ઇકારનો અકાર થાય ત્યારે ઇત થાય ॥ ૮૧. ૧. ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી
તકારનો લોપ થાય ત્યારે ઇઅ થાય લવણોદ્ગમ ॥ ૮૧. ૧. ૮૪ ॥ સૂત્રથી જોનો
ણુ થાય ત્યારે લવણુદ્ગમ થાય ॥ ૮૧. ૨. ૭૭ ॥ સૂત્રથી દકારનો લોપ થાય
ત્યારે લવણુગમ થાય ॥ ૮૧. ૨. ૮૯ ॥ સૂત્રથી ગકાર બેવડો થાય ત્યારે
લવણુગમ થાય પછી ॥ ૮૧. ૩. ૪ ॥ સૂત્રથી જસ્ પ્રત્યયનો લોપ થાય
॥ ૮૧. ૩. ૧૨ ॥ સૂત્રથી અકારનો આકાર થાય ત્યારે ઇઅ લવણુગમા રૂપ
સિદ્ધ થાય. ।

ચોગુણો ચઙ્ગુણો,

चतुर्गुण शब्द સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧. ૧. ૧૭૧ ॥ સૂત્રથી
ચતુના સ્થાને ચો થાય ॥ ૮૧. ૨. ૭૯ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ ત્યારે ચોગુણ
થાય ॥ ૮૧. ૨. ૮૯ ॥ સૂત્રથી ગકાર બેવડો થાય ત્યારે ચોગુણ થાય બીજા
પક્ષમાં ॥ ૮૧. ૧. ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય ત્યારે ચઙ્ગુણ થાય
પછી ઉપરોક્ત સૂત્ર લગાડીએ ત્યારે ચઙ્ગુણ થાય ॥ ૮૧. ૩. ૨ ॥ સૂત્રથી
સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે ચોગુણો અને બીજા પક્ષે ચઙ્ગુણો રૂપ સિદ્ધ થાય ।

ચોત્યો ચઙત્યો, ચોત્થી ચઙત્થી,

चतुर्थ शब्द સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧. ૧. ૧૭૧ ॥ સૂત્રથી
ચતુના સ્થાને ચો થાય. પછી ॥ ૮૧. ૨. ૭૯ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય
ત્યારે ચોથ થાય ॥ ૮૧. ૨. ૮૯ ॥ સૂત્રથી યકાર બેવડો થાય ॥ ૮૧. ૨. ૧૦ ॥

સૂત્રથી પૂર્વ થકારનો તકાર થાય ત્યારે ચોત્થ થાય બીજા પક્ષમાં ॥૮૧૧.૧૭૭॥
સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય ત્યારે ચર્ય થાય શેષ પૂર્વવત્ ચર્ય થાય
॥ ૮૧૩.૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે ચોત્થો અને ચર્યો
થાય અને સ્ત્રીલિંગે હી પ્રત્યય થાય ત્યારે ચોત્થી અને ચર્યી રૂપો સિદ્ધ થાય.।

ચોદ્દહ ચર્યદ્દહ,

ચતુર્દશ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧૧.૧૭૧ ॥ સૂત્રથી
પૂર્વવત્ ચો થાય અને ચર્ય થાય પૂર્વવત્ રકારનો લોપ થાય પછી દશ
શબ્દને ॥ ૮૧૧.૨૬૨ ॥ સૂત્રથી શકારનો હકાર થાય અને ॥ ૮૧૨.૮૧ ॥
સૂત્રથી દકાર બેવડો થાય ત્યારે ચોદ્દહ અને ચર્યદ્દહ રૂપો સિદ્ધ થાય.।

ચોદ્દસી ચર્યદ્દસી,

ચતુર્દશી શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧૧.૧૭૧ ॥ સૂત્રથી
ચતુનો ચો અને ચર્ય થાય પછી ॥ ૮૧૨.૭૯ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ
થાય ત્યારે ચોદ્દસી અને ચર્યદ્દસી થાય ॥ ૮૧૨.૮૧ ॥ સૂત્રથી દકાર
બેવડો થાય અને ॥ ૮૧૧.૨૬૦ ॥ સૂત્રથી શકારનો સકાર થાય ત્યારે
ચોદ્દસી અને ચર્યદ્દસી રૂપો સિદ્ધ થાય.।

ચોન્વારો ચર્યન્વારો

ચતુર્વાર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧૧.૧૭૧ ॥ સૂત્રથી
ચો અને પૂર્વવત્ ચર્ય થાય પછી પૂર્વવત્ રકારનો લોપ થાય ॥ ૮૧૨.૮૧ ॥
સૂત્રથી વકાર બેવડો થાય ત્યારે ચોન્વાર અને ચર્યન્વાર થાય ॥ ૮૧૩.૨ ॥
સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે ચોન્વારો અને ચર્યન્વારો રૂપો સિદ્ધ થાય.।

સોમાલો સુમાલો સુકુમાલો

સુકુમાર શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧૧.૧૭૧ ॥ સૂત્રથી
સુકુ ના સ્થાને સો થાય ત્યારે સોમાર થાય બીજા પક્ષમાં ॥ ૮૧૧.૧૭૭ ॥

સૂત્રથી કકારનો લોપ થાય ત્યારે સુઝમાર થાય લોપ ન કરે ત્યારે મુકુમાર થાય ॥ ૮૧૧.૨૬૪ ॥ સૂત્રથી રકારનો લકાર થાય ત્યારે સોમાલ સુઝમાલ મુકુમાલ થાય ॥ ૮૧૩.૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને ઢો થાય ત્યારે સોમાલો બીજા પક્ષે સુઝમાલો અને મુકુમાલો રૂપો સિદ્ધ થાય. ।

કોહલં કોઝહલં (લં)

કુઘહલ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧૧.૧૭૧ ॥ સૂત્રથી કુઘને સ્થાને કો થાય ત્યારે કોહલ થાય બીજા પક્ષે કોઝહલ થાય ॥ ૮૧૧.૧૭૧ ॥ સૂત્રમાં સાધનિકા થયેલ છે ત્યાં જોઈ લેવું ॥ ૮૧૩.૨ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય ॥ ૮૧૧.૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે કોહલં અને કોઝહલં રૂપો સિદ્ધ થાય. ।

તથા મન્યે કૌતુહલિકે આ સંસ્કૃત ત્રાક્ય ઉપરથી (તહ મન્ને કોહલિ૯) થાય.

ઓહલો ઉઝહલો,

ઉઘ્ઘલ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧૧.૧૭૧ ॥ સૂત્રથી ઝદૂનો ઓકાર થાય ત્યારે ઓઘ્ઘલ થાય. ॥ ૮૧૧.૧૭૭ ॥ સૂત્રથી ઘકારનો હકાર થાય ત્યારે ઓહલ થાય બીજા પક્ષમાં ॥ ૮૧૧.૧૭૭ ॥ ઢકારનો લોપ થાય ત્યારે ઉઝઘ્ઘલ થાય શેષ પૂર્વવત્ જાણવું ઓહલ અને ઉઝહલ થાય ॥ ૮૧૩.૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને ઢો થાય ત્યારે ઓહલો અને ઉઝહલો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

ઓઘ્ઘલં ઉઘ્ઘલં,

ઉઘ્ઘલ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧૧.૧૭૧ ॥ સૂત્રથી ઝલૂના સ્થાને ઓકાર થાય ત્યારે ઓઘ્ઘલ થાય ॥ ૮૧૨.૯૯ ॥ સૂત્રથી ઘકાર બેવડો થાય ॥ ૮૧૨.૯૦ ॥ સૂત્રથી પૂર્વ ઘકારનો કકાર થાય ત્યારે ઓઘ્ઘલ થાય બીજા પક્ષમાં ॥ ૮૧૧.૧૮૭ ॥ સૂત્રથી ઘકારનો હકાર થાય ત્યારે ઉઘ્ઘલ થાય ॥ ૮૧૨.૯૫ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય ॥ ૮૧૨.૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે ઓઘ્ઘલં અને ઉઘ્ઘલં રૂપો સિદ્ધ થાય. ।

મોરો મઝરો,

ઇતિ તુ મોર-મયૂરશબ્દાભ્યાં સિદ્ધમ્ । મોરો અને મઝરો આ બે પ્રયોગો તો સંસ્કૃતમાં મોર અને મયૂર એવા બે શબ્દો જુદા જુદા છે તે ઉપરથી બનેલ છે માટે આ સૂત્રમાં મયૂર શબ્દ કહેલ નથી તે ધ્યાનમાં રાખવાં । મોરો,

મોર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિનો હો થવાથી મોરો રૂપ સિદ્ધ થયેલ છે ।

મઝરો,

મયૂર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી યકારનો લોપ થાય ત્યારે મઝર થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે મઝરો રૂપ સિદ્ધ થાય ।

અવાપોતે ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૨ ॥

અવાપયોરુપસર્ગયોરુત્ત્વ ઇતિ વિકલ્પાર્થનિપાતે ચ આદેઃ સ્વરસ્ય પેરેણ સસ્વર વ્યંજનેન સહ ઓદ્ વા ભવતિ ।

અર્થઃ—અવ અને અપ ઉપસર્ગ તેમજ વિકલ્પ અર્થવાલા ઉત્ત અવ્યયના આદિસ્વરનો બીજા સ્વર સહિત વ્યંજનની સાથે વિકલ્પે ઓ થાય છે ।

ઓઅરડ અવયરડ

અવતરતિ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૨ ॥ સૂત્રથી અવનો ઓ થાય ઓતરતિ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય ત્યારે ઓઅરતિ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૧૩૯ ॥ સૂત્રથી તિ નો ઇ થાય ત્યારે ઓઅરડ બીજા પદમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૦ ॥ સૂત્રથી અવર્ણનો યકાર શેષ પૂર્વવત્ એવી રીતે ઓઅરડ અને અવયરડ રૂપ સિદ્ધ થાય ।

ઓઆસો અવયાસો

અવકાશ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૨ ॥ સૂત્રથી અવનો ઓ થાય ત્યારે ઓકાશ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી કકારનો લોપ થાય ત્યારે ઓઆશ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી શકારનો સકાર થાય ત્યારે ઓઆસ થાય બીજા પક્ષમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી કકારનો લોપ થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૦ ॥ સૂત્રથી અવર્ણનો વકાર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી શકારનો સકાર થાય ત્યારે અવયાસ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે ઓઆસો અને અવયાસો રૂપો સિદ્ધ થાય. ।

ઓસરડ અવસરડ

અપસરતિ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૨ ॥ સૂત્રથી અપનો ઓ થાય ત્યારે ઓસરતિ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૧૩૯ ॥ સૂત્રથી તિના સ્થાને ડ થાય ત્યારે ઓસરડ થાય અને અપ તેને ॥ ૮ । ૧ । ૨૩૧ ॥ સૂત્રથી વકારનો વકાર થાય ત્યારે અવ થાય શેષ પૂર્વવત્ અવસરડ રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

ઓસારિઅં અવસારિઅં

અપસારિત શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૨ ॥ સૂત્રથી અપનો ઓ થાય ત્યારે ઓસારિત થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય ત્યારે ઓસારિઅ થાય બીજા પક્ષમાં અપ તેને ॥ ૮ । ૧ । ૨૩૧ ॥ સૂત્રથી વકારનો વકાર થાય શેષ પૂર્વવત્ થાય ત્યારે અવસારિઅ થાય ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે ઓસારિઅં અને અવસારિઅં રૂપો સિદ્ધ કરાય છે. ।

ઓવણં ઉઅવણં

ઉપવન શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૨ ॥ સૂત્રથી ઉપનો ઓથાય ત્યારે ઓવન થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૨૮ ॥ સૂત્રથી નકારનો ન કાર થાય ત્યારે ઓવણ થાય બીજા પક્ષે ઉપ તેને ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી વકારનો લોપ થાય ત્યારે ઉઅ થાય શેષ પૂર્વવત્ ત્યારે ઉઅવણ થાય

॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને મ્કાર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે ઓઘળં અને ઉઘળં સિદ્ધ થાય. ।

ઓઘળો ઉઘળો,

ઉત્તઘન શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૨ ॥ સૂત્રથી ઉત્તનો ઓ થાય ત્યારે ઓઘન થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૨૮ ॥ સૂત્રથી નકારનો નકાર થાય ત્યારે ઓઘળ થાય બીજા પક્ષે ઉત્ત તેને ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય ત્યારે ઉઘ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે ઓઘળો અને ઉઘળો રૂપો સિદ્ધ થાય છે.

કવિન્ન ભવતિ-અવગયં, અવસદ્દો, ઉઅરવી,

અવગયં,

અવગત શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૩૧ ॥ સૂત્રથી પકારનો વકાર થાય ત્યારે અવગત થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય ત્યારે અવગઝ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૦ ॥ સૂત્રથી અવર્ણનો વકાર થાય ત્યારે અવગય થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે અવગયં રૂપ સિદ્ધ થાય. । અવસદ્દો,

અવશબ્દ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૩૧ ॥ સૂત્રથી પકારનો વકાર થાય ત્યારે અવશબ્દ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી વ્કારનો લોપ થાય ત્યારે અવશદ્ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી શકારનો સકાર થાય ત્યારે અવસદ્ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૯ ॥ સૂત્રથી દકાર બેવડો થાય ત્યારે અવસદ્ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય અવસદ્દો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

ઉઅરવી,

ઉત્તરવિ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય ત્યારે ઉઅરવિ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૧૯ ॥ સૂત્રથી ફકાર દીર્ઘ થાય ત્યારે ઉઅરવી સિદ્ધ થાય. ।

ઉચ્ચોપે ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૩ ॥

ઉપશબ્દે આદેઃ સ્વરસ્ય પેરેણ સસ્વરવ્યંજનેન સહ કૃત્ ઓચ્ચાદેશૌ વા ભવતઃ ।

અર્થઃ—ઉપ શબ્દમાં આદિ સ્વરને બીજા સ્વર સહિત વ્યંજન સાથે
કકાર અને ઓકાર વિકલ્પે થાય. ।

કહસિઅં ઓહસિઅં ઉવહસિઅં,

ઉપહસિત શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૩ ॥ સૂત્રથી
ઉપનો ક અને ઓ બંને થાય ત્યારે કહસિત અને ઓહસિત થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥
સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય ત્યારે કહસિઅ અને ઓહસિઅ થાય અને ઉપ
તેને ॥ ૮ । ૧ । ૨૩૧ ॥ સૂત્રથી પકારનો વકાર થાય ત્યારે ઉવહસિત થાય
પૂર્વવત્ તકારનો લોપ થાય ત્યારે ઉવહસિઅ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી
સિનો મ્કાર થાય અને ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય
ત્યારે કહસિઅં-^૨ઓહસિઅં અને ^૩ઉવહસિઅં રૂપો સિદ્ધ થાય છે. ।

કજ્ઞાઓ ઓજ્ઞાઓ ઉવજ્ઞાઓ,

ઉપાધ્યાય શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૩ ॥ સૂત્રથી
ઉપનો ક અને ઓ થાય બીજા પક્ષમાં ઉપા તેને ॥ ૮ । ૧ । ૨૩૧ ॥ સૂત્રથી
પાનો વા થાય ત્યારે ઉવા થાય ॥ ૮ । ૧ । ૮૪ ॥ સૂત્રથી હ્રસ્વ સંયોગે
આકારનો અકાર થાય ત્યારે કધ્યાય-ઓધ્યાય અને ઉવધ્યાય થાય પછી
॥ ૮ । ૨ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી ધ્યાનો જ્ઞા થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૯ ॥ સૂત્રથી જ્ઞકાર
બેત્રડો થાય ત્યારે જ્ઞા થાય પછી ॥ ૮ । ૨ । ૯૦ ॥ સૂત્રથી પૂર્વ જ્ઞકારનો
જ્ઞકાર થાય ત્યારે કજ્ઞાય ઓજ્ઞાય અને ઉવજ્ઞાય થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥
સૂત્રથી ચકારનો લોપ થાય ત્યારે કજ્ઞાઅ-ઓજ્ઞાઅ અને ઉવજ્ઞાઅ થાય
॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે કજ્ઞાઓ-ઓજ્ઞાઓ અને
ઉવજ્ઞાઓ રૂપો સિદ્ધ થાય. ।

ઝઆસો ઓઆસો ઉવવાસો,

ઉવવાસ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ઉપને પૂર્વની માફક ત્રણ આદેશ થાય ઝ. ઓ. ઉવ. વાસ તેમાં ॥ ૮।૧।૧૭૭ ॥ સૂત્રથી વકારનો લોપ થાય ત્યારે ઝઆસ ઓઆસ અને ઉવવાસ થાય ॥ ૮।૩।૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે ઝઆસો ઓઆસો અને ઉવવાસો રૂપો સિદ્ધ થાય.।

ઉમો નિષળ્ણો ॥ ૮।૧।૧૭૪ ॥

નિષળ્ણશબ્દે આદેઃ સ્વરસ્ય પેરેણ સસ્વરવ્યંજનેન સહ ઉમ આદેશો વા ભવતિ।

અર્થ:-નિષળ્ણ શબ્દની આદિમાં રહેલા સ્વરનો બીજા સ્વર સહિત વ્યંજન સાથે ઉમ આદેશ વિકલ્પે થાય.।

ણુમળ્ણો નિસળ્ણો,

નિષળ્ણ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૧।૧૭૪ ॥ સૂત્રથી નિષના સ્થાને નુમ આદેશ થાય ત્યારે નુમળ્ણ થાય ॥ ૮।૧।૨૨૮ ॥ સૂત્રથી નકારનો નકાર થાય ત્યારે નુમળ્ણ થાય ॥ ૮।૩।૨ ॥ સૂત્રથી સિનો હો થાય ત્યારે નુમળ્ણો રૂપ સિદ્ધ થાય બીજા પક્ષમાં નિષ શબ્દના વકારનો ॥ ૮।૧।૨૬૦ ॥ સૂત્રથી સકાર થાય ત્યારે નિસળ્ણ થાય શેષ પૂર્વવત્ એવી રીતે નુમળ્ણો અને નિસળ્ણો રૂપો સિદ્ધ થાય.।

પ્રાવરણે અઙ્ગ્વાઙ ॥ ૮।૧।૧૭૫ ॥

પ્રાવરણશબ્દે આદેઃ સ્વરસ્ય સસ્વરવ્યંજનેન સહ અઙ્ગ આઙ इत्येतावादेशौ वा भवतः।

અર્થ:-પ્રાવરણ શબ્દની આદિમાં રહેલા સ્વરનો બીજા સ્વર સહિત વ્યંજન સાથે અઙ્ગ અને આઙ એવા બે આદેશો વિકલ્પે થાય છે.।

પઙ્ગુરણં પાઙરણં પાવરણં,

પ્રાવરણ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેમાંના આવ એટલા ભાગને પ્રાકૃતમાં

॥ ૮।૧।૧૭૬ ॥ સૂત્રથી અઙ્ગ અને આઙ એવા બે આદેશો વિકલ્પે થાય ત્યારે પ્રજ્ઞરણ પ્રાઙરણ અને પ્રાવરણ થાય ॥ ૮।૨।૭૯ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય ત્યારે પઙ્ગરણ પાઙરણ પાવરણ થાય ॥ ૮।૩।૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય ॥ ૮।૧।૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે પઙ્ગરણં પાઙરણં પાવરણં થાય.

સ્વરાદસંયુક્તસ્યાનાદેઃ ॥ ૮।૧।૧૭૬ ॥

અધિકારોડયમ્ । યદ્ ઇત ઉર્ધ્વમનુક્રમિણ્યામસ્તત્સ્વરાત્પરસ્યાસંયુક્તાસ્યાનાદે ભવતિ, ઇતિ, વેદિતવ્યમ્ ।

અર્થ:-આ આધિકાર સૂત્ર છે, અહીંથી આગળ અનુક્રમે જે કહેવામાં આવશે તે સ્વરથી પર, બેડાક્ષર વગરનો, અને જે આદિ ન હોય તેને સ્થાને થાય, એમ બાણી લેવું.

ક-ગ-ચ-જ-ત-દ-પ-ય-વા પ્રાયો લુક્ ॥ ૮।૧।૧૭૭ ॥

સ્વરાત્પરેષામનાદિભૂતાનામસંયુક્તાનાં ક ગ ચ જ ત દ પ ય વાનાં પ્રાયો લુગ્ ભવતિ ।

અર્થ:-સ્વર થકી પર એવા અને બેડાક્ષર વગરના અને આદિ-ભૂત નહિ એવા ક-ગ-ચ-જ-ત-દ-પ-ય-વ તેઓનો પ્રાયે કરીને લુક્ થાય છે ।

તિત્થયરો,

(ક લોપનાં ઉદાહરણો.) તીર્થકર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૧।૮૪ ॥ સૂત્રથી દીર્ઘનો ઋસ્વ થાય ત્યારે તિર્થકર થાય ॥ ૮।૨।૭૯ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય ત્યારે તિથકર થાય ॥ ૮।૨।૮૯ ॥ સૂત્રથી યકાર બેવડો થાય ત્યારે તિથ્યકર થાય ॥ ૮।૨।૯૦ ॥ સૂત્રથી પૂર્વ યકારનો તકાર થાય ત્યારે તિત્થકર થાય ॥ ૮।૧।૧૭૭ ॥ સૂત્રથી કકારનો લોપ થાય ત્યારે તિત્થકર થાય ॥ ૮।૧।૧૮૦ ॥ સૂત્રથી અવર્ણનો યકાર થાય ત્યારે તિત્થયર થાય ૮।૩।૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે તિત્થયરો સિદ્ધ થાય. ।

લોઓ,

લોક સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી કકારનો લોપ થાય ત્યારે લોઞ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે લોઓ રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

સયદ્

શકટ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી શકારનો સકાર થાય ત્યારે સકટ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી કકારનો લોપ થાય ત્યારે સઞટ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૦ ॥ સૂત્રથી અવર્ણનો યકાર થાય ત્યારે સયટ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૬ ॥ સૂત્રથી ટનો ઢ થાય ત્યારે સયઢ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે સયઢ રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

નઓ

(ગ્ લોપનાં ઉદાહરણો) નગ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી ગ્કારનો લોપ થાય ત્યારે નઞ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે નઓ રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

નયરં,

નગર શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી ગકારનો લોપ થાય ત્યારે નઞર થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૦ ॥ સૂત્રથી અવર્ણનો યકાર થાય ત્યારે નયર થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે નયરં રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

મયઙ્કો,

મૃગાંક શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી ગકારનો લોપ થાય ત્યારે મ્ઞઙ્ક થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૬ ॥ સૂત્રથી ઋકારનો

અકાર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૦ ॥ સૂત્રથી અવર્ણનો ચકાર થાય ત્યારે મયાઙ્ક થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૮૪ ॥ સૂત્રથી દીર્ઘનો ળ્સ્વ થાય ત્યારે મયઙ્ક થાય પછી ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે મયઙ્કો રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

સર્દ

(જ્ લોપનાં ઉદાહરણો) શ્ચી શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૬ ॥ સૂત્રથી શ્કારનો સકાર થાય ત્યારે સ્ચી થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી ચ્કાર લોપ થાય ત્યારે સર્દ સિદ્ધ થાય. ।

કયગ્ગહો,

કચગ્રહ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી ચ્કારનો લોપ થાય ત્યારે કચગ્રહ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૦ ॥ સૂત્રથી અવર્ણનો ચકાર ત્યારે કયગ્રહ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૭૨ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય ત્યારે કયગ્ગહ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૯ ॥ સૂત્રથી ગકાર બેવડો થાય ત્યારે કયગ્ગહ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે કયગ્ગહો સિદ્ધ થાય. ।

રયયં,

(જ્ લોપનાં ઉદાહરણો) રજત શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી જકાર અને તકાર બંનેનો લોપ થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૦ ॥ સૂત્રથી અવર્ણનો ચકાર થાય ત્યારે રયય થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને મ્કાર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે રયયં રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

પયાવર્ડ,

પ્રજાપતિ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૨ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય ત્યારે પજાપતિ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી જકારનો લોપ

થાય ત્યારે પચાપતિ થાય ॥ ૮।૧।૧૮૦ ॥ સૂત્રથી અવર્ણનો યકાર થાય ત્યારે પચાપતિ થાય ॥ ૮।૧।૨૩૧ ॥ સૂત્રથી પકારનો વકાર થાય ॥ ૮।૧।૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય ત્યારે પચાવઙ્ગ થાય પછી ॥ ૮।૩।૧૯ ॥ સૂત્રથી ઈકાર દીર્ઘ થાય ત્યારે પચાવઙ્ગ રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

ગઓ,

ગજ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૧।૧૭૭ ॥ સૂત્રથી જકારનો લોપ થાય ત્યારે ગજ થાય પછી ॥ ૮।૩।૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે ગઓ રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

વિઆણં,

(ત લોપનાં ઉદાહરણો.) વિઆણ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૧।૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય ત્યારે વિઆણ થાય ॥ ૮।૧।૨૨૮ ॥ સૂત્રથી નકારનો ણકાર થાય ત્યારે વિઆણ થાય ॥ ૮।૩।૨૫ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય ॥ ૮।૧।૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે વિઆણં સિદ્ધ થાય. ।

રસાયલં,

રસાતલ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૧।૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય ત્યારે રસાઅલ થાય ॥ ૮।૧।૧૮૦ ॥ સૂત્રથી અવર્ણનો યકાર થાય ત્યારે રસાયલ થાય ॥ ૮।૩।૨૫ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય ॥ ૮।૧।૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે રસાયલં રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

જઈ,

યતિ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૧।૨૪૫ ॥ સૂત્રથી યકારનો જકાર થાય ત્યારે જતિ થાય ॥ ૮।૧।૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય ત્યારે જઈ થાય ॥ ૮।૩।૧૯ ॥ સૂત્રથી ઈકારનો દીર્ઘ ઈકાર થાય ત્યારે જઈ રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

ગયા,

(દ્ લોપન ઉદાહરણો) ગદા શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં
 ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી દ્કારનો લોપ થાય ત્યારે ગઆ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૦ ॥
 સૂત્રથી અ વર્ણનો યકાર થાય ત્યારે ગયા રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

મયળો,

મદન શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી
 દ્કારનો લોપ થાય ત્યારે મઅન થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૦ ॥ સૂત્રથી અ વર્ણનો યકાર
 થાય ત્યારે મયન થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૨૮ ॥ સૂત્રથી નકારનો ણકાર થાય ત્યારે
 મયળ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે મયળો થાય. ।

રિઝ,

(ષ્ લોપનાં ઉદાહરણો) રિપુ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥
 સૂત્રથી પ્કારનો લોપ થાય ત્યારે રિઝ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૧૯ ॥ સૂત્રથી ડકારનો
 ઙકાર થાય ત્યારે રિઝ રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

દયાલૂ,

(ણ્ લોપનાં ઉદાહરણો) દયાલુ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં
 ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી યકારનો લોપ થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૦ ॥
 સૂત્રથી અ વર્ણનો યકાર થાય ત્યારે દયાલુ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૧૯ ॥ સૂત્રથી
 ડકારનો ઙકાર થાય ત્યારે દયાલૂ રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

નયનં,

નયન શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી
 યકારનો લોપ થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૦ ॥ સૂત્રથી અવર્ણનો યકાર થાય
 ત્યાં નયન થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૨૮ ॥ સૂત્રથી નકારનો ણકાર થાય ત્યારે નયળ
 થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી
 મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે નયનં રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

વિઓઓ,

વિયોગ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી ચકારનો લોપ થાય ત્યારે વિઓગ થાય તેજ સૂત્રથી ગકારનો લોપ થાય ત્યારે વિઓઞ થાય ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે વિઓઓ ૩૫ સિદ્ધ થાય. ।

લાયણ્,

(વ્ લોપનાં ઉદાહરણો) લાયણ્ય શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી વકારનો લોપ થાય ત્યારે લાયણ્ય થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૦ ॥ સૂત્રથી અ વર્ણનો ચકાર થાય ત્યારે લાયણ્ય થાય પછી ॥ ૮ । ૨ । ૭૮ ॥ સૂત્રથી ચકારનો લોપ થાય ત્યારે લાયણ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૧ ॥ સૂત્રથી જકાર બેવડો થાય ત્યારે લાયણ્ણ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે લાયણ્ણ ૩૫ સિદ્ધ થાય. ।

વિઝહો,

વિઝુથ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી વ્કારનો લોપ થાય ત્યારે વિઝથ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૭ ॥ સૂત્રથી ષકારનો હકાર થાય ત્યારે વિઝહ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે વિઝહો ૩૫ સિદ્ધ થાય. ।

વલયાણલો,

વહવાનલ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૦૨ ॥ સૂત્રથી હકારનો લકાર થાય ત્યારે વલવાનલ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી વકારનો લોપ થાય ત્યારે વલવાનલ થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૦ ॥ સૂત્રથી અવર્ણનો ચકાર થાય ત્યારે વલયાનલ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૨૮ ॥ સૂત્રથી નકાર નો જકાર થાય ત્યારે વલયાણલ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે વલયાણલો ૩૫ સિદ્ધ થાય. । પ્રાયો ગ્રહણાત્ કચિન્ન મવતિ ધણું કરીને થાય એમ કહેલ હોવાથી ક્યાંક ન પણ થાય. ।

મુકુષ્મ,

મુકુષ્મ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં કકારનો લોપ ન થાય ત્યારે એમજ રહે અને ॥ ૮ । ૩ । ૨૫ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે મુકુષ્મ થાય.

પયાગજલં,

પયાગજલ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૨ ॥ સૂત્રથી ર્કારનો લોપ થાય ત્યારે પયાગજલ થાય છે શેષ પૂર્વવત્ પયાગજલં ૩૫ સિદ્ધ થાય છે.

મુગઓ,

મુગ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી ત્કારનો લોપ થાય ત્યારે મુગઝ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને ઢો થાય ત્યારે મુગઓ ૩૫ સિદ્ધ થાય.

અગરુ,

અગરુ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૩ । ૧૯ ॥ સૂત્રથી ડકાર દીર્ઘ થાય ત્યારે અગરુ સિદ્ધ થાય.

સચાવં,

સચાવ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૩૧ ॥ સૂત્રથી પ્કારનો વકાર થાય ત્યારે (ચંદન) અર્થમાં સચાવ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૫ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે સચાવં ૩૫ સિદ્ધ થાય.

વિજનં,

વ્યજન શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૮ ॥ સૂત્રથી ચકારનો લોપ થાય ત્યારે વજન થાય ॥ ૮ । ૧ । ૪૬ ॥ સૂત્રથી આદિ અકારનો ઙકાર થાય ત્યારે વિજન થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૨૮ ॥ સૂત્રથી નકારનો નકાર થાય ત્યારે વિજન થાય શેષ પૂર્વવત્ સિનો મ્કાર અને તેનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે વિજનં ૩૫ સિદ્ધ થાય.

મુતારં,

મુતાર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં પણ સરખું જ રૂપ સિદ્ધ થાય છે શેષ પૂર્વવત્ મુતારં રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

વિદુરો,

વિદુર શબ્દનું પણ પ્રાકૃતમાં તેવું જ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિનો હો થાય ત્યારે વિદુરો સિદ્ધ થાય. ।

સપાવં,

સપાવ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૩૧ ॥ સૂત્રથી પકારનો વકાર થાય ત્યારે સપાવ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૨ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે સપાવં રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

સમવાઓ,

સમવાય શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી યકારનો લોપ થાય ત્યારે સમવાઅ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે સમવાઓ રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

દેવો,

દેવ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે દેવો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

દાણવો,

દાનવ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૨૮ ॥ સૂત્રથી નકારનો ણકાર થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે દાણવો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

સ્વરાદિત્યેવ । સ્વર થકી પર હોય તોજ ઉપર બતાવેલ ક્-ગ્ વિગેરે અક્ષરોનો લોપ થાય છે. ।

સંકરો,

શંકર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮। ૧। ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી
જકારનો સકાર થાય ત્યારે સંકર થાય ॥ ૮। ૩। ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને
હો થાય ત્યારે સંકરો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

સંગમો,

સંગમ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ૮। ૩। ૨ ॥ સૂત્રથી સિના
સ્થાને હો થાય ત્યારે સંગમો થાય. ।

નક્કંચરો,

નક્કંચર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮। ૨। ૭૭ ॥ સૂત્રથી
તકારનો લોપ થાય ત્યારે નક્કંચર થાય ॥ ૮। ૨। ૮૯ ॥ સૂત્રથી કકાર
બેવડો થાય ત્યારે નક્કંચર થાય ॥ ૮। ૩। ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય
ત્યારે નક્કંચરો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

ધળંજઓ,

ધનંજય શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮। ૧। ૨૨૮ ॥ સૂત્રથી
નકારનો ણકાર થાય ત્યારે ધળંજય થાય ॥ ૮। ૧। ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી યકારનો
લોપ થાય ત્યારે ધળંજય થાય ॥ ૮। ૩। ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય
ત્યારે ધળંજઓ રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

વિસંતવો,

દ્વિષંતપ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮। ૨। ૭૭ ॥ સૂત્રથી દકારનો
લોપ થાય ત્યારે વિષંતપ થાય ॥ ૮। ૧। ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી ષકારનો સકાર
થાય ત્યારે વિસંતપ થાય ॥ ૮। ૧। ૨૩૧ ॥ સૂત્રથી ષકારનો વકાર થાય ત્યારે
રિસંતવ થાય ॥ ૮। ૩। ૨ ॥ સૂત્રથી સિનો હો થાય ત્યારે વિસંતવો થાય છે. ।
પુરંદરો,

પુરંદર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં પણ તેવું જ રૂપ રહે છે. ॥ ૮। ૩। ૨ ॥
સૂત્રથી સિનો હો થાય ત્યારે પુરંદરો થાય. ।

સંબુહો,

સંવૃત્ત શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૩૧ ॥ સૂત્રથી આદિ ઋકારનો ઉકાર થાય ત્યારે સંબુત્ત થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૦૬ ॥ સૂત્રથી તકારનો ઢકાર થાય ત્યારે સંબુહ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે સંબુહો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

સંવરો,

સંવર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિનો હો થાય ત્યારે સંવરો સિદ્ધ થાય. ।

અક્કો,

અર્ક શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૯ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય ત્યારે અક થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૯ ॥ સૂત્રથી કકાર બેવડો થાય ત્યારે અક્ક થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે અક્કો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

વગ્ગો,

વર્ગ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેને પણ પૂર્વવત્ સૂત્રો લાગે ત્યારે વગ્ગો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

અન્વો અન્નો,

અર્વ (અર્ચ) શબ્દ સંસ્કૃત છે તેને પ્રાકૃતમાં પૂર્વવત્ સૂત્રો લગાડવાથી અન્વો અન્નો રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

વજ્જં,

વર્ચ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૨૪ ॥ સૂત્રથી ર્ચનો જ થાય ત્યારે વજ થાય પછી ॥ ૮ । ૨ । ૮૯ ॥ સૂત્રથી જકાર બેવડો થાય ત્યારે વજ્જ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મકાર થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી મકારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે વજ્જં રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

ધુત્તો,

ધૂર્ત શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૮૪ ॥ સૂત્રથી દીર્ઘનો ળસ્વ થાય ત્યારે ધૂર્ત થાય પછી ॥ ૮ । ૨ । ૭૯ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય ત્યારે ધુત્ત થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૯ ॥ સૂત્રથી તકાર બેવડો થાય ત્યારે ધુત્ત થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે ધુત્તો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

ઉદ્દામો,

ઉદ્દામ શબ્દનું પ્રાકૃતમાં પણ તેજ રૂપ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિનો હો થાય ત્યારે ઉદ્દામો સિદ્ધ થાય. ।

વિષ્ણો,

વિષ્ણ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૯ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય ત્યારે વિષ થાય પછી ॥ ૮ । ૨ । ૮૯ ॥ સૂત્રથી વકાર બેવડો થાય ત્યારે વિષ્ણ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે વિષ્ણો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

કજ્જં,

કાર્ય શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૮૪ ॥ સૂત્રથી કાનો ક થાય ત્યારે કર્ય થાય ॥ ૮ । ૨ । ૨૪ ॥ સૂત્રથી યનો જકાર થાય ત્યારે કજ્જ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૫ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે કજ્જં રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

સવ્વં,

સર્વ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૯ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ ત્યારે સવ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૯ ॥ સૂત્રથી વકાર બેવડો થાય ત્યારે સવ્વ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૫ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે સવ્વં રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

કચિત્સંયુક્તસ્યાપિ-જેમકે:—નક્તંચર પૂર્વવત્ જાણુધું. । અનાદેરિત્યેવ.

કાલો ગન્ધો,ચોરો,-જારો,

કાલ-ગન્ધ-ચોર-જાર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે કાલો-ગન્ધો-ચોરો અને જારો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

તરૂ,

તરૂ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૩ । ૧૯ ॥ સૂત્રથી ડકારનો ડકાર થાય ત્યારે તરૂ સિદ્ધ થાય. ।

દવો,

દવ શબ્દ સંસ્કૃત તે તેનું ॥ ૮ । ૩ । ૨૦ ॥ સૂત્રથી સિનો હો થાય ત્યારે દવો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

પાવં,

પાપ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ૮ । ૧ । ૨૩૧ ॥ સૂત્રથી પકારનો વકાર થાય ત્યારે પાવ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૫ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે પાવં રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

વણ્ણો,

વર્ણ શબ્દ છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૯ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય પછી ॥ ૮ । ૨ । ૮૯ ॥ સૂત્રથી નકાર બેવડો થાય ત્યારે વણ્ણ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે વણ્ણો રૂપ સિદ્ધ થાય છે. । યકારસ્ય તુ જત્વામાદૌવક્ષ્યતે સમાસે તુ વાક્યવિભક્ત્યપેક્ષયાભિન્નપદત્વમપિ વિવક્ષ્યતે તેન તત્ર યથાદર્શનમુભયમપિ ભવતિ ।

અર્થ:—આદિમાં યકારનો જકાર થાય તે કહેશે અને સમાસમાં વાક્ય અને વિભક્તિની અપેક્ષાથી તેના બુદ્ધા બુદ્ધા પદ પણ કહી શકાય છે તેથી તેમાં જેવો પ્રયોગ દેખાય તે પ્રમાણે બંને પણ થાય. ।

મુહકરો મુહયરો,

મુલકર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૭ ॥ ॥ સૂત્રથી

ઘકારનો હકાર થાય ત્યારે મુહકર થાય બીજા પક્ષમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥
 સૂત્રથી કકારનો લોપ થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૦ ॥ સૂત્રથી અ વર્ણનો
 યકાર થાય ત્યારે મુહયર થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય
 ત્યારે મુહકરો અને મુહયરો રૂપે સિદ્ધ થાય છે. ।

આગમિઓ આયમિઓ,

આગમિત શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી
 તકારનો લોપ થાય ત્યારે આગમિઞ થાય બીજા પક્ષે ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥
 સૂત્રથી ગકારનો લોપ થાય પછી અવર્ણનો ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૦ ॥ સૂત્રથી
 યકાર થાય ત્યારે આયમિઞ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો
 થાય ત્યારે આગમિઓ અને આયમિઓ રૂપે સિદ્ધ થાય. ।

જલચરો જલયરો,

જલચર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં પૂર્વાવત્ જલચરો અને
 જલયરો સિદ્ધ થાય. ।

વહુતરો વહુયરો,

વહુતર શબ્દનું પ્રાકૃતમાં પૂર્વાવત્ વહુતરો અને વહુયરો રૂપે સિદ્ધ
 થાય છે. ।

મુહદો મુહઓ,

મુહદ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી
 ઘકારનો હકાર થાય ત્યારે મુહદ થાય અને ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી ઢકારનો
 લોપ થાય ત્યારે મુહઞ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય
 ત્યારે મુહદો અને મુહઓ રૂપે સિદ્ધ થાય इत्यादि-कचिदादेरपि क्त्वांक आदिभिं
 હોય તો પણ લોપ થાય. ।

સઞ્જ,

સપુન શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી
 ષકારનો લોપ થાય ત્યારે સઞ્જ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૨૮ ॥ સૂત્રથી નકારનો નકાર
 થાય ત્યારે સઞ્જ થાય. ।

સો-અ,

સઃ ચ આ સંસ્કૃત વાક્ય છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને ડો થાય ત્યારે સો ચ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી ચકારનો લોપ થાય ત્યારે સો-અ થાય.

ઇન્ધં,

ચિન્હ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી ચકારનો લોપ થાય ત્યારે ઇન્ધ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૫૦ ॥ સૂત્રથી ન્હનો ન્ધ થાય ત્યારે ઇન્ધ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે ઇન્ધં રૂપ સિદ્ધ થાય.

કચિચ્ચસ્ય જઃ । ક્યાંક ચકારનો લોપ ન થતાં તેને બદલે જકાર પણ થાય છે જેમકે:—

પિસાજી,

પિશાચી શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ચકારનો જકાર થાય ત્યારે પિશાજી થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી શકારનો સકાર થાય ત્યારે પિસાજી રૂપ સિદ્ધ થાય.

ણગત્તં,

ણગત્ત્વમ્ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૪ । ૩૧૬ ॥ સૂત્રથી કકારનો ગકાર થાય પછી ॥ ૮ । ૨ । ૭૧ ॥ સૂત્રથી વકારનો લોપ થાય ત્યારે ણગત થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૧ ॥ સૂત્રથી તકાર જેવડો થાય ત્યારે ણગત્ત થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે ણગત્તં રૂપ સિદ્ધ થાય.

ણગો,

ણક શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં કકારનો ॥ ૮ । ૪ । ૩૧૬ ॥ સૂત્રથી ગકાર થાય ત્યારે ણગ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને ડો થાય ત્યારે ણગો રૂપ સિદ્ધ થાય.

અમુગો,

અમુક શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં પૂર્વવત્ અમુગો રૂપ સિદ્ધ કરવું.

અમુગો,

અમુક શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં પૂર્વવત્ અમુગો, રૂપ સિદ્ધ થાય.
સાવગો,

શ્રાવક શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૯ ॥ સૂત્રથી
રકારનો લોપ થાય ત્યારે શાવક થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી જકારનો
સકાર થાય ત્યારે સાવક થાય ॥ ૮ । ૪ । ૩૯૬ ॥ સૂત્રથી કકારનો ગકાર
થાય ત્યારે સાવગ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિનો હો થાય ત્યારે સાવગો
રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

આગારો,

આકાર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૪ । ૩૯૬ ॥ સૂત્રથી
કકારનો ગકાર થાય ત્યારે આગાર થાય ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને
હો થાય ત્યારે આગારો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

તિત્થગરો,

તીર્થકર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૮૪ ॥ સૂત્રથી
દીર્ઘનો હ્રસ્વ થાય ત્યારે તિર્થકર થાય ॥ ૮ । ૨ । ૭૯ ॥ સૂત્રથી રકારનો
લોપ થાય ત્યારે તિથકર થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૯ ॥ સૂત્રથી યકાર બેવડો થાય
ત્યારે તિથ્યકર થાય ॥ ૮ । ૨ । ૯૦ ॥ સૂત્રથી પૂર્વ યકારનો તકાર થાય
ત્યારે તિત્થકર થાય ॥ ૮ । ૪ । ૩૯૬ ॥ સૂત્રથી કકારનો ગકાર થાય ત્યારે
તિત્થગર થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે તિત્થગરો
રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

આગરિસો,

આકર્ષ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૪ । ૩૯૬ ॥ સૂત્રથી
કકારનો ગકાર થાય ત્યારે આગર્ષ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૧૦૬ ॥ સૂત્રથી ષકારની
પૂર્વે ફકાર આગમ થાય ત્યારે આગરિષ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી ષકારનો

સકાર થાય અને ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે આગરિસો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

લોગસ્મુજ્જોઅગરા,

લોકસ્ય ઉચ્ચોતકરાઃ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૪ । ૩૯૬ ॥ સૂત્રથી કકારનો ગકાર થાય ત્યારે લોગ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૧૦ ॥ સૂત્રથી સ્સ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૨૪ ॥ સૂત્રથી જ્ઞનો જકાર થાય ત્યારે ઉચ્ચોતકરાઃ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૧ ॥ સૂત્રથી જકાર ખેવડો થાય ત્યારે ઉચ્ચોતકરા થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય ત્યારે લોગસ્સ ઉચ્ચોઅકરા થાય ॥ ૮ । ૪ । ૩૯૬ ॥ સૂત્રથી કકારનો ગકાર થાય ત્યારે ઉચ્ચોઅગરા થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૧૦ ॥ સૂત્રથી સ્સકારમાંથી અકારનો લોપ થાય ત્યારે લોગસ્મુજ્જો-અગરા રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

ઇત્યાદિષુ તુ વ્યત્યયશ્ચ ॥ ૮ । ૪ । ૪૪૭ ॥ ઇત્યેવકસ્યગત્વમ્. । એગત્તંથી લોગસ્સ સુધીના નવે પ્રયોગોમાં જ્યાં જ્યાં કનો ગ કરવામાં આવ્યો તેનો અપભ્રંશ ભાષાનું સૂત્ર હોવાથી પ્રાકૃતમાં કેમ લાગે ? એવી શંકાના સમાધાનમાં કહે છે:—કે ભાષાનાં સૂત્રો કયાંક ફેરફાર પણ થાય છે. વિસ્તાર ॥ ૮ । ૪ । ૪૪૭ ॥ સૂત્રમાં જોઈ લેવો. । આર્ષે અન્યદપિ દશ્યતે. । આર્ષ ભાષામાં બીજો ફેરફાર પણ આવે છે જેમકે:—

આઝળળં,

આકુચ્ચન શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી કકારનો લોપ ત્યારે આઝળળ થાય આ ઠેકાણે ચકારનું ટકારપણું બીજા ફેરફારને હીસાખે થાય ત્યારે આઝળળ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૨૮ ॥ સૂત્રથી નકારનો ણકાર થાય ત્યારે આઝળળ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે આઝળળ રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

યમુના-ચામુળા-કામુકાતિમુક્તકે મોનુનાસિકશ્ચ ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૮ ॥

एषु मस्य लुग् भवति, लुकि च सति मस्य स्थाने अनुनासिको भवति ।

અર્થ:—આ શબ્દોમાં મ્કારનો લુક્ થાય છે લુક્ થયે છતે મ્કારના સ્થાને અનુનાસિક થાય છે. ।

જૈઝળા,

યમુના શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૪૬ ॥ સૂત્રથી યકારનો જકાર થાય ત્યારે જમુના થાય ॥ ૮ । ૧ । ૭૮ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો લુક્ થાય ત્યારે જઝળા થાય મ્ના સ્થાને અનુનાસિક થાય ત્યારે જૈઝળા થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૨૮ ॥ સૂત્રથી નકારનો ણકાર ત્યારે જૈઝળા રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

ચાંઝળા,

ચામુળા શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં પૂર્વવત્ ચાંઝળા થાય. ।

કાંઝઓ,

કામુક શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૮ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો લોપ થાય અને મ્કારનો લોપ થયે છતે અનુનાસિક થાય ત્યારે કાંઝક થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી કકારનો લોપ થાય ત્યારે કાંઝઅ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિનો ડો થાય ત્યારે કાંઝઓ રૂપ સિદ્ધ થાય. । અણિઝંતયં,

અતિમુક્તક શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય અને કનો પણ લોપ થાય ત્યારે અઙમુક્તઅ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૭૭ ॥ સૂત્રથી કકારનો લોપ થયો ત્યારે અઙમુક્તઅ થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૮ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો લોપ થાય અને મ્ લોપ થયે છતે અનુનાસિક થાય ત્યારે અણિઝંતઅ થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૦ ॥ સૂત્રથી અવર્ણને સ્થાને યકાર થાય ત્યારે અણિઝંતય થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે અણિઝંતય રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

કચિન્ન ભવતિ ક્યાંક મ્કારનો લોપ તથા અનુનાસિક બન્ને થતા નથી જોખે:-

અઙમુન્તયં અને અઙમુતયં રૂપો થાય છે ॥ ૮ । ૧ । ૨૬ ॥ સૂત્રમાં સાધેલ છે ત્યાં જોઈ લેવા. ।

નાવર્ણાત્પ: ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૯ ॥

અવર્ણાત્પરસ્યાનાદે: પસ્ય લુગ્ ન ભવતિ ।

અર્થ:—અવર્ણથકી પર આદિભૂત નહિ એવા પકારનો લુગ્ ન થાય ।

સવહો,

શપથ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી પકારનો સકાર થાય ત્યારે સપથ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩૧ ॥ સૂત્રથી પકારનો વકાર થાય ત્યારે સવથ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૭ ॥ સૂત્રથી યકારનો ઢકાર થાય ત્યારે સવહ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને ઢો થાય ત્યારે સવહો રૂપ સિદ્ધ થાય ।

સાવો,

શાપ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેને પ્રાકૃતમાં પૂર્વવત્ સૂત્ર લાગે ત્યારે સાવો રૂપ સિદ્ધ થાય ।

અનાદિરિત્યેવ,

અવર્ણથકી પર હોય છતાં પણ શબ્દની આદિમાં ન હોય તોજ પકારનો લોપ ન થાય પણ જે બીજા શબ્દની આદિમાં હોય તો લોપ થાય ।

પરઝઢો,

પરપુષ્ટ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી પકારનો લોપ થાય ત્યારે પરઝઢ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૩૪ ॥ સૂત્રથી ણના સ્થાને ઠ થાય ત્યારે પરઝઢ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૯ ॥ સૂત્રથી ઠકાર બેવડો થાય ત્યારે પરઝઢ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૯૦ ॥ સૂત્રથી પૂર્વ ઠકારનો ઢકાર થાય ત્યારે પરઝઢ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને ઢો થાય ત્યારે પરઝઢો રૂપ સિદ્ધ થાય છે ।

અવર્ણો ય શ્રુતિ: ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૦ ॥

ક. ગ. ચ. જેત્યાદિના લુકિ સતિ શેષ: અવર્ણ: અવર્ણાત્પરો લઘુ પ્રયત્નતર યકારશ્રુતિર્ભવતિ ।

અર્થ:—કગવજ એ સૂત્ર વડે લુગ્ થાય પછી જે અવર્ણ પછી અવર્ણ

આવે તો પૂર્વના અવર્ણ પછી લઘુ પ્રયત્નતર એવા યની શ્રુતિ થાય એટલે
અકારના સ્થાને યકાર થાય.।

તિત્યયરો સયદં નયરં,

તિર્થકર શકટ નયર મૃગાહ્લુ કચગ્રહ આ બધા શબ્દો પૂર્વે સાથેલા છે
તેથી મયંકો કયમ્ગહો આ સ્થાને લખેલા નથી ॥ ૮। ૧। ૧૭૭ ॥ સૂત્રમાં
નેઠ લેવું

કાયમણી,

કાચમણિ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮। ૧। ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી
ચકારનો લોપ થાય પછી ॥ ૮। ૧। ૧૮૦ ॥ સૂત્રથી અવર્ણનો યકાર થાય
ત્યારે કાયમણિ થાય ॥ ૮। ૩। ૧૯ ॥ સૂત્રથી ફકારનો ફકાર થાય ત્યારે
કાયમણી રૂપ સિદ્ધ થાય.।

રયયં, પયાવર્ફ-રસાયલં,

રજત, પ્રજાપતિ, રસાતલ આ શબ્દો પણ સાથેલ છે ॥ ૮। ૧। ૧૭૭ ॥
સૂત્રમાં બેવા.

પાયાલં,

પાતાલ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮। ૧। ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી
તકારનો લોપ થાય પછી ॥ ૮। ૧। ૧૮૦ ॥ સૂત્રથી અવર્ણનો યકાર થાય
ત્યારે પાયાલ થાય ॥ ૮। ૩। ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય અને ॥ ૮। ૧। ૨૩ ॥
સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે પાયાલં રૂપ સિદ્ધ થાય.।

મયળો, ગયા, નયળ,

મદન, ગદા, નયન, દયાલુ, લાવણ્ય આ બધા શબ્દો ॥ ૮। ૧। ૧૭૭ ॥
સૂત્રમાં દયાલૂ લાયણ્ણ, આવી ગયા છે મોટે ત્યાં બેઠ લેવા.।

અવર્ણ ઇતિ કિમ્ અવર્ણ ન હોય તો કેમ થાય, તે હવે બતાવે છે.।
સડળો,

શકુન શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮। ૧। ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી
શકારનો સકાર થાય અને ॥ ૮। ૧। ૨૨૮ ॥ સૂત્રથી નકારનો ણકાર થાય

ત્યારે સ્કુળ થાયા ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી કકારનો લોપ થાય ત્યારે સ્કુળ થાયા ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિનો હો થાય ત્યારે સ્કુળો ૩૫ સિદ્ધ થાય ।

પડળો,

પ્રગુળ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૧ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી ગકારનો લોપ થાય ત્યારે પડળ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિનો હો થાય ત્યારે પડળો થાય ।

પરરં,

પ્રચુર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૧ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી ચકારનો લોપ થાય ત્યારે પરરં થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૫ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે પરરં ૩૫ સિદ્ધ થાય ।

રાઈવં,

રાજીવ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી જકારનો લોપ થાય ત્યારે રાઈવં થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૫ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર ત્યારે રાઈવં ૩૫ સિદ્ધ થાય ।

નિહઓ,

નિહત શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય ત્યારે નિહઓ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે નિહઓ ૩૫ સિદ્ધ થાય ।

નિનઓ,

નિનદ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી દકારનો લોપ થાય ત્યારે નિનઓ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે નિનઓ ૩૫ સિદ્ધ થાય ।

વાઝ,

વાયુ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી યકારનો લોપ થાય ત્યારે વાઝ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૧૯ ॥ સૂત્રથી ઉકાર દીર્ઘ થાય ત્યારે વાઝ ૩૫ સિદ્ધ થાય ।

કર્ક,

કતિ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૧।૧૭૭ સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય ત્યારે કર્ક થાય ॥ ૮।૩।૧૨ ॥ સૂત્રથી ઇકાર દીર્ઘ થાય ત્યારે કર્ક રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

અવર્ણાદિત્યેવ અવર્ણ થકી પર ન હોય તો ચકારનું શ્રવણ થાય નહિ. લોઅસ્સ,

લોકસ્ય શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૧।૧૭૭ ॥ સૂત્રથી કકારનો લોપ થાય ત્યારે લોઅસ્ય થાય ॥ ૮।૩।૧૦ ॥ સૂત્રથી હસનો સ્સ થાય લોઅસ્સ સિદ્ધ થાય. ।

દેઅરો,

દેવર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૧।૧૭૭ ॥ સૂત્રથી વકારનો લોપ થાય ત્યારે દેઅર થાય ॥ ૮।૩।૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને ઢો થાય ત્યારે દેઅરો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

કચિત્ ભવતિ ક્યાંક અવર્ણ થકી પર ન હોય તો પણ ચકારનું શ્રવણ થાય છે. પિયઈ,

પિવતિ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૧।૧૭૭ ॥ સૂત્રથી વકારનો લોપ થાય પછી ॥ ૮।૧।૧૮૦ ॥ સૂત્રથી અચ્ચર્ણનો ચકાર થાય ત્યારે પિયતિ થાય ॥ ૮।૩।૧૩૨ ॥ સૂત્રથી તિના સ્થાને ઇ થાય ત્યારે પિયઈ રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

કુબ્જ-કર્પર-કીલે-ક: સ્વોઽપુષ્પે ॥ ૮।૧।૧૮૧ ॥

एषु कस्य स्त्रो भवति पुष्पं चेत् कुब्जाभिधेयं न भवति ।

અર્થ:—આ શબ્દોમાં કકારનો સ્વકાર થાય છે પરંતુ કુબ્જનો અર્થ પુષ્પ ન થતો હોય તો. ।

खुज्जो,

कुब्ज शब्द संस्कृत છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૧।૧૮૧ ॥ સૂત્રથી

કકારનો લોપ થાય ત્યારે ક્કાર થાય ॥ ૮૧.૨.૭૨ ॥ સૂત્રથી વકારનો લોપ થાય ત્યારે વ્કાર થાય પછી ॥ ૮૧.૨.૮૨ ॥ સૂત્રથી જકાર બેવડો થાય ત્યારે જ્જકાર થાય ॥ ૮૧.૩.૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે સ્જ્જો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

સ્વપ્પરં,

કર્પર શબ્દ સંસ્કૃત તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧.૧.૧૮૧ ॥ સૂત્રથી કનો લોપ થાય ત્યારે ક્વર્પર થાય ॥ ૮૧.૨.૭૨ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય ત્યારે ર્વપર થાય ॥ ૮૧.૨.૮૨ ॥ સૂત્રથી પકાર બેવડો થાય ત્યારે પ્વપર થાય ॥ ૮૧.૩.૨૨ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય ॥ ૮૧.૩.૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે સ્વપ્પરં રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

સ્વીલઓ,

કીલક શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧.૧.૧૮૧ ॥ સૂત્રથી કકારનો લોપ થાય ત્યારે ક્વીલક થાય ॥ ૮૧.૧.૧૭૭ ॥ સૂત્રથી કકારનો લોપ થાય ત્યારે ક્વીલક થાય ॥ ૮૧.૩.૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે સ્વીલઓ રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

અપુષ્પ ઇતિ કિમ્ પુષ્પ અર્થ હોય તો ન થાય એમ કહેલ છે માટે.

વંધેઝં કુજ્જય પમૂન,

વંધિતું-કુજ્જક-પમૂન એ સંસ્કૃત વાક્ય છે તેનું પ્રાકૃતમાં વંધ્ વાતુ છે તેને ॥ ૮૧.૪.૨૩૨ ॥ સૂત્રથી અકાર આગમ થાય ત્યારે વંધ થાય પછી લૌકિક વ્યાકરણના “ક્વાતુમ્ માવે” ॥ ૬૧.૧.૧૩ ॥ એ સૂત્રથી તુમ્ પ્રત્યય થયો ત્યારે વંધતુમ્ થયું પછી ॥ ૮૧.૩.૧૬૭ ॥ સૂત્રથી તુમ્ પ્રત્યય પર છતાં અકારના સ્થાને “અકાર” થાય ત્યારે વંધેતુમ્ થાય ॥ ૮૧.૧.૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય ત્યારે ત્કાર થાય ॥ ૮૧.૧.૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થયો ત્યારે વંધેઝં રૂપ સિદ્ધ થયું કુજ્જક શબ્દ સંસ્કૃત છે તેને ॥ ૮૧.૨.૭૨ ॥ સૂત્રથી વકારનો લોપ થાય ત્યારે વ્કાર થાય ॥ ૮૧.૨.૮૨ ॥ સૂત્રથી જકાર બેવડો થાય ॥ ૮૧.૧.૧૭૭ ॥ સૂત્રથી

કકારનો લોપ થાય ત્યારે કુજ્જઞ થાય ॥ ૮।૧।૧૮૦ ॥ સૂત્રથી અનો ય થયો ત્યારે કુજ્જય થયું પ્રમૂત શબ્દ સંસ્કૃત છે તેને ॥ ૮।૨।૭૧ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય ત્યારે પમૂત થાય ॥ ૮।૧।૨૨૮ ॥ સૂત્રથી નકારનો નકાર થાય ત્યારે પમૂળ રૂપ થાય ॥ ૮।૩।૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય અને ॥ ૮।૧।૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે પમૂળ રૂપ સિદ્ધ થાય.

આર્ષેઽન્યત્રાપિ આર્ષ લાપામાં ઉપર જણાવેલ શબ્દો કરતાં બીજા શબ્દોમાં પણ કનો સ્વ થાય છે જેમકે:—

સ્વાસિઅં સ્વસિઅં,

કાસિત અને કસિત શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૧।૧૮૧ ॥ સૂત્રથી કનો સ્વ થાય પછી ॥ ૮।૧।૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય ત્યારે સ્વાસિઅ અને સ્વસિઅ થાય. ॥ ૮।૩।૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય ॥ ૮।૧।૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે સ્વાસિઅં અને સ્વસિઅં રૂપો સિદ્ધ થાય. ।

મરકત મદકલે ગઃ કંદુકે ત્વાદેઃ ॥ ૮।૧।૧૮૨ ॥

અનયોઃ કસ્ય ગો ભવતિ કંદુકે ત્વાદ્યસ્ય કસ્ય ।

મરકત અને મદકલ એ બે શબ્દોમાં કનો ગ થાય ને કંદુક શબ્દમાં રહેલ પહેલા કનો ગ થાય.

મરગયં,

મરકત શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૧।૧૮૨ ॥ સૂત્રથી કકારનો ગકાર થાય ત્યારે મરગત થાય ॥ ૮।૧।૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય. ત્યારે મરગઞ થાય. ॥ ૮।૧।૧૮૦ ॥ સૂત્રથી અ વર્ણનો ય કાર થાય ત્યારે મરગય થાય. ॥ ૮।૩।૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય. ॥ ૮।૧।૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે મરગયં રૂપ સિદ્ધ થાય. મયગલો,

મદકલ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૧।૧૮૨ ॥ સૂત્રથી કકારનો ગકાર થાય ત્યારે મદગલ થાય. ॥ ૮।૧।૧૭૭ ॥ સૂત્રથી દકારનો

લોપ થાય પછી ॥ ૮૧ ૧ ૧૮૦ ॥ સૂત્રથી અ વર્ણનો ચકાર થાય ત્યારે મયગલ થાય. ॥ ૮૧ ૩ ૨ ॥ સૂત્રથી સિનો ડો થાય ત્યારે મયગલો થાય. ।
ગેન્દુઅં,

કન્દુક શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧ ૧ ૧૮૨ ॥ સૂત્રથી પહેલા કકારનો ગકાર થાય. મૂળ સૂત્રમાં કહેલ હોવાથી ગન્દુક થાય ત્યારે ॥ ૮૧ ૧ ૫૭ ॥ સૂત્રમાં સાધનિકા થએલ છે. સંપૂર્ણ સાધનિકા ત્યાં જોવી. ત્યારે ગેન્દુઅં રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

કિરાતે ચઃ ॥ ૮૧ ૧ ૧૮૩ ॥

કિરાતે કસ્ય ચો ભવતિ ।

અર્થઃ—કિરાતના કનો ચ થાય છે. ।

ચિલાઓ,

કિરાત શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧ ૧ ૧૮૩ ॥ સૂત્રથી કનો ચકાર થાય. ત્યારે ચિરાત થાય. ॥ ૮૧ ૧ ૨૫૪ ॥ સૂત્રથી રકારનો કકાર થાય ત્યારે ચિલાત થાય પછી ॥ ૮૧ ૧ ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય ત્યારે ચિલાઅ થાય. ॥ ૮૧ ૩ ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને ડો થાય. ત્યારે ચિલાઓ રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

પુલિન્દ એવાયં વિધિઃ । કામરૂપિણિ તુ નેષ્યતે એટલે કિરાત શબ્દનો અર્થ ભીલ જાતિ હોય તોજ આ નિયમ લાગુ પડે. પણ જો ઇચ્છાથી ભીલનું રૂપ લીધું હોય તો ન થાય જેમકેઃ—

નમિમો હર કિરાયં,

નમામો હર કિરાતં સંસ્કૃત વાક્ય છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧ ૩ ૧૫૫ ॥ સૂત્રથી અકારનો ઇકાર થાય ત્યારે નમિમો હર કિરાત તેમાં ॥ ૮૧ ૧ ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય પછી ॥ ૮૧ ૧ ૧૮૦ ॥ સૂત્રથી અ વર્ણનો ચકાર થાય ત્યારે નમિમો હર કિરાય થાય. ॥ ૮૧ ૩ ૫ ॥ સૂત્રથી અવના અકારનો લોપ થાય. ॥ ૮૧ ૧ ૨૩ ॥ સૂત્રથી મકારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે નમિમો હર કિરાયં રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

શીકરે મહૌ વા ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૪ ॥

શીકરે કસ્ય મહૌ વા ભવતઃ ।

અર્થઃ—શીકર શબ્દના કકારનો મ અને હ વિકલ્પે થાય છે. ।

સીમરો સોહરો,

શીકર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી
શકારનો સકાર થાય ત્યારે સીકર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૪ ॥ સૂત્રથી કનો
મકારને હકાર વિકલ્પે થાય ત્યારે સીમર અને સીહર થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥
સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે સીમરો અને સહિરો સિદ્ધ થાય. ।

(પક્ષે) સીઅરો,

શીકર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી
શકારનો સકાર થાય ત્યારે સીકર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી કકારનો
લોપ થાય ત્યારે સીઅર થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિનો હો થાય ત્યારે
સીઅરો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

ચન્દ્રિકાયાં મઃ ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૫ ॥

ચન્દ્રિકા શબ્દે કસ્ય મો ભવતિ ।

અર્થઃ—ચન્દ્રિકા શબ્દમાંના કનો મકાર થાય છે. ।

ચન્દિમા,

ચન્દ્રિકા શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૯ ॥ સૂત્રથી
રકારનો લોપ થાય ત્યારે ચન્દિકા થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૫ ॥ સૂત્રથી કકારનો
મકાર થાય ત્યારે ચન્દિમા રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

નિકષ-સ્ફટિકે-ચિકુરે-હઃ ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૬ ॥

एषु कस्यहो भवति ।

અર્થઃ—આ શબ્દોમાં કનો હકાર થાય છે. ।

નિહસો,

નિકષ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૬ ॥ સૂત્રથી
કકારનો હકાર થાય ત્યારે નિહષ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી પકારનો

સકાર થાય ત્યારે નિહસ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને ડો થાય ત્યારે નિહસો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

ફલિહો,

સ્ફટિક શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૭ ॥ સૂત્રથી સ્કારનો લોપ થાય ત્યારે ફલિક થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૭ ॥ સૂત્રથી ટકારનો લકાર થાય ત્યારે ફલિક થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૬ ॥ સૂત્રથી કકારનો હકાર થાય ત્યારે ફલિહ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને ડો થાય ત્યારે ફલિહો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

ચિહુરો,

ચિકુર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૬ ॥ સૂત્રથી કકારનો હકાર થાય ત્યારે ચિહુર થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને ડો થાય ત્યારે ચિહુરો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

ચિહુર શબ્દઃ સંસ્કૃતેઽપિ ઇતિ દુર્ગઃ ॥ ચિહુર શબ્દ સંસ્કૃતમાં પણ છે એમ દુર્ગકોશમાં લખે છે. ।

સ્વ. ઘ. થ. ધ. મામ્ ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૭ ॥

સ્વરાત્પરેષામસંયુક્તાનામનાદિભૂતાનાં સ્વ. ઘ. થ. ધ. इत्येतेषां वर्णानां प्रायो हो भवति ।

અર્થઃ—સ્વર થકીપર જોડા અક્ષર વગરના અને આદિમાં નહિ રહેલા એવા સ્વ. ઘ. થ. ધ. અને મ એ પાંચ અક્ષરોનો ઘણું કરીને હ થાય છે. । સાદા,

(સ્વનો હ થાય તેનાં ઉદાહરણો) શાસ્ત્રા શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૭ ॥ સૂત્રથી સ્કકારનો હકાર થાય ત્યારે શાહા થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૬ ॥ સૂત્રથી શકારનો સકાર થાય ત્યારે સાહા સિદ્ધ થાય. ।

મુહં,

મુક્ષ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૭ ॥ સૂત્રથી સ્કકારનો હકાર થાય ત્યારે મુહ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કકાર

થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે મુંહં રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

મેહલા,

મેહલા શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૭ ॥ સૂત્રથી સ્વનો હ થાય ત્યારે મેહલા સિદ્ધ થાય. ।

લિહૃઙ,

લિખતિ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૭ ॥ સૂત્રથી સ્વકારનો હકાર થાય ત્યારે લિહૃતિ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૧૩૨ ॥ સૂત્રથી તિનો ઇ થાય ત્યારે લિહૃઙ રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

મેહો,

(ઘનો હ થાય તેનાં ઉદાહરણો) મેઘ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૭ ॥ સૂત્રથી ઘકારનો હકાર થાય ત્યારે મેહ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૧ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને ઢો થાય ત્યારે મેહો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

જહળં,

જઘન શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૭ ॥ સૂત્રથી ઘકારનો હકાર થાય ત્યારે જહન થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૨૮ ॥ સૂત્રથી નકારનો ણકાર થાય ત્યારે જહળ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે જહળં રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

માહો,

માઘ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૭ ॥ સૂત્રથી ઘકારનો હકાર થાય ત્યારે માહ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને ઢો થાય ત્યારે માહો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

લાહૃઙ,

જ્ઞાઘતે શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૭ ॥ સૂત્રથી જ્ઞનો લોપ થઈ પછી ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૭ ॥ સૂત્રથી ઘકારનો હકાર થાય ત્યારે લાહૃતે થાય ॥ ૮ । ૩ । ૧૩૨ ॥ સૂત્રથી તેનો ઇ થાય ત્યારે લાહૃઙ રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

નાહો,

(ધનો હ થાય તેનાં ઉદાહરણો) નાથ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં
॥ ૮ । ૧ । ૧૮૭ ॥ સૂત્રથી ઘકારનો હકાર થાય ત્યારે નાહ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥
સૂત્રથી સિના સ્થાને ડો થાય ત્યારે નાહો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

આવસહો,

આવસથ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૭ ॥ સૂત્રથી
ઘકારનો હકાર થાય ત્યારે આવસહ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને
ડો થાય ત્યારે આવસહો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

મિહુળં,

મિથુન શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૭ ॥ સૂત્રથી
ઘકારનો હકાર થાય ત્યારે મિહુન થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૨૮ ॥ સૂત્રથી નકારનો
ળકાર થાય ત્યારે મિહુળ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય
॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે મિહુળં રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

કહઙ્,

કથ્ શબ્દ સંસ્કૃત ધાતુ છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૪ । ૨૩૨ ॥ સૂત્રથી
અકાર આગમ થયો ત્યારે કથ થયું અને ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૭ ॥ સૂત્રથી
ઘકારનો હકાર થાય ત્યારે કહતિ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૧૩૨ ॥ સૂત્રથી તિનો ઙકાર
થાય ત્યારે કહઙ્ રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

સાહુ,

(ધનો હ થાય તેનાં ઉદાહરણો) સાધુ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં
॥ ૮ । ૧ । ૧૮૭ ॥ સૂત્રથી ઘકારનો હકાર થાય ત્યારે સાહુ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૧૨ ॥
સૂત્રથી ડકારનો ઙકાર થાય ત્યારે સાહુ રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

વાહો,

વ્યાધ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૮ ॥ સૂત્રથી ઘકારનો
લોપ થાય ત્યારે વાધ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૭ ॥ સૂત્રથી ઘકારનો હકાર થાય

ત્યારે વાહ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે વાહો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

વહિરો,

વહિર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૭ ॥ સૂત્રથી ઘકારનો હકાર થાય ત્યારે વહિર થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે વહિરો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

વાહડ,

વાધ્ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૪ । ૨૩૨ ॥ સૂત્રથી અકાર વ્યાગમ થાય ત્યારે વાધ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૭ ॥ સૂત્રથી ઘકારનો હકાર થાય ત્યારે વાહ થાય પછી ॥ ૮ । ૩ । ૧૩૨ ॥ સૂત્રથી તેનો ઇકાર થાય ત્યારે વાહડ રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

ઇન્દ્રહણુ,

ઇન્દ્રધનુ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૨ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય ત્યારે ઇન્દ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૭ ॥ સૂત્રથી ઘકારનો હકાર થાય. ત્યારે ઇન્દ્રહનુ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૨૨૮ ॥ સૂત્રથી નકારનો ણકાર થાય. ત્યારે ઇન્દ્રહણુ થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૧૨ ॥ સૂત્રથી ઘકારનો ઝકાર થાય ત્યારે ઇન્દ્રહણુ સિદ્ધ થાય. ।

સદા,

(મ્કારનો હકાર થાય) તેનાં ઉદાહરણો:—

સમા શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૭ ॥ સૂત્રથી મકારનો હકાર થાય ત્યારે સદા રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

સદાવો,

સ્વમાવ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૨ ॥ સૂત્રથી વકારનો લોપ થાય ત્યારે સમાવ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૭ ॥ સૂત્રથી મકારનો હકાર થાય ત્યારે સદાવ થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય. ત્યારે સદાવો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

નહં,

નમ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૭ ॥ સૂત્રથી મ
કારનો હકાર થાય ત્યારે નહ થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય.
॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે નહં રૂપ સિદ્ધ થાય.
થળહરો,

સ્તનમર શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૪૬ ॥ સૂત્રથી
સ્તનો થકાર થાય ત્યારે થનમર થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૨૨૮ ॥ સૂત્રથી નકારનો ન
કાર થાય ત્યારે થળમર થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૭ ॥ સૂત્રથી મકારનો હકાર થાય.
ત્યારે થળહર થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિનો ઢો થાય ત્યારે થળહરો રૂપ
સિદ્ધ થાય. ।

સોહૃ સોહૃ,

શુમ્ ધાતુ સંસ્કૃત છે તેનો ગુણ થઇ શોમ્ થયું પછી તેને પ્રાકૃતમાં
॥ ૮ । ૪ । ૨૩૯ ॥ સૂત્રથી અકાર આગમ થાય. ત્યારે શોમ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૨૨૮ ॥
સૂત્રથી શકારનો સકાર થાય. ત્યારે સોમ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૭ ॥ સૂત્રથી
મકારનો હકાર થાય ત્યારે સોહ થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૧૩૯ ॥ સૂત્રથી તે ને સ્થાને
હકાર અને ણકાર થાય ત્યારે સોહૃ અને સોહૃ રૂપો સિદ્ધ થાય. ।

સ્વરાદિત્યેવ સ્વરથક્રી પર સ્વ-ઘ વિગેરે અક્ષરો હોય તોજ તે
થાય અન્યથી નહિ. જેમકે:—

સંઘો,

સંઘ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૪૦ ॥ સૂત્રથી
કારનો સકાર થાય. ત્યારે સંઘ થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના રૂપ
હો થાય ત્યારે સંઘો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

સંઘો,

સંઘ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૪૦ ॥ સૂત્રથી સિના રૂપ
હો થાય ત્યારે સંઘો રૂપ થાય. ।

કંથા,

કંથા શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃત તેજ પ્રમાણે રૂપ થાય અર્થાત્ તેજ રહે.
બંધો,

બંધ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧૩૨ ॥ સૂત્રથી સિ સ્થાને
હો થાય ત્યારે બંધો રૂપ થાય. ।

સ્વંમો,

સ્તંમ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧૨૮ ॥ સૂત્રથી સ્તનો
સ્વ થાય ત્યારે સ્વંમ થાય પછી ॥ ૮૧૩૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય
ત્યારે સ્વંમો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

આ પાંચે ઉદાહરણોમાં સ્વ ઘ વિગેરે અક્ષરોની પહેલાં અનુસ્વાર છે.
અનુસ્વાર સ્વર ન ગણાય માટે ત્યાં સ્વ ઘ વિગેરેનો હ થયો નથી. ।

અક્ષત્વઙ,

આઠ્યાતિ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧૮૪ ॥ સૂત્રથી
આકારનો અકાર થાય ત્યારે અઠ્યાતિ થાય. ॥ ૮૧૨૭૮ ॥ સૂત્રથી ચકારનો
લોપ થાય ત્યારે અઠ્યાતિ થાય. ॥ ૮૧૨૮૯ ॥ સૂત્રથી સ્વકાર બેવડો થાય
ત્યારે અઠ્ઠ્યાતિ થાય. ॥ ૮૧૨૯૦ ॥ સૂત્રથી પૂર્વ સ્વ કારનો ક્કાર થાય.
ત્યારે અક્ષત્વિ થાય ॥ ૮૧૪૨૩૮ ॥ સૂત્રથી ધાતુમાં સ્વરોના સ્થાને
સ્વરો બહુલં થાય છે ત્યારે અક્ષત્વિ થાય ॥ ૮૧૩૧૩૯ ॥ સૂત્રથી તિના
સ્થાને ઙ થાય ત્યારે અવસ્ત્વઙ રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

અઘઙ,

રાજતિ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧૪૧૦૦ ॥ સૂત્રથી
રાજના સ્થાને અઘ થાય ॥ ૮૧૩૧૩૯ ॥ સૂત્રથી તિના સ્થાને ઙકાર
થાય ત્યારે અઘઙ રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

કત્થઙ,

કત્થતિ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧૩૧૩૯ ॥ સૂત્રથી
તિના સ્થાને ઙકાર થાય ત્યારે કત્થઙ રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

સિદ્ધઓ,

સિધ્ધક શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧ ૨ ૭૯ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય ત્યારે સિધ્ધક થાય ॥ ૮૧ ૨ ૮૯ ॥ સૂત્રથી ઘકાર ખેવડો થાય અને ॥ ૮૧ ૨ ૯૦ ॥ સૂત્રથી પૂર્વ ઘકારનો દકાર થાય ત્યારે સિદ્ધક થાય ॥ ૮૧ ૧ ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી કકારનો લોપ થાય ત્યારે સિદ્ધઅ થાય ॥ ૮૧ ૩ ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે સિદ્ધઓ રૂપ સિદ્ધ થાય. લબ્ધઃ,

લબ્ધ ધાતુ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧ ૪ ૨૩૯ ॥ સૂત્રથી અકાર આગમ થાય ત્યારે લબ્ધ થાય ॥ ૮૧ ૩ ૧૩૯ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને ઇકાર થાય ત્યારે લબ્ધ રૂપ સિદ્ધ થાય. લભ્મઃ,

લભ્યતે સંસ્કૃત રૂપ છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧ ૪ ૨૪૯ ॥ સૂત્રથી ગમાદિના અંત્યનો કર્મણી તથા ભાવે પ્રયોગમાં દ્વિત્વ વિકલ્પે થાય અને દ્વિભાવ થાય ત્યારે કર્મણી તથા ભાવે પ્રયોગમાં આવેલ કય (ય) પ્રત્યયનો લોપ થાય ત્યારે લભ્મ થાય પછી ॥ ૮૧ ૨ ૯૦ ॥ સૂત્રથી પૂર્વ મકારનો બકાર થાય ત્યારે લભ્મ થાય ॥ ૮૧ ૩ ૧૩૯ ॥ સૂત્રથી તેને સ્થાને ઇકાર થાય ત્યારે લભ્મ રૂપ સિદ્ધ થાય. અનાદેરિત્યેવ આદિમાં ન હોય તોજ સ્વ-ઘ વિગેરે અક્ષરોનો હ થાય પણ આદિમાં હોય તો ન થાય જેમકે:—

ગજ્જન્તે સ્વે મેઘા,

ગર્જંતિ સ્વે મેઘાઃ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧ ૩ ૧૪૨ ॥ સૂત્રથી અન્તિના સ્થાને અન્તે થાય ત્યારે ગર્જંતે થાય ॥ ૮૧ ૨ ૭૯ ॥ સૂત્રથી જકાર ખેવડો થાય ત્યારે ગજ્જન્તે રૂપ સિદ્ધ થાય શેષ પૂર્વવત્ ત્યારે ગજ્જંતે સ્વે મેઘા એટલે આકાશમાં મેઘો ગાળે છે આ ઠેકાણે સ્વે રૂપમાં સ્વનો હ ન થયો કારણે આદિમાં સ્વ છે માટે ન થાય.

ગચ્છઈ ઘળો,

ગચ્છતિ ઘન શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૩૧૩૨ ॥ સૂત્રથી તિના સ્થાને ઇકાર થાય ત્યારે ગચ્છઈ ઘન થાય ॥ ૮૧ ૧ ૨૨૮ ॥ સૂત્રથી નકારનો નકાર થાય ત્યારે ગચ્છઈ ઘળ થાય ॥ ૮૧ ૩ ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે ગચ્છઈ ઘળો રૂપ સિદ્ધ થાય.

પ્રાયઃફત્તેવ મૂલમાં પ્રાયઃ એમ કહ્યું છે. તેથી અહીં ન થાય જેમકે:-
સરિસવ સ્વલો,

સર્ષપસ્વલ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧૨ ૧૦૬ ॥ સૂત્રથી ષ એ જોડાક્ષરના અન્ય વ્યંજન થકી પૂર્વ ઇકાર વિકલ્પે થાય પછી ॥ ૮૧ ૧ ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી ષકારનો સકાર થાય ત્યારે સરિસવ સ્વલ થાય ॥ ૮૧ ૧ ૨૩૧ ॥ સૂત્રથી ષકારનો વકાર થાય ત્યારે સરિસવ સ્વલ થાય ॥ ૮૩૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે સરિસવ સ્વલો રૂપ સિદ્ધ થાય.

પલયઘળો,

પલયઘન શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧૨ ૭૨ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય ત્યારે પલયઘન થાય ॥ ૮૧ ૧ ૨૨૮ ॥ સૂત્રથી નકારનો નકાર થાય ત્યારે પલયઘળ થાય ॥ ૮૧ ૩ ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે પલયઘળો રૂપ સિદ્ધ થાય.

અથિરો,

અસ્થિર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧૨ ૭૭ ॥ સૂત્રથી સકારનો લોપ થાય ત્યારે અથિર થાય ॥ ૮૧ ૩ ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે અથિરો રૂપ સિદ્ધ થાય.

જિળઘમ્મો,

જિળઘર્મ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧ ૧ ૨૨૮ ॥ સૂત્રથી નકારનો નકાર થાય ત્યારે જિળઘર્મ થાય ॥ ૮૧૨ ૭૨ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય ત્યારે જિળઘમ થાય ॥ ૮૧ ૨ ૮૧ ॥ સૂત્રથી મકાર બેવડો થાય

ત્યારે જિણધમ્મ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે જિણધમ્મો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

પળઢ મઓ,

પનઢ મય શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૨ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય ત્યારે પનઢ મય થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૨૮ ॥ સૂત્રથી નકારનો ણકાર થાય ત્યારે પળઢ મય થાય ॥ ૮ । ૨ । ૩૪ ॥ સૂત્રથી ણનો ઠ થાય ત્યારે પળઢ મય થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૨ ॥ સૂત્રથી ઠકાર બેચડો થાય ત્યારે પળઢ મય થાય ॥ ૮ । ૨ । ૯૦ ॥ સૂત્રથી પૂર્વ ઠકારનો ટકાર થાય ત્યારે પળઢ મય થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી ઘકારનો લોપ થાય ત્યારે પળઢ મઞ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે પળઢ મઓ રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

નમં,

નમસ્ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૧ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો લોપ થાય ત્યારે નમ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે નમં રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

પૃથક્કિ ધો વાઃ ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૮ ॥

પૃથક્ક શબ્દે થસ્ય ધો વા ભવતિ ।

પૃથક્ શબ્દમાં રહેલા ઘકારનો ઘકાર વિકલ્પે થાય. ।

પિઘં, પુઘં, પિઠં, પુઠં,

પૃથક્ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૮ ॥ સૂત્રથી ઘકારનો વિકલ્પે ઘકાર થાય ત્યારે પૃથક્ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૩૭ ॥ સૂત્રથી ઋકારનો ઇકાર અને ઉકાર થાય ત્યારે પિઘ્ અને પુઘ્ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૧ ॥ સૂત્રથી અંત્યવ્યંજનનો લોપ થાય ત્યારે પિઘ અને પુઘ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે પિઘં અને પુઘં રૂપ થાય બીજા પક્ષમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૭ ॥ સૂત્રથી

ઘકારનો ઢકાર થાય ત્યારે પિંહ અને પુહં રૂપ થાય તેની ॥ ૮ । ૩ । ૧૩૭ ॥
સૂત્રમાં સાધનિકા બેઈ લેવી.

શૃઙ્ગલે खः कः ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૯ ॥

શૃઙ્ગલે खस्य को भवति । શલઙ્ગ શબ્દમાં खનો ક કાર થાય છે. ।

સઙ્ગલં,

શૃઙ્ગલ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૬ ॥ સૂત્રથી
ઋકારનો અકાર થાય ત્યારે શઙ્ગલ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી ણકારનો
સકાર થાય ત્યારે સઙ્ગલ થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૯ ॥ સૂત્રથી खકારનો
કકાર થાય ત્યારે સઙ્ગલ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી सिनो म्કાર થાય
॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી म्કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે સઙ્ગલં રૂપ થાય. ।

पुत्राग-भागिन्योर्गोमः ॥ ૮ । ૧ । ૧૯૦ ॥

अनयोर्गस्य गो भवति ।

અર્થ:-આ શબ્દોમાં રહેલા ગકારનો મકાર થાય છે. ।

પુત્રામાઈં વસન્તે,

પુત્રાગાનિ વસન્તે શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૯૦ ॥ સૂત્રથી
ગકારનો મકાર થાય. ત્યારે પુત્રામ થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી जम् અને
शस्ना स्थाने इं થાય. પૂર્વનો સ્વર દીર્ઘ થાય. ત્યારે પુત્રામાઈં થાય વસન્ત
તેને ઙિ પ્રત્યય આવે પછી ॥ ૮ । ૩ । ૧૧ ॥ સૂત્રથી અકાર થકી પર સંતમીના
એકવચનના પ્રત્યય ઙિ ને સ્થાને ઙિત્ એવો ણકાર થાય. ત્યારે પુત્રામાઈં-
વસન્તે રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

ભામિણી,

ભાગિની શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૯૦ ॥ સૂત્રથી
ગકારનો મકાર થાય. ત્યારે ભામિની થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૨૨૮ ॥ સૂત્રથી णकારનો
જકાર થાય. ત્યારે ભામિણી રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

છાગે લઃ ॥ ૮ । ૧ । ૧૯૧ ॥

છાગે ગસ્ય લો ભવતિ ।

અર્થઃ—છાગમાં રહેલ ગકારનો લકાર થાય છે ।

છાલો છાલી,

છાગ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૯૧ ॥ સૂત્રથી ગકારનો લકાર થાય. ત્યારે છાલ થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય. ત્યારે છાલો રૂપ સિદ્ધ થાય. સ્ત્રીલિંગમાં ઉપર પ્રમાણે છાલ શબ્દ થયા પછી લૌકિક વ્યાકરણના “ જાતેરયાંત્યનિત્યંસ્ત્રીચ્છદ્રાત્ ” એ સૂત્રથી હી પ્રત્યય થાય. ત્યારે છાલી રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

ઋત્વે દુભર્ગ સુભગે વઃ ॥ ૮ । ૧ । ૧૯૨ ॥

અન્યોરુત્વે ગસ્ય વો ભવતિ ।

અર્થઃ—આ શબ્દમાં રહેલ ઋકારનો જ્યારે ઋકાર થાય ત્યારે ગકારનો ષકાર થાય છે. ।

દૂહવો,

દુર્ભગ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૩ ॥ સૂત્રથી રકારનો વિકલ્પે લોપ થાય ત્યારે દુભગ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૯૨ ॥ સૂત્રથી ઋકારનો ઋકાર થાય ત્યારે ગકારનો ષકાર થાય ત્યારે દૂભવ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૭ ॥ સૂત્રથી મકારનો હકાર થાય ત્યારે દૂહવ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે દૂહવો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

સૂહવો,

સુભગ શબ્દને પણ પૂર્વવત્ સૂત્રો લાગે ત્યારે પ્રાકૃતમાં સૂહવો રૂપ સિદ્ધ થાય. । ઋત્વ ઇતિ કિમ્ મૂલમાં ઋકાર થાય. એમ કહેલ હોવાથી જ્યાં જ ન થાય ત્યાં ગકારનો ષકાર પણ ન થાય. જેમ કેઃ—

દુહઓ સુહઓ,

દુર્ભગ સુભગ શબ્દો સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૧૩ ॥

સૂત્રથી સુહઓ સાધેલ છે. ત્યાં બેલું. દુર્ભગ શબ્દને ॥૮।૨।૭૨॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય. ત્યારે દુભગ થાય ॥ ૮।૧।૧૮૭॥ સૂત્રથી મકારનો હકાર થાય. ત્યારે દુહગ થાય. ॥ ૮।૧।૧૭૭॥ સૂત્રથી મકારનો લોપ થાય અને ॥ ૮।૩।૨॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે દુહઓ રૂપ સિદ્ધ થાય.

खचित-पिशाचयोश्चः स-ल्लौ वा ॥ ८।१।१९३ ॥

અનયોશ્ચસ્ય યથાસંખ્યં સ-લ્લ ઇત્યાદેશૌ વા ભવતઃ।

અર્થઃ—ખચિત અને પિશાચ શબ્દમાં રહેલ ચકારના અનુક્રમે સ અને લ એવા બે આદેશ થાય છે।

खसिओ खइओ,

ખચિત શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૧।૧૯૩॥ સૂત્રથી ચકારનો સકાર થાય ત્યારે યસિત થાય ॥ ૮।૧।૧૭૭॥ સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય ત્યારે યસિઅ થાય અને બીજા પક્ષે ચકાર અને તકારનો લોપ થાય ત્યારે યહઅ થાય એવી રીતે તૈયાર થએલ યસિઅ અને યહઅને ॥ ૮।૩।૨॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે યસિઓ અને યહઓ સિદ્ધ થાય।

पिसल्लो पिसाओ,

પિશાચ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૧।૧૯૩॥ સૂત્રથી ચકારનો લ્લકાર થાય ત્યારે પિશાલ્લ થાય ॥ ૮।૧।૨૬૦॥ સૂત્રથી શકારનો સકાર થાય ત્યારે પિસાલ્લ થાય ॥ ૮।૧।૮૪॥ સૂત્રથી ળસ્વ થાય ત્યારે પિસલ્લ થાય બીજા પક્ષમાં ॥ ૮।૧।૧૭૭॥ સૂત્રથી ચકારનો લોપ થાય ત્યારે પિસાઅ થાય પછી ॥ ૮।૩।૨॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે પિસલ્લો અને પિસાઓ રૂપો સિદ્ધ થાય છે. ।

जटिले जो झो वा ॥ ८ ॥ १।१९४ ॥

જટિલે જસ્ય જ્ઞો વા ભવતિ। અર્થઃ—જટિલ શબ્દમાં રહેલ જકારનો જ્ઞકાર વિકલ્પે થાય. ।

ઝડિલો-ઝડિલો,

જટિલ શંખ્ઢ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૪ ॥ સૂત્રથી
જકારનો ઝકાર વિકલ્પે થાય ત્યારે ઝટિલ અને ઝટિલ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૫ ॥
સૂત્રથી ટકારનો ઢકાર થાય ત્યારે ઝડિલ અને જડિલ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥
સૂત્રથી સિના સ્થાને ઢો થાય ત્યારે ઝડિલો ને જડિલો સિદ્ધ થાય. ।

ટો-ડઃ ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૬ ॥

સ્વરાત્પરસ્યાસંયુક્તસ્યાનાદેષ્ટસ્ય ઢો ભવતિ ।

અર્થઃ—સ્વર થકી પર જોડાઅક્ષર વિનાનો આદિ ન હોય એવા
ટકારનો ઢકાર થાય. ।

નઢો-મઢો-ઘઢો,

નટ-મટ-ઘટ શંખ્ઢ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૭ ॥ સૂત્રથી
ટકારનો ઢકાર થાય ત્યારે નઢ-મઢ અને ઘઢ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી
સિના સ્થાને ઢો થાય ત્યારે નઢો મઢો અને ઘઢો એ રૂપો સિદ્ધ થાય છે. ।
ઘઢઙ,

ઘટને સંસ્કૃત ક્રિયાપદ છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૮ ॥ સૂત્રથી
ટકારનો ઢકાર થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૧૩૧ ॥ સૂત્રથી તેને સ્થાને ઙકાર
થાય ત્યારે ઘઢઙ રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

સ્વરાદિત્યેવ સ્વરથકી પર હોય તોજ થાય એમ કેમ કહ્યું છે ? જેમકે
ઘંટા ત્યાં ન થાય અસંયુક્તસ્યેત્યેવ જોડાક્ષર રાહત હોવો જોઈએ જેમકેઃ—
ખટ્ટા,

ખટ્ટા શંખ્ઢ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૧ ॥ સૂત્રથી વકારનો
લોપ થાય ત્યારે ખટ્ટા થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૨ ॥ સૂત્રથી ટકાર બેવડો થાય
ત્યારે ખટ્ટા રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

અનાદેરિત્યેવ આદિભૂત ન હોય એમ કહેલ છે માટે આદિમાં રહેલ
ટકારનો ઢકાર થાય નહિ,

ટક્કો,

ટક્ક શબ્દ સંસ્કૃત છે તેને ॥૮।૩।૧૩૯॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે ટક્કો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

કચિન્ન ભવતિ ક્યાંય ટકારનો ઢકાર ન પણ થાય બધો નિયમ લાગુ પડતો હોય તો પણ જોમકે:-

અટટ્,

અટટિ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૩ । ૧૩૯ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને ઢકાર થાય ત્યારે અટટ્ રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

સટા-શકટ-કૈટમે લઃ ॥ ૮ । ૧ । ૧૯૬ ॥

एषु दस्य दो भवति ।

અર્થ:-આ શબ્દોમાં રહેલ ટકારનો ઢકાર થાય છે. ।

સઠા,

સટા શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૯૬ ॥ સૂત્રથી ટકારનો ઢકાર થાય ત્યારે સઠા રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

સયઠો,

શકટ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રમાં સાધેલ છે ત્યાં જોઈ લેવું ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે સયઠો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

કેઢવો,

કૈટમ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૪૮ ॥ સૂત્રથી જાણી લેવું ત્યાં કેઢવો રૂપ થાય છે. ।

સ્ફટિકે લઃ ॥ ૮ । ૧ । ૧૯૭ ॥

स्फटिके दस्य लो भवति ।

અર્થ:-સ્ફટિક શબ્દમાં ટકારનો લકાર થાય છે. ।

ફલિહો,

સ્ફટિક શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥૮।૧।૧૮૬॥ સૂત્રમાં જોઈ લેવું ત્યાં ફલિહો રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

ચપેટા-પાટૌ વા ॥ ૮ । ૧ । ૧૯૮ ॥

ચપેટાશબ્દે ણ્યન્તે ચ પટિ ધાતૌ ટસ્ય લો વા ભવતિ ।

અર્થઃ—ચપેટા શબ્દ અને ણ્યંત એવા પટિ ધાતુના ટનો વિકલ્પે લકાર થાય છે. ।

ચવિલા-ચવિડા,

ચપેટા શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૯૮ ॥ સૂત્રથી ટકારનો લકાર થાય ત્યારે ચપેલા થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩૧ ॥ સૂત્રથી પકારનો વકાર થાય ત્યારે ચવેલા થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૪૬ ॥ સૂત્રથી ફકારનો ફકાર થાય ત્યારે ચવિલા થાય ચવિડા રૂપ ॥ ૮ । ૧ । ૧૪૬ ॥ સૂત્રમાં સાધેલ છે ત્યાં જોઈ લેવું. ।

ફાલેઝ ફાલેઝ,

પાટયતિ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૩૨ ॥ સૂત્રથી પકારનો ફકાર થાય ત્યારે ફાટયતિ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૯૮ ॥ સૂત્રથી ટકારનો વિકલ્પે લકાર થાય ત્યારે ફાલયતિ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૧૪૨ ॥ સૂત્રથી ણિના સ્થાને અત્-અત્-આન્-આવે એવા ચાર આદેશો થાય છે તે નિયમે અગ્ને સ્થાને ણ કરવાથી ફાલેતિ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૧૩૨ ॥ સૂત્રથી તેના સ્થાને ફકાર થાય ત્યારે ફાલેઝ થાય બીજા પક્ષમાં ટો-ઢઃ સૂત્રથી ફાલેઝ રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

ટો-ઢઃ ॥ ૮ । ૧ । ૧૯૯ ॥

સ્વરાત્પરસ્યાસંયુક્તસ્યાનાદેઘ્સ્ય ઢો ભવતિ ।

અર્થઃ—સ્વરથડી પર જોડાક્ષર વિના આદિભૂત ન હોય એવા ટકારનો ઢકાર થાય ।

મઠો સઠો,

મઠ-શઠ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૯ ॥ સૂત્રથી ઠકારનો ઢકાર થાય ત્યારે મઠ અને શઠ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨ ॥ સૂત્રથી શકારનો સકાર થાય અને ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે મઠો અને સઠો રૂપ થાય. ।

કમઠો,

કમઠ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૯ ॥ સૂત્રથી ઠકારનો ઢકાર થાય ત્યારે કમઠ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે કમઠો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

કુઠારો,

કુઠાર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૯ ॥ સૂત્રથી ઠકારનો ઢકાર થાય ત્યારે કુઠાર થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે કુઠારો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

પઢઈ,

પઠતિ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૯ ॥ સૂત્રથી ઠકારનો ઢકાર થાય ત્યારે પઠતિ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૧૩૨ ॥ સૂત્રથી તિના સ્થાને ઙ થાય ત્યારે પઢઈ રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

સ્વરાદિત્યેવ સ્વરથડી પર હોય તોજ ઠકારનો ઢકાર થાય અન્યથા ન થાય જેમકે:—

વેકુંઠો,

વેકુંઠ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૪૮ ॥ સૂત્રથી ઇકારનો ઈકાર થાય ત્યારે વેકુંઠ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે વેકુંઠો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

આ ઠેકાણે ઠકારની પહેલાં અનુસ્વાર છે તે સ્વર ન કહેવાય માટે ઢકાર ન થયો. ।

અસંયુક્તસ્યેત્યેવ જોડાક્ષર વિના કહ્યું છે માટે

ચિઢ્ઢ,

તિષ્ઠતિ ધાતુ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥૮૧૪૨૧૮॥ સૂત્રથી તિષ્ઠનું ચિષ્ઠ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૧૩૯ ॥ સૂત્રથી તિના સ્થાને ઙ થાય ત્યારે ચિષ્ઠ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૭૭ ॥ સૂત્રથી ષકારનો લોપ થાય ત્યારે ચિઢ્ઢ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૧ ॥ સૂત્રથી ઢકાર બેવડો થાય અને ॥ ૮ । ૨ । ૯૦ ॥ સૂત્રથી પૂર્વ ઢકારનો ઢકાર થાય ત્યારે ચિઢ્ઢ રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

હિઅયે ઠાઙ,

હિદયે તિષ્ઠતિ આ વાક્ય સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥૮૧૧૧૨૮॥ સૂત્રથી ઋકારનો ઙકાર થાય ત્યારે હિદયે થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી દકાર અને યકાર બંનેનો લોપ થાય ત્યારે હિઅ થાય સ્થા સંસ્કૃત ધાતુ છે તેને ॥ ૮ । ૪ । ૧૬ ॥ સૂત્રથી ઠ આદેશ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૧૩૯ ॥ સૂત્રથી તિના સ્થાને ઙ આદેશ થાય ત્યારે ઠાઙ રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

અઙ્કોઠે લ્લઃ ॥ ૮ । ૧ । ૨૦૦ ॥

અઙ્કોઠે ઠસ્ય દ્વિસ્ત્તો લો ભવતિ ।

અર્થઃ—અંકોઠ શબ્દના ઢકારનો બેવડો લ્લકાર થાય છે. ।

અઙ્કોલ્લતેલ્લતુષ્પં,

અંકોઠ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૦૦ ॥ સૂત્રથી ઢકારનો બેવડો લ્લકાર થાય ત્યારે અંકોલ્લ થાય તૈલ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥૮૧૧૧૪૮॥ સૂત્રથી એકારનો એકાર થાય પછી ॥ ૮ । ૨ । ૯૮ ॥ સૂત્રથી લકાર બેવડો થાય ત્યારે તેલ્લ થાય પછી તુષ્પ એ દેશ્ય શબ્દ છે તેને બેડવાથી અઙ્કોલ્લતેલ્લતુષ્પ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે અઙ્કોલ્લતેલ્લતુષ્પ રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

પિઠરે હો વા રશ્વઢઃ ॥ ૮ । ૧ । ૨૦૧ ॥

પિઠરે ઠસ્યહો વા ભવતિ તત્સંનિયોગે ચ રસ્ય હો ભવતિ ।

અર્થ:—પિઠર શબ્દમાં રહેલા ઠકારનો હકાર અને તેના યોગે રકારનો ઢકાર થાય. ।

પિહડો પિઠરો,

પિઠર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૦૧ ॥ સૂત્રથી ઠકારનો હકાર અને તેના યોગે રકારનો ઢકાર થાય ત્યારે પિહડ થાય બીજા પક્ષમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૧ ॥ સૂત્રથી ઠકારનો ઢકાર થાય ત્યારે પિઠર થાય બંનેને ॥ ૮ । ૩ । ૨૫ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને ઢો થાય ત્યારે પિહડો અને પિઠરો રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

ડો લ: ॥ ૮ । ૧ । ૨૦૨ ॥

સ્વરાત્પરસ્યાસંયુક્તસ્યાનાદેર્ઙસ્ય પ્રાયો લો ભવતિ ।

અર્થ:—સ્વર થકી પર બેડાઅક્ષર વિનાના અને આદિભૂત ન હોય એવા ઢકારનો પ્રાય: લ થાય. ।

વલયામુહં,

વડવામુખ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૦૨ ॥ સૂત્રથી ઢકારનો લકાર થાય ત્યારે વલવા થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી વકારનો લોપ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૦ ॥ સૂત્રથી અવર્ણનો યકાર થાય ત્યારે વલયા થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૭ ॥ સૂત્રથી યકારનો હકાર થાય ત્યારે મુહ થાય પછી ॥ ૮ । ૩ । ૨૫ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૦૨ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે વલયામુહં રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

ગરુલો,

ગરુડ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૦૨ ॥ સૂત્રથી ઢકારનો લકાર થાય ત્યારે ગરુલ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને ઢો થાય ત્યારે ગરુલો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

તલાયં,

તલાગ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૦૨ ॥ સૂત્રથી

ઢકારનો લકાર થાય ત્યારે તલાગ થાય ॥ ૮૧૧. ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી ગકારનો લોપ થાય ॥ ૮૧૧. ૧૮૦ ॥ સૂત્રથી અવર્ણનો યકાર થાય ત્યારે તલાય થાય ॥ ૮૧૩. ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય ॥ ૮૧૧. ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે તલાયં રૂપ સિદ્ધ થાય.।

કીલઙ્,

ક્રીડતિ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧૨. ૭૧ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય ત્યારે કીડતિ થાય ॥ ૮૧૧. ૨૦૨ ॥ સૂત્રથી ઢકારનો લકાર થાય ત્યારે કીલતિ થાય ॥ ૮૧૩. ૧૩૧ ॥ સૂત્રથી તિના સ્થાને ઙ થાય ત્યારે કીલઙ્ રૂપ સિદ્ધ થાય છે.।

સ્વરાદિત્યેવ સ્વર થકી પર હોય તોજ થાય તેમ ન હોય તો ન થાય જેમકે:-

મોંઢં કોંઢં,

મુંઢ કુંઢ શબ્દો સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧૧. ૧૧૬ ॥ સૂત્રથી મુનો મો થાય અને કુનો કો થાય ત્યારે મોંઢ કોંઢ થાય ॥ ૮૧૩. ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય ॥ ૮૧૧. ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે મોંઢં કોંઢં રૂપો સિદ્ધ થાય.।

અસંયુક્તસ્યેત્યેવ જોડાક્ષર હોય તો ન થાય એમ કહેલ છે. માટે જોડાક્ષર હોય તો ન થાય જેમકે:-

સ્વર્ગો,

સ્વઙ્ગ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧૨. ૭૭ ॥ સૂત્રથી ઢકારનો લોપ થાય ॥ ૮૧૨. ૧૦ ॥ સૂત્રથી ગકાર બેવડો થાય ત્યારે સ્વર્ગ થાય ॥ ૮૧૩. ૨ ॥ સૂત્રથી સિનો ઢો થાય ત્યારે સ્વર્ગો થાય.।

અનાદેરિત્યેવ આહિભૂત ન હોય તો એમ કહ્યું છે. માટે આહિના ઢકારનો લકાર ન થાય.।

રમઙ્ ઢિમ્મો,

રમતે ઢિમ્મઃ એ સંસ્કૃત વાક્ય છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧૧. ૧૩૯ ॥

સૂત્રથી તેનો ફકાર થાય ત્યારે રમ્ઙ થાય અને ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિને સ્થાને હો થાય ત્યારે ઢિમ્મો રૂપ થાય.

અહીં આદિમાં ઢકાર હોવાથી લકાર ન થયો. પ્રાયો ગ્રહણાત્ પ્રાયઃ પદ ગ્રહણુ કર્યું છે. માટે ક્વચિત્ વિકલ્પઃ કોઠ ઠેકાણે વિકલ્પે પણ થાય જેમકે:-
વલિસં વહિસં,

વહિશ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૦૨ ॥ સૂત્રથી ઢકારનો લકાર વિકલ્પે થાય ત્યારે વલિશ વહિશ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી શકારનો સકાર થાય ત્યારે વલિસ અને વહિસ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે વલિસં અને વહિસં રૂપ સિદ્ધ થાય.

દાલિમં દાહિમં,

દાહિમ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૦૨ ॥ સૂત્રથી વિકલ્પે લકાર થાય ત્યારે દાલિમ અને દાહિમ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય અને ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે દાલિમં અને દાહિમં સિદ્ધ થાય.

ગુલો ગુહો,

ગુહ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૦૨ ॥ સૂત્રથી લકાર વિકલ્પે થાય ત્યારે ગુલ અને ગુહ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિનો હો થાય ત્યારે ગુલો અને ગુહો રૂપ સિદ્ધ થાય.

ળાલી ળાહી,

નાહી શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૨૮ ॥ સૂત્રથી નકારનો ળકાર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૦૨ ॥ સૂત્રથી ઢકારનો લકાર વિકલ્પે થાય ત્યારે ળાલી અને ળાહી રૂપ સિદ્ધ થાય.

ળલં ળલં,

નલ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૨૮ ॥ સૂત્રથી નકારનો ળકાર થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૦૨ ॥ સૂત્રથી ઢકારનો લકાર વિકલ્પે

થાય ત્યારે ણલ અને ણહ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે ણલ અને ણહ ૩૫ સિદ્ધ થાય છે. ।

આમેલો આવેડો,

આપીઢ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૩૪ ॥ સૂત્રથી પ્કારનો મ્કાર વિકલ્પે થાય ત્યારે આપીઢ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૦૬ ॥ સૂત્રથી ઈકારનો ણકાર થાય ત્યારે આમેઢ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૦૨ ॥ સૂત્રથી ઢકારનો લકાર વિકલ્પે થાય ત્યારે આમેલ થાય બીજે પક્ષે ॥ ૮ । ૧ । ૨૩૧ ॥ સૂત્રથી વ્કારનો વ્કાર થાય ત્યારે આવીઢ થાય શેષ પૂર્વવત્ ઢકાર થાય ત્યારે આવેઢ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિનો ઢો થાય ત્યારે આમેલો અને આવેડો થાય ક્વચિન્ન ભવત્યેવ ક્યાંક નજ થાય જેમકે:—

નિવિઢં,

નિવિઢ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્નો અનુસ્વાર થાય ત્યારે નિવિઢ સિદ્ધ થાય અહીં લ ન થયો. ।

ગઝડો,

ગૌઢ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૬૨ ॥ સૂત્રથી ઝૌનો અઝ થાય ત્યારે ગઝઢ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને ઢો થાય ત્યારે ગઝડો ૩૫ સિદ્ધ થાય. ।

પીઢિઞ્,

પીઢિત્ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી ત્કારનો લોપ્ થાય ત્યારે પીઢિઞ્ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે પીઢિઞ્ નીંઢં,

નીંઢ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી મિનો

મ્કાર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે નીહં
૩૫ સિદ્ધ થાય. ।

ઉહ તદી,

ઉહુ તદિત્ શબ્દ સંસ્કૃત તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૧ ॥ સૂત્રથી
ત્કારનો લોપ થાય અને ॥ ૮ । ૩ । ૧૨ ॥ સૂત્રથી દીર્ઘ થાય ત્યારે ઉહ તદી
૩૫ સિદ્ધ થાય. ।

વેળૌ ણો વા ॥ ૮ । ૧ । ૨૦૩ ॥

વેળૌ નસ્ય લો વા ભવતિ । અર્થ:—વેળુ શબ્દના નકારનો વિકલ્પે લકાર
થાય છે. ।

વેલૂ વેળૂ,

વેળુ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૦૩ ॥ સૂત્રથી
નકારનો વિકલ્પે લકાર થાય ત્યારે વેલુ અને વેળુ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૧૨ ॥
સૂત્રથી દીર્ઘ થાય ત્યારે વેલૂ અને વેળૂ ૩૫ થાય. ।

તુચ્છે તશ્ચ-છૌ વા ॥ ૮ । ૧ । ૨૦૪ ॥

તુચ્છ શબ્દે તસ્ય ચ છ ઇત્યાદેશૌ વા ભવત: ।

અર્થ:—તુચ્છ શબ્દના તકારનો ચકાર અને છકાર એવા બે આદેશો
વિકલ્પે થાય. ।

તુચ્છં લુચ્છં તુચ્છં,

તુચ્છ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૦૪ ॥ સૂત્રથી
તકારનો ચકાર અને છકાર વિકલ્પે થાય ત્યારે તુચ્છ લુચ્છ અને તુચ્છ થાય
॥ ૮ । ૩ । ૨૫ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો
અનુસ્વાર થાય ત્યારે તુચ્છં લુચ્છં અને તુચ્છં ૩૫ થાય.

તગર-ત્રસર-તૂવરે-ટઃ ॥ ૮ । ૧ । ૨૦૫ ॥

ઘષુ તસ્ય ટો ભવતિ । અર્થ:—આ શબ્દોમાં તકારનો ટકાર થાય છે. ।

ટગરો,

તગર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧.૧.૨૦૬ ॥ સૂત્રથી તકારનો ટકાર થાય ત્યારે ટગર થાય ॥ ૮૧.૩.૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને ઢો થાય ત્યારે ટગરો રૂપ સિદ્ધ થાય.

ટસરો,

તસર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧.૧.૨૦૬ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય ત્યારે તસર થાય ॥ ૮૧.૧.૨૦૬ ॥ સૂત્રથી તકારનો ટકાર થાય ત્યારે ટસર થાય ॥ ૮૧.૩.૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને ઢો થાય ત્યારે ટસરો રૂપ સિદ્ધ થાય.

ટૂવરો,

ટૂવર શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧.૧.૨૦૬ ॥ સૂત્રથી તકારનો ટકાર થાય ત્યારે ટૂવર થાય ॥ ૮૧.૩.૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને ઢો થાય ત્યારે ટૂવરો રૂપ સિદ્ધ થાય.

પ્રત્યાદૌ ડઃ ॥ ૮૧.૧.૨૦૬ ॥

પ્રત્યાદૌ તસ્ય ઢો ભવતિ. અર્થઃ--પ્રતિ આદિ શબ્દોમાં રહેલ તકારનો ઢકાર થાય.

પઢિવન્નં,

પ્રતિવન્ન શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧.૨.૭૧ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય ત્યારે પતિવન્ન થાય ॥ ૮૧.૧.૨૦૬ ॥ સૂત્રથી તકારનો ઢકાર થાય પછી ॥ ૮૧.૧.૨૩૧ ॥ સૂત્રથી પકારનો વકાર થાય ત્યારે પઢિવન્ન થાય ॥ ૮૧.૩.૨૨ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય ॥ ૮૧.૧.૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે પઢિવન્ન રૂપ સિદ્ધ થાય.

પઢિહાસો,

પ્રતિમાવ શબ્દ સંસ્કૃત તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧.૨.૭૧ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય ત્યારે પતિમાસ થાય પછી ॥ ૮૧.૧.૧૮૭ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો

હકાર થાય ત્યારે પતિહાસ થાય ॥ ૮।૧।૨૦૬ ॥ સૂત્રથી તકારનો હકાર થાય ત્યારે પટિહાસ થાય ॥ ૮।૩।૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે પટિહાસો રૂપ સિદ્ધ થાય.

પટિહારો,

પતિહાર શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેને ॥ ૮।૧।૨૦૬ ॥ સૂત્રથી તકારનો હકાર થાય ॥ ૮।૨।૭૨ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય ત્યારે પટિહાર થાય ॥ ૮।૩।૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે પટિહારો રૂપ સિદ્ધ થાય છે.

પાટિન્ફલ્લી,

પતિસ્પર્દિન્ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૧।૪૪ ॥ સૂત્રમાં સાધનિકા થયેલ છે ત્યાં નેધ લેવું ત્યાં પાટિન્ફલ્લી થાય છે.

પટિસારો,

પતિસાર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૨।૭૨ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય ત્યારે પતિસાર થાય ॥ ૮।૧।૨૦૬ ॥ સૂત્રથી પટિસાર થાય ॥ ૮।૩।૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે પટિસારો રૂપ થાય.

પટિનિઅત્તં,

પતિનિવૃત્ત શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૧।૧૨૬ ॥ સૂત્રથી ઋકારનો અકાર થાય ત્યારે પતિનિવૃત્ત થાય પછી ॥ ૮।૨।૭૨ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય અને વકારનો લોપ થાય ત્યારે પતિનિઅત્ત થાય ॥ ૮।૧।૨૦૬ ॥ સૂત્રથી તકારનો હકાર થાય ત્યારે પટિનિઅત્ત થાય ॥ ૮।૩।૨૨ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય પછી ॥ ૮।૧।૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે પટિનિઅત્ત રૂપ સિદ્ધ થાય.

પટિમા,

પતિમા શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૨।૭૨ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય અને ॥ ૮।૧।૨૦૬ ॥ સૂત્રથી તકારનો હકાર થાય ત્યારે પટિમા રૂપ સિદ્ધ થાય.

પઙ્કિવયા,

પ્રતિપત્ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧ ॥ ૪૪ ॥ સૂત્રમાં સાધનિકા જોઈ લેવી ત્યાં તેમાં પઙ્કિવયા થાય છે ॥ ૮૧ ॥ ૧૮૦ ॥ સૂત્રથી અવર્ણનો ચકાર થાય ત્યારે પઙ્કિવયા રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

પઙ્કિસુઆ,

પ્રતિશ્રુન્ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧ ॥ ૮૮ ॥ સૂત્રમાં તથા ॥ ૮૧ ॥ ૨૬ ॥ સૂત્રમાં સાધનિકા થએલ છે ત્યાં જોઈ ત્યાં પઙ્કિસુઆ રૂપ થાય છે. ।

પઙ્કિકરડ,

પ્રતિક્કરોતિ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧ ॥ ૭૧ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય ત્યાં પતિક્કરોતિ થાય ॥ ૮૧ ॥ ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી તકારનો ઢકાર થાય ત્યારે પઙ્કિ થાય પછી ક્ષ ધાતુચક્રી તિ પ્રત્યય આવે । ટાઠાર રૂપ સૂત્રથી ધાતુના અંત્યક્ષનો અર આદેશ થાય ત્યારે કરતિ થાય ॥ ૮૧ ॥ ૩૧ ॥ સૂત્રથી તિના સ્થાને ઙ થાય ત્યારે કરડ થાય એવી રીતે પઙ્કિકરડ રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

પહુડિ પાહુડં,

પ્રમૃતિ અને પ્રામૃત શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧ ॥ ૭૧ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય ત્યારે પમૃતિ થાય આ શબ્દ ॥ ૮૧ ॥ ૧૩૧ ॥ સૂત્રમાં સધાએલ છે ત્યાં જોઈ લેવું ત્યાં પહુડિ અને પાહુડં રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ।

વાવઢો,

વ્યાવૃત શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧ ॥ ૭૮ ॥ સૂત્રથી ચકારનો લોપ થાય ત્યારે વાવૃત થાય ॥ ૮૧ ॥ ૧૨૬ ॥ સૂત્રથી ઋકારનો અકાર થાય ત્યારે વાવૃત થાય ॥ ૮૧ ॥ ૨૩૧ ॥ સૂત્રથી પકારનો વકાર થાય ત્યારે વાવૃત થાય ॥ ૮૧ ॥ ૨૦૬ ॥ સૂત્રથી તકારનો ઢકાર થાય ત્યારે

વાવડ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને ડો થાય ત્યારે વાવડો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

પઢાયા,

પતાકા શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૦૬ ॥ સૂત્રથી તકારનો ઢકાર થાય ત્યારે પઢાકા થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી કકારનો લોપ થાય ત્યારે પઢાઆ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૦ ॥ સૂત્રથી અવર્ણનો ચકાર થાય ત્યારે પઢાયા રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

બહેડઓ હરહડ,

વિમીતક હરિતકી શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં વિમીતકનું ॥ ૮ । ૧ । ૧૦૫ ॥ સૂત્રમાં અને ॥ ૮ । ૧ । ૮૮ ॥ સૂત્રમાં સાધનિકા થએલ છે ત્યાં જોઈ લેવી બહેડઓ રૂપ સિદ્ધ થાય અને હરિતકીનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૧ ॥ સૂત્રમાં સાધનિકા થએલ છે ત્યાં હરહડ રૂપ થાય છે. ।

મઢયં,

મૃતક શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૬ ॥ સૂત્રથી ઋકારનો અકાર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૦૬ ॥ સૂત્રથી તકારનો ઢકાર થાય ત્યારે મકઢ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી કકારનો લોપ થાય અને ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૦ ॥ સૂત્રથી અવર્ણનો ચકાર થાય ત્યારે મઢય થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે મઢયં રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

દુક્કડં,

આર્ષે ॥ દુષ્કૃત ॥ શબ્દ સંસ્કૃત છે કે પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૭૭ ॥ સૂત્રથી ષકારનો લોપ થાય ત્યારે દુષ્કૃત થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૬ ॥ સૂત્રથી ઋકારનો અકાર થાય ત્યારે દુક્કૃત થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૨ ॥ સૂત્રથી કકાર બેવડો થાય ત્યારે દુક્કૃત થાય આર્ષ પ્રયોગ હોવાથી ॥ ૮ । ૧ । ૨૦૬ ॥ સૂત્રથી તકારનો ઢકાર થાય ત્યારે દુક્કઢ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે દુક્કડં રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

મુકઢં,

મુકૃત શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧.૧.૧૨૩ ॥ સૂત્રથી
ઋકારનો અકાર થાય ત્યારે મુકૃત થાય આર્ષ પ્રયોગ હોવાથી ॥૮૧.૨૦૬॥
સૂત્રથી તકારનો ઢકાર થાય ત્યારે મુકઢ થાય શેષં પૂર્વવત્ ત્યારે મુકઢં
૩૫ સિદ્ધ થાય.।

આહઢં અવહઢં,

આહૃત અને અવહૃત શબ્દો સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥૮૧.૧.૨૨૬ ॥
સૂત્રથી ઋકારનો અકાર થાય ત્યારે આહઢ અને અવહૃત થાય ચાલતા
સૂત્રથી તકારનો ઢકાર થાય આર્ષ પ્રયોગ છે માટે આહઢે અને અવહઢ થાય
॥ ૮૧.૩.૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર ॥ ૮૧.૧.૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો
અનુસ્વાર થાય ત્યારે આહઢં અને અવહઢં ૩૫ થાય.।

પ્રાય ઇત્યેવ ધણું કરીને થાય એટલે ક્યાંક ન પણ થાય જેમકે:-

પૈસમયં,

પ્રતિસમય શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧.૨.૭૧ ॥ સૂત્રથી
રકારનો લોપ થાય ત્યારે પતિસમય થાય ॥ ૮૧.૧.૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો
લોપ થાય ત્યારે પૈસમય થાય ॥ ૮૧.૩.૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય
॥ ૮૧.૧.૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે પૈસમયં થાય.।

પર્ઈવં,

પ્રતીપ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં પૂર્વવત્ પર્ઈ થાય પછી
॥ ૮૧.૧.૨૩૧ ॥ સૂત્રથી વકારનો વકાર થાય ત્યારે પર્ઈવ થાય ॥૮૧.૩.૨૬॥
સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય ॥ ૮૧.૧.૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય
ત્યારે પર્ઈવં ૩૫ સિદ્ધ થાય.।

સંપઙ્,

સંપ્રતિ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧.૨.૭૧ ॥ સૂત્રથી
રકારનો લોપ થાય પછી ॥ ૮૧.૧.૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય
ત્યારે સંપઙ્ ૩૫ સિદ્ધ થાય.।

પડ્ઢાંણં પડ્ઢા,

પ્રતિષ્ઠાનમ્ પ્રતિષ્ઠા શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં પ્રતિને પૂર્વનાં સૂત્ર લાગે ત્યારે પડ થાય પછી ॥ ૮ । ૨ । ૩૪ ॥ સૂત્રથી ઘ્નો ઠ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૧ ॥ સૂત્રથી ઠકાર બેવડો થાય ॥ ૮ । ૨ । ૧૦ ॥ સૂત્રથી પૂર્વ ઠકારનો ઠકાર થાય ત્યારે પડ્ઢાન અને પડ્ઢા થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૨૮ ॥ સૂત્રથી નકારનો નકાર થાય ત્યારે પડ્ઢાણ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને મ્કાર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે પડ્ઢાણં અને પડ્ઢા રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

પડ્ઢણા,

પ્રતિજ્ઞા શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં પ્રતિ શબ્દનું પૂર્વવત્ સૂત્ર લાગવાથી પડ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૪૨ ॥ સૂત્રથી જ્ઞાનો ણા થાય ॥ ૮ । ૨ । ૭૧ ॥ સૂત્રથી નકાર બેવડો થાય ત્યારે પડ્ઢણા રૂપ થાય. ।

इत्वे वेतसे ॥ ८ । १ । २०७ ॥

વેતસે તસ્ય હો ભવતિ इत्वे सति ।

અર્થ:—વેતસ શબ્દમાં રહેલા તકારનો ઢકાર થાય છે ઇકાર હોયે છતે. ।

वेदिसो,

વેતસ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૪૬ ॥ સૂત્રમાં સાધનિકા થએલ છે એટલે વેદિસો રૂપ સિદ્ધ થાય છે. । इत्वं इति किम् મૂલમાં ઇકાર થયા પછી એમ કહ્યું છે માટે બીજા પક્ષમાં.

वेअसो,

વેતસ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય ત્યારે વેઅસ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે વેઅસો થાય. ।

इः स्वप्नादौ ॥ ८ । १ । ४६ ॥ इति इकारो न भवति । इत्वं इति व्यावृत्तिबलात्

આ વેઅસો પ્રયોગમાં ॥ ૮ । ૧ । ૪૬ ॥ સૂત્રથી અકારનો ઇકાર થતો

નથી કારણ કે ॥ ૮૧૧ ૨૦૭ ॥ સૂત્રમાં એમ કહેલ છે કે જ્યારે વેતસ શબ્દમાં અકારનો ફકાર થાય ત્યારે તકારનો ઢકાર ન થાય એ ઉપરથી સમજાય છે કે ક્યારેક ફકાર ન થાય અને તકારનો ઢકાર ન થાય પણ બે ફકાર નિત્યજ થતો હોય તો જ્યારે ફકાર થાય ત્યારે એમ લખાયજ નહિ માટે ફકાર વિકલ્પે સમજવો. ।

ગર્મિતાતિમુક્તકે ણઃ ॥ ૮૧૧ ૨૦૮ ॥

અતયોસ્તસ્ય ણો ભવતિ ।

અર્થઃ—આ શબ્દોના તકારનો ણકાર થાય છે. ।

ગન્મિણો,

ગર્મિત શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧૨ ૭૯ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય ત્યારે ગર્મિત થાય ॥ ૮૧૨ ૮૨ ॥ સૂત્રથી મકાર બેવડો થાય પછી ॥ ૮૧૨ ૯૦ ॥ સૂત્રથી પૂર્વ મકારનો વકાર થાય ત્યારે ગન્મિત થાય ॥ ૮૧૧ ૨૦૮ ॥ સૂત્રથી તકારનો ણકાર થાય ત્યારે ગન્મિણ થાય ॥ ૮૧૩ ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને ડો થાય ત્યારે ગન્મિણો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

અણિઉત્તયં,

અતિમુક્તક શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧૧ ૧૭૮ ॥ સૂત્રમાં સાધનિકા થએલ છે ત્યાં બેબું અણિઉત્તયં સિદ્ધ થાય. ।

ક્વચિન્ન ભવતિ ક્યાંક ન થાય. ।

અદ્મુત્તયં,

અતિમુક્તક શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧૧ ૨૬ ॥ સૂત્રમાં સાધેલ છે ત્યાં બેબું ત્યાં અદ્મુત્તયં થાય છે.

॥ કથં ઇરાવણો ? ॥ ઇરાવણશબ્દસ્ય, ઇરાવણ શબ્દોનું ઇરાવણો થાય છે. પણ ઇરાવણો,

ઇરાવત શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧૧ ૧૪૮ ॥ સૂત્રથી ઇનો ઇ થાય પછી ॥ ૮૧૧ ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય ॥ ૮૧૩ ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને ડો થાય ત્યારે ઇરાવણો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

રુદિતે દિના ણ્ણઃ ॥ ૮૧૧ ૨૦૯ ॥

રુદિતે દિના સહ તસ્ય દ્વિરુક્તો ણો ભવતિ ।

અર્થ:—રુદિત શબ્દમાં રહેલ દિકાર સાથે તકારનો બેવડો જકાર થાય.।
રુણં,

રુદિત શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૦૨ ॥ સૂત્રથી
રુણ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૫ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥
સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે રુણં રૂપ સિદ્ધ થાય.।

અત્ર કેચિદ્ “ઋત્વાદિષુ દઃ” इत्यारब्धवन्तः स तु शौरसेनीमागधी विषय
एव दृश्यते इति नोच्यते। प्राकृते हि ।

આ ઠેકાણે એટલેકે તકારના આદેશ પ્રકરણમાં કેટલાક આચાર્યો
ઋતુ આદિ શબ્દોના તકારનો દકાર થાય એવું સૂત્ર રચે છે પણ તેવા
દકારવાળા પ્રયોગો તો શૌરસેની ભાષામાં અને માગધી ભાષામાંજ બેવામાં
આવે છે માટે આ પ્રકરણમાં તે આદેશને ગણાવેલ નથી કારણ કે વ્યાકરણ
મુખ્યત્વે કરીને પ્રાકૃતભાષાનું છે પ્રાકૃતમાં તો ઋતુ વિગેરે શબ્દોના નીચે
મુજબ પ્રયોગો થાય છે.।

રિઝ ઝઝ,

ઋતુ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૪૧ ॥ સૂત્રમાં
સાધનીકા થએલ છે ત્યાં રિઝ થાય છે. બીજા પક્ષમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૩૧ ॥
સૂત્રમાં ઝઝ થાય છે ત્યાં બેવડું.।

રચયં,

રજત શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રમાં
સાધનિકા થએલ છે ત્યાં બેવડું રચયં રૂપ સિદ્ધ થાય છે.।

અં,

અત્ શબ્દ સંસ્કૃત છે પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૧૧ ॥ સૂત્રથી અંત્યવ્યંજનનો
લોપ થાય ત્યારે અત થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય
ત્યારે અઞ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૨ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥
સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે અં રૂપ સિદ્ધ થાય.।

ગઓ,

ગત શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો
લોપ થાય ત્યારે ગઞ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને ડો થાય
ત્યારે ગઓ રૂપ સિદ્ધ થાય.।

આગઓ,

આગત શબ્દ સંસ્કૃત છે તેને પૂર્વવત્ સૂત્રો લાગવાથી આગઓ રૂપ સિદ્ધ થાય.।

સંપયં,

સાંપત શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮। ૧। ૮૪ ॥ સૂત્રથી સંપત થાય ॥ ૮। ૨। ૭૨ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય ત્યારે સંપત થાય ॥ ૮। ૧। ૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય ત્યારે સંપઞ થાય ॥ ૮। ૧। ૧૮૦ ॥ સૂત્રથી અવર્ણનો યકાર થાય ત્યારે સંપય થાય ॥ ૮। ૩। ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય ॥ ૮। ૧। ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે સંપયં રૂપ સિદ્ધ થાય.।

જઓ,

યતઃ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮। ૧। ૨૪૬ ॥ સૂત્રથી યકારનો જકાર થાય ત્યારે જતઃ થાય ॥ ૮। ૧। ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય ત્યારે જઞ થાય ॥ ૮। ૩। ૨ ॥ સૂત્રથી સિનો હો થાય ત્યારે જઓ થાય.।

તઓ,

તતઃ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં પૂર્વવત્ સાધનિકા કરવી ત્યારે તઓ રૂપ થાય.।

કયં,

કૃત શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮। ૧। ૧૨૬ ॥ સૂત્રથી ઋકારનો અકાર થાય ત્યારે કત થાય ॥ ૮। ૧। ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય ત્યારે કઞ થાય ॥ ૮। ૧। ૧૮૦ ॥ સૂત્રથી અવર્ણનો યકાર થાય ત્યારે કય થાય ॥ ૮। ૩। ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય ॥ ૮। ૧। ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે કયં રૂપ સિદ્ધ થાય.।

હયં,

હત શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮। ૧। ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય ॥ ૮। ૧। ૧૮૦ ॥ સૂત્રથી અવર્ણનો યકાર થાય ત્યારે હય થાય ॥ ૮। ૩। ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય પછી ॥ ૮। ૧। ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે હયં રૂપ સિદ્ધ થાય.।

હયાસો,

હતાશ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧ १ १૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય ત્યારે હયાશ થાય ॥ ૮૧ १ १૮૦ ॥ સૂત્રથી અવર્ણનો યકાર થાય ત્યારે હયાસ થાય પછી ॥ ૮૧ ૧ ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી શકારનો સકાર ત્યારે હયાસ થાય ॥ ૮૧ ૩ ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય. ત્યારે હયાસો રૂપ સિદ્ધ થાય.

મુઓ,

શ્રુત શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧ ૨ ૭૨ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય પછી ॥ ૮૧ ૨ ૬૦ ॥ સૂત્રથી શકારનો સકાર થાય ત્યારે મુત થાય ॥ ૮૧ ૧ ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય ત્યારે મુઝ થાય ॥ ૮૧ ૨ ૨ ॥ સૂત્રથી સિનો હો થાય ત્યારે મુઓ થાય.

આકિર્ઠ,

આકૃતિ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧ ૧ ૧૨૮ ॥ સૂત્રથી ઋકારનો ઇકાર થાય ત્યારે આકિતિ થાય ॥ ૮૧ ૧ ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય ત્યારે આકિઠ થાય ॥ ૮૧ ૩ ૧૯ ॥ સૂત્રથી અંત્યસ્વર દીર્ઘ થાય ત્યારે આકિર્ઠ રૂપ સિદ્ધ થાય.

નિવ્વુઓ,

નિર્વૃતઃ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧ ૨ ૭૨ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય શેષ સાધનિકા ॥ ૮૧ ૧ ૧૩૧ ॥ સૂત્રમાં નેઠ લેવી ત્યારે નિવ્વુઝ થાય ॥ ૮૧ ૩ ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે નિવ્વુઓ રૂપ સિદ્ધ થાય.

તાઓ,

તાતઃ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧ ૧ ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય ત્યારે તાંઝ થાય ॥ ૮૧ ૩ ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે તાઓ રૂપ સિદ્ધ થાય.

કયરો,

કતરઃ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧ ૧ ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય પછી ॥ ૮૧ ૧ ૧૮૦ ॥ સૂત્રથી અવર્ણનો યકાર થાય

ત્યારે કયર: થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે કયરો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

દુરૂઓ,

દ્વિતીય શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૪ ॥ સૂત્રમાં સાધનિકા થએલ છે ત્યાં જોઈ લેવું ત્યાં દુરૂઓ રૂપ થાય છે. ।

इत्यादयः प्रयोगा भवन्ति । न पुनः (रु)उदू, रयदमित्यादि । कचिद् भावेऽपि व्यत्ययश्च ॥ ८ । ४ । ४ । ४ ॥ इत्येव सिद्धम् । दिही. इत्येतदर्थं तु धृतेर्दिहिः ॥ ८ । २ । १ । ३ । १ ॥ इति वक्ष्यामः ।

હત્યાદિ પ્રયોગો થાય છે પણ સં. ઋતુનું ઉદૂ અને રજતંતુનું રયદં એવા રૂપ ન થાય. અને કદાપિ ક્યાંક તેવા પ્રયોગો જોવામાં આવે તો ॥ ૮ । ૪ । ૪ । ૪ ॥ સૂત્રથી ભાષાના નિયમો એક બીજાના એક બીજાને લાગે છે એ રીતે અહલો બહલો થાય છે એમ સમજવું અને દિહી એવો પ્રયોગ જોવામાં આવે છે તેને માટે ધૃતેર્દિહિઃ એવું સૂત્ર આગળ કહેવામાં આવશે તે ॥ ૮ । ૨ । ૧ । ૩ । ૧ ॥ સૂત્રથી દિહી પ્રયોગ સિદ્ધ થયો. માટે ઋત્તાદિષુદઃ એવું સૂત્ર રચવાની આ પ્રકરણમાં જરૂર નથી. ।

सप्ततौ रः ॥ ८ । १ । २१० ॥

सप्ततौ तस्य रो भवति ।

अर्थः—सप्तति शब्दમાં રહેલા તકારનો રકાર થાય છે. ।

સત્તરી,

સપ્તતિ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૭ ॥ સૂત્રથી પકારનો લોપ થાય ત્યારે સત્તતિ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૭૯ ॥ સૂત્રથી તકાર બેવડો થાય ત્યારે સત્તતિ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૧૦ ॥ સૂત્રથી તકારનો રકાર થાય ત્યારે સત્તરિ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૧૧ ॥ સૂત્રથી અંત્યસ્વર દીર્ઘ થાય ત્યારે સત્તરી રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

अतसी सातवाहने लः ॥ ८ । १ । २११ ॥

अनयोस्तस्य लो भवति ।

અર્થઃ—આ બે શબ્દોમાં તકારનો લકાર થાય છે. ।

અલસી,

અતસી શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૧૧ ॥ સૂત્રથી તકારનો લકાર થાય ત્યારે અલસી થાય. ।

સાલાહણો સાલવાહણો,

સાતવાહન શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૧૧ ॥ સૂત્રથી તકારનો લકાર થાય ત્યારે સાલવાહન થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી વકારનો લોપ થાય ત્યારે ॥ ૮ । ૧ । ૮ ॥ સૂત્રમાં સાલાહણો રૂપ સાધેલ છે ત્યાં બેઠ લેવું. । બીજા પક્ષમાં જ્યારે વકારનો લોપ ન થાય ત્યારે સાલવાહણો રૂપ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૨૮ ॥ સૂત્રથી તકારનો નકાર કરવાથી. ।

સાલવાહણી માસા,

સાલવાહણી માષા એ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી પકારનો સકાર થાય ત્યારે સાલવાહણી માસા રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

પલિતે વા ॥ ૮ । ૧ । ૨૧૨ ॥

પલિતે તસ્ય લો વા ભવતિ !

અર્થ:—પલિત શબ્દમાં તકારનો લકાર વિકલ્પે થાય છે. ।

પલિલં પલિઅં,

પલિત શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૧૨ ॥ સૂત્રથી તકારનો લકાર થાય ત્યારે પલિલ થાય બીજા પક્ષમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય ત્યારે પલિઅ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે પલિલં અને પલિઅં રૂપો સિદ્ધ થાય. ।

પીતે વો લે વા ॥ ૮ । ૧ । ૨૧૩ ॥

પીતે તસ્ય વો વા ભવતિ સ્વાર્થલકારે પરે ।

અર્થ:—પીત શબ્દમાં તકારનો વકાર વિકલ્પે થાય સ્વાર્થનો લ પ્રત્યય પર હોય તો. ।

પીવલં પીઅલં,

પીતલ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૧૩ ॥ સૂત્રથી તકારનો વકાર વિકલ્પે થાય ત્યારે પીવલ થાય બીજા પક્ષમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥

સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય ત્યારે પીઞ્લ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે પીવલં અને પીઞ્લં રૂપો સિદ્ધ થાય.

લ ઇતિ કિમ્ લકાર ન હોય તો કેમ થાય તો પીઞ્ થાય જેમકે:-

પીઞ્,

પીત શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય ત્યારે પીઞ્ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય અને ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે પીઞ્ રૂપ સિદ્ધ થાય છે.

વિતસ્તિ-વસતિ-ભરત-કાતર-માતુલિદ્વે હઃ ॥ ૮ । ૧ । ૨૧૪ ॥

एषु तस्य हो भवति ।

અર્થ:-આ શબ્દોમાં રહેલ તકારનો ઢકાર થાય છે.

વિહત્થી,

વિતસ્તિ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૧૪ ॥ સૂત્રથી તકારનો ઢકાર થાય છે ત્યારે વિહસ્તિ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૪૬ ॥ સૂત્રથી સ્તનો થકાર થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૯ ॥ સૂત્રથી થકાર બેવડો થાય ॥ ૮ । ૨ । ૯૦ ॥ સૂત્રથી પૂર્વ થકારનો તકાર થાય ત્યારે વિહત્થિ થાય પછી ॥ ૮ । ૩ । ૧૯ ॥ સૂત્રથી અંત્યસ્વર દીર્ઘ થાય ત્યારે વિહત્થી રૂપ સિદ્ધ થાય.

વસહી,

વસતિ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૧૪ ॥ સૂત્રથી તકારનો ઢકાર થાય પછી ॥ ૮ । ૩ । ૧૯ ॥ સૂત્રથી અંત્યસ્વર દીર્ઘ થાય ત્યારે વસહી રૂપ સિદ્ધ થાય.

बहुलाधिकारात् कचिन्न भवति। अहुल अधिकार होवाशी ज्यांक न पणु थाय.

વસઈ,

વસતિ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય ત્યારે વસઈ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૧૯ ॥ સૂત્રથી અંત્યસ્વર દીર્ઘ થાય ત્યારે વસઈ સિદ્ધ થાય.

મરહો,

મરત શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૧૪ ॥ સૂત્રથી તકારનો હકાર થાય ત્યારે મરહ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે મરહો રૂપ થાય.।

કાહલો,

કાતર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૧૪ ॥ સૂત્રથી તકારનો હકાર થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૪ ॥ સૂત્રથી રકારનો લકાર થાય ત્યારે કાહલ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે કાહલો રૂપ સિદ્ધ થાય.।

માહુલિઙ્ગ,

માતુલિઙ્ગ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૧૪ ॥ સૂત્રથી તકારનો હકાર થાય ત્યારે માહુલિઙ્ગ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે માહુલિઙ્ગ રૂપ સિદ્ધ થાય.।

માઝલુ ,

આ પ્રયોગ તો માતુલુઙ્ગ શબ્દ ઉપરથી સિદ્ધ થયેલ છે પણ માતુલિઙ્ગ ઉપરથી નહિ. સાધનિકા નીચે મુજબ માતુલુઙ્ગ સંસ્કૃત શબ્દ છે તેને ॥ ૮ । ૧ । ૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય ત્યારે માઝલુઙ્ગ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય અને ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે માઝલુઙ્ગ રૂપ સિદ્ધ થયેલ છે. ।

મેથિ-શિથિર-શિથિલ પ્રથમે થસ્ય ઢઃ ॥ ૮ । ૧ । ૨૧૬ ॥

एषु थस्य ढो भवति ।

અર્થ:—આ શબ્દોમાં થકારનો હકાર થાય છે.।

हापवादः ओटले ॥ ८ । १ । १८७ ॥ सूत्रनो अपवाद छे भाटे आटला शब्दोभां थनो ह न थाय પણ ढ थाय छे.।

મેઢી,

મેથિ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૧૬ ॥ સૂત્રથી થકારનો હકાર થાય ત્યારે મેઢિ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૧૯ ॥ સૂત્રથી અંત્યસ્વર દીર્ઘ થાય ત્યારે મેઢી રૂપ થાય.।

સિઢિલો સિઢિલો,

શિથિર શિથિલ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧.૧.૨૧૬ ॥ સૂત્રથી થકારનો ઢકાર થાય ત્યારે સિઢિર-સિઢિલ થાય ॥ ૮૧.૧.૨૬૦ ॥ સૂત્રથી થકારનો મકાર થાય ત્યારે સિઢિર અને સિઢિલ થાય ॥ ૮૧.૧.૨૬૮ ॥ સૂત્રથી રકારનો લકાર થાય ત્યારે સિઢિલ-સિઢિલ થાય પછી ॥ ૮૧.૩.૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે સિઢિલો-સિઢિલો રૂપ થાય ॥ ૮૧.૧.૮૧ ॥ સૂત્રમાં સિઢિકં પણ સાધેલ છે ત્યાં બેલું.

પદ્મો,

પ્રથમ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧.૧.૨૧૬ ॥ સૂત્રથી થકારનો ઢકાર થાય ત્યારે પ્રથમ રૂપ થાય ૮૧.૨.૭૧ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય ત્યારે પદ્મ થાય ॥ ૮૧.૩.૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો આદેશ થાય ત્યારે પદ્મો રૂપ સિદ્ધ થાય.

નિસીથ-પૃથિવ્યો વા ॥ ૮૧.૧.૨૧૬ ॥

અનયોસ્થસ્ય હો વા ભવતિ ।

અર્થ:—આ બે શબ્દોમાં થકારનો ઢકાર વિકલ્પે થાય છે.

નિસીઢો નિસીઢો,

નિસીથ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧.૧.૨૬૦ ॥ સૂત્રથી થકારનો સકાર થાય ત્યારે નિસીથ થાય ॥ ૮૧.૧.૨૧૬ ॥ સૂત્રથી થકારનો ઢકાર વિકલ્પે થાય ત્યારે નિસીઢ અને ॥ ૮૧.૧.૧૮૭ ॥ સૂત્રથી થકારનો ઢકાર થાય ત્યારે નિસીઢ થાય ॥ ૮૧.૩.૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે નિસીઢો અને નિસીઢો રૂપ સિદ્ધ થાય છે.

પુઢવી પુઢવી,

પૃથિવી શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧.૧.૨૧૬ ॥ સૂત્રથી થકારનો ઢકાર વિકલ્પે થાય ત્યારે પૃઢિવી થાય ॥ ૮૧.૧.૧૩૧ ॥ સૂત્રથી આદિ ઋકારનો ડકાર થાય ત્યારે પુઢિવી થાય ॥ ૮૧.૧.૮૮ ॥ સૂત્રથી ઙકારનો અકાર થાય ત્યારે પુઢવી રૂપ સિદ્ધ થાય ॥ ૮૧.૧.૧૩૧ ॥ સૂત્રમાં પુઢવી રૂપ સિદ્ધ કરેલ છે ત્યાં બેઠ લેલું એ પુઢવી અને બીજા પક્ષમાં પુઢવી રૂપ સિદ્ધ થાય.

દશન-દષ્ટ-દગ્ધ-દોલા-દંડ-દર-દાહ-દંભ-દર્ભ-કદન-દોહદે-દો

વાડ: ॥ ૮ । ૧ ॥ ૨૧૭ ॥

एषु दस्य ङो वा भवति ।

આ શબ્દોમાં દકારનો ઢકાર વિકલ્પે થાય છે.

दसणं दसणं,

દશન શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૧૭ ॥ સૂત્રથી દકારનો ઢકાર વિકલ્પે થાય ત્યારે દશન થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી શકારનો સકાર થાય ત્યારે દસન થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૨૮ ॥ સૂત્રથી નકારનો ણકાર થાય ત્યારે દસણ થાય પક્ષે દસણ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે દસણ અને દસણં રૂપ સિદ્ધ થાય.

दङ्गो दङ्गो,

દષ્ટ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૧૭ ॥ સૂત્રથી દકારનો ઢકાર વિકલ્પે થાય ત્યારે દષ્ઠ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૩૪ ॥ સૂત્રથી ણનો ઠકાર થાય ત્યારે દઠ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૧ ॥ સૂત્રથી ઠકાર ળેવડો થાય ॥ ૮ । ૨ । ૯૦ ॥ સૂત્રથી પૂર્વ ઠકારનો ઠકાર થાય ત્યારે દઢ અને પક્ષે દઢ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને ઙો થાય ત્યારે દઙ્ગો અને દઙ્ગો રૂપ થાય.

दङ्गो दङ्गो,

દગ્ધ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૧૭ ॥ સૂત્રથી દકારનો વિકલ્પે ઢકાર થાય ત્યારે દગ્ધ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૪૦ ॥ સૂત્રથી ગ્ધનો ઢ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૨ ॥ સૂત્રથી ઢકાર ળેવડો થાય ॥ ૮ । ૨ । ૯૦ ॥ સૂત્રથી પૂર્વ ઢકારનો ઢકાર થાય ત્યારે દઙ્ગ થાય બીજા પક્ષે દઙ્ગ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને ઙો થાય ત્યારે દઙ્ગો અને દઙ્ગો રૂપ સિદ્ધ થાય.

दोला-दोला,

દોલા શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૧૭ ॥ સૂત્રથી દકારનો વિકલ્પે ઢકાર થાય ત્યારે દોલા પક્ષે દોલા રૂપ સિદ્ધ થાય.

दण्डो दण्डो,

દંડ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૧૭ ॥ સૂત્રથી

દકારનો ઢકાર થાય ત્યારે દળ્લ થાય વિકલ્પ હોવાથી પક્ષે દળ્લ થાય
॥ ૮૧૩૧૨ ॥ સૂત્રથી સિનો હો થાય ત્યારે ઢળ્લો અને દળ્લો થાય.।

દરો ડરો, દાહો ઢાહો, ઢમ્મો દમ્મો,

દર દાહ દમ્મ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧૩૧૨ ॥ સૂત્રથી
દકારનો ઢકાર વિકલ્પે થાય ત્યારે ડર ઢાહ ઢમ્મ થાય ॥ ૮૧૩૧૨ ॥ સૂત્રથી
સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે ડરો દરો, ઢાહો દાહો, ઢમ્મો દમ્મો રૂપો સિદ્ધ થાય છે.।
ઢમ્મો દમ્મો,

દર્મ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧૩૧૭ ॥ સૂત્રથી રકારનો
લોપ થાય ત્યારે દમ્મ થાય ॥ ૮૧૩૧૭ ॥ સૂત્રથી મકાર બેવડો થાય પછી
॥ ૮૧૩૧૦ ॥ સૂત્રથી પૂર્વ મકારનો વ્કાર થાય ॥ ૮૧૩૧૨ ॥ સૂત્રથી
સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે દમ્મો થાય પક્ષે ॥ ૮૧૩૧૭ ॥ સૂત્રથી
દકારનો ઢકાર થાય ત્યારે ઢમ્મો રૂપ થાય એવી રીતે દમ્મો અને ઢમ્મો
રૂપો થાય.।

કઢળં કયળં,

કઢન શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧૩૧૭ ॥ સૂત્રથી
દકારનો વિકલ્પે ઢકાર થાય ત્યારે કઢન થાય ॥ ૮૧૩૧૭ ॥ સૂત્રથી
નકારનો ણકાર થાય ત્યારે કઢળ થાય બીજા પક્ષમાં ॥ ૮૧૩૧૭ ॥
સૂત્રથી દકારનો લોપ થાય ત્યારે કઢળ થાય ॥ ૮૧૩૧૭ ॥ સૂત્રથી
અવર્ણનો યકાર થાય ત્યારે કયળ થાય ॥ ૮૧૩૧૭ ॥ સૂત્રથી સિનો
મ્કાર થાય પછી ॥ ૮૧૩૧૭ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે
કઢળ અને કયળ રૂપો સિદ્ધ થાય.।

દોહલો દોહલો,

દોહલ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧૩૧૭ ॥ સૂત્રથી
દકારનો ઢકાર વિકલ્પે થાય ત્યારે દોહલ અને દોહલ થાય ॥ ૮૧૩૧૭ ॥
સૂત્રથી દકારનો લકાર થાય ત્યારે દોહલ અને દોહલ થાય ॥ ૮૧૩૧૨ ॥
સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે દોહલો અને દોહલો સિદ્ધ થાય.।

દરશન્દસ્ય ચ મયાર્થવૃત્તેરેઽ ભવતિ ।

દરદલિઝ,

દર શબ્દનો અર્થ ભય થતો હોય તોજ દનો ઢ થાય અન્યત્ર દરદલિઝ

દલિત શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય અને તેની પૂર્વે દર શબ્દ બેડવાથી દરદલિત રૂપ થાય.

દંશ દહો: ॥ ૮ । ૧ । ૨૧૮ ॥

અનયોર્થાત્વોર્દસ્ય ડો ભવતિ ।

અર્થ:—આ બે ધાતુના દકારનો ઢકાર થાય છે.

હસઈ હહઈ,

દશતિ અને દહતિ ધાતુ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૧૮ ॥ સૂત્રથી દકારનો ઢકાર થાય ત્યારે હશતિ અને હહતિ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી શકારનો સકાર થાય ત્યારે હસતિ અને હહતિ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૧ ॥ સૂત્રથી તિના સ્થાને ઈ થાય ત્યારે હસઈ અને હહઈ રૂપો થાય.

સંખ્યા ગદ્ગદે ર: ॥ ૮ । ૧ । ૨૧૯ ॥

સંખ્યાવાચિનિ ગદ્ગદશબ્દે ચ દસ્ય રો ભવતિ ।

અર્થ:—સંખ્યા વાચી શબ્દ અને ગદ્ગદ શબ્દના દકારનો રકાર થાય છે.

એઆરહ,

एकादश શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી કકારનો લોપ થાય ત્યારે એઆદશ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૧૯ ॥ સૂત્રથી દકારનો રકાર થાય ત્યારે એઆરશ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૨ ॥ સૂત્રથી શકારનો હકાર થાય ત્યારે એઆરહ થાય.

બારહ,

द्वादश શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી દકારનો લોપ થાય ત્યારે વાદશ થાય શેષ પૂર્વવત્ સૂત્રો લાગે ત્યારે બારહ રૂપ સિદ્ધ થાય.

તેરહ,

त्रयोदश શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૬૬ ॥ સૂત્રમાં સાધેલ છે ત્યાં તેરહ થાય છે.

ગગરં,

गद्गद શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી દકારનો

લોપ થાય ત્યારે ગગદ થાય ॥ ૮૧૨ ॥ સૂત્રથી ગકાર ળેવડો થાય ત્યારે ગગદ થાય ॥ ૮૧૨ ॥ સૂત્રથી દકારનો રકાર થાય ત્યારે ગગર થાય ॥ ૮૧૨ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય ॥ ૮૧૨ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે ગગરં રૂપ સિદ્ધ થાય.

તેદસ,

અનાદેરિત્યેવ આહિભૂત ન હોય તો થાય તેદસ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧૨ ॥ સૂત્રથી ગકારનો સકાર થાય ત્યારે તેદસ થાય.

ચઝદહ,

અસંયુક્તસ્પેત્યેવ બેડાક્ષર વિના હોય તોજ થાય ચતુર્દશ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧૨ ॥ સૂત્રમાં ચઝદહ શબ્દ સાધેલ છે ત્યાં બેઠ લેવું.

કદલ્પામદ્રુમે ॥ ૮૧૨ ॥ ૨૨૦ ॥

કદલીશબ્દે અદ્રુમવાચિનિ દસ્ય રો ભવતિ.

અર્થ:-કદલી શબ્દનો અર્થ વૃક્ષ થતો ન હોય તો તેના ફનો ર થાય છે.

કરલી,

કદલી શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧૨ ॥ સૂત્રથી દકારનો રકાર થાય ત્યારે કરલી થાય.

અદ્રુમ ઇતિ કિમ્ । વૃક્ષ વાયિ ન હોય તોજ થાય એમ કેમ ? વૃક્ષ વાયિ હોય તો ન થાય જેમકે:-

કયલી કેલી,

કદલી શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧૨ ॥ સૂત્રથી દકારનો લોપ થાય ॥ ૮૧૨ ॥ સૂત્રથી અવર્ણનો યકાર થાય ત્યારે કયલી રૂપ થાય. કદલ શબ્દ પૂર્વે ॥ ૮૧૨ ॥ સૂત્રમાં સાધેલ છે ત્યાં કેલી બેઠ લેવું.

પ્રદીપિ દોહદે લઃ ॥ ૮૧૨ ॥ ૨૨૧ ॥

પૂર્વે દીપ્યતૌ ધાતૌ, દોહદશબ્દે ચ દસ્ય લો ભવતિ.

અર્થ:-પ્ર ઉપસર્ગવાળા દીપ્ ધાતુ અને દોહદ શબ્દના દકારનો લકાર થાય.

પલીવેઙ,

પ્રદીપયતિ ધાતુ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧૨ ॥ ૭૨ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય ત્યારે પ્રદીપયતિ થાય ॥ ૮૧૨ ॥ ૨૨૨ ॥ સૂત્રથી દકારનો લકાર થાય ત્યારે પલીપયતિ થાય ॥ ૮૧૨ ॥ ૨૩૨ ॥ સૂત્રથી પકારનો વકાર થાય ત્યારે પલીવયતિ થાય ॥ ૮૧૩ ॥ ૧૪૨ ॥ સૂત્રથી ણિના થયેલા અચને સ્થાને ણ આદેશ થયો પછી ॥ ૮૧૩ ॥ ૧૩૨ ॥ સૂત્રથી તિનો ઙ થવાથી પલીવેઙ રૂપ સિદ્ધ થાય.

પલિત્ત,

પ્રદીપ્ત શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧૨ ॥ ૮૪ ॥ સૂત્રથી ઙનો ઙ થાય ત્યારે પ્રદિપ્ત થાય ॥ ૮૧૨ ॥ ૭૨ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય પછી ॥ ૮૧૨ ॥ ૨૨૨ ॥ સૂત્રથી દકારનો લકાર થાય ત્યારે પલિત્ત થાય ॥ ૮૧૨ ॥ ૭૭ ॥ સૂત્રથી પકારનો લોપ થાય પછી ॥ ૮૧૨ ॥ ૮૨ ॥ સૂત્રથી તકાર બેવડો થાય ત્યારે પલિત્ત થાય ॥ ૮૧૩ ॥ ૨૨ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય ॥ ૮૧૨ ॥ ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે પલિત્ત રૂપ થાય. ૧ દોહલો,

દોહદ શબ્દની સાધનિકા ॥ ૮૧૨ ॥ ૨૧૭ ॥ સૂત્રમાં જોઈ લેવી.

કદમ્બે વા ॥ ૮૧૨ ॥ ૨૨૨ ॥

કદમ્બ શબ્દે દસ્ય લો વા ભવતિ.

અર્થ:-કદમ્બ શબ્દના દકારનો લકાર વિકલ્પે થાય છે.

કલમ્બો કયમ્બો,

કદમ્બ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧૨ ॥ ૨૨૨ ॥ સૂત્રથી દકારનો લકાર વિકલ્પે થાય બીજા પક્ષમાં ॥ ૮૧૨ ॥ ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી દકારનો લોપ થાય ત્યારે કદમ્બ થાય પછી ॥ ૮૧૨ ॥ ૧૮૦ ॥ સૂત્રથી અવર્ણનો ચકાર થાય ત્યારે કયમ્બ થાય ॥ ૮૧૩ ॥ ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને ડો થાય ત્યારે કલમ્બો અને પક્ષે કયમ્બો રૂપો થાય.

દીપૌ ધો વા ॥ ૮૧૨ ॥ ૨૨૩ ॥

દીપ્યતૌ ધાતૌ દસ્ય ધો વા ભવતિ.

અર્થ:-દીપ ધાતુના દકારનો ઘકાર વિકલ્પે થાય છે.

ધિપ્પઙ્ગ દિપ્પઙ્ગ,

દીપ્યતે સંસ્કૃત ધાતુનું ૩૫ છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧૨૨૩ ॥ સૂત્રથી દકારનો વિકલ્પે ઘકાર થાય ત્યારે ધીપ્યતે થાય ॥ ૮૧૧૮૪ ॥ સૂત્રથી હસ્ત્ર થાય ત્યારે ધિપ્યતે થાય ॥ ૮૧૨૧૭૮ ॥ સૂત્રથી યકારનો લોપ થાય ત્યારે ધિપ્યતે થાય ॥ ૮૧૨૧૮૯ ॥ સૂત્રથી વકાર ખેવડો થાય ત્યારે ધિપ્યતે પક્ષે દિપ્યતે થાય ॥ ૮૧૩૧૩૨ ॥ સૂત્રથી તેના સ્થાને ફકાર થાય ત્યારે ધિપ્પઙ્ગ અને દિપ્પઙ્ગ ૩૫૦ સિદ્ધ થાય.

કદર્થિતે વઃ ॥ ૮૧૨૨૪ ॥

કદર્થિત દસ્ય વો ભવતિ ।

અર્થ:-કદર્થિત શબ્દમાં રહેલ દકારનો વકાર થાય છે.

કવટ્ટિઓ,

કદર્થિત શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧૨૨૪ ॥ સૂત્રથી દકારનો વકાર થાય ત્યારે કવર્થિત થાય ॥ ૮૧૨૨૯ ॥ સૂત્રથી સંયુક્ત ર્થનો દકાર થાય ત્યારે કવટ્ટિ થાય પછી ॥ ૮૧૨૧૮૯ ॥ સૂત્રથી દકાર ખેવડો થાય ત્યારે વવટ્ટિ થાય ॥ ૮૧૧૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય ત્યારે કવટ્ટિ થાય ॥ ૮૧૩૧૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે કવટ્ટિઓ થાય.

કકુદે હઃ ॥ ૮૧૨૨૫ ॥

કકુદે દસ્ય હો ભવતિ ।

અર્થ:-કકુદ શબ્દમાં રહેલ દકારનો હકાર થાય છે.

કઝહં,

કકુદ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧૧૧૭૭ ॥ સૂત્રથી કકારનો લોપ થાય ત્યારે કઝદ થાય ॥ ૮૧૨૨૬ ॥ સૂત્રથી દકારનો હકાર થાય ત્યારે કઝહ થાય પછી ॥ ૮૧૩૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય અને ॥ ૮૧૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે કઝઃ ૩૫ સિદ્ધ થાય.

નિષધે ધો ઢઃ ॥ ૮।૧।૨૨૬ ॥

નિષધે ધસ્ય ઢો ભવતિ ।

અર્થઃ—નિષધ શબ્દમાં રહેલ ધકારનો ઢકાર થાય છે ।

નિસઢો,

નિષધ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું ॥ ૮।૧।૨૬૦ ॥ સૂત્રથી પકારનો સકાર થાય પછી ॥ ૮।૧।૨૨૬ ॥ સૂત્રથી ધકારનો ઢકાર થાય ત્યારે નિસઢ થાય ॥ ૮।૩।૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને ઢો થાય ત્યારે નિસઢો રૂપ થાય છે ।

ઔષધે ॥ ૮।૧।૨૨૭ ॥

ઔષધે ધસ્ય ઢો વા ભવતિ ।

અર્થઃ—ઔષધ શબ્દમાં રહેલ ધનો ઢકાર વિકલ્પે થાય છે ।

ઑસઢં ઑસઢં,

ઔષધ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૧।૨૬૦ ॥ સૂત્રથી ષકારનો સકાર થાય પછી ॥ ૮।૧।૨૨૭ ॥ સૂત્રથી ધકારનો ઢકાર થાય ત્યારે ઑસઢ થાય પક્ષે ॥ ૮।૧।૧૮૭ ॥ સૂત્રથી ધકારનો ઢકાર થાય ત્યારે ઑસઢ થાય ॥ ૮।૩।૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય ॥ ૮।૧।૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્નો અનુસ્વાર થાય ત્યારે ઑસઢં પક્ષે ઑસઢં થાય ।

નો નઃ ॥ ૮।૧।૨૨૮ ॥

સ્વરાત્પરસ્યાસંયુક્તસ્યાનાદેર્નસ્ય નો ભવતિ ।

અર્થઃ—સ્વર થકી પર, અસંયુક્ત અને આદિભૂત ન હોય એવા નકારનો નકાર થાય ।

કળયં,

કનક શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૧।૨૨૮ ॥ સૂત્રથી નકારનો નકાર થાય ત્યારે કળય થાય ॥ ૮।૧।૧૭૭ ॥ સૂત્રથી કકારનો લોપ થાય પછી ॥ ૮।૧।૧૮૦ ॥ સૂત્રથી અવર્ણનો ચકાર થાય ત્યારે કળય થાય ॥ ૮।૩।૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય ॥ ૮।૧।૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે કળયં રૂપ સિદ્ધ થાય ।

મયળો,

મદન શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રમાં સાધનિકા છે ત્યાં જોવું.

વયળ,

વચન શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી ચકારનો લોપ થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૦ ॥ સૂત્રથી અવર્ણનો યકાર થાય ત્યારે વચન થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૨૮ ॥ સૂત્રથી નકારનો ણકાર થાય ત્યારે વચન થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે વચન ૩૫ સિદ્ધ થાય.

નયળ,

નયન શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રમાં આપેલ છે ત્યાં જોઈ લેવું.

માગઈ,

માનન્તિ સંસ્કૃત ધાતુનું ૩૫ છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૨૮ ॥ સૂત્રથી નકારનો ણકાર થાય ત્યારે માણન્તિ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૩૯ ॥ સૂત્રથી તિના સ્થાને ઙ થાય ત્યારે માગઈ થાય. | આર્ષે આર્ષમાં તો આરનાલં. અનિલો. અનલો. આ પ્રયોગમાં નનો ણકાર થતો નથી.

વાદૌ ॥ ૮ । ૧ । ૨૨૯ ॥

અસંયુક્તસ્યાદૌ વર્તમાનસ્યનસ્ય ણો વા મ્તિ.

અર્થ:—જોડાક્ષર વિના આદિ રહેલ નકારનો ણકાર વિકલ્પે થાય છે.

જરો નરો,

નર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૨૯ ॥ સૂત્રથી નકારનો ણકાર વિકલ્પે થાય ત્યારે જર અને નર થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી સિનો હો થાય ત્યારે જરો અને નરો થાય.

જઈ નઈ,

નદી શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૨૯ ॥ સૂત્રથી નકારનો ણકાર વિકલ્પે થાય ત્યારે જદી થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી દકારનો લોપ થાય ત્યારે જઈ અને વિકલ્પ પક્ષમાં નઈ ૩૫ સિદ્ધ થાય.

જેઈ નેઈ,

ની સંસ્કૃત ધાતુ છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૪ । ૨૩૭ ॥ સૂત્રથી ગુણ

થાય ત્યારે નીનો ને થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૩૨ ॥ સૂત્રથી તિના સ્થાને ઙ થાય
ત્યારે નેઙ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૩૨ ॥ સૂત્રથી નકારનો પકાર થાય ત્યારે જેઙ થાય ।

અસંયુક્તસ્યેત્યેવ બેડાક્ષર વિના એમ કહ્યું છે માટે

ન્યાય શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૮ ॥ સૂત્રથી
ચકારનો લોપ થાય ત્યારે નાય થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી ચકારનો લોપ
થાય ત્યારે નાચ થાય પછી ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય
ત્યારે નાહો રૂપ સિદ્ધ થાય ।

નિમ્બ-નાપિતે-લ-ળ્હં વા ॥ ૮ । ૧ । ૨૩૦ ॥

અનયોર્નસ્ય લ. ણ્હં ઇત્યેતૌ વા ભવતઃ ।

અર્થઃ—આ શબ્દોમાંના નકારનો લ અને ણ્હં એવા બે આદેશો
વિકલ્પે થાય છે ।

લિમ્બો નિમ્બો,

નિમ્બ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૩૦ ॥ સૂત્રથી
નકારનો લકાર વિકલ્પે થાય ત્યારે લિમ્બ અને નિમ્બ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥
સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે લિમ્બો અને નિમ્બો રૂપ સિદ્ધ થાય ।
ળ્હાવિઓ નાવિઓ,

નાપિત શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૩૦ ॥ સૂત્રથી
નકારનો ણ્હં થાય ત્યારે ણ્હાપિત થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩૧ ॥ સૂત્રથી પકારનો
વકાર થાય ત્યારે ણ્હાવિત થાય અને નાવિત ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો
લોપ થાય ત્યારે ણ્હાવિચ અને વિકલ્પે પક્ષે નાવિચ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥
સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે ણ્હાવિઓ અને નાવિઓ રૂપ સિદ્ધ થાય છે ।

પો વઃ ॥ ૮ । ૧ । ૨૩૧ ॥

સ્વરાત્પરસ્યાસંયુક્તસ્યાનાદેઃ પસ્ય પ્રાયોગો ભવતિ ।

અર્થઃ—સ્વરથકી પર, બેડાક્ષરવર્જિત, આદિભૂત ન હોય એવા
પકારનો વકાર પ્રાયે થાય ।

સવ્વહો,

શપ્થ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૩૦ ॥ સૂત્રથી
શકારનો સકાર થાય ત્યારે સપ્થ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩૧ ॥ સૂત્રથી પકારનો
પકાર થાય ત્યારે સવ્થ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૭ ॥ સૂત્રથી ચકારનો હકાર થાય

ત્યારે સવહ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે સવહો રૂપ સિદ્ધ થાય.

સાવો,

શાપ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી શકારનો સકાર થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩૧ ॥ સૂત્રથી પકારનો વકાર થાય ત્યારે સાવ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે સાવો રૂપ થાય. ઉવસગો,

ઉવસર્ગ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૩૧ ॥ સૂત્રથી પકારનો વકાર થાય ત્યારે ઉવસર્ગ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૭૧ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય ત્યારે ઉવસગ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૧ ॥ સૂત્રથી ગકાર ળેવડો થાય ત્યારે ઉવસગ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે ઉવસગો રૂપ સિદ્ધ થાય.

પર્વો,

પ્રતીપ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૧ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય ત્યારે પ્રતીપ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય ત્યારે પર્વ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૩૧ ॥ સૂત્રથી પકારનો વકાર થાય ત્યારે પર્વ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે પર્વો રૂપ સિદ્ધ થાય.

કાસવો,

કાશ્યપ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૭૮ ॥ સૂત્રથી ચકારનો લોપ થાય ત્યારે કાશ્યપ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી શકારનો સકાર થાય ત્યારે કાસપ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩૧ ॥ સૂત્રથી પકારનો વકાર થાય ત્યારે કાસવ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે કાસવો રૂપ થાય.

પાવં,

પાપ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૩૧ ॥ સૂત્રથી પકારનો વકાર થાય ત્યારે પાવ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે પાવં રૂપ થાય.

ઉવમા,

ઉવમા શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૩૧ ॥ સૂત્રથી

પકારનો વકાર થાય ત્યારે ઉવમા રૂપ સિદ્ધ થાય.।

કવિલં,

કપિલ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮। ૧। ૨૩૧ ॥ સૂત્રથી પકારનો વકાર થાય ત્યારે કવિલ થાય ॥ ૮। ૩। ૨૧ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય ॥ ૮। ૧। ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે કવિલં રૂપ થાય.।
કુળવં,

કુળપ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮। ૧। ૨૩૧ ॥ સૂત્રથી પકારનો વકાર થાય ત્યારે કુળવ થાય શેષ પૂર્વવત્ કુળવં રૂપ સિદ્ધ થાય.।
કલાવો,

કલાપ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮। ૧। ૨૩૧ ॥ સૂત્રથી પકારનો વકાર થાય પછી ॥ ૮। ૩। ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે કલાવો રૂપ સિદ્ધ થાય.।

કવાલં,

કપાલ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮। ૧। ૧૩૧ ॥ સૂત્રથી પકારનો વકાર થાય ત્યારે કવાલ થાય ॥ ૮। ૩। ૨૫ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને મ્કાર થાય ॥ ૮। ૧। ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારના સ્થાને અનુસ્વાર થાય ત્યારે કવાલં રૂપ સિદ્ધ થાય.।

મહિવાલો,

મહીપાલ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮। ૧। ૪ ॥ સૂત્રથી હ્રસ્વ થાય પછી ॥ ૮। ૧। ૨૩૧ ॥ સૂત્રથી પકારનો વકાર થાય ત્યારે મહિવાલ થાય ॥ ૮। ૩। ૨૪ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે મહિવાલો રૂપ સિદ્ધ થાય.।
ગોવઙ્,

ગોપતિ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮। ૧। ૨૩૧ ॥ સૂત્રથી પકારનો વકાર થાય ત્યારે ગોવતિ થાય ॥ ૮। ૧। ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય ત્યારે ગોવઙ્ થાય.।

તવઙ્,

તપ્ ધાતુ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮। ૪। ૨૩૧ ॥ સૂત્રથી અ ઉમેરી ॥ ૮। ૩। ૩૧ ॥ સૂત્રથી તિનો ફકાર કરવાથી તપઙ્ થાય ॥ ૮। ૧। ૨૩૧ ॥ સૂત્રથી પકારનો વકાર થાય ત્યારે તવઙ્ રૂપ સિદ્ધ થાય છે.।

સ્વરાદિત્યેવ સ્વર થકી પર હોય તોજ થાય.

કમ્પડ,

કમ્પ ધાતુ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૪।૨૩૧ ॥ સૂત્રથી અ ઉમેરાય ॥ ૮।૩।૧૩૧ ॥ સૂત્રથી તેના સ્થાને ઇકાર થાય ત્યારે કમ્પડ રૂપ સિદ્ધ થાય.। અહીં પસ્વરની પછી નથી માટે તેનો વ ન થયો.

અસંયુક્તસ્યેત્યેવ જોડાક્ષર વિના હોય તોજ થાય.

અપ્પમત્તો,

અપ્પમત્ત શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૨।૭૨ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય ત્યારે અપ્પમત્ત થાય ॥ ૮।૨।૮૧ ॥ સૂત્રથી પકાર બેવડો થાય ત્યારે અપ્પમત્ત થાય ॥ ૮।૩।૨ ॥ સૂત્રથી સિનાસ્થાને હો થાય ત્યારે અપ્પમત્તો થાય.। અહીં જ એ જોડેલ અક્ષર હોવાથી તેનો વ ન થયો.। અનાદેરિત્યેવ આદિ ન હોય ન હોય તોજ થાય માટે આદિ પકારનો વકાર થાય નહિ જેમકે:—

મુદ્દેણ પઢ્ઢ,

મુદ્દેણ પઠતિ સંસ્કૃત વાક્ય છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૧।૧૮૭ ॥ સૂત્રથી રકારનો ઢકાર થાય ત્યારે મુદ્દેણ થાય ॥ ૮।૧।૨૨૮ ॥ સૂત્રથી નકારનો જકાર થાય ત્યારે મુદ્દેણ થાય પઠતિ શબ્દના ઢકારનો ઢકાર થાય તે ॥ ૮।૧।૧૯૧ ॥ સૂત્રમાં સાધેલ છે ત્યાં પઢ્ઢ થાય છે.।

પ્રાય इत्येव भूलभां प्रायः नुं ग्रहणु છે તેથી કોઈ ઠેકાણે ન પણ થાય જેમકે:—
કઈ રિઝ,

કપિ અને રિપુ શબ્દો સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૧।૧૭૭ ॥ સૂત્રથી પકારનો લોપ થાય પછી ॥ ૮।૩।૧૩૧ ॥ સૂત્રથી દીર્ઘ થાય કઈ અને રિઝ સિદ્ધ થાય.।

एतेन पकारस्य प्राप्तयोलोपवकारयोर्यस्मिन् कृते श्रुतिमुखमुत्पद्यते स तत्रकार्यः ।

આ વડે કરીને પકારનો લોપ થાય અને વકાર પણ થાય એ બંનેની પ્રાપ્તિમાં જ્યાં શ્રવણને મુખ ઉત્પન્ન થાય ત્યાં તે કરવો એટલે કે જ્યાં પકારનો વકાર કરવાથી શબ્દ કર્ણપ્રિય થતો હોય ત્યાં વકાર કરવો અને જ્યાં પકારનો લોપ કરવાથી શબ્દ કર્ણપ્રિય થતો હોય ત્યાં લોપ કરવો અમુક પ્રયોગમાં અમુકજ થાય એવો ખાસ નિયમ નથી પણ મહાકવિના પ્રયોગોને અનુસારે વ્યવસ્થા કરી લેવી.।

પ્રાટિ-પરુષ-પરિધિ-પરિખા-પનસ-પારિભદ્રે ફઃ ॥૮।૧।૨૩૨॥

પ્યન્તે પટિધાતૌ પરુષાદિષુ ચ પસ્ય ફો ભવતિ ।

અર્થઃ—ણિ પ્રત્યય અન્તવાળા પટિ ધાતુ અને પરુષ વિગેરે શબ્દોના પકારનો ફકાર થાય છે.

ફાલેઙ્ ફાલેઙ્,

પાટયતિ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃત ॥ ૮ । ૧ । ૧૯૮ ॥ માં બેહું ત્યાં સાધનિકા થએલ છે.

ફરુસો,

પરુષ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૩૨ ॥ સૂત્રથી પકારનો ફકાર થાય ત્યારે ફરુષ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી પકારનો સકાર થાય ત્યારે ફરુસ થાય પછી ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને ડો થાય ત્યારે ફરુસો રૂપ સિદ્ધ થાય.

ફલિહો ફલિહા,

પરિધિ અને પરિખા શબ્દો સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૩૨ ॥ સૂત્રથી પકારનો ફકાર થાય ત્યારે ફરિધિ અને પરિખા થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૪ ॥ સૂત્રથી રકારનો લકાર થાય ત્યારે ફલિધિ અને ફલિખા થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૭ ॥ સૂત્રથી ઘકાર અને ઘકારનો હકાર થાય ત્યારે ફલિહ અને ફલિહા થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને ડો થાય ત્યારે ફલિહો રૂપ થાય એવી રીતે ફલિહો અને ફલિહા રૂપો સિદ્ધ થાય. ।

ફળસો,

પનસ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૩૨ ॥ સૂત્રથી પકારનો ફકાર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૨૮ ॥ સૂત્રથી નકારનો ણકાર થાય ત્યારે ફળસ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિનો ડો થાય ત્યારે ફળસો થાય.

ફાલિહ્દો,

પારિભદ્ર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૩૨ ॥ સૂત્રથી પકારનો ફકાર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૪ ॥ સૂત્રથી રકારનો લકાર થાય ત્યારે ફાલિભદ્ર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૭ ॥ સૂત્રથી મકારનો હકાર થાય ત્યારે ફાલિહ્દ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૭૨ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય પછી ॥ ૮ । ૨ । ૮૯ ॥ સૂત્રથી દકાર બેવડો થાય ત્યારે ફાલિહ્દ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિનો ડો થાય ત્યારે ફાલિહ્દો સિદ્ધ થાય.

પ્રભૂતે વઃ ॥ ૮ । ૧ । ૨૩૩ ॥

પ્રભૂતે પસ્ય વો ભવતિ ।

અર્થઃ—પ્રભૂત શબ્દમાં રહેલ પકારનો વકાર થાય છે.

વહુત્તં,

પ્રભૂત શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥૮૧૭૨॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩૩ ॥ સૂત્રથી પકારનો વકાર થાય ત્યારે વહૂત્ત થાય ॥૮૧૭૮૭॥ સૂત્રથી મકારનો હકાર થાય ત્યારે વહૂત્ત થાય ॥૮૧૮૧॥ સૂત્રથી તકાર બેવડો થાય ત્યારે વહૂત્ત થાય ॥ ૮ । ૧ । ૮૪ ॥ સૂત્રથી ઝકાર હ્રસ્વ થાય ત્યારે વહુત્ત થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૫ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય પછી ॥૮૧૨૩॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે વહુત્ત રૂપ સિદ્ધ થાય.

નીપાપીઢે મો વા ॥ ૮ । ૧ ॥ ૨૩૪ ॥

અનયોઃ પસ્ય મો વા ભવતિ ।

અર્થઃ—આ બે શબ્દોમાંના પકારનો મકાર વિકલ્પે થાય છે.

નીમો નીવો,

નીપ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૩૪ ॥ સૂત્રથી પકારનો વિકલ્પે મકાર થાય ત્યારે નીમ થાય અને પક્ષે ॥ ૮ । ૧ । ૨૩૧ ॥ સૂત્રથી પકારનો વકાર થાય ત્યારે નીવ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને ડો થાય ત્યારે નીમો અને નીવો રૂપ સિદ્ધ થાય.

આમેલો આવેડો,

આપીઢ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૦૫ ॥ સૂત્રમાં સાધેલ છે ત્યાં બેધ લેવું.

પાપર્દ્દો રઃ ॥ ૮ । ૧ । ૨૩૫ ॥

પાપર્દ્દાવપદાદૌ પકારસ્ય રો ભવતિ ।

અર્થઃ—પદની આદિ ન હોય તેવા પાપાર્દ્ધિ શબ્દના પકારનો રકાર થાય છે.

પારદ્ધી,

પાપર્દ્ધિ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૩૫ ॥ સૂત્રથી બીજા પકારનો રકાર થાય ત્યારે પારદ્ધિ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૭૧ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય ત્યારે પારદ્ધિ થાય પછી ॥ ૮ । ૩ । ૧૨ ॥ સૂત્રથી અંત્યસ્વર દીર્ઘ થાય ત્યારે પારદ્ધી રૂપ સિદ્ધ થાય.

ફો મ. હૌ ॥ ૮ । ૧ । ૨૩૬ ॥

સ્વરાત્પરસ્થાસંયુક્તસ્યાનાદેઃ ફસ્ય મ.હૌ ભવતઃ ।

અર્થઃ—સ્વરથક્રી પર જોડાક્ષર વિના અને આદિ ન હોય એવા શબ્દોમાંના ફનો મકાર થાય છે કચિત્ મઃ કોઈ વખત મકાર થાય છે. રેમો,

રેફ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૩૬ ॥ સૂત્રથી ફકારનો મકાર થાય ત્યારે રેમ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને ડો થાય ત્યારે રેમો રૂપ થાય.

સિમા,

શિફા શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૩૭ ॥ સૂત્રથી જકારનો સકાર થાય ત્યારે સિફા થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩૬ ॥ સૂત્રથી ફકારનો મકાર થાય ત્યારે સિમા સિદ્ધ થાય કચિત્ હઃ કોઈ વખત હકાર થાય.

મુત્તાહલં,

મુક્તાફલ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૩૬ ॥ સૂત્રથી ફકારનો હકાર થાય ॥ ૮ । ૨ । ૭૭ ॥ સૂત્રથી કકારનો લોપ થાય ત્યારે મુતાહલ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૯ ॥ સૂત્રથી તકાર બેવરે થાય ત્યારે મુત્તાહલ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મકાર થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩૭ ॥ સૂત્રથી મકારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે મુત્તાહલ રૂપ સિદ્ધ થાય.

કચિદુભાવપિ કોઈ વખત બંને પણ થાય.

સમલં સહલં,

સફલ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૩૭ ॥ સૂત્રથી ફકારનો મકાર અને હકાર બંને થાય ત્યારે સમલ અને સહલ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મકાર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મકારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે સમલ અને સહલ રૂપ થાય.

સેમાલિઆ સેહાલિઆ,

સેફાલિકા શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૩૭ ॥ સૂત્રથી જકારનો સકાર થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩૬ ॥ સૂત્રથી ફકારનો મકાર અને હકાર થાય ત્યારે સેમાલિકા અને સેહાલિકા થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી કકારનો લોપ થાય ત્યારે સેમાલિઆ અને સેહાલિઆ રૂપ સિદ્ધ થાય.

સમરી સહરી,

શફરી શખ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી શકારનો સકાર થાય. પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૩૬ ॥ સૂત્રથી ફકારનો મકાર અને હકાર થાય. ત્યારે સમરી અને સહરી રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

ગુમર ગુહર,

ગુફતિ શખ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૩૬ ॥ સૂત્રથી ફકારનો મકાર અને હકાર થાય ત્યારે ગુમતિ અને ગુહતિ થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૧૩૧ ॥ સૂત્રથી તિના સ્થાને ર થાય ત્યારે ગુમર અને ગુહર થાય. ।

સ્વરાદિત્યેવ ગુંફર મૂલમાં સ્વર થકી પર એમ કહ્યું છે માટે ગુંફતિનું ગુંફર થાય. ।

અસંયુક્તસ્યેત્યેવ પુષ્કં જોડાક્ષર વિના એમ કહ્યું છે માટે પુષ્કં તેનું પુષ્કં રૂપ થાય. ।

અનાદેરિત્યેવ આદિભૂત ન હોય તો થાય એમ કહ્યું છે તેથી સંસ્કૃતમાં તિષ્ઠતિ ફળો તેનું ચિદ્ધ ફળી એવું રૂપ થાય. । પ્રાય રૂપે પ્રહણ ક્યું છે તેથી સંસ્કૃતમાં કૃષ્ણ ફળી તેનું કસણ ફળી એવું રૂપ થાય છે. ।

વો વઃ ॥ ૮ । ૧ । ૨૩૭ ॥

સ્વરાત્પરસ્થાસંયુક્તસ્યાનાદેર્વસ્ય વો ભવતિ ।

અર્થઃ—સ્વર થકી પર જોડાક્ષર વિના અને આદિભૂત ન હોય એવા વકારનો વકાર થાય. ।

અલાઘૂ અલાઝ,

અલાઘૂ શખ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૩૭ ॥ સૂત્રથી વકારનો વકાર થાય ત્યારે અલાઘૂ થાય. પક્ષે ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી વકારનો લોપ થાય ત્યારે અલાઝ થાય. ।

સવલો,

શવલ શખ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૩૭ ॥ સૂત્રથી વકારનો વકાર થાય ત્યારે સવલ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી શકારનો સકાર થાય ત્યારે સવલ થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે સવલો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

વિસિન્યા મઃ ॥ ૮ । ૧ । ૨૩૮ ॥

વિસિન્યાં વસ્ય મો ભવતિ ।

અર્થઃ—વિસિની શખ્દમાં વકારનો મકાર થાય છે. ।

મિસિની,

વિસિની શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧૧.૨૩૮ ॥ સૂત્રથી
વકારનો મકાર થાય ત્યારે મિસિની થાય ॥ ૮૧૧.૨૨૮ ॥ સૂત્રથી નકારનો
ળકાર થાય ત્યારે મિસિની રૂપ સિદ્ધ થાય.

સ્ત્રીલિંગનિર્દેશાદિહ ન ભવતિ-વિસિની એવો સ્ત્રીલિંગનો ઉચ્ચાર કરીને
આદેશ કરેલો છે. તેથી આ ઠેકાણે ન થાય વિસ-તન્તુ પેલવાળં થાય વિસ-
તન્તુ પેલવાનાં સંસ્કૃત છે ॥ ૮૧૩.૬ ॥ સૂત્રથી આમ્નો ણ થાય પછી
॥ ૮૧૩.૧૨ ॥ સૂત્રથી દીર્ઘ થાય ત્યારે વિસ-તન્તુ-પેલવાળ થાય ॥ ૮૧૩.૨૭ ॥
સૂત્રથી અન્તમાં અનુસ્વાર થાય ત્યારે વિસ-તન્તુ-પેલવાળં રૂપ સિદ્ધ થાય.

કવન્ધે મયૌ ॥ ૮૧૧.૨૩૯ ॥

કવન્ધે વસ્ય મ-યૌ ભવતિ.

અર્થ:-કવન્ધ શબ્દમાં રહેલ વકારનો મકાર અને યકાર થાય છે.
કમન્ધો કયન્ધો,

કવન્ધ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧૧.૨૩૯ ॥ સૂત્રથી
વકારનો મકાર અને યકાર થાય ત્યારે કમન્ધ અને કયન્ધ થાય ॥ ૮૧૩.૨૪ ॥
સૂત્રથી સિનો હો થાય ત્યારે કમન્ધો ને કયન્ધો થાય.

કૈટમે મો વઃ ॥ ૮૧૧.૨૪૦ ॥

કૈટમે મસ્ય વો ભવતિ.

કૈટમ શબ્દના મકારનો વકાર થાય છે.

કેઢવો,

કૈટમ શબ્દ ॥ ૮૧૧.૧૨૬ ॥ સૂત્રમાં સાધેલ છે ત્યાં જોઈ લેવું
કેઢવો રૂપ થાય.

વિષમે મો હો વા ॥ ૮૧૧.૨૪૧ ॥

વિષમે મસ્ય હો વા ભવતિ.

અર્થ:-વિષમ શબ્દમાં રહેલ મકારનો ઢકાર વિકલ્પે થાય છે.
વિસઢો વિસમો,

વિષમ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧૧.૨૬૦ ॥ સૂત્રથી
વકારનો સકાર થાય ત્યારે વિસમ થાય ॥ ૮૧૧.૨૪૧ ॥ સૂત્રથી મકારનો
ઢકાર વિકલ્પે થાય ત્યારે વિસઢ અને વિસમ થાય ॥ ૮૧૩.૨ ॥ સૂત્રથી
સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે વિસઢો અને વિસમો રૂપ થાય.

મન્મથે વઃ ॥ ૮૧૧ ૨૪૨ ॥

મન્મથે મસ્ય વો ભવતિ ।

અર્થઃ—મન્મથ શબ્દમાંના મકારનો વકાર થાય છે ।

વન્મહો,

મન્મથ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧૧ ૨૪૨ ॥ સૂત્રથી મકારનો વકાર થાય છે ત્યારે વન્મથ થાય. ॥ ૮૧૨ ૬૧ ॥ સૂત્રથી ન્મનો મકાર થાય ત્યારે વ્મથ થાય ॥ ૮૧૨ ૮૨ ॥ સૂત્રથી મકાર બેવડો થાય ત્યારે વન્મથ થાય ॥ ૮૧૩ ૮૭ ॥ સૂત્રથી ચકારનો હકાર થાય ત્યારે વન્મહ થાય ॥ ૮૧૩ ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને ડો થાય ત્યારે વન્મહો રૂપ થાય ।

વાભિમન્યૌ ॥ ૮૧૨ ૨૪૩ ॥

અભિમન્યુશબ્દે મો વો વા ભવતિ ।

અભિમન્યુ શબ્દમાં રહેલ મકારનો વકાર વિકલ્પે થાય છે ।

અહિવન્નૂ—અહિમન્નૂ

અભિમન્યુ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧૨ ૨૪૩ ॥ સૂત્રથી મકારનો હકાર થાય પછી ॥ ૮૧૨ ૨૪૩ ॥ સૂત્રથી મકારનો વકાર વિકલ્પે થાય ત્યારે અહિવન્નુ અને અહિમન્નુ થાય. ॥ ૮૧૨ ૮૭ ॥ સૂત્રથી ચકારનો લોપ થાય ત્યારે અહિવનુ અને અહિમનુ થાય. ॥ ૮૧૨ ૮૨ ॥ સૂત્રથી નકાર બેવડો થાય ત્યારે અહિવન્નુ અને અહિમન્નુ થાય. ॥ ૮૧૩ ૧૯ ॥ સૂત્રથી અંત્યસ્વર દીર્ઘ થાય ત્યારે અહિવન્નૂ અને અહિમન્નૂ રૂપ સિદ્ધ થાય ।

ભ્રમરે સો વા ॥ ૮૧૨ ૨૪૪ ॥

ભ્રમરે મસ્ય સો વા ભવતિ ।

અર્થઃ—ભ્રમર શબ્દમાં રહેલ મકારનો સ વિકલ્પે થાય ।

મસલો—મમરો,

ભ્રમર શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧૨ ૭૨ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય પછી ॥ ૮૧૨ ૨૪૪ ॥ સૂત્રથી મકારનો સકાર વિકલ્પે થાય ત્યારે મસર અને મમર થાય ॥ ૮૧૨ ૨૫૪ ॥ સૂત્રથી રકારનો લકાર થાય ત્યારે મસલ અને મમર થાય. ॥ ૮૧૩ ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને ડો થાય ત્યારે મસલો અને મમરો રૂપો થાય. ।

આદેર્યો જઃ ॥ ૮।૧।૨૪૫ ॥

પદાદેર્યસ્ય જો ભવતિ ।

અર્થઃ—પદની આદિમાં રહેલં યકારનો જકાર થાય છે. ।

જસો-જમો-જાડ,

યજશ્-યમ-યાતિ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૧।૨૪૫ ॥ સૂત્રથી યકારનો જકાર થાય ત્યારે જશ્-જમ-જાતિ થાય. ॥ ૮।૧।૨૬૦ ॥ સૂત્રથી જકારનો સકાર થાય ॥ ૮।૧।૧૧ ॥ સૂત્રથી અંત્ય સ્કારનો લોપ થાય અને ॥ ૮।૩।૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે જસો રૂપ થાય. । જમ શબ્દને ॥ ૮।૩।૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે જમો થાય છે. । જાતિને ॥ ૮।૩।૧૩૨ ॥ સૂત્રથી તિના સ્થાને ઙ થાય ત્યારે જાડ રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

આદેરિતિ કિમ્ ? પદની આદિમાં હોય તો એમ શા માટે ? જો એમ ન હોય તો ન થાય જેમકે:—

અવયવો,

અવયવ શબ્દનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૩।૨ ॥ સૂત્રથી સિનો હો થાય ત્યારે અવયવો રૂપ સિદ્ધ થાય ત્યાં જકાર ન થાય. ।

વિળઓ

વિનય શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૧।૨૨૮ ॥ સૂત્રથી નકારનો નકાર થાય ત્યારે વિળય થાય. ॥ ૮।૧।૧૭૭ ॥ સૂત્રથી યકારનો લોપ થાય ત્યારે વિળઅ થાય. ॥ ૮।૩।૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય. ત્યારે વિળઓ રૂપ સિદ્ધ થાય. । बहुलाधिकारात्सोपसर्गस्यानादेरपि બહુલ અધિકાર હોવાથી ઉપસર્ગ સહીત હોવાથી પદની આદિમાં ન હોય તો પણ થાય. જેમકે:— સંજમો-સંજોગો,

સંયમ અને સંયોગ શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૧।૨૪૫ ॥ સૂત્રથી યકારનો જકાર થાય ત્યારે સંજમ અને સંજોગ થાય પછી ॥ ૮।૩।૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે સંજમો-સંજોગો થાય. ।

અવજસો,

અવજશ્ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૧।૨૪૫ ॥ સૂત્રથી યકારનો જકાર થાય ત્યારે અવજશ્ થાય ॥ ૮।૧।૨૩૧ ॥ સૂત્રથી યકારનો વકાર થાય ત્યારે અવજશ્ થાય ॥ ૮।૧।૨૬૦ ॥ સૂત્રથી જકારનો સકાર

Jin Gun Aaradhak Trust

લોપ થાય ત્યારે તુમ્હારિસ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી જકારનો સકાર થાય ત્યારે તુમ્હારિસ થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે તુમ્હારિસો થાય. ।

તુમ્હકેરો,

યુષ્મદીય શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૪૬ ॥ સૂત્રથી ચકારનો તકાર થાય ત્યારે તુષ્મદીય થાય. ॥ ૮ । ૨ । ૭૪ ॥ સૂત્રથી ષ્મનો મ્હ થાય ત્યારે તુમ્હદીય થાય. ॥ ૮ । ૨ । ૧૪૭ ॥ સૂત્રથી ઇદમ્ અર્થના પ્રત્યયનો કેર આદેશ થાય ત્યારે તુમ્હકેર થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે તુમ્હકેરો રૂપ થાય. ।

અર્થ પર ઇતિ કિમ્ ? યુષ્મદ્ શબ્દનો તું કે તમે અર્થ થતો હોય તોજ આદી યનો તકાર થાય પણ જો એ અર્થ ન થતો હોય તો તકાર થાય નહિ જેમકે:—

જુમ્હદમ્હ પયરણ,

યુષ્મદસ્મત્ પ્રકરણ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૪૬ ॥ સૂત્રથી ચકારનો જકાર થાય પછી ॥ ૮ । ૨ । ૭૪ ॥ સૂત્રથી ષ્મ અને સ્મનો મ્હ થાય ત્યારે જુમ્હદમ્હ થાય પ્રકરણ તેનું ॥ ૮ । ૨ । ૭૯ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી કકારનો લોપ થાય ત્યારે પઅરણ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૦ ॥ સૂત્રથી અવર્ણનો ચકાર થાય ત્યારે જુમ્હદમ્હપયરણ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે જુમ્હદમ્હપયરણ રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

યષ્ટયાં લઃ ॥ ૮ । ૧ । ૨૪૭ ॥

યષ્ટયાં યસ્ય લો ભવતિ ।

અર્થ:—યષ્ટિ શબ્દમાં રહેલ ચકારનો લકાર થાય છે. ।

લઙ્કી,

યષ્ટિ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૪૭ ॥ સૂત્રથી ચકારનો લકાર થાય ત્યારે લષ્ટિ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૩૪ ॥ સૂત્રથી ણનો ઠકાર થાય પછી ॥ ૮ । ૨ । ૮૯ ॥ સૂત્રથી ઠકાર બેવડો થાય ॥ ૮ । ૨ । ૯૦ ॥ સૂત્રથી પૂર્વ ઠકારનો ઠકાર થાય ત્યારે લઙ્કી થાય ॥ ૮ । ૩ । ૧૧ ॥ સૂત્રથી અંત્યસ્વર દીર્ઘ થાય ત્યારે લઙ્કી રૂપ થાય છે. ।

વેણુલઙ્કી,

વેણુયષ્ટિનું પણ પૂર્વવત્ વેણુલઙ્કી રૂપ થાય. ।

ઉચ્ચુ-લટ્ટી,

ઇક્ષુયષ્ટિ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ઇક્ષુ શબ્દ ॥ ૮૧૧.૧૬ ॥ સૂત્રમાં સાધેલ છે ત્યાં ઉચ્ચુ થાય અને યષ્ટિ પૂર્વવત્ સાધવો ત્યારે ઉચ્ચુલટ્ટી રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

મહુલટ્ટી,

મધુયષ્ટિ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧૧.૧૮૭ ॥ સૂત્રથી ઘકારનો હકાર થાય ત્યારે મહુ થાય અને યષ્ટિ પૂર્વવત્ ત્યારે મહુલટ્ટી રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

વોત્તરીયાનીય-તીય-કૃદ્યે જ્ઞઃ ॥ ૮૧૨.૨૪૮ ॥

ઉત્તરીયશબ્દે અનીયતીયકૃદ્યપ્રત્યયેષુ ચ યસ્ય દ્વિરુક્તો જો વા ભવતિ ।

અર્થઃ—ઉત્તરીય શબ્દમાં અને અનીય-તીય તથા કૃદંતના ય પ્રત્યયનો વિકલ્પે બેવડો જકાર થાય. ।

ઉત્તરિજ્ઞં ઉત્તરીયં,

ઉત્તરીય શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧૨.૨૪૮ ॥ સૂત્રથી યકારનો બેવડો જકાર વિકલ્પે થાય ત્યારે ઉત્તરીજ્ઞ થાય. ॥ ૮૧૨.૮૪ ॥ સૂત્રથી હ્રસ્વ થાય ત્યારે ઉત્તરિજ્ઞ થાય. પક્ષે ઉત્તરિય રહે. ॥ ૮૧૩.૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય. ॥ ૮૧૨.૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે ઉત્તરિજ્ઞં અને ઉત્તરીયં રૂપ થાય. ।

અનીય પ્રત્યયોનાં ઉદાહરણોઃ—

કરણિજ્ઞં કરણીયં,

કરણીય શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧૨.૨૪૮ ॥ સૂત્રથી યકારનો બેવડો જકાર વિકલ્પે થાય ત્યારે કરણીજ્ઞ થાય. ॥ ૮૧૨.૮૪ ॥ સૂત્રથી હ્રસ્વ થાય ત્યારે કરણિજ્ઞ પક્ષે કરણીય શેષ પૂર્વવત્ કરણિજ્ઞં અને કરણીયં રૂપો થાય. ।

વિમ્હયણિજ્ઞં, વિમ્હયણીયં,

વિસ્મયનીયં શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧૨.૭૪ ॥ સૂત્રથી સ્મનો મ્હ થાય ત્યારે વિમ્હયનીય થાય ॥ ૮૧૨.૨૮ ॥ સૂત્રથી નકારનો જકાર થાય ત્યારે વિમ્હયણીય થાય. શેષ પૂર્વવત્ વિમ્હયણિજ્ઞં-વિમ્હયણીયં ।

જવણિજ્ઞં-જવણીયં,

યાપનીય શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧૪.૪૦ ॥ સૂત્રથી

યાવનો જવ થાય. ॥૮૧૨૨૮॥ સૂત્રથી નકારનો નકાર થાય ત્યારે જવણીય થાય ॥ ૮૧. ૨૪૮ ॥ સૂત્રથી જકાર બેવડો થાય. ત્યારે જવણીજ થાય ॥ ૮૧. ૮૪ ॥ સૂત્રથી હ્રસ્વ થાય ત્યારે જવણિજ થાય પક્ષે જવણીય ॥ ૮૧. ૨૫ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય. ॥ ૮૧૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે જવણિજ્ઞ અને ॥ ૮૧. ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી યકારનો લોપ કરી પૂર્વવત્ સૂત્રો લગાડવાથી જવણીઅં રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ॥

ત્રીય પ્રત્યયનાં ઉદાહરણો:—

વિઙ્ગો-વીઓ,

દ્વિતીય શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧. ૨. ૭૭ ॥ સૂત્રથી દકારનો લોપ થાય. ॥ ૮૧. ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય. વિઙ્ગ થાય. ॥ ૮૧. ૨૪૮ ॥ સૂત્રથી જકાર બેવડો થાય. ત્યારે વિઙ્ગ થાય. ॥ ૮૧. ૮૪ ॥ સૂત્રથી હ્રસ્વ થાય ત્યારે વિઙ્ગ ॥ ૮૧. ૩. ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય. ત્યારે વિઙ્ગો રૂપ થાય બીજા પક્ષમાં ॥ ૮૧. ૭૭ ॥ સૂત્રથી દકાર લોપ થાય, ॥ ૮૧. ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય અને સમાનાનાં તેન દીર્ઘઃ એ સૂત્રથી વીય થાય પછી ॥ ૮૧. ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી યકારનો લોપ થાય ત્યારે વીઅ થાય. ॥ ૮૧. ૨૪ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે વીઓ રૂપ સિદ્ધ થાય. ॥

ઋચ-ઋદંતના ય પ્રત્યયનાં ઉદાહરણો:—

પેજા-પેઆ,

પેયા શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧. ૧. ૨૪૮ ॥ સૂત્રથી જકાર બેવડો યકારનો થાય ત્યારે પેજા રૂપ થાય બીજા પક્ષમાં ॥ ૮૧. ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી યકારનો લોપ થાય ત્યારે પેઆ રૂપ થાય.

છાયાયાં હોઽકાન્તૌ વા ॥ ૮૧. ૨૪૯ ॥

અકાન્તૌ વર્તમાને છાયાશબ્દે યસ્ય હો વા ભવતિ ॥

અર્થ:—જેનો અર્થ કાન્તિ ન થતો હોય એવા છાયા શબ્દના યનો દકાર વિકલ્પે થાય. ॥

વચ્ચસ્સ છાહી વચ્ચસ્સ છાયા,

વક્ષસ્ય છાયા શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧. ૧. ૧૨૬ ॥ સૂત્રથી ઋકારનો અકાર થાય. ત્યારે વક્ષસ્ય છાયા થાય ॥ ૮૧. ૧૭૭ ॥ સૂત્રથી ઋનો છકાર થાય ત્યારે વચ્ચ થાય. ॥ ૮૧. ૨. ૮૨ ॥ સૂત્રથી છકાર બેવડો

થાય. ॥ ૮।૨।૧૦ ॥ સૂત્રથી પૂર્વ છકારનો ચકાર થાય ત્યારે વચ્છ થાય.
 ॥ ૮।૩।૧૦ ॥ સૂત્રથી હમ્ના સ્થાને સ્સ થાય ત્યારે વચ્છસ્સ થાય.
 ॥ ૮।૨।૨૪૯ ॥ સૂત્રથી છાયાના યકારનો હકાર વિકલ્પે થાય ત્યારે છાહ
 થાય. ॥ ૮।૩।૩૪ ॥ સૂત્રથી વિકલ્પે સ્ત્રી લિંગે હી થાય ત્યારે છાહી
 થાય ત્યારે વચ્છસ્સછાહી પક્ષે વચ્છસ્સછાયા સિદ્ધ થાય. ।

આતપાભાવઃ અહીં છાયા એટલે તડકાનો અભાવ એવો અર્થ છે. ।
 સચ્છાહં સચ્છાયં,

સચ્છાય શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ચાલતા સૂત્રથી યકારનો
 હકાર વિકલ્પે થાય ત્યારે સચ્છાહ અને સચ્છાય થાય. ॥ ૮।૩।૨૬ ॥ સૂત્રથી
 સિનો મ્કાર થાય. ॥ ૮।૧।૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય
 ત્યારે સચ્છાહં અને સચ્છાયં રૂપો થાય. ।

અકાન્તાવિત્તિ કિમ્ ? કાન્તિ અર્થ થતો હોય તો ન થાય એમ કહેલ
 છે માટે જ્યાં છાયા શબ્દનો અર્થ કાંતિ એવો થતો હોય ત્યાં યકારનો
 હકાર ન થાય જેમકે:—

મુહચ્છાયા,

મુખચ્છાયા શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૧।૧૮૦ ॥ સૂત્રથી
 યકારનો હકાર થાય ત્યારે મુહચ્છાયા એમને એમ રહે, એટલે મુખની
 કાંતિ એવો અર્થ થાય છે માટે યકારનો હકાર ન થાય. કાન્તિરિત્યર્થઃ

ઢાહ વૌ કતિપયે ॥ ૮।૧।૨૫૦ ॥

કતિપયે यस્ય ઢાહ વૃત્યેતૌ પર્યાયેણ ભવતઃ ।

અર્થઃ—કતિપય શબ્દના યને સ્થાને અનુક્રમે ઢાહ અને વૃત્યે એવા
 આદેશો થાય છે. ।

કઙ્વાહં કઙ્ગવં,

કતિપય શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૧।૧૭૭ ॥ સૂત્રથી
 તકારનો લોપ થાય ત્યારે કઙ્ગય થાય. ॥ ૮।૧।૨૩૧ ॥ સૂત્રથી પકારનો
 વકાર થાય ત્યારે કઙ્ગવ થાય. ॥ ૮।૧।૨૬૦ ॥ સૂત્રથી ઢાહ થાય ત્યારે
 કઙ્ગવાહ થાય. બીજા પક્ષમાં ॥ ૮।૧।૧૭૭ ॥ સૂત્રથી પકારનો લોપ થાય
 પછી ॥ ૮।૧।૨૬૦ ॥ સૂત્રથી યકારનો વકાર થાય ત્યારે કઙ્ગવ થાય.
 ॥ ૮।૩।૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય. ॥ ૮।૧।૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો
 અનુસ્વાર થાય ત્યારે કઙ્ગવાહં અને કઙ્ગવં રૂપો થાય. ।

કિરિ ભેરે રો ડઃ ॥ ૮ । ૧ । ૨૫૧ ॥

અનયો રસ્ય ડો ભવતિ । અર્થઃ—આ બે શબ્દોના રકારનો ઢકાર થાય છે ।
કિડી મેડો,

કિરિ અને ભેર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૫૧ ॥
સૂત્રથી રકારનો ઢકાર થાય ત્યારે કિડિ અને મેડ થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૧૯ ॥
સૂત્રથી અંત્યસ્વર દીર્ઘ થાય ત્યારે કિડી થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી
સિના સ્થાને ડો થાય ત્યારે મેડો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

પર્યાણે ડા વા ॥ ૮ । ૧ । ૨૫૨ ॥

પર્યાણે રસ્ય ડા ઇત્યાદેશો વા ભવતિ ।

અર્થઃ—પર્યાણ શબ્દમાં રહેલ રકારનો ડા આદેશ વિકલ્પે થાય છે ।
પઢાયાણં પલ્લાણં,

પર્યાણ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૫૨ ॥ સૂત્રથી
રકારનો ડા આદેશ થાય ત્યારે પઢાયાણ થાય. બીજા પક્ષમાં ॥ ૮ । ૨ । ૫૮ ॥
સૂત્રથી યનો હ થાય ત્યારે પલ્લાણ થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૨૫ ॥ સૂત્રથી સિનો
મ્કાર થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે
પઢાયાણં અને પલ્લાણં થાય. ।

કરવીરે ણઃ ॥ ૮ । ૧ ॥ ૨૫૩ ॥

કરવીરે પ્રથમસ્ય રસ્ય ણો ભવતિ ।

અર્થઃ—કરવીર શબ્દના પ્રથમ રકારનો ણકાર થાય છે. ।

કળવીરો

કરવીર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૫૩ ॥ સૂત્રથી
રકારનો ણકાર થાય ત્યારે કળવીર થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના
સ્થાને ડો થાય ત્યારે કળવીરો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

હરિદ્રાદૌ લઃ ॥ ૮ । ૧ । ૨૫૪ ॥

હરિદ્રાદિષુ શબ્દેષુ અસંયુક્તસ્ય રસ્ય લો ભવતિ ।

અર્થઃ—હરિદ્રાદિમાં રહેલ અસંયુક્ત રકારનો લકાર થાય છે. ।

હલિદી,

હરિદ્રા શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૫૪ ॥ સૂત્રથી
રકારનો લકાર થાય ત્યારે હલિદ્રા થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૦ ॥ સૂત્રથી દ્રનો રકાર

વિકલ્પે લોપાય ત્યારે હલિદા થાય પછી ॥ ૮ । ૨ । ૮૯ ॥ સૂત્રથી દકાર બેવડો થાય ત્યારે હલિદા થાય ॥ ૮ । ૩ । ૩૪ ॥ સૂત્રથી સ્ત્રીલીંગમાં હી થાય ત્યારે હલદી રૂપ થાય.

દલિદાહ,

દરિદ્રાતિ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૪ ॥ સૂત્રથી રકારનો લકાર થાય ત્યારે દલિદ્રાતિ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૦ ॥ સૂત્રથી દ્રના રેફનો લોપ થાય પછી ॥ ૮ । ૨ । ૮૧ ॥ સૂત્રથી દકાર બેવડો થાય ત્યારે દલિદ્રાતિ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૧૩૯ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને રકાર થાય ત્યારે દલિદાહ રૂપ થાય. દલિદો,

દરિદ્ર શબ્દ પૂર્વવત્ દલિદ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને ઢો થાય ત્યારે દલિદો થાય.

દાલિદં,

દારિદ્ર્ય શબ્દ પૂર્વવત્ વિશેષ ॥ ૮ । ૨ । ૭૮ ॥ સૂત્રથી ચકારનો લોપ થાય ત્યારે દાલિદ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને મ્કાર થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારના સ્થાને અનુસ્વાર થાય ત્યારે દાલિદં રૂપ સિદ્ધ થાય. હલિદો,

હરિદ્ર શબ્દ પૂર્વવત્ હલિદ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિનો ઢો થાય ત્યારે હલિદો થાય.

જહુદિલો,

યુધિષ્ઠિર શબ્દનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૯૬ ॥ સૂત્રમાં સાધનિકા થએલ છે ત્યાં બેધું.

સિદિલો,

શિથિર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃત ॥ ૮ । ૧ । ૨૧૬ ॥ સૂત્રમાં સાધેલ છે ત્યાં બેધ લેવું.

મુહલો,

મુસ્તર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૭ ॥ સૂત્રથી ચકારનો હકાર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૪ ॥ સૂત્રથી રકારનો લકાર થાય ત્યારે મુહલ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને ઢો થાય ત્યારે મુહલો રૂપ સિદ્ધ થાય છે.

ચલણો,

ચરણ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૪ ॥ સૂત્રથી

રકારનો લકાર થાય ત્યારે ચલણ થાય ॥ ૮૧૩૧૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને
હો થાય ત્યારે ચલણો રૂપ થાય.।

વલુણો,

વરુણ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧૧૨૬૪ ॥ સૂત્રથી
રકારનો લકાર થાય ત્યારે વલુણ થાય ॥ ૮૧૩૧૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો
થાય ત્યારે વલુણો રૂપ થાય.।

કલુણો,

કરુણ શબ્દની સાધનિકા પૂર્વવત્ સાધવી ત્યારે કલુણો રૂપ થાય.।

ઇજ્ઞાલો,

અજ્ઞાર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧૧૪૭ ॥ સૂત્રમાં
ઇજ્ઞાલો થાય છે ત્યાં બેબું.।

સક્કાલો,

સત્કાર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧૨૧૭૭ ॥ સૂત્રથી
તકારનો લોપ થાય પછી ॥ ૮૧૨૬૪ ॥ સૂત્રથી રકારનો લકાર થાય ત્યારે
સકાલ થાય ॥ ૮૧૨૮૨ ॥ સૂત્રથી કકાર બેવડો થાય ત્યારે સક્કાલ થાય
॥ ૮૧૩૧૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે સક્કાલો રૂપ થાય.।

સોમાલો,

સુકુમાર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧૧૧૭૧ ॥ સૂત્રમાં
સાધનિકા બેવી.।

ચિલાઓ,

કિરાત શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧૧૧૮૩ ॥ સૂત્રમાં
સાધનિકા થયેલ છે ત્યાં બેબું ચિલાઓ થાય છે.।

ફલિહા ફલિહો,

પરિહા અને પરિવ શબ્દો સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧૨૩૨ ॥
સૂત્રમાં સાધનિકા થયેલ છે ત્યાં બેબું લેવું.।

ફાલિહદો,

પારિમદ્ર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃત ॥ ૮૧૨૩૨ ॥ સૂત્રમાં
સાધનિકા થયેલ છે ત્યાં બેબું.।

કાહલો,

કાતર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧૨૧૪ ॥ સૂત્રમાં
સાધનિકા થયેલ છે ત્યાં બેબું.।

લુક્કો,

રુગ્ણ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૪ ॥ સૂત્રથી કકારનો લુકાર થાય પછી ॥ ૮ । ૨ ॥ સૂત્રથી સંયુક્ત કકાર થાય ત્યારે લુક્ક થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬૪ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે લુક્કો રૂપ થાય છે. ॥ અવદાલં,

અવદાર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૩૧ ॥ સૂત્રથી વકારનો વકાર થાય ત્યારે અવદાર થાય ॥ ૮ । ૨ । ૭૧ ॥ સૂત્રથી વકારનો લોપ થાય ત્યારે અવદાર થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૧ ॥ સૂત્રથી ઢકાર બેવડો થાય ત્યારે અવદાર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૪ ॥ સૂત્રથી રકારનો લકાર થાય ત્યારે અવદાર થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે અવદાલં રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ॥

મસલો,

મ્રમર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૪૪ ॥ સૂત્રમાં સાધનિકા થએલ છે ત્યાં જોઈ લેવું. ॥

જઢલં જઢલો,

જઠર અને વઠર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૯૯ ॥ સૂત્રથી ઠકારનો ઢકાર થાય ત્યારે જઠર અને વઠર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૪ ॥ સૂત્રથી રકારનો લકાર થાય ત્યારે જઢલ અને વઢલ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે જઢલં થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે વઢલો રૂપ સિદ્ધ થાય. ॥

નિઢુલો,

નિષ્ઠુર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૩૪ ॥ સૂત્રથી ઠનો ઠકાર થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૧ ॥ સૂત્રથી ઠકાર બેવડો થાય ॥ ૮ । ૨ । ૭૧ ॥ સૂત્રથી પૂર્વ ઠકારનો ઠકાર થાય ત્યારે નિઢુર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૪ ॥ સૂત્રથી રકારનો લકાર થાય ત્યારે નિઢુલ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો હો થાય ત્યારે નિઢુલો રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ॥ ઇત્યાદિ. ॥

આર્ષે દુવાલસઙ્કે ઇત્યાદિ, આર્ષમાં

દુવાલસઙ્કે,

દ્વાદશાંગ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં દ્વારે વા. ॥ એ સૂત્રથી દ અને વ બુદ્ધા કરી વની પહેલાં વકાર થાય ત્યારે દુવાદશાંગ થાય ॥

॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી જ્ઞકારનો સકાર થાય અને આર્ષ હોવાથી દકારનો લકાર થાય ત્યારે દુવાલસંગ થાય ॥ ૮ । ૧ । ૮૪ ॥ સૂત્રથી હ્રસ્વ થાય ત્યારે દુવાલસંગ થાય માગધી ભાષામાં પુલિંગમાં સિ સહિત ॥ ૮૪૨૮૭ ॥ સૂત્રથી પૂર્વ અકારનો ણ થાય ત્યારે દુવાલસંગે રૂપ થાય છે.

સ્થૂલે લો ર: ॥ ૮ । ૧ । ૨૫૫ ॥

સ્થૂલે લસ્ય રો ભવતિ.

અર્થ:—સ્થૂલ શબ્દમાં રહેલ લકારનો રકાર થાય છે.

થોરં,

સ્થૂલ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૪ ॥ સૂત્રમાં સાધનિકા છે ત્યાં બેપું. કથં થૂલમદ્વો? સ્થૂલમદ્રનું થૂલમદ્વો કેમ થાય? ત્યાં સ્થૂર શબ્દને ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૪ ॥ સૂત્રથી લકાર થાય શેષ પૂર્વવત્ થૂલમદ્વો રૂપ થાય છે. સ્થૂરસ્ય હરિદ્રાદિલત્વે ભવિષ્યતિ. સ્થૂલ શબ્દને હરિદ્રાદિ ગણુમાં ગણી લઈ ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૪ ॥ સૂત્રથી રનો લ કરવાથી સિદ્ધ થશે.

લાહલ-લાઙ્ગલ-લાઙ્ગલે વાદેર્ણ: ॥ ૮ । ૧ । ૨૫૬ ॥

एषु आदेर्लस्य णो वा भवति ।

અર્થ:—આ શબ્દોમાં આહિ લકારનો નકાર વિકલ્પે થાય છે.

णाहलो लाहलो,

લાહલ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૬ ॥ સૂત્રથી લકારનો નકાર વિકલ્પે થાય છે ત્યારે નાહલ અને લાહલ થાય. ॥ ૮૪૨૮ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે નાહલો અને લાહલો રૂપ સિદ્ધ થાય. નજ્જલં લઙ્ગલં,

લાઙ્ગલ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૮૪ ॥ સૂત્રથી હ્રસ્વ થાય ત્યારે લઙ્ગલ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૬ ॥ સૂત્રથી લકારનો નકાર વિકલ્પે થાય ત્યારે નજ્જલ અને લઙ્ગલ થાય. ॥ ૮૪૨૯ ॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે નજ્જલ અને લઙ્ગલ રૂપ સિદ્ધ થાય છે.

णङ्गलं लङ्गलं,

લાઙ્ગલ શબ્દ સંસ્કૃત છે. પૂર્વવત્ સૂત્રો લાગવાથી નજ્જલ અને લઙ્ગલ રૂપ સિદ્ધ થાય.

લલાટે ચ ॥ ૮।૧।૨૫૭ ॥

લલાટે ચ આદેર્લસ્ય ણો ભવતિ ।

અર્થઃ—લલાટ શબ્દમાં આદિ લકારનો નકાર થાય છે. ચકાર આદેરનુવૃત્યર્થઃ

મૂળ સૂત્રમાં ચકારનું ગ્રહણ કર્યું છે તે આદિપદની અનુવૃત્તિ માટે ગ્રહણ કરેલ છે. ।

ણિટાલં નટાલં,

લલાટ, શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૧।૪૭ ॥ માં સાધનિકા થયેલ છે ત્યાં જોવાનું. ।

શ્ચરે મઃ ॥ ૮।૧।૨૫૮ ॥

શ્ચરે વસ્ય મો ભવતિ ।

અર્થઃ—શ્ચર શબ્દમાં રહેલ વકારનો મકાર થાય છે. ।

સમરો,

શ્ચર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૧।૨૬૦ ॥ સૂત્રથી શકારનો સકાર થાય ત્યારે સ્વર થાય ॥ ૮।૧।૨૬૮ ॥ સૂત્રથી વકારનો મકાર થાય ત્યારે સમર થાય ॥ ૮।૩।૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હોથાય ત્યારે સમરો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

સ્વપ્ન-નીવ્યોર્વા : ॥ ૮।૧।૨૫૯ ॥

અનયોર્વસ્ય મો વા ભવતિ ।

અર્થઃ—આ બે શબ્દોમાં વકારનો મકાર વિકલ્પે થાય. ।

સિમિણો, સિવિણો,

સ્વપ્ન સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૧।૪૬ ॥ સૂત્રમાં સાધનિકા થયેલ છે. ત્યાં સિવિણો, સિમિણો થાય છે. ।

નીવી નીમી,

નીવી શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮।૧।૨૬૯ ॥ સૂત્રથી વિકલ્પે મકાર થાય ત્યારે નીમી અને નીવી રૂપો સિદ્ધ થાય છે.

શષોઃ સઃ ॥ ૮।૧।૨૬૦ ॥

શકારષકારયોઃ સો ભવતિ ।

અર્થઃ—શકાર અને ષકારનો સકાર થાય છે. ।

સદ્દો,

(શકારનો સકાર થાય તેનાં ઉદાહરણો) શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં

॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી શકારનો સકાર થાય ત્યારે શબ્દ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૭૨ ॥ સૂત્રથી વકારનો લોપ થાય ત્યારે સદ થાય ॥ ૮ । ૨ । ૮૨ ॥ સૂત્રથી દકાર ખેવડો થાય ત્યારે સદ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હોથાય ત્યારે સહો થાય.

કુસો,

કુશ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી શકારનો સકાર થાય ત્યારે કુસ થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે કુસો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

નિસંસો,

નૃસંસ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૧૨૮ ॥ સૂત્રથી ઋકારનો ઇકાર થાય ત્યારે નિસંસ થાય. ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી શકારનો સકાર થાય ત્યારે નિસંસ થાય. ॥ ૮ । ૩ । ૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે નિસંસો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

વંસો,

વંશ શબ્દને પૂર્વવત્ સૂત્રો લાગવાથી વંસો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

સામા,

શ્યામા શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૨ । ૭૮ ॥ સૂત્રથી યકારનો લોપ થાય પછી ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી શકારનો સકાર થાય ત્યારે સામા રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

મુદ્દં,

મુદ્દ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી શકારનો સકાર થાય ત્યારે મુદ્દ થાય ॥ ૮ । ૩ । ૨૬ ॥ સૂત્રથી સિનો મકાર થાય ॥ ૮ । ૧ । ૨૩ ॥ સૂત્રથી મકારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે મુદ્દં થાય. ।

દસ,

દશ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી શકારનો સકાર થાય ત્યારે દસ થાય. ।

સોહ્દ,

શોમતે ધાતુ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૦ ॥ સૂત્રથી શકારનો સકાર થાય ત્યારે સોમતે થાય ॥ ૮ । ૧ । ૧૮૭ ॥ સૂત્રથી મકારનો હકાર થાય ત્યારે સોહ્તે થાય ॥ ૮ । ૩ । ૧૩૯ ॥ સૂત્રથી તેના સ્થાને હ થાય ત્યારે સોહ્દ રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

વિસદ્,

વિશતિ શબ્દને પૂર્વવત્ સૂત્રો લાગવાથી વિસદ્ રૂપ સિદ્ધ થાય છે.
(ષકારનો સકાર થાય તેનાં ઉદાહરણો)

સળ્હો,

ષળ્હ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧.૧.૨૬૦ ॥ સૂત્રથી
ષકારનો સકાર થાય ત્યારે સળ્હ થાય ॥ ૮૧.૨.૧ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો
થાય ત્યારે સળ્હો થાય છે.

નિસહો,

નિકષ-શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧.૧.૧૮૬ ॥ સૂત્રમાં
સાધનિકા થયેલ છે ત્યાં જોયું.

કસાઓ,

કષાય શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧.૧.૨૬૦ ॥ સૂત્રથી
ષકારનો સકાર થાય ત્યારે કસાય થાય ॥ ૮૧.૧.૧૭૭ ॥ સૂત્રથી યકારનો
લોપ થાય ॥ ૮૧.૨.૧ ॥ સૂત્રથી સિનો હો થાય ત્યારે કસાઓ થાય.

ઘોસદ્,

ઘોષતિ ધાતુનું રૂપ છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧.૧.૨૬૦ ॥ સૂત્રથી
ષકારનો સકાર થાય ત્યારે ઘોસતિ થાય ॥ ૮૧.૧.૧૩૯ ॥ સૂત્રથી તિનો
ફકાર થાય ત્યારે ઘોસદ્, રૂપ થાય છે.

ઝમયોરપિ, ષ અંને શકાર અંનેનો ક્યાંક એક સાથે પણ સકાર થાય.
સેસો,

શેષ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧.૧.૨૬૦ ॥ સૂત્રથી
અંનેનો સકાર થાય ત્યારે સેસ થાય ॥ ૮૧.૨.૨ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને
હો થાય ત્યારે સેસો રૂપ થાય.

વિસેસો,

વિશેષ શબ્દને પૂર્વવત્ સૂત્રો લાગવાથી વિસેસો રૂપ થાય.

સ્તુષાયાં ણ્હો ન વા ॥ ૮૧.૧.૨૬૧ ॥

સ્તુષાશબ્દે ષસ્ય ણ્હઃ નકારાક્રાન્તો હો વા ભવતિ.

અર્થઃ—સ્તુષા શબ્દમાં રહેલ ષકારનો ણ્હ ચિકદ્ધે થાય નકાર યુક્ત
હ થાય.

સ્તુળ્હા સુસા,

સ્તુષા શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧.૨.૬૧ ॥ સૂત્રથી ષકારનો
ચિકદ્ધે ણ્હ થાય ત્યારે સ્તુળ્હા થાય ॥ ૮૧.૨.૭૮ ॥ સૂત્રથી નકારનો લોપ થાય ત્યારે

મુળ્હા થાય પક્ષે ॥૮૧૨૬૦॥ સૂત્રથી ષકારનો સકાર થાય ત્યારે મુસા થાય છે.

દશપાષાણે હઃ ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૨ ॥

દશનશબ્દે, પાષાણશબ્દે ચ શ્ષોર્યથાદર્શનં હો વા ભવતિ ।

અર્થઃ—આ બંને શબ્દોમાંના શકાર અને ષકારનો હકાર વિકલ્પે થાય છે.

દહમુહો દસમુહો,

દશમુખ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥૮૧૨૬૨ ॥ સૂત્રથી શકારનો હકાર થાય ત્યારે દહ થાય બીજા પક્ષમાં ॥૮૧૨૬૦॥ સૂત્રથી શકારનો સકાર થાય ત્યારે દસ થાય ॥૮૧૨૬૭॥ સૂત્રથી મુખના સ્વકારનો હકાર થાય ત્યારે મુહ થાય ॥૮૧૨૨૧॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે દહમુહો અને દસમુહો રૂપે થાય.

દહવલો દસવલો,

દશવલને પૂર્વવત્ સૂત્રોથી દહ અને દસ થાય પછી ॥૮૧૨૬૫ ॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે દહવલો અને દસવલો રૂપ થાય છે.

દહરહો દસદહો,

દશરથ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧૨૬૭ ॥ સૂત્રથી ષકારનો હકાર થાય ત્યારે દશરહ થાય શેષ પૂર્વવત્ સૂત્રો લાગે ત્યારે દહરહો અને દસરહો રૂપ થાય.

દહ દસ,

દશ શબ્દને પૂર્વવત્ સૂત્રો લાગવાથી દહ અને દસ રૂપ સિદ્ધ થાય.

ઘગારહ બારહ તેરહ,

एकादश द्वादश અને ત્રયોદશ શબ્દો ॥૮૧૨૧૯॥ માં સાધેલ છે ત્યાં બેબુઁ.

પાહાણો પાસાણો,

પાષાણ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧૨૬૨ ॥ સૂત્રથી ષકારનો હકાર થાય બીજા પક્ષે ॥૮૧૨૬૦॥ સૂત્રથી ષકારનો સકાર થાય ત્યારે પાહાણ અને પાસાણ થાય ॥૮૧૨૨૧॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે પાહાણો અને પાસાણો રૂપ થાય.

દિવસે સઃ ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૩ ॥

દિવસે સસ્ય હો વા ભવતિ ।

અર્થઃ—દિવસમાંના સકારનો હકાર વિકલ્પે થાય છે.

દિવહો દિવસો,

દિવસ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥૮૧૨૬૩॥ સૂત્રથી સકારનો હકાર થાય ત્યારે દિવહ પક્ષે દિવસ ॥૮૧૨૨૧॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે દિવહો અને દિવસો થાય. ।

હો ઘોનુસ્વારાત્ ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૪

અનુસ્વારાત્ પરસ્ય હસ્ય ઘો વા ભવતિ ।

અર્થઃ—અનુસ્વાર થકી પર હકારનો ઘકાર વિકલ્પે થાય છે. ।

સિંધો સીહો,

સિંહ શબ્દ ॥૮।૧।૧૯॥ સૂત્રથી માંસાદેર્વા સૂત્રમાં સિંધો ને સીહો સાધેલ છે ત્યાં બેબુ. ।

સંઘારો સંહારો,

સંહાર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥૮।૧।૨૬૪॥ સૂત્રથી હકારનો ઘકાર વિકલ્પે થાય ત્યારે સંઘાર અને સંહાર થાય ॥૮।૩૨॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે સંઘારો અને સંહારો રૂપ સિદ્ધ થાય ક્વચિત્ અનુસ્વારાદપિ કોઠવાર અનુસ્વાર સિવાય પણ ઘ થાય જેમકે—

દાઘો,

દાહ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥૮।૧।૨૬૪॥ સૂત્રથી હકારનો ઘકાર થાય ॥૮।૩૨॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે દાઘો રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

ષટ્-શમી-શાવ-સુધા-સપ્તર્ણેષ્વાદેઃ ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૬ ॥

एषु आदेर्वर्णस्य छो भवति ।

અર્થઃ—આ શબ્દોમાં આઠ વર્ણનો છકાર થાય છે. ।

છટ્ટો-છટ્ટી-છપ્પઓ-છંમુહો,

ષટ્-ષટ્ટી-ષટ્પદ-ષણ્મુખ શબ્દો સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥૮।૧।૨૬૫॥ સૂત્રથી આદિ ષકારનો છકાર થાય તેમાં બહુવચન ષટ્ શબ્દસ્ય પ્રત્યયાંતસ્યાપિ ગ્રહણાર્થ આદિ છકાર ષણ્માં પુરણઃ ષટ્ઃ ષટ્-કતિ-કતિપયાત્ થદ્ ॥૭।૧।૨૬૨॥ સૂત્રથી થદ્ પ્રત્યય થાય પછી તવર્ગસ્ય શ્રવર્ગષ્ટવર્ગાભ્યાંયોમે ચટ્વર્ગો ॥૧।૩।૬૦॥ એ સૂત્રથી થનો ઠ થાય પછી ષટ્ આ સૂત્ર વડે ષકારનો છકાર થાય. ત્યારે ॥૮।૨।૭૭॥ સૂત્રથી ટકારનો લોપ થાય પછી ॥૮।૨।૮૧॥ સૂત્રથી ઠકાર બેવડો થાય ॥૮।૨।૯૦॥ સૂત્રથી પૂર્વ ઠકારનો ટકાર થાય ત્યારે છટ્ટ થાય. ॥૮।૩।૨॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે છટ્ટો થાય.

षट्पदं પૂર્વવત્ સૂત્રો લાગવાથી છટ્ટી રૂપ થાય.

ષટ્પદમાં ॥૮।૧।૨૬૫॥ સૂત્રથી ષકારનો છકાર થાય ત્યારે છટ્પદ થાય. ॥૮।૨।૭૭॥ સૂત્રથી ટકારનો લોપ થાય પછી ॥૮।૨।૮૧॥ સૂત્રથી ષકાર બેવડો થાય. ત્યારે છપ્પદ થાય ॥૮।૧।૧.૭૭॥ સૂત્રથી ટકારનો લોપ થાય ત્યારે છપ્પઞ

થાય. ॥૮૩૨॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે છ્વઓ રૂપ સિદ્ધ થાય.।
ષ્ણુશ્વ શબ્દની ॥૮૩૨૬॥ સૂત્રમાં સાધનિકા થયેલ છે ત્યાં જોઈ લેવી.

છમી

શ્મી શબ્દ સંસ્કૃત છે. તેનું પ્રાકૃતમાં ॥૮૩૨૬૬॥ સૂત્રથી જકારનો
છ થાય ત્યારે છમી થાય. ।

છાવો

શાવ શબ્દને ॥૮૩૨૬૬॥ સૂત્ર લાગવાથી જકારનો છકાર થાય ત્યારે
છાવ થાય પછી ॥૮૩૨૨॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય ત્યારે છાવો રૂપ થાય.
હુહા,

મુશ્વા શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥૮૩૨૬૬॥ સૂત્રથી સકારનો છ
કાર થાય પછી ॥૮૩૨૮૭॥ સૂત્રથી વકારનો હકાર થાય ત્યારે હુહા રૂપ થાય.।
છત્તિવર્ણો

સપ્તર્ણ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥૮૩૨૬૬॥ સૂત્રથી સકારનો
છકાર થાય ત્યારે છપ્તર્ણ થાય. ॥૮૩૨૭૭॥ સૂત્રથી પકારનો લોપ થાય પછી
॥૮૩૨૮૯॥ સૂત્રથી તકાર બેવડો થાય ત્યારે છત્તર્ણ થાય. ॥૮૩૨૩૧॥
સૂત્રથી પકારનો વકાર થાય ત્યારે છત્તર્ણ થાય. ॥૮૩૨૭૯॥ સૂત્રથી રકારનો
લોપ થાય ત્યારે છત્તર્ણ થાય. ॥૮૩૨૮૨॥ સૂત્રથી નકાર બેવડો થાય ત્યારે
છત્તર્ણ થાય. ॥૮૩૨૪૨॥ સૂત્રથી ત્તમાં રહેલ અકારનો ફકાર થાય ત્યારે છત્તિ-
વર્ણ થાય. ॥૮૩૨૨॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હો થાય છત્તિવર્ણો રૂપ સિદ્ધ થાય.।

શિરાયાં વા ॥ ૮ । ૧ । ૨૬૬ ॥

શિરા શબ્દ આદેશો વા ભવતિ ।

અર્થ:—શિરા શબ્દમાં રહેલ જકારનો છકાર વિકલ્પે થાય છે. ।

છિરા-સિરા,

શિરા શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥૮૩૨૬૬॥ સૂત્રથી વિકલ્પે જ
કારનો છકાર થાય. ત્યારે છિરા થાય બીજા પક્ષમાં ॥૮૩૨૬૭॥ સૂત્રથી
સકાર થાય ત્યારે સિરા થાય છે. ।

લુગ્ ભાજન-દનુજ-રાજકુલેજ: સસ્વરસ્ય નવા ॥૮૩૨૬૭॥

પષુ સસ્વર જકારસ્ય લુગ્ વા ભવતિ ।

અર્થ:—આ શબ્દોમાં સ્વર સહિત જકારનો લુક્ વિકલ્પે થાય છે. ।

ભાણં ભાષણં

ભાજન શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥૮૩૨૬૭॥ સૂત્રથી જકારનો

વિકલ્પે લોપ થાય ત્યારે માન થાય બીજા પક્ષમાં ॥૮૧૧૭૭॥ સૂત્રથી જકારનો લોપ થાય પછી ॥૮૧૧૮૦॥ સૂત્રથી અવર્ણનો યકાર થાય ત્યારે માયન થાય ॥ ૮૧ ૧ ૨૨૮ ॥ સૂત્રથી નકારનો નકાર થાય ત્યારે માળ અને માયળ થાય ॥૮૧૧૨૫॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય ॥૮૧૧૨૩॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે માળ અને માયળ, થાય છે. ।

દળુવહો દળુઅવહો,

દનુજ્ઞ ૧૭૬ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥૮૧૧૨૬૭॥ સૂત્રથી જકારનો વિકલ્પે લોપ થાય ત્યારે દનુવજ્ઞ થાય બીજા પક્ષમાં ॥૮૧૧૭૭॥ સૂત્રથી જકારનો લોપ થાય ત્યારે દનુઅવજ્ઞ થાય ॥૮૧૧૨૨૮॥ સૂત્રથી નકારનો નકાર થાય ત્યારે દળુવજ્ઞ અને દળુઅવજ્ઞ થાય ॥ ૮૧૧૮૭ ॥ સૂત્રથી ઘકારનો ઘકાર થાય પછી ॥૮૧૧૨૧॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને ઙોથાય ત્યારે દળુવહો અને દળુઅવહો રૂપ થાય. ।

રાઝલં રાયઝલં,

રાઝકુલ ૧૭૬ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥૮૧૧૨૬૭॥ સૂત્રથી જકારનો વિકલ્પે લોપ થાય ત્યારે રાઝકુલ થાય બીજા પક્ષમાં ॥ ૮૧૧૭૭ ॥ સૂત્રથી જકારનો લોપ થાય પછી ॥૮૧૧૮૦॥ સૂત્રથી અવર્ણનો યકાર થાય ત્યારે રાઝલ અને રાયઝલ થાય ॥૮૧૧૨૫॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય ॥૮૧૧૨૩॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે રાઝલ અને રાયઝલ થાય. ।

વ્યાકરણ-પ્રાકારાગતે કમ્નોઃ ॥ ૮૧૧૨૬૮ ॥

एषु कोमश्च सस्वरस्य लुग् वा भवति ।

અર્થ:-આ ૧૭૬૦માં સ્વરસહિત ક અને ગનો વિકલ્પે લુક્ થાય. ।
વારણં વાયરણં,

વ્યાકરણ ૧૭૬ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥૮૧૧૨૬૮॥ સૂત્રથી સ્વરસહિત કકારનો લોપ થાય ત્યારે વ્યારણ થાય બીજા પક્ષમાં ॥૮૧૧૭૭॥ સૂત્રથી કકારનો લોપ થાય ત્યારે વ્યાઅરણ થાય ॥૮૧૧૮૦॥ સૂત્રથી અવર્ણનો યકાર થાય ત્યારે વ્યાયરણ થાય ॥૮૧૧૭૮॥ સૂત્રથી યકારનો લોપ થાય ત્યારે વારણ અને વાયરણ થાય ॥૮૧૧૨૫॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય ॥૮૧૧૨૩॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે વારણં વાયરણં થાય. ।

पारो पायारो,

પ્રાકાર ૧૭૬ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥ ૮૧ ૧૭૨ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય ત્યારે પાકાર થાય ॥૮૧૧૨૬૮॥ સૂત્રથી સ્વરસહિત કકારનો લોપ

થાય ત્યારે પાર થાય પછી બીજા પક્ષમાં ॥૮૧૧૭૭॥ સૂત્રથી કકારનો લોપ થાય પછી ॥ ૮૧૧ ૧૮૦ ॥ સૂત્રથી અવર્ણનો ચકાર થાય ત્યારે પાયાર થાય ॥૮૧૨॥ સૂત્રથી સિનો હો થાય ત્યારે પારો અને પાયારો થાય. ।

આઓ આગઓ,

આગત શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥૮૧૨૬૮॥ સૂત્રથી સ્વરસહિત ગકારનો લોપ થાય ત્યારે આત થાય પછી ॥૮૧૧૭૭॥ સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય ત્યારે આઅ થાય. બીજા પક્ષમાં ॥૮૧૧૭૭॥ સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય ત્યારે આગઅ થાય પછી ॥૮૧૨॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હોથાય ત્યારે આઓ અને આગઓ રૂપ થાય. ।

કિસલય-કાલાયસ-હૃદયે યઃ ॥ ૮૧૨૬૯ ॥

एषु सस्वरयकारस्य लुग् वा भवति ।

અર્થઃ-આ શબ્દોમાં સ્વરસહિત ય કારનો લુક્ વિકલ્પે થાય છે. ।

કિસલં કિસલયં,

કિસલય શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥૮૧૨૬૯॥ સૂત્રથી સ્વર સહિત ય કારનો લોપ વિકલ્પે થાય છે માટે કિસલ અને કિસલય થાય ॥૮૧૨૬॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય ॥૮૧૨૩॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે કિસલં અને કિસલયં થાય. ।

કાલાસં કાલાયસં,

કાલાયસ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥૮૧૨૬૯॥ સૂત્રથી ય કારનો લોપ થાય ત્યારે કાલાસ થાય વિકલ્પ પક્ષમાં કાલાયસ થાય ॥૮૧૨૬॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય ॥ ૮૧૨૩ ॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે કાલાસં અને કાલાયસં થાય. ।

મહ્ણવ સમા સહિઆ,

મહર્ણવ સમાઃ સહૃદયાઃ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥૮૧૮૪॥ સૂત્રથી ઋસ્વ થાય ત્યારે મહર્ણવ થાય ॥ ૮૧૭૯ ॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય ॥ ૮૧૮૯ ॥ સૂત્રથી જકારનો બેવડો થાય ત્યારે મહ્ણવ થાય સમા સહૃદયા ॥૮૧૧૨૮॥ સૂત્રથી હનો હિ થાય ॥૮૧૨૬૯॥ સૂત્રથી ય કારનો લોપ થાય અને ॥ ૮૧૧૭૭ ॥ સૂત્રથી દકારનો લોપ થાય ત્યારે સહિઆ થાય જસશસો લુક્ ॥૮૧૧૪॥ સૂત્રથી લુક્ થાય ॥ ૮૧૧૨ ॥ સૂત્રથી દીર્ઘ થાય ત્યારે મહ્ણવ સમા સહિઆ રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

જાલા તે સહિર્ણિ ઘેષ્પન્તિ,

સંસ્કૃત યસ્મિન્ તે સહૃદયૈર્ગૃહ્યંતે વાક્ય છે તેનું પ્રાકૃતમાં યદ્ તેને આદેર્યો જઃ એ સૂત્રથી ચકારનો જકાર થાય ॥૮૧૧૧૧॥ સૂત્રથી દકારનો લોપ થાય ॥૮૧૩૬૫॥ સૂત્રથી હે ને સ્થાને આલા આદેશ થાય ત્યારે જાલા તે સહૃદયૈ તેને ॥૮૧૧૧૨૮॥ સૂત્રથી હ્નો હિ થાય ॥૮૧૧૧૭૭॥ સૂત્રથી દકાર અને ॥ ૮૧૧૨૬૧ ॥ સૂત્રથી ચકારનો લોપ થાય ત્યારે સહિઅ થાય ॥૮૧૩૭૭॥ સૂત્રથી મિસ્ ને સ્થાને હિં થાય પછી ॥૮૧૩૧૫॥ સૂત્રથી અકારનો ઇ કાર થાય ત્યારે જાલા તે સહિર્ણિ થાય ગ્રહ ધાતુને ॥૮૧૩૨૬૫॥ સૂત્રથી ઘેષ્પ આદેશ થાય ક્ય લુક્ પછી ઘેષ્પન્તિ રૂપ થાય ત્યારે જાલા તે સહિર્ણિ ઘેષ્પન્તિ રૂપ થાય એટલે સમાન હૃદયવાલા રસિક પુરૂષોથી તે ગુણો ગ્રહણ કરાય છે. ।

નિસમણ્પિઅ હિઅસ્સ હિઅયં,

નિશ્મનાર્પિત હૃદયસ્ય હૃદયં સંસ્કૃત વાક્ય છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥૮૧૧૨૬૦॥ સૂત્રથી જકારનો સકાર થાય ત્યારે નિસમનાર્પિતહૃદયસ્ય હૃદયં થાય પછી ॥૮૧૧૨૨૮॥ સૂત્રથી નકારનો ણકાર થાય વાપ્વોં એ સૂત્રથી અર્પિ ધાતુના અકારનો ઉકાર થાય ત્યારે નિસમણ્પિત થાય ॥૮૧૨૭૨॥ સૂત્રથી રકારનો લોપ થાય પછી ॥૮૧૨૮૨॥ સૂત્રથી પકાર ખેવડો થાય ત્યારે નિસમણ્પિત થાય ॥ ૮૧૧૧૭૭ ॥ સૂત્રથી તકારનો લોપ થાય ત્યારે નિસમણ્પિઅ થાય હૃદયસ્ય તેને ॥૮૧૧૧૨૮॥ સૂત્રથી હ્નો હિ થાય ॥૮૧૧૧૭૭॥ સૂત્રથી દકાર અને ॥૮૧૧૨૬૧॥ સૂત્રથી ચકારનો લોપ થાય પછી ॥૮૧૩૧૦॥ સૂત્રથી હ્મનો સ્સ થાય ત્યારે નિસમણ્પિઅ હિઅસ્સ થાય હૃદયં તેને ॥૮૧૧૧૨૮॥ સૂત્રથી હ્નો હિ થાય ॥૮૧૧૧૭૭॥ સૂત્રથી દકારનો લોપ થાય ત્યારે હિઅય પછી ॥૮૧૩૨૬૫॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય ॥૮૧૧૨૩॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે નિસમણ્પિઅ હિઅસ્સ હિઅયં થાય તેનો અર્થ-જેને પોતાનું હૃદય શ્રવણ કરવામાં અર્પેલું છે, તેમ અર્થ થાય. ।

દુર્ગાદેવ્યુદુમ્બર-પાદપતન-પાદપીઠેન્તર્દઃ ॥ ૮૧૧૨૭૦ ॥

एषु सस्वरस्य दकारस्य अन्तर्मध्ये वर्तमानस्य लुग् वा भवति ।

અર્થઃ—આ શબ્દોમાં મધ્યમાં રહેલ અને સ્વર સહિત દકારનો લોપ વિકલ્પે થાય છે. ।

दुग्गा-वी-दुग्गा-एवी,

दुर्गादेवी शब्द संस्कृत છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥૮૧૨૭૧॥ સૂત્રથી રકારનો

લોપ થાય પછી ॥૮૧૨૮૧॥ સૂત્રથી ગકાર બેવડો થાય ॥૮૧૨૭૦॥ સૂત્રથી સ્વરસહિત દકારનો લોપ થાય ત્યારે દુગ્ગા-વી થાય બીજા પક્ષમાં ॥૮૧૨૭૭॥ સૂત્રથી દકારનો લોપ થાય ત્યારે દુગ્ગા-એવી રૂપ સિદ્ધ થાય. ।

ઉમ્વરો-ઉમ્વરો,

ઉદુમ્વર શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥૮૧૨૭૦॥ સૂત્રથી દકારનો સ્વરસહિત લોપ થાય ત્યારે ઉમ્વર થાય બીજા પક્ષમાં ॥૮૧૨૭૭॥ સૂત્રથી દકારનો લોપ થાય ત્યારે ઉમ્વર થાય ॥૮૧૨૮૧॥ સૂત્રથી સિના સ્થાને હોથાય ત્યારે ઉમ્વરો અને ઉમ્વરો રૂપ થાય. ।

પા-વઢણં-પાયવઢણં,

પાદપતન શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥૮૧૨૭૦॥ સૂત્રથી સ્વર સહિત દકારનો લોપ થાય ત્યારે પા-પતન થાય. બીજા પક્ષમાં ॥૮૧૨૭૭॥ સૂત્રથી દકારનો લોપ થાય પછી ॥૮૧૨૮૦॥ સૂત્રથી અવર્ણનો ચકાર થાય ત્યારે પાય થાય પતન શબ્દને ॥૮૧૨૩૧॥ સૂત્રથી વકારનો વકાર થાય ॥૮૧૨૧૧॥ સદ પતોઢઃ સૂત્રથી તકારનો ઢકાર થાય ત્યારે વઢન થાય ॥૮૧૨૨૮॥ સૂત્રથી નકારનો નકાર થાય. ત્યારે પાવઢણ અને પાયવઢણ થાય. ॥૮૧૨૬૧॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય. ॥૮૧૨૩૧॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે પાવઢણ અને પાયવઢણ રૂપો સિદ્ધ થાય. ।

પાવીઢં-પાયવીઢં,

પાદપીઢ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥૮૧૨૭૦॥ સૂત્રથી પૂર્વવત્ પા અને પાય થાય પીઢનો ॥૮૧૨૩૧॥ સૂત્રથી વકારનો વકાર થાય ત્યારે વીઢ થાય ॥૮૧૨૯૧॥ સૂત્રથી ઠકારનો ઢકાર થાય ત્યારે પા-વીઢ અને પાય-વીઢ થાય. ॥૮૧૨૬૧॥ સૂત્રથી સિનો મ્કાર થાય. ॥૮૧૨૩૧॥ સૂત્રથી મ્કારનો અનુસ્વાર થાય ત્યારે પાવીઢ અને પાય-વીઢ રૂપો થાય. અન્તરિતિ કિમ્ ? દુર્ગાદેવ્યામાદૌ મામૂત્ મૂલમાં અંતર (મધ્ય)નું ગ્રહણ કરેલ છે તેથી દુર્ગાદેવીમાં આદિ દકારનો લોપ ન થાય.

યાવત્તાવજીવિતાવર્તમાનાવટ-પ્રાવારક-દેવકુલૈવમેવે વઃ

॥ ૮૧૨૭૧ ॥

યાવતાદિષુ સસ્ત્રવકારસ્યાન્તર્વર્તમાનસ્ય લુગ્ વા ભવતિ ।

અર્થ-યાવત્ આદિ શબ્દોમાં રહેલ સ્વરસહિત વકારનો વિકલ્પે લુક્ થાય.

જા-જાવ,

યાવત્ શબ્દ સંસ્કૃત છે તેનું પ્રાકૃતમાં ॥૮૧૨૪૬॥ સૂત્રથી ચકારનો